TEACHINGS OF THE TEMPLE

УЧЕНИЕТО НА ХРАМА

Превод на Български от Колектив

Книгата "Учението на Храма" се явява продължение на труда, започнат от Е.П.Блаватска и представлява Наставления на Учителите на Мъдростта, трудещи се за издигането на човечеството на по-високо стъпало на еволюцията. Диапазонът на засегнатите в нея въпроси е необичайно широк – от основополагащите закони на Мирозданието и духовното усъвършенстване на човека, до обикновените физически явления и проблеми на съвременната цивилизация.

Переводът на книгата от английски на руски език е осъществен през 1954-1956 год. по препоръка на почитаемия махатма Мория и по молба на Е.И.Рьорих от нейната сътрудничка и кореспондентка Е.П.Инге. За превода на български език използвахме руското издание поради съответствието на повечето от специалните термини с тези във фундаменталните Записи на Елена Ивановна и на Б.Н.Абрамов и за улеснение на българските читатели.

ОТ РЕДАКЦИЯТА

„Великото Братство непрекъснато работи и действа за благото на целия Свят и затова се възползва широко от всички възможности, за да прокара спасителното Учение <...>. Несъмнено е и това, че в необходимите, определени срокове за обновяване на съзнанието на човечеството и внасянето на ново стъпало от Учението Великото Братство избира една или две личности, както беше с Блаватска и след нейната смърт с Франчия Ла Дю, чрез която Уч[ителят] Ил[арион] е давал своето Учение…“ (от писмо на Е.И.Рьорих от 17 февруари 1934 г.).

Франчия Ла Дю (1849 – 1922) - първата Главна Пазителка на Храма на Човечеството – Общество, основано по Указание на Учителя Иларион през 1898 година, - се е родила в Чикаго. По-голямата част от нейния живот е преминала в град Сиракуза (щата Ню Йорк), където от 1890-те години тя е била член на местното Теософско общество. През 1903 година в Алсион (щата Калифорния) - живописно място на брега на Тихия океан - създадената от нея нова духовна организация е разгърнала широко своята работа. Били са отворени учебни часове, четяли са се лекции. Съществувала е даже печатница, разпращаща изданията на Обществото по целия свят. От различни ъгълчета на света в Алсион започнали да прииждат хора, желаещи да се излекуват от физически и духовни недъзи. Доктор Уилям Дауер - най-близък сподвижник на Франчия Ла Дю, а след заминаването ѝ от този свят – втори Главен Пазител на Храма, - наред с традиционните медицински средства е прилагал и най-новите методи за лечение с музика и цвят. Членовете на Храма живеели в семейства, обработвайки земята и отглеждайки селскостопански култури, обаче това не е било комуна в общоприетия смисъл на тази дума.

Храмът на Човечеството не е имал отношение към някакво определено вероизповедание. Негови членове са били хора с най-различни религиозни убеждения, националности и социално положение. Според замисъла на Учителите главна цел на Обществото е трябвало да стане практическата реализация на духовните истини, преподавани на човечеството от неговите Старши Братя в продължение на векове. Тъй като само осъзнавайки и почувствайки взаимовръзката между себе си и всичко съществуващо, хората ще следват законите на Единството и на Истинското Братство, и ще превърнат многострадалната Земя в Храм.

Това издание е напечатано по материали, пазени в архива на МЦР(Московски Рьорихов център-бел.на пр.). Историята на тяхната поява накратко е такава.

През 1954г. Елена Ивановна Рьорих се обръща към една от своите сътрудници и кореспондентки - Екатерина Петровна Инге, живееща в Харбин, а после в Германия, с молба за превод на книгата “Учението на Храма” - Наставления на Учителя Иларион, предадени чрез Франчия Ла Дю. Своята молба тя съпровожда с думите: „В[еликият] В[ладика] Ви съветва да я преведете“ (писмо от 13 август 1954г.). През май следващата година пристъпилата към работа Инге получава от Елена Ивановна следните редове, изпълнени с подкрепа и одобрение: „Вашата прекрасна и неотложна задача е да завършите превода на Учението на Учит[еля] Иларион… Казано е: “Нашата сътрудница Екат[ерина]... трябва да побърза с превода на Учението на Иларион. Тя се доказа с прекрасния превод на

тези Писма“. Скъпа моя, ще бъда щастлива да притежавам копие от Вашия труд. А също и В[еликият] Вл[адика] желае това. Никой не знае откъде и как ще дойде възможност да се напечатат тези Писма. Постарайте се да изпълните тази възложена на Вас прекрасна и отговорна мисия колкото може по-добре и по-скоро. Събитията бързат“.

Е.П.Инге изпраща на Елена Ивановна преведените текстове на части. Последната от тези части, пристигнала в Калимпонг вече след смъртта на Е.И.Рьорих на името на нейния син Юрий Николаевич, завършвала с думи на благодарност: „Да бъде благословена Ръката, предала ми разрешението да изпълня предназначеното за мен“.

БЕЛЕЖКА ОТ Е.Инге

Тази забележителна книга на Учителя Иларион, преведена от мен по Поръка на Вел[икия] Вл[адика] М., предадена ми чрез нашата любима Майка на Агни Йога, - ако ѝ е съдено някога да види светлина - може да принесе твърде много полза на вървящите по Пътя и особено на току-що тръгналите по Пътя, тъй като в нея просто и ясно се дават указания какво и как трябва да се прави, за да се облекчи този Път.

Аз ще бъда щастлива, ако Вел[икият] Вл[адика] М. одобри моя незначителен труд, изпълнен с любов и със съзнанието, че и аз можах да внеса своята малка лепта за еволюцията на расата, към която аз кармично принадлежа.

Да бъде благословена Ръката, предала ми разрешението да изпълня поръчаното ми.

Е.Инге
Дорнщад, Германия
Декември 1956г.

ПОСВЕЩАВА СЕ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

УЧИТЕЛЯТ

Учителят е този, който, станал като малко дете, е навлязъл в Окото на Триъгълника в Квадрата вътре в Седемте и който с тежък труд на душата е придобил своето Облекло на Безсмъртието, което трябва да се пази неопетнено, - не от страх да не го замърси, а за да не може калта, хвърлена върху това Облекло, отскачайки да удари хвърлилия.

Н—[|]

В СЪРЦЕТО НА БОГА

Не забравяй, че няма дребни неща. Ръката, протегната по време на голяма нужда, здраво натяга сърдечните струни на падналия духом, укрепвайки ги в Сърцето на Бога.

Погледни!

Аз ти давам Ключа.

ПРЕДИСЛОВИЕ

Наставленията, съдържащи се в този том, за първи път са били дадени на света на страниците на списанието „The Temple Artisan“ - ежемесечно официално издание на “Храма на Човечеството” (Народния Храм). Тази организация, щаб-квартирата на която се намира в Алсион (Сейнт Луис, Калифорния), беше основана през 1898 година по указание и под ръководството на Учителя Иларион - един от Учителите на Великата Бяла Ложа, чийто труд е насочен към това да издигне човечеството на по-високо стъпало на развитие, изливайки върху него тези сили и знания, които отговарят на нуждите на времето и които човечеството е способно в един или друг момент да възприеме и усвои.

Тези наставления се появиха в горепосоченото списание под заглавието “Отворена серия” във вид на извадки от езотеричните учения, давани на групата от особено напреднали ученици. Публикувайки наставленията в дадената книга, ние не предприехме никакви опити да ги групираме по теми съгласно някаква определена класификация, но ги привеждаме в тази последователност, в която те се даваха на Храма от Учителите, което, извън всякакво съмнение, в повечето случаи беше предизвикано от действието на закона за търсенето и предлагането в областта на духа. Тези наставления представляват истинско богатство от духовни съкровища и мъдрост, затова Храмът на Човечеството ги изпраща в света с надеждата, че тяхното широко разпространение ще принесе своята полза.

Храмът продължава труда, започнат от Е.П.Блаватска и този труд е вдъхновен от същите тези Космически сили, които представляват Учителите на Великата Бяла Ложа, ръководещи от незапомнени времена еволюцията на световете, расите и начинанията на хората. Учителите на Бялата Ложа са много, но Техният труд е един.

Учителите са съществата, които благодарение на неимоверно напрегнатата работа на душата, на огромния опит, страдания и жертва са се издигнали на стъпало на еволюцията, многократно изпреварващо състоянието на обикновените хора. За разлика от тях съзнанието на Учителите не е ограничено от някакъв един план на живота, тъй като Учителят е този, който е преодолял ограниченията на материята в привичното разбиране на тази дума и може съзнателно, по своя воля да действа на повече от един план на битието, според достигнатото от Него стъпало. С други думи Учителят е този, който е влязъл в Окото на Триъгълника в Квадрата и който от този момент действа в по-широки сфери, където Той става и СЕ ЯВЯВА съзнателен фактор, сила и посредник в съдействието на еволюцията на световете и расите.

Учителите *не са богове. Те са хора* и, ако това изисква необходимостта, могат да се трудят и на физическия план в плътно тяло. Обаче тяхната по-важна работа се изпълнява в състоянието Нирманакая - облеклото на съзнателното безсмъртие, което Те са заслужили със скърби и жертви в продължение на много векове.

Ложата на Учителите, синтезирана в Централното Духовно Слънце, се състои от всички Учители на Десния Път. Това Централно Слънце понякога се именува Христос, който се явява съвършен Син (Слънце) на Безпределната Любов.

Може да изглежда, че в цикличните периоди един или няколко Учители избират по-специфично направление на силите, въздействащи на еволюцията и развитието на човечеството, обаче в това те следват предписанията на законите на Кармата и Йерархията.

Явявайки се в известен смисъл висшето "Аз" на човека, Учителите следят за неговото развитие, пазейки и направлявайки го. Нямайки право да се намесват в закона на кармата, Те въпреки това могат в критични моменти да удържат до известна степен неговото действие, тъй като в противен случай натрупванията на кармата биха могли да унищожат цивилизацията и да погубят самата планета. И все пак всяка буква от кармичния закон трябва да бъде изпълнена. Опустошителните епидемии, световните войни, гибелта и разрушението на градовете на миналото и настоящето, съпровождани с неизмерима дан на смъртта, внезапно разпадналите се и потопили се в океана континенти, - както това е било в случая с Атлантида, - това са все примери за действието на кармичните сили в глобални мащаби и там, където тези сили вече не са се подчинявали на управителите на законите на природата, Учителите на Мъдростта са правели всичко възможно, за да не понесе населението на тези градове, страни и континенти още по-големи духовни загуби. Там, където духовното и нравствено ниво се спуска по-долу от определен праг, човечеството може да бъде отново насочено към приемане на духовните основи само преживявайки някакво сътресение или цяла серия от сътресения, които, насочвайки индивидуалното съзнание навътре в себе си, към постигане на вечните истини и божествеността на своята природа, предотвратяват по такъв начин по-нататъшното потапяне в света на съблазънта, лъжливия външен блясък и чувствените илюзии.

От "Тези, Които знаят" на нас ни е известно, че не е толкова рядко явление когато вследствие въздействието на въздаващите сили планетата се разлита на парчета в случай, че нейните обитатели упорстват в злоупотребата с високите духовни енергии, натрупвайки по такъв начин излишък от разрушителни сили, превишаващи баланса на съзидателните, което в крайна сметка довежда до гибелта на самата планета. Свидетелство за подобно произшествие има и в нашата Слънчева система. Между Марс и Юпитер астрономите откриха обширно пространство, в което не е била намерена нито една планета, макар че според разчетите там би трябвало да има небесно тяло. В резултат на многогодишни наблюдения в това място бяха открити над 200 астероиди - малки планети с диаметър не повече от 20 мили, движещи се на много близко разстояние един от друг в едно направление - между орбитите на Марс и Юпитер, сякаш те се явяват отломки от една голяма планета.

Подобна съдба заплашваше и нашия собствен свят през 1899 година; но тогава той беше спасен от многото Учители от високи степени и мощ, събрали се от други планети в определени зони на земните центрове и удържащи равновесието до сегашно време. "Тъмната Звезда" беше временно спасена, но кой знае дали задълго? От тогава научното знание, а заедно с него и техническите достижения са прекрачили далеч напред, и ние все повече и повече използваме тънките сили на природата за нашите лични и комерсиални нужди, а също и за развлечение. Но тези сили представляват сили на самия Живот - лъчи от Божествената Енергия, излизащи от самото Сърце на Бога и Природата и ако не се използват по

съответния начин, в духа на безкористното служене и за *всеобщото благо,* то реакцията, предизвикана от отклонението от божествените качества, е неизбежна. Реакция, носеща най-ужасни последствия за човечеството, подложило на опасност самото съществуване на планетата, на която живеем. Подобно на Братството на Световете в небесните пространства, на Земята трябва да съществува Братство на Народите, въплъщаващо истинския дух на Вселенското Братство без разлика на раси, възраст, цвят на кожата и вероизповедание. Само така може да се избегне заплахата от космическа катастрофа.

Зад наставленията, които са дадени в този том, стоят много високи духовни сили - силите на самата Ложа на Светлината и, изпращайки тези поучения в света, Храмът ще излива в сърцата на хората светлина, оказвайки въздействие способстващо за утвърждаване идеала на Братството на Човечеството. Благодарение на огромната вътрешна сила на Светлината и Любовта, с които са проникнати тези наставления, всеки, който обича своя ближен и който настрои своя ум в съзвучие с основополагащата истина на дадената книга, неизбежно ще придобие разширение на съзнанието и ще получи помощ, което може да произтече напълно независимо от съдържанието на самите наставления. Тъй като до него ще се докоснат Безпределната Любов и състрадание на самия Учител, които сгряват всеки истински и ревностен търсач на Светлина и които дават огромна възможност да се помогне на света. И тогава може да бъде чута космическата песен на Самия Живот, тъй като вътрешният слух отново ще се настрои на иницииращите звуци на изначалното Божествено Съзнание, - това Съзнание, което разкрива невидимото единство на Единия във Всичко и на Всичко в Единия. Храмът на Човечеството Алсион, Калифорния.

Януари 1925 година. [G in C (Главен пазител)]

КЪМ МОИТЕ ВЪЗЛЮБЕНИ

Изправете се! Изправете се, вие - деца на Новия Завет! Защо пребивавате в безделие, намирайки се в обществени места по време на работния ден? Битката на вековете е над вас - Битката между Синовете на Вселенската Светлина и Братята на Тъмнината. Дългият списък на Синовете на Предателството се е обвил около вашата шия, натрупаната сила на Юдите от миналите векове е запечатала целувка върху вашата буза, което ви е и довело до разпятието. Събуди се, ти – спящи, и Логосът ще засияе над теб! Христос шепне в твоята собствена душа: "Бъди смел, Аз победих света".

Пред теб са дните на събиране и приготовления. Затова се облечи в тези доспехи на Праведността, които представляват наследство на всеки син на Живия Бог и се сражавай за свободата на земните раси от хватката на Звяра, олицетворен от Мамона, който сега владее човешките деца.

Или ти смяташ, че убитите Авели от миналите векове не издигат глас до седмото небе? Мислиш, че Законът е загубил своята сила от това, че Съдът се бави твърде? Стани едно със Закона. Влез в Светая Светих, сваляйки обувките си,

с непокрита глава, за да могат силите на Любовта, Закона и Живота безпрепятствено да протекат през Камъка на Жертвата, върху който стоиш ти, а възвратната вълна да ти донесе същността на твоя дух, правейки те свободен. Твоята сила е в свободата. Мечът на духа ще бъде твоята награда и Този, Когото ти обичаш, ще те поведе към живите води, тъй като Той е Воинът на Светлината, Непобедимият, за Когото никога няма да удари часът. Той е твоето собствено истинско "Аз"; и когато твоите сенки се разсеят, ти ще видиш Царя в цялата Му Красота и Святост.

(Това послание на Великия Учител беше напечатано в първото издание на Храмът на Човечеството през юни 1900 година. Съобщението е приведено без изменения на текста, за запазване на приетата литературна форма на обръщението. Преминаването от множествено число в единствено при употребата на местоименията представлява стилистическа особеност, но, доколкото съобщението има синтетичен характер, това трябва да означава, че то е адресирано не само до световното човечество като цяло, но и до всеки индивид поотделно.)

АФОРИЗМИ НА ХРАМА

Дните идват и дните си отиват, но ако ти бодърстваш ще видиш и разбереш, че:
БРЕМЕТО, стоварено от теб върху сърцето на приятеля, Бог ще пренесе върху твоето собствено и ако това бреме притиска тежко сърцето на приятеля, то с още по-голяма тежест то ще притиска твоето в бъдещите дни.
КАМЪКЪТ, отместен от теб от пътя на слепия, ще размаже притаилата се в очакване на теб пепелянка.
ТОВАРЪТ, с който ти обремени крачката на другия, ще завлече твоите собствени крака в бездната на скърбите.
ПОДСЛОНЪТ, даден от теб на странника, ще те защити от неистовите житейски бури.
СКЪПОЦЕННОСТТА, открадната от теб от сандъка на другия, ще гори и терзае пазвата, в която е скрита.
ХЛЯБЪТ, който ти подаде на гладния, ще се превърне в много хлябове за теб.
ЛЪЖАТА, с помощта на която ти достигна целта, ще изяде твоята жизнена енергия.
СЪЛЗИТЕ, които ти предизвика от очите на другия, ще набраздят с дълбоки бръчки твоето лице.

ВРЪЗКАТА, завързана от теб на обувката на куция и осакатения, ще свърже ръцете на твоите врагове.
ОГЪНЯТ, поддържан от теб, за да обгори другия, ще изгори със своя пламък теб.
ЗАКОНЪТ НА СПРАВЕДЛИВОСТТА не може да се нарушава вечно.
ПОСЯТОТО от теб ти си длъжен и да събереш, било то в радост или скръб, в страдание или покой.
ТИ МОЖЕШ да набележиш часа на посева, но часът на жътвата ще удари само подчинявайки се на ръката Господня.
Аз казах.

НЯКОЛКО КАЧЕСТВА

(Без които нито един човек няма да запази своята душа ЖИВА)

Първо – СПОСОБНОСТТА да стоиш прав и да гледаш към слънцето, докато в същото време сенките поглъщат всичко, върху което стоящият се е опирал, помнейки за това, че, макар и сенките да са призрачни, все пак с тяхна помощ ти получаваш силата да стоиш твърдо.

Второ – СПОСОБНОСТТА да прощаваш и да забравяш своите действителни или въображаеми обиди със същата сила на прощаването и в същата мярка на забравянето, каквато искаш да получиш за себе си от собственото висше “Аз”.

Трето – СПОСОБНОСТТА да проверяваш своя собствен живот с помощта на същата светлина, с каквато осветяваш живота на другия.

Четвърто – СПОСОБНОСТТА да отмерваш за самия себе си същото справедливо наказание за своите простъпки, каквото би искал да видиш отмерено за другия човек.

Пето – СПОСОБНОСТТА да отдадеш последната си капка кръв, за да удържиш дадената от теб дума, считайки, че с нищо друго не можеш да умиеш безчестието на умишлената лъжа.

Шесто – СПОСОБНОСТТА да излееш в потоци от любов своята душа на възлюбения и, даже ако ти отговорят с потоци от вероломство, да събереш разплисканите капки и да ги удържиш за нуждите на някоя друга душа.

„На този, който желае да влезе в Храма на Мистериите като ученик, Аз ще кажа, че съществуват седем необходими неща: свобода от предразсъдъците; свобода от робството; преданост на принципите; милосърдие и любов към всичко; премахване на препъникамъните от пътя на младшите ученици; съзнателно сътрудничество; забравяне на миналите грешки“.

ОТ МЯСТОТО НА БЕЗМЪЛВИЕТО

КЪМ ВАС
отправяме "гласа на викащия в пустинята"

Причислявате ли се вие към тези дълбоко разочаровали се, жадуващи със сърцето и душата, които дълго и напразно са търсили осъществяване на високите идеали и които все повече и повече са неудовлетворени от това, което им предлага животът, осъзнавайки смътно явното несъответствие на истината, с която се сблъскват в църквата, в религиозните общества, в науката, изкуството или социалната среда, неспособни да удовлетворят все по-засилващата се жажда на вашата душа да придобие нещо, което и вие самите не познавате, нещо, което и вие не можете да назовете?

Вярвате ли вие, че бихте могли да утолите този душевен глад или да се избавите от безпокойството, което като камшик ви пришпорва, заставяйки ви да се стремите към всичко, което обещава поне някаква промяна, ако се осъществят някои от вашите честолюбиви замисли или реализирате своите желания в името на процъфтяването на семейството, на домашното огнище или на деловия кръг? Ако вие действително изпитвате подобни чувства, то на вас едва ли някога ще ви се удаде да удовлетворите този душевен глад, да се избавите от това безпокойство.

Вие може би се надявате да разрешите най-дълбоките тайни на живота, изучавайки следствията, вместо да се обърнете към причините? Но човекът никога не е придобивал желаното по подобен начин. Каквото и да става, вие нямате право да осмивате и унижавате вашия Създател с мисълта за това, че всички могъщи, свещени и благодетелни закони на Вселенския живот биха могли да ви позволят да израстнете до настоящото стъпало на еволюцията и да ви оставят в това състояние, без да ви дават възможност да изпълните техните повели. Тъй като тези закони насочват към осъзнатото постигане на идеалите, които са потенциално заложени във вашата природа. Възможно е признаването на подобни ограничения и да е причината за вашата дълбока неудовлетвореност от всичко това, което обещава толкова много, но ви оставя още по-опустошени след всеки опит да постигнете нещо. И все пак всички ваши усилия и опити постепенно са довели до тази точка, където ви се е предоставяла възможност да направите следващата крачка, а по-нататък всичко е зависело от вашия правилен избор.

Всички пророчества, всички откровения и даже прозрения на вашата собствена висша природа учат, че съществува само една Същност или единствен Атрибут, способен да ви води по пътя към всички достижения. Задавали ли сте си някога въпроса как ще успеете да познаете тази Същност, когато тя се появи на сцената на действието?

Предсказанията и пророчествата на най-светите и самоотвержени души на всички времена, науката, изобретенията и даже самите небесни светила, както и самото слънце, навлизащи сега в съзвездието Водолей, - всичко това са предзнаменования за Второто Пришествие на Сина Човешки и пастир на човечеството, а също и времето на Неговото идване. Дълбоките сътресения и смутове, повсеместните бунтове и въстания, страстната нужда от свобода във всички области на живота свидетелстват за същото, тъй като едното не може да

съществува без другото. В съвкупност тези факти дават превъзходен материал за размисъл. Пророчествата и предсказанията сочат също появата на особени деца, притежаващи психически способности, които дълго време са били атрофирали в представителите на човешката раса; чрез тези деца ще бъдат разкрити много неизвестни по-рано тайни на живота. Също беше предсказано, че ще се появят много лъжеучители, които, „ако това би било възможно, биха измамили даже избраните”, вече подготвени. Затова ние, носещите ви тази Вест, предоставяме на вашата собствена душа да решава въпроса за нейната достоверност и приложение.

Мъдрите са чакали дълго и ето че преди тридесет и пет години прозвуча Техният призив към Обществото, което много години се готвеше да излезе в света и да създаде още едно, по-широко общество за приемането и разпространението на бъдещите провъзвестия. Преди десет години от същите тези Мъдреци последва още един призив към един от верните синове на първото общество - да предаде на света Посланието и да помогне на приелите го хора да познаят Вестителя в часа на Неговата поява. Примерно преди една година част от това Послание беше преждевременно предадена на някои лица, чиито вътрешен слух им позволи частично да го уловят при предаването от Стражите-Пазители.

Ние, носещите ви това Послание в пълен обем, представляваме първото и второто от споменатите Общества. Ние не претендираме за нищо от това, което вие при желание можете да имате ако поискате да изпълните необходимите условия. Ние само ви молим да се обърнете към вашия собствен духовен опит, наставленията, поученията или разясненията на вашите пастири или учители, откровенията и проявите на вашето собствено висше “Аз” и да отбележите всичко, което се отнася до неизменността, правдоподобността и възможността за завръщане на земята на Великата Душа, наричана Исус от Назарет, според Неговото собствено предсказание. Запитайте се също ще можете ли да познаете Него или някоя друга Велика Душа, ако вашето познание за природата и същността на тази душа, както и за тялото, в което Той трябва да се появи, не ви позволява да Го различите от обикновения човек? Ако вие разберете, че не сте в състояние да познаете даже собствените си баща и майка без предварителния опит на общуването с тях, вие лесно ще се съгласите с това, че да разпознаете Спасителя, или Аватара без необходимата подготовка ще бъде далеч по-трудно.

Никакви дарове и небесни знамения, нито тръбния, нито ангелския глас няма да могат да докажат Неговата истинност, тъй като ни е казано, че сатанинските слуги имат силата да прибегнат до същите тези способи. Нещо трябва да се случи във вас самите, за да стане възможно такова разпознаване и, според думите на тази Вест, която Ние ви носим, да стане напълно възможно да се подготвите за разпознаването на Идващия Христос и преди всичко в нашето собствено сърце.

Не позволявайте на никого да ви убеди, че вие уж сте длъжни да се отделите от вашата църква, да скъсате със семейството или с народа си, за да осъществите такава подготовка. Христос желае да отведе в Царството Божие не само една част от света, а целия свят и всички негови народи. Затова помогнете тази Вест да достигне до всички ъгълчета на света, същевременно подготвяйки и себе си за разпознаването на „човека на този час“, тъй като когато вие понесете тази Вест е възможно и вашите собствени очи и уши да се отворят.

Франчия Ла Дю
Уилям Дауер
Francia A. La Due, William H. Dower.

ВЕСТ

Слушайте, вие - деца на Новия Завет!

Наближава времето, когато Той, Който е длъжен да дойде, отново ще се появи сред хората, за да обедини расите на земята. Отворете очите си, за да могат да видят. Отворете ушите си, за да могат да чуят. И отворете сърцата си, за да може Синът Човешки да има място, където да преклони глава, иначе Той ще премине покрай вас и вие няма да Го познаете.

Изпратено от Храма на Човечеството.
Алсион, Калифорния.
Декември, 1909 г.

МАНИФЕСТАЦИЯ НА СУБСТАНЦИЯТА-МАТЕРИЯ

НАСТАВЛЕНИЕ 1

Наставлението, което възнамерявам да ви дам сега, е безкрайно важно и Аз ще се постарая да го изложа колкото може по-просто с надеждата, че то ще бъде разбрано от тези ученици, чиито възможности да придобият знания са били ограничени. От пълнотата на усвояване на тази тема зависи и пълнотата на разбиране на много други, както предходни, така и последващи Указания.

Видимата Вселена като цяло, както и всяка съставна или органична нейна част - било то слънце, планета, човек или молекула, - първоначално се проявява на физическия план във вид на *субстанция* или *материя,* от вътрешния или духовния план на живота благодарение на пробуждането на енергиите на потенциалните сили, извикани за живот чрез волята (мощта на *Фохат*). Тези енергии се съдържат или се намират в определени цветове, проявяващи се в продължение на Великия век - *Калпа* в сферата на Разума. Тези цветове са от много по-висок порядък, отколкото техните отражения - известните на нас цветове на физическия план. Когато за някоя отделна или индивидуализирана част на Вселената започва нов жизнен цикъл - цикъл на съществуване, то отначало той се проявява във вид на бързо вибрираща маса от искрящи цветови тонове, разгръщащи се от определена точка на ефирното пространство навън - във физическото пространство (ще го наречем така) посредством кръгово (спирално) движение. Диаметърът на последната външна завивка на спиралата ще се определя от сумата на

разпространяващата се енергия, предадена на общата маса от първичния импулс. Когато в последната завивка на спиралата тази енергия достигне своята пределна мощ, започва да се зарежда неутралният център. Това се осъществява благодарение на контакта и взаимодействието на негативните сили на сгъстяване, свойствени на физическия план, със силите, събудени за действие от гореспоменатата духовна или позитивна енергия. Този неутрален център, който при създаването на някой свят става негов екваториален пояс, се проявява в човешкото и животинското царства като слънчевия сплит.

Пропорционално намалявайки от този център към друга точка, цветната спирала образува в резултат бързо въртящо се цветно кълбо, частично сплескано при всеки полюс и кухо, ако гледаме на него от гледна точка на физическата субстанция; обаче в действителност то съдържа в себе си всички потенции и всички *сканди* – натрупаните в предходни манифестации благи или порочни наклонности на въплъщаващото се *его* или същност – тези спящи сили, които в съответното време и в подходящото място по решение на закона на Кармата ще се проявят в действие като причини за последващите прояви на това *его*. В това кълбо се съдържа също *алхимична* сила за трансмутация на физическата субстанция в духовна енергия и vice versa [обратно (*лат.)*], подобно на това как храната чрез смилане и усвояване се превръща в плът и кръв, и в края на краищата – във физическа енергия. Ако това спирално цветно кълбо би могло да се види с физическо око в самото начало на неговото зараждане, то би било видимо, че то постепенно обхваща и затваря в себе си определена част от празното пространство. На висш духовен план всички демаркационни линии изчезват и то изглежда неразличимо, ако говорим за формата, във великия океан на *Ефира* – хранилището на всички енергии и потенции. Но на висш астрален план, на плана на Душата, то застава пред духовното зрение като индивидуализирана Същност – наречете Я Ангел, *Дева* или Бог, както предпочитате, – която толкова превъзхожда по красота, сияние, великолепие и мощ всичко някога казано или написано от човека на тази тема, че даже е безполезно да се опитвате да предадете някакво впечатление за нея на човешкия ум; това трябва да се види и осъзнае, за да може да се разбере. Тя принадлежи към войнството на Архангелите, обкръжаващи Божествения Престол, който се намира в сърцето на всеки от това огромно войнство и в потенциал съществува в сърцето на всяко човешко същество.

За илюстрация вземете лист хартия и приемете едната му страна за духовния план, а другата – за физическия. След това изберете сред многото други точки една точка с бял цвят на духовния план (тоест страна на листа) и си представете пламвания на светлина или съзидателна енергия, появила се в някоя друга точка и ударила разглежданата от нас точка, предавайки ѝ по такъв начин по-бързи вибрации, тоест придавайки ѝ друг вид движение. Този вид движение (Фохатична енергия), притежаващ постъпателен импулс, ще насочи субстанцията, съдържаща се в нашата точка, през влакното на хартията (което отговаря на астралния или междинен план) към другата страна на листа, тоест към физическия план и вече там, благодарение на описаното по-горе спирално движение, ще продължи формирането на завършено цветно кълбо от точката на неговата проява на физическия план, представен в нашия пример от определената страна на листа хартия. От двете страни на средната или екваториална линия на кълбото винаги са

разположени по четиридесет и осем спирални пръстена, а самата тя представлява четиридесет и деветият, от който и полюс да го погледнем. Тази спирална цветна обвивка съдържа в себе си субстанцията на този план на действие, на който и чрез който енергията, влизаща в нея от изходната точка на нейната проява, ще работи в съединение със силите на цвета за изграждане на индивидуализиран живот – било то клетка, човек или пък цял свят. В продължение на цялата ера на индивидуализираната манифестация, независимо от нейната продължителност, съществува аурично съответствие на това кухо кълбо във вид на особена сфера от градивна енергия, която също представлява цветно кълбо, образуващо аурата на всяка клетка, човек или свят. При материализацията на някой свят в това цветно кълбо-сфера (в резултат на взаимодействията на вътрешните и външните сили) постепенно се формира отначало бързо въртяща се сфера от топлина, а после от влажност. При това силата на притегляне, която притежава затворената в него маса енергия и сила привлича към влагата плаващия в пространството космически прах. В течение на продължителни периоди от време огромното количество прах и падаща от други светове материя във вид на метеори и т.н., привличани към тази сфера отвън, постепенно превръщат това, така да се каже, съдържимо на цветното кълбо в кора на свят същия като този, на който живеете вие сега. Но преди да се случи всичко това, преди безбройни Калпи субстанцията, в която се облича проявяващата се в тази точка духовна енергия, вече е успяла да премине през много фази на битието - от молекула до Бог. И Духовната Същност или Създател на Свят, видимо представена от тази точка Светлина, съзнателно и доброволно приела върху себе си труда, отговорността и жертвата, създавайки от своята собствена субстанция този свят, в който други проявени същности от по-нисък порядък могат да придобият необходимия физически опит. Благодарение на този опит с времето те ще станат пригодни за духовно битие, подобно на ангелите и боговете.

Процес, аналогичен на един от гореописаните, протича и при раждането на всяко дете или дете на животно на физическия план. Съзидателната еманация на мъжа съдържа в себе си определена част от субстанция, породена на духовния план от взаимодействието на мъжките и женските сили, както беше обяснено по-рано с примера за двете точки от светлина или съзидателни огньове; и при нейния контакт и взаимодействие с ovum или с яйцето, развиващо се в яйчниците на женската особа, става оплождане – зачатие. Останалата част от тази субстанция се използва от природата за формиране на определен вид материя, сравнима с вътрешната обвивка на спирално цветно кълбо, в което и протича съзряването на плода. Матката или външното покривало съответства на това цветно кълбо, но тя не е самото кълбо; тъй като матката, както и всяка друга органична структура, има своята особена спирална цветна сфера – цветно кълбо или аура.

Независимо от многото обяснения и описания на плановете на манифестация, учениците постоянно допускат грешки в разбирането на термините, изразите и определенията. Диаграмата, представена по-долу, ще ви помогне в много подобни случаи. Обаче преди всичко вие трябва да разберете факта, че в действителност не съществува нито горе, нито долу, както и строго установени и твърди граници; че процесът на манифестация протича отвътре навън; че всички планове се проникват взаимно и взаимодействат един с друг.

Горната точка символизира Непроявеното, Абсолюта, позитивните сили. Долната е неговият негатив – резервоарът, в който се зарежда и от който в пространството се изпращат всички отнасящи се към физическия план потенциални енергии; и в който ще бъде хвърлена цялата изпълнила своето предназначение проявена материя, както и всички неуспешни творения на природата и привидни аномалии, за да могат в някакво бъдеще на Века отново да се изпълнят с енергия от позитивните сили на живота и по такъв начин да получат нова възможност за развитие. Тази точка е известна също като хаос.

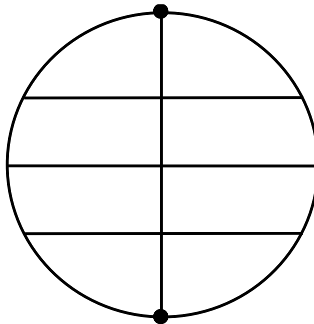

Илюстр.1 Диаграма на плановете

Всяка хоризонтална линия на диаграмата обозначава позитивните и негативните аспекти на който и да е план или сфера на съзнанието; частта от линиите вдясно от центъра представлява позитивния полюс, а вляво - негативния. Линията, преминаваща през центъра, символизира взаимодействието на Духа и Материята.

Дадената диаграма не трябва да се смесва с други, илюстриращи същите тези истини или различните планове и сили. В известен смисъл тя е особена.

СЪСТОЯНИЯ НА СЪЗНАНИЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 2

Сред членовете на Храма битуват немалко лъжливи и твърде достойни за съжаление представи относно съществуването след разлагане на физическото тяло.

На процеса на превъплъщаване на *егото* на земята се е отделяло толкова много внимание, че в резултат на това силно е пострадала истината за промеждутъчните състояния между въплъщенията; а отричането на факта на превъплъщаването в много случаи е произтичало от неспособността да се разберат условията, в които влиза душата след оставяне на тялото, особено ако се отчете вкоренилата се вяра в съзнателното съществуване след смъртта, неотделима от много религии, особено християнските.

В известен смисъл би било твърде необходимо на доктрината на превъплъщаването или на повтарящите се раждания във физическо тяло да обърнат особено внимание и Елена Петровна Блаватска предприе своя велик труд за да

установи справедливо равновесие, тъй като на последователите на някои религиозни секти ревностно са набивали в главите вярата в това, че животът на физическия план е непоносим, че това е “долина на скръбта” и страданието, достоен за отвращение и отричане, докато в същото време той е даден като поле за израстване и усъвършенстване. Непрекъснатият поток от антагонистично мислене, произлизащ от умовете на множеството заблудени хора, встъпвайки в контакт с вибрациите на по-чистата еволюционна енергия на природата и, понижавайки ги, неизбежно довежда до упадък и застой в менталната сфера на Земята. Това все повече и повече затруднява еволюцията на тези, които по действие на *кармичния закон* (т.е. законът за равновесието и неговото поддържане. Когато равновесието се нарушава, е налице действие и противодействие, докато не се постигне хармония) трябва да се върнат тук, за да отработят някои нерешени от тях проблеми. Нерядко неудачната употреба на една дума или сравнение е отговорна за цял ред лъжливи доктрини и впоследствие някаква важна философска истина дотолкова се изопачава в общественото разбиране, че не може да бъде разпозната даже от първоначалните тълкуватели. Като пример може да бъде приведена думата “илюзия”, използвана от източните мистици и теософи при описание на живота в състоянието *Девачан* (или на Небесата). Макар някои учители да са видоизменили този термин и да са го направили всевместващ, прилагайки го към живота на всички други планове, все пак истинската мисъл, завоалирана с тази дума, не беше достатъчно проявена.

Безспорно съществува само една Истинска Реалност във всякакъв смисъл на тази дума - независимо дали ще я наречем Абсолют, Вечен Дух или Бог. Всичко останало от висша гледна точка е “илюзия”, тъй като се явява отражение или манифестация на някой един или повече атрибути на Бога или Абсолюта. Материята е “илюзия” само от космична гледна точка; и доколкото в една или друга форма на материя се проявяват всички състояния на живота, то следователно животът в Девачан или на Небесата е също такава реалност за духовните чувства, както животът на земята – за физическите чувства; в действителност той е много по-реален, тъй като духовните чувства са много по-тънки и съвършени и притежават безкрайно по-голяма сила, отколкото земните чувства. Смъртта, подобно на съня, е “големият природен възстановител” - тя неизбежно носи на човека нова възможност за реализация на всички негови висши идеали. Но ако човекът няма такива идеали или той е напълно закостенял и не вярва в доброто, то и небесният живот няма да му предостави нищо подобно, вследствие на което той няма да може да има на този план съзнателно съществуване; негова участ ще бъде само съзнанието на Осмия план или сфера.

Много често учениците изпитват сериозни затруднения опитвайки се да примирят някои положения на окултната философия, които изглеждат абсолютно противоречащи едно на друго, ако към тях не се приложи “Тройния Ключ” на Материята, Силата и Съзнанието, тъй като само с негова помощ е възможно да се обясни всяко състояние или аспект на живота. Ако се употребява Ключът на Съзнанието, към предмета трябва да се подходи от гледна точка на съзнанието – просто като една от формите на съзнание, функционираща в друга форма на същия този план. Това правило в същата степен е справедливо и за Ключа на Силата или на Материята. Планът на астралната материя изобщо не се поддава на изследване с

физическо зрение; за това е необходимо астрално зрение, каквото се намира в латентно състояние у всеки човек.

Във Вселената няма нито педя празно пространство. Океанът на ефира – самосветещата се безтегловна субстанция, изпълваща и формираща цялото пространство, – се явява в известен смисъл покривало или облекло на Безпределността. Той също се явява и двоен рефлектор, отразяващ отвътре Безпределността, а отвън – всеки атом от материята на проявените планове. Следователно материята е "голямата илюзия", в която ние "живеем, движим се и имаме нашето битие" докато се намираме в проявения свят. Сред другите нейни атрибути съзнанието, или душата, притежава способност да прониква в ефира и, бидейки свободна от физическото тяло, тя вече не е ограничена в пространството от нищо, освен от своята воля. По такъв начин душата може да има по свое желание свое собствено Небе при условията на освобождаване от астралното тяло, което след разтваряне на физическата форма остава още известно време в *Астралната Светлина* – една от обвивките на ефира; оттук е възникнала първоначалната идея за "чистилището".

Този предмет е твърде обширен за обсъждане в една кратка статия, но е много важно да бъде направен опит да се измени съществуващото мнение.

СИЛАТА НА УТВЪРЖДАВАНЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 3

На защитниците на съвременната ментална наука рядко им идва в главата, че тренировката на силата на утвърждаването, която се пропагандира от някои техни събратя, може да завърши плачевно както за тях самите, така и за тези наивни и невежи ученици, които не искат да се задоволят с естествените еволюционни методи на събуждане и удовлетворяване на желанията и стремежите. За тях спокойните и забавени процеси на естествения растеж са "изтощаване за плътта", вследствие което много се устремяват *qui vive* [яростно, енергично (лат.)] за нещо ново – за това, което ускорено развива техните психични центрове.

Безспорно, използваната по подходящ начин сила на утвърждаването е почти неограничена, но в ръцете на безотговорното лице тя прилича на двуостър меч, тъй като противоположният полюс – силата на отричането – трябва да се прояви едновременно със силата на утвърждаването и ако първият не се контролира, последният може да се окаже по-силен и да вземе връх. Само малцина са способни на такъв контрол поради особените условия на настоящия цикъл и тези незаконни цели, заради които е била употребявана духовната сила. Например употребата на думите "аз съм", предшестващи някакво изразено желание или твърдение, свързано с обладаването или контрола над някаква форма на материята, като "аз съм сила" или "аз съм богат", при съответните условия може напълно да приведе в действие определени скрити вътрешни сили (или *елементали*), способстващи за реализация на желаното. Но, както беше подчертано по-рано, такова позитивно утвърждаване неизменно пробужда и негативния аспект на утвърждаващата сила. И ако операторът не е опитен *окултист*, умеещ да

контролира силата и материята с вибрации, по-ниски от тези, които управляват неговото лично съществуване, то негативният аспект на силата, събудена в стремежа към равновесие, може да го принуди да загуби контрол над позитивната, утвърждаваща сила. Това е една от илюстрациите на вечната борба между материята и духа.

"Победителят наследява всичко"; и силата на преодоляване е силата, управляваща материята – този негативен аспект на вечно позитивното. Крайно рядко обикновеният човек от XIX столетие е способен съзнателно да отдели *его*-то от физическото тяло и да осъществи процеса на сливане на личното съзнание с Абсолюта. Но той трябва да стои именно на такава висота, преди да може безопасно или благоразумно да предизвиква към действие обединените сили на "аз съм" и да ги направлява към осъществяване на някакво лично желание, колкото и високо да изглежда то; тъй като, за съжаление, чистото, незамърсено с нищо желание почти не се среща в този век, когато във всяко подбуждение много силно е примесен елементът на себелюбието. Само на Учителите от висшите степени е по силите такава херкулесова задача, но даже и на Тях е поставен свой предел. Личното съзнание, преминавайки през различните планове или състояния на съзнанието, представлява поле за действие на "двойките противоположности" и не може да събуди някакъв позитивен аспект на своята низша природа без привличане и на неговия негативен полюс. То трябва да се научи да пребивава в равновесие и неутрално положение на всеки план от живота, докато не бъде достигната точката на безопасност или точката на силата на дадения план от битието.

Ако, упражнявайки се в утвърждаващата сила, някой човек е преуспял в привличането към себе си (тъй като силата на утвърждаването е също и сила на притегляне) на голямо богатство, то позитивните сили, събудени за натрупване на това богатство, ще приведат в действие и противоположните, или негативни сили, които ще отнемат от него нещо от неговата природа, представляващо точен еквивалент на полученото богатство; нещо от проявеното или на вътрешния, или на външния план на неговия живот. Това може да бъде неговата чест, интелект, здраве, зрение или слух – но каквото и да е то, загубеното равновесие трябва да бъде точно възстановено, тъй като естественият закон не може да се отклони от пътя на строгата справедливост. Ако пък някой придобие богатство, слава или някакво друго така наречено съкровище благодарение на естествения еволюционен закон, тоест благодарение на труд, то ще бъдат проявени същите тези сили, но в много по-малко опасна форма, тъй като те ще действат естествено. Ще се получи същата тази борба, но при това неговите врагове ще бъдат вече не толкова могъщи, а самият той ще се ориентира много по-добре в прийомите на техните нападения и поради това ще бъде способен да се въоръжи против тях.

Само много малко различават истинската мощ, съдържаща се в думите: "Да бъде твоята Воля". Те носят в себе си една от най-дълбоките окултни тайни, тъй като "Волята" в дадения случай съвпада със Закона. Актът на Безпределната Воля привежда в движение естествения закон, който трябва в края на краищата да привлече желаното.

Когато окултистът достигне висока степен на майсторство, усилието на неговата воля съединява личната сила със силата на Безпределността, което и довежда до осъществяване на стоящото зад волевия акт желание. Той просто не

може да пожелае да извърши някакво действие извън хармонията с Божествената Воля. Вече самият факт на неговото желание да извърши това действие в достатъчна степен свидетелства, че той е действал по Божествената Воля и е служел като посредник или проводник на тази Воля за по-ниските форми на силата и материята, на които Божественото могъщество не може да въздейства непосредствено, без да предизвика тяхното изменение поради по-високите вибрации на субстанцията на Божествената Воля. Това лежи в основата на всички прояви, демонстрирани от Учителите.

Цитираното по-горе изречение на Исус при разпятието е повече от достатъчно за потвърждаване на Неговото твърдение, че Той и Отец са Едно, даже и да не е имало други свидетелства за това. Същият този израз се е употребявал и преди хиляди години в определени случаи по време на Посвещение и винаги е предшествал някаква форма на разпятие.

Подобно на действието или заповедта на волята, съществува друга, също толкова могъща форма на силата, с която вие в една или друга степен сте запознати и която е също така важна, независимо от това, че я пренебрегват в съвременния окултизъм. Тази сила се изразява с думата “признателност”. За да улесним вашето разбиране ние ще се придържаме към тази добре позната дума.

В стремежа да се откажат от идеята за личния Бог много атрибути, които са се считали за неразривно свързани с такъв Бог, но в действителност са били най-мощните Сили на Вселената, са били отхвърлени или забравени. Тази особена сила има непосредствено отношение към закона за търсенето и предлагането, при което търсенето е позитивният аспект на великия закон за асимилацията, обратната страна на който е законът за предлагането. Без излияния или обявяване на тази сила на благодарност и признателност при всяко действие на волята, пълно завършване на самото действие е невъзможно. За вашето ограничено разбиране то може да изглежда завършено, но ако вие притежавахте вътрешно зрение на плана на силите, то вие бихте знаели, че именно поради вашата неблагодарност завършването на действието остава непроявено или пък неговият резултат бива сведен до нула от поредния оборот на колелото на живота.

Някои могат да попитат на кого или за какво трябва да благодарим. За отговор просто насочете вашата мисъл навътре, към Всемогъщата Любов и се упражнявайте в събуждане на тази сила вътре във вас. Развила се, тя ще потече също така естествено, както молбата за изпълнение на желанието или постигане на целта.

Скритият смисъл на израза “Да бъде Твоята Воля” може да бъде сумиран в думата “безстрастие” в този смисъл, който се влага в нея от знаещите мистици. Основната причина за опасността, криеща се в упражняване на силата на утвърждаването, за която се говореше по-горе, лежи в изключването на този принцип и замяната му от най-остро желание. Докато висшата или позитивна страна на принципа на желанието е благотворна, неговата низша или животинска страна е пагубна. Елементалите на низшето желание обграждат и теглят надолу *неофита* или ученика, който поради невежество или непредпазливост е нахлул в тяхната сфера, преждевременно събуждайки за действие съответстващите добри елементали на висшия аспект на това желание. Оттук става ясно, че докато човек не е станал “безстрастен” в истинския смисъл на тази дума и не може да каже от

цялото си сърце “Да бъде Твоята Воля”, той трябва да бъде много предпазлив при събуждането на тази ВОЛЯ. Аз съм твърде далеч от желанието да омаловажавам или отричам която и да е мощ или атрибут, принадлежащ на Абсолюта. Единственото, за което Аз настоятелно ви моля, – това е “естественият живот”. Личният живот на всеки от вас трябва да се развива естествено и да достигне по този начин своята цел неопетнена или неповредена, вместо да бъде осакатена от уродливостта и несъвършенството. Ако ние живеехме само веднъж, ако хората никога вече не биха могли да изпитат радост или болка, то днешното безумно преследване на удовлетворяването на желанията би изглеждало по-оправдано. Но щом вие започнете да осъзнавате, че при преждевременното осъществяване на някое желание вие неизбежно ще трябва да се откажете не само от това желание, но и от всички родствени на него, то, меко казано, ще сметнете такъв риск за лоша политика. Когато човек разбере и осъзнае, че е невъзможно да получи нещо ценно посредством неценно, че законът “с пот на лицето си ще заработиш своя хляб” е неизменен, нерушим и действен на всички планове на битието; и когато той започне да прилага това знание в своя всекидневен живот, накрая той ще успее да прокара своя път към източника на цялата мощ. И тогава възможността безопасно да прилага своите развиващи се способности за придобиване пълен контрол над висшите форми на материята ще се прояви също толкова неминуемо, както денят следва нощта.

Изразът “с пот на лицето си” е не само символичен, но и буквален и означава “чрез използване и контрол над запалените центрове на вътрешните обвивки или тела”, тъй като те съответстват на позитивните духовни сили.

Трудът, предизвикващ пот, отговаря на душевните мъки, носещи сълзи на печал и скръб. Позитивната енергия на Духа или Огъня, предизвиква негативната сила на Духа, която представлява Водата на Живота, или Очистването.

КАЧЕСТВА, НЕОБХОДИМИ ЗА УЧЕНИЧЕСТВОТО

НАСТАВЛЕНИЕ 4

Независимо от толкова щедро даваните наставления, а също и явните намеци, които се съдържат в свещените и светските трудове относно умствените и духовните качества на ученика, подкрепени чрез всички достъпни физически чувства със свидетелства, все пак в девет от десет случая човек продължава да упорства и да търси тези качества изключително във физическия човек: в неговото обкръжение, занимания, интелектуални нужди и други подобни. Ето, вие четете: “Мъдростта на този свят е безумие пред Бога”, признавайки и съгласявайки се с несъмнената истинност на даденото твърдение, а после преспокойно поддържате в този свят тази житейска мъдрост със своите действия, веднага щом пред вас се изправи изборът между нея и Мъдростта на Бога, изтълкувана от тези, които благодарение на успешния еволюционен напредък притежават по-висока мощ на разпознаване.

И макар че Аз рискувам да се окажа неправилно разбран, а Моите думи – превратно изтълкувани, все пак Аз трябва още един път да се опитам да внеса яснота по този въпрос.

Ако това не беше толкова тъжно, бихме могли само да се усмихваме, гледайки списъка от качества – умствени и физически, започвайки от физическата култура, научните познания, моралната устойчивост и завършвайки с пророческото предвиждане, – този списък, който често ни се поднася в качеството на необходима основа за духовно прозрение. Разберете, Аз по никакъв начин не принизявам нито едно от тези сериозни достижения в развитието; всички те са необходими, но само като *антаскарана*, или мост между низшата материя и духа. Те нямат нищо общо с духовното просветление или умението да се ползвате от вътрешните чувства. Те могат да бъдат, а могат и да не бъдат – в зависимост от това, как се ползват от тях, – само средство за постигане на това.

Някои житейски мъдреци с лошо скривано презрение обичат да потълкуват за това, че, видите ли, Учителят не би следвало да сътрудничи с този и онзи, тъй като този някой бил виновен в това и това или в още по-лоши престъпления против обществото и затова чистите и святи не могат да се възползват от неговата помощ. Без да казвам, че подобни заявления често са твърде далеч от истината, ще отбележа само едно: ако се разсъждава по подобен начин, то нито един човек в света никога няма да може да бъде привлечен към Нашата работа, тъй като всички са виновни в еднаква степен – това е просто въпрос на случайност от различните въплъщения. Но истината е винаги неизменна: само тези са способни да станат ученици, които чрез духовно озарение са достигнали до такова състояние, което позволява спокойно да съзерцават в себе си висотите и бездните на живота. И няма значение дали те са достигнали до тази точка в това или друго въплъщение, тъй като на всеки човек някога *ще се наложи* да стои там, където се пресичат двата пътя и съзнателно да погледне и назад, и напред. Тъй като именно тук се разкрива отчасти истинската Тайна на Въздаването за греха, за което е говорено в Евангелията. И докато човекът ще трепери от ужас при вида на единия от полюсите на живота, той няма да бъде в състояние да види другия полюс. Той трябва да се учи от сравненията и аналогиите, докато всички възможности за духовни достижения не се разтворят в края на краищата в една дума – Любов. Любовта към злото, или тъмнината, - умряла, погребана, възкръснала и преобразена – става Любов към Бога, или Любов към Доброто, Любов към човечеството, Самоотверженост.

В съзнанието на този, който е постигнал познание за миналите въплъщения, няма място за самолюбие, освен ако гордостта от победата над ограниченията не се превърне в препятствие за неговия възход, пробуждайки скрито честолюбие, или *vice versa,* тъй като честолюбието на свой ред поражда гордост. Но ако вместо това от тежкия труд на душата се ражда истинско смирение, то тази душа става обител на светлината и доброто, помощник на Великия Учител, което е невъзможно да се постигне чрез каквито и да било човешки способи.

Без да се съмняваме в съвършеното действие на закона за Кармата, Ние не можем да си представим страданията и разпятието на Исус по друг начин, освен като следствие на съответстващото зло в една от физическите манифестации на *егото*, което се е въплътило като Исус. Обаче това по никакъв начин не променя

твърдението за това, че Той е умрял за греховете на света, тъй като греховете на света са били и Негови грехове, в двойствен смисъл, което ще бъде обяснено по-подробно при изучаването на Новия Завет от окултна гледна точка.

Фактът, че Исус след своето Възкресение се е явил първо на Мария Магдалена, която и до ден днешен се представя като олицетворение на всевъзможните пороци в жената, би трябвало да отвори очите за истината на тези, които се осмеляват да се нарекат истински християни.

Истинският окултист няма да се затрудни да примири това твърдение с факта, че за приетия ученик чистотата и непорочността на съзнанието и тялото са необходимо условие. Мария – майката олицетворява със себе си невинността или пасивната чистота и непорочност, тоест състояние непознаващо изкушенията; Мария Магдалена олицетворява съзнателната и активна чистота; тези две състояния са двата полюса на единния велик атрибут.

Моите обяснения в никаква степен не трябва да се разглеждат като защита на известната ерес, съгласно която целта оправдава средствата или че може да се върши зло очаквайки благи следствия. Съзнателното зло никога не може да донесе добро – те двете, като антиподи, са далеч едно от друго. Това, което ние разбираме като зло поради незнание, за което впоследствие искрено се разкайват и което изкупват, пробужда противоположния полюс на силите, приведени в действие именно чрез разкаянието и изкуплението.

Едва ли някъде в книгите може да бъдат открити толкова ясно определени истинските качества на ученичеството, като в Проповедта на Планината: нищите духом, скърбящите, кротките, милостивите, миротворците, гонените, чистите по сърце. Именно те са деца на Бога, истински последователи на Учителите. Без тези качества няма да помогнат даже всички знания на Вселената. Именно това, което ние СМЕ, нашият вътрешен характер, а не това, което знаем или в което вярваме, съставлява основата на ученичеството в Бялото Братство.

ХРИСТОС

НАСТАВЛЕНИЕ 5

Доста много от тези, на които са изпратени тези Наставления, не са в състояние да придобият книгите, съдържащи Нашето изложение на Древната Мъдрост, и затова много от Нашите намеци са неразбираеми за тях. Това особено се отнася до тези, които са се освободили от игото на съвременната църква, но въпреки това продължават да се отнасят с благоговение и любов към личността и характера на Исус, без да знаят какво място да Му отредят върху ска́лата на човешкия живот при своите изменили се убеждения. Същото се отнася и за тези, които Го поставят на едно ниво с останалите хора.

Всеки век има своя Христос или Спасител, който може да се прояви в различни условия и в едно или повече човешки тела; обаче под век ние не трябва да разбираме едно или няколко столетия, тъй като векът, за който ние говорим, съдържа в себе си много хилядолетия.

В първия том на „Тайната Доктрина“, в стансите, с които започва третата глава, има такива думи: “Трима падат в Четирите“. Тази фраза съдържа в себе си цялата тайна на манифестацията на Спасителите от всички времена. Която и от троиците ние да разглеждаме: Отец, Майка, Син или *Атма, Будхи, Манас*; Материя, Сила, Съзнание; Желание, Воля, Мъдрост или Тяло, Душа, Дух - това няма значение, тъй като в крайна сметка всички те представляват Едно и това Едно в Трите е Абсолютът, животът и битието на всичко, което е проявено на всички планове на Космоса. Трябва да се разбира, че всичките тези троици са равнозначни и взаимозаменяеми, независимо от това, че сами по себе си, взети поотделно, те са самодостатъчни. И който и от аспектите на Троицата (или лицата, както учи църквата) да се проявява във времето или вечността, той се проявява съвършен, тоест с всички атрибути на двата други.

Тази тройствена манифестация на живота и битието е “вечна на Небесата” и тя винаги е била и ще бъде в това състояние на съзнанието, което обикновено се нарича *Нирвана* [Състояние на абсолютно съществуване и абсолютно сознания, когато (където) *эго-то* на човека, постигнал висша степен на съвършенство и святост в живота, навлиза след смъртта на тялото, а понякога, както в случая с Гаутама Буда и други, и приживе *(бел. ред.)*] или Небе. Абсолютно невъзможно е да се мисли за Това като за отделящо някаква част от себе си, тъй като Това е Едно, Единно и Това е Бог.

Невъзможно е даже приблизително да се опише слизането на Бога в материята, тъй като материята не е била проявена, докато не е било извършено това слизане. Принципът на Сянката изразява най-близко идеята на този процес. Трима, тоест *Трима в Единия* са създали цялата субстанция и са се превърнали в цялата тази материя посредством процес, сходен с хвърлянето на сянка на физическия план, тоест посредством проекция на съзидателната мисъл във временна форма и субстанция. Тази субстанция притежава всички свойства (в повече или по-малко видоизменена степен) на своите прародители. За да хвърли сянка, всяка форма трябва да премине между слънчевата светлина и земята. Слънцето, тялото и земята са три различни степени или скорости на вибрацията на материята, и те са тези посредници, посредством които или чрез които се хвърля сянката; те съответстват на трите различни действащи сили и атрибути на трите велики съзидателни огньове, представени от по-рано споменатата Троица.

Сега, за да помогнем на тези от вас, които ще срещнат затруднение в разбирането на Единството в Многообразието, ние ще вземем един аспект на Троицата – Сина, който трябва да бъде разглеждан също като Космическа Субстанция или Материя, в троицата Материя, Сила и Съзнание; като Тялото в троицата Тяло, Душа и Дух; като Манас в троицата Манас, Будхи и Атма. Този аспект на Сина е и Христос, Спасителят, Ангелът на Светлината, който слиза от небесата в проявеното – не вследствие на злото, а в изпълнение на Желанието или Волята, на принципа на Отца, която се е съдържала в създаването на материята, нейната еволюция и крайното ѝ освобождение.

Този принцип се съдържа във всеки атом на проявената материя, следователно и във всяко човешко същество; но не бидейки проявен и развит той спи. Той може да бъде развит само при посредничеството на висши подбуди и влечения на душата. Следователно в това време, когато всички ние се явяваме

Спасители в зародиш, във всеки Век има само Един, който е способен да развие любов, търпение и саможертва за такова най-висше призвание, и този Един става “Старши Брат” на расата и Века, към който Той принадлежи.

В Евангелие от Йоан в гл.17, ст.21 има такива думи: *„Да бъдат всички едно, както Ти, Отче, в Мен, и Аз в Теб, така и те да бъдат в Нас едно, – за да повярва светът, че Ти си Ме изпратил”.* Тази надежда, изразена в тези толкова прекрасни и съкровени думи, ясно свидетелства за вярата на Исус в крайната инволюция на материята в същата последователност, в която тя е била проявена от еволюцията до тази точка, където инволюцията на материята е станала възможна.

Множеството спорове между науката и религията, а също и между различните религиозни общества, са предизвикани от нежеланието на едното общество честно и безпристрастно да обсъди спорните точки от философията на другото. Невежият християнин счита, че Исус ще загуби своето величие и сила, ако Го разглеждат от гледна точка на еволюцията на *монадата*, тази монада, която е била начало на земния живот на цялото човечество, макар и в църковните трудове да се указва често на него като на “Първородния сред множество братя”. Ако Той е Брат на цялата човешка раса, то разбира се, че Той е длъжен да се подчинява и на общите закони на еволюцията. Оттук без да желаем да намалим божествеността на Исус, Ние искаме само да посочим общия източник на тази божественост за целия човешки род.

ИЛЮЗИИ И ИДЕАЛИ

НАСТАВЛЕНИЕ 6

Един след друг се раждат и угасват идеалите и илюзиите, които служат като пътеводни огньове в живота. В тъмнина, в часове на пълна самота, между изчезването на един идеал и зараждането на друг, душата или придобива търпение, или изпада в отчаяние и бунт – в зависимост от това, как използва предоставените ѝ възможности и опит.

Обкръжени от романтичния ореол на героите от нашето детство, добрите гении и ангели на девическите блянове избледняват с годините и на тяхно място ние виждаме просто добри и смели хора; такова е естественото влияние на закона и живота.

Мъжете и жените, идеализирани и облечени от нас в одеждите на боговете – Любовта стават най-обикновени същества, когато тази любов отстъпи място на пресищането и равнодушието.

Далечните страни, били по-рано символ на всичко благородно и велико, след тяхното посещение често губят своята прелест и се оказват много по-лоши от родната земя. Но най-трудно от всичко умират и най-лесно от всичко възкръсват от пепелта нашите велики религиозни идеали. При мнозинството личният Бог с всички негови нежни качества на бащинство и майчинство постепенно придобива величие и мощ, докато накрая не стане Безпределност и идеалът на мощта и красотата се разтваря във формулите на съзнанието, твърде големи за разбиране.

Силата и влиянието на един велик Спасител или Учител намаляват според това как нараства силата на друг. Щом последният придобие още по-голямо превъзходство над силите на Вселената, той привлича към себе си всеобщо поклонение дотогава, докато не дойде и неговото време да отстъпи своето място на изгряващата Звезда на още един Спасител.

Най-важният урок, който може да се извлече от преходните идеали и илюзии, е урокът за непостоянството и недълговечността на материята даже от висшите степени на вибрации; а също и за безличните неделими аспекти на Вечния Дух и заедно с това за необходимостта от форма или прообраз за всяко стъпало от съзнателния живот.

Няма нищо *мое*, няма нищо *твое,* всички вещи са *наши*.

При възраждане на интереса към древната философия в западния свят немалко стари термини, олицетворяващи природните закони, сили, степени и положения на живота, са привличали внимание и дълбоко са се запечатали в умовете на много от изучаващите живота и неговите тайни. Най-общоприетите сред тези термини са станали такива като Майстор, Учител или *Гуру*, прилагани по отношение на тези, които до съвършенство са овладели законите и силите на природата и принадлежат към определени степени на Космическата Ложа. Често тяхната употреба предизвиква у обикновения изследовател на XIX столетие предубеждение както срещу самата източна философия, така и срещу нейните тълкуватели.

Исус е казал: "Не наричайте никого свой учител", и Той е бил прав. Ако чуете някой да казва: "*моят* Учител", то можете да бъдете уверени, че той или знае твърде малко за този предмет, или се явява оръдие на някакъв хитър лицемер. Истинският Учител от която и да е степен никога не би позволил на своя ученик да употребява в дадения случай местоимението *мой*.

Макар че този термин е достатъчно разпространен в далечния Изток, там той означава просто "мой учител"; същото значение има и терминът "Гуру", когато се отнася за учител от някаква по-ниска степен.

Изхождайки от какви съображения расата, говореща английски, се срамува от своя роден език и най-простите, общо употребявани думи, но затова пък щедро използва термини, истинското значение на които изобщо не знае?

Както вече е говорено, думата "Майсторство" подразбира придобиване на власт над великите сили на природата. Този, който притежава подобна мощ, е Учител или Майстор и не може да бъде "личен" Учител за никоя индивидуална душа без загуба на това високо звание и своето положение по отношение на тази душа, която по същество е единна с неговата собствена. И когато думите "*моят* Учител" или "*моят* Гуру" излизат от устата на недостоен да има Учител човек, който се надява по подобен начин да си придаде тежест в очите на другия, те обикновено се съпровождат с дотолкова уплътнена вълна на тщеславие, че тя може да се види даже с невъоръжено око. Когато някой достигне степен на развитие, изискваща особено, или лично, ръководство, той никога няма да претендира за това някой от членовете на Ложата да му принадлежи лично. Ако на него му се наложи да говори за някакъв личен Учител, той ще каже просто "Учителят", но никога няма да произнесе тази дума изобщо, ако стане дума за неговите лични дела,

особено при непосветения; тъй като той още от първия урок е усвоил, че думите "*на мен*" и "*мой*" трябва завинаги да бъдат изключени от неговия речник.

Учителите, или Посветените от Великата Ложа за по-голямата част от човечеството засега са идеали – идеали, които подобно на всички други идеали в една или друга степен трябва да избледнеят в очите на индивидуалната душа заедно с достигането от нея на същата тази степен на Битие, където се придобива подобно господство над живота и смъртта. Обаче не трябва да се низвергват и профанират тези идеали от твърде свободната им употреба, преди те да изпълнят своята мисия в качеството на живи примери, по чийто пример несъвършеният човек може да изгражда своя живот и съдба.

Даже предадените ученици правят голяма грешка когато смятат, че вече получават необходимото въздействие, встъпвайки в контакт с някой от Посветените. Страстният стремеж на човешкото сърце към някого или към нещо висше, чрез което може да достигне по-съвършено състояние, е отговорно за вярата в това, че всички достижения могат да бъдат придобити с простото предаване на сила от Посветения на ученика. Неразумни деца, нима вие смятате, че Бог може да ви даде това, което се придобива само с труд и израстване? Законът за израстването е първият закон на Мирозданието и никой не може да го нарушава или изменя.

ЕФИРНАТА ВСЕЛЕНА

НАСТАВЛЕНИЕ 7

Тези, на които е неизвестен космическия *modus operandi* [начин на действие (лат.)] и напълно естествения закон, отговарящ за всички психически феномени, отделят твърде много внимание и придават твърде голямо значение на психическото виждане; и това, което според тях се обяснява само с намесата на индивидуални "духове", отклонява толкова много от тях от пътя, че би било нелошо и за тях, и за всички интересуващи се от тази тема да се осветли истината по дадения въпрос.

Всяка мисъл, всяка дума или постъпка на всяко съзнание в проявената Вселена се отпечатва от фохатичната (Фохат е същността на космическото електричество, подбуждащата сила на Вселената, универсална движеща Жизнена Сила, едновременно и двигател, и произтичащ резултат.) енергия във великия океан на ефирната субстанция, която в известен смисъл може да бъде наподобена на фотолента, отпечатваща изображението благодарение на своята способност да улавя и съхранява светлинното въздействие.

Изучавайки геометрията вие научавате, че трите велики сили – позитивна, негативна и неутрална – се проявяват във всичко съществуващо. Позитивно–негативната – Бащата, или великата съзидателна сила на Вселената, дава сила на мисълта (принципът на Манас); негативно-позитивният полюс проявява мисълта, обличайки я във форма или действие.

Неутралната, или централната точка на "линията на живота" привлича към себе си двете сили – проектиращата и приемащата – и фиксира образа на мисълта, думата или делото върху тази ефирна субстанция, илюстрирана в Геометрията с

Квадрат, а в Аритметиката – с цифрата четири. Тук този отпечатък се съхранява в продължение на целия цикъл на манифестацията. Това е и Божествената "Книга на Живота" и посредством описания процес всички наши грешки, прегрешения и добродетели се нанасят в нея и могат да застанат пред нас когато ние получим достъп до Астралната Светлина, или Ефира.

Много обърквания относно висшия план на съзнанието възникват поради необмислената и невнимателна употреба на термина "Астрална Светлина" от тези, които се заемат да разясняват нейните закони и прояви.

Астралната Светлина има два аспекта, или плана, на съзнанието. Нейният висш аспект носи съзидателната и предохранителна функция и от него се отразяват или проектират всички отпечатани в него принципи на съвършени форми или видове; а обратно към него се връщат същите тези принципи плюс всичко това, което всяка душа е придобила в течение на планетарния живот. Това е планът на проявление на душата.

Низшият аспект на Астралната Светлина е планът на хаоса и разлагането на формата. Именно оттук към нас идват призраците на ужасни или причудливи форми, а обратно в този хаос се отразява всичко това, което ни е известно като зло - всички отпадъци на природата. Този план представлява първата спирка на душата при нейното завръщане в Девачан, или на Небесата. Това е също място за очистване, където се утаяват последните остатъци от това, което ние сме познавали като физическа материя. Без разбирането на тези два аспекта на Астралната Светлина нейното правилно разбиране е невъзможно.

Заедно с първата манифестация на принципа на формата се е появил и грехът (тоест оковите, или ограниченията), а заедно с тях импулсът да се освободите от тези ограничения, тъй като духът, затворен в оковите на материята, е дух обречен на страдания. Независимо от това, че самата борба на въплътения дух за своето освобождение само способства за увеличаване на силата и укрепване на субстанцията на тези връзки, въпреки това свойствената му природа го принуждава да се бори и по този начин още по-силно проявява неговата изначална същност.

Твърдението, че "няма опрощаване на греха, освен чрез кръв" е било причина за много по-големи спорове и кръвопролития, отколкото всяко друго положение в Библията и то е също толкова малко разбрано, както и другите съкровени и дълбоки истини, които могат да се намерят на страниците на тази Книга. Но както в случая с други езотерични твърдения, самата простота на тази фраза скрива нейното истинско значение от очите на непосветения; и макар че тя, подобно на много други също такива истини има няколко ключа и допуска замяна или затъмняване на смисъла, нейното най-важно тълкуване демонстрира факта, че кръвта в определено състояние се явява първичната форма на съзнателен живот на физическия план. Тя се съдържа в суспендирано, така да се каже, латентно състояние във всяка молекула на всяка клетка, която природата използва при изграждане на формите и субстанциите. Вие често чувате израза "от камък кръв не може да се изстиска". Но вие *бихте могли* да получите кръв от камъка ако знаехте как да извършите подобен феномен, тъй като кръвта, както Аз вече казах, се съдържа, макар и невидимо, във всички неща. Проливането или унищожаването, на кръвта на човека или на животното неизменно довежда до разрушаването на формата, която вследствие на това се разлага на съставните ѝ елементи; и ако

душата, оживяваща тази форма, се намира на възходящата дъга на своя цикъл на манифестация, то нейното "събличане" я отвежда (и толкова по-далеч, колкото по-близко е окончателното разложение и разтваряне на формата) към Безпределността, откъдето е дошла и където единствено и може да бъде свободна от ограниченията на материята.

Това положение е справедливо за всички форми, независимо от това дали са физически, социални, религиозни или политически. Всяка велика държава, общество или религия са построени върху разрушението на някаква предходна форма и всяко такова разрушаване е станало посредством проливане на кръв и е носело след себе си мъка и страдание. Земята е оросена и пропита с кръв от полюс до полюс от самото начало на нейното съществуване и това ще се повтаря отново и отново дотогава, докато не завърши нейната мисия. И когато вие разберете това, няма да ви е трудно да видите безнадеждността и пълната невъзможност на толкова желаната "мирна революция, която трябва да внесе порядък в съществуващия социален хаос", както считат тези, които не се съобразяват с действието на нерушимия закон.

Най-ужасяващи революции ще разтърсят Земята със завършека на царстването на Златния Телец, тъй като според мощта и величината на узурпатора на прерогатива на Бога срещу него ще бъде насочена огромна разрушителна сила, защото поклонението пред Златния Телец е отговорно за злото повече, отколкото всички други причини, взети заедно. Следователно неговото сваляне ще бъде много по-трудно и ще повлече след себе си още по-големи страдания и беди.

Силата, обуславяща действието на закона, изискващ проливане на кръв за опрощаване на греховете или, с други думи, разрушаване на формата посредством разлагане на материята и следващото след това освобождение на душата, е силата на Христос, или на Сина. Както Отец представлява Духа, така Синът представлява материята и в края на всяка велика Манвантара Христос изкупва (или освобождава) материята, жертвайки диференцирания (или физически) живот във форма и завръщайки се към живот в Духа-Единство. И не само при завършването на такива периоди. От началото и до края проявеният във форма живот на Христос (Световната Душа) е непрекъсната жертва по същия начин, както и животът на всички тези, в които този принцип е най-активен. Тази жертва се ражда от Майката-Любов и заедно с Нея поддържа чашата на везните на Справедливостта в светлината на самопожертването.

ИСТИНСКОТО БРАТСТВО

НАСТАВЛЕНИЕ 8

Благодарение на преимуществото, достигнато в борбата с условията подобни на тези, сред които сте се оказали и вие в този тъмен век, Аз идвам, за да говоря с вас, умолявайки ви да ме изслушате, да ме разберете и да ми се подчините – не защото Аз *мога да указвам*, а затова, че Моето "Аз", съединено с "Аз-а" на вашите собствени души и пребиваващо във вашите собствени души, се обръща към вас с неописуема устремена любов.

За едни думата “Братство” е станала укор, за други – притча, прехвърляна от уста на уста с безгрижна насмешка; и всичко това се получава поради неспособността на човека да разпознае изразяваната с тази дума аксиома в цялата ѝ чистота и святост.

Като бисерът, който все пак съхранява свойствената му ценност даже бидейки хвърлен в калта и трябва само да бъде очистен, за да се види неговия прекрасен духовен блясък, така и думата “Братство” трябва отново да стане такава, че да излива светлината на своето благородство над света, раздиран от борба и разногласия, а също изпълнен с отсъствие на братска любов. И ти, дете Мое, който и да си, също имаш свой дял в това велико дело.

Братство буквално означава всичко това, което се подразбира под думите: “Постъпвай по отношение на другите така, както би искал те да постъпват по отношение на теб” и това положение е безспорно. И нито един от вас не е поставен в такива условия, че да не бъде в състояние да следва този закон, тъй като той е вселенски и всеки нарушаващ го си навлича кармично следствие. Нещо повече, върху този закон се гради възможността за по-нататъшния напредък по еволюционната линия, тъй като ако вие не можете да подарите любов на своя брат или сестра, да протегнете ръка за помощ или да ги ободрите с дума или дело (а засега вие изпитвате само егоистични желания), то как ще можете да отдадете на Великия Учител, на когото поверявате себе си (на Този, Който е едно с другия брат или сестра така също, както и с вас) своята безкористна Любов, единствено можеща да ви удържи на избрания от вас Път? И това съвсем не е сантименталност, както често считат, но, както е било подчертавано и по-рано – закон, на който се основава вашият истински живот и тук, и в другия свят. Всяко сътворено някога зло се отнася именно към нарушаването на това правило и звездите отново предсказват унищожаване на великите континенти поради неподчинението на човека на закона.

Отворете очи, деца Мои, и погледнете как безчовечността или отсъствието на братска любов, проявявана от човека, обременява с вериги, свързва и принася в жертва на собствените егоистични желания и страсти такива същите частици от божественото – душите на братята, опитващи се да вървят по същия този уморителен път, непосредствено до вас, на разстояние звука на гласа и укриващи се заедно с вас под един и същи покрив на чертога.

В същото време, когато някой от така наречената висша класа възнамерява, примерно, да опозори дъщерята на бедния труженик, човек със същото като неговото обществено положение приготвя изискани закуски в закътано място на търговски център, където жената или дъщерята на злоумишленика могат да получат *sub rosa* [скрито (лат.)] опияняващи вина и ликьори, водещи със същата определеност към *тяхното* възможно падение; или, може би, някой друг организира безопасна на вид среща на дъщерята на злоумишленика с човек, преследващ в действителност подобна гнусна цел.

Търговците и собствениците на огромни складове подготвят бъчва след бъчва с гадни опияняващи отрови, които в края на краищата погубват хората от всички класи, независимо дали са сънародници или жители на други страни, където подобни напитки дотогава не са били известни. Само че много скоро в

отговор се появяват разкази за убийства и грабежи, в които е възможно да бъдат замесени единствените синове на споменатите търговци.

И ако, напомняйки на човека за великия закон на Братсвото, трябва да се апелира единствено само към егоистичните инстинкти, то наистина е по-добре да се постъпва така, отколкото да се оставя той в неведение за неминуемата кармична разплата, макар че този благодетелен закон, за съжаление, е разбран и изтълкуван напълно неправилно.

За мнозина Кармата се представя само в ролята на отмъщаваща Немезида, сключила своите жестоки обятия, които е невъзможно да се избегнат, макар че в действителност тя е справедлив и нежен Баща-Любов. У нас не би имало причини за страх ако не беше нарушаван този закон на нашето извечно Братство. Защото всяка наша любеща дума или действие по отношение на брата се възнаграждава десетократно, тъй като на плана на истинското Битие е всесилно само единствено Доброто, а злото се превръща в нищо.

Болшинството от нас така са се уморили от вечната борба с проявената тъмнина на физическия план, че на изхода на някой период от живота с радост биха се съгласили да се пренесат поне за миг там, където лъчезарната светлина на вечното Добро може да излива своите седмични лъчи в нашите души, за да придобият устойчивост, сила и търпение преди завръщането в онази тъмна сфера, която ние наричаме нашият свят.

Деца Мои, отхвърлете ярема, така дълго обременяващ вашите рамене, изправете се и кажете заедно с тези, които ви обичат: “Аз съм пазител на моя брат; грешките и заблужденията на моя брат са мои грешки и заблуждения; бремето на моята сестра е мое бреме”. И какво от това, ако вашите думи не намерят отклик в сърцата на тези, които ви заобикалят?

ЗАКОНЪТ ЗА РАВНОВЕСИЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 9

Причинява Ми огромна болка да наблюдавам понякога вашата нетърпимост към неосведомеността на вашите братя и сестри, на които още не се е представил случай да придобият знания, а също и вашето често нежелание да споделите с тях своето знание. Сред тях има такива, чиито ум не е способен да постигне заплетените и сложни проблеми или значението на някои термини, но които може би са много по-високо от вас в своето истинско духовно развитие. Тези хора, независимо от своята неспособност да проявят този начин на мислене, който води към разбиране на фундаменталните закони на живота и неговите феномени или да забележат без странична помощ тези естествени илюстрации на тези закони, които са разхвърлени около нас, биха възприели с искрена радост всеки опит, насочен към тяхното просвещаване. Съгласете се, че даже случайният поглед към някоя област от природата вече открива пред вашия взор стотици неща, които могат да послужат като добра илюстрация на всеки закон. Движението и вибрациите изглеждат най-неразбираем и труден предмет за много от нашите добре напреднали в други отношения ученици, които току-що са започнали да изучават

универсалните (тоест природните) феномени от съкровена гледна точка; и давайки ви следната проста илюстрация, Аз правя само това, което всеки от старшите ученици може да направи напълно самостоятелно при желание от него да обърне внимание на нуждите на своите младши събратя.

Всички вие сте наблюдавали движението на точно балансирана дъска с човек, стоящ по средата и разклащащ я с крака с еднаква сила. Колкото по-дълга е дъската, толкова повече време се изисква за издигането на всеки неин край до най-високата точка. Когато дъската се намира в хоризонтално положение в покой, двата края ще бъдат негативни по отношение на позитивния център на равновесие. Но намирайки се в движение, те ще проявяват двата аспекта – и позитивния, и негативния в зависимост от посоката на своето движение – нагоре или надолу. На дъската като цяло е присъщ определен вид движение, предавано ѝ от човека, явяващ се движещата сила, но на нея също е присъщо и собствено движение, тоест движение на вътрешната маса; и всяка молекула на дъската има собствена, присъща на нея вибрация, напълно независима от вибрациите на всяка друга молекула. В известен смисъл тази дъска ще бъде мъртва, тоест загубила силата на растеж, но в същото това време нейните молекули остават живи. Сега си представете, че дъската продължава да остава в такова положение, постоянно подлагайки се на действието на силата в течение на неопределено дълго време, а после си въобразете, че вие сте способни да видите тези вътрешни сили, които поддържат и съхраняват целостта на молекулите на тази дъска. Тогава вие бихте могли да видите как молекулите се свиват, а техните вибрации бързо нарастват. Всяка от тях въвлича в своя център всички жизнени сили, които я правят отделна молекула, докато нейната обвивка, или физическа форма, постепенно се разлага, не оставяйки след себе си нищо, което би могло да се види даже с помощта на много мощен микроскоп. Ако вашето зрение би могло да достигне още по-висок план, то вие бихте видели, че всички индивидуални центрове на това безбройно множество молекули стават част от единна субстанция с по-тънко качество, тъй като те са достигнали до атомния план, или плана на неделимото.

Пространството е следствие на разширяването. Времето е следствие на действието на законите на привличане и отблъскване – движение *per se* [само по себе си (лат.)] – и трябва да бъде взето предвид в дадената илюстрация.

В течение на това хипотетично време (да кажем хиляда години) процесът на разпад в тялото на стоящия на дъската човек постепенно ще завърши, а после и самата дъска ще намали теглото си и ще се разпадне. И накрая, докато дъската още съхранява видимост на формата, ще дойде време, когато нейното движение ще стане толкова бързо, че тя ще бъде вече неотличима от човека, или генератора на силата, и тогава те ще изглеждат като един предмет. И ако би било възможно още повече да се ускори движението, то те биха изчезнали съвсем от полезрението и биха могли да бъдат видими само на вътрешния план.

До голяма степен тази илюстрация както в цялост, така и в частност, съответства на нашия век – на неговите съзидателни сили, движение и вибрации.

Подбно на това как на единия край на дъската е нужно известно време за движение надолу и получаване на импулс от земята, с която той влиза в допир, за да получи възможност да се издигне отново, така и всеки Век, или Цикъл, изисква съответно време и трябва да получи импулс от негативната сила на предходния

цикъл. Когато неговата материя, неговото човечество и всички негови сили се намират в тази негативна точка или близо до нея, то всички вземат участие в тъмната страна на живота и импулсът за нов подем може да бъде даден само с общи усилия. Ключовата нота на движението и вибрациите се повишава с всеки последващ век, на възходящата дъга на цикъла. Законът за съответствието остава в сила за цялата Вселена и на всички планове на Битието.

Фактът на съществуването на групова душа повсеместно се оспорва от тези, които още не са способни да разберат, че целият живот представлява ред от съединения. На световната ска́ла на живата субстанция всеки организъм и всеки индивидуален орган, започвайки от микроскопичните същества и завършвайки с човека, е съединение от определено ниво, проявяваща се във форма благодарение на своя специфичен ритъм на вибрации. Например това, което сега или преди е било сърце на всяка проявена животинска форма, първоначално се е състояло от една форма на енергия, която, бидейки съединена по силата на закона за химическото сродство с друга, или висша форма на енергия, се е развило в трета форма на енергия, която може да бъде наречена универсално сърце. Тази форма се намира в латентно състояние във всяка молекула на физическата субстанция; и доколкото всяка молекула на материята се съединява с други, то тази, преди това латентна енергия, се събужда и също се съединява с друга форма от същата тази енергия, за да се прояви в края на краищата като физическо сърце на някаква низша форма на живот. Когато материята, съставляваща тази низша форма на сърце, се отхвърля, тази енергия остава на астралния план, очаквайки своята следваща манифетация във висша форма.

Всеки органичен център е Бог в ембрион, двойствена проява. От нуклеоса и до Бога женската клетка трябва да бъде оплодотворена от мъжка клетка, за да се прояви на всеки от по-ниските планове, макар и процесът на оплодотворяване да е различен почти на всички планове на живота.

ЗАЩИТНИТЕ ОБВИВКИ НА ЯДРАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 10

(В английския език думата «nucleoli» има няколко значения: атомни ядра, зародиши, ядра на клетки (биол.). *(Бел. ред.)*

Казаното по-рано от Мен относно първата или слизеста обвивка на всеки атом на жизнения принцип, проявен в човешката или животинската плът, трябва да покаже на тези, които се интересуват от физиологичните проблеми правилната насока на техните търсения.

Всяка сила или субстанция, способстваща за разтваряне или уплътняване на тази слизеста субстанция, образуваща един особен вид материя във всички живи тела, може да измени или усили до определен предел действието на жизнения принцип във всяка клетка на тялото.

Напълно очевидно е, че тази сила притежават топлината и студа, но в действителност нито едното, нито другото не са първоизточници на такова

действие. Тази сила се крие в електрическата енергия, усилваща или отслабваща вибрацията на молекулите, от които тази енергия се предава за пораждане на топлина или студ.

Резултатите от въздействието върху тази слизеста субстанция на определени химически елементи, употребявани за възбуждане на Жизненото Електричество (някои от тях се получават от азотисти вещества, водород и т.н.), са подобни на тези, които наблюдаваме при непосредственото въздействие на топлината или студа.

Всъщност студът е само отсъствие на топлина; той не представлява енергия *in actu* [в действие (лат.)] и втвърдяването на тази слизта субстанция при охлаждане става вследствие на нейната временно парализиране поради прекратяване на действието на негативното електричество между центъра и периферията на ядрата. Когато нормалното действие на позититивния и негативния токове се възстанови, слизестата субстанция се размеква отново.

Действието, получавано от електрическата енергия непосредствено или косвено – чрез прилагането на топлина или студ, предизвиква твърде забележими изменения във всеки орган на човешкото тяло. Тези изменения се дължат на въздействието на тази енергия върху това особено съчетание на сили и субстанции, което е известно като жизнен принцип, а също върху неговата слизеста обвивка, образуваща този вид материя, известна като нервен ефир, или нервен флуид. Халюцинациите при висока температура или треска на пациента, виденията от низш психически план, наблюдавани при безумие, се предизвикват преди всичко от това възбуждане (усилване или отслабване на вибрациите) на съставляващите нервния флуид молекули, което се предизвиква от Жизнената Електрическа енергия. Обаче въздействието на тази сила върху слизестата субстанция не би могло да произведе такъв ефект без взаимодействието между негативно заредената обвивка и затворения в ядрото жизнен принцип. Първата, съединявайки се с елементите на водата, с които тя непосредствено влиза в допир, образува около всяко ядро обвивка, която в някакъв смисъл изолира този "огнен атом" и го удържа в състояние на временно заточение, понижавайки неговите вибрации, иначе той въобще не би могъл да се прояви в материята и да пребивава в нея, както това се случва във всеки здрав организъм.

Когато вследствие на заболяване или някакво химическо въздействие тази слизеста субстанция се изменя, предизвиквайки в резултат разлагане на веществото (на плътната материя), то ядрата на нервните центрове на мозъка се привеждат в по-непосредствен контакт с вътрешните органи на чувствата и ускорените вибрации на последните откриват за зрението и слуха низшия астрален план.

Независимо от това, че различните елементи могат на пръв поглед да предизвикат благоприятни изменения в слизестата субстанция, замествайки разрушените клетки или временно възстановявайки ги до нормално състояние, все пак дотогава, докато жизненият принцип не бъде основно изучен, тяхното прилагане съвсем не е безопасно; тъй като енергиите, породени посредством тези елементи, могат да се окажат в излишък и използващият ги пациент да бъде убит от излишъка на жизнени сили. Колкото и да изглежда парадоксално, именно не недостатъкът, а "излишъкът на живот убива".

Ако половината от усилието и времето, които сега се изразходват за изследвания и опити над по-ниските степени на материята, беше отдадена за изучаване на висшите степени на живота и огъня, то най-важните тайни на битието биха станали по-достъпни, тъй като именно централната точка във всички проявени тела - било то Вселена, свят или някой орган, – съдържа най-дълбоката мистерия на живота и тази централна точка е огненият атом.

От центъра към периферията по спирална линия и отново назад, към центъра, тече непрестанното движение на целия живот - от молекулите на клетката и до звездите на небето; и именно в центъра на всяка такава система се раждат електромагнитните сили, които управляват течението на нейните жизнени токове. Обикновеният изследовател едва ли ще се съгласи с мисълта за възможността да управлява грубата материя посредством тези висши разреди на субстанцията, които съставляват Волята, Ума и Чувствата. В някои случаи той допуска, че тези трите могат да пораждат действието на сила; но нито за миг не допуска, че Волята, Умът и Чувствата могат да бъдат не само причина за проява на силово въздействие, но и че самото им въздействие образува определен план на материята, с който може да манипулира висшето “Аз”, или душата на човека.

Съществува огромна разлика между съзнателното действие на Посветения, който изпраща и връща обратно своето астрално тяло по собствена воля и между тези мъже или жени, които поради слабост позволяват на своя астрал да скита между двата плана дотогава, докато накрая не загубят контрол над него. Първият изцяло контролира субстанцията на слизестата обвивка на жизнения принцип, но в тялото на последните същата тази субстанция или е нездрава, или е разрушена.

ЗНАНИЕ И СИЛА

НАСТАВЛЕНИЕ 11

За очите на истинския Посветен няма по-печална картина в съвременния живот от тази, която обкръжава живота на псевдоокултиста и неговите жертви, или ученици: печална, тъй като в много случаи такъв “учител” е измамен и сам; печална, тъй като стотици слабоволни, самозахипнотизирани мъже и жени сеят семената на безумието, идиотизма и разложението около себе си и своите потомци. И повече от всичко печална от това, че идеалът на Безпределния Дух, надеждата и вярата в неговата красота, истина и сила са повалени в калта на чувствеността, егоизма и пълната деградация; и всичко това заради удовлетворяването на страстното човешко желание да властва на различни поприща. Ако някои достатъчно разумни мъж или жена честно проанализират своя живот и изследват всички тайници на своето сърце, то те ще намерят там немалко както предишни, така и нови склонности или здраво вкоренили се вредни привички, изрядно количество егоизъм или признаци на необяснимо привличане към тъмните страни на живота. Девет от десет ще се окажат притежатели на болнаво тяло или слаби органични центрове; или на вродена или придобита предразположеност към някои форми на физически или астрални слабости. Всички истински трудове за Съкровеното Знание съдържат указания и предупреждения за това, че ако ученикът

няма здрав дух в здраво тяло, то практиката в магията, включваща овладяване силите на хипнотизма, месмеризма, психометрията, психологията и много други, е твърде опасна, ако не и пагубна.

Хиляди хора "се хвърлят там, където ангелите се страхуват да стъпят", и се хвърлят без необходимата подготовка, без да притежават физическа и духовна устойчивост за борба и обуздаване на събудените от тях тайни сили, и правят това защото имат, според тях, непреодолимо влечение към познание и придобиване на сили или пък са били разочаровани в по-материалните области на дейност, а тяхната душа страстно жадува да изразходва върху нещо своята енергия. Сред притежателите на последната подбуда ние имаме цяла армия разочаровани търсачи на личния Бог, - такива, които, възложили всички свои надежди на този свят, а после и на такъв Бог, и открили несъстоятелността на своята вяра и напразността на надеждите, се залавят за първата философия, способна да запълни тяхната ужасяваща вътрешна празнота. Увлечени от обещанията, предлагани в постулатите на такава философия, те изобщо не обръщат внимание на предупрежденията и указанията за подготовката на определени условия за тялото и духа, за да се придвижат по пътя и да получат обещаното. Разберете, Аз съвсем нямам намерение да критикувам искрените усилия или пък да отричам истината и силата на тайните закони на живота, обикновено наричани окултизъм. Аз не отричам и факта, че съществуват както учители, способни да предадат много предварителни указания, така и мъже и жени, способни да ги усвоят. Но това, което Аз действително отричам, е че някакъв развратник или пияница, чревоугодник, лицемер, егоист или болен мъж или жена могат да бъдат способни за пробуждане и контролиране на по-високите и тънки сили на природата, ако те още не са изкоренили порока и болестта от своя ум и тяло. Някои от вас ще кажат: как е възможно това, след като съществуват черни магове, способни да предизвикат и да манипулират с тези сили? Но имайте предвид: такива магове се намират на низходящата дъга на цикъла на манифестация. В своето време те са *придобили* такива сили със същите тези способи, които трябва да използвате и вие, за да достигнете тази височина. Някога те са стояли много по-високо от вас върху стълбата на живота и са паднали от далеч по-голяма височина от тази, на която стоите сега вие. Вие все още сте дотолкова здраво привързани към мисълта, че животът на земята се дава само един път, че на вас ви е трудно да разберете, че както много добрият, така и много лошият човек са посели семената на проявяващото се в тях сега добро или зло преди много цикли. Както преди, така и сега те само обработват своето собствено лозе, лозите на което са техните животи на земята.

Аз съм далеч от мисълта да ви съветвам да мислите по-малко, да се устремявате по-малко, да се борите по-малко за достигане на целта, към която ние всички - както Учителят, така и ученикът се стремим. Но Аз не мога и да ви подтиквам твърде към това да погледнете този предмет от гледна точка на здравия смисъл, стараейки се да осъзнаете, че ако ние желаем дървото да принася прекрасни цветове и плодове, то и почвата, и стъблото, и клоните на това дърво трябва да бъдат развити и да се грижат за тях. Така също и напълно развитата душа трябва да има този съвършен инструмент, чрез който тя може да действа; и ако вашите желания, стремежи и мисли са насочени към крайното достигане на практическия Окултизъм (Съкровеното Знание), то благодарете на съдбата, че вие

сте достигнали до тази точка, от която сте способни да видите, на първо място, това, което не ви достига, а на второ и тези възможности, които ще ви позволят да попълните този недостиг. И ако вие сте разбрали къде и какво не ви достига, незабавно започвайте работа, прилагайки цялата ваша ВОЛЯ, за да разчистите всички развалини и да построите здрав фундамент за това здание и неговите бъдещи надстройки, които вие се надявате да издигнете.

Вие не бихте повярвали на мъжа или жената, обещали ви, че след една-две години уроци по музика или скулптура те ще направят от вас Бетовен или Микеланджело. Тогава как ще успеете да придобиете силата на Посветения, следвайки указанията на някакъв посредствен учител по Окултизъм? Във всеки човек има Божествена искра или семе, но той сам трябва да подготви почвата, да полива и да се грижи за появилите се кълнове дотогава, докато те не достигнат съвършенство. Той не може да насища почвата с азотна киселина, без да убие семето.

Много често не се взема под внимание единството и взаимозависимостта между астралното и физическото тела. Ако сърцето на физическия човек не е здраво, то и сърцето на астралното тяло също е болно, макар истинската причина за болестта да се корени както в едното, така и в другото. Ако причината е в астрала, то трябва да се лекува той; ако е във физическото тяло, то е необходима съответстваща сила и субстанция за неутрализация на физическите условия, предизвикали болестта в него. Някои учени твърдят, че всички болести се зараждат на менталния план. Това е заблуждение, тъй като първичната причина може да възникне на всеки от четирите низши плана на битието, а нейното следствие може да бъде както сериозно, така и незначително – в зависимост от плана, на който се е зародила тази причина. Зловредната причина, възникнала на менталния план, ще породи по-разрушителни резултати, отколкото подобна причина със същата сила, зародила се на физическия план.

Тъй като тези две тела са много тясно свързани помежду си, то желаещият да стане ученик трябва да се научи да различава свойствата или състоянията и на астрала, и на физическото тяло. Той трябва да придобие пълен контрол над двете тела, преди да достигне по-тънките планове, тъй като пропастта между всички планове трябва да бъде съединена с мост, а тези сили или, така да се каже, материали, които ще послужат за неговото създаване - еманациите от субстанциите на двете тела - трябва да бъдат здрави и устойчиви, иначе страшна опасност очаква пътника, извършващ прехода – опасност да загине в тази пропаст, тоест да загуби по-слабото от двете тела – физическото или астралното. Добре известно е, че сега на земята живеят твърде много бездушни мъже и жени; постепенното разложение на някой астрален орган или на цялото тяло често влече след себе си загуба на този орган или смърт на тялото на физическия план. Причината за вродената слепота често се съдържа в повреждането на съответния астрален орган в резултат на неправилното му използване в предишното въплъщение; такава злоупотреба започва със създаването на сканди, които постоянно преминават от едно въплъщение в друго. Именно така е стоял въпросът в случая със сляпородения, когото е излекувал Исус, прощавайки неговия грях. Прощаването, означаващо разрушаване на тази сканда, е позволило да се прояви естественото действие на "Божието дело".

В познаването на Пътя, Истината и Живота голямо препятствие за обикновения човек се явява неговото нетърпение и нежелание да се развива по естествен и нормален начин, а също и пренебрежението, ако не и презрението, към тези подготвителни указания, които той счита или за остарели, или за твърде прости. Аз бих могъл лесно да ви покажа как да събудите някои окултни сили, но ако вие не умеете да ги управлявате, те ще се обърнат срещу вас и просто ще ви разкъсат, а Аз ще стана съучастник във вашето престъпление. Аз ви давам само обещания, които искам и мога да изпълня, но в тази работа и вашият дял не е малък. Ободрявайки и поддържайки ви, Аз искам вие в същото време да осъзнаете всевъзможните опасности, криещи се както вън, така и вътре; а също и да бъдете способни да различавате кое при вашето настоящо ниво на развитие е възможно и кое – не. Всичко това е във вашите сили, стига само да бъдете правдиви със самия себе си, поглеждайки към себе си решително и мъжествено. Разбраната от вас грешка е вече наполовина преодоляна, а осъзнатата от вас добродетел е способна да расте и да се развива.

ФЕНОМЕНИТЕ НА СЪНЯ И СМЪРТТА

НАСТАВЛЕНИЕ 12

Извечната истина, че Сънят и Смъртта са Близнаци-сестри, благотворни, изцеляващи и оживотворяващи, постепенно си прокарва път и в науката, и в религиозния свят, носейки на своите крила вярата в основните закони на живота, стоящи зад всички нейни явления. Тя завинаги сваля големия Молох на страха, стоящ пред вратата на човешкото мислене и готов да погълне всяко дете на надеждата, заченато и родено в радостта на живота.

Лъжливите разбирания за субстанцията на мозъка, а също и за непостижимото досега действие на вътрешните сили на тази субстанция, едно след друго отстъпват пред здравите, разумни заключения и по-ясното разбиране на явленията, толкова дълго озадачаващи науката, макар и напълно разбрани и разяснени от мъдреците на древността. За съжаление тези разяснения често са били давани на езика на символите, който не е лесно да бъде изтълкуван от непосветения.

Устройството на клетките на гръбначния и главния мозък, различаващо се от устройството на всички други органи и тъкани, притежава няколко особени признака, почти не забелязани или, най-малко, не получили обяснение у обикновените изследователи.

Клетките на гръбначния мозък се класифицират като разклонени или звездообразни клетки. Техните най-дребни разклонения имат твърде важно предназначение, тъй като те служат като проводници на енергията от една клетка към друга. На също такава цел служат и своеобразните малки пипалца или точки на контакт, които във всяка мозъчна клетка се протягат и разгъват при нормално преминаване на кръвта през мозъка по време на бодърстване, което за любознателния наблюдател е извор на непресъхващ интерес. Ако такъв наблюдател някога е виждал как се крият малките пипалца на главата на охлюва при контакт с всяка чуждородна субстанция, той ще разбере и принципа на действие на клетките

на мозъка при възбуждение, тъй като когато течението на кръвта в тялото се забавя, например по време на сън, то пипалцата на мозъчните клетки се прибират.

Електрическата сила или нервната енергия, породена от кръвния поток, използва тези точки на контакт в качество на предаватели на нервна енергия от една клетка към друга. Доколкото всяка клетка е миниатюрен свят в ембрион, с всички негови спящи сега сили, с изключение на вибрациите, които са проявени в текущия Цикъл, то получаването и предаването на сили с помощта на контакта с точките на всяка съседна клетка събуждат или, по-точно, усилват тези особени вибрации и позволяват на тези висши форми на електрическа енергия, които са известни като ум и които се предават посредством тези нервни флуиди, да преминават през тези клетки и да оставят своя “отпечатък” във всяка от тях. Но би било грешка да се мисли за клетките като за хранилища на знание или сила - те са само приемници и предаватели на различни форми на енергия. По време на сън, когато тези контактни пипалца са прибрани, нашето съзнание функционира на вътрешните планове, където няма необходимост от подобни материални средства за предаване, тъй като енергията, изискваща тяхното участие, в случая на физическия план, там се предава свободно от една клетка на друга по същия начин, както земното електричество тече от единия полюс към другия в случай на светлинна дъга или при контакт на електрически проводници.

По време на сън поради бързото действие на мислителната енергия, освободена от връзките на материята, време и пространство не съществуват. Животът в състояние на сън представлява предусещане на това какъв може да бъде той когато грубите низши степени на материята, държащи сега в своето менгеме зараждащия се богочовек, ще бъдат изтънчени. И тогава енергията, принудена днес да действа въпреки всичките тези препятствия, които е издигнал поради своето невежество човекът, пресичайки я с всевъзможни неестествени и неразумни способи и прийоми в продължение на безброй въплъщения, ще започне да се насочва от по-високата духовна воля на човека към усъвършенстване на неговото тяло, което ще превъзхожда телата на настоящата раса толкова, колкото те превъзхождат сега телата на животните. Не подлежи на съмнение фактът, че невежеството е корен на всички злини. С разсейването на невежеството и придобиването на познание за законите, управляващи тънките състояния на енергиите, за човечеството ще започне нова ера. И сега вече са видими нейните знаци в проявата на интерес към месмеризма, хипнотизма и други форми на сила, явяващи се проява на една велика сила, или енергия. Някои от вас нееднократно питаха защо менталното лечение не се поддържа открито от членовете на Храма, тъй като силата на енергията на мисълта вече е определено призната. Със същия успех може да се попита ученикът защо той не прави сложни операции или не се заема да наблюдава и да лекува болни от тиф. Всяко човешко чувство, всяка характерна черта, всеки орган - в неговото ултимативно състояние - представлява определен вид енергия, подчинена на закона. Ако в някой орган се е зародила болест и вие се опитате да я изгоните с помощта на ментално лечение, без да знаете точно каква именно форма на енергията може да унищожи силата, проявяваща се като дадената болест и как, и в каква мярка и степен трябва да се приложи тази енергия, то фактически вие нищо не знаете. Обаче вие вярвате в менталното лечение и считате, че можете да извлечете необходимата енергия от безпределния

резервоар на лечебна мощ и че при това тя сама ще намери причината за болестта и ще я унищожи! Нима вие не виждате, че при това злоупотребявате или пък пренебрегвате *законите,* управляващи целия проявен свят? Няма да има значение дали тази мощ ще бъде материя или просто сила – всичко, което е проявено се подчинява на действието на нерушимия закон, при което във всяка степен проявеното си има своя форма, която на свой ред има свое съответствие. Ако, например, вие изпращате сила на *съкращаване* в орган, изискващ сила на *разширяване*, или *vice versa,* (т.е.обратно), то вие неизбежно ще го повредите. Вие *бихте могли* случайно да приложите и правилната форма на силата, но при това можете да употребите такава нейна степен, която ще причини вреда на някой друг орган. Даже и да допуснем, че вие дотолкова сте усъвършенствали и очистили своята воля, че можете безопасно да направлявате всякакви сили с определени цели, вие сте длъжни да преминете продължителен курс на обучение, за да допълните своето знание с разбиране на вътрешните линии. Само след това вие ще можете без опасни последствия да се намесвате в нечий живот, тъй като тези сили могат с еднаква лекота както да съзидават, така и да убиват. Привеждат се безброй примери за ментално изцеление с помощта на християнската наука в качеството на доказателство за погрешността на Нашата позиция по този въпрос. Ако ученикът си постави за цел единствено само физическото здраве, то за кратко време и при условие, че той е способен да постави абсолютно правилна диагноза, определяща доколко може да се помогне на човека, Нашата позиция и в действителност може да се нарече неправилна. Но знаейки това, което Ние знаем, Ние настояваме, че Нашето твърдение е истинно.

КОСМИЧЕСКАТА ЛАБОРАТОРИЯ

НАСТАВЛЕНИЕ 13

Пяната и тинята, издигащи се на повърхността на застоялото блато, са резултат от усилията на природата да очисти неговото съдържание. Обривът, появил се върху кожата на човека, е резултат от усилията на организма да очисти кръвта. Потокът от нелепости, непрекратяващата се лавина от думи, които в отделни случаи не се прекъсват даже по време на сън, се дължат точно на същото действие на природата, насочено към очистване на ума, когато се отмива ненужната пяна на думите, за да останат само мислите и идеите.

Във всички тези примери се предприема усилие за натрупване или съхраняване на действащата енергия преди нейната работа да бъде завършена, за да не възникнат в резултат вредни вътрешни условия. Макар и пяната, и тинята, и обривът, и уморителната тирада от думи от външна гледна точка да са нежелателни, все пак крайният резултат на подобно действие на вътрешните планове е твърде полезен при някои фази на развитие или пък до момента, докато не бъде достигната необходимата сила на концентрацията.

Явленията на физическия план се постигат и обясняват много по-лесно когато е разбрано действието на очистващите закони на природата в процеса на изтънчване и усъвършенстване на материята. Това, което представлява истина в

горепривedените илюстрации, е справедливо и за всяка форма и вид материя, проявени на физическия план. Последният е, така да се каже, отпадъкът на висшите планове – работилницата или лабораторията, където работят Метахимиците на Вселената, очиствайки, преработвайки и отново съединявайки и комбинирайки атомите, изхвърлени от вътрешните планове; и щом тяхната работа завърши, нейните резултати се предават на следващия, по-висок план.

Законът за притеглянето, отблъскването и привличането не позволява на нито един атом, вибриращ в определен ключ, да пребивава в сферата на енергията, управлявана от друг ключ дотогава, докато той не започне съвършено и хармонично да вибрира в световния акорд на Духа, Душата и Материята.

Видимите различия, съществуващи между хората, съвсем не са толкова значителни, както понякога ни се струва. Няма нито един човек, който да не е способен да преживее живота на някой друг човек на физическия план поне за един час, колкото добър или лош да е този човек. Много от вас биха отказали да признаят, че при определена възможност биха могли точно да повторят нечии порочни или, напротив, велики деяния и не биха били прави. Възможно е вие никога да не сте изпитвали изкушение или да не сте имали достатъчно силна подбуждаща причина да сътворите зло, или на вас така и не ви се е предоставил удобен случай да извършите подобно благо, но при еднакви обстоятелства, еднаква сила на желанието и енергията и резултатите биха били еднакви за всички нормални човешки същества. Щом някой човек достигне известна степен на развитие, оказвайки се на по-висок план или, напротив, падне по-ниско от нивото на своята раса, природата временно го премества или пък го отстранява. И в първия случай тя продължава да прави това дотогава, докато човекът не се развие до такова състояние, в което цялата материя му става подвластна, дори и за този процес да са необходими еони време. В този случай човекът вече сам определя къде да пребивава, тъй като той е станал единен със Закона, станал е Творец, Универсален Химик. Но дори такова състояние не го освобождава от възможните неуспехи и падения. Той никога няма да бъде напълно свободен от тях докато го държат оковите на материята, а той винаги пребивава в тези окови докато се проявява като личност. Единствено само чистият дух е неуязвим и нетленен. Колкото и тънка да е обвивката, съединяваща го с материята, все пак това съединение може да се сравни с примеса на олово в златото. И ако златото може да бъде отделено от оловото с помощта на огън, то духът може да бъде отделен от материята чрез болка и страдания, които и съставляват един от аспектите на опита.

Духът и материята са двата полюса на Вселенското Съзнание и всичко, което се явява междинни стадии между тези полюси, е поле на битка или лаборатория, където безбройните души – Искри от Безпределния Огън - завоюват или губят правото на вечен индивидуален съзнателен живот; и където трансмутацията на плътната материя в скъпоценна духовна енергия се извършва в продължение на всеки Голям времеви цикъл.

ОПАСНОСТИТЕ НА АСТРАЛНИЯ ПЛАН

НАСТАВЛЕНИЕ 14

Вие не можете да ускорите физическия растеж на нормалното дете, живеещо в обичайната среда чрез принуда или пък за сметка на чести увлекателни упражнения или пътешествия. И независимо дали такива развлечения ще бъдат полезни или вредни по своя характер, фактът си остава факт: физическите атоми, съставляващи тялото на детето, няма да получат от тези опити никакъв импулс за растеж. Нито съзерцаването на “Страстната седмица”, нито посещението на борбата с бикове няма да да могат да изменят физическите атоми, каквото и впечатление да произведе едно или друго зрелище на субстанцията на вътрешното, или астрално тяло. И все пак много от тези, които не разбират, че всеки материален план е отделен от другия с пропаст, вярват във възможността за растеж на душата при временно отделяне на астрала от физическото тяло, позволявайки му да се носи без управление и платна, бидейки гонено от астралните токове (*Upadhi,* или основата на въздуха).

Без притежаване на духовна сила и знание, които могат да бъдат завоювани само с продължителна упорита борба с управляващите този особен план духовни гиганти – тези гиганти, които ние поради липса на по-удачни термини ще наречем Амбиция, Гордост, Користолюбие и Самоугаждане, макар и в действителност те да са само състояния на материята и, следователно, същности, – астралното тяло ще бъде отдадено на милостта на неговите естествени противници. И може да се случи така, че то вече никога да не се върне във физическото тяло, а последното ще бъде обсебено от някоя привързана към земята душа или даже демон.

В битката с тези същности или сили, и побеждавайки или придобивайки сила, равна на тази, която е станала вече тяхно достояние, индивидуалната душа чрез усилие и напрежение в борбата изковава своето освобождение, благодарение на което може по желание да влезе в недостъпни по-рано области. Без тази сила душата е също така безпомощна, както малкото дете сред големия град, където добродетелта и порокът вървят ръка за ръка, а мрежи и капани очакват доверчивия и непредпазлив зад всеки ъгъл; тъй като, запомнете, астралният план съдържа точни копия на всяко създание и всяка вещ, които някога са съществували или са били създадени от богове, демони или хора.

Аз обаче съвсем не искам да създам впечатление, че гореупоменатите сили или същности пречат на напредъка на човека; те само представляват позитивния полюс на живота, намирайки се в естествена опозиция на негативния полюс, който сега е манифестиран в човешката раса.

Да се отдели астралът от физическото тяло е много просто. Това се случва всеки път когато вие заспивате или изпадате в състояние, което наричате безчувствено. Но това може да бъде постигнато и с помощта на възбуждащи средства или наркотици. В първия случай душата и астралното тяло се намират под охраната на естествения закон и, като правило, преминават през всички изпитания невредими. Но в състоянията, които могат да бъдат отнесени към последните от изброените, душата в нейната тънка обвивка е напълно незащитена, тъй като

условията, предизвикващи това излизане на астрала, са били ненормални, неестествени условия и затова неохранявани от природния закон; вследствие на което на всяка крачка я заплашват безброй опасности и неописуем ужас. Същите тези условия или опасности срещат и човека, който насилствено или пък съзнателно отделя своето тънко тяло в астралния план било чрез самоубийство, било чрез усилена концентрация на волята, бидейки безсилен пред неговите обитатели.

Аз съм принуден да приведа това просто обяснение, тъй като безразсъдството, с което мнозина, даже сред членовете на Храма, се хвърлят в психизма, е просто невероятно! В много случаи те попадат под влиянието на безсъвестни учители, чието показно поведение и двусмислен език пробуждат неестествени желания, които могат да бъдат удовлетворени само с цената на истинския растеж на душата.

Деца Мои! Призовавайте вашия здрав разум във всичко, което се отнася до този въпрос, освен ако вие притежавате това толкова ценно и заедно с това също толкова рядко качество! Не позволявайте да бъдете отклонени от истинския път.

В основата на това едва ли не безумно падение в обятията на психизма лежи, като правило, или стремежът да се засенчи някое друго човешко същество, или желанието да се придобие сила, способна да измени съществуващите условия.

Но нима страшният, уродлив, мръсен факир от далечния Изток, седящ върху стълб или в някаква друга неестествена поза, с очи, устремени в пустотата, може да ви привлече? Вас, които кармата е довела в самия център на борбата през XIX и XX столетия, давайки ви по този начин много по-голяма възможност за духовен, умствен и физически растеж, отколкото на всяка друга раса от времето на апотеоза на Атлантида! Над вашите глави не преминава нито ден, без това да ви донесе изпитание и нови възможности, и ако вие не ги изпуснете, ще се придвижите много по пътя, водещ към висините на Адепството, – по този път, на който вие така сте жадували да стъпите не разбирайки и не осъзнавайки, че в действителност вече се намирате на него и че за вас следят грижливите очи на тези, които са много по-заинтересовани от вашите успехи и са загрижени за вашите грешки и неудачи, отколкото вие самите. Вашето неведение за природата на тези особени изпитания, на които сте подложени в много отношения представлява вашият най-голям охранител и в същото време е твърде необходимо за съвършеното изпълнение на тези задължения, които обикновено съставляват тези изпитания. Мнозина от вас се оплакват и проявяват нетърпение, тъй като им се струва, че Нашите обещания не се изпълняват, докато в същото време именно вие не сте изпълнили, а в много случаи даже и не сте се опитали да изпълните поетите от вас задължения.

Вместо да се възползвате от всеки удобен случай за разпространение на философията, имаща огромно значение за света, вие често сте се срамували или сте се страхували, че постъпвайки така ще бъдете причислени към презираните теософи и по такъв начин ще поставите под удар своето положение в обществото.

Независимо от изчерпателното знание за въздействията на духа върху материята, придобито благодарение на езотеричните указания, някои от вас са изливали потоци от подозрителност, критика и недоверие върху аурата на тези, които стоят в центъра, което неизбежно е поразявало един или повече от намиращите се там другари и даже ги е довеждало до самите врати на смъртта или

до тежки психически разстройства. А след това вие, сякаш нищо не е било, говорите на някой свой приятел: “Нима не е странно, че Учителите не могат да спрат болестта или падението на еди-кой си брат или сестра? Изглежда с тях нещо не е както трябва, нещо не е наред”.

Но когато вие бъдете в състояние с отворени очи да забелязвате въздействието на подобни снаряди, то действително у вас, както и у Нас, Които виждаме и очакваме, ще избият капки кървава пот от душевните страдания, угризения на съвестта и съжаления за извършеното.

Ако вие не можете или не искате да Ни помогнете да спрем потоците от невежество, ако вие не искате да въвлечете в сравнително безопасния поток тези от вашите братя, които така дълго са очаквали вашето идване, то поне се удръжте от това да нанасяте удари на тези, които се стараят да изпълнят своя дълг.

Но сред вас има и такива, които радват Нашите сърца с неясна надежда, чиито добри, ободряващи думи и помощ на своите събратя, тяхната жертвеност, старания и послушание са за Нас като роса върху изсъхнала почва. И Ние само чакаме подходящото време и удобен случай, за да изразим своята благодарност и да протегнем ръка за помощ на “Нашите деца”, стоящи на по-ниско стъпало върху стълбата на живота.

На вас може да ви се струва, че приведената по-горе забележка няма никакво отношение към нашата тема; но това не е така, тъй като думите са живи същества, създадени от човека. Проявявайки се в определени форми на астралния план, те стават или мъчение, или благословия за своите създатели в зависимост от характера на силата, която им е дала битие. И когато вие осъзнаете ценността на мълчанието и силата на думите, а също резултатите от техните въздействия, вие ще победите най-големия враг на човека.

КАРМИЧНИЯТ ЗАКОН

НАСТАВЛЕНИЕ 15

Независимо от това, че Законът за Кармата е точен, отделни негови прояви могат според човешкото съждение *да изглеждат* несправедливи. Вие знаете, че законите, управляващи всички състояния на материята, бидейки различни прояви на единния велик Закон, са неизменяеми. Ако вие поставите парче лед на топло, ледът ще се разтопи, а ако оставите нещо запалимо около огън, то ще изгори.

Ако субстанцията, образуваща някое състояние на материята или индивида, по силата на действие на законите на вътрешните планове е станала дотолкова изтънчена и чувствителна, че привеждането ѝ в контакт със Световната сила е разрушително за нейното проявено във форма съществуване, то тази субстанция ще бъде засегната от контакта в точно съотношение със степента на силата, приведена в действие срещу нея. Това не противоречи на истината на за кармичното действие, но в отделни случаи излиза извън пределите на личната карма, в сферата на Световната или Вселенската, карма.

Някой може да помисли, че следствията от причината, породена от *Дхиан-Когана* [Създателя на Света (санскр.)] в началото на Великия век трябва да падне

само единствено върху него. Но никой, било то човек или небесна същност, не може да страда само той, тъй като расите или хората, еманиращи от този Дхиан-Коган (вие и Аз, например), непременно ще бъдат засегнати от действието на този, който можем да наречем Прародител-предтеча. Дхиан-Коганът е длъжен да носи бремето на причината, която е посял, но неговото страдание ще има друг характер в сравнение със страданието на по-малките същности, съставляващи неговото битие, тъй като за разлика от неговите еманации Той принадлежи към друго равнище на материята.

Някои от изучаващите окултната (съкровената) страна на живота са твърдо уверени, че Посветените или Учителите са над страданията. Но доколкото всеки Учител доброволно избира за себе си пребиваване на по-ниските планове на битието, той неизбежно се подчинява и на управляващите ги закони. И макар че той може да контролира силите, действащи на тези планове, въпреки това той е подложен на действието на Закона на всички закони – за Кармата. Ако това не беше така, за него падението би било невъзможно, тъй като, както Аз вече казах, възходящата и низходящата пътека на живота вървят една до друга. Той може да защити своята обективна форма от повреждане или да не позволи да се развие болестта, но наред с това съществуват и други, също толкова силни форми на страдание, на които е необходимо да се плати данъка. И не е важно дали законът е бил нарушен от него самия или пък от тези, които той обича, тъй като - никога не забравяйте! - няма нищо по-високо от Закона за Любовта - нито човек, нито ангел, нито Бог!

Друга грешка, допускана от учениците, се заключава в това, че те забравят за различните степени на Учителството. Учителят от висока степен не може да страда от някаква известна на хората болест; но доколкото болестите като такива имат своите съответствия на висшите планове, той е подложен на действието на тези потенциални съответствия, ако е нарушил закона. И последният ще прояви своето действие именно съгласно достигнатата от него степен на Майсторство, от която зависят силата и степента на наказанието, тоест на определеното му страдание.

В предходните Наставления беше казано, че Учителите са над страданията. Би било по-правилно да се каже - по-високо от този вид страдания, които човек може да си представи и понесе.

БЕЗКОРИСТНАТА ЛЮБОВ

НАСТАВЛЕНИЕ 16

Ако Храмът не може да бъде убежище за преследваните, място за отдих за уморените, покрив за бездомните, то той няма да изпълни своята мисия, както и всяко учреждение или общество, основано от Учителите или хората. Той трябва да стане звено между човека и великата Йерархия, управляваща Вселената, - в противен случай той ще бъде повече от безполезен. В търсенията на научно знание невярващият изследовател се доближава до точката, където действието на материалната сила се изчерпва и пред него се отваря неизмерима пропаст. Подобни

търсения почти във всички случаи завършват с желанието да се постигне лична слава или материално благополучие и богатство.

Вълната на песимизма, заляла сега земята, оскверни и разруши висшите идеали, с помощта на които единствено човек може да издигне своята висша природа до това ниво, където става възможно постигането на духовната Истина. Душата на човека от ден на ден все повече и повече усеща потребност от такава храна, която единствено само може да го поддържа и да помага. Но в своето неудържимо желание да утоли този глад човекът поради невежество отхвърля духовната храна, която преди го е удовлетворявала и е давала живот; и това вместо придържайки се към нея да очаква следващото отваряне на Небесните Врати, ставащо в определени периоди от време, след което да получи такава храна, която навеки ще направи този глад невъзможен - храната на безкористната любов към целия човешки род.

Любовта е единственият проводник, през който нашите очи виждат ясно и безпогрешно. Ненавистта обезобразява, преувеличава или омаловажава. Страстта заслепява. Но истинската любов отваря широко вратата на душата и позволява на обичащия със силата на разпознаването да вижда всичко непривлекателно и некрасиво така добре, както и всичко чисто и прекрасно, за да отдели правилно преходното от вечното в живота на любимия и да даде на всичко правилна оценка. Но – уви! – тази истинска любов е толкова малко разбрана, скривайки се под названията на различни така наречени атрибути. В някои умове тя се представя като сложна картина – нереална, блестяща с небесна красота и истина, но при окончателно разглеждане се оказва, че това е в действителност жертвено Служене. Този, който е достигнал мощта на такава любов, няма да я превърне в повод за фамилиарно отношение или нахлуване в обстоятелствата на живота на любимия. Такава любов предписва смирението на истинското Служене, където и когато то да се проявява. Тя е многострадална, търпелива и вярна. Макар и тя да се радва ако знае, че са я оценили и са ѝ отговорили с взаимност, това признание не ѝ е необходимо.

Процесът на възход до висините на такава безкористна любов не се поддава нито на осмисляне, нито на описание. Агонията на душата, като неотменна част от тези самотни висини, която трябва да преживее всеки неофит на великата Мистерия; сляпата борба с демоните, преграждащи му пътя; унищожаването на тези свои жалки, неуморими елементали на себелюбието, които вечно зоват от най-големите дълбини на техните мъки: „Дай, Дай, дай“, - всичко това той трябва не само да посрещне лице в лице и не само да се отрече, но и да убие със студена, безстрастна пресметливост, за да освободи място за своето висше безкористно „Аз“, тъй като законите на пространството са неумолими.

Днешният ден, колкото и да е грандиозен и изпълнен, се издига над мъртвото минало на вчерашния ден. Миналите години са всичко на всичко несвършваща редица от трупове. Настоящето – ето всичко, което ние можем да знаем за живота, всичко, което по право ни принадлежи.

Вечната борба на непроявеното в стремежа му да отвори вратата на живота и да премине през тях посредством манифестация ляга върху нас с бремето на привидната жестокост. Това изтощава нашите жизнени сили, прави бяла сивотата на нашите коси и в края на краищата довежда до брега, а после и от другата страна

на реката на смъртта. Ние трябва да умираме, за да позволим на живота да има по-съвършено изражение; но когато всичко е казано, този *живот* в своята цялост е нашата собственост. Както „утре“ и „вчера“ са само епизоди в цикъла на времето, така и „аз *бях*“ на нашето минало „аз“, и „аз *ще бъда*“ на нашето отново въплъщаващо се „аз“, е само изражение на *вечното „Аз съм“*.

КРАЙНОСТИТЕ СЕ СЪБИРАТ

НАСТАВЛЕНИЕ 17

Мисията на Елена Петровна Блаватска в Америка се състоеше в това да преподаде древната Религия на Мъдростта – Религията, дадена на Коренната раса на днешното човечество, а не религията на някаква особена секта, които винаги възникват вследствие на вътрешни разногласия, разделяне на интересите или пък като резултат на лично тълкуване на ученията, открити върху древните пергаменти.

Нито една религия не може да бъде истинна ако не обхваща в себе си и не подхранва естествения живот и развитие на всяко създание и всяка вещ, проявени в дадения Цикъл.

Знаейки, че в началото на всеки Велик период духовните същности са встъпвали във взаимодействие с неговата Коренна раса и са ѝ предавали религиозната система, включваща етиката на правилния живот, правилното мислене и правилните постъпки, и че известна част, секта, разклонила се от тази изначална религия, трябва да бъде ограничена и в известен смисъл лъжлива, Учителите на Мъдростта не могат да наричат себе си брамини, християни, будисти или с други религиозни наименования. Говорейки с думите на Апостол Павел, те трябва да бъдат “всичко за всички”.

Хората отдавна са забелязали, че съвместният труд способства твърде много за неговата продуктивност, без да говорим вече за такива неща като взаимопомощ и подкрепа; и колкото по-близо се придържат те до естествените Йерархични линии, толкова по-възвишени и по-чисти ще бъдат техните религиозни убеждения.

Подобно на много други недоизказани истини, широко разпространената мисъл за индивидуалния растеж и развитие е отбила от пътя немалко светли умове. Ако Бог, Небесният Човек, е всичко във всичко, то всеки атом на силата, субстанцията и материята има своя особена функция и място в тази велика единна същност. Силата и субстанцията, нормално функциониращи в сърцето, няма да работят в стомаха. Но двата органа са еднакво необходими и не могат да съществуват отделно един от друг. Така и човекът - клетка във великото тяло на човечеството - не може да живее и да достигне най-висшето ниво на развитие отделно от своите събратя.

Говорейки за гореспоменатата идея за индивидуален стремеж към съвършенство като за идея вярна само наполовина, Аз имам предвид, че тя е истинна само на по-висок духовен план, на който се достига съвършено единство в

разнообразието и където съзнанието функционира независимо от времето и пространството.

Докато човек не се научи да живее в мир и единство със своите събратя на земята, за него е абсолютно невъзможно да пребивава в това съзнателно примирение с Бога, каквото е свойствено на съвършенството.

Всеки Учител от Десния Път е придобил своето положение живеейки сред своите събратя. Вярно е, известно време той трябва да премине пътя в самота, но само за да придобие сила да издържа напрежението и тежестта на физическото обкръжение.

Озарението като асимилация на духовната храна идва в самота и тишина, тъй като то се отнася към духовния живот. Но след това достижение следва период, когато озарението - силата, зародила се в мълчание, - трябва да бъде насочено в служене на другите хора, съставляващи тялото на човечеството; в противен случай подтискането на този дар или неговата егоистична употреба ще крие заплаха от гибел за човека. Както парата, сгъстена повече от определена степен, може да разкъса котела, който дотогава я е държал съхранена, така и астралната форма на човека може да се взриви от неукротимата сила или мощ, зародена в нея благодарение достигането на съзнателно озарение, ако последното не бъде насочено в полза на света.

Човек понякога изпада в оптимизъм и това е неизмеримо по-опасно, отколкото съответстващата му степен песимизъм, доколкото всяка мощ, присъща на позитивната страна на живота и природата, бидейки употребявана за низки цели, може да доведе до по-значителен и траен резултат, отколкото съответстващата негативна сила, тъй като нейната потенциална енергия притежава по-висока степен на вибрация. Крайният оптимист изобщо не притежава разпознаване и не е способен да действа въз основа на интуитивното възприятие и разбиране на другите, колкото и тези други да са достойни за доверие. В същото време, когато семейството, нацията или религията се мятат в агонията на разпада, той ще бъде безучастен и безметежен зрител, не виждащ нищо и не придаващ значение на нищо освен на романтичния ореол, с който целият свят е обвит за него благодарение на особената насоченост на неговото мислене. И крайният песимист не е твърде удобен в общежитието; той може да принесе огромна вреда, действайки по негативен начин; той може да излива приспиващата отрова на неподвижността, водеща към разрушение и разложение, но въпреки това той не притежава тази активна енергия, която е способна да омотае, ослепи и завлече човека в редицата на своите привърженици, както това често става в случаи с крайния оптимист.

Песимизмът от днешния ден до голяма степен е отговорен за неспособността на служителите на Мамона да разпознаят и вземат мерки срещу тези условия, които толкова бързо се въплъщават в живота благодарение на крайния оптимизъм на другата, бързо растяща класа, която разрушава и опустошава всичко, вместо да дочака естествения разпад и разложение на нещата и народите. Крайностите винаги предшестват разпушението на религиозните, социалните и гражданските групировки.

Преди всичко е необходимо да се култивира спокойна, устойчива и сдържана позиция по отношение на религиозните, социалните и граждански въпроси.

Ако на такива принципи би могло да се организира съобщество на хора достатъчно силно, за да се справи с бързо проявяващата се сега на Земята ситуация, то то би било в състояние да установи геометрично правилни направления на истинската религия и справедливо управление за Новия век, а също да укаже значително съпротивление на разединяващата сила на екстремистите от двете страни.

СУБСТАНЦИЯТА – СИЛА НА ЛЮБОВТА

НАСТАВЛЕНИЕ 18

За пробудената душа е достатъчен само един поглед към напрегнатите лица на мъжете и жените, наближаващи средата на жизнения път или вече преминали го в този стремителен, суетен, напорист век за да разпознае мъката, душевното вълнение и сърдечната пустота, които са скрити зад тези изкривени, набръчкани лица, от които гледат неспокойните, духовно гладни очи, хвърлящи скрито подозрителни погледи или пък пълни с неизплакани сълзи, а плътно стиснатите устни, заобиколени с дълбоките гънки на решимост или отчаяние, разказват своята собствена печална история. Сърцата, изглеждащи за простия наблюдател жестоки и загрубели, невинаги са били такива. Но сега те се задъхват в яростта на ежедневната битка за живот, към която ги принуждават собствените желания и амбиции или прахта пламъкът на свирепата конкуренция и съперничество, погълнали всяка представа за законите на справедливостта и равенството; или, което е още по-лошо, те жадуват да придобият мощ, която по тяхно мнение може да даде само златото. Те вече не са способни да видят, че съществува само един отговор на всички насъщни въпроси на нашето време, едно решение на проблемите, отнасящи се до труда и капитала, масите и класите, и това е Любовта.

Наблюдавайки жестокия на вид естествен закон, мнозина не забелязват скритата зад него любов. В изучаването и използването на великите сили и явления на природата психоанализът, изглежда, признава само едно решение – чистата, действаща безразборно, непобедима сила, а също и възможността да се използва тя за лични цели. Като раса ние отхвърляме от себе си всичко това, което придава на живота истинска цена, това, заради което и само си струва да се живее - вярата в любовта, която ни обкръжава, доверието - и което е още по-лошо, ние не вярваме във възможността за безлична, безкористна любов.

Но толкова ли е необходимо да се вярва в някакъв личен Бог, създаден на същия план и затова в известен смисъл също толкова ограничен, както и самия човек, за да се разбере идеята за Божествената Любов, - този велик океан на духовната любов, в който живеят, движат се и имат битие безброй хиляди от тези, които са станали подобни на Бога, самите форми на които са създадени от субстанцията на любовта? Вече самото това осъзнаване е достатъчно, за да затрепти и най-студеното сърце, никога не изпитвало чувство на безкористна любов.

В една от заповедите, дадени на евреите от Йехова, има такова изречение: “И обичай Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с цялата си

сила”. Нима вие не сте способни да видите, че тайната на това изискване се крие съвсем не в жаждата на Йехова за подобна любов, а във факта, че любовта е съществена за самия живот на всеки човек от дадена раса? Човекът без любов не е повече от мъртва вещ.

Тайната на това, което се нарича “ментално лечение” съвсем не се заключава в менталните способности на лечителя, които са само инструмент в неговите ръце. Способността за излекуване се крие в субстанцията на любовта. Били са написани хиляди томове, разглеждащи любовта, нейното действие и функции, но твърде малко от тях са подхождали към нея от гледна точка на Божествената сила или субстанция, която може да бъде предадена от един на друг и която може да събуди за живот действието на друга сила, подобно на това както електричеството възниква в резултат на контакт на съответните субстанции. Вие можете да видите този процес, наблюдавайки действието на простата електрична дъга, когато положителният и отрицателният ток са достатъчно доближени един до друг посредством такъв проводник като въглерод. Пламъкът се прехвърля от единия полюс към другия за неуловимо кратък промеждутък от време. Когато негативната енергия на човешката душа е приведена в съприкосновение с позитивната енергия на духовната любов посредством проводника на вярата, тогава се получават подобни явления.

Ние не разглеждаме сега проявите на общоизвестната любов на физическия план, макар и зад нея да стои същият този закон. Такава любов може да бъде адекватно описана само като полово влечение, тъй като тя е негативният полюс на позитивната или духовна любов, която единствено само е напълно безкористна. Любовта на майката към своето дете предизвиква в нея нежност и към всички други деца, следователно такава любов повече съответства на духовното чувство.

Когато от позитивния полюс на Безпределната Любов пламъкът се прехвърля към негативния полюс на опустошеното сърце, станало възприемчиво към нея чрез страдание и устременост, такова сърце впоследствие винаги може да чуе вопъла и да забележи страданието на всяко друго опустошено сърце до себе си. И то вече няма да знае нито отдих, нито покой, докато не помогне да се събуди необходимата енергия за облекчаване страданията на другите сърца.

Ученият заради собствено удовлетворение по пътя на размишления и разсъждения може да постулира твърдението, че четвъртото измерение на пространството е необходимост и, следователно, то съществува. Но в действителност той няма и понятие за това четвърто измерение, докато не навлезе в неговите предели. По същия начин и стремежът да се докаже на някого съществуването и реалността на Безпределната Любов ще бъде безнадеждна задача, без да говорим вече за опита да се обясни, че тя е способна да изпълни живота на тези, които са отворени за нея. Това е дори още по-трудно, защото се явява една от удивителните и сладостни тайни, съществуващи между Бога и човека, която не може да се предаде с думи, тъй като нито един човешки език няма нито думите, нито названията за нейното изразяване. Вие можете да видите малка част от нейното сияние и великолепие в чудесния залез на слънцето; вие можете да уловите звученето на нейната дълбока хармония в някоя нота, в движението на вълните на великия океан, а намек за нейния покой и тишина - върху застиналото лице на вашия умрял приятел, когото току-що сте изпратили с очакване на

възкресението. И когато вашите вътрешни чувства се разкрият и удивителната и прекрасна реалност пламне като видение във вашата душа, вие накрая ще разберете, че не остава нищо друго, тъй като Бог е Любов и всички неща са сътворени от Любовта. Както чудната песен на чучулигата на ливадата, която се издига нагоре, прорязвайки въздуха и изпълвайки го с трепет събужда звученето на вибрации, които действат на ефира - основа на въздуха - и даряват с форма очакващите това атоми от по-високия план на живота, който подлежи да се прояви във форма, така и песента на устремената душа, разсичайки безпределния океан на Любовта, създава условия за проява на висшето състояние на нейната собствена субстанция: духовната форма, чрез която може да излива своето сияние съзнанието на Бога или на Ангела.

НЕУСПЕХЪТ

НАСТАВЛЕНИЕ 19

Красноречивите намеци за това, че някой е "претърпял неуспех" в смисъл, че е изпаднал в немилост или се е лишил от общуването и помощта на Ложата, понякога се отронват от устата на някои от старшите ученици. Такива думи се произнасят с известен страх, с половин глас и се съпровождат с недвусмислено поклащане на глава, безусловно подчертаващо, че се е случило голямо нещастие; за съжаление твърде често внимателният наблюдател може да улови в гласа на говорещия нотки на триумф и удовлетворение, и това го кара да се учудва защо ли нечий неуспех може да стане причина за такова неприкрито злорадство.

Вярно е, че това изречение се е употребявало понякога от Е.П.Б. [Елена Петровна Блаватска (1831-1891) - основател на Теософското общество, философ, писател, обществен деятел. *(Бел. ред.)*] и У.Х.Дж. [Уилям Хуан Джадж (1859-1896) – деятел на теософското движение. *(Бел. ред.)*], за да подчертаят някои фрапиращи случаи на вътрешна нечистоплътност на тези, на които са били дадени огромни възможности и които са изпуснали тези възможности; или пък на тези, които, бидейки неспособни да управляват предизвиканите от самите тях антагонистични сили, са попаднали под тяхното пагубно влияние и в резултат са отишли твърде далеч по низходящия път. Но и Е.П.Б. и У.Х.Дж. прекрасно са разбирали какво означават тези думи - "неуспех" и "грешка" - в устата на Учителите от Ложата и в какво всъщност са се заключавали тези грешки, което не може да се каже в случая на обикновения член на някой отдел на предишното Теософско общество.

Аз бих посъветвал тази дума да се произнася с предпазливост когато някаква грешка или пропуск на някого от сътрудниците предизвикат вашето негодувание или критика.

Иска Ми се да разберете: само една от двете тежки простъпки могат да отклонят приетия чела от вратите на чертога на Великото Посвещение, а именно предателството на другаря или пък съзнателното неизпълнение на Указите на Учителя. И нито един човек, с изключение на този, който е дал този указ и определя неговото изпълнение, не знае и не може да знае за наличния пропуск или грешка.

С упорито непослушание, с небратско поведение, с порок и престъпление, даже и несъзнателни, ученикът може да направи встъпването в Пътя, водещ към съзнателно Посвещение, невъзможен за цели векове. Такива души преминават редица инкарнации без някакъв осезаем напредък. Светът днес е населен с милиони човешки същества, пребиваващи именно в такова състояние; хора, които явно не притежават способност за контрол над себе си и обстоятелствата. Понякога съвестта ги подбутва да направят усилие и да се насочат по правилния път, но при това те преодоляват само къса дистанция, тъй като силата на тяхната воля или е вече отслабена, или е още неразвита. Затова те плават по течението от живот в живот, извършвайки, разбира се, някакво твърде малко придвижване благодарение на естествения закон на еволюцията, но така и не съумявайки да уловят с твърда ръка змията на себелюбието и да изтръгнат нейните отровни зъби - егоизмът, слабостта и самоугаждането, и по този начин да придобият Сила и Мъдрост - наследство, принадлежащо на човека по право.

Но ще се намери ли някъде в света поне едно човешко същество, което не е вършило грешки и не е грешало отново и отново в своя стремеж да достигне някакъв висок идеал преди неговите усилия да се увенчаят с успех? Птицата-майка избутва птичето от гнездото на земята, за да се научи то да лети, иначе ще бъде унищожено от своите извечни природни врагове. И колко привидно безполезни усилия трябва да приложи това малко безпомощно създание преди да може да разпери крила и да полети на тази височина, от която поначало е било хвърлено - обаче в действителност нито едно негово усилие не е пропаднало напразно. Така също и вие, подобно на това птиче можете отново и отново да отстъпвате на това равнище, на което сте поставени сега от закона за еволюцията, опитвайки се да достигнете до онази духовна висота, от която сте били низвергнати от кармичния закон за превъплъщаването на физическия план. И докато изпълнената със състрадание Велика Душа на Безпределността усеща трепета на вашето сърце в отговор на нейното собствено пулсиране, вие можете да вдигнете глава, колкото и ниско да е била отпусната тя, и да кажете: “Все пак аз още не съм се провалил съвсем”. Но се пазете от този час, когато вашето сърце ще престане да усеща трепета на жалостта към душите, страдащи редом с вас; пазете се от тази минута, когато вашите уста ще могат спокойно да произнесат думите, съкрушаващи мира и надеждите на борещите се заедно с вас братя; когато, равнодушни и безгрижни, вие ще преминете настрани, предоставяйки вашите слаби сестри на поглъщане от дивите зверове. О, деца Мои! - ето вашите най-големи грешки, провали и пропуски.

Вие никога няма да можете да стиснете ръката на Съвършения, докато вашата собствена ръка е виновна за кръвта на вашия брат. Вие никога няма да можете да преминете през пламъка на “Вътрешния Чертог” невредими, ако потъпквате покоя и честта на вашата сестра в калта и праха на пътя, по който вървите. “Неуспехът” и “провалът” ще бъдат начертани във вашата душа с огнени букви, ако вие не се научите на достойно отношение към вашите събратя и не приложите това знание с полза.

ВЛАСТ НАД СИЛИТЕ НА ЖИВОТА

НАСТАВЛЕНИЕ 20

Целият живот в крайна сметка е Вибрация; тоест всички форми на диференциран живот се раждат и еволюират благодарение на различни степени на вибрации на единната еднородна субстанция, имаща духовна природа.

Макар научните изследвания до известна степен да са доказали гореспоменатото положение, техните привърженици в своите търсения не са отишли по-нататък от това състояние на материята, което те са постулирали като ефир и което представлява вибрираща субстанция, или сила, предаваща тези различни степени на вибрации. В действителност обаче ефирът е само облекло, или покривало, служещо на тази среда, благодарение на която и чрез която може да действа великата съзидателна сила, наричана от окултистите Жизнен Принцип. Този Жизнен Принцип в неговия висш аспект е троичен и се състои от Желание, Воля и Ум.

Желанието е силата, управляваща Вселената и в своя висш аспект то е Любов. Волята е движещата сила, събуждаща енергията, пребиваваща в материята; тя представлява също основен принцип на Звука. Умът - Светлина е зараждащата сила и в същото време Матрицата, в която Желанието и Волята формират, а после проявяват навън всички форми, използвани от природата за въплъщение на монадите, или индивидуализираните животи.

Този кратък очерк само указва някои от тези многобройни процеси, посредством които духовният живот се превръща в материален живот и той се привежда тук за да освети извънредно важните за човешката раса факти. За "ухото, способно да чува" изразът "музика на сферите" има далеч по-дълбоко значение, отколкото някое друго изречение, употребявано в съвременната наука, тъй като такова ухо може ясно да различи музиката, произвеждана от движението на звездите в пространството, разпукването на семето и всичко, което расте и се развива, а също и много други звуци, недостъпни за слуха на болшинството от човечеството, и то, извън всякакво съмнение знае, че животът е хармония.

Всяка молекула на материята има собствен, присъщ на нея тон, а всяка съвкупност от молекули, обикновено наричана тяло, - своя ключова нота, или тоналност. Ако би могло да се определи ключовата нота на някое тяло, намиращо се в нормално състояние, то би се оказало, че ключовите ноти на всички останали тела, пребиваващи в хармония и съгласие с него, принадлежат към същата тази Йерархия или Октава. Когато това тяло не е здраво, то неговата ключова нота ще бъде повишена или понижена (в съответствие с характера на болестта) и тогава то ще загуби хармонията с всички останали тела, управлявани от същата тази йерархия, към която то принадлежи и ще страда пропорционално на това разстройство, което го управлява в това време. Тази дисхармония прониква във вътрешните планове и привежда в активно състояние съответстващите ѝ сили, или същности, които, прилепвайки към астралното тяло на страдащия, се поглъщат от него, за да се проявят после в някаква форма във физическото тяло или около него, причинявайки по този начин още по-голямо страдание.

От казаното от Мен става ясно, че за излекуване на болното тяло е нужно да съумеете да възстановите неговата естествена ключова нота. Но както ще се види по-късно, умението да се намери тази ключова нота се опира на способността на

оператора да определи ключовите ноти на другите две (вътрешни) тела. Задачата е трудна, макар да не може да се каже, че е неразрешима. Нейната трудност се заключава в това, че необходимата за това сила е толкова важна, колкото и опасна, затова Ложата обгражда нейното разкриване с почти непреодолими препятствия, които не могат да бъдат отстранени в течение на настоящия цикъл с изключение на онези отделни случаи, когато безкористността и любовта се явяват основополагащи мотиви на живота.

Понякога се е случвало, че някой дълбокомислещ ученик правилно си е представял плана, при реализирането на който би могъл да породи и управлява тази форма на енергия, за която става дума тук; обаче преди той да може да осъществи този план, на някои от членовете на Ложата се поръчва да възпрепятства неговите усилия или да ги насочи в по-безопасно русло. Не толкова отдавна един такъв изследовател, повярвал, че е открил метода за намиране на ключовата нота на човешкото тяло с помощта на тона, характерната особеностите и тембъра на гласа, опита да лекува болест, прилагайки вибрациите на цветовете, съответстващи на енергията на ключовата нота и свързани с нея. Неговият успех беше твърде краткотраен. Неуспехът беше предизвикан не толкова от неправилните първоначални заключения, колкото от лекуването на следствията вместо на причината и използването само на едната от трите форми на силата, които беше необходимо да се комбинират и разумно, много тънко да се насочат за постигане на удовлетворителни резултати.

Преобладаващата в настоящия цикъл тенденция да се осмиват медикаментите и да се оправят без тях в случай на болест представлява всичко на всичко само другата крайност на тази сляпа вяра в силата на аптечните сборове, която е господствала в миналия век.

Разбира се, всички тези лекарства, сборове, треви и минерали са подчинени на един и същи закон за вибрациите, който създава и развива всякакви форми на материята. Всяко лекарство притежава своя особена вибрация и ключова нота, и за да се получат задоволителни резултати при лечението с медикаменти вибрациите на пациента и на лекарството трябва да съвпадат, тоест трябва да съществува хармония между ключовите ноти на тези две форми на живот. И ако лечението с лекарства се е провеждало от невнимателни или невежи лечители, но все пак е имало положителни резултати, то това, като правило, се е дължало на така наречения “случай” при избора на лекарства, ключовата нота на които се е оказвала родствена на ключовата нота на физическото тяло на пациента. Добросъвестните лекари нерядко признават, че техният избор на лекарства за лекуването на някоя болест се извършва просто “наслука ”. От тяхната гледна точка това е действително така, но истината се съдържа в това, че добросъвестният лекар е донякъде и окултист - съзнава ли той това или не. Годините на съсредоточаване, прекарани в подготовката за избраната от него професия, а също и самият неин характер и нейното влияние са събудили до известна степен жизнените токове в неговата дотогава атрофирала пинеална жлеза, и благодарение на това обстоятелство в конкретната област на неговата професия е започнала да се проявява силата на интуицията; тъй като именно интуицията, а не просто “случаят” или “действието наслука” ръководи неговия избор на нужните лекарства; тъй като интуицията е знание на душата. Ако лекарят можеше да разчита само на своята памет за някои

лекарствени форми, заучени, може би, преди четвърт век, то в случай на неотложна необходимост да се предпише лекарство при някакво остро заболяване той би извършил много повече грешки, отколкото при действителното положение на нещата.

Ако ние ударим по стоманено блокче с нещо твърдо, то ще издаде определен звук: мек или рязък, висок или нисък - в зависимост от количеството молекули, образуващи неговата маса, а също и от качеството на материала, с който сме ударили по него. Ако около това блокче премине електрически ток, то ще се намагнетизира. То не е придобило нищо и не е загубило нищо от теглото си - пред нас е все същото това стоманено блокче, обаче неговите свойства ще станат съвсем различни. Ако по-рано това е била просто инертна маса, то сега тя е оживена от силата, която може да привлича или отблъсква от себе си други форми на материята, а също и да ѝ придава форма, състояща се от същия този материал. Но в действителност ключовата нота на това стоманено блокче е била повишена от жизнената сила на електричеството. То е пресякло пропастта, отделяща инертната материя от активната.

Човешкото тяло е също магнит и то е такова благодарение на все същата тази сила - електричеството. Но освен това то представлява обвивка за духовната същност, а също така на още една същност, наричана душа. И доколкото всяко от тези тела има своя собствена, присъща само на него ключова нота, то от това следва, че в тяхната съвкупност човекът е управляван вече от цял акорд, а не от една единствена нота.

Човешкият магнит може да звучи на своята ключова нота подобно на стоманения магнит, макар и тези процеси донякъде да се различават. Но за да се получи и използва акорда на цялостния човек е необходимо да се произведе и приложи висша форма на жизнената сила на електричеството. Прилагането на тази сила става тогава, когато индивидът, бидейки дете, се пробужда към съзнателност, а също при завършване на жизнения цикъл. Тя се прилага съзнателно от творящите строители на Вселената, сред които се намира и въплъщаващото се *его* на тази индивидуалност. Тази сила е двойствена и може също така лесно да убива, както и да съзидава.

На окултистите отдавна вече е известно, че първопричината на Живота е електричеството; обаче да се счита, че животът е просто една от формите на електричеството би било също такова заблуждение, както и да се мисли, че на света има само една храна - хлябът; тъй като съществуват четиридесет и девет форми на електричеството. Формата на силата, действаща в растението или в камъка, съвсем не е тази форма или степен на електричеството, която действа в човека. Четиридесет и деветте разновидности на електрическата сила се подразделят на седем октави, по седем вида във всяка октава; всяка октава предоставя всичките тези жизнени сили, които се проявяват на съответстващия на нея план на манифестация. Октавата на силата, действаща на плана на Разума, не е тази октава, която действа на физическия план, - на ска́лата на енергията тя стои по-високо. Но било то енергията на духа, на душата или на тялото, енергията на минералния, на растителния или на животинския живот, - всяка форма на електричеството се поражда посредством газове или тяхното съответствие, известни като водород, кислород, азот и въглерод. Независимо от твърденията на медицинската наука,

кислородът като такъв не влиза в кръвта на животинското царство. Той представлява един от най-големите съзидателни огньове, действащи на различните органи на тялото, на което тези органи служат в качеството на генератори за производство на електричество; и именно тази сила, а не кислородът преминава в кръвта и според изискванията на природата или съзидава, или разрушава.

За да придобиеш власт над живота и здравето, над болестта и смъртта, трябва да бъдеш способен да направиш всяко от своите три тела или обвивки съзнателен генератор на тези форми на електричеството, които съответстват на горепоменатите ключови ноти на октавите на живота, намиращи се преди всичко под контрола на енергията на Желанието, Волята и Ума или, с други думи, на енергията на силите на Месмеризма, Звука и Светлината. Съчетавайки материалните изражения на тези по-мощни духовни сили, може да се получи низша форма на електрическата енергия, която, ако бъде разбрана до края и насочена правилно, може да направи твърде много по линия на излекуване на многобройните форми на болести и при успешно съединяване с лекарствата да помогне на бедното, болно и слабо човечество. Но когато човечеството в своето еволюционно развитие премине точката, където неговата ключова нота ще бъде повишена *en masse* [в цялост (фр.)], на него повече няма да му е нужна външна помощ, тъй като от всичко казано следва, че прилагането на външни сили или лекарства е само временно средство. Тъй като почвата за болестта винаги се обработва в ума, а значи нейният корен трябва да бъде изтръгнат именно оттам, именно там трябва да бъде унищожена нейната почва. Всичко това трябва да се прави чрез упражняване и развиване на духовната сила, без което човечеството няма да може да си върне това, което му принадлежи по рождено право.

МОЛИТВАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 21

Отново и отново, само че в малко по-друга форма, вие Ми задавате един и същи въпрос и отново и отново Аз ви отговарям същото. Без сами да го осъзнавате, вие често изисквате законите, управляващи Вселената, да се изменят така, че да бъдат удовлетворени някои ваши лични желания или склонности. Вие искате великият закон на кармата - законът за причините и следствията - да бъде видоизменен или пък заменен, за да ви предостави някои преимущества или определена сила, които вие *не сте заработили и не сте заслужили,* - място, положение или някакъв благоприятен случай, за който вие още не сте годни не разбирайки, че неизпълнението на дълга по отношение на такова място или възможности ще донесе в резултат неизразими страдания. Вие вече знаете, че ненавистта, небратското отношение, рязката критика на другите - заслужена или незаслужена - пораждат във вашата собствена аура разяждаща, смъртоносна форма на силата, която не само предизвиква болест на физическото тяло, но и засяга астралното тяло, а също и органите на съзнанието на духовен план, подобно на това както някои отровни метали действат на физическото тяло. И все пак някои от

вас биват жестоки един към друг и към тези, които зависят от вас и които, справедливо или несправедливо, възбуждат вашия гняв. Вие често мислите, че постъпвате справедливо присвоявайки си правото на съдии или яростно осъждайки направилия грешка изпълнител; обаче сега вие сте длъжни да вземете под внимание не възможността за вашето оправдаване, а действието на универсалните, вселенски закони по отношение на желаещия да стане окултист. Ако на вас ви е угодно да се развивате с масите - то си е ваша работа. Но ако вие искате да вървите по-нататък, вие сте длъжни да се подчинявате на по-високите закони от тези, които управляват материалната субстанция. Вие сте длъжни да се постараете да разберете, че и Аз също съм ограничен от тези закони.

Аз мога да ви разкажа за нещата, които трябва да се случат, тъй като мога да съдя по видимите знаци, а също и опирайки се на своето познаване на вътрешните закони. Аз мога да разкажа как би могло да се избегнат някои катастрофи, ако човечеството от днешния век се вслуша в Моите думи и се подчини. Но запомнете - Аз не мога да изменя законите, управляващи проявената материя. Аз не мога да получа от две плюс две - пет, или да извадя две от пет и да получа остатък четири, макар и да бих могъл с помощта на хипноза или някоя друга свръхфизическа сила да ви накарам да повярвате, че вече съм овладял тази хитрост.

Едно от най-сериозните изпитвани от вас затруднения е вашата неспособност да приемете като буквална истина дадените от Мен и Тези, които се намират в подобно на Моето положение твърдения относно действието на законите на Мирозданието.

Тромавият и неподатлив човек неизбежно ще бъде смачкан от Световното колело, докато неговият по-гъвкав събрат при щорм се навежда и вълните преминават над неговата глава, а ако и да го засегнат, то е толкова незначително, че възстановяването на неговото предишно положение, след като опасността е отминала, става без особени трудности.

Напрегнатото и възбудено нервно състояние, от което толкова страдат безброй хиляди хора, до голяма степен е отговорно за злото, което се стоварва върху тях. Същият този закон, който прави необходим отдихът за тялото, стои зад подобна необходимост и от отдих за душата - това е законът, известен на всички като гравитация; и именно искрената молитва донася на душата такъв отдих и отпускане. Вместо това енергията, която трябва да бъде равномерно разпределена по всички нерви и мускули, неразумно или невежо се употребява именно за поддържане на това напрежение, тъй като в днешно време неизмеримите амбиции тласкат мъжете и жените към херкулесови подвизи както в работата, така и в удоволствията. В резултат тялото се лишава от така необходимата сила и умът вече не може да функционира спокойно и естествено; възниква антагонизъм и рано или късно се зарежда болест или започва разложение. Вие трябва да се научите да намалявате това напрежение със силата на волята и Аз вече ви казах как трябва да развивате тази сила, ако искате да я придобиете.

Ако в молитвата се изпраща позитивна енергия на силно егоистично желание, но недостатъчно мощна, за да го осъществи, то тя се разсейва, а тялото, в което тя се е зародила и чрез което е била изпратена, получава обратен удар и отслабва.

Ако пък душата във високо самоотричане, в състояние на съвършена хармония и покой възнася молитва към Висшето, Безпределното, но *не заради* някаква *лична* изгода, а изпълнена с *вяра* и *любов* към това Висше, Безпределно - същият този закон, който кара единият полюс на електричеството да реагира на другия, ще донесе от тези Висши Сфери отговор и този отговор ще съответства на действителната нужда на устремената душа. Вие още не един път ще се убедите в това, че най-сигурният път за придобиване на някаква вещ - това е отказът даже от самото желание да я имате.

Мисълта е един вид енергия. Думата е друг вид от същата енергия. Съединявайки ги ние получаваме трета форма: и това е истинската, чиста молива. Родила се в сърцето и изпратена от човешкото сърце, тя може да отлети толкова надалеч, колкото ѝ позволява нейната сила. Ако молитвата или стремежът са егоистични, те срещат на вътрешен план други форми на също такава енергия - противоположни на тяхното желание; тези форми се неутрализират и унищожават една друга, вследствие на което нито една от тях не достига до тези, които биха могли да им отговорят.

Мъдростта на вековете е изразена в думите, казани от Исус: “Да бъде не Моята воля, а Твоята”. И само молитвите, които съответстват на тези думи, окрилени от самоотвержена любов, молещи позволение да *обичат*, а *не да бъдат обичани,* могат да получат отговор от Всемогъщия. Висшата власт се придобива с отречение. Отречи се с цялото сърце, обичай с цялото сърце, труди се с цялото сърце - и всички неща: и земни, и небесни ще ти принадлежат.ю

ЕНЕРГИЯТА НА ОТРАЖЕНИЕТО И ПРЕЧУПВАНЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 22

Енергията, управляваща отражението и пречупването на светлината, съдържа в себе си тайната на съответните феномени на думите и идеите. Поднесете към окото си призма с определена форма, погледнете към някой предмет от известно разстояние и вие ще видите един обект, който постепенно се разделя на два напълно еднакви по форма. Продължавайте да гледате, мислено съединявайки ги заедно и те наистина ще започнат постепенно да се приближават един към друг, като скоро ще се слеят в едно. Ще ви кажат, че това явление се обяснява с това, че призмата изкривява или пречупва лъчите светлина. Ако в този случай ставаше само това, то за какво е тогава всяко усилие на волята или ума? Самият факт, че в този феномен умът и волята трябва да извършат някаква работа потвърждава Моя извод, че енергията, която в действителност произвежда този феномен, се съдържа не в материалната призма и не в лъча светлина (в неговото разбиране от науката), а в ума на човека и в ума на призмата, тъй като материята или енергията не могат да съществуват отделно от ума.

Ако се допусне, че потенциалната енергия на пречупването се подчинява на действието на ума, направляван от волята, то става очевидна аналогията между действието на ума и волята на светлината, и призмата и действието на същата тази енергия, когато тя управлява идеите и думите – тоест процеса на формиране на речта. А заедно с тях става разбираем и феноменът на телепатичното съобщение. При мислено предаване от висш порядък думи не са необходими: образът на идеята в цялост блясва на приспособената за това чувствителна повърхност на човешкия ум. При мислено предаване от по-нисък порядък една единствена дума, която съдържа главната идея, мислено се произнася от изпращача и се улавя, може да се каже, от звукоприемника в ума на получателя. Мисленето на последния, уловил всичко на всичко само една дума, благодарение на своята способност за пречупване я разлага на съставни части, формирайки по този начин в ума цяла фраза, съдържаща в себе си изходната идея. И едва след това тя се произнася или записва с помощта на човешките чувства и органи. Вие и сами можете да се уверите в истинността на това твърдение, тъй като нерядко сте чували или прочитали някаква една дума от цяла фраза и почти незабавно затворената в нея мисъл е ставала за вас ясна.

Вие често смесвате мислеобраза, който някой стоящ по-високо от вас по ниво на развитие се опитва да ви изпрати, стараейки се да ви подкрепи или помогне, с откъслеци от вашите собствени мисли или с полуоформените мисли, идващи от тези лица, с които вие обикновено влизате в съприкосновение. Такива мисли запълват вашата мислесфера и в резултат се получава невярна интерпретация или погрешен превод на изходния мислеобраз. Тогава вие започвате да убеждавате себе си, че никой не се е и опитвал да ви изпрати подкрепа или помощ. Всички тези трудности се обясняват с недостига на силата на концентрация.

Чувствителната повърхност на вашия ум е безкрайно по-възприемчива към различните степени на светлина и сянка, определящи вашето възприемане на жизнената картина, отколкото отколкото лентата, употребявана във фотографията, по отношение на светлината и сянката, хвърляни от слънцето. И ако зрителната сфера е замърсена, то централният образ ще бъде изкривен до неузнаваемост. Предходните наставления, дадени ви за развитие на волята, ще ви помогнат да превъзмогнете тези условия.

Когато вие разберете, че при вашето предварително изучаване на окултните области вие не сте направили нито един достоен за споменаване опит да запазите тази област на вътрешното виждане ясна и чиста, и че полуоформените мисли на целия ваш живот са ви държали по същество в своя власт, тогава, може би, вие накрая ще осъзнаете, че висшето „Аз“ трябва да пребори още много преди низшето „аз“ да се научи правилно да разбира езика на Боговете.

Както вече беше казано в предходните наставления, енергията, за която става дума, стои зад всички прояви както ментални, така и физически. От плана на Непреходния Дух всички неща се отразяват в астралния план, както луната се отразява в океана и енергията на пречупване диференцира тези отражения на техните съставни части. Висшата форма на тази енергия - Словото на Бога или Фохат,- понижава вибрациите на пречупените отражения и по такъв начин се проявява физическата материя. Същата тази енергия диференцира Космическата

Азбука и поражда думите, образувайки ги от това Единно Слово, което представлява тази Азбука.

ИЗТОК И ЗАПАД

ОТ УЧИТЕЛЯ М.

НАСТАВЛЕНИЕ 23

Като водата на Нил, като пясъците на пустинята, като змията, пропълзяваща в дома и убиваща своята жертва безшумно, безжалостно и злонамерено, - така се промъква разрушителната сила на разединението. Апатията, равнодушието, предателството, страхът, неверието – от една страна; подозрителността, властолюбието, себеслуженето - от друга, пораждат, формират и накрая разделят приятел от приятел, клас след клас, залагайки фундамента на своите арсенали, минирайки пристанищата и разставяйки наоколо мрежи, в които се ловят масите. В същите такива мрежи преди столетия е бил уловен и Моят любим народ: отначало той е попаднал под властта на Монголите, Мохарите, Ришите и Жреците, а напоследък – на нахлулите грабителски нации. Всичко това е било предизвикано преди всичко от жестокото, нечовешко отношение към слабия пол – женският аспект на расата, а също и от недоверието и ненавистта, съществуващи между класите. И до днес разделението между тези класи е изразено така рязко, че не допуска възможността за сближаване, оставяйки ги във властта на чуждоземците, които преднамерено поощряват и разпалват различията между сикхи и афганци, между бехари и бенгалци, между воини и жреци. Знаейки всичко това, обичайки Моя народ както баща обича своите деца, бидейки принуден да гледа тяхното превръщане в нищожества в сравнение с другите нации и разбирайки, че единствената им надежда е в англо-саксонската раса, въплътена сега в Америка, - към което задължава великият кармичен дълг, - учудващо ли е, че Аз се интересувам от делата на тази нация и даже до известна степен се отъждествявам с нея. И въпреки всичко невежите и слепците не искат да видят нито заплашващата ги опасност, нито крещящата нужда на арийската раса. За тях мотивите на Моя стремеж към борба за сближаване на тези толкова дълго време разединени народи са неразбираеми. Те могат само да стоят отстрани и да отричат Моето присъствие сред тях и даже самото Мое съществуване, независимо от това, че са Ме гледали лице в лице. Но нищо – нека всичко върви по своя ред, - Великият Закон ще постави всичко на мястото му. Горко на птицата, оскверняваща своето гнездо, но гнездото на нейния съсед за нея е още по-малко свято.

РАДИОАКТИВНОСТ

НАСТАВЛЕНИЕ 24

Отново откритият, но в действителност още отдавна известен елемент, така заинтересувал учените и наречен *радий*, представлява особен интерес за изучаващите съкровената наука. Доколкото той се явява манифестация на енергията на светлината, пребиваваща в латентно състояние, неговото разглеждане ще ви приближи с още една крачка до моста над пропастта, разделяща двата плана на живота – енергията и материята.

Безкрайно малките атоми, образуващи пространството, се привеждат в движение от една форма на енергията, наричана понякога "Слово на Бога". Всеки вид движение или вибрация в крайна сметка се проявява първо, като някаква форма на сила и второ, като някакъв вид материя; тоест той задейства към външна проява субстанцията, която вече е била проявена на вътрешния план и подразделя тази субстанция на групи, наричани Елементи. Това вълново движение, посредством което се проявяват такива елементи, не е енергия, а само източник на манифестацията. На духовен план звукът, светлината и движението са взаимозаменяеми. Светлината на духовния план може да бъде сила или енергия на физическия план. Радиоактивността е действие на натрупаната енергия на светлината, също както и отразяващото свойство на златото, придаващо голямата ценност на този метал. Това свойство за отразяване е *праната* или жизнената същност, пребиваваща в плътната материя в латентно състояние. Всички форми на материята, способни да отразяват светлината, притежават много по-високи вибрации в сравнение с тези, които я поглъщат; първите имат еднаква природа с тази форма на жизнена същност, която одушевява ядрото на клетките във всяка пораждана материя. Този, който желае да намери силата, съзидаваща материята, трябва преди всичко да намери и отдели енергията, проявена в такава субстанция, като гореуказания радий, да я обкръжи със това протоплазмено вещество, което винаги се предвижда от природата в качеството на защита или проводник за праничната енергия и, накрая, да я затвори в обвивка.

В отговор на молбата да дадем повече пояснения относно въздействието на светлината върху човешките тела, Аз бих могъл да отговоря, че обръщайки се към другите наставления за Светлината, вие ще видите, че Звукът, Цветът, Формата и Числото представляват четирите очевидни качества на "АЗ СЪМ" в манифестация.

Скритото, непроявено сияние на "АЗ СЪМ" е Духовната Светлина, която в същото време е скритото сияние на индивидуалните *его*, които еманират от Съществуващото, наричано То, и са проявени в настояще време. Тази единна еднородна субстанция, явявайки се жизнена същност на всички планове на манифестация, става видима (тоест отразява се във физическата материя) с помощта на слънцето – подобно на това, както проявата на силата на отражението на духовната жизнена същност става възможна чрез жертвата на Синовете на Слънцето, Христос-и, заради низшите форми на човечеството. Сферата на светлината, обкръжаваща всеки предмет или тяло, е и такова отражение. Обаче играта на цвета в тази сфера е обусловена от действието на волята и разума на личното *его*. Тази светлина е неуловима за физическото зрение на болшинството от съвременното човечество и само малцина могат да я видят, но тя ще бъде достъпна за хората от Шестата раса.

Сферата от светлина, или аурата, обкръжаваща човека, животът на който е изключително чист и безкористен, става дотолкова ослепително ярка, че, макар и

тя да не може да бъде видима с физическо око, усещанията, изпитвани от астралното зрение на наблюдателя, се предават на физическите чувства. В такъв случай особено чувствителните лица могат, така да се каже, *да усещат* благодатта, или светозарността, на този човек.

За този, който е привел в съответствие физическото и астралното си зрение, тази сфера на светлината става видима благодарение на действието на волята. Такъв човек може ясно да види играта на светлината в тази сфера и протичащите в нея изменения. Достатъчно е само за няколко мига да се потопите в егоизъм, ненавист или други подобни чувства, и най-прекрасните оттенъци на аурата незабавно ще се превърнат в бледи, безжизнени тонове, докато противоположните чувства правят аурата прозрачна, чиста, а нейните оттенъци – прекрасни.

Едно от най-удивителните постижения на съвременната техника ще бъде появата в близко време на изобретения, посредством които ще бъдат преодолени някои затруднения по пътя за установяване на взаимовръзката на физическия и астралния планове (Неотдавна беше обявено, че професор А.В.Гудспид във физическата лаборатория на Рандал Морган при Пенсилванския университет случайно е открил, че от човешкото тяло самопроизволно излизат лъчи от светлина, които могат да бъдат видими от някои низши животни. Тези лъчи нямат название. Ако се отхвърлят техническите термини откритието на проф.Гудспид означава, че лъчите светлина, излизащи излъчвани от живото човешко тяло, макар и невидими с човешко око, все пак са достатъчно интензивни, за да произведат изображение върху чувствителна плака в напълно тъмна стая. Откритието е било направено при изследване действието на Х-лъчите на човешкото тяло). Различни видове светлинни лъчи, известни сега под имената на техните първооткриватели, в действителност се доближават до астралната материя, макар и да не представляват субстанция, съотносима с другите вътрешни планове на битието.

НЕОБХОДИМО Е ЕДНО-СЕБЕОТРИЦАНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 25

"Дай, дай, дай!" – крещите вие отново и отново – и към Бога, и към Света, и към Мен. Ах, но кога ще разберете, че както небесната роса пада, за да напои земята, така и напитката на небесната мъдрост тихо, капка по капка се излива върху изсушената почва на вашите души, даже ако в пламъка на користолюбието вие се отвръщате от нейното съзерцаване и попиване и се устремявате към шумните прояви на масите, предлагащи само безжизнена черупка в замяна на най-ценната храна за вашите сърца.

Аз ви казвам: дотогава, докато вие не бъдете способни на безкористна любов, няма да можете даже да встъпите на Пътя. Сега, уви, вие сте слаби и нерешителни; вие се колебаете даже при висотата на тази любов, на чието отразяване вие сте способни. Вие пресмятате, критикувате, сравнявате, докато от "Сина на Бога" се изисква преди всичко обратното на тези качества, когато са поставени на карта интересите на неговите "младши Братя". Докато вие упорито и настойчиво сдържате желанието да помогнете и да проявите съчувствие към най-

ниското създание, живеещо на земята, - било то престъпник, злодей или просто нещастен, - вие няма да можете да преминете през Моста, построен и поддържан от Самоотверженото Благородство и Милосърдието на Войнството на Светлината.

И първият, и последният урок на окултизма, неговата алфа и омега е самоотричането. И неговата противоположност, известна на всички като егоизъм, представлява главната причина за вашата немощ и неспособност да развиете такива необходими качества на самоотричането, като състрадание и помощ в делата на вашите младши Братя.

Аз ви казвам: "Следвайте Ме" (тъй като Аз не мога да ви нося) – и указвам вехите по Пътя, по който вървях Сам. Отначало вие се разпалвате с огъня на ентусиазма и мъжествено прокарвате пътя, възкликвайки пред първия километричен камък: "Дайте ми да извърша нещо по-трудно", "Поставете ми всякаква трудна задача", "Изложете ми всички съкровени указания и ще видите колко бързо ще ги усвоя".

А Аз ви казвам, че най-напред трябва да преодолеете определени качества на своя характер и да очистите своето тяло, преди да бъде възможно вашето индивидуално осъзнаване на Безпределността, към което вие така се стремите; и ви показвам защо е необходимо това, даже от научна или от егоистична гледна точка. Но – уви! – вашият ентусиазъм веднага изстива. Аз ви казвам, че твърдата вяра и то не само в Мен, а също и в тези, които Ме представляват, е необходимо условие за вашето както психическо, така и духовно развитие, и се старая да ви покажа с помощта на сравнения и аналогии, че думата вяра, както я разбирате вие, в действителност е само другото наименование на една от най-могъщите форми на енергията в проявения свят, правилното прилагане и употреба на която е съществено необходимо за развиването на определени качества на душата. Но често някой от вас възкликва с възмущение: "Всичко това е добро на теория, но ни дайте факти, позволете ни сами да видим защо това е така", макар че това би било не по-разумно, отколкото да ме молите за възможността да изследвате първопричината на електричеството, докато в същото време влиянието на двете форми на енергия е лесно доказуемо с помощта на материални средства.

Ако Аз помолех някой от вас по няколко часа на ден да стоят на един крак уверявайки ви, че по този път можете да се научите на левитация, а вие бихте последвали Моите указания, убеждавайки себе си с определени доводи и разсъждения, че левитацията е съществено необходима за духовното развитие; и ако вие бихте придобили, накрая, тази способност посредством гореспоменатия или подобен на него способ, то за нищо не бихте повярвали, че в действителност това достижение се дължи преди всичко на пробуждането на енергията, която ние наричаме *вяра* и, в крайна сметка на този *дух на послушание*, който възбужда вашето усилие.

Колко Велики Учители ви казваха: "Не осъждай" и все пак вие убивате в себе си доверието и любовта към някой от своите приятели, узнавайки за неговото падение под влиянието на съблазънта и изкушението; и постъпвате така отново и отново напълно забравяйки, а може би и не желаейки да признаете, че по този начин лишавате този човек от енергията, от която той толкова се нуждае, за да изправи извършената от него грешка. Вие забравяте също и това, че в дълбините на вашата собствена природа лежат, свили се на кълбо, скритите причини за подобни

на тези действия и очакват само подходящия момент и обстоятелства, за да се проявят в същите тези грешки.

Вие се уморявате от повтарянето на указанията и упражненията, които са съществено необходими за възпитаване на по-високи духовни качества. Но Аз ще ви попитам: не е ли във вашите интереси първо да изучите теоремите на Евклид, преди да усвоите Правилото на Триадата? Знанието в действителност е сила и тя може да бъде ваша, но ако вие искате да я използвате за Благото на човечеството, тя трябва да се основава на здрав, непоколебим фундамент от духовно разбиране. Затова Аз ви казвам: каквото и да предприемате, отначало обърнете внимание на развитието на трите велики енергии, върху които се гради цялата Вселена, - Любовта, Волята и Действието, и никога не си позволявайте да ги разглеждате само като атрибути на вашата низша човешка природа.

Законите за Привличането, Отблъскването и Сцеплението, Привличането и Химическото сродство са само другите наименования и видоизменения на гореспоменатите велики реалности. Следователно усъвършенстването на последните развива в аурата на човека, както и в Космоса сили, неизменно присъщи на първите, давайки заедно с това възможност на его-центъра на всяка аура да управлява тези сили.

Признаците на такова развитие винаги се посрещат с голяма надежда и поощрение от Тези, Които наблюдават и чакат.

СЪЩНОСТ НА СЪЗНАНИЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 26

Отдавна известната и общоприета истина, че Вселената се подразделя на три велики състояния на съзнанието, наричани “тяло, душа и дух”, се явява неизменен факт за всеки окултист. Разликата между убежденията на окултиста и останалото човечество се заключава в това, че увереността на първия е основана на знанието, а на последния – на традицията. Друга разлика се проявява в това, че окултистът отказва да признае ясно установени граници между тези състояния на съзнанието, доказвайки на сериозните мислители, че между материята, силата и съзнанието не съществуват нито разриви, нито бездни. Тези привидни разриви са запълнени в действителност с по-изтънчени степени на материята и живота на по-тънките състояния на съзнанието.

Знанието и мощта, придобити от окултиста, го правят способен съзнателно да установява контакт между тези промеждутъчни състояния и животи и правилно да ги класифицира. Затова вместо да ограничава своите изследвания до трите първични състояния на съзнанието, той за удобство на класификацията отначало ги дели на шест, а после, считайки обединените техни състояния за още един, получава общо седем. Всяко от тези седем отново се дели на седем по-малки и още по-изтънчени степени, което съставлява сумарно четиридесет и девет. За да завърши своя опит и да придобие венеца на адепта, *егото* трябва да бъде способно не само да се свързва с тези планове, или състояния на съзнанието, но и да

пребивава във всеки от тях дотогава, докато продължителният опит не го научи на всичко, което може да се получи само от него. Опитът на *егото* на всеки план е твърде сходен с неговия опит на другите планове. Например на плана, на който вашето съзнание действа сега, вие осъзнавате развитието на определени нива на живота, наричани от вас духовен, морален, умствен и физически. Тоест вие осъзнавате развитието на тези атрибути, които участват в изграждането на вашата нравствена природа и заедно с това атрибути, които могат да се разглеждат като умствени, духовни и физически. Следователно методът, посредством който се извършва придобиването на тези атрибути, напълно съответства на методите, посредством които *егото* придобива сила, а също способност да се ползва от нея на всеки вътрешен план на битието. Същността на тези атрибути е еднаква на всички планове, но законите, управляващи тяхната манифестация на плановете, наричани духовни (трите висши плана), силно се различават по своето действие. Например, на физическия план умът е невидим, управляван с труд, няма форма и е беззвучен. На менталния план той е вече видим като форма, управляем е, а неговото действие се съпровожда с осезаем звук. На духовния план той няма форма, беззвучен е и е невидим в смисъла, в който ние разбираме формата, звука и видимостта. Той е своего рода движение, вечна Утроба, в която духът се отразява извечно, в която и посредством която духът живее, движи се и има своето първо проявено битие. С други думи, умът е един вид единен велик океан на сила, вълните и теченията на който и произвеждат феномените, наричани от нас наши свойства, качества, привички и т.н. А вечно скритият дух, управляващ всички изменения на този океан, определя кои от тези изменения или течения могат да станат видими при определени условия (например, такива като тези, които съществуват на плана на ума или душата) и невидими на другите планове и при други условия. Но самият той, в своята същност, винаги остава една от трите неразделни, непреходни, велики реалности.

Някои жалки, самозалъгващи се учители на психическата наука поощряват в своите ученици вярата в празните разговори за достигане на Нирвана в техните днешни физически тела и обкръжение, уверявайки, че Ангелът на Покоя – Смъртта – няма повече власт над тях. Тази заблуда става очевидна при внимателно разглеждане на съответстващите явления. Както нощта и отдихът сменят деня и труда в продължение на целия Велик век, така и смъртта следва живота – неизменно и неотвратимо, до последния миг на великата Манвантара. След приемите на храна винаги следват паузи, необходими за нейното усвояване от стомаха; за *егото* паузите, наричани смърт, са също толкова важни, както и паузите, или прекъсванията, между нотите в музикалната наука. Периодите, наричани от нас смърт, покой и асимилация, са такива само по отношение на това състояние на живота, паузата или нотата, които са *останали назад*. Но в действителност в съзнанието на човека няма прекъсвания; попадайки след смъртта на друг план, то е също така дейно на този план, както и преди, и тази дейност е насочена към усвояване на своя предходен опит – тоест към преобразуването на самата същност на този опит в субстанция, необходима за използване в другите инкарнации. Единствената разлика в това отношение между Посветените и съвременните мъже и жени се заключава в това, че въплъщенията на първите, а също интервалите между тях, стават по-продължителни, отколкото при последните.

Съществува огромна разлика във времето, отредена на различните звезди и планети за преминаването на своите орбити, но въпреки това всички те се намират вечно в движение.

НА ВЕРНИТЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 27

Възлюбени Мои ученици –

Преминаващи там, където смъртоносната нощна тъмнина издишва своите отровни изпарения; заспиващи със съзнанието, че се намирате под втренчения поглед на притаилата се кобра, а на сутринта ставащи не очаквайки нищо, освен повторното ухапване на змията и задушаващата прегръдка на питона; чиито най-близки другари изпитват глад и жажда, нужда и нещастие, и се нуждаят от вода и храна не само за физическото тяло, но и за душата – ободряваща дума, разбиращ поглед, докосване на дружеска ръка и всяко такова съчувствие би било и за вас като роса за пясъците на пустиня, - Аз идвам при вас с дума, поглед, докосване, макар и нечути, и невидими, и неосезаеми, тъй като ухото е твърде притъпено, за да чува, очите са твърде уморени, за да виждат, а ръцете са твърде обезсилени, за да почувстват.

Вдигнете главите си, Мои възлюбени! Събудете се от кошмара, който ви обкръжава и се постарайте да осъзнаете, че даже мъртвешката нощна тъмнина носи в своите листа и цветове не само смърт, но също и живот, че кобрата е безсилна да се хвърли върху Сина на Бога и че Любовта я управлява, както управлява и всички други създания; че отровната змия и питонът имат своето определено място в реда на нещата, и само заради глада и жаждата, заради умората и мъката вие не сте могли да познаете пълнотата на вечната любов и да вкусите водата от извора на вечната истина, да познаете благословената радост и мира, следващ честния тежък труд и търпеливо понесените страдания.

Загрижени бащи и изплашени майки, вашите синове не могат да вървят без грижата и наблюдението на Синовете на Мъдростта, и вашите дъщери не могат да се скитат без подкрепата на великото Майчино сърце на Бога.

Вие сте могли насила да удържите вашето дете от стремежа да познае великата тайна – Огъня – само защото детето може да получи леко изгаряне, ако знаехте, че този огън е само най-ниската нота в гамата на тази чудесна хармония, или унищожителен огън, който изгаря само несъвършенството и отпадъците, унищожава само пашкула, или какавидата, подготвяйки условията за пришествието на съвършените Ангели на Лъчезарната Светлина, Мъдростта, Знанието и Мощта; и ако знаехте, че неосведомеността за силата на тази единствена нота може да постави под заплаха идването на тези Ангели?

Самотни, уморени носители на тежкото бреме, бъдещи спасители на хората и световете, вашите сърца ще затрептят от възторг и възхищение когато, завършвайки своя път, вие се склоните, за да се освободите от тежестта, толкова дълго носена от вас, и зад последното покривало на загръщащата ви обвивка ще намерите прекрасния лик на възвишената душа, съзерцаваща преобразения свят. Храната и водата, за които вие така сте жадували, дори сега се намират едва на

отсрещната страна на пътя, с такъв труд преодоляван от вас, - всичко на някаква крачка в пределите на границите на това страдащо сърце. Вярвайте Ми - нито вие, нито вашите близки не можете да влезете в живота, лишени от свързващата ви любов.

Пазете се, Мои малки деца, за да не оголи скалпела на хирурга на живота нежните кълнове на вярата и доверието към всичко съществуващо пред жаркото дихание на световния ураган. Помнете, колкото и да е бил тъмен пътят, колкото и да е била жестока борбата или остри уредите за мъчения, колкото и да е бил кален и отровен потокът, през който е трябвало да насочите вашата лодка на живота, изворът на този поток е чист. Краят и началото на всички неща и целия опит са Любовта, Светлината и Мирът.

Вие сте Ме призовавали в мъглявата далечина на миналите векове, призовавате Ме и днес; и сега, както и тогава, Аз ви отговарям: "Отхвърлете вашия ярем на привързаност към следствията". Изпълнявайте своя най-близък дълг и не се поддавайте на благовидните речи на тези, които се стремят да ви убедят в съществуването на някакъв по-добър и по-бърз път. Вярвайте на истината, за която може да ви разкаже само вашата поробена душа – истината, която ще ви донесе истинската свобода, веднага щом бъдат разкъсани сковаващите ви връзки, тъй като вашият растеж повече не може да бъде сдържан от подобни средства. Вярвайте на обещанието, дадено от Мен и другите, подобни на Мен, в тези отдавнашни времена, когато вие още сте бродили като диваци по джунглите, пустините и горите; или сте седяли на украсените със скъпоценни камъни тронове и сте държали в ръцете си скиптри – знаци на деспотична власт; или тежко сте се трудили в качеството на роби, издигайки почете сфинксове и пирамиди, които в друг, твърде отдалечен век още веднъж са видели и оценили вашите очи; или с голи ръце сте добивали от безплодната гръд на майката-природа храна за поддържане на живота на своите деца, за да не останат още повече сираци и самотни. Вярвайте, че Ние ще стоим на прага на великите чертози на Посвещението и радостно ще отворим пред вас тези затворени врати, когато вие ги достигнете и положите върху тях своите ръце в знак на смирение и доказателство за вашата сила да достигнете такава висота и мощ, че *да стоите* без подкрепа докато не се отворят вратите.

ЗЛОТО НА НЕВЕРИЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 28

Ако бихте могли да проумеете трудностите, които срещат Посветените от висшите степени на Ложата в техните усилия да разрешат някой от огромните проблеми на света, то бихте разбрали какви трудности ще срещнете вие, какви опасности ще ви заплашват, какво униние ще отслабва вашите усилия да разрешите даже малкия проблем в управлението на един от вашите днешни градове от гледна точка на високия личен идеал.

Вие може да се трудите с години, за да убедите вашите съграждани в благоразумието, справедливостта и мъдростта на определен начин на действие и в

края на краищата да признаете, че сте претърпели поражение. Вие може да използвате всякакви доводи, обещания, поощрения и т.н., за да обозначите този верен курс, който съгласно вашето вътрешно усещане би обезпечил крайния успех и блестящото изпълнение на всичко замислено, и в края на краищата да откриете, че вашият велик идеал е вдъхновявал единствено само вас, че всички ваши думи са били казани на глухи, че вашите обещания са осмени, очакваните достижения са развеяни като прахът и пепелта под вашите крака, - а защо? Преди всичко защото вашите помощници, почти всички без изключение, са били обзети от невежото чувство на самодоволство и самомнение. Вашият велик идеал може да им изглежда прекрасна теория, но ако те не усетят в него пътят, който им обещава незабавна лична изгода, те ще се отвърнат от вас даже в последната минута и ще свържат своя жребий с противната страна.

Обикновеният човек в дълбините на сърцето не вярва нито на своя събрат, нито на Бога. Ако той е честен със самия себе си то знае, че не е непогрешим и е недостоен за пълно доверие, знае и това, че ако бъде притиснат както трябва няма да устои. Следователно той е уверен, че и всички останали се намират в подобно положение; а ако се доверява на някого, то винаги с предпазливост, която в края на краищата може да се оправдае. И най-печалното от всичко е, че от своя гледна точка той е прав.

Но това, което той действително не знае, е че и той, и другите подобни на него продължават да отглеждат своето сатанинско Съмнение от век на век; че, живеейки в неверие и пораждайки го постоянно, той не позволява да се прояви нито вярата, нито доверието. За такъв човек би било далеч по-добре в течение на целия си живот ежедневно да страда от измаменото и предадено доверие, отколкото да помага да се раздухват огромните потоци на съмнение, парализиращи всяко човешко усилие и по този начин ежегодно разрушаващи телата и душите на милиони човешки същества.

За да бъдеш Учител е необходимо да победиш всяко съмнение, а значи – да се трудиш от век на век знаейки, че твоето доверие ще бъде предадено, а най-добрите планове разрушени, великите идеали потъпкани, но също и знаейки, че някога Бог ще възтържествува в човека, знаейки, че независимо от неговата днешна подлост и слабост, човекът все пак е достоен за любов и помощ.

За нещастие това чувство на съмнение достига своята най-висша степен в интелектуалните гиганти на човешката раса, в хората, чиито стремежи към материализъм са събудили духа на егоцентризъм много по-голям, отколкото в невежите маси. Тези хора са напълно невежи по отношение на най-главното, а именно знанието за това, че Космосът е един. Те смятат, че материалният свят е нещо подобно на стадо крави, създадени с цел да дават храна само на тях, и че тези крави могат да се доят *ad libitum* [колкото пожелаят, до безкрайност (лат.)], без изобщо да взимат предвид нито нуждите, нито потребностите на своите по-слаби събратя.

Слепи лидери на сляп век! Неспособни сте да забележите тъмните облаци на страшната буря; неспособни сте да видите, че вие унищожавате извора на своята собствена прехрана даже на физическия план и привързвате кармично за цели векове себе си към хората, които сега използвате на физическия и на астралния

планове! Самомнението и угаждането на своите желания са близнаци - разрушители.

УСТРОЙСТВО В СЪГЛАСИЕ С ЕСТЕСТВЕНИЯ И БОЖЕСТВЕН ЗАКОН

НАСТАВЛЕНИЕ 29

Раболепните, страхливи и невярващи лицемери, прислужващи на Звяра на Мамона, постоянно са се опитвали да спрат процеса на еволюционното развитие създавайки ментални образи на бедствия и неуспехи и разставяйки мрежите на упадъка и унинието, за да омотаят в тях енергиите, насочени от истинските, любящи приятели на човешката раса към обща цел и общото благо.

Природата снабдява всяко от своите царства със съвършена форма и също толкова съвършени принципи на управление. И доколкото човек забелязва тези форми и принципи, следва ги и ги въплъщава в определен конституционно-държавен строй, в същата тази степен той ще бъде успешен при създаването на справедливо управление - било то църква или държава. Основните принципи на управление на Съединените Щати са били заимствани от аборигените, "шестте народа" индианци. Тези закони са били дадени на индианците от Хайавата – посланик на Бялата Ложа. Древните перуанци, атланти и много други раси и нации са се подчинявали на същите закони. Същите тези закони управляват пчелите, мравките и другите видове насекоми и животни, които още не са се изродили от контакта с човека.

Най-големият препъникамък, в който един след друг се спъват хората, обществата и цели нации, получавайки в резултат осакатяване или разбивайки се на части, - това е егоизмът и безсърдечието на тези, които са на власт, независимо дали това са самозвани учители, вождове, президенти или крале. Така в религиите някаква част от всеобхватната философия се откъсва от цялото или се тълкува лъжливо от някакви нейни последователи, стремящи се към власт; тесен кръг последователи се събира около своя лидер или учител, който изолира неговите членове и не признава никаква друга философия, ако тя върви в разрез с неговите собствени възгледи твърдейки, че е невъзможно да общува с другите поради тяхната очевидна ограниченост. Скоро членовете на тази група стават неспособни за каквото и да било действие на по-широко поприще вследствие действието на законите за свиване, които незабавно проявяват своята сила, щом един или няколко души в своите мисли или чувства се отделят от общата маса на човечеството. И тези закони привеждат в действие най-мощната сила, която веднага преграждa тяхното развитие като желязната тежест на физическия план. Като раса ние сме длъжни да устоим или да паднем само заедно, тъй като НИЕ СМЕ ЕДНО. Ако някоя личност на някакъв етап от еволюцията се извисява над другите, то това се получава поради проявяването на присъщото ѝ добро, тъй като злото е негативно и не дава устойчиви следствия.

Великият план на Бялата Ложа по отношение еволюцията на човешката раса е дотолкова свръхчовешки прекрасен, грандиозен и съвършен както като цяло, така

и в най-дребните детайли, че би било безполезно да се опитваме да го обясним на масите от настоящия век. Той прилича на основата – рамка на прекрасна мозайка, в която опитният майстор ту тук, ту там поставя по парченце; при това всеки камък е изсечен и точно пасва на съответната точка на тази рамка, - но всичко това е разположено от обратната на нас страна. Само на Адепта и на Опитния Работник е известна рисунката; никой друг не може да има ни най-малка представа за това необикновено великолепие, което ще заблести когато светлината на Духовното Слънце падне върху завършения труд. И Аз съм тук за да ви обрисувам една малка част от тази рамка, за да се трудите над нея.

За да бъде този труд по-успешен, Храмът трябва да ръководи своята работа от центъра с достатъчна решителност и твърдост, за да поддържа и съхранява енергиите, изпратени за неговото развитие. Също така той трябва да бъде достатъчно силен, за да покаже нагледен урок на всички, които насочват своя поглед в негова посока. Такъв активен център може да привлече и накара да работят даже хората, които отначало ще се присмиват недоверчиво. Наред с непрекъснатото развитие на тази работа, в качеството на едно от нейните направления за заинтересуваните от това хора може да стане планът за построяване на град, в който би могла да бъде точно въплътена енергията за справедливо управление на народа от народа и за народа. Този град може да бъде построен в един от западните щати, на избрано от Нас място, където природата може да предостави на човека всичко, което му е необходимо; където се пресичат две важни магнитни линии и където някога е имало град и е царствал народ, много пъти превъзхождащ цивилизацията на днешното време, обучаван и управляван от един от Великите Учители на Бялата Ложа. Градът, който някога ще бъде построен, вече е придобил форма в тънките планове. Неговата форма ще ви бъде дадена в скоро време...

Всички велики центрове на света са възниквали и постепенно са се развивали от малки селища. Неуспехът на безбройните опити да се създадат такива центрове се обяснява с ограничеността, теснотата на мисленето и несъвършенството на труда.

Аз не засегнах въпроса за благоприятните за учениците на окултизма възможности, свързани с разположението на указаното място, а също и за съществуващите там условия. Ще оставим това за в бъдеще.

Дадено на 14 август 1900 година.

ЗА ТРЕТОТО И ЧЕТВЪРТОТО ПОКОЛЕНИЯ

НАСТАВЛЕНИЕ 30

Действието на кармичния закон в делата на нациите и на хората, а също в Космоса е най-интересният от всичко останало, макар и често непостижимо за обикновения ученик. В дълбината на душата на всяко живо същество живее чувството за абстрактна справедливост и чувството на отвращение към нейния антипод, обикновено наричан несправедливост; тези чувства се дължат на

действието на двата полюса на вроденото качество, или състояние на субстанцията, проявяваща се като мъдрост.

Колкото и да е низък човек, но съзнанието за това, че природата или неговият събрат го е обидил несправедливо, непременно ще събуди в него силен, макар и, може би, мълчалив протест; и нерядко такъв дълго продължаващ протест променя природата на нормалното човешко същество, отваряйки пътя към израждане. Ако всички хора осъзнаеха, че действието на негативния полюс на кармата е било в действителност резултат от техните собствени грешки, лоши мисли и постъпки, то би се разтворила и най-горчивата капка в чашата на тяхната скръб. Признавайки справедливостта на своето наказание, човек постепенно би достигнал до осъзнаването, че възприеманото от него като безжалостно или несправедливо наказание в действителност е било проява на най-благодетелния закон, стремящ се единствено само да възстанови загубеното равновесие.

Нищо и никой не живее единствено само за себе си и заради собственото удовлетворяване. Законът, който донася въздаването за злото, причинено от вас на вашия брат, - това е същият този закон, който управлява движението на светилата по техния път, мравките в мравуняка, завръщането на вълната от далечните брегове на Океана на Живота.

Казано е: "Нито един врабец няма да падне на земята без знанието на Отца"; и още повече нито едно светило, нито една звезда не може да излезе от своята орбита и да се насочи в необятното пространство без Неговото знание; и ако това се случи, то причината може да бъде намерена в нарушеното равновесие и разстройство на извечната хармония. Този отделен врабец не е непременно виновен за безпорядъка, но същностната групова душа на всички врабци, може би, е нарушила хармонията на сферата на своето обитание, с което е породила еднаква съдба за всички атоми – създания от дадената група, която е настигнала единия врабец, а именно – смърт.

Проклятието, или дяволът, нарушил равновесието на Любовта на Отца, се предава до третото и четвърто поколение (в Библията под "поколение" често се подразбира цял век), и дотогава, докато тази групова душа, проявила се като зло, не възстанови отново хармонията, подчинявайки се на Волята на Отца; дотогава, докато не зазвучи нейният предишен тон, някога точно и чисто звучал в гамата на съзиданието, врабците – Негови създания - ще продължават да падат.

Ако във водата е хвърлен камък вълните, предизвикани в резултат на силата, породена от неговото движение и контакт с водата, не могат да прекратят своето движение дотогава, докато не достигнат далечния бряг и не се завърнат към първоначалната отправна точка. Същото се случва и тогава, когато разстройството, или грехът, събужда вибрации в Океана на Живота. Това разстройство или грях се разпространява към периферията на неговата сфера на действие и се връща назад, към центъра на своето битие дотогава, докато неговата сила не бъде изчерпана. Породилата го мощ се явява проводник и за неговото наказание, тъй като само там, където тази мощ бездейства, съществува мир и хармония; а само в мир и съгласие може да цари съвършената радост и удовлетворение и Любовта може да намери своето осъществяване.

От единичното дисхармонично действие на природата или на човека не се случва голямо нещастие. Но ако век след век към общата маса се прибавя по едно

малко действие, по една малка капка, то мярката става накрая пълна и препълвайки се излива своето съдържание при последното действие, колкото и нищожно и незначително да е то.

Самите вие – ментално, морално и физически – сте резултат от редуващите се векове растеж и упадък, и всичко, което се отнася до вас, е подложено на действието на същите тези закони. Сега на земята се намира неизброимо множество човешки същества, всяко от които очаква само една дума, един поглед или действие на някого другиго, за да стъпи окончателно на пътя, който ще го заведе под ръководството на Учителите на Бялото Братство. И съществува неизброимо множество други, които също очакват подобна дума, поглед или действие, в резултат на които те ще направят последната крачка към самата бездна на живота, под контрола на Братята на Тъмнината. За Мен е почти невъзможно да ви накарам да усетите и осъзнаете невероятната криза, надвиснала над делата на хората и нациите, а също и това колко важни са вашите мисли и действия както сега, така и в недалечно бъдеще. В някои случаи такива мисли и действия могат да наподобяват този последен импулс или събитие, което се изисква, за да се предизвика голямо бедствие: еволюционното състояние на някои от вас е такова, че вие можете даже несъзнателно да оказвате огромно влияние. Вашата мисъл, дума или действие могат да предизвикват необходимата стихийна сила, посредством която, намирайки канал или проводник в някакво влиятелно въплътено лице, ще бъде осигурена и укрепена връзката, а вече извършените необходими приготовления ще запалят погребалния факел, - и тогава ще пламне пожарът, последствията от който не знае нито един човек.

ТВОРЯЩОТО СЛОВО

НАСТАВЛЕНИЕ 31

Океанът на ефира – безбрежното, беззвучно, неподвижно огледало на Бога, резервоарът на цялата жизнесъщност на всичко непреходно се привежда в движение от Фохат, Словото и Божествената мисъл. Това Вечно Всичко се разбива на струи и вълни с различна продължителност и напрежение, обличайки очакващите въплъщение души с първите покривала на проявеното. Тези струи и вълни са наречени от съвременните учени светлинни и звукови вълни. Обаче обикновеният учен в своето развитие още не е достигнал до това ниво, когато ще може да осъзнае, че синтезът на индивидуалните форми на многото негови въплъщения (а именно неговото лично “аз”) не е *in actu* нищо друго, освен една от тези вълни на ефирния Океан, приведена в движение преди безброй еони. И дотогава, докато след изминаването на много еони не прозвучи Божественото Слово, призовавайки тази душа обратно, това движение ще продължава, съзидавайки и унищожавайки със силата на присъщата Му жизнена енергия форма след форма, заради пребиваването на душата в тези форми – самата същност на това Слово, изпратена от дълбините на този безмълвен Океан. В безбрежните и необятни пространства на небесата непрестанно, мириади след мириади, се

привеждат в движение от това Слово вълни, даващи облекла на душите, които някога ще населят други системи от светове, намиращи се сега в процес на изграждане.

В началото на всяка велика Манвантара се дава първоначален импулс, който с времето трябва да се прояви в неизброими раси от същества, които в последващите векове ще се въплъщават като разумни обитатели на тази и други планети. Но би било грешка да се счита, че тези синтезирани светлинни и звукови вълни представляват нещо по-низше в сравнение с човешката раса, обитаваща сега земята. Съвсем не. Те се явяват първото облекло на безсмъртните души, чисти и святи, родени от Бога. И когато преминат дълги цикли на превъплъщения и душата отново придобие облеклото на безсмъртието (след като отхвърли своите износени обвивки на физическите форми, запазвайки само знанието, силата и опита, получени от контакта с материята), тя ще навлезе в безмълвния Океан във вид на индивидуализиран дух с неизразима мощ и сияние. Аз казвам “безмълвен”, макар и това да е неправилно, тъй като условията на духовния живот са безмълвни само за физическото ухо, - но това не може да се опише нито с перото, нито с езика на смъртния.

Посветеният предупреждава своя ученик срещу егоистичната употреба на това, което обикновено се назовава естествени сили само защото той знае за истинската същност на тези светлинни и звукови вълни, или сили. Той сам използва ефирните вълни при различен род феномени, но ги използва като приятел, а не като човек, отнасящ се с роб. Той няма да ги употребява за придобиване на богатство или мощ, за собствено удовлетворение или прослава. Той няма да постъпи като новака в окултизма, който в своите опити да установи връзка с други на разстояние нерядко поради незнание отваря вратите за астрални вампири. Посветеният често използва тези вълни при предаването на съобщения чрез свои посредници или ученици; и тук отново се проявява удивителната математическа точност на различните раздели на Вселената и тяхното взаимоотношение един с друг. Една светлинна вълна може да има връзка с известно число въплътени във форма хора; техните обединени аури образуват съответна вълна, и между тях съществува сродство, което води своето начало от момента на зараждане на определената Йерархична линия. Принадлежащия към дадена Йерархия Учител трябва да използва някакъв определен вид ефирни вълни за възпроизвеждане на всеки естествен феномен, като и посредникът на този феномен трябва да принадлежи към същата тази Йерархия. Ако Той се опита да изпрати съобщение чрез някакъв друг свой посредник, или вестител, посредством вълна, част от която е отслабена от временното падение на тази въплътена душа, съпровождащо се със загуба на способност за действие и нарушена връзка между нея и вълната, - Неговите усилия ще бъдат напразни; връзката между Него и тези, с които Той иска да се свърже, ще бъде прекъсната. И докато тази душа не възстанови отново равновесието, изпращачът и получателят няма да бъдат в състояние да се свържат един с друг без помощта на души, принадлежащи към друга Йерархична линия. Членовете на Ордена на Седемте, заемащи определена позиция в същата Йерархична линия, към която принадлежа Аз, трябва да поддържат своя дух във вяра и преданост, с други думи, в позитивно състояние по отношение на негативното (в противен случай силата на излъчванията на Моята аура ще ги лиши

от смъртен живот), за да Ми дадат възможност да им изпратя сила и да установя канали на връзка с тях. Но ако изведнъж някой се превключи от позитивния аспект към негативния, то той спира движението на вълната и токът не отива по-далеч от точката, която преди се е държала за него. Тогава всички следващи този човек в тази вълна се откъсват, както и той самият. Голям брой печални случаи от подобен род се случват във всички групи от ученици, когато някой от тях, бидейки неспособен да види с физическо зрение духовните реалности, или пък поставяйки своето желание, колкото и погрешно да е то, преди неизменния порядък на истинските закони на живота, без да се колебае лишава себе си и своите събратя от възможността за придобиване на Знание и Мъдрост.

Лъчезарните, всемогъщи групи от слънца, осветяващи неизмеримите, бездънни дълбини на Космоса в някои съзвездия, например такива като съвършено удивителната плеяда в съзвездието Херкулес, известна на астрономите като *Omega Centauri,* са били някога само единична вълна на ефира – ефира *en masse*, - приведена в движение от Повелята на Безграничния Закон. Тя е започнала своето странстване в океана на ефира, придобивайки сила с всяко ново трептене и вълна в своето пътешествие през световете и системите от светове. Преминавайки през всички царства на Огъня, Земята, Водата и Въздуха, тя в края на краищата се е върнала в своята отправна точка вече във вид на слънца, осветяващи необятните простори на Космоса, във вид на тези чудесни ратници, които сами по себе си притежават мощта за творене и поддържане на Вселената. И сега вече по тяхното безмълвно творящо Слово безбройни мириади души се отправят в също такова жизнено пътешествие, от което те самите са се върнали преди много-много векове. Ако човешкото око можеше да види лъчистата енергия на обединеното сияние на такова събрание от ангелски същества, то при такова зрелище вашият мозък би се лишил от равновесие.

Сравнявайки съзвездието от звезди с единното семейство на обединеното човечество на Земята, а тези лъчезарни слънца със съвета на обединените вождове и водачи на народите, ние ще получим само твърде слаба представа относно тяхното място върху ска́лата на творението. Въпреки това и за вас е подготвена също такава велика съдба, стига само да поискате. Колко струват всички човешки стремежи в сравнение с такава реалност? И може ли някаква жертва да се окаже твърде огромна заради такова достижение? Нима в живота няма нищо по-достойно и по-хубаво от това деградирало състояние, което устройва мнозина, ако към всичко, което Аз образно нарисувах, се прибави още Знанието, Мъдростта и Могъществото на Боговете, намиращи се в тези светила?

ДОКОГА, О БОЖЕ!

НАСТАВЛЕНИЕ 32

“Пожалете ме всички, преминаващи този път!” – се отронва от бледите устни като печален рефрен, изтръгнат от загубилото надежда, отчаяло се сърце на всеки напреднал ученик, изпреварил своите събратя.

Той е трябвало да се научи да отдава от напълнената до ръба чаша състрадание на всички нуждаещи се, отказвайки за себе си даже глътка от нея и оставайки неутешим, освен ако някой друг вървящ по същия този път не почувства интуитивно неговата нужда и не го подкрепи.

Той е преминал първата врата на Великата Бяла Ложа, пред която е стоял някога с изгладняла душа и опустошен ум, страстно търсещ нещо "достойно за любов" и "достойно за служене". Той е бил готов да посрещне без да трепне този каменен сфинкс на тайната – законът за самоотречението – към който и път в религията или науката да се е обръщал, но дотогава, докато животът не го е довел до приемането на истината, че извън самия себе си помощ не може да намери, всичко, което е било смъртно в неговата собствена природа е зовяло за съчувствие и разбиране.

Неизразимата тъга от живота и объркващата разума неизвестност на смъртта все още хвърлят своите мрачни сенки върху тясната пътека, по която той стъпва; и той напразно се надява на възможността да ги разпръсне докато се поддава на изкушението да погледне назад. Зад себе си той вижда само мрачен призрак – Безумието, което бързо расте по размер и сила, подхранвано от неправилните методи на образование и напоено от бутилката на Егоизма, Предателството и Безчовечността. Мечтите за висотите на Майсторството, които са го устремили някога нагоре от ниското равнище на посредствеността, му изглеждат сега приумици на разстроен мозък. Той се приближава до тази велика бездна, която отделя духа от материята и губи всяка подкрепа, която го е крепяла дотогава. И вземайки всичко това под внимание, струва ли си да се учудвате, че понякога на него толкова му се иска да срещне поне един състрадателен поглед от някого, вървящ по същия този път или че заедно с немногото мъжествени души, стараещи се да удържат потока на злото, той възкликва: "Докога, о Боже!"

Но най-трудното от всички наложени му изпитания – това е предателството на другарите, на които той се е опитвал да служи. Те са се оказали неспособни да разберат неговите постъпки, а затова не са намерили в своите сърца нищо освен осъждане и възмущение срещу всичко това, което той се е стремил да осъществи. Около себе си той е виждал само подозрителни погледи и е чувал недоброжелателни думи.

Ах, деца на този свят! Вие бръщолевите за вашия дълг по отношение на Обществото, Религията, Науката и Делото; но вие няма да кажете и дума в защита на брата или сестрата, стоящи до вас буквално на разстояние звука на вашия глас, на една ръка разстояние, когато те са подложени на злобните нападки на друго, напълно отчаяно човешко същество, обезумяло от същото това проклятие на егоизма, което е разрушило и вашите собствени надежди за щастие.

Първият закон на окултизма – това е защитата на Учителя. Ученикът, който може да стои мълчаливо и равнодушно не правейки усилие да защити своя Наставник, не трябва да търси надалеч причината защо вратата на "Чертога на Знанието" се е оказала затворена. Същият този закон, който не позволява на Учителя на окултизма да защитава самия себе си, изисква ученикът да застане в преддверието на знанието, което е Учителят, и да Го охранява от всички нападащи. Този закон е законът за *самозащитата*.

Ученикът е длъжен да се издига или пада заедно с Учителя, и първата велика реалност, която озарява неговото събуждащо се съзнание, е признанието на неговата връзка и единство с Учителя. И веднъж признал това, той вече не може да се откаже от Него: и дългът му, и радостта, и самият му живот от този момент нататък) са неразривно свързани с Учителя. Но – уви! – значителна част от учениците на Тайнознанието в западния свят не само равнодушно слушат и четат жадно всички мръсни нападки над своите Учители, но и страхливо се отвръщат, криейки се в безопасни и скрити места, когато стрелите на насмешките и оскърбленията излитат от колчана на нападателя. Те се боят калта, в която падат тези стрели, да не попадне върху техните дрехи, които те считат за безупречно чисти.

Такива ученици явно не са способни да осъзнаят истината, че искрената, мъжествена, предана защита – братското усилие на "целия свят" – веднага ще изведе техния собствен кораб на живота заедно с всички другари извън обсега на тези стрели, зад пределите на калта на този залив, в който са били отнесени, - далеч в открито море, с вимпели и знамена, развяващи се над техния кораб от носа до кърмата. Тъй като даже най-нищожният и жалък от всички хора уважава и обича самоотвержения храбрец, верния другар и приятел. "Победителят е достоен за награда" както в равнините, така и на самия връх на живота и на всички начинания.

Ту тук, ту там се раздават възгласи: "Ако Посветените действително съществуват, то защо Те не се появят пред *мен?* Защо Те не излязат от своите тайни убежища и не *ми* се покажат?" Очевидно тези питащи даже не подозират, че животът, който водят Посветените, не Им позволява да се намират редом с тях. На свой ред Аз също бих искал да задам въпроса: ако Посветените са десетократно по-отговорни пред природния закон, отколкото останалото човечество (каквито Те трябва да бъдат, за да станат Учители) и, следователно, отговорни пред закона за съхраняване и съсредоточаване на енергията, то могат ли Те да бъдат оправдани за употребата на проводника на тази енергия, който е толкова съвършено настроен в ключа на всеки духовен импулс, или сила, че се отзовава на всички вибрации в своята среда, както еоловата арфа отговаря на въздушните вълни; могат ли Те, повтарям, да бъдат оправдани, употребявайки този проводник сред тези вибрации на ненавист, убийства, егоизъм, които сега господстват в обкръжението на много хора на тази земя, единствено само за да удовлетворят нечие просто любопитство? Да влезеш в допир даже за миг с такива ниски вибрации означава за Тях необичайно страдание. А да се смесят и да останат сред тях означава разтваряне на формата, тоест загуба на проводниците, които Те са създавали векове. Но, независимо от верността на всичко гореизказано, Те все пак *идват* и почти неизменно биват убивани – както това е било с Учителя Исус и много други преди и след Него, - убивани от невежеството и неблагодарността на тези, на които Те са дошли да служат. Точно така също, рано или късно, биват унищожавани и всички тези, които взимат върху себе си тежестта на техния труд, - разширяване на световното съзнание и просвещаване на света.

Бремето на разпознаването винаги лежи върху най-заинтересования наблюдател. Но нито един от десет хиляди няма да познае Учителя, дори и да Го срещне. И едва когато човек преуспее в очистването на екрана или огледалото на своята душа от различните образи на своята низша природа, той без особен труд ще

се убеди в реалното съществуване на Ложата на Учителите. По закона на физиката два предмета не могат едновременно да заемат едно и също място. Ако човек иска да види Бога, то той трябва отначало първо да разруши образа на своята личност.

ОГЪНЯТ И КРЪВТА

НАСТАВЛЕНИЕ 33

Червените кръвни клетки една след друга постепенно се разрушават под действието на един от вътрешните огньове, изпълняващи своята работа във всички животински тела. Останалият от това отпадък се поглъща от левкоцитите, или белите кръвни клетки, слезката, черния дроб, клетъчните обвивки и т.н. Ядрото на всяка червена кръвна клетка получава от гореспоменатия вътрешен огън – определена форма на електричеството – нов импулс за по-висока от преди степен на вибрации, който ги пренася последователно от един орган на тялото към друг, докато накрая те не достигнат главния и гръбначния мозък, където получават следващия импулс за още по-висока степен на вибрации, който ще ги изнесе от областта на физическата материя в по-изтънченото ефирно царство на астралната материя. На астралния план същите тези ядра преминават на свой ред през всяко ниво на астралната материя, премествайки се от един орган на астралните тела към друг под действието на по-тънки духовни огньове. Такава субстанция-материя става в края на краищата част от практически нерушимото духовно тяло.

Химията пролива немалко светлина върху учението за еволюцията на физическата материя, като, например, при процеса на очистване на каменовъглената смола. Отначало протича постепенното отстраняване на това, което се нарича негоден продукт. Следва кондензация и съхраняване на очистените есенции, пигменти и ценни лекарствени вещества. Всички тези процеси се извършват с помощта на огъня или нагряване и са аналогични на процесите, посредством които кръвният поток на физическото тяло се трансмутира отначало в астрална, а после в духовна материя, или *vice versa*.

Ученият-окултист може понякога да наблюдава такива процеси, протичащи в собственото му тяло. Така например силната устременост към духовно развитие, към Безпределността, или Бащата-Майката-Сина, направлявана от волята, може да предизвика от тази Безпределност това, което за духовното зрение ще изглежда като поток светлина; по-вероятно от всичко този поток ще изглежда излизащ от някакъв отвор в атмосферата, както слънчевият лъч може да прониква през цепнатина в плътна стена. Силата на тази светлина влиза в допир и се съединява с мисленето, или волевата енергия на мисълта, която е предизвикала този устрем, а техният съюз ще бъде дотолкова ефективен, че ще предаде още по-висока степен на вибрации на ядрата на всяко кръвно телце в тялото на такъв устремен човек, изменяйки в значителна степен техния характер. Това е *modus operandi* на всички трансмутиращи процеси, осъществявани благодарение концентрацията и медитацията, както посочват Учителите на Тайнознанието. Всеки изучаващ физиологията знае, че кръвните клетки постоянно се разрушават и че с откъслеците и отпадъците се заемат белите кръвни клетки, но на него му е неизвестно какво се случва с ядрата на тези междинни стадии. Той е неспособен да види как жизненият

принцип на тези ядра се изкачва към по-високите състояния на субстанцията–материя и как той преминава от смъртта към живота или от живота към смъртта в непрекъснатите въплъщения и развъплъщения.

Гордите духом протестират, че техните тела, за които те са изразходвали толкова много грижи и внимание, са класифицирани като животински. Те ще отричат положението, че все още нямат човешки тела и че техните все още се намират едва в процес на изграждане. Век след век, живот след живот трябва да привнасят своя дял субстанция за това човешко тяло – субстанцията, която е усъвършенствана от огъня на кръвния поток, преминала през цялата дълга линия животински тела. Всяка мисъл, всеки стремеж оставят своя отпечатък върху ядрата на клетките на физическото тяло. Фактически ние можем съзнателно да създаваме нашите собствени физически тела.

Благодарение на своята власт над определено стъпало на субстанцията Учителят може да създаде или разруши физическото си тяло по своя воля. Той може да издигне или да понижи вибрацията на ядрата, формиращи основата на неговото плътно тяло и да го направи видимо или невидимо; макар и това да не е единствения път, посредством който може да се осъществят подобни феномени, тъй като Той владее също и способността да сдържа или обостря физическото зрение във всеки човек.

ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 34

“Ако аз говоря човешки и ангелски езици, а любов нямам, то аз съм звънтяща мед или звучащ кимвал.

Ако аз притежавам пророчески дар и зная всички тайни, и имам цялото познание и цялата вяра, така че да мога и планини да премествам, а нямам любов, то аз съм нищо.

И ако аз раздам цялото мое имане и отдам тялото си на изгаряне, а нямам любов, - то аз нямам никаква полза от това”.

Тези думи на Апостол Павел, предадени на негов събрат, чрез метода на отричането указват необходимите качества на ученичеството и заедно с това дават ключа, обясняващ толкова многобройните неуспехи на претендентите. Разбирани по такъв начин милосърдието и любовта показват пътя на истинското достижение – пътя на пълно послушание на закона. Законът и Любовта са синоними, затова само послушанието в Любов представлява пълно изпълнение на Закона.

Ако това е така, - ако вие или Аз, каквито и забележителни от човешка и даже от божествена гледна точка качества да развиваме, все пак без милосърдие оставаме нищо, - то нима ние ще седим със скръстени ръце в очакване да удари часът, когато ще станем “звънтяща мед или звучащ кимвал” – прости инструменти за извличане на механичен звук в живия, изпълнен с дихание свят, стремително носещ се към неописуемо велика съдба? В света, където само една единствена дума ПРИЛАГАМ ще бъде сезам за отваряне на всички врати; в света, в който силата на

милосърдието – самата негова субстанция – и ще бъде този единствен "ключов камък", който удържа целия свод на човешките достижения и завоевания.

Каква полза от вашата борба пред вратите на този свят, ако се опитвате да превземете подстъпите към него със сила – с тояги и ножове може би или с или пък с изкушения и съблазън?

Моето сърце се изпълва с печал за тези от вас, които, загубили способност за милосърдно съждение, безразборно критикуват и осъждат всяко създание, което не се вписва в рамките на техните представи; за тези от вас, чието мнение става присъда на съда, пред който всички са длъжни да склонят глави, преди да преминат през вратите, над които с огнени букви ще бъдат написани думите: *"Милосърден Съд"*. Фактът, че вие сте забравили или не сте знаели принципа, лежащ в основата на този надпис, няма никак да ви помогне в Съдния Ден, когато ще дойде и *вашето* време да преминете през тези врата. Ако вие самите бяхте олицетворение на чистотата, въплъщение на мъдростта и знанието, вие бихте могли (забележете – Аз казвам *бихте могли*) да отминете Владиците на кармичния закон и да се окажете сред съдиите на своите братя. Но бидейки такива, каквито сте, - слаби, подложени на грешките на смъртните, - не треперите ли вие от ужаса, неизменно обхващащ вашата душа при мисълта за подготвеното от вас божие наказание, когато с лъжата на нарушеното свещено задължение, още не изстинала на вашия език, с целувката на Юда, още трептяща на вашите устни, водите на разпятието приятеля, който ви е вярвал, брата, отдал се беззащитен във вашите ръце?

Ах, ослепени души! Аз чувах вашите искания за помощ, защита и по-нататъшен напредък, опиращи се само на няколко дни или години служене на Ложата, предявявани за злато или сребро, за шепа нищо не струващи дрънкулки. Но Аз ви казвам - нито хилядолетията служене на Бялото Братство, нито цялото злато и сребро на Вселената, нито всички скъпоценности на морето, небето и земята няма да могат да купят даже един одобрителен поглед, изразен върху Лика на Великия Учител в мига, когато най-смиреният чела се прекланя пред Него, застанал на колене, както няма да могат да отворят те нито една от седемдесетте и седем врати, преграждащи пътя към престола на *Йерофанта,* - тъй като няма да загладят предателството, за което не може да има изкупление, и няма да могат да измият кръвта, пролята на земята дори само от една неотмъстена жертва.

Ако вие не можете да удържате клетвите, дадени на своето висше "Аз", то тогава каква гаранция за своята вярност можете да дадете на Закона, ако ви бъде поверен живота и благоденствието на най-малкото от малките деца на Бога – някой чела на Ложата – или пък ви бъде поверена някаква тайна от Палатата на Съкровищата?

Ако вие, независимо от вашите клетви, не можете да се подчинявате на закона, то как ще можете да седите сред Законодателите и да давате справедливи указания на изпълнителите на тези закони?

Ако от дълбините на подлостта и разложението на вашата низша природа вас ви влече да търсите подобно в другите; ако вие приемате като сладка хапка всяка клевета и злословие, което чувате и усещате гъдел в ушите при разказа за престъпленията на брата, за загубата на добродетелта на сестрата или за падението на някоя слаба, поддала се на изкушение душа от разреда "високоуважавани", то как тогава ще можете да носите на страдащия свят Вестта на Любимия Учител за

милосърдие, прощаване, изкупление и възкресение? Как ще можете да стоите пред олтара на Владиката на Висшия Дозор с вдигната глава и горящи очи, в бели дрехи със златна ивица, с които одаряват синовете и дъщерите на Третата Степен в знак на победа, чистота, безкористно служене и страдание за другите, в знак на безсмъртен живот и любов?

Вие сте се отнесли с пренебрежение и безгрижие към безбройното множество дадени ви поръчения и задължения, към посланията, предадени ви с такъв труд и стремеж. Поне заради самосъхранението ви Аз ви моля да се вслушате и да обърнете внимание на Моите думи.

КУЛТУРА НА ДИШАНЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 35

"Детето на Запада трябва без умора да пребивава в Източния Вятър, докато Северният и Южният Гиганти не успеят уверено да стоят на неговия път".

Гореприведеният афоризъм посреща ученика при входа в портала на един от Храмовете на Мистериите на далечния Изток. Това означава, че чела, или ученикът, - символично човекът на Запада – трябва да се настрои така, че да попива указанията на Посветения – символично човека на Изтока – и да следва неговите инструкции дотогава, докато магнитните токове – "Гиганти на Севера и Юга" - не завършат своята работа по събуждане на дотогава непроявената, или спяща, сива материя на слънчевия сплит. И само когато гореспоменатите гиганти успеят "да стоят твърдо", тоест когато тази сива материя стане достатъчно устойчива и активна, за да издържа приложеното спрямо нея напрежение, чела е готов за следващата крачка по пътя на еволюцията. Част от тези указания на Посветения се отнасят към обичайното правилно дишане и даденият афоризъм има най-непосредствено отношение към хората от западното полукълбо независимо от това, дали те са съзнателни ученици или не; тъй като в преобладаващото болшинство от случаи подразбираната тук сива материя едва е започнала да се проявява в слънчевия сплит – това слънце на тялото.

В последните векове родителите, претоварени с работа, обременени с грижи или пък просто поради невежество и небрежност, отделяха толкова малко внимание на децата, че развитието на техните дихателни центрове беше предоставено на случайността. Развиването на мускулатурата изглежда за обикновения човек много по-необходимо, докато в действителност усилената тренировка на мускулите без съответно развиване на дихателните центрове много често бива вредна и понякога довежда до преждевременна болест или даже смърт. В такива случаи върху сърцето и белите дробове се стоварва твърде голямо натоварване, а кръвта, предизвикваща това натоварване, не се насища достатъчно с кислород и поради това не е способна да снабди тези органи с необходимата съпротивителна сила). Случва се така, че мъжът или жената неочаквано падат на земята подобно на дърво, сразено от мълния.

Но не трябва да се мисли, че Аз сякаш критикувам или, напротив, защитавам указанията на различните източни учители, толкова разпространени сега в Америка и Европа. Те могат да бъдат правилни на теория и в детайлите, но са абсолютно разрушителни на практика, тъй като подобни учители не отчитат в необходимата степен или просто игнорират факта, че хората, на които те предлагат своите поучения или инструкции, като правило, са напълно неподготвени за това. Разбира се, в отделни случаи са възможни кратковременни благоприятни резултати, но постигането на пълен успех в един живот може да се очаква само от децата на днешното и бъдещите поколения. Възрастните, като правило, нямат нито време, нито търпение, нито сила, за да преодолеят всички стоящи на пътя към това трудности, но все някога, в това или в някое друго въплъщение, все пак ще се наложи да се направи първата крачка. И макар че тези не много прости правила, които Аз възнамерявам да ви дам, могат да изглеждат недостатъчни за тези, които искат да растат много по-бързо, отколкото е положено от природата, но в действителност това е и всичко, което е необходимо (ако, разбира се, вярно го следвате), за да доведете вашите деца до това ниво, на което те ще могат да получат много по-важни наставления.

Внимателното изучаване на формата и функциите на дихателните центрове се явява първа необходимост, и всеки добър съвременен учебник по физиология дава всички необходими сведения по този въпрос.

Кръвният поток на тялото, преминавайки през артериите, вените и капилярите и достигайки най-малките части на организма, представлява предавател на жизнения принцип. Той представлява също своего рода канализационна система, дотолкова забележителна и съвършена, че би било добре управляващите големите градове да се запознаят с нея.

Кръвта изтича от лявото стомахче на сърцето като чист жизнедателен поток, а се връща от своето странстване по тялото изпълнена с негодни отпадъци, постъпвайки в белите дробове - нейните попътни станции, където тя влиза в съприкосновение с жизнедателя-кислород, вдишван в белите дробове, и където се освобождава въглероден двуокис, образуващ се благодарение процеса на окисление в резултат на този контакт. По такъв начин кръвта се очиства като на огън и е готова да продължи своя бяг към отправната точка на пътя. Това, че кислородът, съдържащ се във въздуха, е газ, вдишван от белите дробове и е необходим за правилното дишане, е съвършено очевидно. А тъй като всичко проявено има своето съответствие, своя прообраз или подобие на всеки план на материята, то и целият процес на дишане, и въздухът, и всички участващи в това органи, и самият кръвен поток също имат своите съответствия.

В молекулите на въздуха се намира ефирна енергия, която на свой ред се предава на астралното тяло на човека в същото време и със същите методи, както е в процеса на снабдяването на кръвта с кислород. Процесът на трансмутация на астралната субстанция в още по-високо състояние на материята и, по такъв начин, на освобождение на духа, може да бъде завършен с привеждане в действие на силата на волята, когато човек постигне тази велика тайна. Що се отнася до днешно време, то ние ще се ограничим само до чисто физическата функция на правилното дишане.

Ако обърнете внимание на слабата активност на дихателните центрове при обикновеното дете или даже при възрастния по време на дълбок размисъл и го съпоставите с казаното от Мен, то отчасти ще разберете необходимостта от някои Мои указания, насочени към поправяне на подобна тяхна пасивност, временно лишаваща кръвта от нужния ѝ за очистването кислород.

Знаейки за силата на навика, вие без труд ще разберете, че ако съзнателно се изработи навик за дълбоко и ритмично дишане, то действието на волята ще продължава безкрайно, вече независимо от вашето съзнание. Привичното дълбоко дишане ще способства за развиването в слънчевия сплит на сивата материя, намираща се в настояще време в спящо състояние, а също ще подготви пътя за предварително развитие и употреба на по-тънки природни сили. Именно бездействието на тази сива материя на слънчевия сплит прави някои практически йогични упражнения толкова опасни за човека, тъй като такива упражнения предизвикват твърде голямо напрежение в главния мозък, в малкия мозък и в нервите. Но ако слънчевият сплит е напълно развит, а сивата материя е достатъчна и е активна, то такова напрежение ще се разпределя по-равномерно по цялото тяло, позволявайки да се избегне подобна опасност. За постигане на хармония, или здраве, е необходимо пълно съзвучие между главните струни, или органи, на тялото. Силата на съпротивление е важна така, както и силата на въздействие, и когато слънчевият сплит е напълно развит, той поражда силата на съпротивление в по-голяма степен, отколкото само мозъка. Ако в някой орган се наблюдава недостиг на тази сила, то въздействието на по-изтънчените природни сили ще доведе до разрушаване на съставляващите дадения орган молекули на материята и освобождаване на жизнената енергия, изтичането на която обрича този орган на постепенно разложение и гибел. Така се случва, когато върху мозъка се оказва твърде голямо налягане. Но ако кръвта е достатъчно обогатена с кислород, а сивата маса на мозъка и на слънчевия сплит е напълно развита, то се получава постепенно разпределяне на това сиво вещество по другите органи, и в нужното време вече цялото тяло започва да реагира на всяка ментална вибрация, превръщайки се във всяка своя част в същински мислителен инструмент. И тогава неговите възможности се увеличават десетократно, а животът става вече не тежко бреме, а голяма привилегия и благословия. И така:

1. Преди всичко учете вашите деца да стоят изправени.

2. Никога не им позволявайте да разместват костите на стъпалата с високи токове. Нека те по възможност по няколко часа на ден да докосват с боси крака земята, ако вие не им позволявате да ходят така през целия ден.

3. Приучете ги към постоянна мисъл за пълно дълбоко дишане, напомняйки за това с някакъв прост способ.

4. Дишайте в унисон с тях по няколко пъти през деня, следейки при това дишането да бъде дотолкова дълбоко, че да се съкращават мускулите на коремната празнина.

5. Никога не дишайте в унисон с тях в състояние на безпокойство, тревога или раздразнение; винаги помнете за хармонията и внушавайте мисъл за нея на децата.

6. Никога не се опитвайте да учите децата на физически упражнения по времето, когато ги учите на дълбоко дишане.

Следвайки тези прости правила, вие ще подарите на вашите деца прекрасно здраве, а също и тела, способни да устоят на много най-сурови жизнени изпитания. Едновременно вие ще ги подготвите за наставленията, които в бъдеще ще им помогнат да достигнат по-висока степен на развитие от тази, която достигат сега обикновените раси на земята.

БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ
НАСТАВЛЕНИЕ 36

Каква ценност може да представлява теоремата на Евклид за учения, изпитващ мъчителна болка заради счупена кост? Каква ценност притежава трактатът за строежа на материята или за устройството на аурните центрове и действащите чрез тях токове на силата за жадуващата душа на ученика, чийто живот е само един страстен стремеж към божествената любов и признание? Не само че такъв ученик би бил неспособен да усвои и оцени предложеното му знание, но тази огромна пропаст, която благодарение на такъв стремеж лежи между неговия ум и сърцето, е станала за известно време непроходима. За неговото съзнание необходимостта да се съедини с висшето "Аз" е станала безкрайно по-важна от потребността от ментална храна. Неговата душа изисква много по-силна храна, отколкото умът. И колкото и да е било ценно за него такова знание в друго време, в период на висша устременост то не само няма значение, но даже е и вредно.

За хората от този свят наближава период на реакция, предизвикана от прекомерното усърдие в интелектуалните занимания. Материализмът и другите "изми", опомнили се от своя кратък сън преди малко повече от четвърт век, вече са преминали километричния камък на средата на пътя и в своята предсмъртна агония отново събуждат неугасима жажда и глад за справедливост, за Божествената Любов и за «Лика на Отца». Те ще я потискат по всякакви начини, ще ѝ се съпротивляват или ще се стараят да удовлетворят тази нужда с материална или ментална храна, но душите на хората още по-настойчиво ще зоват ден след ден, докато накрая самото небе не се изпълни с тези призиви и тяхната молба не получи отговор и изпълнение, тъй като ние сме длъжни да желаем едно нещо повече от всички останали неща, взети заедно, и с готовност да пожертваме всичките тях заради главното, преди да можем да молим за него със сила, достатъчна за неговото изпълнение.

Неудовлетвореността от материалните вещи за деловия човек става в края на краищата заплашителна. Вечно стесняващия се хоризонт на средния учен-материалист в края на краищата довежда неговата душа до такова състояние, че тя, така да се каже, се сплесква между кориците на книгите. За такава неудовлетворена душа може да съществува само дължина и ширина - но няма дълбочина, предаваща обем на всичко, няма пространство, където всичко живеещо би могло да се развива, разцъфтява и изпълва с красота, радост, доволство. И когато накрая бъде разказана цялата дълга-предълга история на проявения живот, то ще има ли там още нещо, достойно за устремяване, освен това, което ни води към единствената цел – към съединяване с великия Баща-Майка Живот, който ни е възлюбил в битието и ни е

поддържал в нашата надежда някога „да видим Бога лице в лице“? Впрочем тази мистична фраза символично означава съединяване на материята и духа.

Пазете се да не унищожите вярата даже на най-смиреното и пренебрегвано създание, живеещо в поклонение на идеалния Бог, независимо дали този Бог е творение на неговата мисъл или пък на някого другиго, тъй като със загубата на тази вяра той ще загуби и силата на любовта за години, а може би и за векове.

Мъдрите на този свят си позволяват немалко насмешки над възможността за любов на човека към духовния принцип. Със също такъв успех те могат да се надсмиват и над Великия Закон, управляващ кръговрата на водата между земята, небето и морето, тъй като, наистина, законът за привличане не може да притегли нито една капка към небето или към земята, а също и от небето и земята към някакво ручейче, после към реката и накрая към океана с по-голяма сила от тази, с която Любовта на Бога събужда и привлича към себе си любовта на човека.

В стремително приближаващите се дни на изпитания, които е навлякла и продължава да навлича върху себе си човешката раса, в дните, когато гласовете на Справедливостта, Милосърдието и Прошката повече няма да бъдат чувани на земята, когато ще властва само една сила и ръката на всеки човек ще бъде насочена против неговия събрат, спасителната сила - тази единствено жива реалност, която ще съхрани земята и водата и ще опази семето за ново човечество, - ще бъде любовта към Бога, дремеща сега в сърцата на болшинството от човечеството. Тази любов ще се събуди от дългия сън в резултат на понесените от хората страдания, и събудила се, ще види своя собствен лик – мощен и прекрасен – в лицето на всяко създание и всяка вещ, като в огледало.

И толкова ли е важно как ще наречете това – Бог, Любов, Привличане, Притегляне, Закон или Живот? Всички тези имена се съдържат в едно Име; всички думи – в единствената Дума. Тази Дума е непроизносима от смъртните и нито една буква и нито една дума не може да бъде добавена към това Име дотогава, докато последната проявена вещ не стане още веднъж първа, докато челюстите на змията не се сключат здраво на нейната опашка.

Не съдете вашия съсед като фарисей и лицемер само защото неговите действия невинаги съответстват на произнасяните от него думи, особено ако понякога той се обръща към Любовта на Бога в своето сърце. Той може да бъде лъжец, крадец, прелюбодеец и въобще всичко това, което светът нарича зло: обаче при това в неговото сърце може да се пробужда тази удивителна, дотогава спяща сила, която просто още не е имала достатъчно време да измени неговата низша природа. Нали вие не бихте започнали да отричате или рязко да критикувате заявлението на електротехника, ако той ви каже, че някоя динамо-машина може да изработва определено напрежение. Ако вие бяхте достатъчно заинтересувани, вие просто бихте му дали възможност да докаже своето твърдение и бихте помогнали да се създадат условия, в които той би могъл да произведе това напрежение и да го направи по такъв начин осезаемо за вашето съзнание. Възможно е действията на вашия съсед да са още твърде далеч от силата на тази любов, която е способно да демонстрира *човешкото динамо*, но вече самият факт на постепенното навлизане на тази сила в неговото съзнание доказва възможността за нейното събуждане, тъй като всичко, което възниква във вашето въображение, вече реално съществува за вас на някой план на битието.

Голямото крещящо зло на настоящия век се заключава в привидната невъзможност за обединяване в една действена организация на различните общества, работещи за една цел. Във всяко такова общество неизменно се появяват силите на Юда или Тома, които предават или се съмняват, и в края на краищата разрушават. Именно благодарение на такъв процес се издигат и бариерите между това общество и всички останали. Различните национални църкви на света, а също и много религиозни и обществени организации съхраняват и поддържат определени форми, обреди, а също и някои други признаци на вечната истина, и ако всички те биха могли да се обединят поне върху един неоспорим принцип, историята на света би се изменила в един миг. Но работата на Разединителя продължава и в края на краищата ще доведе до такова безумие, когато хората ще рушат сляпо всички и всичко, което им попадне пред очите. Когато премине този период, ще настъпи друг, за който Аз вече говорих – ще дойде времето, когато гладът на сърцето (гладът по Бога) ще преобладава над всички други желания, и тогава Бог отново ще може да говори с човека в Безмълвие.

ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА ЦВЕТОВЕТЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 37

Всеки ученик на Тайнознанието има известна представа за значението и влиянието на различните вибрации на цветовете. Наставленията за значението на цветовете са се предавали от Посветените от високите степени на древноеврейските върховни жреци, а преди това - на египетското и арийското духовенство; подобни наставления са също толкова важни и за вас.

Многото случаи на несъвместимост между членовете на семействата и съобществата, близко допиращи се в някоя област на труда или творчеството, са предизвикани от пресичането на вибрациите, възникващи вследствие преобладаването на един или повече несъгласувани цветове в аурата на някой човек или в обкръжаващото пространство. Подобни условия могат да възникнат и в резултат на на действието на дисхармонични звукови вибрации.

Постоянното повтаряне на някой единичен тон на гласа в разговор или пък на една нота на музикален инструмент, даже и ако те принадлежат към съзидателните тонове на материалната Вселена, пробужда кръстосани вибрации по отношение на тези, които доминират на ска́лата на индивидуалния живот, привеждайки в действие множество дотогава спящи елементални същности, които обременяват този живот.

Всяко сътворено същество или вещ носят в своята външност или тяло ключа към тези вибрации на цветовете, които хармонират с неговия външен живот, както и в неговото астрално и духовно тяло има ключ към вибрациите, управляващи неговия вътрешен живот. Ако цветовите вибрации на някои две влизащи в близко съприкосновение лица или тела са нехармонизирани, то няма никакви шансове за съществуването на мир и хармония между тях, освен ако те не успеят да неутрализират тези нехармонични вибрации, активирайки някакъв друг разред (или разреди) на цветовите вибрации, които да доведат до смесване или обединяване на

първите, пробуждайки с това друг (неутрален) вид вибрации. Например, ако доминиращият цвят на едно лице е определен оттенък на червеното, а доминиращият цвят на друго – определен оттенък на жълтото, който не хармонира с това червено, тогава други, по-благоприятни условия ще бъдат обезпечени при близко общуване с трето лице, чиито доминиращ цвят е достатъчно силен, за да може, обединявайки двата първи, да създаде по такъв начин неутрален оттенък. Същият резултат може да се получи ако доминиращият цвят на тяхното обкръжение, украшения, домашна обстановка и т.н. притежава достатъчна мощ, за да приведе в действие същите тези сили, които гореспоменатото трето лице е могло да събуди с едното свое присъствие в същото това обкръжение.

Аз вече съм казвал, че ключът към основния цвят може да бъде установен по външния вид на човека. Ще добавя, че той може да се намери преди всичко в очите, макар и това да е по силите само на внимателния наблюдател. Телосложението и косите са вторият и третият ключ, но само очите са най-надеждният показател. При болшинството хора от настоящия век този цвят може да се различи в ранно утро или непосредствено след събуждане от сън. Хората, чиито очи, коси и телосложение са нехармонични, обикновено са умопобъркани, вятърничави и непостоянни, и техните нежелателни качества могат да бъдат смекчени само при близко общуване с други, притежаващи противоположните качества.

Почти при всички хора, принадлежащи към арийската раса в нашата ера, преобладаващи са вибрациите на червеното и жълтото. Има много причини йогите от Източна Индия да носят жълти дрехи и тюрбани, но главната причина трябва да се търси в ранните векове на настоящата Манвантара. В онова време е било необходимо да се използват вибрациите на жълтия цвят, за да се подтисне природния червен и да се образува златисто-кафяв, който основна цветова вибрация на една от великите степени на Посветените на индийската раса. Жълтият съответства също на Буддхи, Христос, Сина на Слънцето и постоянното му носене върху тялото или присъствието му в обкръжението способства за по-активното проявление на този принцип в човека. И доколкото интуицията съответства на същия този принцип, то използването на този цвят способства за по-лесното ѝ развитие.

При лично изпитание на кандидата за ученичество Посветеният от Ложата, който провежда тези изпитания, чрез присъщ на Него метод винаги проявява този специфичен цвят или пък цветове, които са необходими за ускореното развитие на недостигащите на ученика качества, изисквайки тези цветове да се носят постоянно върху тялото в един или друг вид. Ако такова качество е преди всичко свързано с някой главов център, то кандидатът е длъжен да носи съответстващия цвят на главата. Ако пък то е свързано със сърцето или с някой друг център на тялото, то необходимият цвят се носи колкото може по-близо до него дотогава, докато неговите съзидателни вибрации не породят нови условия или пък не укрепят нужните центрове дотолкова, че те да могат да издържат на по-високите вибрации. Жълтите облекла и тюрбани на източните йоги, с редки изключения, могат да бъдат твърде вредни за много хора от Запада. На тях, като правило, повече подхождат вибрациите на синьото, червеното, виолетовото и зеленото, макар и в отделни случаи, за които вече беше споменато, някои от тях може да се окажат твърде вредни.

На използването на необходимите цветови вибрации около вашите тела и в жилищата се обръща твърде малко внимание. В своите дрехи и бит вие се ръководите от определени идеи, считайки ги за изискани или модни, при това без ни най-малко да се грижите за въздействието на такива цветови съчетания върху вашата ментална и духовна атмосфера. Едно от следствията на такова пренебрегване е това, че почти всички вие се трудите за удовлетворяване на противоречиви потребности; във вас преобладава дисхармонията, а развитието на най-необходимите качества за вашия истински растеж е предоставено на случайността. Вие вероятно бихте сметнали като висше неблагоразумие да се обработва почвата, да се посеят семена и да не се поливат те, но нали същото това се случва и с вас когато не полагате никакви усилия, за да изпълните душата и тялото с вибрациите на нужния ви цвят, - с вибрации, които са същата тази вода и за жадуващата душа, и за вашите сегашни физически условия, и за семето, което е било призовано чрез звука от вечността и присадено във вашия организъм във вид на зараждащи се духовни качества.

Някакъв необичаен оттенък на синьото или зеленото ще бъде намерен у синеоките или зеленооките хора в гореспоменатото време, а у кафявоокките или черноокките ще бъде намерен също толкова необходимия оттенък на червеното или жълтото. Тези оттенъци трябва да се фиксират в паметта, след което е нужно колкото може по-бързо да се подберат в първия случай особени оттенъци на червеното и жълтото, хармониращи най-много със с откритите оттенъци на синьото или зеленото, а после да се използват те, както се предлага тук. В случая с кафяво- и черноокките хора се предлага същия този метод, само че синият цвят трябва да се замени с червен. Доколкото на твърде много хора е трудно да удържат в паметта някакви оттенъци на цветовете, то е необходимо да имат подръка таблица на цветовете, с помощта на която може или да се закрепи, или да се освежи в паметта нужния оттенък. Ако човекът не е в състояние да реши какви оттенъци на другите цветове се явяват допълнителни или хармониращи с тези, които са намерени в очите, може да се прибегне до помощта на маслени или акварелни бои. Когато някои два гореспоменати оттенъка бъдат смесени, то полученият в резултат цвят ще бъде именно този, който се изисква за носене върху тялото или използване в обкръжението. Ако, например, смесвайки определени оттенъци на синьото и жълтото вие получите някакъв оттенък на зеленото, то именно вибрациите на този оттенък на зеленото и ще ви бъдат полезни. Ако съчетаването на оттенъците на червеното и синьото дават определен оттенък на пурпурно, то можете да бъдете уверени, че на вас ви е нужен именно този оттенък.

При избора на звука или нотата, които трябва да уравновесят кръстосаните вибрации и да въведат във вашето обкръжение по-полезни сили, вие трябва да обърнете внимание на вашата управляваща планета и по таблицата за съответствията, дадена в Учението на Храма, да определите принадлежащата на тази планета нота. Силно и колкото може по-често изпявайте тази нота, помнете я постоянно.

ОТКЛОНЕНИЕТО НА ЗЕМНАТА ОС

ОТ УЧИТЕЛЯ М.

НАСТАВЛЕНИЕ 38

Съвременният геолог или астроном може и да не се съгласява с твърденията на мъдреците от миналите векове за периодичните изменения, ставащи със земната ос, но фактът си остава факт: подобни твърдения, както и указанията в това отношение, съдържащи се в митовете и легендите на по-малко цивилизованите народи, са дословно верни. Единственото разминаване се съдържа в числата, указващи продължителността на циклите между тези изменения. Тази грешка, ако това може да се счита за грешка, се дължи на свещения смисъл, който се е влагал в тези числа, а също и на секретността, която е съпътствала предаването на сведенията за продължителността на определени цикли (имащи най-непосредствено отношение към пророчествата) от Йерофантите на Бялата Ложа, под ръководството на които такива мъдреци са се намирали по силата на естествения отбор или по личен избор. В същото време, когато теорията за подобни изменения на земната ос днес са широко разпространени, причините за тези явления, независимо от тяхната простота, са били установени от открилите ги учени неправилно. И доколкото времето, когато подобно изменение ще се случи отново не е далеч, то ще бъде полезно да се даде на заинтересованите лица малко информация за тях; тъй като дори и да не можем да предотвратим катастрофата, то поне осъзнаването на предизвикалите я причини има определен смисъл. А тъй като последните ни отвеждат към това, което ние наричаме духовни планове на живота, то и изводите могат да бъдат твърде поучителни.

В архивите на един от великите подземни Храмове се намира неизброимо множество пергаменти, папирусни свитъци, гравирани дъсчици и камъни, съдържащи всички записи от всички векове и народи, населяващи Земята и другите планети на Слънчевата система, а също и се пази информацията, предадена от така наречените Богове, или Велики Учители, на тези мъдреци и ученици, които са достигнали известна степен на развитие, даваща им възможност съзнателно да общуват с Учителите.

Всеки истински ученик в едно или друго време, в един или много земни животи, по време на сън или бодърстване има достъп до този Храм и може в една или друга степен да отнесе със себе си тази безценна информация. Понякога на него му идват смътни спомени за това, което той отнася към своите търсения в други области на изследвания, и той може да ги съедини в едно цяло, фрагмент след фрагмент, създавайки от тях напълно завършена мисъл; при това не бидейки в състояние да осъзнае факта, че свързващата сила, която му е позволила да съедини тези фрагменти, е била в негово разпореждане само благодарение на пребиваването му в някое тайно хранилище на знанието по време на така наречения сън.

Нито един атом, молекула, човек или даже звезда не живеят сами по себе си. Всяка структура на Космоса – било то атом, звезда или пък цяло съзвездие – има централна точка, в която се намира и от която се излъчва енергията, подбуждаща я за живот и действие. Докато в крайна сметка тази съставна енергия е Бог, Добро, Любов – нейните вторични арибути, нейните закони и нейните вибрации се проявяват отначало на плана на съзнанието, после на плана на силите и накрая като материя, или субстанция.

Действието и противодействието са равни не само на физическия план; те са също равни и неизбежно се пораждат взаимно на всички планове. Следователно действието на физическия план подбужда към действие и на всички други планове; доколкото съществува пълна взаимозависимост и взаимно проникване на атомите и плановете, то всяка мисъл и действие на всеки проявен атом неизбежно предизвиква действие и противодействие от страна на някоя друга мисъл, атом или план. Всичко казано по-горе представлява своего рода предисловие към темата на нашия разговор.

В споменатия от Мен Храм на една от гравираните дъсчици има запис за последното изместване на земната ос; и ако основната негова причина е била в действителност недостойно ниската ментална енергия, породена от населяващите в това време Земята раси, то самото задействане на силите се е дължало на действието на същества от висша раса, населяващи Слънцето. Там, както и навсякъде във Вселената, тече вечната битка между Доброто и Злото, и по времето, за което става дума, се е водело велико сражение между Девите на десния и на левия път за правото на владеене и използване на определени сили и позиции, позволяващи в значителна степен да се контролира Слънчевата система. Благодарение на огромните пълчища елементални сили, освободени в резултат на нарушаването на равновесието върху Слънцето, в очертанията на неговата повърхност са произтекли значителни изменения (сравними с тези, които биха могли да се получат със земната кора, ако в нейните недра възникне особено мощен взрив). Такова неочаквано освобождаване на неуправляеми елементални сили е нарушило на свой ред равновесието на Земята, отклонявайки нейната ос от първоначалното положение. Съществува сфера, или енергетичен контур, съединяващ Слънцето с всички планети на Слънчевата система, подобно на това както звуковите или светлинните вълни могат да съединяват два електрически свързващи възела. Именно чрез тези средства на съобщения съзнателната елементална сила може да достигне всяка планета от нашата система и да ѝ оказва влияние. Вследствие отклонението на истинския полюс са излезли от бреговете огромни маси вода и са потопили обитаваните в това време континенти. Нарушаването на равновесието на толкова голяма площ от Слънцето се е отразило и върху топлинния баланс, понижавайки топлинните вибрации на Земята, и скоро след Великия Потоп е започнал период, известен ни като Ледников.

В тази точка от еволюцията, когато Земята е достигнала апогея на своето развитие, а именно когато Боговете, оглеждайки своята работа, са казали: "Това е добро!", магнитният полюс е съвпадал с полюса на въртене. От това време той не е имал определено място, а се е намирал в постоянно спирално въртене около истинския полюс. Последният също няма утвърдено място, а постоянно вибрира, и неговото положение зависи много от действието на магнитната енергия.

Магнитните флуиди, образуващи субстанцията на магнитния полюс на всяка планета, са подчинени на Волята и Разума, когато се управляват от Планетарните Духове, или Богове, на Слънчевата система. Тези полюси съответстват на *ида, пингала* и *сушумна* (Канали на гръбначния мозък, играещи важна роля в йогийската практика. *(Бел. ред.))* – на каналите на човешкия гръбначен мозък и магнитния флуид, или енергия, се пренася от център към център, от планета към планета, от човек към човек от съзнателните елементали, които, така да се каже, ту се обличат в покривалата на магнитната енергия, ту ги отхвърлят. Именно благодарение на тях се отклонява полюсът на въртене на всяка планета, когато нейната карма по повелята на закона определя унищожаването на населяващите я раси; и Планетарните Духове привеждат в действие изпълнението на тези укази.

За вас, подвластните на времето и пространството, ще бъде трудно да проумеете тази истина; вашето усещане за време е твърде ограничено за подобно познание, тъй като действието на такива елементални сили е толкова мигновено, че излиза извън пределите на човешкото възприятие.

СИЛАТА НА МИСЪЛТА

НАСТАВЛЕНИЕ 39

Наистина, езикът представлява много малка част от тялото, но сумата от страданията, причинени на човешката раса за сметка на неговите действия е просто чудовищна. По отношение на физическия план следствията от такова действие са очевидни за всички. Но основните причини, *modus operandi* на зараждането и разпространението на тези електромагнитни сили, които преди всичко са отговорни както за добрите, така и за недобрите действия на този малък член, за болшинството от човечеството са неизвестни и незабележими. Учениците на Тайнознанието, които използват тези сили във вреда на своите другари, са отговорни за своите деяния много повече отколкото тези, които не са били обучавани на знанието за силата и мощта на тези невидими елементални същности, които се съдържат в разнообразните форми на проявения живот. Но в същото време правилното използване на тези форми на живот дава огромни преимущества. Някои от вашите членове ще отричат необмислено истинността на заявлението, което Аз възнамерявам сега да направя, но въпреки това то е абсолютно справедливо и при сериозен размисъл на тази тема ще донесе на дълбоко мислещия ученик огромна полза. Изряден дял от сегашните физически страдания – било то загуба на положение и средства или разделяне на приятели и членове на семействата – са задължени преди всичко на умишлената лъжа, немилосърдните и предателски действия на някои хора от вашия кръг. Вашата неспособност и нежелание да приемете подобно твърдение се заключава преди всичко в това, че на вас ви е трудно да осъзнаете вашето единство, вашето съществуване на един план от живота във вид на някаква единна същност.

Аз вече казах и повтарям отново: нито един човек не може да бъде привлечен в Храма или в някаква друга организация, ако той не принадлежи към тази организация по кармично право и не е имал с нея продължителна връзка в

минали животи. Вашият доброволен подпис за встъпване в нейните редици или, напротив, излизането от нея не променя положението на нещата. Това е всичко на всичко въпрос на изпълнен или неизпълнен дълг, поета или непоета отговорност. Връзките, някога съединяващи вас, огньовете, спояващи ви в единно тяло, са били създадени и утвърдени преди много хилядолетия; и за да се разбере действието на такива сили е много важно да осъзнаете и приемете факта за вашето единство на първо място с една от степените на Великата Ложа, а на второ - с цялото човечество като цяло. Мисловните токове, постоянно протичащи между вас, циментиращи и усилващи мощта на вашето единство, неразривно ви свързват един с друг, а също с Ложата и с Мен. Вие не можете съзнателно да излъжете, да извършете низка или неблагородна постъпка по отношение на друг член на Храма, без да причините в една или друга степен вреда на всички останали сътрудници, както не можете да си нараните пръста, без тази повреда да се отрази на цялата ви ръка и тяло. Тъй като нервите, предаващи физическата болка, точно съответстват на токовете на силата, установили се между вас благодарение на живата ментална енергия, които вие пораждате и изпращате чрез тези токове. Да вземем например злобната лъжа, изказана за някого. Преди всичко помислете за злото, което е било породено от ненавистта, предшестваща произнасянето на думите. Тази сила е толкова могъща и пагубна, дотолкова разединяваща и огнена, че, бидейки насочена от силна воля може да убие мигновено. После вземете под внимание силата на звука и формата, криещи се във всяка буква от азбуката, които образуват думите на тази лъжа и, накрая, силата на числото, създадено от комбинацията на тези букви. Ето ви и материята, която участва в работата на тези токове, способът, по който тя се изпълнява и, накрая, организмът, по отношение на който тази работа се извършва. Токовете на мисълта, действащи непрестанно между вас, запазват отворени и укрепват свързващите ви канали, поради което всяка добра или зла мисъл, реч или постъпка мигновено се предават от един на друг, докато всеки не бъде повече или по-малко напоен с тази жизнена енергия, която вие сте освободили и привели в движение. Ако лъжата се повтаря, то нейната сила се увеличава, попълва се с нова мощ и резултатите се проявяват по-забележимо. Колкото по-високо е вашето кармично положение в тази органична структура, за която Аз споменах, толкова по-сигурно и по-бързо следствията от вашите добри и недобри мисли, думи и постъпки ще се чувстват от останалите негови членове и толкова повече ще нараства вашето страдание от същите тези сили, освободени и приведени в действие от другите. Това се случва поради факта, че вие се намирате на така наречените по-високи, или по-вътрешни позиции на Ложата поради причината, че сте станали по-чувствителни към действието на жизнените сили на вътрешните планове на проявения свят; а колкото по-чувствителни ставате вие, толкова по-остро възприемате действието на “двойките противоположности”. И така дотогава, докато накрая струните на вашата арфа на живота не започнат да вибрират така продължително и мощно, че да звучат вече не като отделни струни, а като една нота или акорд. И тогава тези вибрации ще пренесат вашето съзнание на друг план на съществуване, известен като план на душата. И макар че при това в болшинството случаи физическото тяло се разпада, достигнатото ниво на сила и знание оставя на такъв индивид възможността да издържа тези по-високи или тънки вибрации и в същото време да запази проявено физическото тяло.

ЖЕНАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 40

Срещат се жени, които като определен вид земноводни раци, ежегодно предприемащи паломничество към морския бряг, за да могат, потапяйки се, да отхвърлят своята черупка, се потапят от време на време в морето от човешка любов, развличат се, отхвърлят от себе си грубите наслоения, с които са обрасли техните сърца в резултат на бездействието и прекомерната небрежност към себе си, и се завръщат към обикновения живот освежени, с нови сили, получени от всеки такъв опит. Но уви, има и други, и те не са малко, - такива, които, бидейки в състояние да забележат приближаването на бурята, заплашваща да разруши техния свят и да ги остави в самота, все пак са безсилни да насочат своята ненадеждна лодка на живота в безопасно русло; които с широко отворени очи безпомощно, а понякога и отчаяно се носят право към скалите, дори и да виждат върху тях множество запалени маяци. Сърцата на такива жени никога не стареят; може да повехне телесната обвивка, да се притъпят зрението и слуха, а бедността, болестите и нещастията от всички видове могат да станат тяхна ежедневна съдба, но все пак сърцето в своята трепетна, вечна млада страст, продължава да бие безпощадно, ту засипвайки огъня, ту възкресявайки го отново с още по-голяма сила. Други жени се усмихват при вида на тази явна несъобразност между възрастта и любовта – но само дотогава, докато не дойде и тяхното време да изиграят своята роля във вечната трагедия на женската орис.

“Дай, дай, дай” – крещи противоположният полюс на живота, въплътеното мъжко начало. И жената отдава, докато нейните сили не се изтощят, и в следващото въплъщение тя преминава на противоположната страна на живота, за да заеме своето място при тези, които искат и получават, тоест мъжкият пол. После пресищането отново я насочва към противоположния полюс.

Законът за въздаването е точен: каквото сеем, това и трябва да пожънем. Колелото на Боговете мели бавно, но затова шлифова извънредно фино.

От всички тези мъки, сърдечна жажда и удовлетворяване на страстите се ражда пеленаче – Духовната Любов към Христос, към Бога, което трябва да бъде положено в яслите. Яслите – това е физическият план на съществуване, в който се ражда това дете, за да изкупи субстанцията на този план, тоест да я освободи, издигайки я отново, атом след атом, до това състояние, от което тя е паднала. И нека да се успокоят всички страдащи, изпълнени с болка на сърцето от мисълта, че всяка мъжествено понесена мъка и болка ги приближава с още една крачка към Дома на Отца, към Лика на Отца. Нация след нация, раса са след раса угасват и си отиват, оставяйки в паметта за своето съществуване само следите от разпръснати по Земята свидетелства. Древната, много древна история на упадък и възраждане се разказва отново и отново от едни и същи души, идващи в различни тела, на своите не толкова добре осведомени събратя. Но в резултат на контакта с материята се събуждат същите тези честолюбие, алчност и лакомия, и посланията на тези души остават незабелязани и непризнати. Раса след раса страдат от същите тези стародавни причини и заминават в небитието в резултат на собствения вроден

егоизъм. Във всяка от тях се раждат не много мъжествени души, готови да положат своя живот, за да научат на този древен, но винаги нов урок за Вечното Братство, и всяка такава поредна душа бива разпъвана на кръста на егоизма на света. Когато тези души са млади ентусиазмът, който е бил събуден от прочувстваното от тях божествено докосване още може да ги поддържа, но с приближаване на старостта техните проводници стават неспособни за действие, и по времето, когато възрастта и опитът вече им позволяват да бъдат сигурни водачи на младото поколение, те губят красотата на лицата и телата, които така привличат към себе си чувствените погледи и представляват едни от най-мощните лостове на световното движение. Затова със своите думи и действия те вече не могат да произведат достатъчно силно впечатление и да предизвикват ентусиазъм у другите. Тогава или се отвръщат от тях, или просто ги търпят, и в резултат на всяко ново поколение се налага да се учи на същия този стар урок от своите грешки.

НАШЕТО ЕСТЕСТВЕНО РОЖДЕНО ПРАВО

НАСТАВЛЕНИЕ 41

Могъществото, Любовта, Справедливостта, Милосърдието – качества, обикновено причислявани към атрибутите на Бога, - в крайна сметка представляват отражение на Триединното Божество, на еманиращите от Него сили. И човек има пълно право да претендира за притежаването им, както и на всички други сили, изхождащи от същия този Източник, използвайки ги за собственото развитие. Но това право съществува само благодарение на родството му със своите събратя; и ако неговият стремеж към индивидуално развитие не бъде подчинен на желанието за подобно развитие на всички останали хора, той се превръща в не повече от егоизъм, а неговото право на притежаване на тези сили най-малко се поставя под въпрос. Независимо дали ние считаме Бога за личност, Йехова или Велика управляваща еволюционна сила, Той или То е Баща-Майка, Създател и Пазител на всеки проявен атом.

Законът за съответствията е един от най-точните закони в живота на Вселената. Във всеки атом на силата, субстанцията или материята потенциално или проявено се съдържа способността за възпроизвеждане в една или друга степен на всичко това, което е било или може да бъде породено от всеки друг атом. Някакво случайно струпване на атоми, както и всяко случайно събитие, случващо се на някой от плановете на битието, активно способства за проявата на подобно струпване на атоми или пък на събития не само на всички останали планове, но също и във всеки подраздел на силата, субстанцията и материята на тези планове, които притежават синхронни вибрации с доминиращия акорд на изходната група от атоми или изходното събитие.

Колкото по-просто бъде продемонстрирано действието на закона за съответствията, толкова по-добре за учениците; тъй като ако при това мисленето се насочи в непривични за него канали, например такива като абстрактната метафизика, то умът на западния човек веднага се губи и вече не е способен да

разгледа аналогиите между познатите и непознатите му знаци и звуци на природните явления, докато умът на източния мистик не среща подобни затруднения поради своето познанство с действието на този закон и прекрасната осведоменост за взаимодействието на субстанциите.

В тази област на изследванията, както и във всички останали, ние наблюдаваме действието на позитивните и негативните полюси на живота, за които трябва винаги да се помни, за да се постигне най-добро разбиране на разглеждания предмет.

В стремежа си да проилюстрираме правото на човека по отношение на всички неща, а също и предполагаемата грижа за Своето потомство на Този, Когото ние наричаме Бог, която се проявява благодарение на въздействието на Божествената Воля на еволюционните сили на живота, за нас, впрочем, е най-добре от всичко да се обърнем към разглеждане на действието и постъпките на обикновените бащи и майки по отношение на своите деца. Тук ние ще намерим най-съвършеното съответствие на действията на Божественото Естество по отношение на своите създания и вътре в тях. Такива баща и майка никога няма да разглеждат това, което притежават, като принадлежащо само на тях самите: всичко, което те представляват и което притежават, се намира в разпореждане на техните деца, ако, разбира се, последните го използват по съответния начин. Всички справедливи искания на децата се изпълняват като подразбиращи се от само себе си. На такива родители никога не би дошло наум да им откажат правото на храна, подслон, облекло и образование, докато те не бъдат в състояние сами да се осигуряват. Но даже и тогава любовта, която им е дала живот и ги е поддържала, любовта, явяваща се изпълнение на целия Закон, ще бъде винаги около тях, тъй като тя не може да умре.

От друга страна, родителят безусловно би осъдил детето за самоволното му гладуване, ако по време на неговото отсъствие то не е взело парче хляб, знаейки къде се намира той. Той би постъпил точно така и ако, скривайки се с цел да види как ще постъпи детето с хляба, види, че то е отхапало малко, а останалото е изхвърлило, вместо да го даде на друго гладно дете. В двата случая детето би било абсолютно оправдано, ако би взело хляба или поне тази негова част, която би удовлетворила неговия глад. Но то не е имало право, действайки поради безгрижие или съзнателно, да вземе повече хляб от нужното и по този начин да лиши със своята постъпка другото дете от принадлежащото му по право на част или пък да навреди на себе си с преяждане. В този случай справедливото наказание, наложено му от родителите, или страданието, предизвикано от преяждането, биха били най-милосърдната проява на закона, тъй като са му донесли много ценен опит.

Детето на Бога – живият резултат от действието на еволюционните сили в образа на човека, чиято душа жадува да притежава цялата мощ и сила, принадлежащи на Бога или, по-точно, съставляващи неотменима Негова част, - има пълното право на тази сила, ако то е *придобило способността* да я овладее и удържа даже и ако му се струва, че Ликът на Отца се е отвърнал от него. Но както и да е, овладяването на тази способност се явява първа задача на човека; и за да я придобие той преди всичко е длъжен да постъпва така, както би постъпило гладното дете, ако неговите родители са наблизо, а именно: да моли и иска, съсредоточавайки се върху своето желание, или измолвайки възможността за

овладяване на необходимата мощ. Съществуват множество форми на такива молби-молитви, но най-действената от тях е пълното подчиняване на определени закони, а също и самоотверженото развиване на присъщата на всеки човек воля и нейното обединяване с всемогъщата Божествена Воля. Вие не намирате нищо особено в това, че, стремейки се да се обогати, да отмъсти или пък само заради забавление и удоволствие довеждате другия човек до състояние, граничещо с безумие, използвайки неговото невежество или слабост. Такъв случай бързо се забравя от вас, тъй като вие не забелязвате скритите последствия на вашата постъпка. Вие сте неспособни да видите, че сте изменили цветовите вибрации на аурата - както на вашата собствена, така и на вашия противник. И може да е нужно съвсем малко време след това, за да започнете да усещате огромен душевен глад и неудовлетвореност. Вие ще се втурнете да търсите нещо, способно да утоли този глад и и може би ще припишете вината на учителя, който се старае да ви укаже пътя към мощта и развитието. Възможно е вие дори да се откажете от него, напълно игнорирайки или не разбирайки факта, че изменилите се цветови вибрации на вашата аура са настроили вашето вътрешно „аз" на чужди на него вибрации, не хармониращи нито с основния цвят на вашето естествено състояние, нито с проявения цвят на лъча, явяващ се в известен смисъл ваши Майка и Баща. Аз разказвам за последствията само на тази конкретна постъпка единствено за да проилюстрирам до какво довежда неподчинението на закона на (за) Братството, а също за да подчертая необходимостта от подчинение на всички останали известни закони в случай, че ученикът иска да придобие и удържи силите и мощта, които управляват Вселената и му принадлежат по право.

Всеки Учител независимо от това, дали следва десния или пък левия път, е придобил каквато и да било сила благодарение на подчинението на гореспоменатите закони. И това, че един от тях е паднал, и е паднал от много по-голяма височина от тази, която засега сте достигнали вие, но все още притежава до известна степен мощта, придобита от него в по-ранни векове, съвсем не опровергава истинността на моето твърдение.

УЧЕНИЧЕСТВОТО СРЕЩУ МЕДИУМИЗМА

НАСТАВЛЕНИЕ 42

Учениците на Тайнознанието още в самото начало на своето обучение ще узнаят за произхода, съществуването и действието на трите *нади,* или енергийни канали, преминаващи по дължината на гръбначния мозък на човека и започващи от продълговатия мозък. Централният от тях се нарича сушумна, а каналите от лявата и дясната страна – съответно ида и пингала.

Традиционната наука не е способна да обясни предназначението на тези канали независимо от това, че някои нейни служители са убедени в тяхното съществуване. Напречният разрез на гръбначния мозък лесно разкрива централния канал, от двете страни на който понякога могат да се различат едва забележими верижки. За обикновения изследовател особените функции на тези канали остават незабележими, тъй като те не се проявяват нито при отваряне, нито при просто

наблюдение. Но въпреки това те оказват огромно влияние както на външното, така и на вътрешните тела на човека, тъй като се явяват проводници за предаването на някои най-мощни тънки сили на природата. Именно през тези канали се предават тези форми на енергия, които позволяват на йогите, на медиумите, а също и на лицата под хипноза да остават в състояние на *самадхи* (Състояние на екстатичен и пълен транс. Терминът произхожда от думата самадха – «самообладание». Този, който владее тази сила, е способен да осъществява абсолютен контрол над всички свои способности, физически и ментални. Това е висше състояние на йога. (Бел. ред.) или транс в течение на няколко дни, а понякога и години без материална храна; с други думи, те предават на астралното тяло енергията, действаща като храна, а тази енергия на свой ред се предава на определени центрове на физическото тяло, поддържайки го по такъв начин дотогава, докато то не се върне към нормалното състояние. Особената форма на енергията, за която става дума тук, е, така да се каже, духовната есенция на плътната материална храна. За окото на ясновиждащия тя се представя като имаща определен цвят; този еднороден цвят в сушумна се видоизменя и, благодарение на понижаването на неговите вибрации в резултат на контакта с материята от по-ниска степен, скоро проявява четири други цвята. Последните могат да бъдат усилени или приглушени в зависимост от близостта до основния или пък допълнителните цветове на тялото. Усилените вибрации на този цвят увеличават силата и активността на енергиите, проявяващи се по този начин в сушумна. Ида и пингала работят по-скоро като разпределителни центрове, отколкото като първични проводници на енергията, тъй като те приемат енергията когато тя се устремява през низшите чакри на гръбначния мозък и я разпределят по определени центрове на физическото тяло, където тя се използва за създаването на определени кръвни телца, които на свой ред са тясно свързани с астралното тяло. За да илюстрирам използването на определен цвят за развитието на някой конкретен принцип, Аз искам да обърна вашето внимание на факта, че известен оттенък на жълтото, съответстващ на принципа на Христос, носят постоянно на главите си Посветените от една от степените на Бялата Ложа. Това се прави с цел ускореното развитие на *Крийяшакти,* или висшата волева мощ, която е един от аспектите на принципа на Христос. Обаче учениците, употребявайки този цвят, няма да извлекат никаква полза за себе си, ако мотивът, подбудил ги към това действие, не бъде сънастроен с по-високата астрална съставна част на този цвят. С други думи, ако тяхната воля няма отношение към реализацията на главния принцип на Христос, който преди всичко е безкористност.

В настояще време се водят немалко спорове относно състоянието, обикновено наричано *транс,* сред неговите изследователи. Особено остро се дискутира въпроса за това има ли някакво съществено различие между състоянието на невъзприемчивост към физическото обкръжение, намиращо място при йогите или учениците на Ложата - тези, които при потапяне в съзнателен транс или самадхи се намират под непосредственото ръководство на някого от Посветените, - и положението на така наречения спиритичен медиум, намиращ се във властта на същности от низшия астрален план. Обаче добрият ясновиждащ или напреднал чела ще види разликата между тези две състояния от пръв поглед. В сушумна на йога или на ученика са видими четири бързо вибриращи призматични цвята; но те се сливат и смесват толкова бързо, че за някакъв определен промеждутък от време

е много трудно да се открои някакъв отделен цвят. В същия този канал на тялото на медиума могат да се видят същите тези цветове, но те са много мътни, техните вибрации са забавени, а контурите им ясно се открояват един от друг.

Пребиваващият в транс медиум се намира във властта на всякакво чуждо астрално влияние и не може да се защити. Това се случва защото неговата собствена воля е временно парализирана и астралното тяло плува по волята на вълните в почти полусъзнателно състояние. Понякога то се оказва в непосредствено съседство с по-високо развити развъплътени същности, все още привързани към земята, които или изкупват нарушаването на цикличния закон, или не притежават достатъчна сила да обуздаят своите низши принципи и затова се намират под тяхно влияние. Такава същност може да даде привидно твърде поучителни указания, но е неспособна да потвърди своите собствени теории и изводи с личен пример, както не е могла да го направи и тогава, когато се е намирала на физическия план, сред мъжете и жените със същото такова ниво на развитие. Затова на нейните съвети и твърдения изобщо не трябва да се разчита. За медиума те могат да изглеждат произлизащи от някакъв висок духовен източник и затова тук не трябва да се предполага умишлена измама на другите. Разбира се, Ние имаме предвид само тези медиуми, които не са способни на съзнателно мошеничество и лъжа.

Много трудно е да се убедят някои хора в това, че при прехода от един план на друг душата не може по някакъв магически начин да измени своите основни качества и да се превърне от предишния демон в ангел. Тъй като действително душата преминава в астралния план почти в същото това състояние на развитие, което е достигнала към момента на оставяне на физическия план. Умът на увлечения медиум твърде често изпада в състояние на пълно отпускане и разпад, когато бива заобиколен от елементали и низши човешки вампири, хранещи се с неговата субстанция дотогава, докато не го превърнат в умствена и морална развалина. Но което е още по-важно - това е фактът, че когато той се намира в транс неговият висш ментал, или духовна душа, временно се лишава от способността да контролира низшите принципи, тъй като антаскарана или мостът между тях е наполовина парализиран, когато астралното тяло противоестествено отделя своята същност без многогодишна подготовка и съответстваща защита.

Йогите или приетите ученици са се научили дотолкова да управляват своето тяло, че, пребивавайки в транс, губят чувството за време и пространство и тяхното движение се ограничава само от тяхната собствена воля и желание.

Ясновиждащият вижда разликата между йога или ученика и медиума в транс не само благодарение на проявяващите се в сушумна цветове. Цветовете, принадлежащи на низшата четворка, - червеният, зеленият, оранжевият и червеновиолетовият, - придобиват в аурата на медиума много ярък оттенък, докато в аурата на йога или ученика се наблюдава само златисто сияние с възникващи в него от време на време пламвания на ултравиолетово; при това всички цветове се намират в състояние на бърза вибрация. Задачата за обединяване на двата аспекта на Божествената ВОЛЯ се поставя пред ученика непосредствено след приемането му от Учителя, който трябва да ръководи неговото развитие и завършва напълно в процеса на определеното Посвещение, в момента на придобиване на Огненото (или постоянното) тяло. Аз няма да твърдя, че такова тяло не може да бъде придобито

без общуване с някой Посветен на физическия план, но Аз настоявам, че такова тяло не може да се изгради без пълно подчинение на законите, благодарение на което приетият ученик побеждава Стража на Прага или, с други думи, разрушава по-рано споменатия мост между своя висш астрал и висшите принципи на низшето астрално тяло. Едно от преимуществата на ученичеството е ускореното развитие. Нито един учен в своя стремеж да достигне до истината няма да се откаже от помощта на по-утвърдения в дадената научна област колега. Точно така и нито един човек няма да отхвърли помощта и указанията на някой от Посветените, тъй като рано или късно, ако не на физическия, то на астралния план животът му трябва да бъде ръководен от по-високоразвита Същност, докато той самият не стане способен да разпознава и поразява коварните и лъжливи врагове, обсаждащи както висшите, така и низшите стъпала на жизнения път.

Някои опасности, дебнещи медиума, намиращите се под хипноза или подложените на въздействието на месмеризма субекти са подобни на тези, с които се сблъсква преждевременно роденото дете. Нито медиумът, нито детето са подготвени за среща с атакуващите ги враждебни сили, внезапно оказвайки се незащитени сред непривичното и чуждо за тях обкръжение. И единият, и другият се нуждаят от помощ и подкрепа. По същия начин, както придобива сила птичето, пробиващо си изход от черупката, пазеща го в периода на формиране, така и тази сила се придобива само в жестока борба с враждебните условия. Посветеният или Майсторът само осветява пътя и указва показва тресавищата от едната страна на пътя на живота и хищните кръвожадни зверове - от другата; но ученикът сам трябва да премине през всички изпитания и да унищожи чудовищата със своите знание и сила, които е придобил, пробивайки черупката, в която е бил затворен в периода на своето съзряване или, с други думи, когато той е живял в света на хората и вещите.

Една от най-големите заблуди, на които са подложени ортодоксалните религиозни последователи, се заключава в това, че на тях им се струва, че законите, управляващи видимата Вселена, губят своята сила извън предполагаемата граница между видимите и невидимите в днешно време царства; докато в действителност никаква демаркационна линия не съществува. Едни и същи закони действат на всички планове на проявеното, а привидното различие между тях се обяснява само с промяната на състоянието на субстанцията или материята, от които се състоят тези планове. Окултистът, който не вижда възможност да даде на ученика правилна представа поради неспособността на последния да разбере законите за вибрациите, довеждащи до проява тези различни състояния на материята, често излага лъжлива представа; оттук се е появил и изразът: "Законите на този и този планове се променят", използван при опита да се даде някаква представа за живота на обитателите на тези планове.

Преди да завърша своето наставление Аз искам още един път да насоча вниманието ви към въздействието на цветовете върху астралното и физическото тела и ви съветвам внимателно да наблюдавате какво влияние оказват различните цветове на вашите умове и тела, и да се постараете да разберете всичко това, което Аз ви съобщих по този въпрос по-рано.

МИСЛЕТВОРЧЕСТВОТО

НАСТАВЛЕНИЕ 43

В известен смисъл е прискърбно, че някои от най-блестящите умове на сегашния век се оказват не в състояние да осъзнаят нелепостта на аргументите, издигани от тях в подкрепа на своите теории по отношение на човешкото въображение, или пък не желаят да признаят истината поради страх от неблагоприятна критика от страна на своите по-материалистично настроени колеги, отхвърляйки и осмивайки принципа, посредством който те са достигнали до един или друг успех в своите научни търсения.

Без принципа на мислетворчеството, тоест на въображението, биха били невъзможни съвременните чудесни открития в областта на биохимичните изследвания, тъй като трябва да се признае, че преди човешкият мозък да може да формулира и успешно да осъществи някакъв експеримент, в него непременно трябва да се сформира мислен или въображаем, модел, който впоследствие да бъде използван за построяване на конкретната форма, материализирана в рамките на този модел. Когато въображението създава идеализирана форма от определена материална субстанция, много по-изтънчена от тази, която може да бъде достъпна на човешките чувства в днешно време, това усилие на въображението събужда волята за нейната по-нататъшна проява на други планове на материята. Благодарение на съдържащата се в тази воля сила или енергия, заедно с нея се пробужда, по-точно, се извлича от вътрешните сфери на потенциалния ефир известна степен на силата, която може да бъде проявена по няколко способа, подобни на тези, които се прилагат при манифестация на електричеството.

За регистриране на състоянията на материята, по-изтънчени от тези, които са достъпни за човешкото зрение, може да се използва галванометър, но този факт съвсем не опровергава твърденията на пророците, че човешката воля някога сама ще развие необходимите органи за възприемане на тези особени и даже на още по-изтънчени състояния на материята. В качеството на аргумент срещу възможната манифестация на духовни или астрални тела беше издигнато твърдението за невъзможността на подобни прояви поради това, че дори физическото око да не може да види тези тела, то тяхното присъствие или тяхната субстанция, така или иначе, би повлияло на гореспоменатия инструмент. Но пропастта, съществуваща между електричеството и позволяваща да се наблюдава то с галванометър, макар и непроходима за хората от днешния век, все пак не е толкова огромна, както пропастта между този инструмент и тези още по-изтънчени форми на същата тази сила, които съществуват на вътрешните планове. За да разбере истинската природа и действие на електричеството, човек трябва да развие в себе си инструмент със същата природа. За да възприема и постига духът, на човека е необходимо духовно зрение. Ние не можем да познаем вещта или някое състояние на материята дотогава, докато сами не станем тази вещ или състояние на материята; ние не бихме знали нищо за физическия план, ако не притежавахме необходимия за това

инструмент, или физическото тяло. Твърде много изследователи отказват да признаят и приемат помощта, която биха могли да получат за своите по-нататъшни изследвания на този *ignis fatuus* [неуловим (лат.)] източник на живота при правилно използване на въображението. Със своето презрение към това, което считат за „отвлечени абстракции“, те отварят вратата на своя ум за могъщата сила на внушението. Внушението за безполезността на усилията в дадено направление не им позволява плодотворно да използват принципа на въображението. Съвременната наука установи (а науката на Тайнознанието отдавна вече е доказала и демонстрирала), че животът е резултат от ферментация, а малките животи, произвеждащи тази ферментация, са обратими в своето действие, тоест полярността на тези малки електрически тела - „искрите“ на окултната наука - е подложена на изменение. Обаче тя още не знае, че такова действие е подчинено на Волята и Ума, а също в значителна степен на този вид и степен на електричеството, което се използва в някои съвременни изобретения. За да се лекува болестта преди всичко трябва да се постави правилна диагноза, а за да се избере правилно тока (или вида електричество) за неговото прилагане към болния орган, е необходимо да се определи природата на „искрите“, съставляващи този орган, тяхното състояние в настоящия момент и силата на тяхното съпротивление. Именно тук силата на въображението действа на, или по-точно, заедно с материалните посредници за получаване на тази диагноза, тъй като *при концентрация* волята и ума използват това въображение за получаване на необходимите знания. Казано е, че обвивката или тялото на тези „искри“ (или ферменти) се създава от въздействието на четиридесет и девет огньове на известна комбинация на кислорода и водорода, наричана от нас вода, в това време, докато тя се намира в равновесно, сякаш газообразно, състояние до нейната кондензация; в това състояние, условията на което съответстват на условията на зараждане. Тези ферменти притежават силата на притегляне и отблъскване и, на свой ред, са подложени на нея; също им е свойствена силата на възпроизвеждане и разтваряне, - наистина те се явяват „недостигащото звено“ във веригата на еволюцията, създадена от съвременната наука. Макар че то е недостигащо само за тези, които не допускат, че силата на въображението твори прообрази на много потенциално възможни резултати от изследванията, един от които може да стане способността да се установява характера на заболяването, протичащо в някой орган на тялото, по състоянието на ферментите на този орган, а също възможността да се определя вида и степента на електричеството, необходими за отстраняване на това състояние чрез промяна на тяхната полярност. Изследователите, които едва неотдавна успяха да забележат различието в характера и състоянието на такива ферменти, нямаха още достатъчно време да наблюдават тяхното действие при болест, затова едва ли от тях може да се очаква признаване на факта, че нито една функция на тяхното тяло не може да бъде извършвана без помощта на обитаващите го ферменти. Тъй като те даже не биха могли да дишат без помощта на този разред ферменти, които покриват тяхното гърло и бели дробове. Те не допускат също и това, че болката в гърлото, от която те понякога страдат, в крайна сметка се явява следствие на извратеното мислене – както собственото, така и на обкръжаващите, - в резултат на което се изменя предишното състояние на гърлените ферменти, пораждайки по такъв начин ненормални условия и последващо заболяване. Както “подобното поражда

подобно", така и микробите, които произвеждат свой вид разцепване или деление, почти безпределно умножават първичния микроб, извикан за живот от някакъв елементал, който одушевява целия този клас микроби, както елементалът от по-висок разред одушевява роя пчели или популацията на други дребни създания. Нишестените продукти, повече от всички останали явяващи се материална основа на химическото действие на ферментацията в тялото, дават ключа към метода, посредством който се извършва обратното действие на ферментите. Такива продукти са образувани от мъртви или, по-точно, живи бездейни микроорганизми; те остават бездейни само дотогава, докато са изолирани от други микроорганизми. Приведени в действие от друг клас микроорганизми, те бързо оживяват вече в други форми, както пеперудата се появява от какавидата, оставяйки ненужния пашкул, който се завръща в протоплазмената субстанция. Обаче подобни бездейни микроорганизми често се оказват Немезида за човечеството, доколкото имат отношение към възмездието за известни прегрешения на тялото. Медицинската наука учи, че излишъкът от нишесте сгъстява кръвта, образувайки тромби, които понякога се явяват причина за паралича и родствените му заболявания.

В действителност нишестетата имат огромни потенциални възможности.

Аз прекрасно разбирам, че ви отдавам на съда на критиката, оставайки беззащитни срещу нея даже при публикуване поне на част от гореуказаните тук твърдения. И макар че е много трудно да се изразят с думи някои от по-дълбоките метафизични истини, които се появяват, за да подготвят почвата за химичните или метахимични изследвания, Аз все пак ще се опитам да обясня как въображението може да влияе на състоянието на ферментите. В случай на някаква болест в мозъка отначало възниква образът на добрите или лошите следствия на определена линия на поведение; например удовлетворяване на своя вкус при употреба на определен вид храна или напитка, които в действителност са вредни за тялото. Силата на мисълта незабавно улавя този образ и снабдява с живот дотогава бездейните атоми на това тяло, привеждайки ги в движение. След това протича битка между тях и анормалните микроорганизми, въведени в стомаха, която завършва с нарушаване на състоянието на всички микроорганизми, в резултат на което ние имаме болезнено състояние на стомаха. Микроорганизмите, отхранвани със субстанцията на този орган, възпроизвеждат в голямо количество нови микроорганизми от своя вид и разрушават или обезсилват този орган. За да се излекува той с помощта на същата тази сила, тоест с комбинацията от въображение, воля и ум, създайте в мозъка образ на здравия орган, намерете антитеза на недобрата мисъл, предизвикала болестта, и насочете силата на тази мисъл към болния орган. Ако вашата сила на концентрация е достатъчно голяма, вие ще можете да измените своето болезнено състояние със собствено усилие на волята; ако ли не, то няколко механични способи или химични средства, предаващи нови вибрации, ще донесат желания резултат. Именно способността да се възстановява състоянието на ферментите, съдържаща се във всички лекарства и аптечни комбинации им предава и лечебните свойства. Силата, *безпогрешно* определяща състоянието на ферментите, принадлежи на окултиста или, с други думи, на този, който е станал като малко дете, за да се учи от тези немного, които знаят законите, лежащи в основата на тайнствата на живота.

ПРОЗОРЕЦЪТ НА ДУШАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 44

Християнската религия не признава нищо по-високо от Бога и извън Бога. Нейните последователи твърдят, че всички, които вярват в Абсолюта, Триединството на Живота и олицетворението на природните сили, са езичници. От друга страна мнозина, изучаващи Великите Мистерии, отказват да виждат в личния Бог на християните образа на индивидуализираната проява на Абсолюта. В резултат двете страни водят безкраен спор и борба, така и не достигайки до съгласие, хулейки се взаимно, вместо да се стремят да намерят обща почва за своята вяра. Такова печално положение на нещата съществува в почти всички разклонения на големите религиозни общества, когато въпросът се отнася до частни пунктове от техните вярвания, такива като състоянието на съзнанието след освобождаване от физическото тяло, силите и свойствата на различните нива на Битието и т.н. Ако времето, напразно изгубено за всичките тези спорове, би било отдадено на добросъвестни търсения на истината, то всяка от тези страни скоро би забелязала, че вярата на другите има същата тази основа, а съществуващите точки на разминаване са дотолкова нищожни, че не си струват сериозното обсъждане. Множеството затруднения възникват именно поради неспособността да се постигне и осъзнае общото, обединено съзнание за Бога и човека и неговото действие в материята и чрез нея.

Ако свещеният лотос на далечния Изток и водната лилия на Запада биха могли да говорят на човешки език, те биха разказали немалко истории за тези три царства – Земята, Водата и Въздуха, в които те пребивават едновременно; за малките влечуги и за игривите обитатели на водите, за птиците с причудливо оперение и за необичайните насекоми, които рядко биват удостоявани с човешки поглед.

Ако безличната душа в човешкото сърце можеше да накара това сърце да разбере нейния език, тя би разказала още по-удивителна история за Въздуха, Ефира и Акаша, а също и за Огъня, Водата и Земята, - тъй като както лотосът обичайно обитава трите царства, така и душата едновременно пребивава шестте плана на съзнанието. Нейната памет за висшите планове може да бъде замъглена за известно време, ако тя е твърде привързана към земята, което се случва почти при всички съвременни раси на нашата планета, но тези окови могат да бъдат разбити. Обаче в болшинството случаи калъфа на плътта трябва да бъде разрушен, а удържащата я сребърна нишка – прекъсната, преди душата да може да се освободи, а също и да отхвърли това покривало на забравата, което е било наметнато при навлизането в човешките земни условия. Смъртта все още е рисувана от болшинството човечество в образа на внушаващ ужас скелет, а не на този светъл ангел на освобождението, какъвто тя се явява в действителност. Невежеството държи днешната раса хора в оковите на страха от смъртта, страха пред всяко неизвестно, или непреживяно явление. Корените на лотоса, потопени в тинята и калта, не знаят за прекрасния цвят, изящно полюшващ се над тях във въздуха, но душата или

съзнанието, цветът знае всичко за корените и за стъблото също така, както и за цвета, и знае също, че нечия груба ръка може да ги изтръгне из почвата, оставяйки цялото растение да умира на повърхността на водата. Душата на човека, като гнездяща птица, се вселява във всяко от построените за нея тела и гледа през тях към всички царства на живота. А когато едно от тези тела се разруши и изчезне, тя трябва или да построи друго, или да остане в тези, които са вече построени на вътрешните планове, тъй като временно се е лишила от възможността да използва един от прозорците, който е бил отворен именно към плана, на който е действало това тяло.

СЕДЕМТЕ ЛЪЧА НА ЕВОЛЮЦИЯТА

НАСТАВЛЕНИЕ 45

Независимо от всички преимущества, достигнати от сериозния ученик чрез изучаване на Стансите на книгата Дзиан, съставляваща част от Религията на Мъдростта, а също и коментарите към нея, подготвени от Е.П.Блаватска по указание и с помощта на Посветените, с просто умствено усилие няма да постигнете разрешаване на тайните, които са скрити между редовете и даже буквите на тези древни истини за Космогенезиса и Антропогенезиса, представени за първи път толкова щедро на света на страниците на трите тома на “Тайната Доктрина”. Непредубеденият търсач на истината не би пренебрегнал или започнал да критикува с презрение разглежданите в нея положения, ако поне малка част от съдържащата се в тях дълбока мъдрост е достигнала до неговото съзнание. Но ако неговата интуиция още не е толкова развита, че да му позволява да прилага законите, управляващи аналогията и съответствието, то гореспоменатите Станси, независимо от цялата пълнота на коментарите, така и ще си останат за него тайна зад седем печата, макар и наистина да съдържат всеобхватната история на Природата и човека от началото на еволюцията на живота в нашата Слънчева система.

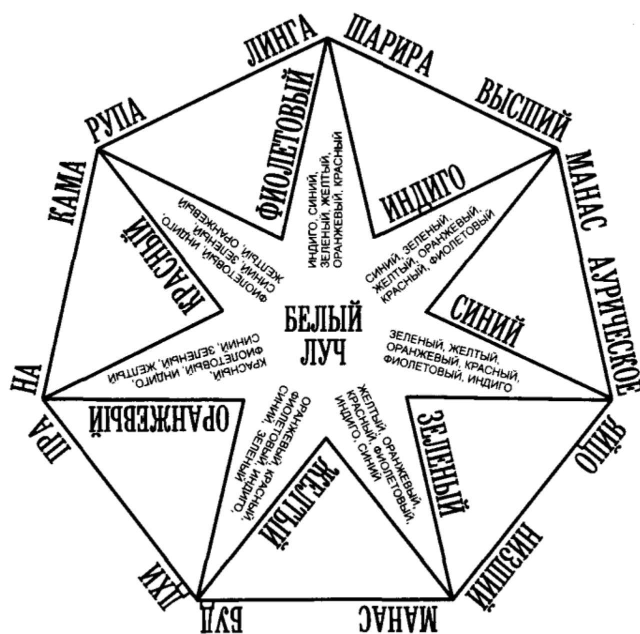

Илюстр. 2 Диаграма на лъчите, принципите на човека и природата

След унищожаването на континента Лемурия, едновременно с раждането на новата раса е възникнала необходимост от особена група от седем човека, които биха могли да бъдат подготвени, обучени и накрая взети под защитата на седемте Владици на Кармата, за да могат тези ученици при достигането на известна степен на развитие да станат надеждни проводници за предаване на необходимите еволюционни сили, а също и за получаване на важни съкровени наставления. Всеки от седемте споменати Велики Владици контролира конкретно една от тези сили и ако подходящият проводник, способен да възприема и разпределя тази сила, достигне до определена степен на еволюция, то с това той способства за еволюцията на целия свят именно до тази степен. Поради това, че на Ложата не се е удало да получи тези седем точки на контакт на физическия план в началото на много важни цикли, разпределението и поддържането в равновесие на тези сили, необходими за по-бързото развитие на човечеството, е станало невъзможно. Вследствие на това някаква една сила е била проявена прекомерно, докато в същото време други не са били съвсем проявени или са проявени дотолкова незначително, че не са оставили никаква следа в живота на основната маса от човечеството. Но едно от най-печалните следствия от неуспеха на всяка такава група от хора, тоест ученици, за които Аз говоря, - особено ако този неуспех е бил следствие на гордост или честолюбие, - е загубата на способност да се осъзнава своето собствено положение, вследствие на което не се правят никакви усилия да се изкорени грешката и нерядко, и може би несъзнателно такива ученици стават жертва на Черното Братство – предаватели на противоположните сили. Фактът, че по-рано те са заработили и получили такива огромни възможности, ги прави още по-ценни в очите на служителите на Тъмнината, които винаги изчакват случай да придобият власт над такива ученици. Докато не бъде намерена и подготвена група от съвършено предани проводници, човечеството на този век няма да може да се издигне по-високо в своето развитие и всеки неуспех на Посветените от Бялата

Ложа да създадат и съхранят такава група забавя растежа на всички онези, с които те са свързани. Ако хората можеха да разберат колко безумно се забавляват със законите на своя растеж, когато, поддържайки и поощрявайки го, те способстват или съдействат за това, че някой ученик, принадлежащ към избраната група на Седемте, е проявил невярност по отношение на своя Орден или на някой негов член, то те биха бягали от такова изкушение като от свиреп звяр.

На всички хора е свойствено напълно естественото желание да знаят поне нещо за своя произход, за своята природа; и ако наследствеността може да даде някои ключове относно техните физически тела и низшия разум, то съвсем не е в състояние да предостави дори малко достоверни данни за техния духовен живот, за висшия разум или за крайното предназначение.

Просто е невъзможно да се изброят всички молби, с които са се обръщали към Мен за осветяване на тези въпроси и в отговор на това Аз ще се постарая малко да ги осветля; но Аз не мога да направя повече, тъй като, ако интуицията на човека вече се е пробудила дотолкова, че да му позволява прекрасно да разбира и тълкува изчерпателните разяснения, то от тях като такива няма нужда, тъй като всички необходими знания вече се намират в негово разпореждане.

Цялата материя, цялата субстанция е седмична. Всяко от нейните състояния има седем степени на плътност и всяко състояние отразява качествата и потенциите на един от седемте главни подраздела или Лъча на Безпределността. Трябва един път и завинаги да се усвои, че не съществува нито низше, нито висше, както и няма строги разграничения в смисъл на място или положение в манифестациите (или проводниците) на тези велики сили, които ние наричаме Лъчи, за да ги отличим от по-малките същности, но които дотолкова излизат извън пределите на всяка ограничена представа, че да ги разглеждаме като същности е безполезно занимание. Те са равни по мощ, макар всеки от тях да управлява отделна степен или подраздел на тази мощ – на своето равнище на субстанция и сила. Трите висши от седемте по-малки подраздели или състояния, отбелязани по-горе, са планове или състояния на индивидуално съвършенство. И докато небесният пътник не е достигнал четвъртото състояние в своето потапяне в материята, той не е подвластен на закона за кармата и ограниченията. Три пъти по седем (21) духовни същности или сили, обхващащи трите висши състояния на субстанцията, се умножават безкрайно в четвъртото състояние, където личните форми, създадени от висшите степени на субстанцията, образуват проводници за първите прояви във форма на въплъщаващи се *его*. Тези двусъставни същности и представляват индивидуалните души, които впоследствие одушевяват физическите тела на човечеството.

Макар между раждането на душата и раждането на физическото тяло да съществува определено съответствие, въпреки това между тях има и огромна разлика, тъй като проводникът на първата манифестация на *егото* във форма представлява творение на Волята и Въображението; в окултизма тези създания се наричат „Синове на Волята и Йога“ вместо привичното название „душа“. Душите, създадени по такъв начин в течение на низходящата дъга на Великия цикъл или Калпа, продължават да се въплъщават и развъплъщават в продължение на този Велик век, обхващащ много милиони години, при завършването на който цялата субстанция и материя се поглъща въвличайки се навътре и *егото* се завръща в

„Лоното на Отца“, където остава в състояние на Нирваничен покой или *Пралайя,* докато не бъде отново събудено, за да поеме за себе си друга линия на инкарнации в новия Велик век. Душата е вместилището на нашите най-големи скърби и на нашето блаженство във физическия, астралния и духовния живот. Фактът, че съществува възможност да се загуби своята душа още живеейки на физическия план, може да изглежда противоречащ на предходното твърдение, но в този случай цялото страдание и удоволствие произтича в резултат на низшия ум или чувства. Посветените от Бялата Ложа указват рядко за подобна възможност на отделяне на душата от тялото заради продължително упорство в злото, тъй като ако слаб духом човек задържи върху нея своето внимание, то само със силата на внушението той може да стъпи на първите стъпала на това нещастие. Вие срещате немалко бездушни хора в живота в различните слоеве на обществото, но все още не сте способни да ги отличите от другите. Отделената от живото тяло душа се завръща на четвъртия план, където и остава дотогава, докато цикълът не завърши своя кръг, позволявайки ѝ отново да започне друга линия на инкарнации, а трите низши принципа с разлагането на физическото и астралното тела постепенно се връщат в протоплазматичната материя, за да могат, смесвайки се, с времето да навлязат в други форми на живот. Мнозина вярват, че даже и в такива случаи действието на закона на кармата все още продължава и разпадналата се материя заедно с привързаните към нея сканди се въвлича в низшите форми на минералния, растителния и животинския живот и постепенно се развива, докато душата отново може да се въплъти и да получи по такъв начин още една възможност да се сражава за венеца на своето съвършенство.

Ако говорим за най-важната истина, която трябва да се усвои от разглеждането на всички горепривeдени твърдения, то това е неопровержимият факт на братството между цялото човечество и необходимостта да се поддържат братски отношения с всички хора. Вие не можете да причините вреда на другия – подбудата тук няма значение, - без да поставите камък на вашата собствена пътека. И вие не можете да помогнете на другия, без с това да разсеете някакво препятствие пред вашето собствено развитие. Ако Ми се е удало да ви запозная с една от причините за вашия забавен растеж, възникнала поради трудности в процеса на получаване на седемте първични точки на контакт, посредством които еволюционните вълни на Океана на Живота биха могли да се разрастват и достигат до брега на мощта, към който са насочени вашите жадуващи погледи; ако Аз подкрепях всички тези, които имат шанс да се окажат в една от такива групи ученици и им помогнех да се отвърнат от своите ярки врагове и да вървят напред, към победата; и ако Аз поне малко осветих тези заплетени проблеми на еволюцията, които преследват умовете на хората, - то Аз съм направил всичко, което е било възможно да се направи в такова кратко изложение, тъй като светът не може да вмести всички томове, посветени дори само на тази тема.

АПОТЕОЗ НА ЛЮБОВТА

НАСТАВЛЕНИЕ 46

За Мое прискърбие, но все пак не е за отчаяние, ту тук, ту там Аз виждам как някое дете на Храма затъва в тресавището на унинието, изпускайки от ръце кормилото на кораба на живота, люлеейки се под нелекия товар, който е положил върху себе си поради незнание, товар твърде тежък за всяко човешко същество, - и всичко заради това, че човекът временно е загубил способността за възприемане на Божествената енергия, единствената, която би могла да го устреми към постигане на божествените и съвършени замисли, явяващи се наследство на всеки син на Живия Бог, на тези замисли, в които са въплътени силите, повеляващи и на движението на слънцата в пространството, и на стремежа на паяка да плете своето най-фино обиталище.

С първото събуждане на човешката душа към постигане на своята божественост и към опознаване характера на субстанцията, в която тя е придобила форма, се събуждат и кармичните резултати от нейните предишни животи, вървящи по линия на чувствените удоволствия, предизвиквайки в нея ужас и отвращение. Понякога този ужас я потапя в бездната на страха; страха, че тя е съгрешила твърде силно, за да се надява на изкупление; страха от безсилието да съкруши обградилите я демони. И накрая, в отчаяние тя решава да създаде идеал и се стреми към него по метода на изключването. Тя избира в себе си най-очевидния недостатък и ревностно се заема с неговото изкореняване. За известно време ѝ се удава да подтисне този недостатък или, по-точно, да го изтласка в дълбините на своето аурично тяло, но едва тази трудна задача е изпълнена и до нейното съзнание достига, че друга форма на същия този порок или на друг, не по-малко ненавистен недостатък заема неговото място. Тогава душата започва да разбира, че съществува много по-дълбоко вкоренила се причина за нейните неуспехи – нещо неправилно в самата сърцевина на нейното битие. Изглежда, че самата субстанция, в която тя е въплътена и от която е образувана, не вибрира в унисон със сърцето на Великата Свръхдуша. Обезкуражена от безсилието да унищожи своите мъчители, тя решава да прибегне към друг способ, който, както ѝ се струва, ще бъде безпогрешен. И ето тя прави усилие да победи тези елементарни сили, издигайки ги към по-високи вибрации. И може да се получи така, че там, където сега се проявява жаждата за власт и положение в обществото, силата на волята да я насочи към не чак толкова силен стремеж към възвишени и праведни неща. Тя посвещава целия свой излишък от енергия за преуспяване в някоя религиозна или общохуманна цел и известно време вярва, че най-после е придобила покоя на осъществяването, но настъпва ден, и тя изведнъж разбира, че това е все тази същата, малко поизменена жажда за власт, друга разновидност на същото това алчно желание и сега това чудовище с глава на хидра я държи здраво в своите нокти. Тогава настъпва период на пълно униние и отчаяние. Стъпвайки тежко, с клюмнала глава, тя броди през мрачната, обградила я от всички страни пустиня. И тя не вижда края на своя труд, и не познава надежда. Но ето че веднъж тя се среща с друга душа, потопила се в някакво още по-дълбоко тресавище на злото, и с даденото ѝ от самия Бог състрадание се отзовава на изпратения към нея зов. И както се смъква изкаляна наметка от

раменете, така отпадат от нейното съзнание вцепенението, безнадеждността и отчаянието. Тя протяга ръка за помощ на страдащия брат и в този момент в нейното собствено съзнание, право от Христовата Звезда на Ерос, пламва лъча светлина, който осветява цялата Вселена, - Самоотвержената Любов. Любовта, която отхвърля всеки страх и подбужда към добри дела; Любовта, която поражда мир, радост и щастие даже в страданията, тревогите и вълненията на физическия живот; Любовта, която влиза направо в самото сърце на нещата и се излива оттам, пълна с благословия за всички, които отварят за нея своите сърца.

Явно свидетелство за събуждането на Любовта в човешката душа ще бъде появата на непреодолимо желание да отдаде и себе си и всичко, което притежава, за благото на всички. И само тогава, когато ние сме способни да отдадем целите себе си на Любовта, ние можем да придобием живота в цялата му пълнота. Но – уви! – самозаблудените търсят не където трябва. Те се насочват в търсене на извора на мъдростта, водата на който е пръски от тази Любов, с вече готови представи не само за това, от което Тя се състои, но и за това къде трябва да я търсят, - и не намират нищо, освен дима на алчното желание, което скоро затъмнява всички останали техни чувства и в края на краищата оставя техните сърца десетократно по-гладни, отколкото са били в началото на търсенията. Често, о как често вие сте чували думите: “Ако не се обърнете и не бъдете като деца, няма да влезете в Царството Небесно”. И тук Аз настоятелно моля да приложите всички ваши сили, за да разберете правилно всичко това, което се съдържа в това изречение – всичко това, което то означава лично за вас. Преди всичко, това е съвършената вяра, безкористна любов и доверие. Тъй като само тогава, когато на действието на детето се стараят да повлияят по-възрастните, то избира път противоположен на този, по който върви така нареченият грешник. За Любовта всички хора са равни. Тя не взема нищо и дава всичко. С разцвета на тази могъща сила в нашето сърце тя започва да говори убедително чрез нашите очи. С мощта на интуицията Любовта привлича към нас мъдростта и силата, които ние не можем да постигнем по никакъв друг способ; тя хвърля нашите кални дрипи на самооправдаването в огъня, издигащ се от сърцето на великия Храм на Живота и отново ни облича в неопетнените дрехи, изтъкани от нишки, които лежат нагънати в капките пот, изстискана от нашите мъки в момента, когато ние се намираме в сърцевината на централния пламък, където рано или късно трябва да стои всеки ученик на Великата Бяла Ложа, докато не се очисти.

Ах, деца Мои, нищо друго от нашето съществуване не е по-ценно от Любовта. “Ако вие не обичате вашия брат, когото виждате”, - ако вие не обичате брата, измамил ви в делата така също, както и брата, станал ви опора в тежък час; а сестрата, предала вас и вашето доверие така също както и тази, която е била ваше вдъхновение; ако вие не обичате своите братя, вървящи сега от тъмната страна на жизнения път,- невинаги по своя воля, но нерядко поради това, че вие или подобни на вас са ги отблъснали от слънчевата страна, - ако вие не можете да обичате тях, нуждаещите се от вашата любов, повече от останалите, то “как тогава ще можете да обичате Бога, когото не сте видели”? Бога, в който тези, сега ненавиждани, “живеят, движат се и имат своето битие”?

Докато вие в гняв и отвращение отвръщате своите лица от най-ниските твари, на които е дарен живот; докато вие склонявате или съблазнявате, да

постъпва по същия начин друго човешко същество, дотогава ключалките на вратите, които ви отделят от вашето достояние, ще остават непомръдващи, а вие все така ще продължавате да се литате пипнешком в пълна тъмнина.

Думите “Не съдете, за да не бъдете съдени” ви бяха казани в същата степен, както и на другите частици от божественото, които, намирайки се в светлината на Духовното Слънце, се стремяха да разсеят обкръжаващите ги гъсти облаци. Но тази светлина беше фокусирана върху екрана на техните животи с такава сила, че те временно се лишиха от способността за справедливо съждение благодарение на запалените по такъв начин огньове. Но с вас въпросът стои по друг начин. Вие толкова дълго се намирахте в лъчите на това Слънце, че неговата светлина навлезе във вашето съзнание и ви дари със силата на самообладанието, въздържането от осъждане и даването на любов там, където от нея се нуждае слабият или заблуден брат.

Върнете се при Мен, деца Мои, бродещи в далечината по околни пътища, прокарани от безверието, осъждането и отсъствието на Любов; върнете се, докато не е настъпило времето, когато вие няма да можете повече да чувате Моя глас и да виждате Моята протегната ръка. Отворете вашите сърца за тази божествена любов, която като в огледало отразява нашето единство. Помнете, че грехът на вашия брат е ваш грях, слабостта на вашата сестра – ваша слабост. Помнете, че както Великият Учител не може да придобие покой докато не събере в едно всички овци, които Му принадлежат, така също и вие няма да можете да придобиете принадлежащото ви достояние докато не дарите с любов сърцата, които се явяват част от вашето сърце. Не изпускайки Моята ръка, заедно с Мен търсете вашите заблудени събратя и ги обграждайте с любовта, която е апотеоз на всичко, - с любовта, побеждаваща всичко, даже самата смърт.

Когато звуците от произнасяните от вас думи достигат невидимите царства; когато светлината от запалените от вас огньове прониква далеч зад пределите на земната видимост, тези звуци и светлина се завръщат към тази форма на енергията, неотменима част от която се явяват и могат да бъдат предизвикани от този, който е придобил силата да борави с тези форми на енергията, - не непременно във вид на повтаряне на произнесени думи или също такива пламвания на светлината, а във вид на елементарни въплъщения, подчиняващи се на контрол. По подобен начин мислите на любов, състрадание и преданост, извиращи от човешкото сърце, се разпространяват много по-надалеч, отколкото предполагат техните породители и се сливат с родствените им сили в духовните царства. И те също се подчиняват на призива и идват като евангелски гости към тези, които са приготвили за тях обител.

А на тези, които на всичко написано или казано с цел да събуди човека към осъзнаване мощта на Любовта гледат като на нещо ненужно и банално, като на безполезна загуба на време, което по-добре да посветят на някаква материална изгода, Аз ще отговоря: даже от най-практична гледна точка развиването на силата на Любовта ще принесе постигане на всичко, което те толкова високо ценят, тъй като, безспорно, Любовта е най-могъщата форма на енергия във Вселената. Този, който е придобил способността да обича, има в свое разпореждане и всички по-малки форми на силата; само че става дума за тази Любов, която отдава всичко, а не за тази, която дърпа всичко към себе си, тъй като колкото и това да е парадоксално, отричането е равносилно на придобиване.

ПРАВИЛНО ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНА

НАСТАВЛЕНИЕ 47

Възможно е да се усвоят безброй количество уроци наблюдавайки действието на съвременните делови принципи. Миналият цикъл на ръкопашни конфликти между хората и нациите за придобиване на престиж, могъщество и богатство приближава към края, но вече е започнал и бързо набира сила друг цикъл на същата световна борба, в която вече човешкият мозък ще бъде оръжие и за нападение, и за защита. Всички цикли винаги се припокриват един друг в една или друга степен.

„Храбрият рицар“ вече не се възползва от препълнената със зрители арена, за да покаже своята доблест и да получи награда. Сцената на кървавата касапница се променя, и сега къде по-големи битки се случват в деловите кантори на издигащите се каменни канари – небостъргачите. В разкошно обзаведените приемни, представляващи преддверие към истинската сцена на действието – цялата планета, се разработват грандиозни планове, резултатите от които преминават по целия свят, оставяйки след себе си, като в килватера на кораб, скръб, отчаяние, самоубийства и убийства, тласкайки по този начин безчислени множества мъже, жени и деца на улицата - да просят за милостиня или още по-лошо от това. И в същото това време възниква цял клас прекалено дейни, оптимистично настроени хора, непрестанно философстващи за бързо развитие на цивилизацията. Финансовите магнати, както наричат много от тях, - това са хора, които безсърдечно използват всяко преимущество пред нещастните жертви на измамата и много изкусно манипулират с правата и привилегиите на хората за своя лична изгода. А последните раболепничат и се прекланят пред своите временни идоли, докато в своя безумен стремеж да откъснат поне нещо от натрупаното от идола богатство намерят пролука достатъчно широка, за да могат да провват ръката си през нея. Ако това не им се удаде, то ревността, завистта и отчаянието ги заставят да свалят идолите от пиедесталите, да ги хвърлят в праха и да предадат преди уважаваните имена на злословия и подигравки. По същия начин в древността идолопоклонниците са постъпвали със сътворените от самите тях и раболепно обожавани идоли когато законите, управляващи живота, са се обръщали срещу тях и безсилието на идолите да отблъснат нещастието и напълно заслуженото наказание са ставали мъчително очевидни. Дотогава, докато е блещукала надеждата да получат отговор от тях на своите молби, идолите са пребивавали в безопасност. Но веднага щом те са се оказвали неспособни да изпълнят все по-нарастващите молби, всичко, което техните създатели са получили вече и, може би, от същия този източник, - всичко това се е забравяло и в бясна ярост хората са разбивали на трески това, в което преди са влагали своята вяра.

И няма значение дали това ще е идол, крал, правителство или пък обикновен индивид, - егоистичната, неблагодарна, предателска низша човешка природа в своята ярост отново и отново повтаря през всеки век една и съща отдавнашна трагедия. А този, който, забелязал признаците на наближаващата криза, застава

сред бушуващата тълпа за да предупреди, уговори, научи, - него неизбежно го очаква същата съдба, каквато е постигнала Спасителите на човечеството от началото на времето. И макар всичко казано от Мен да изглежда за ума на непосветения като явен песимизъм, в действителност това далеч не е така, тъй като самият факт на пренасянето на сцената на действие от низшия, или материалния план на висшия, или менталния, вече се явява момент на изкупление в цялата тази достойна за съжаление ситуация. Докато човечеството не е изпитало целия ужас и цялата грубост на телесната борба и стълкновения, то не е можело (и не е искало) да се въздържи от своето похотливо желание да притежава физическо господство и изгода. Така е и сега: докато човекът не е достигнал до пълно разбиране на крайните следствия на още по-ужасното, макар и безкръвно умъртвяване на невинни, което сега намира място под вид на бизнес, а също и на това, че неговите днешни оръдия на мъчения са десетократно по-опасни и пострадалите от тяхното използване ще бъдат десетократно повече, а грехът от извършеното ще се разпространи много по-надалеч (тъй като менталната енергия е много по-висша и по-силна от простата груба сила), - дотогава той няма да може даже приблизително да си представи цялата сериозност на ситуацията, в която е попаднал. И докато не прогледне той няма да направи и опит да измени положението. Век след век от Безпределното Сърце на Състраданието са били изпращани Велики Души, заслужили своя венец на безсмъртието; тях са ги разкъсвали на части и са ги отхвърляли назад – към извора на битието – подобно на отхвърлен дар, който отначало смачкват и оскверняват с кални ръце, а после хвърлят в лицето на дарителя, и всичко заради слепотата и егоизма на тези, чието зрение се е замъглило от керемидено-червената мъгла на страстта, застилаща техния вътрешен взор. И въпреки това битката само е започнала.

Струва ли си да се учудвате, че бедната, слаба човешка плът губи почва под краката си при мисълта за остракизма, презрението, а също и тоягата и въжето, които я очакват при среща с тези, които стоят в защита на правата и справедливостта? Но най-жалкият и низък от всички страхливци на човешкия род е мъжът или жената, който или която бърборейки за братство, за божествена любов и за божествен закон, прикрива своята вълча кожа с дрехите на добродушието и справедливостта с цел да превърне слабите братя в своя плячка; или пък не притежава поне мъжество за изобличаване; или могат да остават безучастни при вида на своите другари, получаващи плесници, бити и разкъсвани на части от препълващите ги вътрешни и външни сили на възмущение и бунт, и даже няма да мръднат пръста си, за да им помогнат и да ги подкрепят, а напротив, присъединяват и ръката, и гласа си към ръцете и гласовете на общите врагове, за да унищожат своите събратя. И най-учудващото в това странно, ненормално положение на такъв човек е отсъствието на разбиране у него за това какво навлича той на себе си и на своите близки и любими. Той не е способен да забележи в какво се е натъкмил, а дори и да забелязва, то не желае даже да осъзнае в това самия себе си и по такъв начин продължава да се спуска в блатото на предателството и отричането на Братството, знаейки в същото време, че, бидейки част от Единния Живот, той не може нанесе удар на своя брат без този удар да се спусне върху неговата собствена глава.

Но даже и към такива като тези истинската душа ще се обърне с жалост и любов, тъй като тя знае: нищо не може да бъде загубено от световното сърце – сърцето на всички вещи и създания; че и заблудената душа рано или късно ще се върне в своя предишен дом. Може би тя ще се върне като птицата, която, налитайки на скалата, е разбила крилата си и е загубила силата си: безжизнена, безпомощна тя пада на земята, ставайки жертва на дивите животни и забава за небесните ветрове; но тя трябва да се върне, тъй като в Божествената Вселена няма нито едно място, където дори една частица от Бога би могла да се загуби завинаги.

Физическата болка и терзанията на ума могат да доведат до състояние на безпомощност даже най-мъжествения; но докато съществува егоизмът, трябва да живее и болката, за да изпълнява своята работа по усъвършенстването. Изгонете егоизма - и причината, и следствието на болката ще си отидат заедно с него, тъй като егоизмът живее и се развива за сметка на отстъпките пред своите желания.

В часовете на вашата мъка, скръб и слабост вашите мисли се устремяват към висшето "Аз" – към Бога, Учителя или Спасителя. Вие осъзнавате вашата слабост и се опитвате с ръцете на вашата душа да се докоснете в тъмнината до ръката, която би ви придала мъжество и устремяваща нагоре сила, за да се издигнете, да излезете от долината на мрака и да тръгнете по суровата пътека на живота. Когато ви постига нещастие и съдбата се отвръща от вас – заради предателството на другите или заради недостига на собствена мъдрост, - вие на свой ред изпадате в подобно състояние на слабост и отново се протягате за помощ към Великото Безмълвие. Вие ще криете тази привидна слабост, този зов за помощ от обкръжаващите; и ако вие сте били искрени, то отговор на вашата молба ще дойде, както идва винаги, когато е разумна; но уви, - всички ваши усилия се прекратяват с получаването на божествения отговор. Възвърналите се при вас бодрост и енергия, делата, изискванията на обкръжаващите ви хора отвличат вашия ум; дадените от вас клетви остават неизпълнени, а понякога и съвсем забравени; светлината, в един момент изпълвала вашата душа, гасне, тъй като вие сте затворили прозореца на душата, през който тази светлина е навлизала. Състраданието към тези, които сега страдат, както преди страдахте самите вие, се подтиска в битката за материални изгоди; вашето сърце се ожесточава; с други думи, вашата душа умира от глад, тъй като вие не сте съумели да я обезпечите с единствената нужна ѝ храна, която може да бъде получена само по един начин: с послушание на закона за искането и предлагането, за обръщането и получаването. Вашите жени и мъже, деца и приятели боледуват, страдат и понякога умират или пък носят върху себе си други тежки загуби, точно съразмерни на тази, която е претърпяло сърцето на Всичко Съществуващо заради вашата страхливост, неблагодарност и неспособност да продължите духовните възвания, които биха помогнали на Божествения Баща-Майка да снабди вашата душа с храната, необходима за нейния индивидуален растеж.

Даже от повърхностна гледна точка изглежда странно обикновеният, умен, проницателен и изпълнителен деятел да бъде толкова неспособен да приложи законите, носещи му досега успех в материалната плоскост, в отношенията на душата или духовния живот, - когато за него резултатът от такъв успех би се оказал почти всичко, което си струва да притежава, тъй като позволява да се удовлетворят желанията, които се отнасят по-непосредствено до органите на чувства на душата.

Тъй като неговият живот протича в борба не само заради телесните удобства и комфорт, а заради възможността да изпълни този живот с прекрасни неща с цел да възпитава и удовлетвори неговия ум, тъй като желанието е съсредоточено преди всичко в ума. И все пак такъв човек почти винаги ще игнорира напълно висшето действие на тези закони и няма да направи и опит да го оцени. Той знае, че ако иска да спечели в жизнената борба трябва да бъде в състояние да удовлетвори или създаде търсене на пазара. Той знае, че той или неговите стоки трябва да получат такава оценка, че неин резултат да стане ответната вълна на благодарност във вид на долари. Той знае, че трябва да повтаря своите усилия, удовлетворявайки или създавайки търсене отново и отново; че не е достатъчно да направи това само един път и да се успокои с това. И все пак, при цялото негово знание за действието на тези универсални закони, на него рядко му идва на ума, че продължавайки своите усилия и възползвайки се от преимуществото на действието на същите тези закони, с изразходване на една стотна част от същата тази енергия той би могъл да си достави безкрайно удовлетворение, да напои и подкрепи своя ум и душа и по такъв начин да достигне висшето развитие, което не може да даде активността в низшата сфера на действие. Неговата неспособност да забележи пропуснатите си възможности се заключава в това, че той не се заема да проследи логичните следствия на действието на тези закони над точката, където материалните резултати вече не се възприемат от неговото физическо зрение; и заедно с това той би погледнал на вас с насмешка ако вие му кажехте, че позитивните и негативните закони, управляващи електричеството, са отменили своето действие при сиянието на някоя единствена електрическа дъга или че законите, управляващи звука, биха прекратили своето действие при звученето само на една нота. Той знае, че всеки закон продължава да действа в цялата видима Вселена, повтаряйки в точност едно и също при едни и същи обстоятелства, и че той самият се явява неограничен властител на тези обстоятелства, които се отнасят до действието на тези закони лично върху него. Затова ако той би довел своите умозаключения до логичния край, той едва ли ще сбърка, след като е разбрал безсмислеността на всякакви разсъждения за някакви други способи на действие освен тези, които са го довели до материалния успех.

ПЪТЯТ НА СВЕТЛИНАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 48

Деца Мои!

Първите седем години от цикъла на дадената фаза от работата на Храма вече изтича. Остава съвсем малко време, за да отиде то във Великото Безмълвие с всички свои записи на усилията, успехите и неуспехите, а също и на възможностите, мъдро осъзнати и благоразумно използвани или пък изпуснати и отхвърлени. Нито едно дете на Храма, ако е искрено, не може да каже, че не е станало ментално и духовно по-приспособено за контакт със света, по-просветено и в по-голяма степен способно да подкрепя другите при изкачването на

непристъпните височини на живота, ако е следвало точно дадените от Мен указания. Що се отнася до тези ученици, които своеволно и съзнателно или пък поради невежество са се отказали да следват тези указания, пренебрегвайки съвета, който би могъл да им помогне в много трудности, и които поради това не са способни да забележат нито един признак на духовен напредък нито в себе си, нито в другите, на тях Аз мога да кажа само това, че ако у тях поне малко е развито чувството за справедливост и те са способни на честен самоанализ (не обръщайки внимание на възможното накърняване на тяхната гордост и егоизъм), то те ще признаят, че вината за това е само тяхна.

Ако Аз излагам пред ученика напълно ясно и точно положение относно благите или порочни следствия на някоя определена линия на поведение, положение, основаващо се на фундамента на неизменния и нерушим закон и то не се приема в неговото истинско значение и никак не влияе на ученика, - Аз мога да кажа само това, че съм направил всичко, което сега е по силите Ми, за да помогна на такъв ученик в това отношение, докато горчивият опит не го научи да подхожда към спорния въпрос от безпристрастна и разумна гледна точка. Това би трябвало да е очевиден факт. Въпреки това сред вас има определен брой такива, които лъжливо оценяват значението на някои Мои твърдения, игнорирайки или отричайки ги, и при това без да са направили почти никакво усилие, за да вникнат в техните истински основания – и всичко само заради това, че те не се съгласуват с техните собствени теории; или, както се случва в някои случаи, даже съгласявайки се с истинността на изказаните от Мен твърдения, тези ученици не са в състояние да ги приемат, тъй като тогава те няма да могат да оправдаят през съвестта си привичките, от които засега не са готови да се откажат. Във всички такива случаи, където Аз наблюдавах подобни резултати, Аз виждах приемането по-скоро на обратните твърдения на лъжеучителите, и такова приемане, независимо от всевъзможните опровержения, неизбежно водеше до прекъсването на връзките, които съединяват истинския Учител на Бялата Ложа с неговите ученици, и така също неизбежно е обричало учениците на служене на противостоящите сили, дори и несъзнателно. Аз вече ви казах, че всяка проява на нетърпимост по отношение на събрата-ученик непременно ще събуди полусъзнателната активност на съответстващата елементална сила във вашата собствена аура; тази сила, която до това време е била само в потенциал и която, освен ако не е потисната от по-висока мощ, ще предизвика някакво умствено или физическо разстройство и ще ви лиши от способността за достигане на по-високо стъпало на развитие, към което вие така се стремите. И ако вместо да приемете Моите твърдения и да действате в съответствие с тях вие се стараете да оправдаете вашите собствени действия или да се уверите в това, че вашето поведение се обяснява с влиянието на другите, на лошата наследственост или на придобити черти на характера, които въпреки това вие търпите снизходително, то вие Ме лишавате от възможността да ви помогна при справянето с тези елементални стихии. Аз не казвам, че ще ви бъде лесно да измените или изправите такива влечения и склонности, но това трябва да бъде направено и защо да не започнете точно сега, вместо със своето равнодушие ежедневно да усилвате властта на лошите привички над себе си?

Ако вие сте честни със самите себе си, то знаете дали сте способни или не правилно да боравите с по-големите тайни на окултизма, - примерно с тайните на

живота и смъртта; със силата, способна да променя вибрациите на живата субстанция, за неразумното използване на която вие ще отговаряте пред Ложата, - вие, които почти или даже съвсем не сте в състояние да държите под контрол това, което наричате „лош характер“, с който, ако му се подчинявате, при съответстващо развитие на такива сили вие ще можете да убиете жертвата на вашия гняв само с един поглед или мисъл. А нали много от вас все още са дотолкова заразени с проклятието на света, или с натрупването на богатства за сметка на своите събратя, че не бихте се въздържали от използването на божествената сила за самовъзвеличаване, ако тя е във ваше разпореждане.

Аз никога не съм ви давал съвети или указания, зад които да не стои знанието за действието на някой космически закон, способстващ за по-бързото развитие на някой важен център във вашата аура или пък задържащ и подтискащ развитието на някое нежелателно явление. Давайки наставление след наставление, Аз ви обяснявах *modus operandi* на такива закони, за да можете вие по-осмислено да ги съблюдавате и да се ползвате от тях, и заедно с това обяснявах по какви причини Аз подчертавам много аспекти на даваните наставления. Затова когато Аз ви казвам, че някоя постъпка или действие ще събуди разрушителна сила във вашата аура, то за Мен вече няма необходимост след това детайлно да развивам такова твърдение за да разберете, че тази сила не може да действа във вашите ментални, астрални и физически тела, без да разруши или пък сериозно да увреди някой важен орган или сплит по този начин да ви направи неспособни да станете център на действието на определен вид енергия, която при нормални условия би се проявила чрез този сплит или орган, и че това основателно ще наруши вашата цялост.

Аз ви казах, че някои действия и постъпки неизбежно водят към черна магия и тяхното съзнателно и постоянно повторение рано или късно ще ви лиши от защитата на Бялата Ложа. И все пак Аз виждам как някои от вас заради удовлетворяване на любопитството и ненаситната жажда за неестествен растеж съзнателно извършват подобни постъпки; и то в някои случаи под влиянието на некомпетентни наставници, жадно попивайки и отровата, която се съдържа в техните указания; а понякога си позволяват даже такива действия, които ще им струват много въплъщения, изпълнени с най-горчиви страдания, както морални, така и физически. Аз също така чувах как някои критикуват Моите думи, наричайки „изтъркани и банални“ указанията, основани на многовековен опит. И Аз страдах от душевна мъка при очевидната невъзможност да предам истината с огромна важност, съдържаща се в, на пръв поглед, такава проста мисъл и облечена в още по-прости думи, поради невъзможността да ви накарам да разберете факта, че именно тази простота и древност представляват най-верните свидетелства за тяхната ценност. Ако тези указания бяха усвоени и приложени в живота досега, то би отпаднала необходимостта от тяхното постоянно повтаряне, тъй като те биха постигнали своята цел. Кажете, какво бихте помислили вие за своя най-скъп приятел, ако той би се спрял и би започнал щателно да обмисля граматическата конструкция на предупреждаващата ви фраза в момента, когато зад вашия гръб се е свила на кълбо готова за скок кобра; ако неговото бездействие беше предизвикано от мисълта за това, че вие бихте започнали да възразявате срещу словесните форми, които той трябва да използва, за да привлече вашето внимание?

Съществуват определени строги и неизменни правила за развитие на ученика до нивото на Посветения, и всички те са прости в своето изложение и толкова стари, като звездите и планетите на Слънчевата система. И ако тяхната възраст, структура и съдържание се оказват уморителни за четене или скучно нравоучение за този, който вечно търси някакъв нов и по-лек път за изкачване по стълбата на живота, то това доказва единствено, че такова лице не може да бъде истински ученик. Но затова пък много често такъв човек попада под присъдата на закона, когато, безжалостно изтощен от неумолимите врагове, загубил вяра, лишен от любов и всичко това, което разумният живот предлага на човека в своята привидна щедрост само за да му го измъкне изпод протегнатата ръка, ако той е неспособен да поеме този дар, той се спуска към подножието на стълбата на живота и открива, че всички негови желания са се разсеяли, а волята му е разбита. И в края на краищата повален на земята той достига до Великото Безмълвие, единствено в което душата може да говори с Бога; и едва тогава той разбира, че сам си е навлякъл по-голямата част от своите страдания, разбира с каква радост неговите Старши Братя биха му помогнали по пътя, ако той самият не се е противил на това.

Ако човек смогне да се отрече от егоизма на своето лично “аз” (който обикновено се противопоставя на всеобщия идеал на егоизма на Божественото) и разбере, че в крайна сметка е само *една* Душа, *едно Его* – резултат на векове проявен живот, - тогава неговото презрително отношение към простите на вид неща би претърпяло значително изменение, тъй като, колкото и да е парадоксално, но колкото по-прости изглеждат нещата или числата, толкова по-големи и сложни се явяват те в действителност.

Човекът, не умеещ нито да чете, нито да пише, може да бъде дотолкова по-високо от вас на истинската ска́ла на живота, доколкото вие самите превъзхождате низшите форми, ако той е развил мощта и волята да отдава себе си на Служенето в пълна степен, докато вие все още сте вкопчени в светските идеали; при това в света на вещите той може да се намира в най-неизгодно положение и даже да не е в състояние да установи необходимото съотношение между различните материални планове.

„Дребни неща няма“. Всяко велико събитие има в основата си нещо малко и просто. Можете да бъдете уверени: нито един Посветен от Ложата няма напразно да губи време, сила и знание предлагайки ви празни главоблъсканици или пък да ви насочва към изпълнението на безполезна задача за забавление. Отказвайки се да изучите азбуката на живота, вие никога няма да можете да разберете нейния език, а още повече – да говорите на него.

ЗНАЧЕНИЕ НА СЪОТВЕТСТВИЯТА

НАСТАВЛЕНИЕ 49

Астролозите, астрономите или геолозите по-често от много други изследователи в космическите области признават, че и една някаква област на изследване е повече от достатъчна, за да посветят на нея целия свой живот, цялото си време и внимание. И все пак, ако някой от тях се ограничи изключително в една

област, той ще забележи, че неговите способности за обобщаване и синтез постепенно отмират, с други думи, атрофират. За да се запазят тези способности в цялата им пълнота те трябва постоянно да се прилагат. Обръщането към най-дребните подробности в някоя една област на труда трябва да събужда желание за изследване на съответните детайли и в други области, тъй като само комбинирайки и обединявайки най-дребните явления от всички състояния на материята, принадлежащи към една и съща октава на вибрации, може да бъде разглеждана идеалната форма, която е дала началото на целия този клас явления. Загубил способността да намира първопричината и да съсредоточава цялото си внимание върху нея като на център, от който произтичат всички тези най-дребни свойства на всяка степен на материята, изследователят става закостенял и негъвкав. Той стеснява своята природа и виждане на нещата до такава малка точка на обзор, че се превръща в истински роб на дреболиите; с енергията на своите концентрирани усилия той се привързва към "дребните неща" на живота, вместо към големите и рядко е способен да се заеме с изследване на първопричините.

В Моите съобщения Аз се стараех да ви помогна да избегнете тази опасност чрез честа смяна на ъгъла на зрение, карайки ви да обърнете вниманието си към различните планове и състояния на съзнанието. Аз не се придържах само към някоя отделна линия на изследване, но се стараех да дам общите очертания наред с по-подробните описания, предоставяйки на вас възможността да допълните тези нахвърляния с дребни детайли от личния опит. Аз бях уверен, че в края на краищата вие не само ще можете да намерите място за всеки от по-големите подраздели на Космическата ска́ла на Материята, Силата и Съзнанието, но и да получите сравнително добра представа за всеки от тези подраздели по най-дребните съставляващи го елементи. По такъв начин в Моята привидна несвързаност има много повече методичност, отколкото могат да допуснат Моите критици.

Аз бих могъл да взема за пример свещената дума "АУМ" и, съсредоточавайки се само върху нея, в течение на много месеци да разглеждам различните определения, дадени на тази дума; бих могъл да взема всяка нейна буква и да проследя през архивите на времето нейната история от най-първото ѝ произнасяне, или пък да ви дам подробен отчет за всички трудности, изпитани от тези, които са се опитвали да намерят нейното вярно тълкуване; но след Моя обзор вашите знания за истинската сила и субстанция на тази дума биха останали точно такива, както и в началото; и затова можем да продължим да се ползваме от тази дума в качеството на последваща илюстрация на Моите кратки наставления по отношение на разглежданите принципи.

Тази свещена дума символизира манифестацията на трите най-велики форми на енергия, висшите потенции на които се подчиняват на волята на съвършения човек и на Бога. Мнозина считат, че мощта на тази дума се заключава само в правилното произношение на нейните букви, но това е голямо заблуждение. Нейната мощ се крие в енергиите, които се символизират от нейните букви, а правилното произношение само събужда вибрациите на определена степен на всяка от тези форми на енергията. При използването на тази дума трябва също да бъде ясно определена целта и стремежа на този, който я произнася. Буквата "А" символизира огъня (пламъка), буквата "У" – топлината, а буквата "М" – водата.

Най-древните легенди утвърждават, че първият звук, символизиран от буквата "М", тоест неговото взривоподобно произнасяне от Космическият Строител, е събрал в едно разпръснатите елементали и е сътворил Великите Дълбини – Водата, а вълнообразното движение, предадено на Акаша от движението на елементалите, е продължило подобни взривове посредством сближаване и съединение на водорода с кислорода, потенциално пребиваващи в Акаша, пораждайки по такъв начин първия потоп, или водните планове. В действителност на нас ни е казано, че буквата "М" означава космическия център на манифестация и всеки път, когато и където и да видим капка вода ние ще знаем, че тя е била създадена посредством взрив на газовете или с изригващото усилие на природата. Водата е женският принцип на живота и всеки от трите проявяващи се в нея ценрове на зараждане се символизира от сдвоени чертички, образуващи една трета от буквата "М". Всяко такова подразделение символизира съюза на мъжкия и женския принципи - равновесие, възникващо в резултат на позитивното и негативното действие.

Някой един или пък комбинацията от два или три от гореспоменатите центрове на зараждане създават фундаменталния слой, затваряйки в себе си потенциалната форма на всяко живо същество или вещ във всички царства на природата от камъка до Бога, както в случая с оста, около която се събират малките кристализации на живота. Вътре и около такава ос се развива всяка молекула на растението, цвета и плода, а също централният нуклеос на всички зърна и семена. Различни комбинации на всички тези три центъра образуват нуклеосите на мозъка, сърцето и репродуктивните органи на човека. На подсъзнателните планове, където вибрациите на всички субстанции се усилват, огнените свойства, обозначени с първите две букви "А" и "У", започват да действат по-мощно. Водният елемент "М" се поглъща от горещината на "У", който по-рано е бил породен от пламъка "А"; и така също, както са съединени отделните букви на Свещения "АУМ", образувайки дума, така и принципите на Пламъка, Топлината и Водата са съединени в нуклеоса на всяко творение, или свят. И тогава произнасянето на Думата губи своята дължина и става вече не "ААА-ООО-МММ" а АУМ. Водата престава да бъде вода; тя се транмутира, възвишава, така също както физическото тяло на неофита се трансмутира в огнен стълб в чертога на великото Посвещение, превръщайки се накрая в група от подчинени на контрола на волята енергии, които могат да се уплътнят и да станат осезаеми за физическото зрение и слух, както кондензираните посредством взрив водород и кислород застават пред погледа във вид на вода. Вземете парче лед, нагрейте го – и той ще стане вода; увеличете топлината – той ще се превърне в пара; подложете тази пара на налягане – и ще получите енергия. По аналогичен начин физическото тяло става духовно тяло. Огненото тяло на Посветения представлява подобна конгрегация на енергиите и с усилието на Своята очистена воля Той може да ги уплътнява и концентрира до различни степени на вибрации, съответстващи на плановете на гореспоменатите феномени.

Ако изследователят на процеса на кристализация се задоволи само с това да ограничи своите търсения изключително до нейния материален аспект, то ще получи не само сравнително тясно поле на изследвания, но покрай това постепенно ще загуби интерес към другите области на изследване и в края на краищата ще загуби своята способност да изследва и намира основните принципи на

кристализацията, които е много по-удобно да се наблюдават в съответните флуидни принципи. Затова, повтарям, не се задоволявайте с изследвания изключително в една плоскост, но за всеки наблюдаван от вас обект или някаква негова част търсете съответствие във всички други царства на природата; тъй като вие никога няма да намерите основния принцип на някои състояния на материята или субстанцията в това нейно определено състояние или степен, които най-явно се проявяват за физическите чувства.

ЗОНИ НА ЦВЕТОВЕТЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 50

Колкото и да е мъдър учителят, той не може да предаде на учениците достатъчно знания в тези привични фрази, в които му се налага да облича своите идеи и мисли; както и не може да предаде никаква жизнена истина, ако при това неговите думи не достигнат до органа на слуха на душата. Думите – това са всичко на всичко символи, изменчиви и преходни, докато знанието е вечно. Думите трябва да се оживяват, оплодотворяват с пранична сила, за да им се придаде поне временна здравина, а това може да се постигне само при концентрация. Именно в родилните мъки на концентрацията се ражда способността за постижения или, ако трябва да бъдем по-точни, се пренася от духовния на менталния план.

Занимавайки се с изучаването на символизма, ученикът, ако той иска да придобие не само единствено повърхностни знания, трябва да се старае едновременно да развива силата на концентрацията. Той трябва да се научи да улавя и да си представя идеята или обекта цялостно по всяка тяхна съставна част и да прави това мигновено, иначе в случай на интерпретация на някаква идея или съобщение той може да изпусне най-важния негов аспект, заостряйки своето внимание към интерпретацията на свързващия или друг символ с второстепенна важност. Разбирайки, че всички проявени вещи представляват символи на вечната истина, вземайки който и да е обект и съсредоточавайки върху него своя ум – в началото с усилие и напрежение на волята, а после с прекратяване движенията на ума, - може да се чуе как душата се старае да му съобщи някои съкровени истини относно изследвания предмет. Фактически съзнанието на наблюдателя и предмета на неговите наблюдения стават тъждествени и личното *его* започва да усеща всичко това, което се намира в съзнанието (или душата) на обекта. Но като правило при такива опити учениците достатъчно бързо губят увереност в себе си. Те изпадат в отчаяние от това, че изпитват известни затруднения при опитите да спрат блуждаенето на ума, едновременно вслушвайки се в звученето на вътрешния глас. Те явно предполагат, че това трябва да бъде чисто естествен процес, не изискващ никакви продължителни усилия от тяхна страна. Те са напълно съгласни с това, че са необходими години изучаване и практика, за да се придобият познания в някоя научна област, и в същото време мисълта за къде по-малък разход на време и усилия за придобиване на сила, която наистина е безгранична, предизвиква у тях протест и те губят надеждата за краен успех. В нито една област на окултизма любознателният ученик няма да намери толкова интересно и поучително за себе си

и за другите, както при разглеждане на всички явления от гледна точка на цветовете.

Едва ли някой предполага, че географското делене на ширина и дължина в своята основа е било продиктувано с цел да се набележат зоните на обитаване на различните видове елементали на цветовете. Само Посветените са владеели това знание, тайната за което е била пазена.

Астралните условия, съществуващи в центъра на всяка очертана по такъв начин зона, са сравними с тези, които съществуват около слънчевия сплит на човека и елементалите на цветовете на някой лъч оказват тук по-голямо влияние, отколкото на всеки друг участък, затова те в значителна степен влияят на всички неща и народи, които обитават там.

Подобно на това както съществува взаимовръзка между различните части на Земята и съответстващите части на Космоса, така има взаимовръзка и между тях и всички населяващи я човешки същества, и доминиращият цвят на всяка цветова зона оказва особено въздействие на хората, принадлежащи към дадения Лъч. В много голяма степен на това влияние са подложени косата, очите и кожата. Такава зона представлява естествена среда за обитаване за тези, които принадлежат към управляващия я Лъч. Извън нейните предели тези хора са обречени на израждане, а расата - на упадък. Много рядко на изучаващите тайните на живота ученици идва наум, че случаите на загуба на здравето могат да бъдат свързани преди всичко с несъответстващата цветова среда, но все пак това е така. Дадената територия на Калифорния се намира в центъра на цветовата зона на Червения Лъч. По протежение на 35-и и 36-и паралели вие ще откриете тези части на земната повърхност, където ще намерят за себе си естествена среда за обитаване червените раси. Сред тези раси ще бъдат ацтеките, индианците и арийците.

Влиянието на цвета е дотолкова фино и мощно, че ако се преселят представителите на раса или даже просто да се измени тяхното привично съобщество и обкръжение за сметка на нововъведени, донесени от хората, принадлежащи към друг цвят раса, то тези от тях, в които действието на двата цвята е изразено най-силно, ще се развиват, придобивайки сила и превъзходство, докато другите ще започнат постепенно да измират или пък техните потомци ще се смесят с основното население и ще заимстват от него най-ярките черти и особености на телосложението. За всеки човек, животно, растение и даже минерал на повърхността на земята съществува определена зона, в която той при други равни условия ще се чувства „като у дома си“ и където всичко ще способства за неговия напредък към най-висшата точка на развитие. Едно от следствията на настъпването на „златния век“ ще стане придобиването от хората на знание как да търсят своя истински дом, своята зона, а заедно с тях и тези необходими благоприятни условия, които ще позволят на всички раси на земята да достигнат най-високата възможна за тях точка на развитие. Отделни умове вече започват да се досещат за необходимостта от сериозни изследвания в тази област. Обаче прилежният ученик на окултизма в своите търсения няма да се спре на тези прояви на цветовете с всичките им следствия; той ще поиска да знае какво се крие зад тези цветови зони и тяхното очевидно влияние на човешката раса, и това Ме кара да се върна към началото на даденото съобщение. Способността да се разрешат тези тайни и да се удовлетвори съдържащата се в самото човешко естество жажда за

знание зависи от това доколко ученикът разбира и е способен да удържи в паметта съответствията – езика на символизма, - а също от неговото умение с помощта на концентрация и анализ да проследи цялата верига от следствия до криещите се зад тях причини. Това не е чак толкова трудно, както може да изглежда на пръв поглед. Вземете за пример червената раса. Червеният сплит на Земята, тоест нейната част, която се управлява преимуществено от Червения Лъч, се намира между 30-я и 40-я градус от екватора; това е и истинският дом на всички народи, които духовно принадлежат към Червения Лъч.

Съществува също множество хора, въплътени в днешно време в смесени раси, които принадлежат към Червения Лъч, но се намират на границата на прехода към някой друг Лъч; тъй като трябва да се помни, че в началото на всяка нова Манвантара готовите за въплъщение монади идват под управлението на някакво друго качество на живота, или цвят на Лъча, а не в този, в който са се въплъщавали по-рано. Тези от тях, които сега са въплътени в Червения Лъч, ще станат в следващата Манвантара част от Синия Лъч, а тези, които принадлежат съм Синия, ще станат част от Червения, освен ако те вече не са преминали през тази фаза на съществуване, в случай на което те, а също и монадите, принадлежащи в днешно време към Червения и Синия Лъч, ще преминат в началото на следващата Манвантара във Виолетовия.

Докато вие не поискате да приемете факта, че всеки цветен Лъч, както и всеки друг подраздел на Космоса, представлява въплътена същност на някой план на битието, вие няма да бъдете в състояние да приемете и Моето твърдение за това, че в тази същност, която ние наричаме Червен Лъч, има съответстващ на тази червена цветова зона на земята сплит – космически сплит, - представен от планетата Марс, ако говорим за плана, достъпен за човешкото зрение; а също и други подобни сплитове, или по-точно, енергийни образувания, които съответстват на своя сплит на всеки от невидимите планове. Ако вие сте способни да осъзнаете, че всички тези различни сплитове, проявяващи се във всяко състояние на материята, силата и съзнанието, в своята съвкупност са единна същност, то на вас няма да ви е трудно да разберете, че неизбежно трябва да съществува много могъща сила на привличане между червената цветова зона на земята и народите от червената раса.

САМОУБИЙСТВОТО НА ДУШАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 51

И най-последният страхливец в случай на крайна необходимост може да събере увереност и да излезе в защита на своята позиция. Но само герой от героите е способен спокойно да приеме упрека и чистосърдечно да си признае извършената грешка пред тези, чието добро мнение той цени, а после, останал сам, да поработи над нейното изправяне. Именно от такива се гради Царството Небесно, за тях се грижат Великите Души, такива привличат те в своите сфери колкото може по-скоро. Но този вид мъжество и храброст, която проявяват човекоубийците, или опиянените от парична печалба, или храбреците на бойното поле на съвременната

действителност, не придава на човека никаква сила и не носи на света никаква помощ.

Докато човек не може смело да осъзнае своите неправилни действия и да признае своите грешки, а след това така също мъжествено да приеме тази прошка или наказание, които са му били предложени, без да се чувства при това незаслужено обиден или унижен и затова имащ причина за пропълзялата в неговото сърце ненавист към този, с когото е бил несправедлив и от когото е бил простен, - той е недостоен даже да развърже сандалите на своя предишен противник. Неговата недостойност се съдържа не в първоначалната грешка; сама по себе си тя няма, говорейки по същество, чак такова голямо значение, тъй като главното не е това, което ние вършим, а това, което ние сме, което сме станали в резултат на нашето деяние. Липсата на достойнство се заключава в основната причина за заетата от тях позиция, тъй като зад тази позиция се крие уязвеното самолюбие. За него в този момент изобщо не е важно, че може би неговият противник е бил прав а той – не; възможността за по-далеч отиващите последствия на неговите грешки едва ли му се струва достойна за неговото внимание; единственото, което има значение за него е това разяждащо петно, повредило доспехите на неговото самолюбие.

И доколкото самоотречението представлява ключов камък в свода на човешкото развитие, такива мъже и жени не се допускат до вратата на истинското ученичество.

Земята е пропита с кръвта на жертвите на човешкия егоизъм. Всеки Бог, всеки Спасител, всеки истински Учител, който някога се е докосвал до човешкото съзнание, е полагал отчаяни усилия, умолявайки своите слушатели в името на милосърдието към самите тях да съкрушат демона на егоизма, влачещ ги към погибел. Все по-здрави и по-здрави стават задушаващите обятия на този демон в днешния век; все по-дълбоко и по-дълбоко проникват неговите отровни нокти в душите на хората; все по-гръмко и по-гръмко се раздават воплите на неговите жертви, - вопли, достигнали сега до самите небеса и изискващи въздаяние. И – уви! – все по-стремително и по-стремително се приближава великият ден за разплата. И тогава ще последва ерата на преустройството, ще дойде денят, когато човек само за отхвърлената някога от него възможност ще отдаде охотно всичко, което притежава на земята.

Вместо да стане живо подобие на великия Идеал, запечатан в неговия ум в зората на света, човекът е изпаднал в робство много по-лошо от това, което някога е знаел на земята най-презреният роб. И ти, о мъжо, не можещ да прости на човека, който те е оскърбил и унижил! И ти, о жено, поради прищявка, скъсала струната на сърцето на друга, която е стояла на пътя на твоя успех; или на тази, която те е надминала в някакви дребнави претенции и която ти ненавиждащ, защото се боиш; или на тази, която не ти е позволила грубо да нахлуеш в тайника на нейната душа! Не се заблуждавайте! Не мъжа и жената ненавиждате вие - *а Бога!* Вие разпалвате пламъка, който ще унищожи добива на вашите животи. Вие копаете яма, в която сами ще паднете, тъй като „знаете какво творите“. И вие няма да можете повече да прикривате голотата на вашата собствена жестокост, на вашите недостойни желания или на вашето честолюбие в одеждите на незнанието.

Самите небеса се разтърсват от тежестта на горестните мъки на тези, които са страдали и които страдат сега, опитвайки се да запечатат върху огледалото на вашите умове тази нерушима истина. Слушайки или четейки за подобни мъченичества, вие обсъждате основните аспекти на тези печални истории, граматичната конструкция на изреченията, в които те са изразени, а после отхвърляте всичко това и продължавате да живеете така, сякаш никога не сте чували за тях. Изсечените от времето около вашите очи и уста гънки ще разкажат истината даже на най-повърхностния наблюдател; бодящата, жестока искра в дълбините на вашите очи; постоянно стиснатите в юмрук пръсти; безпокойните движения на тялото – всичко разказва същата тази история.

Знаейки достатъчно добре за безграничната мощ на мисълта, за силата на личното влияние, вие въпреки това казвате: „Но защо съм длъжен да се старая да придобия качеството самоотречение, ако съм обкръжен от свидетелства за отявлен егоизъм в другите?“ Уви, вие не виждате, че човекът стои сега на кръстопът, приближил се до най-висшата точка на развитие на животинското естество. Сега егоизмът е достигнал своя апогей и човекът трябва или да се търкулне назад, към своите предишни груби животински инстинкти и навици, или да пресече моста, разделящ животинското и човешко царства; тъй като, с редки изключения, човекът засега още не е достигнал в своето развитие до истински човешкото състояние. Камъните, от които се гради този мост са и камъните на жертвеността, камъните на безкористните усилия, и вие няма да можете да преминете този мост дотогава, докато не направите от самия себе си още един камък, който да послужи за опора на другия, вървящ след вас странник.

Нито един човек не може да извърши пътешествие в истински Човешкото Царство преминавайки този мост и да се върне назад към предишните условия, като същия този човек. Промяната, протекла в неговия живот, е подобна на промяната, която следва след преминаването през още по-дългия мост на смъртта, когато човек се среща лице в лице със своята собствена душа. Нотите на Песента на Живота, звучащи в мелодиите на вятъра, свирещ в клоните на горските дъбове, не приличат на тези ниски тонове, които достигат до вашия слух от великите пространства на затревените прерии, и все пак това е същата тази песен. Но в звученето на песента на вашето сърце при извършването на някаква безкористна постъпка има много малко сходство с хрипливите, крякащи звуци, излизащи от същото това сърце при егоистично действие.

Вие може би считате, че егоизмът - това е някакъв вид движение, неопределено качество, нещо нематериално, ненаучно, което ще се разсее в пространството с оставянето на физическото тяло. Вие не осъзнавате, че формата на енергията, наричана от нас егоизъм поради липсата на по-подходящ термин, представлява антитеза на Безпределното Самоотречение, на истинското „Аз“. Там, където един отдава всичко, друг *поглъща всичко;* и в този стремеж да взема той привлича и обединява всички злобни елементарни сили на негативния полюс на живота, убива и души своите смъртоносни обятия всичко живо. Телесното самоубийство е незначително в сравнение със самоубийството на душата, а непрекратяващият се егоизъм е, извън всякакви съмнения, такова самоубийство на душата. Като знаете това, струва ли си да се учудвате, че неизброимо множество мъжествени и самоотвержени души са проявили велико самоотречение,

пожертвайки своя живот, за да научат хората на този във висша степен велик урок на самоотверженост.

АСТРАЛНИТЕ ОТПАДЪЦИ

НАСТАВЛЕНИЕ 52

На тези, които считат, че вече са открили тайните на Вселената и пред които животът не поставя повече никакви въпроси, които за свое собствено удовлетворение вече са очертали границите на цялата материя, сила и съзнание; на тези, които вследствие на самоугаждане и безчовечност изгарят този жизнен ефир, който изтича през всяко нервно окончание на органите на чувствата, за да се появи след това отново – вече без обличащата го обвивка – в съответстващите на ефирните проводници сензорни импулси на астралните тела на нормално развитите човешки същества, - на тях няма какво да кажа. Но за озарените, за тези, които са докоснати от божественото вдъхновение и възторга на познанието, за смирените търсачи на ключовете към тайните, които ги срещат в живота на всяка крачка, - за тях Аз ще се опитам още и още пъти да приотворя частично някои страници от великия фолиант на Битието. Нито една от тези страници не представлява по-голям интерес, по-дълбока истина от тази, на която са записани ефектите на записите за гибелното въздействие върху мисленето на въплътения човек на определени въплътени ефирни сили, обитаващи плана *кама-рупа.* Това се отнася особено за тези неблагоразумни, високомерни отрицатели на психическите феномени, а също и за тези своенравни и непослушни ученици от първите степени на окултизма, които или пренебрегват, или не се подчиняват на настойчивите предупреждения на Посветените на Бялата Ложа против увлечението към непозволените методи на черната магия, такива като спиритични сеанси, некромантия, церемониална магия и т.н.

В днешно време, както това е било и в съответстващите периоди на по-ранните цивилизации, се е появил цял клас авантюристи, които са навлекли и продължават да навличат лоша слава на някои аспекти на Религията на Мъдростта благодарение на така наречените изследвания на нейните привърженици и тяхното лекомислено и повърхностно отношение към тайните на природата, които те са напълно неспособни да постигнат. Но дори и да са в състояние да разберат нещо с ума, те при това са твърде груби и безнравствени, за да установят необходимите духовни и ментални съотношения, които само и могат да им дадат верния ключ към тези Тайни. Така, нахлувайки в забранените области, те извличат оттам само разпадащи се скелети – остатъци и отпадъци от лабораторията на природата, - пробутвайки ги на користолюбиви и любопитстващи подстрекатели в качеството на истински откровения на духовния живот и мощ.

Всяко *разобличаване*, всяко усилие да се поставят такива хора пред съда на обществения закон, всяко разбиване на чашата с виното на живота, разрушаване на интелекта или други следствия на неподчиняването на Божествения Закон дават на определен разред светски хора единствено само още един повод за издевателска

критика и плоски шеги. На тях и през ум не им минава, че зад всяко такова произшествие стои страшна трагедия – трагедия, към която те са причастни много повече, отколкото предполагат, и ако можеха да осъзнаят това, то биха се разтреперили от ужас. Тъй като всички тези случаи на грубо нарушаване на божествения закон са обусловени преди всичко от тяхното безумно поощрение, тяхната снизходителност и подкрепа на тези, които на началния стадий на това безумие са извършили тези престъпления против Светия Дух.

За да запълнят часовете на безделие с някакво гъделичкащо нервите развлечение или да научат за потайни неща, позволяващи да отгатнат мястото при надбягвания, да удовлетворят развратни желания или да спечелят голяма печалба в борсовата игра, - тайно и пред очите на всички се използват услугите на гадатели, спиритисти, хипнотизатори и други черупки, които някога са били човешки души. Всичко това развращава и разрушава мозъка на тези слаби души, които се борят да се удържат в този свят на вещи и да заработят за живота на себе си и на своите близки. Учудващо ли е, че те се улавят за този обещаващ лесно достижима изгода способ за използване на своята недоразвита психическа сила, ако примерът на тези, които са ги научили на стремеж към превъзходство винаги е пред тях? Втурвайки се по този път те даже не осъзнават, че ако бъдат уличени в своите слабо скривани опити да забогатеят от своите ближни, то на свой ред ще станат обекти на презрение, унижение и насмешки от страна на тези, които в действителност са отговорни за тяхното падение. Огромен е грехът и на двамата, и такова също – според техния грях – ще бъде и наказанието. Не много сериозно изучаване на принципите на Религията на Мъдростта би дало на всички гореуказани лица възможност правилно да определят причината и следствията на такава катастрофа и би пробудило искрено състрадание в не изсушените от самоугаждането сърца.

Нито един човек не може да направи рязък скок от единия полюс на живота към другия. За да се превърне светецът в грешник и *vice versa[обратно-бел.на прев.]*, е нужен твърде продължителен период от време, а също и въздействието на значителни психически и ментални сили. Всеки сензитивен психик би могъл да ви повери, че в самото начало на своята медиумна кариера неговото сърце е било изпълнено с най-чисти желания и образи на любов, стремеж към благотворителност и служене в полза на целия човешки род. И това би било самата истина ако тази същата сила, с която те са били надарени (или прокълнати), беше придобита от тях в резултат на техните стремежи и усилия, насочени по верния път.

За падението на много чувствителни хора са отговорни ортодоксалните представи за небесата и ада. Те са пропили техните умове с вярата в това, че всеки план на битието, който произвежда или възпроизвежда това, към което страстно ги е устремявал техният смъртен инстинкт – удовлетворението на техните чувствени желания и въжделения, неизбежно трябва да принадлежи на небесата, а всичко, което предизвиква отвращение и страх, - на ада. На тях не им е идвало наум, че могат да съществуват междинни планове на живота, в които се отразяват първичните форми на това, което е било или би могло да бъде земни удоволствия и удовлетворения на чувствата, - образи, изпълнени с жизнеспособност; въплътени форми, съществуващи само като безотговорни сили и само дотогава, докато не се изчерпи присъщата им енергия. Но докато тази енергия остава, те следват зова на

тези, чиято воля може да управлява тяхното движение и веднага щом индивидуалната воля получи удовлетворение и нейната енергия се отзове, продължават да блуждаят в астралното пространство, нерядко използвайки умствената сфера на някой въплътен човек само като почва за наслаждение. Тези ученици биха могли също да узнаят за съществуването на безкрайно множество човешки отломки, изхвърлени от живота вследствие на самоубийство, убийство или насилствена смърт, разярени от своите напразни опити да удовлетворят личното желание и напълно зависещи от въплътени сензитиви в това, което се отнася до неговото удовлетворяване, и всички те нашепват и нашепват в ухото на слабото същество: "Направи това, и мощта и богатството ще бъдат твои", „Направи това, и всички царства на света ще ти принадлежат". Все тази същата стара и заедно с това вечно нова история. И накрая, такива ученици биха могли да видят как хитроумно и настойчиво се изкушават тези нещастни жертви, как те се пристрастяват към извършването на дела, от които техните души са се гнусили в предишни дни.

И какво, освен жалост, могат да изпитват сърцата на истински Великите и Благите по отношение на тези споменати от Мен човешки отломки?

Какво, освен страдание и дълбоко съжаление, може да има в сърцата на „Тези, Които знаят" по отношение както на изкусителя, така и на изкушавания - към всички жертви на тази най-огромна от всички трагедии? Ах, вие сами не знаете какво творите, слепи лидери на незрящите, упорстващи в своето невежество ръководители и управители на човешкия закон! Да ви покрие вас всички под своя покрив, като крила на могъщ орел, безграничното милосърдие!

РАЗВИТИЕ НА ВОЛЯТА

НАСТАВЛЕНИЕ 53

Приемането на Истината от масите, колкото и да пречат на това различните тълкуватели, неохотно признавайки или пък скривайки Истината, може да бъде предмет на дълбок интерес само за тези пазители на нейните съкровища, чиито първи усилия да намерят нейното изражение ни отпращат много векове назад и които за разлика от съвременните тълкуватели и мними откриватели на Истината не търсят за своя труд нито признание, нито награда. Аз умишлено казах "мними откриватели", тъй като Истината никога не е била открита от човека; истината се открива, или разбулва себе си сама пред сериозния и безкористен търсач в частната област на неговите изследвания. Тя е винаги с нас, винаги е тук и винаги е била тук. Просто материалната плака пада от менталното око на човека, готово за възприемане на истината в резултат на въздействието на присъщата ѝ сила върху тази "плака", която дотогава е ограничавала неговите възможности за наблюдение. Никога досега истинността на всичко гореказано не е била така очевидна, както в сегашния век.

Новоприетите в Религията на Мъдростта през миналите векове символично са изразявали фактите, отнасящи се до строежа на материята, в псалми, проза и

поезия. Повтаряли са ги и са ги четели повсеместно, и макар мнозина да са се отнасяли към тях с насмешка и пренебрежение, все пак някои са приемали тези символи и са се намирали под тяхно влияние.

Когато Бялата Ложа даде на света "Тайната Доктрина", то дори само в този безценен труд беше събрано ведно всичко, което светът някога е знаел и всичко, което той някога ще узнае в настоящата Манвантара за първопричините и фундаменталните принципи на всички степени на материята в пределите на познаваемото от човечеството в неговото днешно състояние. Това е достатъчно общо твърдение, но въпреки това то е вярно; и в това може да се убеди всеки сериозен ученик, изучаващ "Тайната Доктрина". Но тези велики истини не могат да бъдат разкрити на масите докато нивото на развитие, достигнато от човека, не бъде достигнато от всички степени на субстанцията-материя, с които тези маси се отъждествяват. Вероятно мнозина не са и забелязали, че между неотдавнашния обрат в цветарската, плодовата и зърнената индустрии, случил се в резултат на забележителното кръстосване на жизнените токове и значително ускорилото се развитие на менталната и психическа сила в човека съществува особена връзка. Обаче зад това стои нещо по-голямо от простата връзка. Развитието на единия и на другия клас живи същества се дължи на действието на един и същи закон, изпълняван с едни и същи порядки в живота и извършван в течение на един и същи период от време.

Сега на земята са въплътени няколко даровити умове, велики души, чрез които работи Бялата Ложа, за да осъществи тези изменения в растителното и човешкото царства. Особената група души, за които говоря Аз се въплъти преди 50 – 75 години. Техните лични усилия ще се прекратят в пределите на следващите двадесет и пет години и в този период кулминационната точка на тяхната работа ще се прояви в нова подраса както на човешкото, така и на растителното царства. Всичко казано тук от Мен в еднаква степен е справедливо и за другите подраздели на проявения живот, но обсъждането на тези въпроси би отнело повече време и усилия, отколкото Аз мога да отделя сега. Затова ще ги оставим за бъдещето.

Човечеството *en masse* се приближава сега до друг аспект на своето достояние; и именно този аспект налага върху него огромната отговорност за нужното използване на тези съкровища на Мъдростта, които са били наследени от него в резултат на многовековен труд и жертви. Изобретение след изобретение дава в ръцете на човечеството средства, с помощта на които то може да изследва скритите причини на видимите следствия. И в никоя друга област това не се проявява толкова очевидно, както в областта на взаимодействието, движението и съчетанието на Огнените животи.

Макар научните изследвания вече да показаха, че цялата материя, в това число и огънят, се състои от атоми, но въпреки това атомният строеж на съзнанието, тоест висшия огън, и неговата неделимост от цялата останала материя още не са установени. Всеки лайя-център [В окултизма – точката, в която веществото става еднородно и неспособно да взаимодейства или да се диференцира (Бел. ред.)], всеки атом представлява сам по себе си самосъзнаващ се живот, съставна част на по-сложен и по-съвършен живот; дотолкова по-голям от самия него, от вътрешна гледна точка, доколкото камилата е по-голяма от мравката от външна гледна точка. И все пак окончателното разкриване на дълбините на

материята все още не е достигнато и предстои в твърде отдалечено бъдеще, не поддаващо се на времево изчисление.

Човекът е напълно способен с помощта на механични средства поне приблизително да оцени сумарното количество енергия, произвеждано от всички вълни на Тихия океан, но с никакви методи и с никакви средства той не може да измери тази огромна енергия, която се съдържа в атомния център, в един единствен огнен живот. Ако вие можете да приемете такова твърдение, то ще получите известна представа за колосалните възможности за растеж.

Доколкото центърът на огнения живот проявява в по-голяма степен характер на позитивно, а не на негативно електричество, то неговото първо покривало - слизестата обвивка - проявява в по-голяма степен характер на негативното електричество; иначе субстанцията, от която се състои тази слизеста обвивка, не би могла да бъде пренесена от един план на живота в друг. Именно временното нарушаване на равновесието, изменяйки характера на субстанцията, я кара да се проявява; и първата нейна проява във форма започва в междинното състояние между физическия и астралния планове.

Както изглежда, на обикновения изследовател в тази област не идва и наум, че разликата между човешкото и земното електричество се заключава в това, че огнените животи на последното са лишени от тази слизеста обвивка, която и ги отличава от първите. Те още не са толкова развити и няма да могат да придобият тези защитни покрития докато не се съединят с други в по-сложни организми, в живо органично тяло. Човешката воля трябва да преодолее тези защитни обвивки преди да може да управлява съдържащите се в тях огнени животи и, като следствие – личната воля на хората. По друг начин стои въпросът с Божествената Воля: всички вещи и всички животи се раждат подчинени на нея, и докато човешката воля не се откаже от робското подчинение на своето „аз“ и не се отъждестви с Божествената Воля, тя няма да има сила да проникне през тези слизести обвивки. Опитът като че ли противоречи на казаното от Мен; но в случая с хипнозата, независимо дали операторът осъзнава това или не, се осъществява подобно временно обединение, и една от най-сериозните опасности на хипнозата се състои в това, че това обединение не е постоянно и резкият преход от едно състояние в друго оказва въздействие много по-силно, отколкото циркулиращият в нервите жизнен ефир може да понесе без да се разрушат клетките на мозъка, чрез които той трябва да изпълнява своите функции. Опитвайки се да проникне през слизестата обвивка на огнените същности с помощта на свръхусилие на концентрацията, човешкият ум често не издържа такова напрежение. Клетките на мозъка се разрушават и операторът, претендиращ да е проводник на божественото, се предоставя на милостта на безотговорните сили, в чието владение той невежо е нахлул; в резултат на което възниква болест или безумие.

Тези велики истини се разкриват постепенно, крачка след крачка, но докато изследователят ограничава своите търсения само в една област на знанията, изключвайки всички други, той е обречен на неуспех.

КАРМАТА: ДЕЙСТВИЕ И ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 54

Хвърлете камък в неподвижната гладка повърхност на вира, звук - в безмълвния океан на ефира, мисъл - в спокойния ум на човека и вие ще нарушите условията на равновесието на определената област или сфера, на субстанцията, в резултат на което ще възникнат постоянно разширяващи се кръгове на вълните, чието движение няма да се прекрати докато те не достигнат пределите на тази локална сфера. С достигането на тези граници направляващата тези вълни енергия веднага ще се върне към центъра, от който те са започнали своето движение.

Що се отнася до зародената в ума на човека идея, то последващите я мисли, които при завръщането на вълните на Манаса на цял рояк ще посетят този индивидуален ум, ще бъдат изкривени отражения на първоначалната идея. Понякога тези образи не биват разпознати и от самия мислител поради това, че той не е осъзнал напълно потенциалните възможности на тази идея, когато тя му се е явила за първи път.

Възвратните вълни на звука, изпратен някога в ефира, носят със себе си съответстващи образи, начупени геометрични форми, дисхармонични или минорни акорди, сякаш неузнаваеми за този, който е породил този звук поради това, че той почти нищо не е знаел за действието на освободената от него енергия.

Всяко добро или лошо действие, извършено от човека, поражда резултат със съответстваща значимост, тъй като освободената при това енергия се излива навън, в океана от прана – жизнената сила. И както изображението на човека или предмета, намиращ се в центъра, хвърля своя изкривен образ върху всяка вълна от разбъркания вир, така и всяка постъпка на човека хвърля определено отражение върху вълните на праната в пределите на определен радиус. Може да изглежда, че тези отражения нямат никакво сходство с централния обект или индивид, но Мъдрецът или Ясновидецът безпогрешно ще види и тяхната първопричина, и тяхното крайно следствие.

Ако вие можехте правилно да четете отраженията на добрите дела, те биха ви повели през много обиколни пътища, през много народи и страни – назад към този, който е извършил тези дела; и това е така също вярно, както и това, че утре на вашия хоризонт ще изгрее слънцето. Вие не можете да си вдигнете пръста, да породите някаква мисъл или да произнесете някакъв звук без да нарушите равновесието на света и до известна степен на Вселената. И гребенът на образувалата се вълна непременно ще се завърне при вас във вид на награда или пък на наказание за извършеното действие.

Този закон може да се проследи в примера на всички престъпления. Престъпникът, скривайки се, неизменно оставя своето отражение, а също отражението на своето действие във вид на някакъв образ върху всеки отпечатък на крака, върху всяко последващо действие. И само поради това, че детективите на

човешкия род не притежават достатъчно мъдрост, за да четат тези знаци, които оставя след себе си престъпникът, той се изплъзва от преследвачите.

Вие можете да дадете на нуждаещ се човек монета – и е възможно никога да не свържете този скромен дар с предлагането на най-голям дар, какъвто може да се намира само в разпореждане на нацията. Но ако подбудителната сила на извършената от вас постъпка е била достатъчно висока и ако получателят е приел вашия дар заради най-висша цел, стояща пред него, и го е употребил с максимална полза, то породената по този начин триединна енергия ще се разлее на вълни, върху които ще бъдат запечатани образите на благите следствия на това действие, и възвратните вълни неизбежно ще ви възмездят за вашия дар, умножавайки го стократно.

Но помнете: именно от височината на мотива, целта и приложението зависи доколко голям ще бъде кръгът, описан от освободената от вас енергия, каква височина ще достигнат вълните и колко голяма ще бъде сумата на върнатия към вас дълг.

СИМВОЛЪТ НА ЗМИЯТА

НАСТАВЛЕНИЕ 55

Хората винаги са се опитвали да проникнат в дълбоката тайна, криеща се зад антагонизма на човека по отношение на пълзящите твари – невзрачния червей, безвреден, а понякога и полезен, като малка змия - усещан от него, когато тези твари случайно полазят по голото тяло. Други създания могат да предизвикат в човека страх; той може да отскочи, поразен от ужас, от мечката или тигъра; той може да изпитва неприязън, недоверие или пък да бъде напълно равнодушен към много други животни, но ако те случайно се докоснат до неговото тяло, той би почувствал онова дълбоко отвращение, което възниква от съприкосновението с някаква пълзяща твар. За такова чувство съществува дълбока, далеч отиваща причина. Тя е така дълбока и широка, като двете страни на съществуването – живота и смъртта, а началото на тази антипатия продължава към самото начало на живота на човека като съзнателно същество. В думите на Йехова за предстоящата вражда между семето на жената и семето на змията се е съдържала огромна истина, и заедно с нея е била провъзгласена войната между Бялата и Черната Магия на една Манвантара.

В известен смисъл всички пълзящи твари се наричат с една дума – „змия“. В езотеричен аспект „змията“ символизира висшата точка в развитието на човешкото същество, в екзотеричен той представлява символ на низшата точка на неговото развитие.

Тук, както и във всички други подраздели на Космоса, се проявява действието на двата полюса на манифестация. Колкото по-далеч се придвижва човек, толкова повече ще нараства неговата антипатия към влечугите – хлъзгави, криещи се, пълзящи твари, тъй като пропастта между неговата висша и низша природа постоянно се разширява; и дотогава, докато той завинаги не се раздели със своето низше „аз“, придобивайки пълен контрол над него, обаянието на това низше

„аз“ с всички негови изкушения и съблазни ще се усилват постоянно, а битката ще става все по-упорита.

Когато „петата на жената смачка главата на змията“, тоест когато негативният аспект на вечно женственото – душата – влезе в контакт с позитивния – главата, низшият разум, тоест мъжкият аспект на материята, един от двамата близнаци трябва да изчезне; и трябва да изчезне именно последният, тъй като, когато това се случи, ще настъпи краят на Манвантарата и Душата и Разумът ще станат единни.

Пълзящият по тялото на човека червей или змия не предизвикват някакъв особен страх в неговите мисли. Както е казано по-рано, това е съвсем различно чувство: човекът под действието на силата на това отхвърляне мигновено, почти конвулсивно трепва, и в резултат това създание рязко се отърсва от това място, където то се е промъкнало. Подобно действие на тази сила на отблъскване е само слаба проява на същата тази сила, когато тя се поражда от „петата на жената“ и се изхвърля от нея в резултат на взаимодействието на силите на привличане и сцепление. При контакт с подобно създание активността на жизнения ефир, циркулиращ в нервите на кожата, мигновено се усилва; и веднага след като желанието да се освободите от „противната твар“ достигне мозъка, последният отдава заповед на мускулите на ръката и тя се подчинява. Срещат се, наистина, и „изключения, потвърждаващи правилото“ в лицето на мъжете и жените, които, колкото и да е странно, обичат змиите. Такива хора се отнасят нежно и ласкаво към тези създания, демонстрирайки, за голямо учудване на обкръжаващите, своето умение да ги управляват. И ако подобно чувство на симпатия е искрено, то е предизвикано от едно от двете: или човекът дотолкова е привикнал към змиите вследствие на постоянен контакт с тях, че е съумял да пребори естественото чувство на антагонизъм и силата, символизираща „женската пета“, се е развила в неговото тяло в такъв излишък над силата, символизираща „главата на змията“, че жизненият ефир не отговаря повече на влиянието на тяхното докосване; или човек е попаднал под контрола на някакъв черен маг, вследствие на което напълно се е изменила цялата негова природа и той се е оказал във властта на тези, които управляват подраздела на живота, към който принадлежат тези пълзящи твари и което съответства на плана на низшия астрал.

Змията (съгласно ортодоксалната концепция – Изкусителят, или олицетворението на злото) е била разбрана твърде неправилно. Тя се явява най-съвършеният символ на двата полюса на живота. Във висше значение тя представлява Стражът на Прага, и дълги векове „Наги“ (тоест „Змии“) са се наричали Посветените от високи степени, в чиито задължения са влизали всевъзможните изпитания на кандидатите за встъпване в някоя степен на Ложата. Ако такъв кандидат е претърпявал неуспех, то силата, отговорна за неговото изпитание, естествено се е разглеждала от него като нещо зло, особено в тези случаи, когато ученикът още не е достигнал до стъпало на развитие, което би му позволило да види стоящите зад това изпитание справедливост и милосърдие. Сила на мълчанието, мъдрост, уединение, отхвърляне на покривалото, умението да се облича в различни форми – всичко това в известен смисъл сближава змията и Посветените, а също обяснява защо змията символизира висшия полюс на битието. Присъщото на тях ограничение в низшето равнище на живота, тяхната хитрост,

коварство, носената от тях отрова, способността да нападат зад гърба и т.н., - всичко това символизира привичките и свойствата, асоциирани с природата на черния маг. Ето защо змията се е оказала толкова подходящ символ за двата полюса на живота.

СЪЗИДАВАНЕ В ЕДИНСТВО И ТРИЕДИНСТВО

НАСТАВЛЕНИЕ 56

Аз се обръщам към вас опитвайки се да ви внуша мисълта за важността на обединеното действие, но при това забелязвам, че в много случаи вие почти или даже съвсем нямате понятие за неговите основни принципи, и затова малко цените резултатите от обединеното действие във всяка сфера на вашите стремежи, а също неговото въздействие върху вашето собствено както вътрешно, така и външно развитие. Тези, които вече са достигнали до средното ниво на знание по този предмет, може би, няма да намерят нищо особено в последващото *resume* на фактите, отнасящи се до еволюцията. Но за тези, които досега просто не са имали възможност да го изучат чрез съзнателно прилагане на изученото, Аз се надявам накратко да изразя идеята за действието на законите на еволюцията и инволюцията, разчитайки на помощта на тяхната собствена интуиция.

За начало си представете цялото пространство, състоящо се от безброй милиарди безкрайно малки животи с разнообразни степени на потенциалност на числото и формата, пребиваващи временно в състоянието на бездействие и покой. Всяка от тези степени в началото на Великия световен период трябва да получи еволюционен импулс, за да завърши развитието на съставляващите я животи чрез проява и разкриване на съдържащата се в тях потенциална енергия, която фактически представлява тяхната основа. Благодарение на този импулс тези животи си пробиват път през притискащата и обвиваща тяхната аура ефирна сила (явяваща се мост между двете състояния на съзнанието) и по този начин се придвижват от вътрешните планове на пространството във външните.

След тези степени на потенциални елементални сили има такива, които са ни известни като светлина, топлина, електричество, магнетизъм, които във всеки Велик световен период винаги се проявяват първи. А сега си представете това потенциално пространство *in toto* [в цялост (лат.)], като единна самосъзнаваща се Същност с почти неограничена мощ, разум и възможности, която в началото на сегашния Световен период чрез един огромен импулс (желание) се привежда към проява на подобна мощ и с едно продължително вдишване - “единно движение на масата” - събужда множество разнообразни степени на движение и вибрации на съставляващите я животи, или атоми - тези различни степени лайя-центрове, които съхраняват своето съществуване от една Манвантара до друга. Този импулс, който е породен от силата Фохат, потенциалния Звук, подбудителната сила на Космоса, сам по себе си се явява мощта, която се подчинява само на висшия закон, а именно на закона за Привличането (Гравитацията), чиято велика тайна в действителност е духовната мощ, проявени аспекти на която са силите (Боговете) - Притегляне,

Отблъскване, Сцепление, Разтягане, Протяжност и Поглъщане. Тези шест аспекта или модификации на Привличането създават, контролират и разрушават (инволюират и еволюират) всички форми на сила и енергия, проявени на външните планове на пространството и материята. След това си представете, че цялото това потенциално пространство или Същност се разбива на вълни и струи на звука, докато всеки лайя-център от тази маса отговаря на такъв призив, проявявайки своята собствена ключова нота и поддържайки по този начин вибрациите или ключовите ноти на тези звукови вълни в течение на определен период от време. Благодарение на това всяка индивидуална степен на развиващите се лайя-центрове запазва определен темп на масовото движение и с помощта на породената по такъв начин енергия създава определена сфера на влияние - орбита. Размерът на тази орбита се определя от размаха и мощта на силата, породена в момента на взрива. Обединяването на индивидуалните центрове на такива степени лайя-центрове (или атомни центрове) в различни по форма, тегло и плътност образувания се осъществява за сметка на действието на закона за сродството (един от аспектите на силата на привличане) в определен порядък съгласно броя. Отначало посредством тези същите процеси на разширяване и взрив се развива Огънят (Пламъкът), после Водата, Въздухът и Земята, и, накрая, придобиват проявено битие минералните, растителните и животинските зародиши на живот. Най-високи вибрации развива Огънят, атомните центрове на който, събирайки се заедно, се проявяват отначало като слънца, светещи със собствена вътрешна светлина и осветяващи тъмните пространства във всяка индивидуална аура, където оплодотворената негативна страна на жизнения принцип съединява в едно и надзирава лайя-центровете, които в крайна сметка се проявяват като вода.

Както всички лайя-центрове трябва да се взривят, за да се проявят, така са длъжни с течение на времето да се взривят и огнените центрове, съставляващи масата на такива слънца. И тогава техните пламтящи фрагменти, или животи, разхвърляни в пространството, стават центрове на привличане за други странстващи по-малки животи, които се обединяват в големите и се асимилират от тях. Топлинните вълни, породени от пламъка, се привличат от пространството от пребиваващите в него в равновесно състояние води, които се отлагат върху пламтящите маси и благодарение на последвалия взрив предизвикват освобождаване на потенциално съдържащите се в тях газове. Тези газове, пронизвайки и изпълвайки пламтящите маси, ги обкръжават като въздушни възглавници. От съюза на Огъня, Водата и Въздуха, и от породените в резултат на този съюз взривове се образува утайка, наричана от нас елемент Земя; а от съединяването на тези четири елемента, за сметка на аналогичен процес на разширяване и взрив на влизащите в състава указани елементи на живот, по същите тези закони, които управляват действието на първичните звукови вълни, се развива субстанция, наричана в науката „протоплазма“, от която и се образуват всички живи форми.

Убедил се, че цялата материя се е развила отвътре навън, обикновеният човек без особени затруднения ще приеме моите обяснения и, за свое собствено удовлетворение, ще получи известна представа за последващите действия на гореспоменатата субстанция.

С проявяването си указаната субстанция от Нищо става Всичко в зародиш. Духът и материята се срещат. Но със завършването на първата половина на Великия световен период човекът, достигнал през това време до своята висша точка на развитие като човек, отново трябва да стане Бог. Обаче в процеса на това повторно превръщане в Бог той е твърде склонен към забрава на своя Божествен прообраз; забравяйки, че той е всичко на всичко един атом от субстанцията на Бога и влюбил се в своя личен образ дотолкова, че той става главен предмет на неговата грижа и преклонение, той губи паметта си за Лика на своя Отец, за красотата и благостта на своята Майка. Подобно на кораб по време на буря той е мятан от една страна на друга, докато накрая в резултат на дълги страдания не се отвори неговото вътрешно зрение, за да види протегнатата пред него нишка на живот. Тази нишка се подава от висшето „Аз" когато субстанцията-материя достигне своите пределни вибрации като материя. Ако не беше въплъщаването на висшия разум (на духовните *его* в телата, създадени както е описано по-горе), то в този момент материята, изначално снабдена само с низш разум (инстинкт), не би могла да се удържи в състоянието на такива високи вибрации и би се върнала към своето първобитно безусловно състояние, а човечеството в този вид, в който ние го познаваме сега, не би могло да съществува.

Както два триъгълника, сблъскали се с върховете и влезли един в друг на определено разстояние могат да образуват шестоъгълна звезда, така се срещат и съединяват в човека духът и материята: обособени и различни един от друг, но все пак образуващи единен организъм. По такъв начин на духа се дава необходимия за проява в материята проводник, който му позволява да придобие знание за своите възможности във форма. Когато материята достигне своята най-висша възможна степен на вибрация в човечеството, процесите и законите на еволюцията стават обратни; получава се постепенно обръщане на двата полюса на универсалния живот, след което следва също такъв период на инволюция, продължаващ в течение на втората половина на Великия световен цикъл. Първото и последното необходимо условие за инволюцията е постепенното смаляване и понижаване на енергиите на вибриращата ключова нота, тоест степента на масово движение, която е била основополагаща и утвърждаваща мощта на еволюцията; с други думи, постигане на могъщата сила на Безмълвието; съхраняване и концентрация на всички форми на енергията, подготвящи звученето на друга, по-висока ключова нота на Новия век, тъй като работата на еволюционните сили винаги се извършва по спирала, а не по затворен кръг.

Най-високо развитите единици на днешните раси вече достигнаха това стъпало на знание, което позволява да положат фундамента за придобиване на подобна мощ. Когато крайните причини и следствия на еволюцията стават все по-явни, то всички техни усилия, отнасящи се до саморазвитието, трябва да бъдат насочени по линията на кондензацията, концентрацията и съхраняването на тази мощ. И тук именно става по-очевидно значението на самоотречението на личността или алтруизма. Няма по-важни находки в науката от тези, които ще покажат необходимостта от него, тъй като алтруизмът съвсем не е сантиментална добродетел, а абсолютно необходимо условие за саморазвитието.

Когато някоя група от три или повече човека достигне състоянието на пълна хармония във всички свои действия - точката, където се достига кооперация на

тяхната воля и усилия, точката, където както теоретично, така и фактически те могат да живеят и действат в съответствие с техните висши идеали за благо и служене един на друг, това означава, че те са достигнали състоянието, в което могат да станат активни проводници на духовните сили, пораждани от много по-велики същности от тези, чието величие те са могли да осъзнаят някога преди. И ако те станат такива проводници индивидуалната еволюция на всеки от тях се придвижва напред с огромни крачки. Както беше казано, върховете на двата триъгълника – на духа и материята – се срещат и преплитат. Всеки такъв индивид с течение на времето става Спасител на всички тези, които засега стоят по-ниско от него на стълбата на еволюцията. И тогава широко се отваря пътят към проява на своята божествена природа и вместо бавното и болезнено придвижване, вместо да се влачи и пълзи, както е било дотогава, той върви напред и нагоре с огромни крачки, тъй като той "навлиза в своите истински владения" и придобива власт над скритите сили на Вселената. Всяко ваше съзнателно усилие за достигане в живота и действията на такъв триумвират, за който Аз ви казах, ви придвижва с още една крачка към тази толкова желана цел; и всеки път, когато вие изпускате възможността за съгласувано действие, вие се отхвърляте на също такова разстояние назад.

Като знаете истинността и справедливостта на всяко представено тук положение; като знаете, че както Моето собствено, така и вашето лично развитие изцяло зависи от вашето признаване и следване на указваните от Мен закони, струва ли си да се учудвате, че отново и отново ви повтарям Моите доводи и молби да се вслушате и да ги последвате? Тъй като никакви други пътища и методи няма да могат да ускорят вашия еволюционен напредък.

ПОСВЕЩЕНИЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 57

За Посветените немалко е било написано от непосветени, а за Великите Мистерии - от тези, които са напълно невежи по този въпрос. С нищо друго, освен с духовната слепота на хората с посредствен ум, не може да се оправдае тяхната неспособност да осъзнаят цялата абсурдност на каквото и било доверие към тези откровено противоречиви твърдения, предавани за употреба на ума на любопитстващите. Независимо от факта, че в един абзац се утвърждава че Посветеният трябва да бъде въплъщение на Истината, Мъдростта, Предаността и Силата, следващият абзац може да изобразява този Посветен като раздаващ на всички, които пожелаят - независимо от техните добри или лоши наклонности, тяхното неверие или умствено развитие - описанието на някои обреди на посвещение, а и само за пари предлагащ да доведе до висините на посвещението всекиго, който се съгласи с изискванията на тези обреди. Докато човекът не е доказал, че може да запазва своето тяло свободно от греха на сладострастието, своя ум - свободен от ненавистта към своя ближен, а душата - способна за вярност на своето висше „Аз", - той може със същата увереност да очаква осъществяване на

своите стремежи, както и това, че ще получи слънце само заради приятната разходка с лодка. Безброй множество глупци размишляват над подобна измислица, отдавайки за нея добитите с труд средства за съществуване и следват пътеката, прокарана от също такива глупави и безразсъдни, каквито са и те самите. Те напълно игнорират тихия глас, който ги призовава да спрат и да помислят за тази огромна пропаст, която неизбежно трябва да разделя тях, каквито са сега и тези, които вече са достигнали до толкова неизмерима в сравнение с тях висота, че даже ако те напрегнат своето въображение до предела, ще могат да видят единствено слаб отблясък на присъщите на тази висота възможности; след което на тях нищо не би им попречило да поразмишляват за това, което би могло да се случи, ако през лабиринта на предшестващите тази висота еволюционни стъпала бе се заел да ги води развратник, предател, лъжец или богохулник. Ах, деца Мои, не се самозалъгвайте и не позволявайте на други да ви въвеждат в заблуждение; бъдете честни пред своята собствена душа; намерете в себе си смелост да признаете, че независимо от вашите божествени възможности вие още сте пълни със слабости и порочни желания, дори и да не им се поддавате външно; че все още носите опетнените дрехи, изтъкани от вас в течение на дълги векове. Бъдете достатъчно мъжествени да си признаете сами пред себе си тази истина; бъдете достатъчно смирени, за да осъзнаете своята недостойност и достатъчно събрани, за да започнете построяването на фундамента, върху който вие се надявате да изградите здание, най-високия етаж на което ще достига небесата.

Нито един разумен човек няма да ви осъди за вашето желание и жажда да достигнете такива висини, каквито е способен само да съзерцава вашият ум, тъй като самото тяхно съзерцание вече се явява не само вдъхновяващо обещание, но и дава увереност в неизменното достигане на целта.

Не е имало още такава *група* от ученици на Бялата Ложа, която би била допусната до изпитание за по-висока степен на тази Ложа едновременно. Човекът идва на света сам и той също трябва да си замине сам от него - по пътя на смъртта или на Посвещението. И същата тази велика сила, която е ръководила неговото раждане, трябва да ръководи и неговото Посвещение, независимо дали това Посвещение ще бъде осъществено чрез силата и въздействието на Йерофанта от тази степен, която този ученик е достигнал, или пък благодарение на неговата среща със своята собствена душа на тези висини, за които говорих Аз. Бъдете уверени, тъй като Аз ви казвам истината - вие можете да бъдете доведени до подножието на великата Стълба на Посвещението от един от тези, които са облечени с такава власт, но когато вие достигнете тази стълба, ще ви се наложи да преминете покрай Стража на Прага в самота. И ако ви се наложи да преминете покрай него сега, докато още сте обременени със своите слабости, докато сте облечени още в износените мръсни дрехи, за които все още така жадно се държите, то Стълбата ще се разклати под тежестта ви и вие ще се потопите в дълбините на Царството на Сенките [в един от дворците, които вие сега обитавате и изобщо не осъзнавате това с вашето низше „аз“]. Моето сърце се стреми към вас с неизразима любов. Аз протягам към вас ръка с молба и моля да не отлагате пристъпването към залагането на този фундамент. С успешното преминаване на тези първи стъпала вие ще отворите за себе си възможност да се приближите до нозете на Адонай (което обикновено се превежда като Владиката – бел.ред.)

Формата или ритуалът не е нищо повече от материално изражение на това, което реално съществува в духа и ако вие не сте достигнали до осъзнаването на тази реалност, формата няма да ви даде нищо. Ако някой човек би имал силата да ви прошепне на ухото великата Дума на Творението - думата, която би ви направила повече от човек - вие все едно не бихте могли да чуете и разберете тази Дума докато във вас остава дори и най-малка следа от това, което досега е запушвало вашите уши и е свеждало до нула вашето разбиране. Не думите и формите, а мислите, въплътени в дела, ще ви съединят с извора на цялата мощ и ще ви дадат възможност да изпълните задълженията, приети от вас във външните ритуали.

СУБСТАНЦИЯТА НА БОГА

НАСТАВЛЕНИЕ 58

От всички заблуди, някога породени и разпространявани от човека, няма по-опасна и опорочаваща истината от тази, за която са се уловили, прилагайки ги я към един от основните принципи на окултизма и пускайки я за широка употреба от името на Учителите, много непросветени самозвани учители на Божествената Истина. Тази заблуда е толкова по-убийствена по своите следствия, тъй като, очевидно изразявайки общоприетия космически закон, закона за противоположностите, тя подчертава общоизвестната необходимост от подчиняване на своето низше “аз“.

Любовта и ненавистта са двата полюса на единния универсален закон. Но това, което хората обикновено наричат любов, която се дарява или се приема от преобладаващото болшинство от човечеството на материалните планове, носи в себе си повече от природата на низшия полюс, на ненавистта, отколкото на висшия, на любовта. Тя нерядко е жестока, егоистична, нечовечна и твърде малко прилична на тази велика Любов, която изповядват Посветените.

Тълкуването на Посветения Апостол Павел на думите „милосърдие“ и „любов към ближния“ дава най-съвършено описание на проявата на нейния висш полюс в сравнение с другите писания на различни автори на тази тема. Но дори неговата интерпретация е недостатъчна, тъй като в нея не се споменава за самата същност на любовта, закона за привличането, а също и за разнообразните степени на любов, явяващи се различни видове вибрации на тази единна същност.

Сега Аз не си поставям задачата широко да се разпростирам върху научните или универсалните аспекти на този космически закон или върху неговото действие, а само искам да се опитам да опровергая някои лъжливи идеи, проповядвани от псевдопосветени. Тези хора никога не са разбирали съкровените указания, давани от Посветените на своите ученици относно необходимите за ученичеството качества и, като следствие, са ги изопачавали или са ги тълкували неправилно, причинявайки огромна вреда на този, който се е уповавал на техните ръководства. Сред наставленията на тези лъжеучители не е имало нещо по-пагубно от призива за умъртвяване на естествената проява на чувството на любов.

Доколкото Ми е известно, немалка група искрени интелигентни ученици се намират сега под ръководството на такива некомпетентни учители, насочващи

всяко тяхно усилие към потискане на силата и способността да обичат, което притъпява тяхната висша природа и атрофира същите тези органични центрове, чрез които трябва да действа висшият аспект на закона за привличането, за съгласуваност на духовния и материален планове и по такъв начин да придвижи еволюцията на човека. С други думи, те разрушават моста, през който *егото* трябва да преминава от висшето „Аз“ към низшето и обратно. По този начин те отдават низшето „аз“ на милостта на низшите психически елементали, които, отмъщавайки за потискането на физическите функции, доставящи им удовлетворение, в края на краищата се обединяват и запращат незащитеното низше „аз“ в самия водовъртеж на страстите и самоудовлетворяването.

Даже най-ниската вибрация на закона за привличането – страстта, ако тя е напълно естествена, изпълнява определена функция в еволюцията на тези мъже или жени, които не са напреднали повече от първоначалните стъпала на живота и не са постигнали пълен контрол над всички органични центрове на своето тяло. Но преминавайки през такива стъпала, човек вече не може да се върне към по-ниското ниво, без да рискува целия свой път.

На което и космическо стъпало от живота да се намира човек, някакъв аспект (или вибрация) на закона за привличането, - независимо дали това ще е любов към Бога, природата или друг човек, - трябва да бъде негова пътеводна звезда по пътя към следващото, по-високо стъпало; и така дотогава, докато той не достигне такова състояние, при което цялата лична любов се поглъща от вселенската любов, докато любовта, образно казано, не отхвърли от себе си различните дрехи и не стане чиста сила на привличане, превъплъщавайки се едно след друго във всяко живо същество в продължение на следващия период на манифестация. В злоупотребата и оскърбяването на Всемогъщия и Вездесъщ Бог се съдържа огромен грях и препятствие за всяко развитие, тъй като Любовта е именно Бога и сега ще ви кажа че този, който оскърбява и осъжда друг човек или злоупотребява със своята власт над него, потъпквайки някакъв аспект на любовта, той си навлича възмездието на кармичния закон до такава степен, че наистина кръвта му би застинала в жилите само при едното негово приближаване; за нещастие такива хора твърде лесно достигат подобна власт. Едно от качествата на любовта е смирението. Този, който действително обича, винаги е изпълнен с мисълта за своята недостойност в сравнение с предполагаемите достойнства на идеала, създаден в неговия ум и това го поставя в неизгодно положение. Мисълта за своята недостойност за такъв висок дар, какъвто според неговото разбиране трябва да бъде взаимната любов, поражда следващата мисъл: нищо от това, което той притежава, не е достатъчно ценно, за да надари щедро любимия. Въпреки това неговият дар, който могат да презират в живота и с който могат даже да злоупотребят, в действителност се явява мощта, която в съответствие с чистотата, силата и безкористността на тази свободно изливана любов се увеличава при злоупотреба и поругаване от безпринципен мъж или жена; тъй като в същото време духовната сила и духовните съкровища, придобити от дарителя благодарение на такава злоупотреба с неговия дар, се увеличават десетократно. Неговата безкористна любов го води към тази висина, която го приобщава към светците. На него му остава да направи не толкова много крачки по своя стръмен жизнен път и той ще придобие своето възнаграждение в превръщането на личните любов и живот в любов и живот вселенски, ако, разбира

се, се държи твърдо за своя идеал; тъй като и падналият идол служи за него като стъпало, за да се издигне на по-високо ниво, където пребивава неговият истински Идеал. Ако хората помнеха поне, че Субстанцията на Бога е Субстанция на Любовта, то те не биха могли да бъдат измамени с никакви благовидни речи. Най-голямото, с което дарява животът, е безкористната любов, но и тя може да бъде придобита само чрез огъня на отречението. Всички съкровища на света не могат да възмездят загубата на способността да обичате; и когато тази истина бъде осъзната, вие ще получите известна представа за тази невъзвратима загуба, която понася този, който в своя упорит стремеж към саморазвитие постига само атрофия на центровете, през които трябва да протича великата космическа сила на привличането, за да го съедини с Бога, с висшето „Аз" и чрез които само е възможно нашето развитие.

ТРАНСМУТАЦИЯТА

НАСТАВЛЕНИЕ 59

Независимо от всички усилия на католическото духовенство да обясни доктрината за преосъществяването на хляба и виното в тялото и кръвта на Учителя Исус, простият мирянин изпитва немалко затруднения при разбирането на този процес или пък в приемането на самия факт на това привидно чудо.

Доколкото тази доктрина е изградена върху действието на великия природен закон, а резултатите от неговото действие в еднаква степен засягат както членовете на Храма, така и всеки друг представител на човешкия род, Аз ще се постарая да хвърля известна светлина върху този въпрос, разглеждайки и самия закон, и свързаните с неговата проява феномени. Основата на целия окултизъм се разполага върху принципите на Желанието, Подбуждение и Волята. Това са три форми на енергията, които в действие се представят като Светлина, Топлина и Пламък – Баща, Майка, Син – Съзидател, Разрушител и Пазител.

За да разберем висшия аспект на всяко нещо или състояние, трябва да насочим нашето внимание към техния низш аспект, който в разглеждания случай се явява физическото тяло, бидейки негативен аспект на духовното тяло – Сина, Христовото тяло – на Пазителя. За да поддържа и съхранява физическото тяло, вроденият принцип на желанието подбужда животинската воля да действа с цел обезпечаване на неговата храна и усвояване на необходимото ѝ количество през определени промеждутъци от време. Действието на тези сили в човека е станало почти автоматично. На нито един здравомислещ човек няма да дойде наум, че лишавайки своето тяло от храна той ще може да продължи да живее. Но фактът, че не по-малко от тялото, душата на човека също изисква хранене през определени промеждутъци от време и в достатъчно количество, невинаги се признава или приема, следователно в болшинството случаи такова хранене се оказва недостатъчно и нередовно. Резултатите от такова невнимание е лесно да се проследят по лицата и фигурите на срещаните от вас хора. При животните въпросът стои по съвсем друг начин. Докато те не са лишени от храна и вода поради тежките условия, така нареченият инстинкт (у човека вече загубен) кара

животното несъзнателно да използва силата, съответстваща в човека на желанието, подбуждението и волята, и животинската душа се насища почти автоматично. Човекът също може да приведе в действие трите посочени форми на енергията, ако започва всяко приемане на храна със съзнателно изразено желание да нахрани и душата; ако приемайки храна, неговият ум се ръководи от по-висок мотив, а не единствено само от животинското удовлетворяване на апетита; и накрая, ако той завърши трапезата с няколко минути мълчание на благодарност и признателност. Събудени, тези енергии всъщност ще дадат на неговата душа храна, ще осигурят нейното смилане и усвояване. А храната, принесена на тялото, ще стане в този случай благословена и в резултат ще породи най-здрави условия, дължащи се на установилото се хармонично равновесие на силите. “Здравето е хармония”.

Запомнете, че не самата груба храна се съхранява в това забележително вместилище – стомаха, – за да попадне в края на краищата в кръвта и по този начин да нахрани и поддържа жизнените сили на тялото. Тази храна под действието на стомашните сокове се разпада на съставни части, докато накрая не се освободят одушевяващите тази храна огнени животи, за да навлязат в кръвта, предоставяйки на своите обвивки (на отслужилата материя) да споделят съдбата на всички останали външни форми и състояния на материята. Всяка от обвивките на тези огнени същности се отнася към определен план или състояние на материята, и някои от тях са дотолкова изтънчени в своята същност, че вече се намират под влиянието на волята и ума.

Ако желанието е подтикнало волята да се утвърди в мисълта, че определена част и степен от обвивките на тези огнени същности ще храни душата, и ако умът ги е снабдил с движеща сила, карайки устата да произнесе звуци, които да устремят тази есенция в определено направление, то нищо вече не може да я отклони от този курс. И отново същите тези или подобни на тях сили се привеждат в действие от Желанието, Волята и Ума, когато ние изразяваме благодарност след хранене; и тогава процесът на смилане и усвояване на предназначената за душата храна завършва. Не забравяйте, че именно *егото* преди всичко е отговорно за приемането на храна в интерес на физическото тяло, а за него не по-малко важно е храненето на душата. Но Аз съвсем не твърдя, че душата се храни само по такъв начин, тъй като наистина е казано: “Не само с хляб ще живее човекът, но и с всяко слово Божие”. И всяко такова Слово е Син Божи, живо създание, тъй като само животът може да поддържа живот; а тъй като мъртви неща няма, то душата може да се насити с всичко, до което се докосва, ако е способна да търси и да намира такава храна.

Възприемайки думите “Не се грижете за вашата душа, какво да ядете” в техния буквален, а не преносен, както и се подразбира, смисъл, обикновеният ортодоксален вярващ не прави никакво усилие за събуждане на духовното Желание, Воля и Ум преди, по време и след приемането на храна. Вследствие на това той лишава своята душа от редовно хранене, принуждавайки я да се храни с трохите, които падат от масата на богатия, тоест по-съвършения човек. Но уви и уви! – даже тези трохи са твърде тежки за менталното смилане на неподготвената душа, затова тя твърде често е принудена да поддържа себе си с черупките, жалките отпадъци от егоистичния, себелюбив, угаждащ на себе си човек на този свят – на този, който напразно е прахосал безценната храна, тъй като не е имал душа, която трябва да храни и съвсем не се е грижел за душите на другите. Ах,

колко безкрайно жалко, каква вселенска скръб от всичко това! Колелото на света ежедневно раздробява храната, която би могла да нахрани, укрепи и оживи милиони изтощили се човешки души – подтиснати, недоразвити, измъчени, съблазнени, със сломена воля, - тези, които ежедневно изскачат от въплъщението, докато в същото време за тях съществува в изобилие манна небесна, а следователно и живот.

Ако човекът може да осъзнае необходимостта периодично да насища своята душа, да установи за това определен способ и време, да намери и използва външните символи на тази храна и да пробуди скритата в звука енергия чрез определен, изразен в думи ритуал, то буквално би възнесъл съкровище на небесата, помагайки да се създава тази вечна постройка, в която и чрез която може да действа *егото* след като неговата външна форма се превърне в прах.

Някои форми на храната и течностите съдържат повече по количество и по-добри по качество или степен огнени животи от други; сред тях са пшеницата, виното и водата. Те по-лесно се разлагат на съставни части и се усвояват, затова тези огнени животи по-бързо и по-пълноценно се освобождават от зависимостта от по-грубите форми на материята и по-лесно се поддават на въздействието на стомашния сок.

Казаното от Мен може да изглежда принизяване на великия духовен идеал, обаче Аз съвсем не ви подтиквам към принизяване или умаляване на някой един идеал, а бих бил радостен да ви помогна да извисите всички идеали, а също и да разберете, че естественият закон управлява както духа, така и материята.

Няма по-свещена функция от снабдяването на тялото с храна и не можем да си представим по-унизителен процес от простото насищане на стомаха заради удовлетворяване на апетита.

ИДЕАЛИТЕ ЗА БОГА

НАСТАВЛЕНИЕ 60

Каквото и положение да заема човек – било то на роб или стопанин, невъзпитан или изтънчен, той винаги има свой идеал за Бога, макар, може би, и неосъзнат, изопачен, неправилно разбран или даже осмян от него. Ние може да не осъзнаваме този идеал дотогава, докато някое забележително качество или черта на характера в нас самите или в другите не събудят изведнъж нашето уважение или възхищение, след което ние започваме да търсим прояви на това или на подобни на него качества и в края на краищата обединяваме всички, които сме могли да забележим, създавайки от всичко това идеал, който става за нас въплъщение на Силата, Красотата и Доброто. Ето този идеал е и нашето първо реално осъзнаване на Бога. От уважението и почитанието постепенно се събужда или страх, или любов към този идеален Бог в зависимост от нашата сила и способност да съответстваме на изискванията, съставляващи нашето послушание, или от нашия страстен стремеж към някакво изразяване на любовта, която, както на нас ни се струва, е неотделима от този идеал. Други народи са създали свои собствени богове, характера на които по едни или други причини не прилича съвсем на

нашите и, ако те противоречат на нашите идеали, ние веднага започваме да правим сравнения, при това винаги омаловажавайки чуждите богове и превъзнасяйки нашите собствени. Някои от атрибутите на боговете на древните хора отговарят по-скоро на нашето разбиране за дяволите, но това не е учудващо, тъй като в техните религиозни инстинкти е преобладавал страхът.

Някои от нашите по-войнствени събратя, бидейки неспособни по честен път, спокойно аргументирайки своето мнение, да убедят своите другари в превъзходството на своите богове, считат, че те могат с мъчения, измама и даже с куршуми да налагат своите идеи в съзнанието на опонентите.

Прекомерният егоцентризъм пречи на много хора даже да се опитат да разберат идеалите на другите. Те считат за разбиращо се от само себе си, че чуждите на тях идеали за богове трябва да бъдат нищожен предмет, съдейки по познатата им външна форма на поклонение и отказвайки да вярват, че предразсъдъците или несвързаното мърморене на почитателите на такива идеали могат поне в известна степен да сътворят или да представят заслужаващ внимание велик Идеал на Висшата Мощ, Сила и Мъдрост. При това те напълно игнорират факта, че при споменатите разпространители на култа, за разлика от нашите по-културни раси, може да има много по-малко възможности за развитие на образната или описателна способност и че ако ние сме в състояние да интерпретираме правилно техните „незрели“ представи, то бихме намерили в тях идеал, сходен със създадения от нас самите. Невинаги възхищението и възторгът пред зрелищата с кървави сцени и проявата на крайна жестокост, толкова порицавани от нас в религиите на някои нации и племена, са изразявали изискванията и качествата на техните богове. Зад всичко това би могло да се крие огромно възхищение пред свръхчовешката мощ, твърдост и способности, с които те са снабдили своите Богове и благодарение на които биха могли да бъдат наказани техните врагове и обезпечена собствената безопасност. Но когато възхищението и поклонението пред по-благородните атрибути и качества е отстъпило място на наслаждението от извършването на съзнателна жестокост, тогава дяволите са похитили одеждите на Бога и сега ги прилагат в полза на тъмната страна на живота.

Ако ние бихме могли да приемем факта, че всяко благородно, искрено и добро качество, атрибут или предмет, които ние сме способни да различим, наистина е част от Бога, то това би ни помогнало да си формираме правилна представа за Божеството.

Някои от нашите близки не са способни без използване на материални предмети да оформят и удържат в своя ум идеала, даващ им някакво лично удовлетворение; и, извън всякакво съмнение, зараждането на идолопоклоничеството е било следствие на усилията на по-просветените хора да предадат идеите за великите космически сили в такива общодостъпни форми, които биха могли да удържат вниманието на по-малко просветените. Но според това как човек е ставал по-егоистичен, а неговото желание да господства и управлява по-малко разумните маси се е усилвало, изначално чистия стремеж да се предаде знанието за действието на космическите сили се е изродило в жажда за подчиняване на себе си на подобните за сметка на страха и по такъв начин са се появили страшните идоли, олицетворяващи тъмния, негативен аспект на природата; а духовното поклонение, едва събудило се в невежите маси, е било

съзнателно превърнато в идолопоклоничество. Така се е утвърдило поклонението на различни твари вместо поклонението на самия Творец на всичко съществуващо.

В миналите векове такива материални предмети на почитане са били конкретни форми, представляващи такива богоподобни качества, като свръхчовешка мощ, талант, сила и мъжество, и огромната потребност на човека от помощ и подкрепа е облекчавала задачата на жреците и управляващите, използващи чувството на страх и обогатяващи се за сметка на предразсъдъците и суеверията, внедрявани в умовете на невежите маси. Дори само продажбата на такива изображения е трябвало да носи в ръцете на църквата и държавата баснословни суми. По такъв начин това, което някога е служило като помощ в молитвата и концентрацията, е било профанизирано за служене на тъмната страна на живота.

Основната мисъл на разглежданото от нас положение се заключава в това, че, независимо от сериозната деградация на духовните идеали, фактът си остава факт: боговете на отдавна забравени раси и съвременните богове в действителност представляват един и същ Единен Бог, името на Който е Любов. Тъй като даже в най-грубите форми на идолопоклоничеството се е изразявала любов – любов към някои аспекти на това, което е било признато като Божество, към тези Негови аспекти, които първоначално са привличали неразвитите души на съществуващите тогава маси.

Много интелигентни и образовани хора от съвременността считат за необходимо да прибягват към някакъв материален предмет, за да съсредоточат своето разсеяно внимание върху вътрешните неща. Римокатолическата църква, а също и някои други религиозни обединения отдавна са признали тази необходимост и независимо от това, че в много случаи свещенослужителите извличат от тази нужда голяма изгода; изображенията на светците, непорочните деви, мъчениците, Агнеца Божий отговарят на тази разумна цел. Всички те не само помагат на въображението, но и способстват за съсредоточаване на вниманието и за молитвата, а също служат като образи на някои желани атрибути и качества или пък на някакви свръхчовешки същности, изтъквани като пример. За съжаление, истинската цел на такива материални образи твърде често се изпуска от внимание и сътворената вещ се отъждествява с Твореца.

Най-обнадеждаващият и ободряващ факт, който Ние можем да посочим като удовлетворяващ всичко съществуващо се заключава в това, че независимо от всички лъжливи представи, съзнателни изопачавания на истината и умишлената злоупотреба със знанието, Любовта трябва в края на краищата да отъждестви себе си с Любовта; а любовта към прекрасното, към истинското и към могъщото е и Любовта към Бога – самата субстанция на Бога; и съответно на силата и измерението на нашата любов ние се отъждествяваме с Бога, независимо дали предмет на нашата любов са нашите близки, природата или материална вещ.

Исус е Казал: „Ако вие не обичате своя брат, когото виждате, как можете да заобичате Бога, когото не сте виждали?“ Ако ние не можем да различим и обикнем богоподобните качества в нашите братя-хора, то как можем да осъзнаем и отъждествим себе си с индивидуализираната част на това Божество, което, ние считаме, трябва да бъде нашето висше „Аз“ – Светият Дух?

КАМИЛСКАТА ГЪРБИЦА

НАСТАВЛЕНИЕ 61

Вярно е казаното: „По-лесно е камила да премине през иглено ухо, отколкото богатият да влезе в Царството Божие“. Едно от тълкуванията на тези думи на Учителя е свързано с това, че някога в стената на известен древен град е имало врата с особена форма, наричана „иглено ухо“ и източните товарни животни – камилите – не можели да минават през тази врата заради своята гърбица. Ако в основата на такава интерпретация на това библейско твърдение стои истина, то подобно препятствие ние виждаме и в случая с богатия човек. Имуществото на богатия човек съответства на гърбицата на гърба на камилата и докато той е вкопчен в това бреме или пък то е прилепнало към него, той ще бъде принуден да остава извън Небесния Град, тоест да се намира в някакво по-ниско положение. Вярно ли е това тълкуване или не - не е толкова важно; в действителност това твърдение е вярно в своето буквално значение. От своя страна Аз мога да добавя, че е невъзможно богатият човек да тръгне и по пътя на Тайнознанието. Първата задача, която му се дава в отговор на неговата молба да бъде приет в редовете на учениците, това е доброволното отричане от всичко пречещо, решителен и необратим отказ от всичко, което може да препятства неговото развитие. Той може отново да придобие всичко, от което се е отрекъл и даже десетократно повече ако бъде приет, но това никога повече няма да бъде негова собственост, а ще принадлежи на това стъпало, към което той се е присъединил. Той може да бъде назначен да управлява цялото това богатство, но всеки грош, преминаващ през неговата ръка, ще бъде използван само така, както се предписва на другите и от полза за другите. Ако той и получи от това някаква лична изгода, то това ще бъде само епизод предизвикан от това, че самият той представлява част от това стъпало, която определя използването на това богатство. Струва си само малко да се замислите, за да разберете защо това трябва да бъде именно така. От примера с обикновения човек в нашия свят ние прекрасно знаем до какво довежда притежаването на голямо богатство. Деспотизъм, своенравие, високомерие, алчност - ето само някои от злините, породени от неговото притежаване. И което е още по-лошо – това е презрението и властването над тези жалки, раболепстващи и изпълнени със страх ласкатели, които го следват по петите; това е притесяването на бедните, които не са наследили и не са придобили такива съкровища. Всичко това умъртвява душата на богатия човек, разрушава неговото доверие към човешката природа и в крайна сметка го лишава от всичко, което прави живота достоен. Подозрение към отношението на своите приятели, презрение към редовите хора, страх, че роднините и близките очакват с нетърпение деня, когато ще чуят за неговата смърт и ще могат да получат неговото богатство, - какво още да се желае? Наистина най-бедният човек в света има повече причини да се радва на живота, отколкото той.

Човекът здраво стискащ в ръце своята кесия и преминаващ покрай другия – бездомен и гладен; човекът, който може да се въздържи от подаяние на нищ инвалид или на болно дете, които лежат в колибата или просто на улицата, през която той преминава към своя уютен дом, такъв човек няма никаква възможност да застане пред Учителите на върха на великата Стълба на Посвещението.

Аз съвсем не възнамерявам да разяснявам как богатият човек може най-разумно да се разпореди със своята собственост, - това е въпрос на неговата съвест, но Аз настойчиво повтарям, че обремененият с материални богатства човек не може да влезе в Царството Небесно, не може да достигне висините на съвършенството, на Великото Посвещение. Това е една от малкото привилегии, които не може да предостави неговото богатство. Твърде много „гърбици има на гърба си“. Като правило богаташът е преследван от единствения срах, че ще му се наложи да умре и да остави своето любимо богатство. Бедният! Ако той действително можеше да го остави, то за него още би имало някаква надежда. Но за нещастие той не може да направи това и взема всичко със себе си, това проклятие завинаги. Не само материалното богатство (то никога не е предсталявало особена ценност), а резултатите, продължаващите следствия от това, което той е извършил или, напротив, оставил несвършено, - тези беди и нещастия, причинени на другите хора при преследването на тези съкровища; тези възвишени, прекрасни християнски постъпки, които той е можел да извърши, но така и не е извършил. Състраданието, съчувствието, любовта и милосърдието, към които ще призовава неговата гладна душа, той ще може да види само подобно на богаташа, описан от Апостол Лука, - „отдалеч“. Така наречената благотворителност, с която той преди се е гордял, ще стане празна и ненужна, тъй като единственото, което е можело да направи тази благотворителност полезна, - Любовта - никога не е била вложена в нея, а затова и не може да бъде почерпена оттам. Дарът няма особена ценност, а нерядко той е просто ненавистен, ако не е бил продиктуван от самозабрава и любов; но егоистчният човек е изгубил способността да обича, заменяйки любовта с идола, създаден от човешките ръце.

Наистина, сред всички хора няма нито един, който така да се нуждае от вашето съжаление, като богаташът-егоист. Но за свое нещастие бедният човек невинаги осъзнава навреме силата на проклятието на неограниченото богатство, за да не допусне това проклятие да се стовари, на свой ред, и върху него. Наистина, доволството от всичко малко е съкровище.

УБИЙСТВО НА ИДЕАЛИТЕ

ОТ УЧИТЕЛЯ М.

НАСТАВЛЕНИЕ 62

Не ви ли е идвало някога наум, че даже предумишленото убийство не донася такива ужасни последствия за убития и убиеца, каквито – разрушаването на висшия идеал с някакво цинично злословие? Смъртта на тялото е твърде незначително

нещо в сравнение със смъртта на душата, а храненето на душата и, следователно, нейният живот зависи от силата на нейните висши идеали.

Всяко обидно сравнение, намек, пренебрежителна, саркастична или насмешлива дума или нечия мисъл способстват за подриване или разрушаване на нашата вяра и доверие, които ние храним към някакъв идеал на Истината или Справедливостта. Когато в излъчваното от него прекрасно сияние се образува първата пробойна, вие можете да почувствате известно неудобство, възможно даже предизвикващо протест, но вие не осъзнавате цялата гнусота на това оскърбление и неговото въздействие върху вас. И какъвто и да е този идеал за другите, за вас той е най-чистото и свято нещо в света. Той е дотолкова свръхчовешки чист, че и най-малкото петно веднага твърде отчетливо изпъква върху него, а тази разяждаща сила, която е породила това петно, постепенно прониква в най-съкровените дълбини на вашето същество. Вие вече не можете да забравите за нея или да не ѝ обръщате внимание. Тази сила разкъсва менталната тъкан на вашия идеал, оставяйки след себе си зееща празнина, увеличаваща се все по-нашироко и по-надълбоко със всяко нападение, с всяка дума, която видимо подкрепя първото семе на подозрението и в един прекрасен ден вие изведнъж разбирате, че на мястото на вашия чист и прекрасен Идеал е застанала истинска Обител на Смъртта, а Идеалът е убит – убит от вашия открит враг или мним приятел. И тогава спокойствието на вашия дух изчезва. Вярата отстъпва място на материализма, подозрението измества доверието и вие ставате ходеща гробница на мъртви надежди. А когато проверявате описа на това, което притежавате и намирате причината за вашия очевиден душевен банкрут, то в деветдесет и девет от сто случая вие се убеждавате, че ударът е бил нанесен от тези, които вие сте считали за свои приятели и че това е било направено от ревност и завист към вас или другите, заради лични амбиции или заради самоудовлетворение. А вие, с наивната си простота, никога не сте подозирали, дори не ви се е и присънвало, че привидното съчувствие към вашите висши цели, тънко приведеното сравнение между вашите и техните идеали, изразяването на дълбоко съжаление по повод вашето невежество, дружески предложената помощ и, накрая, карикатурните и гротескни изображения, станали възможни благодарение на близкото познанство с Идеала и неговия създател, - всичко това е било само част от дълбоко обмисления заговор на враговете на човешкия род от другите планове. И вие оставате само със зейналата празнина в това място, където някога е пребивавал идеалът на вашето сърце; оставате с отровата, изпълнила цялото ваше същество и толкова изкусно поднесена; оставате безсилни да създадете друг идеал, тъй като цялото ваше въображение се е лишило от живот и вие даже нямате желание да търсите някакъв друг предмет на поклонение.

„Докога, о Господи, докога“ ни учи урокът за това, че буквално няма никаква разлика в това дали нашият ум ще бъде съсредоточен върху индивидуалното изображение на такъв идеал в някоя личност или пък той ще се съсредоточи върху най-висшия идеал на Бога. Тъй като ние самите със своята любов сме подарили на този идеал живот, обличайки го в духовни одежди. И е важно само това, какво представлява този идеал за нас, а не това, което той означава за другите; дали това ще бъде пръчка, камък, личност или Бог – няма значение. За нас е несъществено даже това, какво върши или какво не върши тази

личност, груби ли са тези пръчка и камък или одялани. Чрез определено Космическо звено, чрез кармичната връзка между нас и субстанцията на този идеал, представен по такъв начин, ние можем да получаваме помощ и да възнасяме необходимите молитви на Владиката на целия Живот, запечатан от нашия ум в този идеал. И ние се подлагаме на опасност само тогава, когато от личност, пръчка или камък правим идол, забравяйки, че този идол е всичко на всичко само глина. Нашият идеал се намира над нашите глави, като образец на тъкачна рисунка висяща над тъкачния стан и дори това да е несъзнателно, именно към тази шарка, към този свещен идеал летят мръсните, лепкави мисли и думи на тези, които се опитват да съкрушат нашата вяра и да разрушат нашата любов към нашите Идеали.

ПЛАНИНСКИТЕ ВИСОЧИНИ

НАСТАВЛЕНИЕ 63

Не е трудно да се изразят с думи философски или научни идеи и теории. Така също лесно е да се подберат изрази за описване на делата от материалното съществуване. Но къде да се намерят думи и изрази за дълбоките истини на духовния живот, за напрегнатия, неизразимо страстен устрем на събудилата се душа към извора на нейното битие? Как да се опише неописуемия екстаз на мъката на тази най-после оживяла душа от усещането на нейната обособеност и заедно с това на нейната връзка, не, даже повече – на нейното единство с всичко, в което някога са я учили да вярва или което тя лично е узнала за Бога, за Безпределността?

Човешкият живот се оценява толкова евтино и природата, изглежда, си съперничи с човека в подобна недооценка на значимостта на единичния живот, че неизмеримата ценност на живота на човека като диференциран аспект на Безпределния Баща-Майка не получава това благоговейно признание, което заслужава; фактически тя не се счита даже за достойна за споменаване, освен ако не е станала олицетворение на известно количество доларови знаци. Такова непризнаване ценността на живота е особено забележимо в случая с непробудените или пък погубени човешки души. Първите никога не са изпитвали нищо, което би могло да стане източник на предположение или аналогия, в сравнение с които те биха могли да си съставят представа за такова състояние на духовното съзнание; а последните, дори и у тях да е останал още спомена за предишни подобни преживявания, избягват да се задържат върху тях заради последващото чувство на страх или безнадеждност, тъй като и двете състояния им причиняват непоносими страдания. И само на тези, които са достигнали, дори да е в малка степен, някакво едно или няколко стъпала от неизмеримите висини на духовната самота, Аз съм готов да кажа думите, предаващи само една десета част от това състрадание и желание да помогна, които се изливат от Моето сърце.

О деца Мои! Само ако можехте да осъзнаете, че една единствена дума „разединение“ съдържа в себе си ключа към всички тези страдания! Само ако можехте да напрегнете вашите сърца в унисон с вашия ум когато се опитвате да синтезирате жизнените сили и да получите някаква разсъдъчна представа за единството, като по такъв начин се укрепите в духовното знание за това, че същата

тази същност, която пулсира във вашите собствени сърца, точно така също бие и в сърцето на всяко друго човешко същество, добро или лошо, или пък средно! Ако можехте да почувствате интуитивно, че тази велика енергия на Любовта, към която вашата душа се стреми с такава неизразима мъка и желание, точно по същия начин призовава към вас, струейки от очите на всяко живо създание, независимо от това, съзнава ли или не осъзнава то този факт със своя разсъдък, и че само недостигът на опит не позволява и на него, и на вас да признаете вашата родствена връзка и вашия дълг по отношение един към друг! Никога, докато вашето собствено сърце не се разтопи от пламъка на истинската духовна любов към всичко живо, вие няма да успеете да преодолеете върха на тези висини на самотата. Човешката любов, привързвайки ви към един човек и по този начин усилвайки вашето безразличие към всички останали, ви служи като опора само на едно изсечено в скалата стъпало. В такава човешка любов, както и във всички други материални изражения на живота, винаги се проявяват две велики сили – действие и противодействие. Независимо от това, че за известно време човешката любов може да ви даде слаб отблясък на това, което може да бъде духовната любов на Бога и към Бога, все пак, като неизбежна реакция на тази същата сила, във вашето отношение към обекта на миналата страст, както и към всички други, непременно ще се появи студенина и пренебрежение.

Съвсем не за собствено удовлетворение Аз ви повтарям отново и отново вече казаните от Мен думи за това, че се стремя към вас и страстно ви призовавам при Себе Си, но правя това само опитвайки се да ви внуша, ако е възможно, че дотогава, докато вие не можете да видите великата сила на Бащата-Майка в образа на най-пропадналото, омерзително човешко същество, докато не можете да почувствате биенето на сърцето на Великия Учител редом с вашето собствено при вида на вашия най-зъл враг в същата мярка, както и при вида на най-любимия човек, дотогава вие няма да можете да се издигнете до висините и да достигнете обителта на душевното удовлетворение. Не позволявайте на благовидните разсъждения на тези, които не знаят какво говорят, да ви убедят във вярата в това, че Мъдростта се постига с потискане на състраданието и изкореняване на любовта, тъй като последвалата след това реакция неизбежно ще ви хвърли в ада на най-силното, ненаситно и неудовлетворимо желание, не поддаващо се на никакво описание. Не може безнаказано да се надсмивате над Бога или да се доближавате до това в някакво отношение, тъй като *Бог е Любов.*

И каква е ползата за вас от съкровищата на потопената под вода Лемурия, от скритата Мъдрост на Пирамидите, от знанията за действията на обединените Слънца на Космоса, за Земята, Морето и Небето, ако вие отричате тази единна велика реалност, която стои зад всичко това и се съдържа във всичко това?

Всичко останало, което Аз и Другите, подобни на Мен, сме придобили в безброй въплъщения и бихме могли да ви предадем, е всичко на всичко нищо не струваща плява в сравнение със самата пшеница – Любовта, която единствено само и може да даде живот, и да придаде ценност на това и на всичко останало.

И струва ли си тогава да се учудвате, че понякога Аз ще уморя някои от вас с тези наглед напразни повторения? Тъй като нали не искате да ви храня с трици и, гледайки вашите гладни лица, да отказвам да ви дам зърно и вино поради

опасението да не би тази храна да ви затрудни или да не Ми я хвърлите обратно в лицето, както това е било вече не един път?

Ще дойде ден и пелената ще падне от закритите сега очи. И тогава светлината, донесена от Мен, ще достигне до самите тайници на тези здраво заключени сърца, които сега са се оградили от Мен с гордост и невежество.

ДА БЪДЕ СВЕТЛИНА!

НАСТАВЛЕНИЕ 64

Ако широко битуващият афоризъм “Самозащитата е първият закон на природата” носи в себе си истина и ако тази истина е приложима към личността на всяко ниво, то за съхраняването на „Аз-а“ на обикновеното човешко същество от природата се изисква да се приложат много повече сили, отколкото това може да се струва на случайния наблюдател, когато тя противодейства на тези усилия, които много хора полагат за разрушаване на своето „Аз“.

Особено това е справедливо по отношение на бившите християни, отхвърлили основните истини на християнството в полза на тази материалистична шумотевица, която се предлага от името на извратената наука като подаяние на безпокоящата ги съвест, която никак не може за тяхно пълно удовлетворение да примири желанието да потъпчат съществуващия кодекс от морални закони с все още тлеещите въглени на тяхната предишна вяра. И в много случаи тези бивши християни приемат такова подаяние, предлагащо свобода от всички ограничения в името на материалистичната наука.

Твърдението на гореспоменатата наука за това, че Спасителят Христос не съществува, свеждането на някога приетия идеал на Бога до нивото на несъзнателна, безлична форма на енергия и, накрая, въздигането на трона на по-малкия бог, наричан първична материя, от природата много бързо е била отнета способността да опазва човешкото „Аз“, което, съдейки по всичко, засега е предоставено на милостта на нейните разрушителни сили.

Идеите, изместили в такива случаи предишните идеали, отначало бавно са се пропивали в мозъка, подкрепяни от огромната мощ на самовнушението, а после, с окончателното отхвърляне на идеалите, са се проявили в активния живот в качеството на признатия материализъм. И ту тук, ту там от устата на такива самозаблудени персони може да се чуят изрази на съжаление по отношение на „бедните невежи наивници, които са упорито вкопчени в своите вехти убеждения или в кодекса от морални закони, които като цяло са твърде ограничени за просветените мъже и жени на XIX столетие“. Те с радост се взират в новия олтар, издигнат на новия бог – бога на всепозволеността и самоугаждането.

Не е учудващо, че сред целия този безпорядък, сред противоречивите твърдения на тези, които той е бил приучен да почита, сред новоизпечените фрази за някакви мъгляви открития в областта на еволюцията, това изранено, разтърсвано от страсти, обезкуражено човешко същество достига до отчаяние и, загубило надежда някога на види „лика на Истината“, в края на краищата се смирява с обкръжаващата обстановка, провъзгласявайки отдавна познатото и безразсъдно:

"Давайте да ядем, да пием и да се веселим, тъй като все едно утре ще умрем" с паднало сърце, което се отказва да разбира случващото се. Или пък той попада в ръцете на някакъв психически ненормален индивид, който го посвещава в тайните на медиумизма, ако той все още не може да се откаже от това, което преди е придавало смисъл на неговия живот, - от своята религия; а след всичко това, оплел се в измамните и малко разбираеми феномени, той накрая тръгва по същия този път, по който върви неговият материалистически настроен събрат.

Ах, как е достойно за съжаление всичко това! И всичко това се случва поради недостатъчното разбиране на основните принципи на всички религии, поради невежествено внушеното презрение към великите истини, над които болшинството от хората даже не са имали случай да се замислят сериозно. За това са виновни както грешките, така и недостатъчното разбиране на тези, които са се представяли в ролята на учители или пък този ореол на тайнственост, с който са обвивали великите тайни тези, които, знаейки истината, все пак са я скривали поради страх от насмешките на масите или заради собствените егоистични, честолюбиви планове.

ХРИСТОС НЕ Е УМРЯЛ

Ако думите на Моя първи цитат „Самозащитата е първи закон на природата" можеха да докоснат ушите на такива самозаблудени или оказали се жертва на човешкото невежество и жестокост хора; ако те привлечаха тяхното внимание, карайки ги да се запитат колко истина се съдържа в тях и ако това е така, то къде и кое „Аз" трябва да пази този закон на природата; и ако тези хора, оставяйки своите предубеждения и предразсъдъци, в търсенето на отговор на тези въпроси се отправеха назад, към началото на времето, а също и към действието на този природен закон, то те биха били избавени и от това отчаяние, и от парещата болка на обгореното от загубата сърце, и от жалките опити да се уловят за тези немного реалности, които са останали от възприетия преди религиозен опит. И тогава съзнанието за ослепителните възможности би осенило техните умове, разкъсвайки тъмнината и изпълвайки душите им с разбиране на все още скрития и непостижим смисъл на безбройните, близки на сърцето и почитани от всички изказвания на мъдреците и пророците по отношение на Христос, който, както сега считат, или е умрял, или е мит. Но Аз, Иларион, Посветеният в Мистериите, ви казвам, че Христос НЕ е умрял, никога няма да умре и че вие – като проява на този Христос – сте също живи, винаги сте живели и никога няма да умрете.

Исус е казал: „Аз и Отец едно сме ". „И всеки, живеещ и вярващ в Мен, няма да умре вовеки". „Тъй като Бог така възлюби света, че отдаде Своя Единороден Син, за да може всеки вярващ в Него да не загине, но да има живот вечен".

В тези думи са запечатани не само основните истини на християнството, но и най-дълбоките истини на всички религии.

Ако вие сте загубили вяра в тези грандиозни и вдъхновяващи перспективи, то нека да ги разгледаме сякаш отстрани и заедно да помислим какво означават те и какво влияние може да окаже на целия ваш живот тяхното правилно разбиране. Но преди това вие трябва достатъчно откровено, мъжествено и безпристрастно да си зададете следващите въпроси.

Ако този идеал за личен Бог, който е създаден от болшинството християни и който само за малцина е по-величествен, по-могъщ, справедлив и любящ от вашия баща, дал ви физически живот, по някакъв начин би се разтворил в неизмеримо по-величествения, по-мъдър и справедлив проводник на съзнанието, в който са въплътени цялата Любов, цялата Мъдрост и цялата Сила, в който вие – вашето истинско "Аз" – пребивава извечно и с който вие в процеса на неотклонния духовен растеж някога съзнателно и индивидуално ще се отъждествите, то, според вас, силно ли ще пострадате изменяйки вашия идеал за този почти земен Баща в полза на този велик проводник на съзнанието (Принцип, или Бог, наречете го както искате), който е описан тук? При всички случаи тук Аз успях по-близко от всичко да се приближа до Истината, опитвайки се да ви дам повече или по-малко адекватна представа за този Христос, който е останал във висша степен неразбран, когото така са почитали древните и на когото толкова благоговейно се покланят Посветените във Великите Мистерии. И това почитание и поклонение е предизвикано от това, че те с отворени очи са видели Неговата проява в животите и в душите на Съвършените – Спасителите на човечеството – и затова знаят за какво говорят.

ДА БЪДАТ СИНОВЕТЕ НА СВЕТЛИНАТА!

За тази първа еманация на Божеството се говори в така известните изречения от Библията, като например:

„В началото бе Словото, и Словото бе у Бога, и Словото бе Бог". „И каза Бог: да бъде светлина". С други думи, нека да бъде Разумът, Синът, Христос (в този първи ден в началото на Великия световен период, или Век). И Исус каза: „Аз съм първороден сред многото братя". „Първият, който ще бъде последен", първата еманация сред многото други еманации, за която Аз ще говоря по-нататък.

Ще се разклати ли вашата вяра и ще се съкруши ли вашата надежда от замяната на лошо изобразения, като правило, гротескен и винаги неудовлетворителен образ на човека, когото така нареченото изкуство ви е натрапило в качеството на олицетворение на Спасителя на човечеството, или от замяната на всеки друг въображаем образ на снабден с всички добродетели човек, подложен на всякакви унижения и в края на краищата "умиращ на кръста в името на вашето спасение", изкупвайки по този начин вашите грехове с цената на собствения живот? – чувате ли, Аз питам: трудно ли ще ви бъде да замените този образ с проявата на съзнателната, всемогъща, жизнедаваща Светлина, която се излъчва от Съкровения Извор на целия Живот? Светлината, която бавно и безмълвно преминава над света на сенките, осветявайки всеки скрит ъгъл и мрачно място? Светлината, която прониква в сърцето на всяко живо същество и го изпълва с красота? Светлината, която учи на красота на жертвата със самото свое съществуване, когато с отдаването на собствената субстанция тя изпълва с изобилие живота на всички живи същества? Светлината, която, докосвайки човека, стои зад всеки негов стремеж към добро, а също зад всеки божествен стремеж към източника на Битието, откъдето той изначално е излязъл? Тази Светлина е и тази същинска творяща мощ, която се е изливала от Благословения Учител Исус и е осветявала всичко наоколо. Именно тази Светлина Го е направила Спасител,

Целител и Надежда на всички унижени и отхвърлени. Същата тази Светлина е сияла и преди, чрез други Велики Души; сияе и сега чрез други; и винаги ще сияе, ако ѝ се даде възможност, дори чрез вас и чрез Мен.

И какво може да се помисли за тази всемогъща, вездесъща, прекрасна Реалност, която безпристрастно се сравнява с вашата идеална представа, или изображение, на Спасителя?

За да получите поне приблизителна представа за Христос с помощта на аналогията, си представете ефира, обкръжаващ и пронизващ всички планети, слънца и звезди в Космоса, като една определена степен на субстанцията, макар и състояща се все от различни по-тънки степени, - тази субстанция, без която не може да съществува нито една вещ или създание. Ако ние получим съответна представа за универсалността и потенциалните възможности на този ефир, на неговата взаимовръзка с всички форми и видове на живота, то това ще ни помогне при разглеждането на по-тънката, по-всемогъща и по-духовна еманация от Първопричината - Абсолюта, която древните са наричали Христос, „първороден Син на Бога".

Бидейки по-близо до сърцето на Природата, а също по-чисти и много по-мъдри, отколкото човечеството през по-късните векове, някои от тези древни Провидци и Пророци са притежавали големи знания, които под клетва за неразгласяване са се предавали на учениците, преминали през най-сурови изпитания на техните умения да пазят нерушимо доверените им тайни дотогава, докато еволюцията на по-късните раси не доведе човечеството до състоянието, при което тези тайни биха могли да бъдат съобщени с полза за всички. Сред тези тайни е била истината за седморния строеж на Материята, Силата и Съзнанието, за тяхната тясна взаимовръзка и тяхната периодична манифестация. Тези Провидци и Пророци, Учители на Мистериите, са образували групи и тяхната връзка и единство не са могли да нарушат никакви земни сили. Към една от тези групи – *есеите* [Обществено-религиозно течение в Юдея 11-1в. от н.е. Есеите са живеели в обособени общини, изповядвайки общност на имуществото, колективен труд и бит. Осъждали войната, робството и търговията, отхвърляли кървавите жертвоприношения, въвели особен обряд на ритуални измивания. Някои есеи са водели безбрачен начин на живот (Бел.ред.)] - е принадлежал Учителят Исус; в тесният кръг на тези Озарени, а също в кръга на други подобни групи Той е прекарал немалко време в определен период от своя живот. Много обичайни Негови изрази постоянно са се използвали от есеите в обредите, а също за разяснение на Мистериите.

Първородният Син, Христос, изворът на Мъдрост, Любов и Сила е изисквал именно такъв абсолютно чист и съвършен проводник, какъвто е бил Исус от Назарет, за да прояви външно като качества тези вътрешни атрибути на Христос, за които Аз споменах и да Го направи наистина истински Син на Бога.

Ако на изучаването на тези добре оклеветени, невярно разбрани и лъжливо изтълкувани древни учения се даде вярна посока, то това ще позволи да се положи определен фундамент за необходими пояснения на действията на единния величайш жизнен принцип – Бога в проявление, който живее, движи се и има Своето битие в Материята, Силата и Съзнанието. Такова изучаване ще разтвори

широко все още заключените врати на много свещени книги, особено на Библията, а също и на всички феномени на еволюцията и инволюцията.

Науката вече демонстрира истината на много от тези Учения, а там, където тя търпи неуспех, тези Учения дават необходимия стимул към задълбочаване на изследването в по-високи направления.

За съжаление в такава статия като тази, малко неща могат да се кажат за просвещение на неподготвения читател и затова Аз съм длъжен да се позова на други, по-обстойни и съдържащи всичко необходимо трудове по този въпрос. Тук ще се огранича само до два най-малко разбирани и много важни принципи, към които се свежда всичко останало и които, за съжаление, лежат в основата на всички най-яростни и даже злобни религиозни спорове между хората. Отричането на тези принципи в не толкова далечно време е довело до още по-голяма неяснота и в края на краищата до пълно отричане на всички непотвърдени записи на християнството, а в много случаи и до пълна загуба на вярата в съществуването и труда на Великия Учител. По такъв начин в душите на хиляди хора се е образувала празнина, която, за безкрайна скръб и съжаление на Тези, Които знаят истината, се е запълвала с едни или други разновидности на материализма или агностицизма.

1 *БОЖЕСТВЕНОСТТА НА ИСУС*

Божествеността на Исус се основава не на някакво чудо или свръхестествено зачатие, раждане и възкресение. Самият Негов живот и приписваният Му начин на действие вече са достатъчни да покажат как Божественото се е проявявало чрез Него. Единственият съвършен образец на векове човешки усилия, даден отгоре на сегашните раси на Земята, Той е бил Този, Който е вярвал и Който е учил другите на истините, открити само за Посветените в Мистериите, както това могат да видят тези, които притежават ключа към скритата същност на Неговите Наставления, предназначена, както Той директно е указвал, не за множеството, а само за Неговите избрани ученици.

Твърдят, че с приемането или, напротив, опровергаването на чудесата, описани в Библията, и особено фактите на зачатието, раждането и възкресението на Исус, цялата християнска теология трябва или окончателно да утвърди своите позиции, или да признае своята несъстоятелност. Обаче дали е толкова съществено за човечеството като цяло дали са се извършили тези засвидетелствани събития по чудесен или пък по естествен ред на нещата? Или даже ако те бяха чисто символична илюстрация на различните фази на еволюцията и инволюцията, които биха могли да бъдат изразени само с такъв език? Как би се отразило на характера, умственото развитие, духовната сила и качествата на човека обстоятелството, че Неговото физическо тяло е получило живот чрез тялото на девица или пък такава, която е загубила своята девственост? Законите на природата, при равни други условия, биха дали живот и единия и в другия случай на тяло с еднакъв характер.

Главната причина за разликата между Исус и другите хора, потенциално притежаващи същите възможности, се крие във факта, че вътрешното *его*, висшето "Аз" на тази Велика Същност, в течение на много животи на саможертва, неуморен труд, чистота в делата и помислите, неугасима любов и непрестанно служене на близките е подготвяло условията за приемане и излъчване с цялото същество на

тази божествена светлина, която ние наричаме Христос, и която прави от Него "Единствения избран"; "Светлина, осветяваща света", образец за всички хора, за да могат те да Го следват, ако желаят да достигнат същата тази висота, на която Той пребивава. И в същото време със същите средства това вътрешно *его* е подготвило проводник, чрез който феномените, отбелязани в различните писания за Слизането на Светия Дух, са могли да бъдат показани на изумения народ, още не разбиращ, че чудото, в общоприетия смисъл на тази дума, е било съвършено невъзможно или че всички тези изглеждащи като чудо събития са били предизвикани чрез самоуправляваното въздействие на божествената, очистена Воля на изтънчените сили на природата в името на най-великото благо на всички, за които това се е отнасяло.

БОЖЕСТВЕНИЯТ ЗАКОН НА ПРИРОДАТА

Запомнете, че макар и вашата идея за непорочната дева като необходимо условие за зачатието и раждането на Спасителя и да е разпространена по целия свят и че макар и такава необходимост да ви изглежда като следствие на Божествена Вест, все пак, накъдето и да погледнете, към всички видове живот и царства на природата, към всички прояви на природния закон, - вие никъде няма да успеете да намерите случаи на въздържане от полов контакт там, където въпросът се касае до зачатие и раждане на потомство, - било то растение, минерал или човешко същество. Човекът е измислил закон, но по думите на човека този закон е бил установен съгласно Божествената Воля; обаче природата не дава никакви доказателства в негова полза. Ние знаем, че предшестващото зачатието въздържание на майката или пък нейното обратно поведение съвсем не са непременно длъжни по някакъв начин да повлияят или някак да навредят на нейното потомство. Ние сме виждали най-прекрасни, чисти и мили деца, които бяха от така наречените незаконородени. Въздуха, който диша такова дете, съвсем не е ограничен от закона; неговото тяло е също така съвършено, а умът и душата са така също нетленни, активни и плодотворни, както и при друго дете. Също и принципът на Христос в случая с незаконороденото дете не е по-ограничен в своето действие отколкото активността на въздуха и формирането на неговия ум.

Моля ви, забележете - Аз съвсем не възнамерявам да поощрявам разпуснатостта, да отричам законородеността или Божествеността на Исус или пък да отричам подразбиращата се Божествена Вест по отношение на моралния закон. Аз само се старая да покажа, че някакви майчини ограничения, особености на характера или нейната невисока нравственост не могат да попречат на действието на Божествената сила в случая с детето и затова зачеването и раждането на Исус нямат буквално нищо общо с Неговата Божественост, сила и Неговата мисия на Земята. Даже и ако Той никога не е идвал на Земята, както това твърдят мнозина и всички повествования за Него са били просто измислица или символично изобразяване на действието на великите природни сили, то и в този случай няма никакви основания да се преобърне нашата вяра и да се отхвърлят нашите велики възможности по пътя към придобиване на истината само заради това, че ние не сме разбрали някои отделни нейни аспекти.

ВЕСТТА НА НАДЕЖДАТА

Народите на света са изтощени от нуждата от духовна храна, от която те са се лишили вследствие на невежите изопачавания и съзнателния егоизъм. Църквите губят хиляди свои привърженици от това, че много свещенослужители проявяват своята зависимост от общественото мнение даже тогава, когато за техните умове частично се открива светлина. И за учениците на Великите Учители не остава нищо друго, освен да идат в света и по широките пътища и тесните пътечки на живота да ловят всяко „отворено ухо“ и всяко „виждащо око“, на които те могат да помогнат да се обърнат и да тръгнат срещу това течение, което сега е насочено към деградация и разрушаване на тези велики идеали, благодарение на които човечеството е могло да се възвиси до своето сегашно състояние. Тайната на възкресението става прост акт на природата в светлината на седмичното състояние на материята.

Заради любовта на Христос, който пребивава във всички нас, да обърнем нашите сърца към Светлината и да насочим нашите стъпки към тези, „Които са набелязали знаците на времето“, на Които е било позволено да видят Лилията на Благовещението в ръката на Ангела - прародителя на бъдещата Раса и да чуят думите, призоваващи ги навсякъде да търсят отчаяните и малодушните, за да им връчат вестта на Надеждата.

НЯКОИ ОТ ГЕРОИТЕ НА ЖИВОТА

НАСТАВЛЕНИЕ 65

Ако в съзнанието на ученика, изучаващ тайните на живота, поне отчасти се утвърди представата за абсолютното геометрично и математично съвършенство на Вселената, пронизващо я от висшето до най-низшето равнище, то той не би имал особени затруднения при решаването на непрекъснато възникващия въпрос за положението и правата на Учителя, Майстора или Господаря, а също и за това как е необходимо да се отнасят към такова лице.

Нелепо е да се счита, че въртенето на планетите по техните орбити се управлява от нерушим закон, а развитието на един или няколко тясно свързани човешки същества в пределите на тяхното собствено обкръжение е предоставено на случая, - също толкова неизменни и нерушими закони управляват всяка фаза на всяко стъпало от тяхната еволюция.

Нито едно човешко същество никога не е ставало обект на висше ръководство и влияние за определени цели и в определен период от време по случайно стечение на обстоятелствата, а също и никога не се е освобождавало от такова влияние случайно. Човек може сам да отпадне от това влияние, тъй като той е носител на свободна воля по отношение на ясно определените страни на своя индивидуален живот; но ако той действително се отделя по такъв начин, то резултатът от неговите действия е аналогичен на появата на звезда, слязла от своята орбита и отлетяла в пространството само за да падне. Тя продължава да пада

дотогава, докато нейната маса не се раздроби и нейните малки частици не се привлекат в орбитата на някоя голяма звезда или планета, изгубвайки своята индивидуалност. Ако човек в течение на много минали животи е бил привличан от кармичния закон и близостта към една Йерархична линия, то на неговата еволюция е предначертано да върви именно *по такава линия*, а управляващата Същност на тази Йерархична линия – да го ръководи по Божествено право. Всяко значително отклонение от тази линия му носи загуба на тази степен на познание и опит, която му се е полагала в периода на неговото отстъпничество.

С времето любовта неизменно ще го привлече към същата тази линия, ако той само не се е отдалечил твърде много, тъй като в промеждутъка той е изпуснал тези възможности за развитие, които са му били подготвени от кармичния закон за дадения период от време; тогава той трябва да се спусне на по-ниското звено от тази линия.

Страхлив и егоистичен е този, който с цел да огради себе си от дребните неудобства, от нищожните лични неприятности или пък стремейки се да си вдигне цената в очите на другите, се откъсва от делата, от социалното или религиозното общество, с които той е свързан и считайки, че вижда знаците на неговото падение и гибел, се старае да намери разумно оправдание за своето предателство, убеждавайки себе си, че с това той предпазва себе си или пък другите, свързани с това общество. И в същия този момент, когато той решава да постъпи така, той отпечатва с огнени букви в своята аура думите: „страхливец, изменник, недостоен, неверен“; и ще са нужни дълги години почти свръхчовешки усилия, за да ги отмие.

Болшинството хора толкова дълго са се намирали в атмосферата на егоистичната светска суета, че с невероятна скорост се стремят да си намерят убежище под покрива на общоприетите възгледи и оценки, към които се придържат техните по-влиятелни другари. Човекът така се бои да не се превърне в мишена на презрение и насмешки, които, както е известно, стават съдба на всеки загубил в жизнената игра, че обикновено бърза да се укрие при най-малкия намек за неуспех или позор пред своите бивши приятели и другари, и при това не може даже за миг да се реши да спре и да се огледа за това, от което и от когото той в действителност е побързал да избяга.

Във всички анали на историята не може да се намери друго престъпление, което би събуждало такова презрение и отвращение у всички хора, като престъплението на дезертьора, напуснал доверения му пост, - на страхливеца, който отстъпва и се крие в ъглите при първия изстрел на врага. А в целия дълъг списък на герои, които светът обича да чества, няма никой, който така да трогне сърцата на всички – и добри, и зли, и да предизвика такова възхищение и уважение като командирът, водещ войниците на смъртен бой, или самоотверженият човек, приел върху себе си удара на врага и не смутил се от неговата сила.

В целия живот, независимо дали се отнася до вътрешните или външно проявени постъпки, върху нито една жива душа не се разпростира толкова бързо и действено покривалото на любовта и защитата на Бялата Ложа, както върху тези мъже и жени, които, независимо от всички стрели на демоните на низшите астрални и земни сфери, стоят твърдо на поста, приет от тях в знак на тяхното желание да станат ученици; и нито от един това покривало на любов не се сваля толкова бързо, както от дезертиралия от редовете на приятелството. Такова

лишаване от защита и покровителство никога не е въпрос на избор за Посветените, тъй като те, бидейки изпълнители на законите на природата, не могат да избират. Страхливецът и дезертьорът се измества от позицията, на която е бил поставен от еволюцията и, като падаща звезда, изоставя своята орбита и отпада от защитния кръг на Ложата.

Мъжественият приет ученик знае, че голямата криза е настъпила именно затова, че някои от неговите другари са дезертирали от своите постове, затова, че е атакувана цитаделата на неговата мощ и неговият Учител, неговият Водещ се нуждае от него и е дошъл неговият час да докаже своята пригодност. И даже дивите зверове не могат да го принудят да напусне Водещия; той ще бъде до Него, и нищо в света няма да го съблазни да напусне своя пост. Той знае, че преобразуването на цялото общество (или организация) по линия на въздигането и подобряването може понякога да се държи на неговата преданост. И ако възникне такава нужда, именно в него може да се намери силата да очисти тази организация укрепвайки слабите, помагайки да се изправят духом повалените; именно той може да внесе хармония сред разпадането, да утвърди победата сред поражението. И ако се случи някакво нещастие, можете да не се съмнявате - той ще бъде на своето място. Той знае колко храбреци са загинали, а техните неизброими благородни опити да възвисят човечеството са се превръщали в нищо само заради това, че не се е намирал дори един самоотвержен, достатъчно подготвен човек, способен да вземе юздите на управлението, изпаднали от ръцете на ранения водещ или поразения другар. И никой не може да каже кога най-после ще приключи това. Но той е съгласен да чака.

ПЛАНОВЕ НА ОТРАЖЕНИЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 66

Аз стигам до заключението, че много от неотдавна приетите ученици на Тайнознанието се сблъскват с привидно непреодолимото затруднение в своите опити да съгласуват положенията на по-късните наставления с твърденията, изтъкнати по-рано. В много случаи причината за това затруднение се заключава в непълния обхват на предмета *in toto,* т.е. в цялост (лат.) или в недостатъчно пълната представа за жизнената важност на законите, управляващи Отражението, а също и за характера на субстанциите, участващи в този процес.

Преди да коментирам този въпрос Аз искам да отделя едно положение, което вие трябва добре да запомните. От седемте планове на манифестация трите висши са непостижими и неизменни, доколкото това се отнася до всякакви възможни изчисления на времето или умствените способности на човека. Затова опитвайки се да разберете плановете или състоянията на съзнанието, законите и всичко, което има отношение към него, вие ще запазите немалко скъпоценно време и умствени сили, ако временно ограничите вашите усилия до изучаването на четирите низши, отразени планове.

Законите, управляващи енергията на отражението, са неизменни. Под действието на тези закони, с помощта на същите тези сили, чрез които и

посредством които физическата форма се отразява върху гладка повърхност, потенциалната енергия на трите по-високи плана – духовният живот – се отразява отначало в Акаша, а после в ефирния и, накрая, в плътния, или материален, план. Както Акаша има три главни подраздела, така и ефирният и материалният планове се делят на три основни раздела. Подразделите на материалния план са Водата, Въздухът и Земята, подразделите на ефирния – Светлината, Топлината и Звукът. Ефирът на науката и истинският ефир – проводникът на електрическата енергия - представляват позитивния и негативния аспекти на единната еднородна субстанция. Трите подраздела на Акаша на обикновен език се наричат Висш Астрален план, или план на Душата, план на Девачан и план на Нирвана; трите висши Огъня, от които всички огнени сили първоначално еманират, развиват се и в които в края на краищата се завръщат.

Четвъртият от седемте плана, броейки нагоре или надолу, е комбинация от трите подраздела на Акаша. Това е великото двойно космическо огледало, тъй като даденият план неизменно получава обратно всички негови собствени отражения, според това как се изпълнява тяхната мисия на низшите планове, и ги трансмутира. Това е планът на Христос в действие, „в който всички вещи пребивават и от който всички вещи са сътворени“. Както за отразяването на телата или хвърлянето на сенки на материалния план е необходима слънчева светлина или някакъв друг източник на светлина, така и висшата форма на светлината – енергията – е необходима за отразяване на потенциалностите на Акашовите планове на по-ниските планове, или състояния, на материята. Тази светлина е тъждествена с духовната любов – Любовта на Христос. И както за хвърлянето на сянка на един предмет върху друг му е необходимо да закрие светлината на слънцето, така и на Светлината на Христос – Любовта - трябва да бъде поставена преграда, тя трябва да бъде прекъсната в своето течение, отрязана от сърцето на човека, за да се прояви действието на злото, тоест да бъде хвърлена негативна ментална, астрална сянка на душата. Забележете, същата тази светлина е необходима и в единия и в другия случай. И само целта, заради която се прилага тази светлина, определя и плана на нейното действие, тоест дали тя ще бъде проявена като добро или пък като зло. По същия начин и безпрепятствената проява на човешката любов или пък нейното пресичане, както е описано по-горе, решава дали тя ще бъде благословия или пък проклятие за приемащия и даващия я.

За обикновения човек е трудно да мисли за любовта като за определена форма на енергията, която може да се използва за благо или пък да се злоупотреби с нея в зависимост от силата и стремежа на човешката воля и която също толкова несъмнено, както и научно, подобно на всяка известна на човека форма на електричество, се подчинява на определен набор от закони.

Някои от учениците считат, че така наречената полова любов няма никакво отношение към духовната любов, към любовта на Христос, или че едната любов представлява антитеза на другата. Но това е още едно сериозно заблуждение, тъй като именно прекъсването, пресичането на тока на духовната любов от сляпата страст създава и сянката, наричана полова любов (страст). И това, което подлежи на изкореняване за издигане вибрациите на човека в никакъв случай *не е любовта*, а именно страстта и тя трябва да се възвисява.

Божествената Любов, Съзидателната Енергия в действие, бидейки отразена в ефирния план, се превръща в активен принцип на Привличането.

Видимото слънце често се счита за източник на топлина и светлина, но в действителност то, като вдлъбнато огледало, хваща и събира ефирните вибрации на звука, топлината и светлината и ги хвърля върху възприемчивата обвивка, или аура, на Земята и другите планети от своята еволюционна верига. Съответствието между подобно въздействие на космическите сили една на друга и влиянието на един човек на друг е абсолютно, тъй като магнитните излъчвания на която и да е аура неизменно се отразяват на аурите на останалите посредством действието на същата тази велика Космическа светлина. И когато пътят на тази светлина се прегражда от враждебни еманации, тогава това, което би трябвало да е възвисяваща духовна сила, устремяваща към добро, се превръща и за изпращащия, и за получателя в разрушителен и смъртоносен фактор, или сянка, която стои на пътя на тази светлина и през която всяка страна е принудена да гледа към другата. В резултат там, където трябва да има хармония и сила, възниква триене и ненавист.

Друг момент, който вие сте длъжни да си изясните и запомните както трябва, - това е фактът на обръщането на всички отразени форми или сили когато те падат върху аурата на Земята. Вие сте забелязвали, че гледайки своето отражение в огледалото вие не можете да видите собствения си гръб без помощта на друго огледало. По същия начин вие не можете да видите цялостното „Аз“ на друг индивид, наблюдавайки само неговия отразен образ във вашето собствено съзнание, ако не прибегнете към помощта на друг отражател, а именно – на светлата и чиста енергия на Любовта на Христос. Тя дава такова силно отражение, че ви позволява да възприемате вътрешното „аз“ на другия също така ясно и отчетливо, както и неговата външна форма.

Неспособността да се усвоят тези велики истини е породила, за нещастие, толкова много неразбиране на мотивите, мислите и постъпките на другите хора. Щом вие забележите в някого определена черта на характера или качество, което не се съгласува с вашия начин на мислене, у вас веднага възниква чувство на отвращение или ненавист, и в края на краищата се ражда осъждане. С това се прекъсва токът на светлината и се хвърлят дълбоки сенки, помрачаващи вашия ум, лишавайки ви напълно от способността да виждате, че същата тази черта, която вие сте осъдили в другия, е напълно готова да се прояви в самите вас, - това е и истинската причина за вашето неприемане на това качество, или черта от характера на вашия събрат. С други думи, преди да се осмелите да съдите вашия брат или сестра, вие трябва да очистите собствения си ум така, че да бъдете уверени, че отраженията, хвърляни върху него от Божествената Любов, няма да се закриват от създадените от вас сенки. Само тогава вие ще можете да станете истински отражател на Божествените вибрации.

Човекът напълно плаща за всяка благоприятна възможност, която му предлага животът и при това нито на йота, нито на частичка по-малко от истинската ценност на тази възможност. Колкото по-големи са неговите искания, колкото по-голяма сила и енергия влага той в тях, толкова по-голяма ще бъде и цената, която в пълна съизмеримост с предоставената възможност ще поиска законът. Ако човекът би се замислил над това, то би бил по-предпазлив в своите

неизмерими искания, когато той не желае или не може да заплати за тях нужната цена.

Обяснявайки причините и следствията на Отражението, Аз бих искал да ви обърна внимание на предишните наставления за Централизацията. Непослушаниието на законите на Централизацията преди всичко е отговорно за безпорядъчните условия, които съществуват сега по всички пътища на човешките стремежи.

Вече повсеместно се счита, че отричането на фактора власт в религиозния, социалния или материалния живот, поради едни или други основания (които в действителност се явяват само предмет на полемика), е най-подходящият и ефективен път за достигане на по-добри условия на живот.

Убийството на нелюбимия крал, злобните нападки срещу моралните и физически качества на по-малко влиятелния управител или председател на някакво общество, които, въздействайки на общественото мнение, довеждат в резултат до свалянето на това лице „в името на доброто“ независимо дали той заслужава това или не, или пък просто от егоистични съображения, - тези и други подобни постъпки намират пълно оправдание, а техните най-близки следствия нерядко се приемат като оправдаващи такова действие. Обаче ако се вземе под внимание цялото съвкупно въздействие на подобни постъпки на тези индивиди, които са въвлечени в тях, то подобни разсъждения ще се окажат твърде грешни. Тъй като извън зависимостта от това доколко слаба или могъща може да бъде тази линия на живота, слизаща през религиозните, национални, социални или родствени групи хора, преследващите целта на тяхното нормално развитие еволюционни сили могат да действат само чрез тази линия, доколкото това засяга дадения естествен раздел на живота и ако ѝ се причини вреда, то ще пострадат всички.

Неспособността да се осъзнае тази истина поражда твърде плачевни условия, съществуващи сега в деловия и социален свят.

В централната клетка (ядро) на който и да е организъм никога не може да възникне условие, враждебно на интересите на другите негови съставни части, ако последните успешно са поддържали и подкрепяли това ядро неговите положения и задължения; тъй като това противоречи на всички закони на растежа и проявата. Ако това ядро е недостатъчно силно и жизнеспособно за претворяване на еволюционните сили, то би било унищожено при раждането. Ако пък то се изражда впоследствие, то това се случва поради недостига на поддръжка на материалния план на живота.

Хората не могат да поканят в някакъв управляващ орган този ръководител, който многократно ги изпреварва в някои други направления, и всичко заради това, че човешкото общество има тенденция да пренебрегва или пък да унищожава всичко, което не е способно да разбере и оцени. И същата тази мощ, която превръща централната клетка в проводник за предаване на еволюционните импулси, я прави също и неразбираема и затова – обречена на отхвърляне от преобладаващото болшинство. Следователно вместо поддръжка и подкрепа тя, образно казано, се премахва, унищожава и изхвърля, тоест фактически става отхвърлен Син, или Жертва.

Ако това положение на нещата е осъзнато, то става очевидна настоятелната необходимост от централизирани усилия, ако членовете на Храма възнамеряват

някога да образуват ядро, чрез което Ложата ще може да общува със света и да го наставлява в коренните преобразувания на съществуващите методи на управление и живот като цяло.

ЛЮБОВТА КЪМ ИДЕАЛИТЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 67

Съществуват два способа, с помощта на които човек може да защити своя живот или чест: единият – да надвие своя противник, а вторият – да направи от него приятел. Как трябва да постъпи и какво е по-добре да му се предложи – дружба или вражда – зависи от това що за човек е той. Враждебността от страна на предателстващата ехидна в човешки или животински облик е по-желателна, отколкото нейното външно изразяване на дружба, тъй като тук е възможна защита против известен враг; но против предателството на предполагаемия приятел няма никаква защита.

От всички мъжествени, благородни и предани мъже и жени на този мрачен железен век няма нито един по-достоен за възхищение и превъзнасяне от човечеството от този, който може да запази истинска, безкористна дружба с човека, простил му голяма лична обида или несправедливост. Тъй като в този случай злите духове от най-големите дълбини на ада се наслаждават на работата, предоставяна за тях в сърцето на простения; демоните, породени от загубата на самоуважение, отгледани с подозрителността и подлия страх. Мъчителните съмнения в искреността на тази прошка вечно го преследват и ще се намерят ли такива думи, които да могат да предадат продължителната, тежка и понякога безрезултатна борба с това чувство?

Но това е всичко на всичко само дълго предисловие към немного сурови факти.

Сред членовете на Храма, за наше огромно прискърбие и съжаление, има немного, на които бяха простени най-големи несправедливости, каквито само може да причини един човек на другия, – несправедливости, в сравнение с които загубата на живот би се струвала дреболия. Минали са години от времето, когато бяха извършени някои от тези простъпки и само месеци откакто определени аспекти на същите тези прегрешения се проявиха отново и отново бяха простени. И тази борба против вършещите тези несправедливости – ако това е било борба – не е се прекратявала. Те не можаха да издържат на изкушенията на гореспоменатите зли духове и така здраво се омотаха в техните мрежи, че вече не се изискват никакви по-нататъшни прошки за усилване на тази неволя.

Говоря тук за това не за да предизвикам съчувствие или подкрепа към някого, а заради все по-нарастващото желание да опазя другите от подобно наказание, а също заради стремежа да укрепя слабите и ободря силните.

В първите дни от работата на Храма аурата на всеки нов член беше открита за тези, които имаха право да погледнат в нея, с цел усилване на защитата на едва зараждащата се трудова клетка на Храма. Всяко бъдещо враждебно нападение

срещу тази работа беше вече изрисувано върху аурната обвивка още много преди да бъде извършено. Обаче ако такова знание лишеше от милосърдие и справедливост тези, против които преди всичко е трябвало да бъдат извършени тези нападения; ако то заставеше последните да отказват приема в организацията или открито да се обиждат от коварните и лъжливи намеци или жестоките и лъжливи твърдения на тези, които възнамеряват или вече са стъпили в нейните редове, преследвайки единствено само егоистични цели, то в този случай въплъщаването на огромното доверие би било отложено задълго, а удостоилите се с това доверие не биха били допуснати до продължаване на тази работа под ръководството на Бялата Ложа, тъй като със своите постъпки те биха унизили Космическия Идеал на Храма, Идеала на Братството на Човечеството.

Ако вие можехте винаги да помните за тези Велики Идеали, които някога толкова сте обичали и жадували да въплътите: идеалите на смелите, самоотвержени и благородни Рицари на Светия Граал; на милите, женствени, любещи и верни Дами, достойни за любовта и жертвата на тези рицари; на безкористните Жреци и Жрици на великите Храмове на древността, изпълнени с непоколебима преданост, милосърдни, отзивчиви, мъдри и благодетелни, неуморно следващи Пътя, понякога през огън и вода, през кървави битки и години мъченичество все напред и напред, до най-високото стъпало на Стълбата на Посвещението. Повтарям – ако само можехте винаги да помните за тези идеали; за това, какво са означавали те за вас в тези дни, когато вие сте направили своето първо съзнателно усилие да достигнете известна висота на стълбата на самосъзнанието; за това как те са ви водили през всички скърби и радости и какво са означавали те за вас на всяко следващо стъпало, преодоляно от вас оттогава, - то не бихте ли били по-внимателни, унижавайки ги и заливайки ги с кал, което се крие в предателските, неустойчиви и лишени от любов извивки на вашия ум?

Ако вие само можехте винаги да помните, че тези идеали са били най-първата потребност на вашето духовно „аз“, облечено във форма, която е била създадена от вашата собствена духовна субстанция, - живи образи, незаличимо запечатани във вашите собствени аури! На вас ви оставаше само да ги изпълвате, за да се усъвършенствате, както художникът изпълва нарисувания от него ескиз, или както музикантът украсява уловената от него в царството на духа мелодия с трели и акорди или пък подбира подходящи думи към нея, създавайки безсмъртен музикален бисер. Ако вие бяхте запазили поне някаква памет за тези идеали, то щяхте ли съзнателно да се отказвате от възможността да хванете четката или да използвате трелите и акордите само единствено заради това, че друг, лош и бездарен художник е предпочел да покрие своя ескиз с цапаница или да нарисува на мястото на своя идеал озъбен демон? Или заради това, че някой друг музикант е унизил с пошли думи чудесната мелодия, уловена от него в царството на Духа?

Сега вие знаете как трябва да постъпвате и у вас не трябва да остават никакви съмнения в това отношение. Ако вие само се вслушате в Моите думи то ще знаете какъв е неизбежният резултат от неизпълнението на своя дълг по отношение на вашите другари, а също и пренебрегването на вашите висши идеали. Знаците на бъдещите събития, предвестници на надигащите се големи бури, вече витаят във въздуха.

Така както две и две е равно на четири, съзнателно нарушеното обещание към вашето висше „Аз“ издига непреодолима стена пред вратата, водеща към съкровения чертог на Великата Бяла Ложа. Вие знаете, че умишлената лъжа или съзнателното злонамерено твърдение – независимо от това, дали е истинско или лъжливо – за друга човешка душа, която самоотвержено се опитва да се измъкне от чувствената кал към светлината на Духа, неизбежно ще ви отдалечи от всеобхващащата Любов на Великия Учител. И вие ще оставате встрани дотогава, докато не поправите в изтъканото от вас платно на живота всяка изпусната или несъвършена нишка, която е вплела в него тази лъжа или злонамерена дума. Няма нужда да ви напомням за това ако вие се вслушвате във вътрешния глас, който винаги ще ви каже кога сте нанесли удар на Христос и сте забили още един гвоздей в кръста на световната скръб.

Каква полза, ако вие се опитвате да успокоите вашата съвест казвайки си: „Аз мислех, че братът или сестрата са постъпили лошо, неискрено, че те са мамили света за своя изгода!“ Кой ви е направил – вас, неспособни да погледнете в сърцето или душата на обвиняемия, - съдия на неговите победи и поражения, на духовния растеж или способността да помогне на другите? Вас, които сте грешили също така дълбоко, както и този, когото сте обвинили, тъй като в противен случай вие никога не бихте могли да хвърлите подобно обвинение и даже за миг не бихте допуснали и мисълта за това, тъй като законът е непреклонен в това, че не ви позволява да разберете и осъзнаете това, което не се е случвало във вашия опит.

Времето е кратко, о толкова кратко, деца Мои! И денят на Съда, тоест следствията на заложените преди причини, приближава толкова стремително. Разбира се, вие можете като щрауса да скриете главите си в пясъка, не желаейки да видите знаците на неговото приближаване; вие можете да оставате глухи за войнствения вик на елементалните демони, за пронизителните вопли на обезумелите, преследвани и поробени жертви на човешката жестокост, но това няма да предотврати идването на Съдния Ден – вашият Съден Ден.

Казват ви, че самозащитата е първият закон на природата. Но изглежда природата не се е справила със своята задача в големия кризис на нашето време в отношенията на болшинството хора, тъй като те са загубили даже самото желание за това, без да говорим вече за способността за самозащита. Ако хората можеха да видят и разберат какво се случва в действителност, те биха паднали на колене пред тези, на които са причинили *зло*, вместо да се стараят да оправдаят това зло пред себе си или другите. Няма по-сигурно указание за виновност от опита да се оправдае причиненото зло.

Тогава защо Аз трябва да се опитвам да заглуша вашата чувствителност по отношение на най-насъщните въпроси на вашия живот, бързайки да излея върху вас наставленията по отношение на великите Космически феномени? Защо да ви давам конкретни предписания за по-нататъшно развитие на психическите сили и достигане на духовна мощ, за което нееднократно Ме молихте, ако трябва да видя, че по този начин Аз само Бих увеличил вашата отговорност и, образно казано, бих ви връчил нож с две остриета – опасно оръжие, с което вие можете да убиете и себе си, и другите?

Също толкова твърдо и определено, както ви уверявах, че е по силите Ми да ви водя към тези висини на духовния растеж, към които са насочени вашите

погледи, Аз твърдя, че без постигане на истински братската любов към своите съдругари, без добродетелите на смирението, послушанието и целомъдрието – без тези основи придобиването на желаните от вас духовни и психически качества би било в най-висока степен пагубно. Тъй като в този случай вие бихте били поставени в напълно различни от привичните ви условия на живот, които биха могли да ви нанесат непоправима вреда, ако вие не сте в състояние да ги контролирате за ваша полза; и такава способност може да бъде придобита само с практическо развитие на споменатите от мен добродетели. Нали вие няма да боравите с огъня с голи ръце, но силите, с които на вас ви се е наложило да манипулирате, са далеч по-могъщи и също толкова несъзнателни и безотговорни, както пламъкът в материалните планове. И запомнете: с неподчинение или пренебрегване на своите задължения вие задържате не само своето развитие, но и на всички тези, чиито аурни вибрации са родствени на вашите. Тъй като да достигнете *в самота* тази висота на развитие, към която сте устремени, вие можете не повече, отколкото една пчела от пчелния рояк може да достигне човешкия ръст сама по себе си. Вие сте части от една групова душа, както атомите на вашите тела са части от самите вас. И докато развитието на тази групова душа се задържа от господството на някоя една или повече вредни сили, развитието на всички нейни индивидуални части ще бъде ограничено именно в такава степен, в каквато те са отговорни за това с това, което са извършили или, напротив, са „оставили недовършено“. По такъв начин, именно в тази степен, в която вие взимате участие в несправедливостта, творима от едни по отношение на други, присъединявайки се към това или защото одобрявате техните лоши постъпки, или защото съзнателно игнорирате техните резултати, - в същата тази степен вие налагате ограничения както на тяхното, така и на вашето собствено развитие.

Вие ще продължите да се изумявате от своята небрежност и равнодушие към думите на Великия Учител: „Човек живее не само за себе си“, тъй като важността и истинността на тяхното духовно значение е неизмеримо по-висока от това, което те означават в материалния смисъл. Независимо от това, дали вие някога ще се окажете в материалния център на работата на Храма и ще се обедините в него с вашите другари или пък, напротив, ще бъдете обособени така, че никога да не срещнете друг член на Храма в даденото ваше въплъщение, - във всеки случай фактът си остава факт: вие се явявате съставна част от една групова Душа (иначе у вас никога не би възникнала подбудата да се присъедините към Храма), тъй като вие сте били под водачеството на тази Душа още оттогава, когато една от нейните звездни плеяди е следила за вашата първа поява на Земята.

СИЛАТА НА ЦЕНТРАЛНАТА КЛЕТКА

НАСТАВЛЕНИЕ 68

Постарайте се поне временно да отхвърлите всички сплетни и слухове за членовете на Длъжностния Кръг на Храма, и заради вашите страдащи в света

събратя, заради собственото вечно благо и заради вашето успешно развитие да си зададете следващите въпроси.

Вие някога чували ли сте или чели ли сте за това, някой да е заел почетно или ръководно положение без да предизвика при това завист, ненавист или ревност от страна на тези, които са се готвели за неговото място или са го оглеждали за други заинтересувани лица? Нима вие не сте забелязали, че независимо от истинските способности и достойнства на издигнатия на този пост човек, даже негови най-прости и естествени думи и постъпки са се изкривявали и раздухвали до неузнаваемост от последните, или пък от тези, които не са били в състояние да съдят обективно?

Нима вие не намирате, че в цялата природа, във всички еволюционни прояви от атома до Бога, във всеки аспект или диференциация на Вечния Единен живот - доколкото може да го обхване вашето съзнание, - само една-единствена точка, клетка, орган, човек, нация или звезда (слънце) са били център на притегляне и разпределение на действията на еволюционните сили, които са участвали в процеса на сътворяването не само на обкръжението на тази велика мистерия във форма, но и на всичко останало, което се е проявявало в това пространство от центъра до периферията?

Ще бъде ли този център видим или пък невидим, зависи от характера на задачата, която му се възлага от Владиците на Кармата, а също от плана на неговите действия, но неговото предназначение при това винаги остава едно и също.

И можете ли да си спомните някое въстание, омаловажаване на законната власт, узурпиране на законните привилегии, неподчинение на необходимите директиви, накратко казано вреда, причинена на центъра на действие или неговото разрушаване, които не са породили нищо друго, освен разединяване на хората, техните душевни и физически страдания, а също са лишили мнозина от възможността за нормално развитие?

Не ни ли учи цялата история на човешката раса наред с всички известни царства на природата на тази велика истина?

Не са ли такива бунтове, въстания и непослушание скритата причина на всички човешки беди, страдания, на забавения прогрес и на постоянната борба между нациите и хората?

Всички сполуки и успехи в деловия, държавен и семеен живот, както и развитието на всички низши природни прояви - нима те не ни учат ясно на това, че колкото и да е бил ограничен нуклеосът - съзидаващият център, - но ако той се намира в законно кармично положение, принадлежащо му по право, то неговото унищожаване оставя цялата маса в създадената от него форма без проводника, притеглящ и разпространяващ необходимите съзидателни и поддържащи сили? Не учат ли те също и на това, че именно благодарение на подкрепата и защитата този център може да работи в съгласие с всяка молекула на органичното цяло, давайки му всичко, което той единствен може да даде? Щом като някоя единица на този организъм достигне такава точка на развитие, където тя става признат инструмент, способен да направлява по-малките единици за благото на цялото, централният нуклеос в съответствие с висшия закон, управляващ цялата маса, трябва да се възползва от услугите на този инструмент и да направи всичко възможно, за да го

придвижи до такова място, където той може да принесе най-голяма полза за болшинството. Да не направи това - значи да подложи на опасност и постепенно да разруши цялото, цялата маса, съставна част на което той се явява, тъй като еволюцията се управлява от строго математични принципи. Човешкото невежество по отношение на този закон или неподчинението е основната причина за всички негодни, нечовечни форми на управление, а също и за политическата корумпираност на съвременния свят.

Не е нужен особен труд да се докаже, че всяка клетка, всеки индивид, които се отказват да изпълняват своя дълг или незаконно поемат върху себе си задълженията на другите; както и всяка клетка, всеки индивид, които критикуват, подценяват или пренебрегват правата, връчени от самата Природа на централната клетка - на този електрически генератор, приемник и предавател на съзидателни сили, - тези опозиционни клетки, тези индивиди се превръщат в източник на огромна опасност за цялата маса, канал, чрез който започват да работят вече не съзидателните, а разрушителните сили. Следователно те се превръщат в общ враг за всички съставни части на тази маса, от каквото и да се състои тя.

Нечовешкото отношение към себеподобния рядко е резултат на вроден стремеж към жестокост; в неговата основа при обикновения човек почти винаги лежи материалния егоистичен интерес. Обаче колкото и да е виновен човекът, ако не са го разобличили той изпитва нещо като удовлетворение, когато някой друг виновник бива привлечен към отговорност, а той самият остава извън подозрение. В истинския ученик на Ложата тези качества са сред първите, които трябва да бъдат унищожени.

Никой и нищо не може да повлияе на Посветения да предаде на милостта на своите Събратя някоя бедна душа, съгрешила срещу него лично. Той знае, че макар и присъдата на тази душа да може да бъде отложена задълго, все едно наказанието ще настигне виновния по Закона на Законите. Даже ако последният е избегнал разплатата, това е нищо в сравнение с разкаянието за извършеното.

Ако гръм и мълния, земетресение и пожар биха могли да привлекат вниманието на уверения в своята правота бунтар, заставяйки го да се вслуша в тихия „глас на безмълвието“, който винаги следва бурята, и ако за него би се разкрила светлината на духовния факел, който той носи, даже без да знае, - факела на Божествената Мъдрост, то той би видял, че причина за тази буря и пожар, мъка и страдание, разочарования и загуби е бил самият той, вследствие на своето безумие и невежество, отхвърляйки призива на закона. И тогава би приключил един кратък цикъл от причини и следствия, и той би разбрал, че самият той е убил своите близки, предизвикал е взривове, посял е семената на заразни болести, взел е в ръцете си отрова, нож или кинжал и е нанесъл удари на себе си и на хиляди себеподобни, също такива страдащи и борещи се създания. Той би узнал, че той е този, който е осакатил и обезобразил другите, той е този, който е навлякъл глада и епидемиите. Но най-страшното е, че със своето самоугаждане той е разрушил канала, чрез който е трябвало да работят съзидателните сили, за да създадат проводници, позволяващи да се привлекат към Земята, а също да се въплътят душите, способни да го освободят от това робство. Такива души биха могли да го научат разумно да сътрудничи с великите и неизменни принципи на Природата, за да бъде изгонено напълно от лицето на Земята всяко съзнателно зло; биха могли да

дадат импулс на божествения огнен живот, носещ вест за възродения, простен и прощаващ, неописуемо велик и осеян със слава Нов Народ; тази вест, която като поток от прозрачна светлина би озарила всички тъмни ъгълчета на Мирозданието. Но преди в масовото съзнание да може да се утвърди идеал с такава пълнота на извършеното, неизброими множества ще трябва да отидат във велика тъмнина. Художникът, мечтателят, ученият – всеки, на когото се е удало да улови дори слаб отблясък на някоя от страните на този идеал, трябва да заплатят за това, че са имали дързостта да недооценят важността на материалните богове. Тези богове изискват поклонение и всеки отказал се от това ще бъде принесен в тяхна жертва, както и по-рано са постъпвали с всеки, който не е признавал Мамона и грубата сила на настоящата Манвантара.

Човекът никога не е приемал и никога няма да приеме най-висшия идеал на своя събрат - Братството на Човечеството - и няма да започне да го следва изцяло дотогава, докато неговият егоизъм, нужда и страдание сами не го доведат до това; в крайна сметка до тази точка, където той признава неговата ценност и великодушно ще отдаде целия себе си и цялото свое състояние в служба на другите, за да помогне на този идеал да се въплъти. За средния човек не е важно много ли полза може да се получи за света *en masse* [като цяло (фр.)]. Докато той не може да види, че обединяването на усилията е също и пътят за придобиване на лична изгода, той няма да може да пребори в себе си подозрителността, раждаща се от мисълта, че този идеал не е неговият собствен. Тази самоограниченост го държи в периферията на живота, принуждавайки го от въплъщение във въплъщение уморено да обикаля по кръга на Великото Колело. Той не чувства вибрациите на притеглянето, произлизащи от центъра поради това, че самият той твърде много се е отдалечил от него. Не срещайки никаква сила на съпротивление в него, тези вибрации се улавят и утаяват в по-плътния слой на материалната субстанция, която и образува тази периферия. Там той е длъжен да остава дотогава, докато не усвои, че причинявайки зло на ближния с дума, мисъл или дело е невъзможно да избегне обратното кармично въздействие; и докато не разбере, че самият той е длъжен да отвори затворените от него кармични пътища между себе си и централния нуклеос на световната клетка, към която той принадлежи. И доколкото тези пътища се пронизват слой след слой, план след план, преминавайки през по-малките клетки, или организирани съобщества, с които той е свързан с неразривни нишки, той трябва да съумее да хармонизира себе си с тях, преди цялата сила на еволюционния поток на живота да може безпрепятствено да се устреми от центъра към периферията на неговата индивидуалност през отворените по такъв начин врата. По тези същите тези пътища и самият той ще бъде привлечен обратно към източника на неговото битие - в дома и сърцето на своя Баща, където за блудния син вече е подготвен пир и където очакват неговото завръщане.

ВЕЧНИЯТ ВЪПРОС

НАСТАВЛЕНИЕ 69

Извечният въпрос: ако Бог, Доброто, пребивава навсякъде и във всичко, то как тогава може злото да съществува едновременно с Бога? Твърди се, че по закона на физиката два предмета не могат да заемат едно и също място в едно и също време; и заедно с това ни внушават, че макар Бог да пребивава във всички неща и сам да пронизва цялата реалност, но Неговата антитеза, злото, също съществува, при това не само като самосъщна реалност, но и като причина за извечната борба между творенията на този Бог, създадени от Неговата собствена субстанция.

Това би било наистина парадокса на всички парадокси, ако представляваше буквална истина.

Двойствеността на целия проявен живот представлява дотолкова очевиден факт, че едва ли е необходимо да се позоваваме на него като основа за аргументация. Позитивното и негативното, денят и нощта, доброто и злото - осъзнаването на едното предполага и осъзнаването на другото.

Картината на някой предмет не е самият предмет. Тя е единствено само илюзия, отражение, уловено и временно зафиксирано върху субстанция от друго качество. Заедно с това тя е инверсия на изходния предмет. Застанете на брега на водоема и погледнете своето отражение във водата; то ще се окаже обърнато с краката нагоре, тоест главата ще бъде там, където трябва да бъдат краката.

Тази проста илюстрация може да ви помогне да разберете методите, посредством които определени фази на духовния живот стават фази на астралния живот.

За да се облече в конкретна форма и по този начин да познае Себе Си, в началото на Великия век, Маха-Юга, Бог отразява Себе Си, тоест своите собствени потенциални атрибути и качества в това, което ние наричаме пространство, което в действителност е вечна, винаги съществуваща субстанция. Тази субстанция – Акаша – е основният принцип на електрическата енергия, първата манифестация на която е ефирът.

Тъмнината няма реално съществуване: достатъчно е светлината да засияе и тя изчезва. Същото е и с отражението на Вселената: докато Светлината на Бога – Волята за творене е активна и твори, живото отражение на този Бог има своето временно съществуване, предела на който се определя от същата тази Воля.

Едно от най-сериозните затруднения в нашето разбиране на това отражение на Бога се заключава в това, че ние налагаме определени ограничения на нашите идеални представи, стремейки се да обхванем проявата на отражението в цялост, вместо това да отделим повече време и внимание на неговите съставни части, малките отражения. В резултат тази задача се оказва твърде сложна за нашето мислене. Ако ние можехме да си изясним, че са отразени не само всички форми и степени на субстанцията, но и всички възможни видове разум, всички възможни атрибути, качества и свойства на всички форми и степени на сила и енергия, ако можехме да разберем, че всички те представляват не само отражение, но също и напълно независими и обособени инверсии, обърнатите образи на тези отражения, а следователно и лъжливи в сравнение с истинските, - то задачата би се опростила много. Единствената истинна, вечна форма на живот в този свят на сенки представлява *егото* – Божествената Искра или основата на всяко същество. И бидейки, така да се каже, уловена и закрепена във Вселената на отраженията, тази Божествена Искра е натоварена с мисията да трансмутира това отражение по такъв

начин, че да го върне при Бога с натрупания сред сенките опит. За пример си представете, че вашият отразен в езерото образ е снабден от вас с разум и сила на движение, а също с вдъхновение и устременост да намери и познае всичко, което това езеро съдържа и на което то може да научи; и че вие, наблюдаващият всичко това отгоре, в някакъв момент разберете, че това отражение е изпълнило своята мисия, придобивайки целия възможен опит. Като знаете, че формата и субстанцията на този отразен образ не са нужни за неговия реален живот, вие можете просто да ги разложите и да освободите съдържащия се в тях разум, който сега е облечен във форма от чиста енергия, придобита от него чрез получения опит. Вие можете също да призовете тази тънка форма при себе си, на повърхността на езерото, като ваше собствено дете, част от вас самите. А сега си представете, че със силата на вашата собствена воля, която е отразила и вашия собствен образ, и самото това езеро, вие призовавате назад и светлината, с помощта на която е било хвърлено отражението, оставяйки само тъмнината и небитието там, където е било езерото.

И макар че това не може точно да се нарече илюстрация на манифестацията и инволюцията на материята, все пак този пример може в известна степен да хвърли светлина върху този процес.

Притчата за десетте таланта се отнася именно към тези усилия на *егото*. Недостойният ученик, заровил своя талант, тоест не употребил даденото му и върнал го на Учителя, илюстрира действието на *егото*, егоистично отказало се да използва своя духовен живот за трансмутация на низшите форми на сила, които трябва периодично да се завръщат в Абсолюта за получаване на по-силен импулс. Друг ученик, който е употребил своя талант за блага цел, е бил възнаграден с таланта, върнат от недостойния ученик. С други думи, субстанцията на постоянно изтънчения проводник на *его-то* представлява награда за неговото собствено усърдие, заедно с тази неизползвана субстанция, която е била върната на Дарителя.

БОГ И ХРИСТОС

НАСТАВЛЕНИЕ 70

Използването на чуждестранни и непознати изрази от някои учители, предизвикано от необходимостта да обяснят дълбоките духовни истини на неподходящия за това английски език, е довело до това, че някои аспекти на тези истини – аспекти, добре познати на тези, които са свързани с някои от по-съвременните религиозни системи, са били, за съжаление, отхвърлени или изтълкувани превратно. И никъде резултатите от това не са били толкова пагубни с отиващи далеч последствия, както в случая, когато учениците поради своето невежество са се устремявали към пълен отказ от идеалите, формирани по-рано в техните съзнания от продължителната употреба на думите „Бог“ и „Христос“; и всичко това поради неправилното разбиране на чуждестранните и непознати изрази, обозначаващи същите тези идеали.

С никакви думи не може да се предаде тази неизмерима загуба, която е била предизвикана от отхвърлянето на тези някога близки и скъпи понятия за безкрайната Любов и Мощ. Немалко напразни опити са били направени, за да се постигне подобна възвисяваща и укрепваща мощ, която по-рано са символизирали и изразявали тези думи, чрез поклонение на безличния, безчувствен, всемогъщ, недостижим, вечно далечен идеал; а човешкото сърце по това време в безнадеждно отчаяние не е преставало да призовава за утеха в скръбта, за прибежище в моментите на еволюционни бури, осъзнаването на които наистина може „да накара и ангелите да заплачат“.

Неизброимо множество хора се решават на самоубийство и всевъзможни престъпления поради отчаянието, следващо всяка загуба на тези идеали. В повечето случаи те не са имали сили да се откажат от всичко това, което преди им е придавало мъжество в настоящето и е вселявало надежда за бъдещето, - тоест от всичко, което са изразявали за тях думите „Любовта на Отца“, „Изкуплението на Спасителя“. Те не са могли да видят, че студените – за тях – изречения, „обръщащи се само към интелекта“, в действителност са били само други форми за изразяване на Божествеността и нейните висши атрибути; не са могли да възприемат и досега недостигащата истина за подробностите на вътрешните планове на съзнанието и техните обитатели, намиращи се между съществуващото сега човечество и Бога. Те не могат да разберат, че знанието за Бога-Отец - Светия Дух, Майката, - съзнателно приближено до тях, в действителност е част от тях самите, висшата и най-добра тяхна част – Божествената Мъдрост, или способността да обичат; и че Христос-Син, първото изражение (или отражение) в по-малко плътен проводник, е също част от най-висшето и най-доброто в тях, олицетворявана с думите „служене“, „жертва“, „изкупление“; и че този Христос може да се направи видима, осезаема форма чрез съвършения човек – Спасителя.

Хората не биха започнали да почитат Бога по-малко ако знаеха, че вместо вечно да се извисява над тях седящ на позлатен трон, този Бог говори с тях, утешава ги и ги благославя във всяка искрена и любяща дума, казана им от другия човек, във всяка добра постъпка, извършена за тях от някой друг; и че във всяко цвете, във всеки изгрев и залез, във всяко пламване на мълния, във всичко прекрасно, което го има на този свят, - било то вещ, живо създание или пейзаж - те виждат сиянието на Неговата слава. Тяхната любов към Кришна, Исус, Буда или към друг въплътен Спасител ни най-малко не би се намалила и не би изчезнала ако те знаеха, че тяхната вяра в тези Велики е оправдана, тъй като сега се потвърждава всичко това, на което Те са учили; а именно, че след своето заминаване от този план на действие тези Синове на Бога, бидейки единни в своята същност с Отца, ще имат властта да спускат към хората Светия Дух, Утешителя, Божествената Същност, която ще ги нахрани с мъдрост, за да помогне за възраждането на човешката раса. С други думи, че в разпореждане на хората ще се окаже същият този най-велик импулс, ненадминатата мощ, а именно силата на интуитивната мъдрост и знание, която някога е служила и на тези Спасители, благодарение на което хората ще могат да имат непрекратяващо се общуване, пълно взаимно разбиране и единство с всички тези Старши Братя. И тогава до хората би достигнало пълното осъзнаване на истината, че всяко безкористно служене, всяка доброволна жертва, извършвана от един човек заради другия, е протегната към

него ръка на Христос, а всяко усилие да заглади извършеното зло е крачка към самоизкуплението.

Ах, деца Мои, не позволявайте на никакви превратни тълкувания, на никакви лъжливи конструкции от думи и изречения да застанат между Бога и вашата душа, или да преградят пътя на Любовта, Служенето и Жертвата на Христос. Помнете, че докосването на любящата ръка е докосване от ръката на Бога, а тихата и нежна дума на съчувствие, съболезнование и състрадание, казана от вашия брат или сестра в часа на вашата нужда е именно Гласът на Всемогъщия Слуга, Утешителя и Помощника. Помнете, че любовта, безкористно изливаща се от вашите сърца, е именно, образно казано, протичащото през вас Дихание на Бога.

Лъжливите понятия, прокраднали се в религиозните системи, а именно развитието в самия човек на качества, с които той е снабдил и Бога, – това е всичко, с което искрения и сериозен човек действително се е разделил, отказвайки се от някои лъжливи представи за Бога. Най-висшето, най-доброто и най-значителното от всичко, което такъв човек интуитивно е признал като Божествено, а заедно с това и невъобразимо голямо, той е запазил, независимо дали го осъзнава или не.

Не допускайте вашата неспособност да постигнете идеала, способен адекватно да изрази всичко, което според вашите усещания трябва да бъде в Бога и Христос, да ви лиши от това благо, което могат да ви дадат тези идеали, които вие сте в състояние сега да създадете и осъзнаете. Помнете, че вие засега сте всичко на всичко само „малки деца на Бога“, още незрели деца, и че Бог и Христос, Любовта и Служенето, Всемогъщият Закон и Божествената Мощ развиват тези „малки“ до съвършенство. И нека нито един човек да не се осмели да ви отнеме венеца – венеца на вашата вяра, знание и усъвършенстване.

Наистина кармичното въздействие на това безпокойство и постоянно усилващ се страх пред неизвестността (вследствие на проклятието на страха), който отначало е бил внушен на хората от користолюбиви, жестоки и бездушни врагове на човешкия род, са били тежко бреме за човешката раса. Лишени от душа, те все пак притежават в достатъчна степен разсъдък, за да изпитват желанието да осквернят, а, ако е възможно, и да разрушат моста между висшето и низшето „аз“ на отново зараждащата се в Христос и развиваща се раса, която вече е построила подходящи проводници за очакващите въплъщение *его* на духовния план. С това разрушение те искат завинаги да възпрепятстват проникването на посредническия елемент в зараждащия се човек, превръщайки го в прости копия на своите собствени едва различими и ограничени животи. Именно към тези обитатели на низшия астрален план трябва да насочи своето внимание човекът, опитващ се да открие откъде се взема тази застилаща неговия разсъдък пелена, която скрива от него знанието за това, че първото събуждане на мисълта за Бог – независимо дали се отнася за вещ или за живо същество, - е именно Бог. В същите тези астрални същности той трябва да търси и причината за загубата на благоговейното почитане и разумно приемане на истината, която му подсказва интуицията: а именно, че съществува Нещо, някаква Същност, някаква Сила, която стои много по-високо от това, което той някога е изпитвал или чувствал. Същите тези астрални същности държат човека в неведение по отношение на тази неизмеримо велика истина, че *Доброто е Бог* – Бог в проява, Бог във форма (дотолкова, доколкото Бог, който е

всички форми, може да бъде ограничен в една форма), където, когато и както и да се е проявявало това Добро.

С приемането и усвояването на този безкрайно важен факт, а именно с личното осъзнаване на това, че Бог ги обкръжава отвън и пронизва отвътре, че Той ги изпълва със себе си, одушевява ги и, образно казано, ги обвива с покривалото на своята любов и мощ, обединяваща в едно всички посредством вездесъщността, - ще се намери ли в сърцето на разумното, нормално човешко същество място за нещо такова, което може да противоречи на неговото благочестиво желание да осъществи тази очевидно божествена цел? Или на неговото благоговейно преклонение пред Великолепието и смазващо Величие на Това, което нито един човек никога не е бил и няма да бъде в състояние да изрази в подходящи думи, бидейки в плътно тяло? И ако се замислите над това, в каква бездна може да се потопи нормалното разумно човешко същество, когато от страх да не загуби нищожна материална изгода то не се решава да се утвърди в своята вяра във Всемогъщия Бог или открито да се отъждестви с тези, които са заети с търсенето на източника на битието, или пък в своята жалка боязън да не се подложи на осмиване от също такива невежи или от тези, които може да се нарекат само мръсна пародия на човек, се присъединява към тези последните в унижаването на своето висше, - то остава само да се учудваме на това до каква степен на падение може да достигне човекът. И може само да се съжалява за тази страхливост и слабост, с която се обгражда любителят на светски блага, унижавайки своята душа и насочвайки сянката на несправедливата критика към тези, които с радост и с благодарност изразяват своята признателност и любов по отношение на Старшите Братя, указващи им така дълго скривания път назад към Бога. И тази критика (о, търпение, не Ме напускай!) в много случаи е предизвикана от това, че някой друг беден и нещастен се е осмелил да направи слаб опит да придобие благоговейно смирение или да моли Бога за помощ, за която, както счита този критик, той няма никакво основание. На него не му достига мъдрост да осъзнае, че неговите собствени недостатъци го лишават от способността за разпознаване. Ах, наистина е глупав този, който може да се откаже от своята, дори едва блещукаща вяра, почитание и преданост на Доброто, по заповед или по примера на друг, когато този „никога не се е докосвал даже до края на Божествената дреха“. И наистина, от всички хора той е най-достоен за съжаление и трябва да се пазите от такива като него.

Никога нито един човек не е намерил Бога с помощта на интелекта, но пътят, тръгващ от сърцето, винаги е прав и широко отворен.

СЛАВА НА ГОСПОДА

НАСТАВЛЕНИЕ 71

Егото, което в своята последна инкарнация на тази планета е пребивавало в тялото на Исус от Назарет, – е същото това *его*, което се е въплъщавало във всеки Спасител на расите и народите от началото на текущия Голям цикъл от двеста хиляди години. Всеки такъв Спасител е възвестил началото на определен период –

малък цикъл в големия; тоест пръстът на Бога е начертал, така да се каже, малък кръг в големия и е разгърнал в него нов порядък на живота. Когато Големият цикъл завърши, това *его*, създаващо физическите прояви на тези Спасители, ще продължи по-нататък, за да приеме върху себе си по-висока мисия, възможно на някоя друга планета, а неговият труд ще бъде възложен на *егото*, което в своето развитие върви след него. Това *его*, започвайки с първия малък кръг на големия цикъл, ще започне да създава проводници – личности – за своето въплъщение. *Егото*, въплъщаващо се в Спасителите на всеки голям цикъл, става Велик Инициатор, „Страж на Прага" за целия този цикъл. Но човек ще може да разбере кой е бил и е в действителност Исус само тогава, когато му се разкрие напълно смисъла на думите „групова душа". Отражението на слънцето, което вие виждате на повърхността на езерото, не е истинското слънце, и все пак то притежава някои признаци и качества, свойствени на това светило. Ще поясня: ако слънцето би могло да фиксира всички свои отражения, задържайки ги произволно дълго, и да ги снабдява с разум, то вибрациите, активно действащи между него и тези отражения постепенно биха могли да развият групова душа; слънцето би било централна фигура и с течение на времето и непрекъснато взаимодействие на силите и принципите то и неговите отражения биха станали единна неразделна същност на висшия план.

Съответно и личността на Исус е била отражение на Отца – Духовното Слънце и между Тях е било постигнато съвършено взаимодействие на силите и принципите, което Ги е направило наистина Един, както това е било в случаите с предходните Спасители.

Ако върху нас би се спуснало пълното разбиране на тази важна истина, ние не бихме изпитвали повече затруднения в признаването на справедливостта на изискваните от нас почитание, служене и безусловно послушание на наставленията на Исус.

Ние правим ужасна грешка опитвайки се да свалим Исус до по-ниско положение, а също въздигайки някаква абстракция на заеманото от Него преди това място. Ние често чуваме израза: „В мен има също толкова Христос, колкото е било и в Исус". Но това съвсем не е така. В нас може да има толкова от този Божествен принцип потенциално, но съвсем не *in actu* [в действие (лат.)].

Човек става Христос, Спасител, достоен (за съответстващата любов и почитание само в тази мярка, с която в него са развити принципите и силите, сформиращи Христос, Сина Божий. Обаче ние не трябва да забравяме и факта, че всички закони на природата действат с математична точност. И ако някой заема някакво стъпало на космическата ска́ла на проявения живот не по божествено право, то силите и принципите, преимуществено действащи на това стъпало, няма да могат да се проявят чрез неговото лично „аз" в такава степен, в каквато те биха могли да действат в човека, кармично достигнал до даденото стъпало; и, следователно, той не може да бъде достоен за любовта, служенето и почитането на тези, които кармично заемат по-ниски стъпала на тази ска́ла. В подобен случай това би било въпрос не на потенциално, а на действително право; така също не се поставя въпроса и за това способни ли са или не космическите принципи, принадлежащи на това стъпало, да функционират по съответния начин; преди всичко трябва да се разглежда самото заемано от тях положение.

Бог не може, така да се каже, да се разтвори в цветето на човечеството за един миг. Лист по лист, листенце след листенце се разтваря построената от закона божествена пъпка. Учителят Исус е бил един от неговите листенца, които благодарение на един от аспектите на космическия закон, съединен с неговите лични усилия, е преодолял ограниченията, налагани от друг аспект на същия този закон и е изпреварил останалите плътно прилепнали листенца на божествената пъпка. С това свое действие Той е дал възможност да се разтворят и всички останали листенца, тъй като дотогава, докато първото листенце остане затворено, не може да се разтвори, запазвайки съвършена форма и целият бутон. Ако някое листенце се опита да се разтвори по-рано от първото, то цялата симетрия и красота на бутона ще бъде нарушена и вместо прекрасно цвете би се получило уродство.

Обичайното разбиране на великата жертва, свързана с Исус, се основава на лъжливи предпоставки; то се държи преди всичко върху жертвата на физическото тяло, която е всичко на всичко само един от аспектите на тази жертва. Пробивът на това първо листенце – отделянето от Отца – е сърцераздирателен вопъл: „Боже Мой, Боже Мой! Защо Си Ме изоставил?“, - всичко това свидетелства за проявите на позитивния аспект на тази Най-Велика Жертва, докато в същото време думата „свърши се“ – на негативния, и ние не трябва да изпускаме от поглед истината, че извършването на тази Велика Жертва е било необходимо не толкова за крайното усъвършенстване на Исус, колкото за усъвършенстването на всеки ученик на Бялата Ложа.

Всички сутрешни звезди ликуват при раждането на душата, докато в същото време вечерните оплакват нейната смърт; но това е очевидно само на вътрешните планове. Раждането на душата на материалния план представлява, така да се каже, нейната смърт (нейното временно затъмнение) на духовните планове. Обаче е добре когато цялата земя се радва в памет на такова събитие, за подобна жертва, тъй като в тази радост душата, преминаваща от смърт към живот, придобива награда за всичките скърби, които е претърпяла. А тези, които се радват, придобиват в своята радост сила, която ще им помогне да понесат тези неизбежни страдания, които ще последват след тяхното окончателно самоотречение.

Камъните на жертвения олтар и съчките за огъня се събират и полагат в радост; самоотвержената жертва се привързва към стълба и умира в скръб; но огънят, изгарящ съчките и унищожаващ жертвата е огнището, в което се съединяват и олтара, и въглищата, и жертвата, и от който в резултат се ражда гигант на духа, възнасящ се на престола на мощта – там, където нито радостта, нито скръбта вече не властват над него и където неговият живот се превръща в непрестанно Служене. И само тогава душата на човека намира целта на живота и придобива разбиране за собствената божественост. Само тогава „Смъртта се поглъща от Победата“ и този Закон се изпълнява в съвършена Любов.

„Радвайте се, деца на земята, тъй като сега за вас се роди Цар“, „принц на дома Давидов“, са пеели серафимите в деня, който е отдавна отминал. И тази същата песен ще се лее отново и отново от вашите уста и на вашите близки в бъдещите дни, и всеки път тя ще ви приближава все повече и повече до осъществяване на вашето най-висше желание.

ОТКРОВЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 72

Сред многото забележително изработени пергаменти и папируси, изпълнени с изкусно украсен текст (работа на много ученици от поколение в поколение), има един - този, който се намира сега в тайните стаи на древния Орден на Посветените и съдържа изчерпателно тълкуване на „Виденията“, които са се разкрили пред погледа на Йоан, „възлюбеният ученик“, в момента, когато той е преминавал своето последно посвещение преди възкачването на небето.

Тези видения са били мъдро наречени Откровения, обаче те представляват откровения само за посветените, тъй като във всички архиви на философска и духовна литература няма нищо, което би могло да се сравни с тези древни трудове в тяхното езотерично значение; нищо толкова заслужаващо доверие или по-жизненоважно за цялата човешка раса. Тяхната приглушена светлина, техните резки сенки – ефекти на полагащото се въздаяние за справедливостта – напълно достатъчно, за да просвети притежаващия интуиция търсач и да го придвижи към необходимите изследвания, докато в същото време по-дълбоко скритите в тях истини са дотолкова зашеметяващи, че могат да обезкуражат даже най-способните ученици, освен ако последните не са придобили духовно разбиране или по пътя на духовното озарение, или благодарение на личните усилия на „Братята на Състраданието“, които единствено само притежават ключа към мъглявата символика на Библията.

Виденията на Йоан – това са същите видения, (макар и изразени с малко по-друг език), които неизбежно застават пред погледа на всеки посветен от древния Орден на Свещенослужителите – Синовете на Хермес, Ордена на Спасителите на човечеството, когато той достига степента на пълно озарение. Естествено всеки Посветен ще изразява тези видения, този опит на своя език, употребявайки различна от другите терминология, но всички намиращи се в тях различия ще се окажат незначителни и ще се отнасят до дреболиите; а главното винаги ще съвпада.

Не е трудно да се разбере, че постоянното повторение на някаква серия от вътрешни преживявания във всички тези случаи трябва да бъде предизвикано от някаква насъщна необходимост. Тя е напълно разбираема за тези, които са запознати с вярното тълкуване на тези видения, тъй като тези видения представляват точно изображение на завършващите събития на всеки Голям век на манифестация; и това се отнася не само за една или няколко планети, а също и за завършващите събития на още по-голям период за цялата планетарна верига – тази Слънчева система, към която се отнасят тези планети. Естествено, че всеки наблюдаващ серия такива видения използва за описването на техните характерни признаци езика, който му е най-близък, - например изразите на Йоан са били свойствени на неговата раса; но когато интерпретацията на гореспоменатите видения се дава от Учителите, тя се изразява на универсалния език, състоящ се от притежаващи форма и цвят символи. Затова тя лесно се чете от всеки имащ достъп

до нея напреднал ученик на Бялата Ложа. Обаче Аз съвсем не твърдя, че всеки такъв ученик може правилно да тълкува Откровението самостоятелно. И нито едно от тези видения не е се изопачавало толкова упорито както това, което се съдържа в дванадесета глава на Откровението. Жените една след друга са му давали чисто лично тълкуване. Преди всичко тях ги е привличала красотата на образите и при това те или вътрешно са усещали някаква част от космическото събитие, или естественото желание ги е водело към самоизмама; или, както често се случва, невежеството или лъжата на някой личен поклонник или ученик са ги довеждали до пренасянето на мистичните символи върху някой претендент за Божествената Мощ; при това обикновеният човек охотно приема въздаваните му почести, даже без да се вслушва в слабия вътрешен глас, стараещ се да му подскаже колко незаслужено е въздаваното почитание или колко недостоен за него може да се окаже получателят. Но както и да бъде, фактът си остава факт: наистина всяка жена има дълбоко и непосредствено отношение към тази велика реалност, която се крие под външния аспект на Майката на Христос, а зад мечтата за такова материнство се крие основополагащ принцип. Ето защо не трябва напълно да се игнорират лъжливите претенции на самозаблудените, а също и личното тълкуване на тези символични истини. Символът на Вечно Женственото е жена, „облечена в слънцето; под краката ѝ е луната, и на главата ѝ има венец от дванадесет звезди“.

Този символ не един път е бил тълкуван астрологично, но обикновеният астролог е дотолкова ограничен в своето непознаване на скритите планети и техните влияния, че получава доволно оскъдна представа за важността и значението на този символ като цяло. Вечно женственото – Великата Майка, олицетворена на земния план като Астарта и Изида на древните, Дева Мария на християнската ера, а в определено отношение и всяка въплътена жена, родила дете, в действителност е „облечена в слънце“ – Отец, така както Мария е била „осенена от Светия Дух“ – от духа на Божеството, на Отца. Луната – женският символ - се намира „под краката на жената“, тъй като Луната олицетворява низшия аспект, родилните мъки, а също и злите сили, които въвеждат в заблуждение, опияняват, причинявайки на жената огромни страдания. Луната представлява негативния аспект на живота. Обаче достигнала необходимата духовна мощ жената ще бъде в състояние да управлява тези сили, които досега я държат в подчинение и тогава тя ще може да ги трансмутира. По този начин тя ги подлага „под своите стъпала“; „стъпала“ в дадения случай са символ на Разбирането.

Дванадесетте звезди символизират дванадесетте основни жизнени сили на Вселената, овладяването на които, тоест тяхното разумно приложение, представляващо плод на напрегнатия труд на жената, ще увенчае нейните усилия; с това ще се прояви действието на закона за въздаване за преживените страдания.

Следващите събития, за които подробно се разказва в същата тази глава, имат също толкова широко и дълбоко значение и са толкова съкровени, както и тези, които бяха илюстрирани по-горе. Но ще бъдат нужни цели томове, за да се изтълкуват всичките, а Аз имах намерение да поясня само моето първо твърдение. Ако този, който така презрително се надсмива над възможността за взаимодействие между различните планове на съществуване, би имал поне слаба представа за значението на тези космически символи, които се дават във виденията на подготвените, то той би обогатил значително своите знания; а подобни насмешки

преграждат пътя на неговото собствено просвещение. За такъв човек би било далеч по-добре временно да се примири с лъжливите представи, отколкото да не дава възможност на истината да се прояви за своето по-пълно разбиране.

Късата хоризонтална черта, под нея младата луна с обърнати нагоре рога, над чертата неголяма петолъчна звезда, под звездата числото 12, и над всичко това неголямо позлатено кълбо биха могли да означават за просветения ученик всичко, което се съдържа в по-рано споменатия космически символ, изразен с думи. Цветовете, с които биха се изобразявали различните детайли на тези символи, биха му указвали сферите на действие, където трябва да се прояви пророчеството.

Дълбокото невежество на преобладаващото болшинство от хора и тяхното неверие във всичко, което има отношение към символизма, задържа света при придобиването на желаните познание и мощ. Всички тези науки, за които много изследователи са изразходили своите животи, средства и сили, стремейки се да ги доведат до по-високо ниво, са ясно обрисувани в такива символични изображения. Същите тези науки са се изучавали в миналите векове, били са доведени до съвършенство и изложени в символична форма за тези, които е трябвало да дойдат по-късно. Но в нашия век хората, като правило, не използват тези методи на образование, които са се прилагали от древните мъдреци; затова днес тези символи не получават полагащото се обяснение или стават обект на насмешки и презрение, или пък просто ги обезсмислят.

В аргументите, привеждани пред неподготвения човек с цел да унищожат неговата вяра във всяка възможност да види и чуе феномени, свързани с вътрешните планове на битието, има твърде уязвими места.

Независимо от това, че чувствата представляват най-ненадеждните снабдители с факти, все пак те са единствените средства за наблюдение, достъпни за болшинството. И когато някой твърди, че е видял или чул нещо, дотогава неизвестно или тайнствено, и когато друг път неговите лични показания безусловно се приемат на свидетелското място или на пейката на съдебните заседатели, където от тяхната достоверност зависи животът ако не на дузина, то поне на един човек, то, разбира се, би било нелепа пародия на справедливост да отказват да разгледат неговите показания, а също да отричат възможността за видяното от него първия път в първия случай и да приемат във втория, особено когато единственото средство за изясняване на истината са „по-високоразвитите" чувства на този, който седи на мястото на съдията.

Този, който заради своята материална изгода съзнателно си играе с най-тънките качества на човешката природа, е нещастен, тъй като той в действителност се намира на това ниво на развитие, както и този, който заради същата материална изгода подправя и поврежда продуктите, от които зависи животът на другите хора. Единият вид вредителство не е по-добър от другия. В двата случая нечестността представлява злоупотреба с най-жизнената същност на Христос и нейно оскверняване, тъй като ядрото на всяка организирана или неорганизирана форма на енергия – физическа, умствена или духовна – е покривалото, проводникът на същността на Христос. Злоупотребата с нея е ГРЯХ, каквато и форма тя да приема и тази същност е също така активна в клетката на пшеницата или всяко друго зърно, както и в клетката, формираща органите на физическото тяло на човека.

ПЪТЯТ

НАСТАВЛЕНИЕ 73

„Никой не идва при Отца, освен чрез Мен“. Странни, неразбираеми думи за всички, освен за тези немного, които са преминали или сега вървят по пътя на Христос, по пътя на Спасителите и, следователно, имат известна представа за крайната цел, тоест за Отец.

Човекът се стреми да утвърди в своето съзнание нещо като работна хипотеза за тайната на неосезаемия, вездесъщ и непостижим Бог, в когото „ние живеем, движим се и имаме нашето битие“. Но той е безсилен да си представи какъвто и да било удовлетворяващ го идеал, нямащ форма, с безусловно и безпределно битие, в което всички вещи и създания съществуват потенциално или проявено. И докато той не достигне известно стъпало на развитие, най-краткият път към истината за него ще бъде създаването на вечно отдалечаващ се от него идеал, който вследствие на своята неосезаемост и изменчивост го удовлетворява само за кратко. При това той не осъзнава, че даже тази неудовлетвореност вече свидетелства за това, че той се придвижва напред много по-успешно, отколкото в случай на своята вярност към по-малко изменящи се идеали. В прекомерния стремеж да запази някаква ограничена представа за Бога, както това се е вършело в миналото и се случва и сега в ортодоксалната религия, а също и сред някои последователи на така нареченото движение на Новата Мисъл, - иначе казано, в стремежа да се ограничи безграничното се заключава огромната грешка на устремената душа. Сериозна пречка за човека представлява и това, че той се заловил жадно и продължава упорито да се държи за овехтелия или отживял идеал за Бога в жалкия страх да не би този Бог да изчезне или да забрави за него, ако той престане да се държи за този идеал. Но в действителност обитаващите в неговата душа Баща-Майка зоват за по-величественото си изразяване.

Човекът започва да ограничава Бога поради страх. Ако вместо любов него го управлява страхът, той си създава личен обект на почитание или плашене, който държи като в наочници неговия собствен разсъдък и разбиране. Ние охотно създаваме ограничен идеал на великата реалност в това, което се отнася или което действа в пределите на нашите собствени индивидуални форми, на нашето обкръжение или на нашата малка планета. Но веднага щом ние се опитаме да обединим две или повече подобни сфери на действие, тутакси губим връзката между тях (а едно единствено празно пространство е немислимо) и не можем да видим, че в създадената по този път пропаст Бог е също толкова активен, както и във видимите форми, а вероятно дори и повече от това. По такъв начин ние стигаме до заключението, че можем да вместим в своето съзнание само последователността на отделните раздробени отражения, вместо единното многостранно отражение на единната Божествена Реалност. Осъзнаването и приемането на тази Божествена Реалност би ни дало поне слаба представа за Истината и би ни помогнало по-добре да разберем факта, че различните богове, които почита или, напротив, неизмеримо

плашат по-голямата част от човешката раса, не са нищо друго, освен някои от тези раздробени отражения.

Възможно е на някои от вас да помогне ако те помнят, че във всяка точка от живота или пространството, където се фокусират нашето съзнание, божествена мисъл и центрове, там за нас се намира центърът на Вселената; и там нашето собствено висше „Аз“ пребивава сега, било е винаги и винаги ще бъде. Под такава точка или център Аз подразбирам центъра в което или в чието и да било самосъзнание (съзнание за съществуване във форма на индивидуализирания живот), който се е събудил в троичната активност, активността на Желанието, Волята и Разума (или на божествените сили); с други думи, Аз подразбирам душата. Човекът, научил се да управлява тези гореспоменати божествени сили и да ги удържа в равновесие, става Спасител - Син Божи, част от Пътя.

Вие можете да си помогнете до известна степен, ако при медитация удържате в съзнанието си факта, че във всяка песъчинка земя, във всяка капка вода и във всяка молекула огън или въздух активно присъства, макар и невидимо за вас, определена степен на Христос; че външните обвивки, или проводници на действието на тези центрове, възприемат и излъчват този велик жизнен принцип, или енергия, съгласно техния индивидуален ръст и развитие; и че макар и формите и степените на силата, действаща във всеки от тях, постоянно да се изменят, самите центрове остават неизменни и вечни, явявайки се в действителност *субстанция* на „Пътя“, тоест самия Път.

Опитайте се да си представите постоянно разширяващ се, безкраен, непрестанно нарастващ по своята сила и лъчезарност сферичен излъчвател на светлина, който обединява в себе си всички гореспоменати центрове, в това число и вашия собствен и който няма нито край, нито начало и излъчванията на който са Любов, Мъдрост, Сила и Истина, тоест Път към Бога.

ИСТИНСКИЯТ ПЪТ

НАСТАВЛЕНИЕ 74

Една част от този свят жестоко се заблуждава отказвайки се да вярва на предлаганите на тяхното внимание записи и съзнателно пренебрегвайки свидетелствата на тази, които горчивият опит и страданията са научили на много. Те заглушават своята съвест с прекомерна превъзбуда, напразно опитвайки се да се развлекат с всевъзможни позволени или съмнителни способи за увеселение; и всичко това заради пълното отчаяние и безнадеждност да придобият по-добри условия. В много случаи присъщият им егоизъм ги е подтиквал да приемат някакъв култ, прикрит със звучни наукообразни термини или пък с високопарни фрази, призвани да изразят най-изтънчените и съкровени емоции на човешкото сърце. При щателен анализ много подобни култове от гледна точка на висшето съзнание се оказват най-явни разновидности на користна спекулация, а също и точно копие на безбожно идолопоклонничество или подготвителни инструкции към фализъм.

Приемайки под внимание факта, че във всички така наречени цивилизовани страни образованието днес е станало почти задължително, трудно е да се намери поне малко обосновано оправдание на това неразбиране, което съществува по отношение на страшната тирания на богаташите, на стремителния растеж на бедността и страданията, на престъпленията във висшите кръгове, а също и на робството, - още по-лошо, отколкото преди столетия, тъй като днес то е станало по-усъвършенствано.

Не може да има нито извинение, нито оправдание когато огромни суми – в буквалния смисъл хвърлени на вятъра – се пропиляват за построяването на огромни катедрали, дворци, увеселителни заведения, а също и за предмети за украса. Аз казвам „хвърлени“, тъй като от тях няма да остане камък върху камък, когато човешкият ураган, назряващ в резултат на такова несправедливо натрупване на богатства и неразумни разходи, премине по осъдените земи.

Независимо от величието на жертвата и безкористните усилия на тези, които, не принадлежейки към съвременната доларова аристокрация, създават чисто филантропски учреждения в полза на страдащите или за образованието на простия народ, техните отрочета или отслабват без подкрепа и преминават в ръцете на спекулантите, или стават жертва на съвременните грабители от големия път и се превръщат в поредното „свърталище на крадци“. Понякога вие чувате как нелошо осведомени хора ораторстват за удивителни примери на милосърдие и благотворителност, вършени в света, за създадените за простия народ огромни болници; но нека само някоя бедна, страдаща душа да се обърне с молба за операция или лечение към много от тях – и на нея ще ѝ бъде оказана помощ точно пропорционално на съдържанието на нейната кесия.

Най-печалният от всички печални знаци на нашата ера – ера на потъпкване на всичко духовно и безумно натрупване на материални богатства – това е отмирането на чувството на взаимна зависимост между човек и човек, и разрушаването на отдавна приетите идеали за Бащинство на Бога и Братство на Човечеството. Празнотата в сърцата на голямото множество хора, които са износвали преди тези идеали, бързо се запълва с крайно униние, безнадеждност и отчаяние. Разумът, или енергията, която дотогава е помагала на човешката раса да създава висши идеали, беше употребена за недостойни цели, в резултат на което беше унищожена вярата на човека в своя събрат и което е още по-лошо - и неговата способност да обича ближния си. В съвременния бизнес всеки възприема другия като бездушен антагонист и се отнася към него съответно. С редки изключения взаимопомощ повече не се предлага и не се очаква.

Ако някой от разумните хора започне да осъзнава всички тези факти и, опитвайки се да изрази своите усещания и опасения, нададе вопъл на предупреждение или горещо помоли другите да се спрат и да опитат да излекуват забелязаната от него болест, то тутакси се раздава крясъкът на песимиста, революционера или анархиста, свеждащ всички негови усилия до нула точно там, където повече от всичко се нуждаят от неговата помощ, - там, където хората с егоистични интереси се възторгват от методите и резултатите на съвременния бизнес. Много от най-обезпокоените от такова положение на нещата хора са прекрасно осведомени за нарастването на духа на недоволство, бързо приближаващ събитията към техния злополучен край, но те са лишени както от сила на волята,

така и от инициативата, необходими за приемането на решения и правилни крачки за предотвратяване на подобно нещастие. И все пак, от чисто външна гледна точка, именно тези хора представляват единствената надежда за своите събратя и Аз се обръщам именно към такива като тях. Дори ако им се наложи да се лишат от някаква част придобито с такъв труд материално богатство, даже ако в пустеещите ъгълчета на техните сърца все още звучат гласовете на елементалните форми, заменили техните предишни духовни идеали, все пак си струва те да се огледат назад в търсене на загубените идеали и да се опитат да ги върнат.

Съществува само един път, позволяващ на човека да се съедини с Бога, и така е било винаги. Исус от Назарет го е провъзгласил с думите на Златното Правило. И даже ако човек е трябва да отдаде своя физически живот в тази велика борба, то не е ли по-добре да постъпи така заради достигането на това, което единствено ще придаде цена на живота, което единствено само дава увереност в подобряването на живота и дава шанс за това, отколкото да свърши своето съществуване във водовъртежа на ненавистта и отчаянието? Но именно така и ще стане, ако човек не се вслуша в призива на Духа на Любовта.

Аз не ги призовавам към недостижимите висини на окултизма, тъй като ако обремененият с богатство не може да влезе в Царството Небесно, то още по-малко шансове да напредне по Пътя на Просвещението има невярващият, безбожният или безнадеждно егоистичният човек. Тези качества го държат в коловоза, който той сам си е създал; а заблуждението, караща го да повярва, че той вече е изпитал цялата дълбочина на духовния опит в далечните дни на отхвърлената от него ортодоксалност, няма да позволи на тези качества да отхлабят своята хватка при всеки негов светъл устрем. И докато не се разклатят самите устои на неговия живот, нищо няма да го накара да осъзнае, че това, за което все още си струва да се бори по този Път или даже изобщо всичко това, което е на този Път, - всичко това е далеч по-малко от божествената награда за безкористните усилия. Той не може да се застави да приеме и най-утешителната, най-неизмеримо голямата истина за това, че единствено достоверните свидетелства за факта на непрекъснатостта на еволюцията трябва да бъдат дадени само от Тези, които вече са преминали от една еволюционна фаза в друга. Той не може да разбере и това, че, обръщайки се към предходното човешко еволюционно стъпало, Те могат да открият тайната на Пътя на песимиста не повече, отколкото самия съвременен човек, апелиращ към разум човекоподобната маймуна с цел да ѝ даде ясна представа за методите, с помощта на които той е достигнал своето сегашно човешко състояние. Когато човек надрасне началните наставления на ортодоксалната религия, то в случай, че той е неспособен да разбере, че зад това трябва да стои нещо по-голямо, и ако при това той остава без съзнателен ръководител, него го обхваща недоверие, неверие и отчаяние. Ужасът на подобна съдба трябва да накара сериозния човек да се замисли в крайна сметка за самия факт на съществуване на Ложата на Учителите (даже независимо от това, че невежите учени мъже от философията почти са задушили тази истина със своите лъжливи представи и нелепи или съвършено невероятни описания) и да направи известно усилие, за да отвори очите си към тази необикновена Светлина, която сияе на Пътя; дори ако тази Светлина е твърде ярка за непривикналото око. Но – уви! – болшинството предпочитат да живеят в тъмнина.

ТАЙНСТВАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 75

Едно от най-странните неща в живота на човека е неговото упорито игнориране на неприкритите, лежащи на повърхността тайни, така прости и обикновени, че те не предизвикват почти у всички присъщото любопитство. Макар такива тайни действително да са толкова прости, че без тяхното разкриване ние не бихме могли да дишаме, да ходим по земята, да вникваме със зрение или със слух в някой аспект или състояния на материята, ние рядко ги асоциираме с тези велики истини, които обичайно наричаме „Тайнства“. А нали ние охотно бихме отдали всичко, което имаме дори само заради възможността съзнателно да разкрием тези тайнства под ръководството на тези, които считаме в състояние да ни разяснят тези безкрайно важни и съкровени реалности.

Нито един истински учител на окултната философия не може да пренебрегне значението на закона за съответствието или да не го изтъкне в качеството на основна задача за всеки ученик, освен ако по причина на духовна слепота или своекористни подбуди той наруши своя дълг и се откаже да просвети ученика относно универсалността и изключителната ценност на материалните прояви на този закон, всяка от които представлява ръководство за просвещаване.

Значението на закона за съответствието при решаването на тези непрестанно повтарящи се и озадачаващи човека въпроси, които измъчват душата и в болшинството от случаите превръщат земното съществуване в един голям въпросителен знак, един непрекъснат възглас: „Защо това е така?“, - е невъзможно да се преоцени.

В закона, който препятства смесването на водата и маслото; в закона, който способства раждането, растежа, съзряването и овяхването на тревата под нашите крака; в закона, който осигурява необходимата среда за определен вид живот и изключва неговото съществуване в някаква друга среда; в закона, който забранява на водата да тече нагоре по склона и я кара да се стича надолу; в закона, който снабдява една звезда с по-голяма степен на лъчезарност и мощ, отколкото друга, - във всички тези и множество други диференциации на този един закон, илюстриращи неговото действие навсякъде около нас, при известно изучаване и наблюдение ние бихме могли да намерим средство за разрешаване на всяка, поставяща ни в тупик загадка, за разкриване на всяка от тайните, в чието вникване тласка човека неговата душа, за да може той да овладее своето наследство. Но по-голямата част от времето и усилията на повечето от хората отива за създаването на безброй малки тайни, които само още повече утежняват тяхното бреме, и в резултат ние виждаме унили, съкрушени и невнимателни един към друг, напразно обременяващи земята егоисти.

Ако става дума за учениците, то постоянното повторение от Учителя на предварителните наставления, което е абсолютно необходимо на първите стъпала на обучението, завършва или с изискването за излагане на последващите наставления, или с молба да се дадат инструкции по отношение на такива стъпала

на развитие на живота, които биха били напълно неразбираеми за човешката раса на сегашното ниво на нейното развитие. Но вие никога не трябва да пропускате покрай ушите утвърждаваните факти дотогава, докато не ги овладеете до съвършенство.

Вие вероятно ще се усмихнете на детинщината на човека, който ще настоява да запалите огън във ведро с вода. Самите вие никога няма да поискате от дете да работи като опитен механик, от земеделеца – шедьовър на изобразителното изкуство, а от музиканта, свирещ на арфа или виола – блестящи познания в химията. Всичко това извън всякакво съмнение би ви се сторило напълно абсурдно. И все пак поради съзнателно пренебрежение или лекомислено отношение към реалните възможности вие постоянно извършвате къде по-лоши глупости и сами страдате от техните последствия – при това до такава степен, че тези страдания изглеждат почти непоносими, ако не се знае истината за всичко това! В много случаи те действително стават непоносими, когато в резултат на постоянно повторение на подобни действия се проявява умствена и физическа слабост; и това още повече утежнява вашето и без това тежко бреме.

Ако вие видите прекрасно цвете, посърнало и загиващо от горещина или недостиг на влага, вие няма да обсъждате това явление; ако вие искате да го спасите, то в зависимост от ситуацията или ще го полеете с вода, или ще го скриете от слънцето. Вие знаете, че огънят и водата са основи на целия живот, и въпреки това, когато видите болно или загиващо от неразбираема причина човешко същество, на вас даже не ви идва наум, че известна форма на огъня или водата може да спаси неговия живот. Това може да бъде огънят, запален с дума на съчувствие или дружеска помощ, или вода, раждаща се от съединението на две сили, аналогични на водорода и кислорода, и течаща от „извора на сълзите“. За да се отвори този извор, може да потрябва нож или горчиво лекарство, и единственият въпрос, който вие трябва да си зададете, се отнася до вашата способност да приложите този нож или да дадете това лекарство по съответния начин и при необходимите основания. Но, деца Мои, вие трябва да бъдете уверени, че няма да приложите огън тогава, когато се изисква вода, и обратно. И вие можете да придобиете тази увереност, както и в случая с цветето, само при внимателно изследване на причините и точно определяне на обкръжаващите условия. И така, както съществуват само тези две безпогрешни правила за определяне на необходимите действия и избор на необходимите средства на плана на физическите прояви, съществуват същите тези две правила (или да ги наречем закони), посредством които ние можем да поставим диагноза и да определим необходимите средства за възстановяване на хармонията в съответстващата субстанция на човека с нарушено умствено, физическо или духовно равновесие. А при преобладаващото болшинство на човешката раса, колкото да е печално, това равновесие е нарушено.

Ако вие видите, че частица от разяждащо вещество се докосва до кожата, вие разбирате, че тя ще разруши определена част на плътта около мястото на контакта. Приложете вашето знание за закона на аналогията и вие ще разберете, че човешката мисъл или дума, които по своето естество напомнят тази киселина (а тяхното естество също толкова просто се определя от същия този закон), ще подействат в съответния участък на субстанцията на един или повече вътрешни проводници на жизнени сили на вашата жертва. Предизвиканото от тях разрушение

или вреда ще зависят от степента на противодействие, което е способна да окаже жертвата на атакуващата я сила. Когато вие се замислите сериозно над този факт и осъзнаете резултатите на вашата жестокост, обединена при това с подобна жестокост, която причиняват на тази жертва стотици други също така безгрижни и лекомислени, както и вие, тогава може би вие ще разберете поне отчасти причината за разпятието на всеки приет ученик, на всеки Спасител, отдаващ на разкъсване от хората не само своето физическо тяло, но и душата и разума, за да извлекат хората за себе си поне някаква полза от тяхната жертва.

Когато вие достатъчно се настрадате от следствията на подобни ваши действия, от загубата на идеали, от разочарованията, скръбта и мъката – преки следствия на също такива постъпки, които Аз указах, от разрушаване на вярата и вашата неблагодарност, от непрестанното изкривяване на тази единствена свързваща ви верига между вас и Ложата, а също от вашата очевидна неспособност да разберете, че вие сами отсичате единствената възможност за общуване с Мен, - само тогава вие ще можете да видите *от какво* сте се лишили. И нека Бог да ви помогне да видите това преди да стане твърде късно.

НЯМА ДА ЗАБРАВИМ!

НАСТАВЛЕНИЕ 76

Ако при сегашното състояние на развитие на човечеството способността за предсказване на бъдещите събития би служила само на неговите висши интереси, то знанията, позволяващи на хората да придобият тази способност, несъмнено биха били в негово разпореждане. И макар че такова знание винаги е било едно от възможните достижения, реално то е станало такова само за тези, които, развивайки своите вътрешни чувства до известна степен и вследствие на това осъзнавайки безграничността на съществуващите връзки между всички състояния и планове на живота, са придобили способност да извеждат правилни заключения даже при неголямо количество данни, а също да изчисляват продължителността на съответстващите периоди от време според важността на събитието или неговото божествено предназначение. Възможността за такова достижение даже в примитивния човек лежи в самото негово желание.

Човекът винаги постига това, което желае повече от всичко, стига само да е утвърдил своето желание върху принципа на живота и затова е подчинил на себе си тези неорганизирани, необуздани и разнородни елементи, които понякога поставят в основата на своите желания тези, които още не са способни да осъзнаят единството на фундаменталните принципи, лежащи в корена на всички вътрешни и външни феномени. Постъпвайки така, той разбира невъзможността за каквито и да било сериозни ограничения по отношение познаването на такива феномени.

Както е невъзможно да се отделят океанските течения от самата вода или да се изисква водата, увличана от едно течение, да не влиза в съприкосновение с водата, увличана от другите, така също е невъзможно и да се отдели един човек – капка от Космическия океан – от друг, или от каквото и да било друго състояние на материята, силата и съзнанието. Божественият поток, управляващ движението на

множеството капки (човечеството), може да им заповядва само съгласно нерушимите закони. И ако някои от тези капки се оказват твърде леки или твърде тежки (тоест твърде развити или твърде невежи) за да се носят в един поток, тях ги поема и води по-нататък друг, по-силен или по-спокоен поток. Но с течение на времето всяка капка от Космическия Океан непременно ще се докосне до всеки бряг и до всяка друга капка, и в съответствие с получените от този контакт и отложени в паметта впечатления едната капка познава другата капка или брега и се ползва от това осъзнаване.

Езикът на символите, науката за звездите, линиите, начертани от жизнения опит на челото и на ръката, - всичко това са опознавателни знаци, точки на съприкосновение, които при правилното им разбиране указват миналите, настоящи и бъдещи събития също толкова вярно, както изгревът на слънцето означава настъпване на новия ден.

Ако всички тези факти бъдат разбрани и приети, то ще стане възможно осъзнаването на величието, предназначението и мощта на Космическия символизъм, включващ астрологията и пророчествата. И тогава този велик феномен на живота ще бъде оценен по достойнство и ще заеме своето истинско положение в съзнанията на хората, вместо да бъде, както това се случва сега, прогонен в сянката на суеверията, превърнат в пренебрежителни поговорки и епитети или пък използван за измама на своите събратя.

В същото време когато вибрациите, възбудени от Посветените чрез повторение на древните пророчества и вести с предупреждения или ободрявания за бъдещето са предизвиквали в резултат поток от подобни пророчески изказвания по целия свят, неразбирането на жизнено важните, основни, централни моменти от тези пророчества, от които, като спиците на колело върху главината, са зависели всички други техни аспекти и детайли, прави такива изказвания малко или съвсем нищо не означаващи.

Вследствие загубата на умствена и физическа сила, предизвикана от допусканите от човека страх или пренебрежение, той не е способен по съответния начин да срещне предсказаните събития, неспособен е да достигне в своето развитие тази гореспомената точка, която му позволява правилно да разбере, изтълкува и да се подготви за срещата с приближаващите събития.

В различно време вече ви е казвано, че унинието, болестта, загубата на увереност в себе си и в другите, склонността към самоубийство и отчаяние – всичко това нерядко е предизвикано от получаващите публични разобличения невежи или недостойни учители, а повече от всичко – от тази неестествена жажда за получаване на материални блага, която, подтискайки всякакви човешки чувства, оставя след себе си само зловещата жътва на нравственото уродство, прикрито с маската на мнимата добродетел и самомнение. Всички тези печални следствия на невежеството ви отделят един от друг, а също и от вашето висше “Аз”, превръщайки вашия живот в непрекъснат ужас, и толкова повече, колкото по-ясно виждате как той се изпълва със сатанинските дарове вместо с благодатна сила. И макар, че вие неизбежно ще се сблъскате в своето време с всичко това и ще трябва да го преодолеете, сега трябва да решите - искате ли да направите това в самота или пък заедно с тези, които вече са победили и са готови да ви помогнат, ако вие създадете необходимите за това условия.

Вече се изпълниха достатъчно количество от направените от Мен изявления, за да ви убедя в това, че ще се изпълнят и другите. Все по-малко и по-малко увереност ще обезпечават вложените и натрупани богатства; ще се случват все повече и повече разрушения; ще се създават все повече и повече способи, улесняващи масовото убийство. Вълните от престъпления ще възникват една след друга в резултат на безумието, предизвикано от гореспоменатия упадък на духа; и ако човекът не позволи на своята божествена природа да се прояви, то към какво тогава той ще може да прибегне в часа на своята най-голяма нужда?

Аз ви призовавам да се държите твърдо на това стъпало на Храма, което сте достигнали съвсем не затова, че сте Ми нужни, а заради това, че намирайки се на него, вие ще можете да имате подкрепата на всички тези сили, които съставляват това стъпало, каквато и карма да имате в запас лично за вас. Изградете центъра или опорната точка във вашето собствено вътрешно "аз", където ще може да се разположи Любовта на Великата Бяла Ложа и тогава страхът - най-обезсилващата и парализираща от всички сили на Вселената - няма повече да ви владее.

Ако вие бихте могли напълно да осъзнаете насъщната истина на всяко пророческо заявление, направено от Мен по отношение на вас; ако вие бихте могли да признаете факта, че всяка крачка на така наречената нова мисъл, последните научни открития и гениалните изобретения за благо на човечеството са били резултат от използване на знанията, дадени на света по указание на Великата Бяла Ложа, на първо място, чрез Посветената Е.П.Блаватска, на второ, чрез У.Х.Джадж и, на трето – чрез Храма; и че изопачаването на такова знание от користни подбуди заплашва със сериозна опасност за човечеството, - вие много по-охотно бихте признали дълбочината и значението на простите на пръв поглед указания, давани в Учението на Храма, а също и необходимостта от старателно изучаване на тази азбука на окултната наука. По този начин вие бихте оградили себе си от неизбежната опасност, която рано или късно ще надвисне над вас, когато започнете да сглобявате от буквите на тази азбука думи и да ги тълкувате; иначе казано, когато вие започнете да прилагате получените от вас Мъдрост и Знание за решаване на заставащите пред вас насъщни проблеми.

ЗНАЧЕНИЕТО НА РЕЛИГИОЗНИЯ ИНСТИНКТ

НАСТАВЛЕНИЕ 77

Ако в човешкото сърце се ражда неукротимо желание да придобие неоспоримата, самоочевидна реалност, стояща зад всички мимолетни повтарящи се феномени; ако това сърце се стреми към извора на този поток от любов, който шурти в него като извор при вида на някакво лице или от допира на нечия ръка, - този извор, който, подобно на живително ручейче вода украсява всяка необработено поле и дава живот на скрития кълн на всяко полезно и прекрасно свойство на човешката природа; ако при вида на планинския пейзаж или възхитителния залез това сърце изпитва неизразим, лишаващ го от дар слово трепет; ако човека го обхваща желание буквално да изпие аромата на необикновеното цвете, когато цялата негова природа се изправя, не желаейки да се

задоволи единствено само с вида и миризмата; но главното, ако в нас живее неутолима жажда за признание от някаква външна сила или същество на някакво качество или трудно достижимо свойство, които ни изглеждат достойни за това, или пък към заглаждане на следствията на някаква недостойна постъпка, която, както ние интуитивно осъзнаваме, препятства проявата на нашите идеали за съвършенство, - ако всички тези свръхчувствени действия или сили в нас, излизащи извън пределите на нашето разбиране, се раждат в нас само за да умрем от изтощение просто затова, че нито зад, нито над тях няма нищо, което би могло да ги подхранва и поддържа постоянно, тогава целият живот е само измама и халюцинация, а Вселената - лудешко бълнуване на безумното човечество. Тъй като, оглеждайки се наоколо, ние никъде не виждаме проява на желанието, за което така и не се намери нещо, което би могло да го удовлетвори. И това би било над всяко разбиране, ако единствено само висшите, изтънчени и свещени желания на човешката раса са останали лишени от средства за тяхното удовлетворяване.

Най-твърдите доказателства за истината, лежаща в основата на всяка религиозна система, е самата потребност на нейните последователи от това, което тази система може да им предостави. Ние можем за известно време да заситим нашия разсъдък с различни научни хипотези; можем да претоварим или да приспим своя ум с правдоподобни аргументи против каквато и да било реалност, стояща зад традиционните догми и вярвания, от които ние сме се отказали или които така и никога не сме приели, но фактът си остава факт: когато на нас се падне тежка болест, самота, голямо страдание или, напротив, голяма радост или удоволствие, то ние отново се устремяваме към отхвърлените от нас идеали или представи за възможната Божествена реалност.

Само на нивото на този посредствен живот, когато ние губим или сами отхвърляме способността да чувстваме дълбоко и да желаем страстно, ние можем да се задоволим с резултатите на разсъдъчния процес и умствената гимнастика. Но и на двата полюса - както при най-висшата, така и при най-ниската вибрация на извора на живота, - всичко, което в нас е способно да се докосне до края на дрехата на Безпределната Любов, крещи за по-близък контакт с Нея, дори и това да е с цената на жертва. И само в такива крайни състояния и може да бъде достигнат подобен контакт - без значение дали по пътя на някаква общоприета религиозна вяра или по пътя на прераждане на душата, преминала през мъките на нейното лично желание и стремеж.

Възгласът “Благодарение на Бога!” се отронва от устата на песимиста или материалиста, когото той спаси своя любим от неминуема опасност. И дори само този възглас представлява по-несъмнено доказателство за съществуването на Бога - Бога, на който би могъл да се отблагодари, - отколкото годините на аргументираното Негово отричане. Чист и ясен, той се изтръгва от дълбините на божествената природа на човека като резултат от мигновеното признаване на възможността за Безпределна Любов и защита. Той изразява едно от най-прекрасните качества в живота - Благодарността. Всичко останало в неговия живот е само временно илюзорно действие на не многото повърхностни вълни на великия Космически Океан, така също преходни по своята природа, както и причудливото сияние на лъча светлина (както, впрочем, и всички действия на разсъдъка, не докоснат от интуицията). Този разсъдък е пригоден за решаване на моментни дела,

но е крайно несъстоятелен, ако става дума за душата, която се хвърля в бездната на някакво низше желание и не може да се измъкне от нея без нечия помощ.

ВИБРАЦИИТЕ НА ЗВУКА

НАСТАВЛЕНИЕ 78

Независимо от столетията борба и усилия, предприети от сегашната човешка раса за своето развитие, независимо от всички нейни старания да постигне образователен, социален и материален прогрес, в някои отношения тази раса е останала съвсем същата, каквато е била преди векове. А главната причина за такава безрезултатност, явяваща се при това също и причина за огромния брой човешки страдания - както телесни, така и ментални, и дори за много престъпления, при цялата ѝ очевидност съзнателно се игнорира и се подлага на осмиване, ставайки обект на саркастични бележки, или пък снизходително се признава, но тутакси се отхвърля и забравя.

За Мое безкрайно съжаление Аз виждам как същите тези причини, които довеждат до подобни последствия, възникват в кръга на членовете на Храма, позорно повтаряйки се, намирайки си оправдание или просто оставайки без внимание в много случаи. Вас както и преди не ви вълнуват неизбежните плодове на тези причини и, макар Аз често и недвусмислено да съм ви ги посочвал и настоявал за тяхното изкореняване, изглежда Аз съм преуспял малко в тези постоянни напомняния. И все пак Аз няма да изпълня своя дълг, ако се откажа от по-нататъшни повторения.

Понякога Ми става страшно от това явно безразсъдство, с което някои от вашите членове навличат върху себе си и своите близки лавина от активни зловредни елементални сили, а заедно с тях и обвинителната присъда на закона, наказващ за злоупотребата с Божествената енергия, приведена в действие от язвителните, жестоки, несправедливи и често лъжливи твърдения в отношението един към друг. И когато резултатите от такова поведение се отразяват върху вашия собствен живот във вид на липса на сила, нужда, загуба на привлекателност, на любов, вяра и преданост, без да говорим вече за техните въздействия на субстанцията, с помощта на която вие трябва да изграждате тялото *Нирманакая* (ако, разбира се, някога го построите), то вашето равнодушно отношение към тези причини Ме кара да мисля за Моето безсилие и очевидна неспособност да ви помогна да се справите с тези разрушителни демони, които вие позволявате да ви управляват, предавайки се без борба, поради вашата собствена природна леност.

След Моята половинвековна работа в това направление и предвид факта, че, независимо от голямото внимание, което беше отделено и от Мен, и от другите, на учениците на Великите Мистерии, а също и от голямото количество наставления, които им бяха дадени, тези ученици, може да се каже, почти не са направили никакви крачки напред, - предвид всичко това Мен ме плаши мисълта за свръхчовешката задача, която са поели върху себе си Посветените, явяващи се по кармично право изпълнители на Божествения Закон в текущата Маха-Юга.

Ученикът или новакът, претендиращ за защитата и помощта на Ложата, съзнателно поема задълженията, които неизбежно ще ускорят изплащането на изрядна сума от предишния кармичен дълг, и при това се отказва да забележи бариерите, които самият той постоянно си създава. А когато той получава някакъв съкрушителен удар, понася загуби или остава в играта отстъпвайки от своята позиция или отказвайки се да доведе докрай свое решение, в него неизменно се събужда скрит дотогава гняв или подозрителност. И тази жертва на илюзорни опиянения вместо да търси главната причина за своите затруднения в собствената природа - в своите думи и действия, - ще „трупа Оса върху Пелион“ [название на митичните планини, които древногръцките герои - братята Алоади - са възнамерявали да струпат върху Олимп. Синоним на неразумна постъпка (Бел.ред.)], безразсъдно възмущавайки се от „съдбата“, от учителите, от съседа или от материалните ограничения, с една дума, от всичко заобикалящо ги.

И Аз те питам, сине Мой, и теб, дъще Моя, теб лично, като един от тези, за които това се отнася повече от всичко: „А какво възнамеряваш да направиш самият ти, за да измениш тези условия в самия себе си?“

Понякога някой от вас казва: „Аз ненавиждам този човек, тези или други условия. Всичко в ръководството върви не така, както съм очаквал; това или онова е жестоко и несправедливо, не трябва да се доверявам на никого; изглежда, че искат да се възползват от моя труд и моите пари“ и безразсъдно продължава в същия този дух да трупа мними поводи за недоволство, не допускайки изобщо вероятността за факта, че макар и да са можели да го поканят да заеме някакво място, но никога не са го принуждавали да прави това, а може би даже са го съветвали обратното. Забравяйки за това, че са му дали привилегията да му помогнат да построи това място, което да защити и пази него самия, а не да влезе във вече готово, построено от някого. Забравяйки цялата оказана му добрина, забравяйки всички тези жертви, които са били принесени за него от тези, на които той впоследствие е причинявал само болка, страдание и загуби; невежо обвинявайки другите в лошо влияние, докато почти винаги (да не кажем винаги), ако той беше малко по-възприемчив към друго мнение, даже при неголям спокоен и уравновесен анализ в нужното направление, без труд би разкрил пълната несъстоятелност на своите подозрения. Наред с това такъв анализ би му показал, че именно заради твърде честото крайно невнимание към чувствата на другите - тези, които жертват безкрайно повече от него, - той не може да види истината. Потопен в такъв водовъртеж новакът няма и да забележи веднага, че в собствената аурна обвивка е привел в действие дотогава спокойните и неактивни, а сега зловредни и разрушителни сили на негативния полюс на живота. Въздействието на тези сили върху неговото астрално тяло прилича на въздействието на разяждащи киселини или серни отрови върху физическото тяло. В точно съответствие с условията, съответстващи в неговата астрална обвивка, действието на тези пагубни, паразитиращи и разяждащи всичко наоколо сили се отразява на органите, кръвоносните съдове, мускулите и нервите на физическото тяло, донасяйки в крайна сметка тумори, треска, обриви. Същото влияние оказват те и на субстанцията, която човекът трябва да развива и с която трябва да се научи да борави, за да създаде още по-тънък вътрешен проводник.

„Природата не търпи празнина“. Ако човек изпрати от своя собствен аурен център определена степен на сила от същото това свойство като споменатото по-горе, същевременно оставяйки в този център празнина, то със своето действие той поражда сила на всмукване със съответстваща степен, която привлича към него от аурата на този, когото е нападнал, точния еквивалент, или определено количество от същата тази сила, която е била избълвана от самия него (до този момент тя е могла да бъде латентна в атакувания), която ще привлече към него и ще стовари върху него подобен род нападение от страна на другите. След това се привежда в действие закона за компенсацията, и независимо дали той иска или не, ще му се наложи да изплати своя дълг, при това в същия вид и степен, - той ще трябва да отдаде на другия част от своята собствена субстанция, която ще отиде изключително за неутрализация на следствията от породената от него причина. Той е породил зло, възбуждайки негативна лична сила; с това той е привлякъл към себе си безлична, въздаваща сила, която ще запълни в него празнината, породена от неговата постъпка, а после той трябва да отдаде най-доброто, което е в него, - точен еквивалент на това, от което той е лишил другия. Това е едно от следствията на действието на нерушимия тристранен закон за компенсацията (въздаването).

Това, че човекът не вижда крайните резултати на своето действие веднага или не понася незабавна загуба на здравето или богатството, - е несъществен факт. За Божествения Разум време не съществува. Възможно е да трябва да бъде изживяна друга, по-добра от тази карма, която се полага на човека за това, преди напълно да се проявят резултатите от неговите несправедливи думи.

Вие можете точно да предскажете какво ви очаква в бъдеще чрез самопроверка на всички свои думи и действия по отношение на другите хора. Ще настъпи ден и извън всякакво съмнение вие ще знаете, че ракът, треската, загубата на някой член или орган, пълното нервно, мозъчно или мускулно разстройство, от които сега страдате, - всичко това е предизвикано преди всичко от някакви жестоки, несправедливи или лъжливи твърдения, може би забравени веднага след като сте ги произнесли. Помнете, „дребни неща няма“, и е казано вярно: „Вие ще отговаряте за всяка празна дума“.

И Аз ще ви попитам: като знаете всичко това, може ли да се учудвате, че едва ли не отчаяние обхваща Тези, Които, наблюдавайки ви, се трудят, за да ви помогнат в този удивителен възход към съвършенство, или че, както Аз вече казах, причините, стоящи в основата на неуспехите и спирките и в случая с приетите ученици, и в случая с изпълващите света нещастия и страдания, почти винаги не се признават, игнорират се, а понякога и се презират?

Постоянното игнориране от човека на силата на мълчанието и неизбежните следствия на безотговорната употреба на думите, имащи Божествен произход и предназначение, в три от пет случая са отговорни за неговите страдания.

Известна представа за важността на произнасяните от вас звуци и думи, а също за предизвикваните от тях следствия, трябва да ви даде факта, че пеенето на птиците във въздушната обвивка на земята, шумът на планинския поток и другите звуци на природата са сред главните инструменти за повишаване или понижаване честотата на земните вибрации.

Последните открития, засягащи способите за запис и предаване на звука, могат да ви дадат известна представа за методите, които се използват от природата

за записване и изпращане на звуковите вълни както по посока на органичните центрове на човешкото тяло, така и откъм тях. Дължината на тези вълни определя тяхната сила и мощ; но преди някаква представа за завършване на въздействието на един звук да достигне до вашите външни чувства, тази звукова вълна трябва да се превърне в светлинна (тези две велики енергии са взаимозаменяеми, макар едната да се насочва в права посока, а другата да заобикаля препятствията). После друго изменение във вибрациите на светлинната вълна привежда в действие дотогава спящите огнени животи, образуващи тази светлина, и именно чрез управлението на тези огнени животи Божественият закон за въздаването привежда в изпълнение гореспоменатите следствия.

Дотогава, докато повечето от хората не разберат и не се научат да прилагат тези истини, контролирайки излъчваните от тях вибрации, човечеството няма да може да се издигне до по-високо ниво в своето развитие. Обаче прогресът, достигнат в предаването и записването на звука, а също и разбирането на неговото изкривено и вълнообразно движение е показател за постепенния напредък в това направление, макар че той би могъл да бъде и по-ускорен; но, за съжаление, човекът е много бавен там, където трябва да приеме нещо изискващо от него някакви сериозни усилия и жертви.

ЕРЕСТА НА РАЗДЕЛЕНИЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 79

На химиците е добре известен фактът, че ако в резултат на химична реакция от сложно съединение се освобождава единичен атом, то той енергетично започва да търси възможност да се съедини с някой друг свободен атом в пределите на сферата на своето движение. По-малко известен е друг факт, а именно, че силата, подбуждаща го към това действие, е получена от него от удара, който са претърпели другите атоми на това съединение при тяхното сблъскване с освобождаващия се атом. Движещата сила, отхвърлила го в пространството, е била почерпена от общия резервоар на силите, които са притежавали обединените атоми, и в резултат на отдаването на тази сила последните са били за известно време деформирани. Обаче тази загуба е била по-малка в сравнение с тази, която трябва да изпита освободеният атом, ако той не успее незабавно да се съедини с други свободи атоми; тъй като, както и в случая с всеки, който се възползва от внезапно придобита мощ - бързината и интензивността на нейните действия много скоро довежда освободения атом до изтощение и загуба на жизнеспособност, а неговата сила бързо се превръща в нищо…

Дори дезинтеграцията не е нищо друго, освен един от факторите на интеграцията. Тя е негативният полюс на позитивната сила. Ако основното тяло загива от загубата, предизвикана от отделянето на сила на изтласкване, а от освободените атоми се образува нов съюз, то в сравнително кратък срок действието на кармата, породена по силата на тези обстоятелства, неизбежно ще доведе до подобна катастрофа и новото тяло. Това се случва защото кармата непрекъснато

охранява неприкосновеността и пълнотата на цялото, привличайки към общия център фрагментите, отделени от него в началото на Великия световен период. Ако вие бихте постъпвали в хармония с този закон, то всяко усилие във вашия живот би отишло за строителството на този Център на Ложата, с който вие се отъждествявате. Вместо прибързаното отклоняване по допирателната при всеки нанасян на този център удар, вие бихте събрали всяка частица енергия във вашата аура, за да се сплотите още по-здраво около него. А ако в неговите редици се е появила разединяваща сила, вие бихте я преодолели или обезвредили. Глупаво е да се твърди, че някое общество или съюз са твърде силни, за да могат вашите самотни усилия да му повлияят. Търпението и решимостта винаги побеждават злото и слабостта; и проявявайки тези качества, вие в крайна сметка трябва или да достигнете целта, или да се убедите в своята грешка благодарение на силите, които сте предизвикали сами. В последния случай, ако вашият мотив е бил чист, то вие няма да се отклоните от вашата истинска цел, състояща се в защитата на своите събратя и служене на тяхното благо.

Ако вие жадувате за живот, здраве, щастие, успех в духовния напредък, то приемете това наставление като сигнал на рог. Застанете в строя, събудете вашите висши принципи, заемете своето място редом с Командира и се трудете за благото на вашата организация. Ако вие позволите на врага да раздроби вашето общество (Храма) на отделни части или да нанесе осезаема вреда на неговата жизнеспособност, то бъдете уверени, че сами ще претърпите поражение, и не вътре, а извън неговите редици, - поражение още по-лошо, отколкото когато и да било преди, тъй като вашата първоначална цел е била по-висока от целта, преследвана от врага – горепоменатия изтръгнат атом. Именно първоначалната подбуда на всеки атом тласка атомите на органичното тяло към концентрация и интеграция. Изгонването на атома лежи вече извън този индивидуален самосъзнателен мотив; то е предизвикано от масовия стремеж към самозащита и, следователно, представлява сила от по-нисък порядък; ето защо изгонването на един атом може да разтърси това тяло.

Когато съставната маса на това тяло достигне равнището на притежаващата самосъзнание индивидуалност, то взрива, който винаги се предизвиква от изгонването, става само вътре в изтръгнатия атом и само извън пределите на общата маса, където той вече не може да повреди нейната цялост.

Съберете сили и се трудете за утвърждаване индивидуалността на Храма, сякаш работите за утвърждаване на неговото самосъзнание като индивидуалност.

БИТКАТА НА АРМАГЕДОН

Разбирате ли, че битката на Армагедон, която вече е започнала на астрален план и скоро ще се пренесе на физическия план, е битка духовна, религиозна, колкото и странно да изглежда това твърдение в нашия железен век? Тъй като досега това така и не е разбрано от болшинството от тези, които вече виждат нейното приближаване; и, подстрекавайки ги с дяволска изобретателност, демоните на тъмнината въвличат Англия, Япония, Русия, Китай, Германия и Съединените щати (разпалвайки при това вътрешни стълкновения между различните

групировки) в това, което за материалиста изглежда само като борба за материално господство. Обаче зад всички външни причини в действителност лежи борбата за духовно превъзходство. И от едната страна излизат натрупаните с векове сила, мощ и фанатизъм, въплътени в Братята на Тъмнината, които са се обединили против силата, мощта, комунизма, истинската демокрация и консервативна сила - житницата на средния, златен път - на Братята на Светлината.

Аз вече ви казах, че силите на Братята на Тъмнината, стоварили се привидно върху членовете на Храма, в действителност не са били насочени лично против вас, а против Нас, Бялата Ложа, Прародителите на човешката раса, Носителите на космическите чукове и алебарди, Пазителите на Храма на Светия Граал. Тази велика битка протича между Братята на Светлината и Братята на Тъмнината, и в нейните заложници - човешките души. Нейният изход ще донесе на човешкия род или свобода, или робство за бъдещите векове. Тя означава или победа на човека над смъртта, или постоянното му умиране. Единство на човека с Бога или отдалечаване от Него. И това са въпросите с огромна, неизмерима важност, които ще намерят своето решение в тази вселенска борба за точката на равновесие на еволюцията на човечеството за идните векове.

Вгледайте се по-дълбоко и в моите твърдения вие ще видите бисера на истината. Запомнете, че именно истинското християнство, олицетворено от бялата раса, ще се изправи срещу предалите своите основи синтоизъм, будизъм, конфуцианство и други религии, олицетворени от жълтата раса, и че последната е усилена от обсебените от дявола последователи на демонологията, принадлежащи към черната раса. Западната и Източната раси се явяват проводници на мощта, но единствено важният изход от тази битка е висшата еволюция на човечеството.

Вгледайте се в корена на всички външни причини, изтъквани от тези, които са встъпили в противоборство един с друг в тази световна битка за бъдещото съществуване на тази планета и вие ще видите там това, което понякога наричат религиозен инстинкт – вроденият стремеж на още дремещата или вече събудена душа към осъзнаване на своето „Аз“. Когато в резултат на постоянното, от въплъщение във въплъщение, отстъпление пред чувствената, егоистична низша природа на човека този устрем отслабва, то душата се изгонва от тялото и стремежът към духовно господство – зова на творението към своя Творец – се заменя от стремежа към материално господство. Тогава именно и започва духовната деградация, съответстваща на материалния подем.

Въплъщаващото се *его*, унижено и опозорено по такъв начин, е принудено да търси за своето въплъщение раси, стоящи на низходящата дъга на цивилизацията. Жълтата и черната раса отдавна вече са загубили своята сила за разбиране и усвояване на духовната истина. Те сега тъкмо преминават низшата точка на тази дъга, и затова на тях им предстои само да започнат своя подем. Следователно зад този материален антагонизъм, който двете раси изпитват една към друга, в действителност стои естественият религиозен антагонизъм.

Септември 1908 година.

ХИМИЧНО ДЕЙСТВИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 80

Състоянията на материята, обикновено наричани от изучаващите окултната наука акашни, ефирни, водни и огнени съдържат основите на газовете, известни на екзотеричната наука като пароводородни, парокислородни, кислородно-водородни и азотни.

Чрез съединяване, рекомбинация и разединяване на указаните газове по способ, известен само на Посветените от високите степени, божествената химия развива субстанция с определено състояние, или преходен проводник, представляващ временно място за обитаване за всеки подраздел на духовната жизнена сила, която предстои да се въплъти в грубата, плътна материя в течение на някой Велик цикъл. Един от проводниците от такъв род беше изтъкнат неотдавна пред екзотеричния научен свят в едно от свойствата на радия. Когато индивидуализираните животи, затворени в радия, освобождавайки се, встъпват в съединение с един от газовете, породени в резултат от съчетаването и разединяването на гореспоменатите четири първични газове, се развива определена степен на вторични елементални животи. И именно благодарение на тези животи, подвластни на волята на опитния окултист, се извършват много необясними феномени, осъществявани от такива окултисти. Но щом тази енергия, тоест силата на волята, съединяваща и комбинираща гореспоменатите газове, се отзове, мигновено настъпва разединение на атомите на този газообразен проводник и, като следствие, освобождаване на тези огнени същности.

В същото време, когато проводникът, получен при съединяване, рекомбинация и разединяване на газовете, осъществени с помощта на окултната химия, се усеща от оператора посредством чувствата на обоняние и вкус и може да бъде затворен в стъкло или метал, такова принудително затваряне за него е нежелателно, за да може известно време да бъде одушевен от огнените атоми и ако след освобождаването той не продължи да се управлява от волята на оператора, то мигновено ще се разпръсне.

На вас вероятно ще ви бъде интересно да научите, че този разред огнени атоми, за които се говори тук, се отъждествява с най-последните научни открития в областта на електричеството (четвъртият Син на Фохат), а именно с електроните, наречени така от техния последен откривател. Аз казах нарочно „последен откривател“, тъй като този подраздел, а също още по-микроскопичните подраздели (Синове на Фохат) вече отдавна са известни и се използват от опитните окултисти, добре осведомени за опасностите, които се съдържат в привеждането на тези степени на огнените животи в тясно съприкосновение с материалната субстанция с много по-ниски вибрации. Затова те добросъвестно охраняват и пазят предадените им велики тайни.

Друг път някой от тези тайни на природата случайно са били откривани от тези, които са провеждали изследвания в областта на химията и алхимията; и някои

от неотдавнашните открития в областта на бризантните взривни вещества [клас взривни вещества, взривното превръщане на които протича под формата на детонация (Бел.ред)] са резултат на такива търсения. Но ако открилият подобна тайна е имал поне малка представа за характера на кармата, която неизбежно ще последва в резултат на продажбата на тези тайни за унищожаване на човешки животи, той по-скоро би умрял от глад, отколкото да издаде полученото от него знание, ако не е имало друга алтернатива; тъй като в този случай, както и навсякъде, където се внася дух на печалба и където протича закономерна деградация на висшата духовна сила, се извършва непростим грях. С други думи, привеждат се в действие неизкоренимите, вечни (доколкото това се отнася до тази Манвантара) причини; и техните последствия, като водните кръгове на повърхността на езерото, създадени от силата на хвърления камък, няма да се прекратят дотогава, докато не достигнат най-крайната граница на тази сфера на действие и не се върнат към своя източник, принасяйки неизбежните плодове на неговите деяния.

В описаните по-горе случаи точката на разминаване, или демаркационната линия между бялата и черна магия, между доброто и злото се определя от мотива на употребата. И ако за непросветения ум не може да има нищо общо между атмосферните или ефирни газове и атрибутите и качествата на човечеството, то в действителност между тях съществува твърде тясна връзка.

Природата непрекъснато изпълнява същото, което от време на време прави опитният окултист, съчетавайки или разделяйки газовете и привличайки по този начин по-висока степен на огнените животи за одушевяването на такива комбинации. Обикновеният човек също несъзнателно използва тези елементални сили когато концентрира своята сила на волята за осъществяване на различни свои желания. Доколкото в повечето случаи той върши това без да знае за последствията на своето действие и своята отговорност за тях, то следователно и не носи такава отговорност за добрите или лоши следствия от тяхното използване, която би лежала върху него в противен случай. Но крайните резултати на такова действие все пак никъде няма да се изгубят и ще се запазят за негова чест или пък безчестие - в зависимост от характера на мотивите, които са ръководели неговата воля, - волята, която е създала активната сила, за да насочи действието на тези същите степени на елементали, които непрекъснато се създават и разрушават от природата във всички нейни царства.

ЕЗИКЪТ НА МУЗИКАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 81

Фактът, че за всяка донякъде висока степен на достижение в тази наука на науките, която твърде приблизително се предава с думата „окултизъм“, е необходимо известно познаване на музиката, е общоприет, но не всички знаят, че са необходими далеч по-големи познания в музиката, за да се разшифрова езикът на символизма, тъй като той е основан преди всичко върху звука. Музикалната гама, приета от окултиста, съдържа безкрайно разнообразие от ноти и звуци -

фактически всяка нота или звук, която може да издава която и да е сътворена вещ или същество. Сред музикалните ноти хората са отделили и класифицирали само някои ноти и техните комбинации, докато истината е такава, че е невъзможно да бъде разбран правилно Животът, този най-велик Химн на Природата, ако се пропусне дори един тон или звук, който е прието да се счита за рязък или дисонансов или, напротив, нежен и мелодичен за човешкото ухо; двата полюса на звука са необходими.

Звукът - музиката - представлява най-съвършеният език, изразяван с помощта на гласа или с инструмент, език, на който думи не са нужни. Това е известно на мнозина и този език се явява първи раздел от езика на Мистериите. Обикновено той се използва от Посветените за предаване един на друг на важни секретни указания или сведения, когато другите раздели на този език, такива като цвят и реч, биха били недостатъчни или неуместни.

Освен Посветените, само роденият музикант е способен да изрази или интерпретира свои или чужди идеи и идеали, ако те се раждат в музикални тонове.

В една октава се съдържат множество различни тонове. Всичко, което се изисква за изразяване на някаква една идея, се намира и по-високо, и по-ниско, или между нотите на общоприетата октава, състояща се от седем пълни тона, но обикновеният човек, дори и да чува тези звуци, не може да улови в тях никакъв смисъл. Всеки от тези двадесет и осем тона представлява сам по себе си пълен тон в гамата, която представлява свързващо звено между двата плана или състояния, на съзнанието.

Ние често се поразяваме наблюдавайки разбирателството между две животни, докато в същото време до нашето ухо не достига нито един чуваем звук. Страничният наблюдател може възмутено да отрича твърдението за това, че той е бил неспособен да чуе звука, ясно произнесен от двете животни и все пак това може да бъде съвършена правда, тъй като между два коня и даже между две мравки постоянно тече обмен на съобщения в тонове, които прекрасно чува и произнася всяко животно или насекомо и които могат да бъдат достъпни за тренираното човешко ухо.

Когато вие разберете, че освен седемте пълни тона съществува безкрайно множество по-малки тонове, които могат да звучат между всеки два пълни тона на гласа, цигулката или на друг инструмент, то ще можете да получите известна представа за безкрайната вариация от тонове, които се използват от високоразвития човек или животно за изразяване на по-високи или по-ниски идеи и мисли, а също за математическата точност в дължината на ударите или размера в задържането на паузите между тези тонове, по време на които се появява възможността за въвеждане на светлинни вълни, придаващи различни качества на вече звучащите звукови вълни.

У музиканта по рождение чувството на тънкото възприятие е тясно свързано с чувството на слуха, затова той лесно ще разбере когато Аз кажа, че гореспоменатите звуци, издавани от животните или насекомите, се предават и възприемат по-скоро чрез чувството на тънкото възприятие, отколкото чрез слуха. С други думи, конят или мравката усещат вибрацията на мисълта или силата, изразявана посредством високите, ниските или междинните тонове много по-остро,

отколкото самите звуци и тонове, макар и последните да произвеждат определено въздействие на техния резонатор - тъпанчевата мембрана на ухото.

Множеството неестествени звуци, заставящи средното ухо на човека да страда в течение на много поколения, са направили тъпанчевата мембрана у при преобладаващото болшинство от човешката раса груба и невъзприемчива. Ако това не беше се случило, сегашното поколение би обезумяло много преди да достигне своята зрялост. Но в процеса на придобиване на тази естествена защита хората едновременно са понесли и неизмерими загуби, а именно способността да чуват и разбират звуците, които съдържат „отворения сезам“ към много свещени тайни на природата.

Ако по-изтънчените звуци и тонове на природата достигаха съзнанието чрез ухото, то в много случаи това би се извършвало с цената на най-огромно нервно напрежение.

Ако вие се опитате да проникнете в безмълвието с помощта единствено само на слуха, то ще можете да забележите чисто физическо напрежение, особено в мозъка. Това напрежение свежда до нула всички ваши усилия, насочени към постигане на вътрешните феномени, тъй като то предизвиква усещания, аналогични на болката, фиксирайки по този начин вашето съзнание върху физическия план. И все пак ако вие искате отново да придобиете загубеното чувство на тънкия слух, ще ви се наложи да преодолеете тези усещания; и ако успеете да бъдете търпеливи по отношение на самия себе си, вие ще постигнете това настойчиво отслабвайки това напрежение и, така да се каже, спокойно, без всякакво съзнателно усилие вслушвайки се в това, което обикновеният човек би нарекъл „нищо“. Но под никаква форма и при никакви обстоятелства Аз не ви съветвам да продължавате тази практика, ако вие усещате някакво напрежение, тъй като това ще доведе до лудост.

Правилното произнасяне на *мантрата* или Зова на Ложата е твърде важно. Даже една фалшива нота може да приведе в действие дисхармонична или разрушителна сила вместо хармонична и съзидателна. Такава фалшива нота може не само да неутрализира действието на останалите ноти, но и да предизвика сила, която да породи условия напълно противоположни на първоначалното желание.

Не се отнасяйте лекомислено към това указание, ако се надявате да станете истински окултист, тъй като Аз ви разкривам още една велика тайна на Природата; но ключа към тази тайна вие трябва да използвате сами и да го използвате мъдро.

МЯРКАТА НА ИСТИНАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 82

Извиканата за първи път към живот събудена от душата и после никога не прекратяваща се жажда на човешкото сърце към всякакъв род външна проява в човешка форма, която би могла да удовлетвори тази жажда, ето вече много векове прави човека жертва на лукавия замисъл на неговите ближни.

За неспособността на човечеството от предишните векове да осъзнае истината може да се намерят много повече оправдания, отколкото за човечеството от сегашния век. Именно затова предизвиква толкова горчиво съжаление тази безумна лекота, с която безпринципните мъже и жени могат днес да се мамят един друг - както по отношение на своята истинска природа и възможности, така и по отношение на характера на своите учения, отнасящи се за устройството на човека и обкръжаващата го среда.

Научните изследвания, а също възраждането на отдавна погребаните философски истини проляха светлина върху природата на материята, от която физическият човек черпи храна за своето съществуване. Сега вече е лесно доказуемо, че тази материя е недълготрайна, изменчива и непостоянна. Всичко, което в човека е истинско и неизменно, - това е искрата на Божествеността и докато човекът е свързан с условията на материята, той ще остава в по-голяма или по-малка степен роб на тези условия. Въпреки това той постоянно се стреми към съвършенство вътре в несъвършеното и когато се разочарова в едно направление, то в своя безумен стремеж да достигне незабавно удовлетворение тутакси се устремява в друго, така и не усвоил основите, които би трябвало да извлече от първото. Но човекът никога няма да получи никакви познания в нито един раздел на науката за живота, докато не изучи основно своя пръв урок. Той би си спестил немалко години, пропилени напразно; той би предпазил другите от тези огромни страдания, които им причинява, ако, изучавайки природата и строежа на материята, би разбрал, че причината за несъвършенството, откривана от него в някого другиго (когото той самият е издигнал на пиедестал като пример за подражание, а после решително го е изхвърлил оттам), се съдържа не в този мъж или жена, а в самата субстанция на проводника, използван от истинската същност, която пребивава във физическото тяло, където душата (тоест истинският мъж или жена) се намира в същото заточение, както и неговата собствена душа в неговото тяло. Той би разбрал също, че докато материята на физическия план остава на нейното сегашно равнище на вибрации, проявата в тази материя на съвършените мъже или жени ще бъде невъзможно. С повишаването или понижаването на вибрациите периодично трябва да се променя не само индивидуалното тяло, но и цялата материя, в която съществуват всички тела на същия този план, преди истинското „Аз“ да се освободи от всякакво несъвършенство. И тъй като това е същинската правда, то можете ли да обвинявате вашия другар и приятел или да изпитвате недоволство по повод на това, че той не е оправдал вашите очаквания или не е удовлетворил вашето желание, което може да бъде изпълнено само в условията на материята на висшите вибрации?

И на какво основание е възможно да се убедите в това, че някое висше, съвършено същество, създадено от субстанцията на друг план на живота, по-висш от този, в който пребивава самият човек, може неограничено дълго да съществува в по-ниска форма на материята? Не учи ли цялата природа на обратното? Съществува само един единствен способ, с който могат да бъдат свързани висшите и низшите планове и състояния на живота, а именно чрез възстановяване на моста, разрушен при разделянето на духа и материята. Този мост трябва да бъде построен от самия човек от субстанцията на неговото собствено физическо тяло и низшия манас; но това тяло, тоест гореспоменатият мост, даже правилно построен, ще

може да устои не по-рано от времето, когато неговата ТЕЖЕСТ ще бъде намалена до минималната степен, - в противен случай той ще се разруши и ще пропадне в бездната. С други думи, човек трябва да го строи с добронамерените и здрави свои собствени непрестанни усилия, използвайки в качеството на инструмент саможертвата и устрема, и докато този мост се намира още в процес на изграждане, той трябва да намали теглото на всяка образуваща го молекула с цената на победата над своя егоизъм и низшите желания.

Когато този мост бъде построен, само тогава, в определения ден той ще може да достигне неговата среда. Там той ще срещне Чакащия го, към Когото така се е стремило неговото сърце и Когото напразно е търсил сред себеподобните. Може би той никога повече няма да Го срещне в този свой живот, но това не е и нужно, тъй като той вече е видял и се е убедил, и ще бъде радостен да се завърне към оставения му бряг на Космическия поток, за да помогне на своите братя, да ги обнадежди и да ги научи да строят собствени мостове. Обаче това съвсем не означава неговото освобождаване от законите, управляващи материята, тъй като докато той остава в нейното царство, това никога няма да се случи; това също не означава, че той е станал съвършен. Той само е познал пътя на освобождението, научил се е да върви по тази пътека и е отворил своето ухо за звуците на гласа, който от този момент може да чува и да познава винаги и навсякъде, - гласа на неговия Възлюбен. След това той никога повече няма да осъди нито едно човешко същество, тъй като той не може да отнеме от него това, което не е изработил; той също няма да направи себе си обект на завист за своите събратя и няма да им прегради пътищата, карайки ги да почувстват, че, достигайки по-високо ниво от тяхното, той вече не усеща нито своето родство с тях, нито зависимост от тях.

Ние често изпадаме в объркване при вида на някаква неочаквана черта или действие, извършено от човека, когото твърде уважаваме и поставяме много високо. Но ето че той извършва някаква постъпка или проявява черта на характера, която, както преди ни е изглеждало, е съвършено несвойствена за него. Ние често не сме в състояние да разберем, как можем да наблюдаваме някакво ужасно зрелище с такова хладнокръвие или да понасяме много силна болка, леките пристъпи на която биха ни довели по-рано до безумие. Ние се учудваме как може добросърдечния по природа човек на бойното поле да изпадне в такава ярост, че в изстъпление да желае да поразява и убива всеки войник на противника, когото може да достигне неговата ръка и при това без всякакво угризение на съвестта; или как може да се случи така, че в определени периоди от време нито гладът, нито епидемиите, нито всички останали видове човешки бедствия не предизвикват у нас нито един импулс на състрадание.

В Космическото съзнание съществува такава точка, която *егото* не може да преодолее без пълното изменение на положението на молекулите на особения мозъчен център на тялото, което то ползва. Това е точката, където се срещат крайностите и където в съзнанието на индивида ужаса и болката се претворяват в радост или безразличие, и обратно.

Това изменение се дължи на действието на закона за милосърдието, тъй като мозъкът на човека е така устроен, че не може да понесе вибрации по-високи от определена степен. Когато тази степен е достигната, то действието, така да се каже, се сменя с обратното и на постъпващите нужди отговаря вече полюсът,

противоположен на този, който е действал по-рано. Ако това не беше така, то всяка молекула на въвлечения в действието мозъчен център би излязла от своята орбита и изчезнала от нашия смъртен хоризонт; тъй като същата тази динамична енергия, която е проявила своята активност в чувството, в същата степен е активна и във всяка клетка на протоплазмената материя на физическия план, от който се състои този мозъчен център. Това е енергията Фохат, енергията, стояща зад всяка проявена взривна сила. Определен аспект от действието на гореспоменатия закон именно и довежда до описаните по-горе удивителни резултати. Когато разберат, че физическият човек и неговият низш разум няма да осъзнаят някои действия, способни да доведат до такива неочаквани промени в неговата природа, то ще стане очевидно, че физическият човек, първо, не може да отговаря за тези изменения и, второ, не трябва да бъде осъждан от другите, еднакво подложени на същите изменения.

ДЕЙСТВИЕ И ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА СИЛИТЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 83

Коментирайки наставлението, озаглавено „Тайните на пространството“, Учителят каза:

„Утвърждаваната тук истина ще заеме своето място сред научните факти не по-рано от края на този цикъл. Аз имам предвид току-що започналия цикъл от сто години. Ефирът на окултиста сега е признат от науката, а по-точно, използва се като хипотеза, върху която се изграждат нейните теории за ефирните или астрални, феномени. По подобен начин науката признава и още нещо, което ще потвърди истинността на други неща, за които Аз сега казах. Ще изминат не толкова много години и големите земетресения ще разкрият много от скритото сега на този глобус; и тези открития ще опровергаят немалко от това, което сега се признава от науката за истина. Тези земетресения ще се случат в различни части на земното кълбо; някои от тях в този щат, други в други места на страната.

Ние дълго сдържахме силите, стремящи се към отваряне на тайния път през океана или, по-точно, под океана. Наближава времето, когато Ние повече няма да бъдем в състояние да ги удържаме поради циклични причини. Този път ще бъде намерен, но когато това се случи, това откритие ще бъде полезно само за потвърждаване истинността на това, за което Аз сега ви казах; тъй като, знаейки, че това трябва да се случи, Ние сега сме заети с изграждането на обходен път, който ще отговаря на всички наши замисли. Но ние все пак ще оставим стария път на своето място - там, където той може да бъде намерен впоследствие (за да не навреди на тези, които до това време са го използвали за по-бързо придвижване).

На Нас Ни е нужен половин час от вашето време, за да преминем от един континент на друг, но не трябва да забравяте, че Ние използваме такава форма на енергията, която вие още не сте в състояние да осъзнаете“.

Дадено на 7 януари 1907 година

„Всеки управляващ аспект на Йерархията, всеки индивид, който в известен смисъл се явява част от този управляващ аспект, неизбежно среща в сърцата на тези, които по йерархичната линия стоят по-ниско от него, на неговия противоположен полюс, - бунт и протест. Аз имам предвид това, че всеки човек, заемащ в някакво отношение управляващо положение (без значение доколко добросърдечен може да бъде в действителност, колко дълбоко жадува за любов и признание от страна на своите братя и сестри; без значение е също и това, доколко той е доброжелателен по отношение на целия свят), събужда във всеки, намиращ се по-ниско от него на Космическата ска́ла вибрации на страх, ненавист или протест. По тази причина той е повече от всички хора достоен за съчувствие, тъй като почти винаги остава неразбран. Ако вие проследите историята на живота на всеки велик крал, ръководител, президент и въобще живота на всички представители на висшата власт, то почти неизменно ще откриете, че, независимо от страха и послушанието на своите подчинени, те рядко са бивали обичани от тях; и това правило е еднакво справедливо както за висшите, така и за низшите класи на живота.

В повечето случаи вие ще намерите около тях един или най-много двама истински искрени приятели или обичащи сърца, и това е всичко, на което те са могли да разчитат сред несметния брой на тези, които ги обкръжават. Това се случва отчасти поради причина, която на мнозина е неизвестна. Причина, която е възникнала в началото на еволюцията на материята. Една единствена клетка се явява началото на всички органични форми на материята. Тази клетка се разделя и образува други - или чрез пъпкуване, или чрез прищипване, или чрез делене - и в крайна сметка образува цяло струпване на атоми. Във всеки случай вътре в тази първична клетка отначало действа изтласкващата сила; действието на тази сила по самата си природа е действие позитивно и произволно и неизбежно трябва да възбужда в другите клетки негативна сила на противодействие на управляващата клетка, даже ако същата до това време е била латентна.

Аз ви моля внимателно да се отнесете към този факт поради цял ред причини“.

МАЙКИТЕ НА МЛАДЕНЕЦА ХРИСТОС

НАСТАВЛЕНИЕ 84

Едно от най-големите тайнства на живота, а именно основополагащото единство на всички неща, частично се открива и познава от човека, дълбоко съсредоточил върху някакъв увлекателен предмет своето внимание и по този начин освободил се от робството на плътта. Тъй като в това съсредоточаване физическите и мислените ограничителни линии, изградени от опита на живота, изчезват една след друга, докато накрая не се изгуби всяко усещане за външни неща и съзнанието заедно с мисълта, върху която то е концентрирано, за известно време става всичко, което съществува. *Егото* (мислителят) и мисълта изпълват цялото пространство и времето престава да съществува за съзнанието.

Тъй като всяко нормално човешко същество може да изпита подобно преживяване, оттук следва, че трябва да съществува някакво състояние на

съзнанието, в което цари неразделеност; такова състояние, което е сравнимо само със самото пространство, в което всички неща се движат и имат своето битие.

Твърде съществено е вие да осъзнаете и приемете истините, лежащи в основата на гореспоменатото твърдение. В противен случай тази нова светлина, която Аз искам да пролея върху предмета, събудил едновременно и дълбоки размисли, и подозрение, и даже презрение в най-различни умове, само ще увеличи привидната смесица от невероятни или безумни изводи по отношение на това, което, превръщайки се днес с покровителството на науката в предмет на широко световно признание, не би започнало сериозно да се обсъжда отново. И въпреки това за всеки мислител този предмет е въпрос от първостепенна важност. Аз имам предвид един от предметите на окултните науки, по-точно казано, една от неговите страни, или аспект, а именно явната невъзможност за мнозина сериозно да приемат безбройните претенции на различни лица във всички части на света за божествено водачество и надареност с авторитет и власт. Аз говоря за жените, считащи се за бъдещи майки на Младенеца Христос; за мъжете и жените, твърдящи, че те са превъплъщение на Исус, изпълнители на Неговите заповеди или проводници на Неговата сила. Фактът, че в тези претенции може да има поне малка достойна за внимание част истина, открито се осмива от всички, които не вярват в това и същевременно раболепно се приема от последователите на такива претенденти. И все пак зад всички подобни заявления се крие истина - основополагащата реалност, неизразимо прекрасна за мнозина и много важна за всички.

На всеки истински ясновидец или посетител на астралния план понякога се даряват видения, звуци и думи, които в своята красота и величие далеч превъзхождат всичко, което може да си представи по-малко надарения човек. Тези лица могат да имат също видения и да чуват звуци на неизразим ужас, превъзхождащ всичко видяно и чуто от тях по-рано. Същите тези преживявания, видения и звуци (прекрасни или ужасни) ще бъдат също толкова достъпни за вътрешните чувства на всеки друг мъж или жена, които съзнателно или несъзнателно са развили в себе си определен мозъчен център. Изглежда съществува погрешна представа, широко разпространена даже сред психиците, че на всеки нов наблюдател на астрални феномени се откриват нови видения или звуци.

Тъй като вътрешните планове на живота са взаимно свързани, то всеки, който успее да ги види, става все повече и повече осведомен относно единството на всички съзнания на тези планове. Индивидуалността на човека не се губи, обаче по някакъв непостижим начин душата до известна степен се отъждествява с индивидуалността на всяко видяно от нея същество или предмет. Например, наблюдавайки прекрасно астрално цвете, човекът се отъждествява с това цвете и знае всичко за него: как се е появило на света, как живее сега и какво ще се случи с него в бъдеще. Свързвайки се с другите, той разбира, че понятията “аз” или “ти” не се отнасят към него или към някой друг индивидуално. Следователно когато се употребяват тези думи - било при непосредствено съобщение, идващо от висши същества, или ако те са случайно чути от човека, както това се случва по време на сън, - то за този, който е незапознат с гореспоменатата важна истина не остава нищо друго освен да повярва, че той или тя са посочени лично и че до него (или до нея) по най-близък начин се отнася някакво обещание или твърдение (например за раждането на Младенеца Христос или за присвояването на някакво високо звание).

Разбира се, този факт ще бъде обнародван и от въображаемите майки на подобни деца, и от мнимите високи лица, тъй като в дълбините на сърцето на всяко нормално човешко същество винаги стои желание за лично признание и любов към властта; но всички надежди за изпълнението на подобни желания умират с мъчителна смърт. Обаче всеки истински окултист- Аз съм напълно уверен в това - ще се съгласи с Мен.

Самият Исус е казал: „Аз ще дойда отново“. Книгата Откровение е пълна с обещания за вярващите и сурови предупреждения за загубилите вяра. И ако мислените картини, сформирали се в ума на тези, които са запознати с няколко от тези обещания или предупреждения, явно съвпадат с това, което те виждат или чуват, вярвайки при това “на своите собствени очи и уши”, то какво друго остава на обикновения психик, освен да възприеме всичко буквално? И щом това се случи, чисто човешкото желание и свойственото на човека самомнение ще го (или ще я) привържат към тази увереност. Вземайки под внимание гореспоменатата много важна истина, стояща зад всички илюзии от подобен род, няма нищо учудващо в това, че някоя жена може да приеме универсалното обещание за своя сметка, тъй като в крайна сметка всяка жена, раждаща дете, действително дава живот на Младенеца Христос.

Исус е казал: „Както Ти, Отче, Си в Мен, и Аз Съм в Теб“, „Аз Съм в тях, и Ти Си в Мен; да бъдат съвършени в едно“. И до такава степен, до каквато всяко дете носи в себе си природата на Христос, то се явява и Младенеца Христос; и съзнателно или несъзнателно такава предполагаема майка знае в сърцето си, че тя носи в себе си Божественото Дете.

Всеки в дълбината на своята душа смята, че той е бил роден или е трябвало да се роди за да стане лидер, мъдър наставник, учен или някакъв друг достоен за внимание човек. А ако той види или чуе потвърждение на това в насочените към него астрални видения или думи, то даже лют звяр няма да може да изтръгне от него увереността в това, че тези, които не са го дооценили, които не са приели неговите претенции, са просто слепци.

Доколкото всичко това е чиста истина, то не си ли струва ние да проявим малко повече търпимост към това, което считаме за странност или пък за мошеничество? Готови ли сме да допуснем факта за възможността на видяното или чутото от ясновидеца, а също да се постараем да осъзнаем, че именно огромното желание на Майчиното сърце на света отново и отново възвръща на земята Спасителя на хората, водача на народите? Важно е не това КАК той идва, а самата Негова поява на фона на днешната мерзост на запустението и отчаянието. Нуждата от Него е огромна, а нуждата на човека, каквато и да е тя, когато достигне най-висшата своя точка, се удовлетворява от Бога.

Няма никакво значение коя и каква е жената, която кармичният закон определя в качеството на проводник за раждането на великата Душа - Аватара - на физическия план. И това, че толкова много неяснота обкръжава раждането на Исус, а също и че се е оказало възможно да се хвърли недостойна сянка върху личността на Неговата Майка и личността на Неговия най-близък приятел-жена - Мария Магдалена, би трябвало да отвори очите на християните за този много важен факт. Ако за въплъщението на някоя Велика Душа е било съществено проводникът, даващ Нейното раждане, да бъде, както се казва, чиста жена, то Учителите на

Бялата Ложа отдавна-отдавна биха направили този факт неоспорим. Но в случая с Исус Тяхното мълчание доказва, че не трябва да се придава твърде голямо значение на това. Кармичният закон - законът за космическото право на наследство - преди всичко останало решава на кого да се падне такава чест. Аз споменавам за това само за да подчертая значението на Моето предишно твърдение, че не е толкова важно как или чрез кого ще се появи на физическия план следващият Велик Аватар. Съществено е само едно, - Той накрая да достигне до този план. Но да пази Бог някоя бедна самозаблудена жена да се възползва от това твърдение в защита на половата разпуснатост. На Мен не Ми достигат никакви думи, за да ви споделя за размерите на злото, което вече е извършено от невежите или развратени мъже и жени, използващи своите ограничени познания за Космическите истини за деградацията на своите събратя. Никой от обикновените мъже или жени на сегашния век не може да разпознае възможността за създаване на проводник за въплъщаването на Аватара. Знанието за такава възможност в случай с някоя жена може да бъде получено само от Посветен от много по-висока степен от тези, които се срещат по обикновените жизнени пътища. Само той ще може да ѝ съобщи тази вест и то само в промеждутъка между завършването на един Месиански цикъл и началото на друг. Все пак всички жени трябва да живеят с очакване на възможността да създадат подкрепата и духовната храна за въплъщаващите се *его* на този век, тъй като това е само по силата на женския аспект на живота и доколкото на тях им се удаде да изпълнят тази задача, дотолкова те и се явяват майки на Младенеца Христос.

ВОЛЯ И ЗАКОН

НАСТАВЛЕНИЕ 85

Сега завършва много важен цикъл - последният от седемте по-малки цикъла (по седем години във всеки), образуващи в съвкупност голям цикъл от четиридесет и девет години. В течение на този последен седемгодишен цикъл бяха постигнати по-добри резултати по линия на индивидуалното психическо развитие, особено сред съзнателните ученици на Бялата Ложа, в сравнение с всеки друг аналогичен период от текущия цикъл от две хиляди години. Тези резултати се дължат на настойчивата работа на посочените ученици над придобитата не толкова отдавна от тях сила на равновесие, която им позволи да запазят уравновесеното състояние на ума във времето, когато от Безпределността беше зададен ключ на по-висока и силна вибрация. В течение на това време много неща и условия, развиващи се в предходните цикли, се изменяха и приспособяваха към този по-висок вибрационен ключ, подготвяйки се по този начин за бъдещата дейност.

Преди двадесет и една години от четиридесет и деветте ученици, разделени на седем групи (по седем човека във всяка), разположени в различни точки на западното полукълбо, имаше само трима ученика, достатъчно силно укрепени външно и вътрешно, за да издържат въздействието на опозиционните сили на този век и по такъв начин да помогнат на Ложата на Посветените да образува в тяхна непосредствена близост устойчиви аурни центрове, използвани от Посветените в качеството на свързващ възел между три или даже повече плана. Двама от тях вече

напуснаха физическия план; третият ще го остави в не толкова отдалечен ден. Но тяхната жертвеност и безкористност, техният осмислен труд за благото на човечеството позволиха на Посветените да образуват девет подобни аурни центрове, чрез които могат да бъдат изпратени и получени сили, предоставящи на Посветения субстанция за изграждане и поддържане в периода на предшестващата физическото раждане бременност на огромно количество проводници - астрално-ментални тела, способни да издържат вибрациите на отново въплъщаващите се *его,* по-старши и по-опитни от въплътените сега.

За непосветените образуването на деветте аурни центрове, които при това са неосезаеми за простите физически чувства, ще изглежда не толкова важно. Но за "Тези, Които знаят" това е най-голямо събитие в настоящата Манвантара, тъй като то означава, че пред човешката раса са се разкрили невиждани досега хоризонти и независимо от цената в смисъл на материални загуби, печалбата ще бъде неизмеримо по-голяма.

Ползата за личните ученици на Учителите от достигането на по-висока космическа позиция от гореспоменатите Трима и Деветима е право пропорционална на Тяхното ново положение. Всеки напредък на човека по космическата ска́ла придвижва и всички тези, които вървят след него по същата ска́ла и в същия цикличен кръг и следователно влече след себе си изменение както на тяхното външно положение, така и на вътрешното обкръжение.

Свободната воля, като един от факторите в човешкия живот, представлява общопризнат факт независимо от склонността на някои да вярват в доктрината на фатализма. Но трудността в съгласуването на тези две противоположни представи, тоест в определянето колко много истина се съдържа във всяка от тях, беше до днешно време непреодолима поради причината, че ключът към тази тайна беше загубен. Но сега той е намерен и ви е предоставен под названието Цикличен Закон.

Личната свободна воля представлява божествена прерогатива на човека, но Волята, управляваща действието на Цикличния Закон, е много по-мъдра, по-мощна и притежава далеч по-големи знания. И тази Воля предопредели, че първият принцип или въплътената вещ или създание на един цикличен кръг трябва да бъде последен в следващия цикличен кръг на космическата спирала, простираща се от физическия план до духовния; и че вторият по линията никога няма да може да заеме мястото на първия, докато този не премине на следващата, по-висока завивка на спиралата или пък не отстъпи от тази последна позиция в кръга, на която се е намирал по време на прехода. Затова, независимо от това до каква степен свободната воля на човека може да се проявява в личните дела, неговото положение в цикличната спирала се определя от Висшата Воля.

Въпреки това - и това е най-важното - сферата на действие на човешката воля в предоставената му област е толкова огромна, че няма никаква несправедливост в това, че на пръв поглед може да изглежда като деспотичен контрол. Тъй като натрупаната минала карма е определила на всяка душа именно това място, което тя заема на космическата ска́ла, каквото и да се окаже нейното положение в живота; нещо повече, доколкото цялото човечество е свързано с някоя отделна душа във временния цикъл, в който тя се развива и всички те са отделни части или души на една и съща Групова Душа, управляваща този цикъл, то кармата на тази душа трябва неизбежно да се преплита с кармата на всички останали нейни

части, или души; следователно всички те трябва да бъдат подчинени в значителна степен на Волята на тази Групова Душа. Ако някой е преодолял низшите, най-сериозни кармични спънки, възникващи пред всички хора, то на спиралната линия той неизбежно трябва да заеме първото място. Това се случва изключително благодарение на действието на същия този закон, който кара всяка лека субстанция да се издига към повърхността на по-плътната субстанция, - стига те да не са разделени от трета субстанция със същия произход, но непроницаема за двете. Същото това действие на закона подбужда Божествената Воля да различава низшия, по-плътен аспект на материята, отделяйки го от по-високия аспект, тоест физическото от духовното, посредством въвеждането на трети аспект - човешката душа, вместилище на свободната воля в човека, определяйки в същото време положението на всяка душа на линията на цикличното развитие на всички етапи от нейната еволюция.

Аз се отклоних малко от Моето първоначално твърдение, за да пролея известна светлина върху процеса, благодарение на който тези три или тези девет ученици са достигнали по-висок стадий на развитие, отколкото техните предишни другари.

Първите трима от споменатите от Мен, със своето преминаване в по-високите групи от ученици са отворили път за промяна на положението, а значи и на обкръжението и на възможностите на тези, които са вървели след тях по тази линия. И вече в по-голяма степен, отколкото в предходните цикли, наведнъж три индивидуалности, непосредствено следващи всеки от тях, са могли да се възползват от това изменение; тъй като във всяка циклична спирала всяка външна завивка има по-голям обхват около централната точка. Следващият четиридесет и девет годишен цикъл ще даде намаляване броя на достигналите подобни стъпала вследствие затварянето на линиите на бъдещите цикли в голямата или световна спирала. Но в същото време по-високата еволюция на различните степени на силата и субстанцията, съставляващи обкръжението на сегашните раси на човечеството, ще даде възможност за придвижване на по-отдалечените, външни линии на много по-голямо брой хора, които по такъв начин ще бъдат подготвени за по-високи позиции на по-широките (имам предвид техния обхват) линии на следващата циклична завивка на Божествената Воля.

Аз откроявам и развивам тази тема за положението в цикличната линия по много причини и преди всичко за да разсея това чувство на униние, което често обхваща учениците, лишавайки ги от жизнена енергия, когато те осъзнават вродената слабост на човешката воля при нейното съпоставяне с така наречената "Воля на Бога". Ние се стараем да ви насочим към осъзнаването на това, че Божествената Воля, управляваща цикличния закон, съвсем не е противоположна на човешката воля в смисъл на нейното неизбежно действие. Божествената Воля се стреми да доведе всички временно разединени воли до тази точка, където те ще могат да осъзнаят факта, че Волята може да бъде само една и тази Воля е Доброто или Благото. Необходимо е само разумно наблюдение над произвежданите от тази Воля феномени, за да се пробуди в човечеството стремеж да приложи своите усилия за хармонизирането на сега дисхармоничните низши елементални сили, които са явно диаметрално противоположни на тази Единна Воля.

Втората причина, макар и първата да я съдържа в себе си, Аз мога да поясня по-подробно.

Болшинството хора се борят за място или положение от един или друг род само заради самото положение, но ако те можеха да разберат всичко това, което се съдържа в думите: „най-малките от тези са мои ученици“, казани от Исус, то те биха могли да признаят цялата напразност на такава борба, когато тя се върши само заради личното удовлетворение.

Всяко положение, имащо поне някакво значение както по материалната, така и по вътрешната линия, само намира мъжа или жената, които са го заслужили; и върши това благодарение на действието на цикличния закон. И именно "най-малките от тези" получават такова признание, тъй като имат сърцето на дете, което безусловно се подчинява на тези, които имат кармично право на такова подчинение и благодарение на което "тези малките" действат съвместно с Божествения Закон. В сърцето на детето всички разделящи линии, тоест ограничаващите сили се рушат. Духът е очистил душата, а душата очиства тялото. В такъв живот вече се е извършила промяната, която е обърнала действието на силата, по-рано изразяваща се в отблъскване; сега тази същата сила е на притегляне, която събира и съединява на висшия план цялата троица: тялото, душата и духа; и положението на такава същност на космическата ска́ла се утвърждава за всички времена.

ЗАКОНЪТ

НАСТАВЛЕНИЕ 86

Изгревът и залезът на слънцето не предизвикват у вас съмнение; вие не се съмнявате и в действието на известните закони, определящи раждането и смъртта, - тези две противоположности, светлината и тъмнината, през които трябва да премине всеки най-дребен живот в минерално, растително и животинско проявление. Вие сте осведомени за позитивното и негативното действие на всички електрически феномени; вие знаете, че сънят трябва да следва бодърстването, както нощта следва деня. Във всички области на проявеното съществуване вие виждате действието на двата неизменни, вечни закона, които строго управляват всички вещи и създания в пределите на сферата, обхващана от вашето съзнание. На вас ви е известно, че те се явяват двете крайности на живота, въплъщаващи действието на закона за противоположностите. Представяйки си действието на гореуказаните закони в материалния, видим живот вие практически така също добре разбирате, че тези закони са също толкова всемогъщи и неизменни и в сферите на висшите вибрации, и можете да проследите тяхното действие в тези сфери. Като знаете всичко това, можете ли съзнателно да си затваряте очите за поощряването на чувствената страна на своята природа във всичките ѝ крайности? Или, сблъсквайки се с опонента в дискусията за най-високите и свещени функции в живота на човека – тези същите, развитието на които ви е извело от животинското състояние, - можете ли да оправдавате повторното потапяне в тези бездни, от които вече сте се измъкнали и в които се хвърлят мъжете и жените, отричащи самата необходимост и

затова отказващи се от тази единствено възможна защита и предпазна мярка (както за расата, така и за отделната личност), която се намира на разграничителната линия, отделяща чисто животинското от почти човешкото? Подобно на тях вие също трябва да отричате и да отхвърляте тази защита, ако поддържате и поощрявате безпорядъчното съжителство на половете и отричате закона за Еднобрачието.

Законите, управляващи гореспоменатите състояния на материята, са същите тези закони, които са така също точни в своето приложение към човешките чувства и емоции, както и по отношение на силата или материята с по-ниски вибрации. И ако вие вече сте дали воля на чувството, обикновено наричано любов, но в действителност представляващо въжделение или похот, то вие можете да предотвратите проявата на неговия противоположен полюс, ненавистта, не повече, отколкото да спрете настъпването на сменящата деня нощ. Въжделението и похотта се отличават от любовта точно така, както червеният цвят се отличава от синия. Ако чувството на въжделение беше в действителност също такова чувство като Любовта, то не би предизвикало такава реакция, нито чувството на пресищане след неговото удовлетворяване. Тъй като в любовта двете крайности или атрибути на едната духовна сила се съединяват; и когато тази духовна сила е напълно изразена от човешкото същество, половото влечение изчезва. За безполовия Господ не съществува предпочитание за половете.

Аргументът, привеждан в полза на половата свобода, а именно, че в по-ранните раси не е имало контрол над сексуалните импулси и затова те са били в по-добро положение от последващите раси, - не е нищо друго, освен невежество. Ако всички минали векове на сурово послушание на законите на еволюцията с явната цел за изтънчване и усъвършенстване на грубите форми на материята са дали в резултат само връщане назад, към предишните форми и условия, от които те някога са се развили, то какъв фарс би бил тогава целият този процес! В минали времена очистителят на сребро е трябвало да стои до тиглата с разтопена маса докато не види своето отражение в очистения метал. Очистителят на човешката същност - еволюционният закон, - усъвършенстващ грубите форми на живот по съвършения прообраз, трябва да ги доведе до такова ниво на развитие, когато този прообраз ще се отразява във всяка органична клетка на тези форми – при всички условия и състояния (материални, ментални и духовни), в които тези форми изпълняват своите функции. При това Огънят, тоест усилието, напрежението и страданието, представлява единственият лост, с помощта на който цялата тази маса, тоест човешката раса, може да бъде извлечена от топилната тигла на човечеството. Физическата субстанция трябва да бъде издигната до състоянието на светлината, или субстанцията на висшия разум, в която отричането от всякаква привързаност към низшите състояния на материята – от страстите – ще направи възможна проявата на изтънчените, усъвършенствани духовни форми на живота.

Нито един здраво мислещ човек, било то мъж или жена, не може да не се съгласи с настоятелната необходимост от изменение на съществуващите закони за брака, ако тази раса човешки същества трябва да бъде последвана от по-съвършена раса. Но отмяната на законите за брака в днешно време и съзнателното завръщане към предишните идеали, а също и приемането на закони, или по-точно, беззаконието, господстващо в допотопните времена, могат да имат само един

резултат. Законите, управляващи еволюцията на елементалните сили на беладоната, или сънното омайниче, не могат със същите тези способи и средства да породят розов храст. Възможно е за неговия растеж да е нужно действието на същите тези закони, но процесът на растеж и формиране, а също и необходимата субстанция и енергия трябва да бъдат от съвсем друго качество. Човечеството придобива нова сила и знание само придвижвайки се напред, но съвсем не отстъпвайки назад. Днес и възпитанието, и всички усилия, отнасящи се до съпружеските отношения, трябва да бъдат насочени към правилното, естествено съчетаване и еднобрачие, а не към безпорядъчните връзки.

Ако добрият градинар иска да получи необикновено прекрасно цвете от определен вид, той отбира семена от най-добрия сорт или прави присадка от най-добрия образец. И когато накрая получи желаното цвете, той се старае да не смесва неговите семена със семената на изходните растения и не му прави присадка от низшите видове растителни форми, ако желае да запази тази нова и необикновена разновидност. Тъй като един единствен акт с подобен характер би означавал за култивираното по такъв начин растение връщане към низшето състояние. Законите, с помощта на които градинарят е довел своя прекрасен образец до съвършенство, са същите тези закони, които управляват усъвършенстването и съхраняването на висшия клас живот, на човешкия род. Ако трябва да се развие божественото творение - съвършеният човек, - то бъдещият му родител не може да се обърне за семе, тоест за друг родител, към изродила се раса, или да използва способите и условията, които са способствали за развитието на низша раса хора. Всеки от родителите трябва да си избира семе (партньор) сред най-висшия тип хора от тези, с които той може да контактува, и по същия начин той трябва да избира и сам да създава най-благоприятни условия и обкръжение за новия живот и бъдещо развитие на това семе.

Ако силата на изходното растение е изтощена от прекалено плододаване или от някаква болест, то градинарят никога няма да вземе от неговите семена за опити или за получаване на нова култура. Ако човекът е изтощил своите сили със случайни полови връзки, лишавайки с това от жизненост клетките, които формират семето на човешкия живот, само заради удовлетворяване на своето полово влечение (изначално вложено в човека с цел създаване на потомство), то когато дойде времето да срещне човека, с когото би могъл да изведе на светлина такава висша форма на живот, каквато само е възможна за тези двама, съединени заради съзидаване индивиди, той или тя ще се окажат напълно неспособни да дадат необходимата субстанция, сила и магнетична енергия за формиране на желания проводник или тяло, в което очакващата въплъщение по-съвършена душа би могла да изпълни своята божествена мисия. Те могат да породят множество тела, но са вече неспособни за създаване на такова тяло, каквото Аз имам предвид. Свежестта на чувствата, магнетичните качества, творческата сила, чистата любов, - всичко, което е необходимо за създаване на висша форма на физически живот, те вече не са в състояние да дадат. В сегашният цикъл на манифестация с никакви аргументи нищо, освен разврат и удовлетворяване на низшето желание не могат да се изведат от това, което се нарича „полова свобода“. И ако в по-високо развита раса естествено следствие на такова развитие ще бъде и по-голяма степен на свобода във всички области на живота, то там няма да има злоупотреба с тази свобода,

неизбежно възникваща днес у подавляващото болшинство от тези, които са я изпробвали. Истинският и законен брак ще дойде на тази земя така естествено, както денят следва нощта, но само тогава, когато хората създадат други, по-добри условия. Когато това се случи, безпорядъчните полови отношения ще бъдат също такава рядкост, каквато в наше време се явява истинският и законен брак. Разберете, Аз съвсем не настоявам за продължаване на брачните отношения между мъжете и жените, които не изпитват взаимна симпатия, проявявайки невярност или жестокост в отношенията си един към друг. Това, за което Аз ви моля, е по-сериозен подход към избора на спътник и използването на всички естествени средства, с помощта на които такъв избор може да бъде разумно направен. Неблагоприятните планетарни условия, нечистите мотиви, нездравото полово влечение - всичко това е отговорно за по-голямата част от нещастните, противоестествени бракове на настоящия век.

Да се критикува законът, изискващ еднобрачие само защото мъжете и жените встъпват в брачни отношения неподготвени и, следователно, непригодни за такива отношения, би било също толкова несправедливо, както да се критикува закона за привличането за това, че той не изпълнява своето предназначение в случая, когато на пътя на падащия предмет съзнателно е поставено препятствие.

Осъждането на еднобрачието и практикуването на безпорядъчни връзки в случая с всеки разумен мъж или жена, които са достатъчно осведомени за причините и следствията от неспазването на закона, управляващ съзидателните сили, съзнателно или несъзнателно са основани на нездраво полово влечение.

Днес човечеството се развива под въздействието на друг аспект на световния закон, различен от този, който е управлявал неговото раждане и еволюция в по-ранните векове на този Цикъл. По онова време над всичко е управлявал законът за диференциацията или разделението, докато в днешната раса господства законът за обединението или съчетанието. Триъгълникът отново се намира в процес на превръщане в права линия, както това и трябва да бъде в заключителните етапи на всеки Велик цикъл на манифестация. И тези, които влагат своите последни сили в егоистични желания, противодействащи на Божественото предначертание и мощ, неизбежно губят.

СЪКРОВЕНИЯТ ЕЗИК

НАСТАВЛЕНИЕ 87

Едно от правилата на за посвещение във висока степен на Великата Ложа съдържа следните редове:

“Това е тайна, носеща смърт; заключи устата си, да не я издадат на невежия; заключи ума си, за да не се изплъзне нищо от него и да не излезе навън“.

Към този призив е добавен и още един:

“Отвори широко ръката си, за да може кръвта, изливаща се от твоите отворени вени, да може да се стича от пръстите ти и да дава живот на мъртвия. Отвори сърцето си, за да може неговата съкровена светиня да бъде отразена на

екрана на светлината от лъчите на Централното Слънце, за да знаят хората, че има език по-висок от всички думи".

От времето, когато лишеният от разум човек е бил озарен от Синовете на Светлината и в човешката раса се е проявил висшият Манас, сенките на низшия разум - животинските инстинкти - се сражават да си върнат предишното господство, стремейки се да зачеркнат всички "да не бъдеш ти" от тези заповеди, които са били дадени от Синовете на Светлината в качеството на завети на висшата еволюция.

Известните Десет Заповеди, дадени от Бога чрез един от вождовете на юдейската раса, съвсем не са изобретение на няколкото последни хилядолетия, както това е прието да се смята. Всеки техен пункт е квинтесенция, равносметка на необозримия по време жизнен опит, събран от живелите на Земята безброй мъдреци и пророци и изсечен на „двата каменни скрижала", тоест на двата белодробни дяла - въздушни предаватели, двойният орган, направил възможна човешката реч.

Но съществуват много повече такива "да не бъдеш ти", изсечени на подобни на тези камъни, или органи, със същите способи, с подобна цел и от същите тези мъдреци и пророци в по-развити тела. Сред тези заповеди е и следната:

"Да не отнемеш хляба от децата и да го хвърлиш на псетата", което означава: "Да не се възползваш от тайните на Посвещението, за да ги издадеш на целия свят".

В много случаи, когато тази заповед е била нарушавана, в резултат е следвала смърт: смърт на душата както на този, който е издал тайната, така и на този, който я е узнал. Тъй като, когато определени велики космически истини са се предавали на неподготвените - непосветени, тяхната душа и тяло са се разрушавали поради неспособност да държат под контрол пораждащите космически сили. Това се обяснява с факта, че е било невъзможно да им се предадат предохранителните указания и правилните методи за управление на силите, пораждани от прилагането на гореуказаните истини, тъй като тези указания и методи могат да бъдат предадени само „от уста на уста", от Йерофант с определена степен на неофит от същата тази степен. И никой от хората или дори боговете не би се решил да даде подобни указания на слабия или недостойния.

До окончателния разпад такива „мъртъвци" са ставали, повече или по-малко съзнателно, проводници на черната магия - облечени във форма оръдия на злобните сили. И в този век същите тези ужасни престъпления с техните страшни последствия се извършват много по-често и с по-голям размах от когато и да било преди, тъй като това е векът на Антихриста. На земята няма нито едно място или център, където в духовните стремежи на Бялата Ложа, насочени към оросяване на бедите на човечеството, към подобряване на съществуващите условия и духовен прогрес на човешката раса, да не са се намесвали съзнателни сатанински сътрудници на Черната Ложа, за да се внедрят в някой мъж или жена, които започват користно или честолюбиво да използват знанията, получени чрез близко общуване с учениците на Бялата Ложа, с цел разрушаване и разединяване на тялото, тоест обществото, с което той или тя са свързани.

Тези същите сили, тези същите слаби, неустойчиви, пасивни души - проводници на тези сили и сега се намират редом до вас, както и около всеки

център, където съществува звено, свързано с Посветените и те изпълняват същата тази космическа задача, тоест действат като пробни камъни за изпитване на отделните членове на дадения център. В много случаи такива лица поради невежество са убедени, че „служат на Бога“, докато в действителност те нанасят удари по самата основа на Вярата, Надеждата и Мъжеството. В други случаи те съзнателно причиняват на другите цялото зло на човешката плът във вид на страдания, загуби и болести, позирайки в същото време като благодетели в своите бели дрехи с черни хастари. Затова Посветените са много сковани в своите усилия и често са лишени от възможност да съобщят методите, за които се прави намек в гореспоменатите Правила. На Тях не им позволяват „да разтворят ръка, от пръстите на която капките - правилата на езика на Мистериите - биха могли да потекат върху човечеството“, тоест да достигнат човешкото съзнание и да му дадат възможност отново да придобие загубените сега сили и привилегии. Да се разясни и научи на това може единствено само на този език. Във всеки от случаите, когато е правен опит да се научат на този език миряните, и даже още преди да бъдат усвоени от тях напълно най-първите принципи, тези, на които е било поверено необходимото знание, са били принудени да спират, отново да стискат ръка и да очакват заместването на отстъпника от седморната група, преди те да могат да продължат по-нататък; тъй като такава седморна група представлява съществена необходимост. Някои ученици се удивляват, блъскайки си главата над факта на такава спирка или промяна по линия на езотеричните наставления, причината за което не може да им бъде веднага разкрита от учителите без нарушаване на някои от законите на ученичеството, с които те са лично свързани. В такива случаи учениците нерядко правят прибързано заключение, че тези учители не съответстват на своето положение или пък са достигнали предела на своите знания.

Вие трябва да знаете това в случай, че се сблъскате с подобни неща и трябва да бъдете готови “да стоите в пещта” редом с тези, които са принудени да издържат напрежението на такива условия, за да направят с това възможно възобновяването на прекъснатия курс от Наставления или да удържат центъра срещу получилите достъп до него сили на злото. Ако вие не можете да направите това, значи “още не е настъпил вашият час”. Значи вие още не сте придобили сила „спокойно да пребивавате на хоризонталната кръстачка на равностранния кръст, когато неговото вертикално копие пронизва вашите жизненоважни центрове, за да издигне вибрациите на слънчевия сплит и да ви позволи да получите в награда разпятие“.

Не се доверявайте на мъжете или жените, които наричат себе си членове на Храма, а после нанасят удар в сърцето на вашия Орден - пред вас непременно са съгледвачи на Братята на Тъмнината. Бягайте от тези, които ви предлагат златото на Духовното знание в чаша, направена от сърцето на вашия събрат. Кръвта на вашето собствено сърце постепенно ще изпълни тази чаша, ако я приемете.

Този, който се обръща към Братята на Светлината за блага възможност, вече в самия момент на своята молба изисква и изпитание с огън, тоест измолва възможността да докаже своята пригодност за живот на по-високи стъпала.

Милосърдният закон в много случаи го прави сляп за своите неуспехи; но това ще бъде вина единствено на него, само на него, ако той не успее да разпознае присъствието на съгледвача на черния маг в самия център на своя Орден, когато врагът посяга на основополагащия закон на Ордена - Неразделността.

ДУХОВНАТА НАСЛЕДСТВЕНОСТ

НАСТАВЛЕНИЕ 88

Съзнанието е основа на целия живот. Всички външни изражения на съзнанието са ефимерни, преходни, илюзорни.

От седемте взаимно свързани форми, образуващи в съвкупност проявеното „аз“ на човека, всяка от четирите низши има своя минала, настояща и бъдеща карма, която по най-тесен начин се преплита с кармата на останалите форми, а също с кармата на расата, семейството, нацията, света и Вселената, част от които тя се явява. Всяко от тези четири тела, или обвивки, както те се наричат в Тайната Наука, може да бъде болно или здраво, щастливо или нещастно, пребиваващо в добро или лошо обкръжение, изпълнено с енергия или бездейно, мъдро или глупаво в продължение на някакъв период от време - в съответствие с доминиращата кармична сила, която действа в този период на отделния план на проява.

Най-низшата форма - физическото тяло - изглежда понякога тромава и ленива без видима причина за това. Но може би в същото време друго тяло или обвивка е преживявала някаква фаза на активност, която в резултат се е отразила на физическите атоми като негативна сила; тоест вратата на клетките, така да се каже, се е отворила и е позволила на тази сила да проникне през атомната структура на физическото тяло, предизвиквайки в него чувството на инертност.

Понякога неочакван пристъп на неистов гняв, абсолютно необясним в този момент за всички обкръжаващи поради своята явна безпричинност, връхлита изведнъж човека, довеждайки в резултат до престъпление на физическия план. Възможно е в този случай някоя друга негова обвивка да е преживявала минал опит с подобно свойство в същото време, когато силният гняв е станал причина за взрив на чувствата; или пък тази обвивка в своите собствени области е преминавала опит подобно на този, който е преживявало в този момент физическото тяло и силата на това страстно преживяване по този начин е въвлякла в своя кръг другата обвивка и може би даже я е заставила да извърши престъпление. Съзнанието, бидейки в този момент фокусирано върху физическия план по-силно, отколкото върху всеки друг, по естествен начин е помогнало да се прояви такова пламване на този план, действайки чрез физическите чувства.

Всеки план и всяко тяло на който и да е план представлява един вид двустранно огледало. Съзнанието - Строителят, съществуващо като “стояща в далечината звезда”, в определени, строго установени циклични периоди се вглежда във всяко огледало поред. Когато неговият поглед е съсредоточен върху едното огледало, то различава там не само себе си, но и своите отражения в обкръжаващите огледала и даже отраженията на отраженията. То периодично отъждествява себе си с всяко от тези отражения дотогава, докато не развие разпознаване. Всичките тези обвивки в крайна сметка се разпадат, завръщайки се към еднородното състояние - една след друга, в строга последователност: отначало физическата, после астралната, менталната и, накрая, висшият астрал или душата.

В хода на освобождаването на съзнанието от всяка обвивка то все повече и повече се съсредоточава върху останалите. В края на краищата цялата сила, знание и мъдрост, получени благодарение на опита във всички тези обвивки, се съсредоточават в неизменното духовно тяло на *егото* - тялото Нирманакая, изграждането на което е започнало още от времето на първата манифестация на материята в началото на новата Манвантара.

Когато кармичният закон принуждава индивидуалността, *егото* да се въплъти, това *его* събира ведно разпилените фрагменти, скандите, а също и устойчивите резултати на предходните въплъщения в своята аурична сфера и наново, една след друга, изгражда всяка от своите обвивки до последната, физическата, снабдявайки я със собственото съзнание в процеса на това изграждане. С оформянето на физическото тяло завършва още един кръг от индивидуалния жизнен цикъл.

Аз ви давам по същество само нещо като илюстрация, без да се опитвам подробно да разглеждам действието на различните форми, фази, сили и условия на живота, отнасящи се към гореспоменатия процес, но все пак ще отбележа няколко интересни детайли.

Понякога сенките (обвивките) на едно или няколко други *его* преминават по повърхността на едно от огледалата и в този случай произтича смесване на съзнанията на индивидуалните *его*. Продължавайки един миг или по-продължително време такова смесване се получава само в случай, че тези *его* са тясно свързани с връзките на кармата и симпатията; или по същността си принадлежат към един Космически Лъч. Човекът поради невежество нарича различните аспекти на този феномен спиритуализъм, сродство, психически контрол и подобни на тях термини, но в действителност това е именно действието на духовния закон. Това единствено вярно основание за брак между душите само дава предварителна представа за това, което ще стане окончателно реалност при завършване на Манвантарата, когато от огледалата или телата като средства за лична идентификация вече няма да има нужда, тъй като човешката раса отново ще стане такава, каквато е била в началото - единна същност.

Вие можете да запитате: а какво ще бъде тогава с влиянието на планетите, наследствеността и т.н.? Но не забравяйте какво ви казах вече: този свят, а също и цялата Вселена, която съдържа в себе си този свят заедно с всички негови обитатели, развиват също подобни съотношения и се подчиняват на едни и същи закони, които, в частност, управляват и движението на планетите.

Влиянията на планетите са все тези същите преходни сенки, за които говорихме по-горе, хвърляни върху огледалата на индивидуалното *его*. Тяхното въздействие е възможно само поради тясната връзка, съществуваща в кармичен и космически смисъл между *его*-тата, които се явяват, така да се каже, източници на светлина, правещи възможно хвърлянето на тези сенки. Сенките се смесват и преплитат една с друга, а също и с хвърлените върху това огледало мислеформи, и само някои *его* – в дадения случай планетарните управители – имат силата да ги отделят една от друга и да ги поставят на съответните им места върху ска́лата на живота. Но така, както се смесват сенките, плъзгайки се по повърхността на огледалата, така също се смесват и планетните влияния и техните отражения, хвърляни от индивидуалните *его* на планетните управители, оказвайки си взаимно

влияние съгласно действието на естествените закони, които създават и контролират тези индивидуални изражения на Божествения живот. И само Мистикът, способен да наблюдава тези отражения, да разшифрова техните тайни и да изчисли силата и предназначението на всяко от тях поотделно, ще може да се справи с истинския хороскоп на човека.

Вероятно и по-малко развития човек би могъл да състави хороскоп на физическото тяло, но какво да се прави тогава с хороскопите на трите останали тела - астралното, менталното и психическото, ако вие искате да получите истинския портрет на тази четворна същност, каквато представлява човекът?

Уважаващият себе си астролог никога няма да се захване да отваря очите за тайните на звездите, отнасящи се към вътрешните обвивки, на профана, за да не ги унизи той. Такъв астролог знае, че даже опитът за това ще бъде огромен грях.

ХАРАКТЕРЪТ

НАСТАВЛЕНИЕ 89

Характерът представлява основен източник, а също кулминация на всяко успешно усилие, насочено към изграждане на душата; начало и край на всеки индивидуализиран Космически, планетарен и човешки стремеж, насочен към постигане на превъзходството на духа.

Неусвояването на този основен принцип или неговото отслабване означава гибел и разложение на всяка индивидуализирана форма на живот.

Рядко някой, даже сред най-просветения клас изследователи, се замисля над това какви методи и какви сили могат да изграждат и да укрепват субстанцията на характера, а също над това от какво в действителност се състои тази субстанция.

Взаимодействието на Волята и Желанието под влиянието на определени стимули подбужда централния нуклеус на ембрионалната клетка към ускорено действие; а постоянното повторение на тези стимули може да породи клетки или зачатъци на това, което с времето ще стане органичен център, хранещ основата, може би, на мозъка. Този център може да реагира само на подбуждащата сила на същото това свойство, която образува третата линия на тази триада - Действието. Такъв стимул първоначално се задава от вибрационното действие на различните качества, наричани обикновено добро или благо, и съществуващи в разума на планетарния управител на тази планета, където тази клетка се развива и, следователно, изпитва върху себе си силата на притегляне на диадата, или на изразените в нея Воля и Желание. Постоянният контакт и взаимодействие между тези подбуждащи сили, или основният източник, и клетките на мозъка с течение на времето ще развиват същите тези качества в по-голяма степен, докато накрая те не се проявят в човека като това, което ние наричаме негов характер.

Думата “характер” обикновено отразява смътната представа за добрите или лошите черти на човека, притежаването на които може да му позволи да придобие известно положение и влияние в социалния, религиозния или политически живот, или обратно, да възпрепятства това. Но истината се заключава в това, че всеки отделен елемент, всяко качество, влизащо в общата сума, съставляваща този

характер, е резултат на еони съзнателни, упорити и неотслабващи усилия на индивидуалното *его* по протежение на неговия минерален, растителен, животински и човешки живот.

Монадата, обличайки се във формата на кристал, последователно е привличала и отблъсквала различни вибрации на праничната енергия, и зараждащата се Воля в края на краищата е свързала образуващата се в резултат молекулярна субстанция, придавайки ѝ известна фиксирана форма. Тя е заострила краищата на всяка страна и по този начин е създала точки, служещи както за връзка с други подобни форми, така и в качеството на оръжие за нападение и защита. Тези заострени върхове на кристала представляват в крайна сметка основи за други съответно активни и силни органични центрове и органи за защита и нападение, съгласно цикличното развитие на природното царство, в което тази монада се проявява, и в съответствие с развиващите се в това царство стадии, или родове, на живот. Например такива остриета могат да се развият като шипове на розов храст, рога на животно, плавници на риба, отровни жлези на змия или пък зъби и нокти на звяр - неговите органи за защита и нападение.

Всеки от върховете на кристала първоначално е служел на своята специфична цел - в съответствие с нуждите, желанията и волята на монадата, съсредоточена и изразена в централната клетка на този кристал. Впоследствие всички такива върхове са се развили като средства за контакт и органи за защита и нападение, обикновено наричани качества; проявявани в човека в начина на неговото мислене и действия. В същото време, когато формите на такива качества са недостъпни за човешкото око, те са различими за вътрешното зрение, имайки в мозъка на човека посредници за своето изражение. Когато мозъкът се разруши, те се лишават от възможност за каквото и да било изразяване във форма и от този момент според окултната фразеология се наричат Сканди.

Тези качества са крайъгълните камъни на зданието, издигано от нас за проява на характера. Ако на вас не ви достига някое едно от основните качества на това здание това означава, че или не сте го заработили в миналото, или сте го изгубили вследствие на злоупотреба и няма да го притежавате дотогава, докато отново не приложите упорити и неуморни усилия за това.

Ако на вас не ви достига качеството самоконтрол, то никога не изпускайте удобен случай да поставите вашата воля в условия, препятстващи подобен контрол. Хилядите неуспехи не се отчитат там, където е било направено поне едно успешно усилие. С всяко издържано изпитание вие заставате все по-близко и по-близко до окончателното достижение. Казаното е справедливо и по отношение на всички останали качества.

Привличайте към себе си космическите съзидателни сили със своето силно желание. Обединявайте всички ваши успехи в един мислен образ на нужното ви качество, създаден посредством Желанието.

Никога не забравяйте за тази скрита във вас сила, която някога е действала във върховете на кристала. Същата тази сила сега пребивава в качествата, които формират характера, а именно: самоконтрол, алтруизъм, служене, чистота, вяра, правдивост и преданост. Когато тези качества достигнат във вас най-висшата точка на развитие, вие ще станете Учител на Бялото Братство, но не по-рано, дори и да сте притежавали цялата земя и всичко това, което тя съдържа и представлява.

Наближава денят на признаване в пълна степен на мощта на “малките неща”, тъй като малките неща са основата на великите неща; и насоченото по съответния начин изучаване на същите тези страни на кристала ще укаже пътя към Боговете. В гореспоменатия кристал вие ще намерите не само качествата, отнасящи се до волята, но също и всички принадлежности, всички свойства на човешкия род, тъй като още в най-първата проявена форма на жизнената сила е скрита мощта на тази троица: Воля, Желание и Действие. Колкото по-сложна е формата, толкова по-силно е било действието на тази мощ и толкова по-големи възможности се разкриват в бъдеще.

Дотогава, докато вие очаквате от Мен само да подкреепям вашите собствени мнения, вашите собствени представи за този живот и това действие, до които вие засега едва сте се докоснали, защото не можете или не искате да се подчинявате на определени закони на Битието, подчинението на които би увеличило силата на възприемчивост на тези органични центрове, единствено чрез които и може да се излъчва светлината на истинското знание (и постъпвайки така, вие несъзнателно отблъсквате тази светлина, обричайки себе си на разочарование и огорчения); до това време вие ще зависите от всякакви колебания на мисълта на обкръжаващите. Мислеформите, преминаващи през вашия ум, ви отклоняват по отношение на най-главното, правейки ви по този начин неспособни да се държите за този единствен център, към който вие сте длъжни да пазите вярност - именно сте длъжни, тъй като и кармата, и вашите собствени висши Воля и Желание законно са ви поставили в определено положение по отношение на този център.

Ако вие сте убедени че вашият Учител - Посветен знае за излагания от него и интересуващ ви предмет не повече от вас, и при това считате за истински само тези умозаключения, които са се оформили като резултат на същите такива блуждаещи мисли, каквито в дадения момент проникват във вашия ум, то вие със сигурност няма да придобиете нищо от неговите наставления.

Царството Божие е вътре във вас, то е също и в централната клетка на кристала, и в центъра на всяка вещ или всяко условие. Докато вие послушно се подчинявате на тази централна клетка, вие продължавате да изграждате висшите качества (както се градят върховете на този кристал) съгласно същия този закон включително до окончателното усъвършенстване на формата. Но подобно разгръщане на духовната субстанция, както и самият живот на клетката, зависят от затворената във всеки неин атом способност да противостои на всяка външна сила, стремяща се да разедини тези атоми помежду им, тоест от способността да се съпротивлява на силата на разделение, която се стреми да попречи на осъществяването на целта на това *его*, което управлява тази маса и единствено знае геометричната форма, установена за известна маса от субстанцията на Божествената Мъдрост според числото; в еднаква степен те зависят и от силата на непротивене на истински съзидателните сили. С човека се случва същото, което и с клетката на кристала: силата на неговото развитие и растеж се държи върху неговата способност да се отъждествява с един от тези истински центрове, които по права линия идват от Дхиан-Когана през планетарния управител и по-нататък надолу, през редиците по-малки Учители, чак до съставното тяло, част от което той се явява (тази само в определен смисъл линия от центрове *in toto* [в цялост (лат.)] представлява един център); и тази сила зависи от неговия характер.

Без центъра на изражение е невъзможна проявата на характера; без характер човекът би бил всичко на всичко само съвкупност от неустойчиви сили.

Изхождайки от общото към частното, някои учат, че характерът се изгражда от моралната отговорност, макар в действителност всичко да е точно обратното - именно характерът определя моралната отговорност. Моралът е изменчив. Той може да бъде относително добър или лош в зависимост от расата, нацията, религиозните предразсъдъци и т.н. Но характерът, Аз настоявам на това, представлява единствената устойчива черта, преминаваща от въплъщение във въплъщение. Той е, така да се каже, основната обвивка на *его-то* и е неотделим от него.

ЗЛОУПОТРЕБА С МОЩТА

ОТ УЧИТЕЛЯ М.

НАСТАВЛЕНИЕ 90

Ако сред множеството причини, оправдаващи нежеланието на Посветените от десния път да разгласяват най-дълбоките окултни истини по отношение приложението на съзидателната мощ, съществува най-голяма, то това ще бъде отношението на преобладаващото болшинство от човешката раса към женския пол. Фактът, че най-злобното, жестоко и несправедливо отношение към жената се проявява именно от страна на жените, още повече затруднява проблема. Отговорността на изучаващия окултизма за подобно отношение е напълно несравнима с отговорността на някого другиго, тъй като той много добре разбира, че без съдействието на женското начало мъжът е абсолютно безпомощен в своите търсения на философския камък - тази изгубена съзидателна мощ. И това знание прави неговото поведение десетократно по-осъдително ако той си позволява или пък съдейства на другите в осмиването и злобното оклеветяване на жената, която и каквато и да била тя. Този, който учи, че освен пътя на съвършената чистота може да има някакъв друг път към тези висини на знанието, на които става възможно пораждането и използването на могъщите съзидателни сили, е или съзнателен, или невеж измамник, и винаги - жалко оръдие на Братята на Тъмнината. И независимо от това, че всеки истински ученик на окултизма прекрасно знае това, нерядко първата проява на честолюбие, слабост, раздразнение или пък справедлива критика по отношение на някоя грешка предизвиква в тези ученици злобна клевета и яростно осмиване на жените, заемащи видно положение в обществото, част от което те се явяват. Във всяко общество - религиозно, социално, научно или политическо - женското начало, този най-жизненоважен и най-необходим източник, подхранващ неговия растеж и развитие (дори и това да е незабележимо от външна гледна точка), почти неизбежно е мишена за най-дяволски нападки. И ще продължава така дотогава, докато жената, изключително заради благото на женската половина на човечеството, не се събуди от летаргичния сън и не накара да уважават нейния пол. В течение на сегашната Манвантара мъжът никога няма да

отстъпи доброволно на жената принадлежащото ѝ в този свят място докато тя сама не го заеме благодарение на собствената си, природно присъща ѝ сила; но на нея няма да ѝ бъде по силите да заеме това място дотогава, докато тя може спокойно да гледа как нападат нейните сестри; дотогава, докато тя наблюдава без всякакъв протест унижаването на своя пол, без даже да прави опити да възстанови правата на тези жени, които биват критикувани и често отстранявани от дейност от тези, които търсят само своето възвеличаване.

И въпросът тук не е единствено само в етиката. Във всички подобни случаи се извършва посегателство или даже нарушаване (в зависимост от силата на основния мотив) на един от световните закони, управляващи духовната съзидателна мощ. И във всички тези случаи дотогава латентният позитивен аспект на съзидателната сила се събужда преждевременно, а после, образно казано, неговото свободно движение се преграждa и отхвърля назад към самото себе си, пораждайки взрив, разсейващ неговата сила на различни страни, вместо това в съюз с негативните аспекти на същата тази съзидателна сила равномерно и естествено да се развива в единна могъща сила. В случаите, когато такова развитие се осъществява, окултистът може с концентрация на волята и ума да насочва тази сила по линия на духовното съзидаване за развитие на висшите духовни способности.

Допускането на тези действия, за които се говори тук, предизвиква на астрален план явления, сходни с разряд на електрическа искра на физическия план в момент на кръстосване на електропроводи. А освобождаваната в резултат на тези действия на астралния план огнена сила се проявява на физическия план и, подхващана от страстите, макар и несъзнателно в повечето случаи, се използва вече в низшите съзидателни функции. Човечеството много бавно достига до осъзнаване на действителните причини за тези следствия, с които постоянно се сражава; и преди всичко то се забавя в своите търсения на причините, които стоят зад проявите на разрушителните сили на Природата.

НАСЛАГВАНЕ НА ЦИКЛИТЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 91

Точно четири пъти по седем обиколки на Земята около своята ос от деня, в който завърши първият десетгодишен цикъл на Езотеричната Секция на движението на Храма (18 февруари 1909 година), Космическият часовник, Фохат, издавайки погребалния звън по миналото, едновременно удари ключовата нота на настъпващия десетгодишен цикъл.

Във всеки от тези двадесет и осем дни беше взета една нота от октавата на гамата на живота, представляваща две и половина години. С други думи, всички възможности, неуспехи и успехи във всеки от тези дни предначертаха възможностите, неуспехите и успехите на 1/28 от 3652 дни (десет години) за всички ученици, които бяха приети в Езотеричната Секция на Храма между 18 февруари 1899 и 18 февруари 1909 година.

Първият цикъл на Храма на Човечеството завърши. Ако вие бяхте запомнили главните събития, общата посока на мислене, придобитите или

изпуснатите възможности в тези изминали двадесет и осем дни, то вие бихте могли повече или по-малко точно да обрисувате за себе си събитията на вашия живот в следващото десетилетие. Достигнатите победи ще бъдат умножени; стореното зло ще нарасне; несправедливостта, жестокосърдечието и порочността ще намерят своето наказание. Добрите дела, милосърдието, безкористността и искрените усилия ще бъдат възнаградени още преди завършването на този период.

Само очите, които не виждат и ушите, които не чуват, могат да позволят на такъв значителен период да отмине незабелязан, без осъзнаването на това, че всички важни събития и възможности, които може да донесе идващият десетгодишен цикъл се решават в тези дни.

Развиващото се сега шесто чувство вече събуди и вкорени в умовете на болшинството от представителите на човешката раса вроденото съзнание за важността на всяко циклично подразделение на времето, проявявано в склонността да се отбелязват годишнини. Вие често чувате или пък произнасяте безгрижно и без да мислите повтаряните думи: „Днес отбелязваме точно година”, или десет, или сто - в зависимост от случая. Импулсът, стоящ зад тези думи, представлява опит на душата да отпечата в съзнанието на низшето “аз” важността на началото и завършването на цикъла, тъй като веднага щом цикълът на някакво действие или мисъл завърши, това дело или мисъл се повтарят на друг план на битието.

Именно този даден от Бога импулс установява крайните предели за всяка съществуваща вещ. Той е и силата, която лежи в основата на всяка особеност на развитието. И докато човекът не осъзнае тази истина и не започне да действа в съответствие със своите периодично повтарящи се възможности във времето, когато космическите циклични сили ги разкриват пред него, той никога няма да може да победи съзнателно във великата битка с вътрешните противоборстващи сили, както и да се издигне до висотата на предлаганите му възможности.

Аз наблюдавах внимателно преминаването на този последен двадесет и осемдневен период и с неизразимо съжаление забелязах как някои от вас съзнателно отблъскваха протегнатата им ръка; видях как те лекомислено увеличаваха своите трудности, отхвърляйки даваните им възможности и започваха новите цикли на безнадеждни затруднения. Но Аз също наблюдавах с безкрайна радост как други постъпваха точно обратно, виждах как те започват своите цикли на истинско милосърдие, благо мислене и предано служене. Но тези циклични възможности се предоставят именно на вас и Аз не мога даже да ви съобщя за тяхното идване или да говоря за тях, докато не отмине тяхното време, иначе Аз бих могъл да наруша справедливостта и само да увелича вашата слабост.

Този особен десетгодишен цикъл завърши почти едновременно със завършването на формирането на Храма на Човечеството. Тази организация в никакъв смисъл не се явява ново движение, а само също такова циклично разширяване на отминалите възможности, за които Аз говорих.

Всеки ден от започналия сега десетгодишен цикъл ще усилва благото и ще потиска злото или, напротив, ще разрушава благото и ще поражда зло за работата на Храма като цяло - в зависимост от това как всеки негов член усвои и се възползва от това, за което се говори тук.

Умът на човека е безсилен да установи с каква точност повтарящите се потоци от сила се изпращат от централната енергийна сфера, но той може да ги

усети до такава степен, която позволява да се възползва от принасяните от тях възможности ако си направи труда да забелязва времето, мястото и събитието по някоя зададена от вас линия на действие, а после, когато в същия този час, ден или година (в зависимост от случая) се повтори отново, да използва същите тези планетарни сили, които отново се активизират в момента на повторението на техния часови или годишен кръг.

У много от заблудилите се ученици, у много от тези, които не толкова отдавна, по време на този двадесет и осемдневен период заложиха първите зърна за съответстващи кълнове, би имало причина благодарно да преклонят колене, ако те бяха съхранили в паметта си поне това, което е говорено по-рано от Мен и други относно предмета на циклите, и ако бяха направили поне най-малко усилие да забележат някои скрити в тях истини и да ги използват по съответния начин.

Всичко казано напълно ясно показва истинската основа на една велика наука, разделена сега на два раздела, – Астрология и Астрономия и заедно с това рисува нейното бъдещо развитие.

Неотслабващият подтик на душата, заставящ човека да забелязва повтарянето на различни събития, като например годишните времена, движенията на планетите, приливите и отливите на водите, определени изменения в човешкото тяло и т.н., тласна много мъдреци към мисълта да отбелязват случващото се, да сравняват отбелязаното и да празнуват годишнината на лични или световни събития.

Малко по малко тези бележки се внасяха, както се прави и досега, в летописи, потвърждаваха се от други и в края на краищата те ще бъдат събрани от бъдещите раси в астрологични и астрономични трудове на бъдещето.

За да се разберат основните истини, съдържащи се в Моите твърдения и да се направят те достъпни за разбиране от тези, които са по-малко способни на съмнителен анализ, ние трябва преди всичко да се постараем да разберем какво именно подразбират Посветените под "Великото Дихание-Движение", тоест космическия импулс от Божествения Източник, в определени периоди от време привеждащ в движение субстанцията, породена от него самия. Тези движения и съставляват измеренията на времето.

Призовете на помощ целия свой ум и въображение към представата за това, което се отнася до непрекратяващия се процес на човешкото дишане. Всяко вдишване носи кислород до всички атоми на тялото, но този кислород не може да достигне до всеки атом в същия миг. Различните органи, нерви, мускули и други части на тялото получават своето хранене в определен ред - в съответствие с техните нужди, а също и според способа на разпределение; следователно периодите между контактите с тях, подобно на паузите между музикалните ноти, актуализират различните степени на вибрация. Издишането изхвърля от тялото въглеродния окис и други отровни газове, образуващи се в резултат на контакта на кислорода с другите газове и съставни елементи на кръвта на човешкото тяло. По такъв начин всяко пълно дишане - вдишване и издишване прибавя нещо към общата сума на живото тяло и извежда навън отпадъците, образуващи се в резултат на възстановяването на кръвта.

Сега си представете какво би могло да се получи ако умът на човека, знаейки точно кога ще се случи всяко пълно велико Космическо дихание, би могъл

да използва тези огромни многосъставни сили, аналогични на газовете във физическото тяло; и в съюз със съответстващите сили, излизащи от всяко слънце и всяка планета в съответното време и в точния ритъм би могъл да ги използва вкупом със своето собствено дишане, играещо ролята на предаващ проводник, и с помощта на своята воля и ум да насочва тези сили към постигане на някаква желана цел. Сега вие без труд можете да разберете какво би означавало за него точното знание за времето, когато трябва да се случи всяко Велико дихание, а също и знание за скоростта на движението и честотата на вибрацията на всички тези висши форми на енергията, ако той би поискал да използва тяхната сила и мощ в прилагането им за своите цели. Ето в какво се заключва и това, което може да извърши Посветеният от висока степен, когато Кармичният закон позволява.

БОГ И ДЯВОЛ

НАСТАВЛЕНИЕ 92

Когато човекът, използвайки своя толкова превъзнасян разум с едно махване се отказва от заветните религиозни идеали и вярвания на предшестващите раси и векове - идеалите на по-ранното време на неговия сегашен расов цикъл, той постига малко нещо.

Като правило той изобщо не осъзнава загубата, която сам си носи, събаряйки своя предишен идеал заедно с вярата в Небесата и Ада, в Бога и Дявола, в проклятието и благословията, а също и в другите убеждения, основани на различни описания от свещените книги, древните митове и традиции, не правейки при това и най-малък опит да издири лежащия в тяхната основа източник или да изтълкува съдържащите се в тях тайнства.

С целия увеличаващ се, наводнил света поток както от нова, така и от наскоро преведена древна литература, подкрепяща погрешните възгледи на този читател и мислител, който по изглеждащите му основателни причини е достигнал до убеждението за лъжливостта или непостижимостта на предишните представи и идеали, в него се появява почти непреодолимото желание да отхвърли тези идеали. И доколкото това би означавало пълен крах на всичките негови надежди, човекът се улавя за всяка сламчица на съвременната наука, която, както се представя, е способна да издържи неговото бреме - бремето на всички негови съмнения и страхове. И това, вместо помнейки за по-съвременните теории и представи, сам да се постарае да попадне на следите на неоспоримите доказателства за единството между източника и крайните цели на древните и съвременни представи и идеали.

Същите тези основания за вяра в Небесата и Ада, в ангела и дявола, които са имали място в така наречените „тъмни векове“, са актуални и за съвременните описания на световния закон, а също и за научните хипотези за участието на космическите сили в зараждането на материята и нейната крайна съдба – силите, които стоят зад всеки аспект на материалните феномени.

И този, който днес усърдно излиза с отричане на твърденията на Посветените за съществуването най-малко на три плана на съзнанието (тоест състояния на съществуване) или на твърденията за това, че индивидуалните

животи, съответстващи на всеки от тези планове, имат малко общо с животите, населяващи другите планове, се явява или бъбривец, или агностик.

Ако се замислите над това доколко лесно достижими са предполагаемите условия на небесата или ада за огромното болшинство от обитателите на Земята; колко много дяволски и ангелски характери ежедневно се представят на вниманието на читателите на вестници в големите градове, то естествено се налага логичният извод: силите, активно проявяващи се във всяка такава личност, би трябвало да се проявявали някъде и по-рано, и също толкова неизбежно трябва да имат и свое бъдещо проявление. Даже ако действащата в тях енергия бъде въплътена само до известна степен, все едно тази енергия или сила има своето естествено обиталище, своето изначално поле на дейност; и където и да се намира то и каквото и име да носи - там и ще бъдат и небесата или адът, обителта на ангелите или дяволите. Във всяка сфера на дейност винаги подобното търси подобно. Така и хората, в които тези сили са особено активни, неизбежно трябва да проявят себе си в отношенията с други хора с подобна природа и еднородно с тяхното състояние на съзнанието. Доколкото се потвърждава неунищожимостта на Материята, то едва ли е мислимо и унищожаването на Съзнанието.

Доколкото животът е движение *per se* [само по себе си (лат.)] и всяко движение трябва да има някаква отправна точка, някакъв импулс, или форма на енергия, която привежда движещия се обект в движение, и доколкото всяка централна точка, всяко слънце, луна или друго светило, видимо на небето е въвлечено явно в определено движение, породено от някоя подобна форма на енергия, то оттук следва, че трябва да съществува някакъв един централен фокус, където е породена или се съхранява тази енергия. И както и да наречете твореца на тази енергия: Бог-добро или дявол-зло в зависимост от вашата сегашна гледна точка, фактът си остава факт: всеки аспект, всяко изражение на живота зависи именно от него.

На този източник на енергия, почитан под името Велико Дихание, винаги са се покланяли най-великите умове, най-духовните Учители на всички времена.

С всяко вдишване и издишване, изходящо от този духовен източник на целия живот, в точен ритъм и темп (в съответствие с плана на манифестация, размера и теглото на всяка форма на диференцираната материя) „се издига“ и „се спуска“ проявеният фокус, сърцето на всяка клетка - било то сърце на слънце, планета или на най-малкия организъм. И така е във всяко материално, ментално или духовно тяло.

Приливите и отливите на водите, колебанията на земната кора, измененията, протичащи в атмосферата, а също и във физическото тяло на човека и въобще всяко движение на всяка вещ или създание - всичко е обусловено от подема и спада на Великото Дихание. И ако дори и съвременната наука допуска факта, че всички форми на живот не са нищо друго, освен различни степени на вибрация на един аспект, или състояние, на енергията, обикновено наричано Ефир, и че всички вибрации представляват различни модификации на движението *per se* [само по себе си (лат.)], на Великото Дихание, то ние можем да приемем това древно учение, без да оставяме място за полемика.

Стига само да допуснем, че разумът и волята представляват движещи сили, стоящи зад Великото Дихание (по-точно вътре в Него) и Бог, във висшия смисъл на

тази дума, става неоспорим факт. Допуснете съществуването на такъв план на битието, който по необходимост би трябвало да бъде хармонизиращ център, където всички активни форми на сила и енергия се намират в съвършено съгласие, а цялата мощ е централизирана и, наистина, условията, обикновено наричани Небеса, няма да изглеждат като чак толкова недостижима идея. Сега вземете всичко това, от което се състоят Небесата и, обръщайки тяхното действие в противоположно, разгледайте негативното действие на всички позитивни сили, съгласно добре известния научен постулат, че не може да има проява на позитивния полюс на енергията без проявата на неговата антитеза - негативния полюс. В такъв негативен аспект на Небесата вие ще намерите всички съставни части на състоянието или плана на дисхармонията, възникваща вследствие активността на деструктивните, противодействащи, сдържащи развитието сили и централния фокус, нуклеусът или сърцето на това негативно действие и противодействие - легендарния дявол и Ад - ще се окажат самата действителна реалност, каквито и термини за изразяване на тази реалност ние да използваме.

Когато Великото Дихание извършва издишване, всичко пребиваващо във връзките на формата трябва да се разширява. В резултат на това разширение, когато се достигне последната степен на неговото сдържане, тази форма - било то слънце, планета или семе на растение - трябва да се взриви, разпръсквайки своите фрагменти. Всеки фрагмент или по-малък център се разпръсква в пространството и по такъв начин се образуват нови планети, нови звезди, нова растителност и нови животи. Но преди да настъпи моментът на този взрив, например в живота на планетата, тя събира своите сили и многократно се разраства, нейната кора се покрива с големи пукнатини и разломи (бившите пукнатини стават понякога русла на големи реки и езера), а вълните от човешките и животинските потоци на живот, пренесени някога от други центрове, други планети, други фрагменти, се плъзгат по нейната повърхност, издигайки се и спадайки заедно с приливите и отливите на Великото Дихание. Расите се раждат и умират, и отново се раждат. Същите тези явления, управлявани от други разновидности на този закон, се случват и при други условия, пораждани от по-високи вибрации на същата тази еднородна субстанция - Ефира и са получили наименованието астрал, душа и духовен живот. И дори в тези вътрешни аспекти на живота ние можем да си представим сходни с описаните действия на единното Велико Дихание, предизвикващи в тях по-изтънчено, ефирно вълнение и също довеждащи в резултат до разширяване и взривове. Все тази същата велика вълна на живота се разбива в брега на всяка форма на субстанцията, образувана от вибрациите и във всички случаи с един и същ резултат. Периодът на цикличното събиране, разрастване и взрив на всички индивидуални форми на живот и техния пренос в други сфери на дейност се повтарят на вътрешните, или астралния, душевния и духовния планове също толкова методично, целенасочено и неизбежно, както и на физическия план. И така ще бъде дотогава, докато не се прекрати самото действие на Великото Дихание и не замре източникът на това дихание; или, както се говори в Стансите Дзиан: „Предвечната Майка-Раждаща, скрита в своите Покривала, Вечно-Невидими, още един път спеше в продължение на Седем Вечности“.

Влиянието на Луната върху морските приливи е вече отдавна установен факт, обаче още не е станал добре известен фактът на подобно въздействие на

всяко слънце, звезда или планета върху всички други жизнени приливи в пределите на тяхната индивидуална сфера на действие, а даже и върху кръвообращението на хората и животните. Също не е установен и фактът, че именно централният нуклеус или клетка на всяка планета, а не цялото нейно тяло, привежда в действие тази необходима степен на сила, която се изисква за въздействието върху приливите на водата или жизнената сила на някоя друга планета; и че всичко е подчинено на централния нуклеус на Централното Слънце, около който еднакво се въртят всички слънца и планети.

С други думи, от този вселенски фокус на действие, от тази обител на източника на Великото Дихание се изпраща импулс, който едновременно въздейства на всеки център на проявен живот, какъвто и да е той по природа.

Тези центрове образуват „хилядострунната арфа", на която пръстите на Бога - Космическите Енергии извечно свирят великата симфония на живота. И когато Диханието преминава над тези струни, възникват, разширяват се и затихват техните звуци, раждат се и умират слънца и планети - за да оживеят отново, подобно на това, както човек се ражда, умира и отново живее.

СЪЗИДАТЕЛНИТЕ СИЛИ НА ХРАМА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

НАСТАВЛЕНИЕ 93

Строго по същата тази геометрична схема, а също в съответстващите периоди от време, при определени степени на енергия и сила, човечеството *en masse* [в цялост (фр.)] трябва да се издига до тази височина, от която е паднало в края на последния Велик световен период.

Всяка изпусната бримка в еволюционната тъкан на Манвантарата на човешкия живот трябва да бъде вдигната и закрепена върху нея, иначе мястото на разкъсване на тъканта ще се разширява, докато цялата тя не се превърне в множество скъсани и объркани нишки.

На този съществен пункт в повелите на Божествения Закон хората постоянно гледат през пръсти, а зеещите рани в телата, тоест религиозните, политически и обществени структури на този век са следствие на загубените или разпилени напразно възможности на предшестващата цивилизация.

Опитите на човечеството да се отвърне от тези гноящи рани, предоставяйки ги на въздействието на разрушителните сили на природата, позволява цялото тяло, или общество, да се зарази с вируса на смъртоносна болест.

Законът за привличането управлява както подема, така и падението на всяко тяло. Но именно от теглото и гъвкавостта на това тяло зависи ще успее ли да завърши неговият подем за времето, което е било нужно за неговото падение, - макар по своя път както нагоре, така и надолу то да трябва да преодолее едно и също измерение на дължината и ширината на пространството.

Същият този закон управлява подема и упадъка на нациите, расите, династиите, а също и на всички организации. И в този случай от тяхното тегло, от тяхната плътност, а също от вътрешната сила за преодоляване на инерцията зависи

ще може ли всяка от тези системи да се издигне за същия период от време, в течение на който е продължавало нейното падение.

Докато центърът не стане достатъчно силен, за да може, използвайки силата на отблъскване, да отразява всички насочени към него посегателства със своята собствена вътрешна мощ, към него ще се привличат тела със сходни размери (макар и с различни плътности, а значи и от различен калибър), и тогава ще започне борба за превъзходство.

Ако нападащото тяло в момента на срещата има тегло и гъвкавост достатъчни, за да съкруши централната клетка на атакуваното тяло, то двете ще се разрушат и унищожат взаимно със силата на инерцията.

Ако пък централната клетка е дотолкова тежка и пъргава, че е способна да поддържа своето равновесие, то от нея ще изхожда отблъскваща сила, която ще удържи всички посегатели на достатъчно разстояние от своята аурна обвивка, не позволявайки на чужди тела да достигнат истинското средоточие на своята дейност.

Това е в еднаква степен вярно както по отношение на планетните тела, така и по отношение на всяко физическо тяло, а също и на всяка организация от хора, кармично събрани около общ център.

Човечеството много по-бавно е осъзнавало истинската причина за задръжките в своята продължителна борба за достигане на желаните висини, отколкото самият факт, че то несъмнено се е намирало в процес на подем от тази бездна на злото, в която се е потопило в завършващите години на последната Манвантара.

Спомените на душата за нейното предишно високо положение са били достатъчни, за да обезпечат активната енергия, необходима за първичното усилие да се измъкне и издигне; обаче, както това се случва постоянно с човека, низшето желание, изпреварвайки разума и интуицията, се опитва да го застави да се издига по стълбата на еволюцията със скокове и препускане. Но в действителност разходът на енергия за тези подскоци и препускане задържа неговия прогрес в достигнатата точка дотогава, докато отново не се натрупа необходимата за следващата крачка енергия. По време на това прекъсване основната маса на човечеството, която такъв човек в своите свръхусилия е оставил назад, достига до същото положение, каквото е постигнал и той, но по пътя на равномерното и естествено развитие; и при това без изтощителното напрежение, на което той е подложил някои части на своето естество в своя непосилен стремеж да изпревари другите.

Човекът не може да заобиколи законите на своето битие. И всеки опит да постъпи по такъв начин го заставя да се върне назад и, така да се каже, да спре, за да вдигне тези бримки в своята част от тъканта на живота, които са били изпуснати поради неговата разсеяност (небрежност).

Но никакви доводи няма да задържат болшинството от човешката раса от извършването на подобни грешки, тъй като хората не желаят да обуздаят своите низши желания, които като бримка ги дърпат (подтикват) към неразумни и пагубни усилия.

Сериозното изучаване на законите на Битието би показало цялата напразност на опитите за изграждане на тяло с едно или друго качество по някакъв способ различен от този, който се използва от природата.

Една-единствена клетка представлява и основа, и генератор на всички конструктивни жизнени сили, участващи в процеса на изграждане на всяко органично тяло, каквито и да са предназначението и функциите на всички останали развиващи се впоследствие клетки и колкото и да е важна всяка група от тези клетки за благоденствието на цялата маса.

Ако централната клетка е откъсната от основната маса или не може да функционира по съответния начин поради някакво препятствие, поставено на пътя ѝ от други клетки, то такова тяло *en masse* [в цялост (фр.)] неизбежно се разпада под действието на собствената тежест, тъй като свързващата го в едно сила се съдържа преди всичко в тази централна клетка.

Всяка казана от Мен дума засяга по най-непосредствен начин Храма на Човечеството. Посветените от Бялата Ложа не правят грешки относно предназначението на централните клетки на всяко от своите органични тела, тъй като те формират тези тела съгласно еволюционния кармичен закон, бидейки негови разпоредители. Всеки неуспех на такова тяло в изпълнението на неговата божествена мисия е обусловен от гореуказаната причина, а именно от желанието на низшето „аз" на отделни клетки, или членове на обществото, да надминат Разума и Закона, а също да унищожат или изведат от строя централната клетка - с други думи от нежеланието да чакат докато законът сам набележи своя курс и отстрани своенравната или разбунтувала се централна клетка по съответния способ, който безусловно би бил намерен от този закон, ако не се поставят прегради по неговия път.

Като правило хората не знаят почти нищо за тази мощна сила на очистване, която възниква в органичното тяло (или организация), когато в него прониква противодействаща сила или някои от неговите членове застава на грешен път. Затова те не разбират ненужността на прибързаните действия, предприемани от някого лично или от някоя отделна група хора, а също не осъзнават и неизбежните следствия на такива действия.

В девет от десет случая последващите мъки и страдания, възникващи в резултат на нарушаване на закона от един или няколко членове, падат върху невиновните. Така се създава нов кармичен дълг, разплатата за който ще стане разпадането на това тяло, част от което е нарушителят, ако последният не бъде изгонен.

Формирането на всеки важен елемент от Храма на Човечеството се извършваше според Моите съвети или под Моето ръководство, и Аз обръщам вниманието ви към гореспоменатото действие на Универсалния Закон именно за да можете да устоите тогава, когато множество други организирани тела ще търпят крушение. И вие ще можете да устоите ако помните дадените от Мен указания и действате в съответствие с тях.

Ако вие винаги помните, че нарушаването на закона за ученичеството от някой от вашите членове е лично за вас сигнал за опасност, изискващ незабавни и правилни действия, то вие ще можете да построите общество, което ще издържи натиска на нахлуващите сили и при това няма да бъде разкъсано на части.

Отстъпничеството на един член трябва да стане за останалите сигнал за тревога за обединяване и сражаване за опазване на цялото.

Човекът винаги получава това, към което се стреми и постига това чрез подчиняване на Божествения Закон. И по никакъв друг път той не може да получи удовлетворение на своите търсения, обаче крайният резултат се определя от стоящите зад тях мотиви.

За всеки верен ученик на Храма на Човечеството са подготвени място, благи възможности и сигурност в подкрепата. Той може да получи това място дори ако ако трябва да премине през терзанията на сърцето, и той ще го получи, ако бъде верен на своя дълг.

Придобил го, той ще трябва да бъде готов да го задържи, каквото и да му струва. И цената за това като правило е голяма, тъй като нито един човек никога още не се е издигнал над своите събратя, без това да предизвика яростта на последователите на Черната Ложа, действащи чрез неговите бивши другари.

Това е неизбежно следствие от действието на закона за Равновесието, който изпитва създаденият от самия него и издигнат на пробна височина инструмент. Придобил своето място, човекът трябва да докаже своето право да се задържи на него, защитавайки се от всички пришълци, желаещи да го свалят оттам.

В продължение на последното десетилетие Аз почти без да спирам ви говорих за това, че имате право на защита и помощ от страна на Бялата Ложа и, което е много по-важно, вашата възможност да се подготвите за пришествието на централната фигура на новото човечество се основава на безусловното подчинение на установените закони, а не на действието на някоя отделна личност.

Ние без особено усилие можем да изместим един или дузина ученици от местата, които са били незаконно завладени или с които злоупотребяват. Но ние не можем да създадем Защитна Стена за Най-Великия Център - Бъдещия Аватар, без подходящи, твърди и здраво циментирани камъни (ученици); а без тази Стена нито един такъв Център няма да може да запази своята индивидуална форма и, бидейки в нея, да изпълнява своето божествено предназначение в течение на някакъв период от време на физическия план.

На никого и никога не позволявайте да ви убеди, че вие можете да разрушите един от лъчите на шестолъчната звезда, символизираща Храма на Човечеството, и при това да запазите невредимо останалото нейно тяло.

От чисто човешка гледна точка е напълно възможно смъртта или друга причина да лиши един от нейните лъчи от неговия представител и някой друг ученик да бъде назначен на освободилото се място, за да го удържи. Но това назначаване може да бъде предприето само от Нас, Строителите на тази форма и нашето решение ще бъде лишено от всякакви съмнения.

Всичко казано от Мен по отношение на формата, имайки предвид Храма на Човечеството, в същата тази степен е приложимо и към всички нови политически партии, образувани от всяко правителство в страните на света.

При цялата истинност на основите на социализма, той никога няма да се утвърди в пълна сила в нито една нация, докато централната клетка, или нуклеусът - определеният от Закона човек не заеме сред своите събратя принадлежащото му по право място наред с шест съмишленика, поставени на също толкова законни места.

Божественият Закон, управляващ построяването на формата, ще свежда всяко усилие до нула дотогава, докато не удари нейният час, а метежните, анархистични вождове на малцинството, които винаги противодействат на този закон, ще провеждат това, което неизбежно трябва да последва при появата на такъв човек, а именно разделянето на интересите; и по такъв начин ще приведат в действие силите, които ще донесат или успех, или поражение на цялото общество като цяло, но в двата случая - най-големи страдания на света. Тези страдания ще продължават дотогава, докато законът не отстрани тези разрушителни сили или не ги превърне в съзидателни, а правителството на нацията не бъде оглавено от тези, които признават Бащинство-Майчинството на Бога и Братството на Човечеството.

ИЗКУПЛЕНИЕ НА ДУШАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 94

Много преди времето, в което може да ви пренесе свещената и световна история; неизброими еони от време преди някакви записи, признати в днешно време за истинска история да бъдат анализирани и изложени в таблици; във времената, свидетелства за които изследователят може да получи само четейки записите на астралната светлина, мислещото животно - човекът - вече е разрушило своите възможности за бързо придвижване по стълбата на живота с упоритото си неподчиняване на един от Божествените Закони - законът за Единството. Подобна печална повест с всички нейни вледеняващи душата подробности ще бъде някога разказана и за днешното поколение. Независимо от това какви последствия или ужасни резултати ще предизвика това и за тях самите, и за още неродените, идващи след тях раси, личните амбиции, жаждата за власт или положение, ненавистта с всички нейни дяволски порождения - всичко това е насочило овцеподобната маса от човешки същества по обособени канали и нищо не е могло да ги обърне към единния велик принцип на прогреса.

Достатъчно е да си представите какъв би бил сега светът с всички негови раси, обединен върху единния основен принцип, например принципа на Справедливостта, а после внимателно да разгледате царящата сега несправедливост и вие ще получите поне известна представа за колосалните промени, които биха намерили място във всички сфери на живота.

Една от най-трудните загадки на Вселената е скритата причина за човешката слепота. Защо човек през цялото време иска сам да страда и век след век кара другите да страдат, когато това би могло да се избегне, стига само да се придържа към принципа за Единство? Повярвайте, че само един път на столетие се появяват мъж или жена, които, виждайки Светлината, вече не позволяват нито на своето низше „аз“, нито на изкушенията от страна на другите да се отрекат от този единен велик закон и да се увлекат обратно в тъмнината.

Мъжът или жената, неизменно предани на своето висше „Аз“, които не могат да бъдат измамени с никакви благовидни приказки, след завършване на изпитанието ще заемат своето място редом с Посветените от Бялата Ложа със същата гаранция, с която слънцето утре ще изгрее от изток. Това съвсем не

означава, че такъв човек не вижда злото, извършвано от другите, или пък не забелязва своите собствени недостатъци; това означава само, че един път видял Светлината той става нейна част и извън зависимостта от това каква тъма властва в сърцата на другите, се укрепва неговата способност да вижда как божествената справедливост от година на година привежда в изпълнение своите укази. Той може да вижда как падат и отново се вдигат неговите събратя; как, може би и несправедливо, му отнемат най-скъпото, което той има на света; и все пак след всичко това той може да каже в сърцето си: "Аз зная, че моят Спасител е жив. Аз *видях* Светлината на Неговата истина и аз *зная*, че с Него я няма дори сянката на измяната. Аз никога няма да предам Бога и своето собствено висше „Аз“ с това да измамя своите събратя, да наруша произнесената от мен клетва или да изменя на принципите, на които се основава моята вяра."

Там, където човек упорито лъже своето висше „Аз“ и своите събратя, нарушавайки лесно своите тържествени обещания, там няма никакъв шанс за неговото по-нататъшно развитие дотогава, докато той не се върне назад и смирено не повтори своя път, изпълнявайки своите обети. В противен случай на него ще му е по-лесно да прескочи през слънцето, отколкото да направи крачка напред. Той много лесно може да измами себе си, ако не стои на принципа на Единството; но всеки път, когато той разбива единството на две или повече души, които в стремежа да достигнат мъдрост са застанали на истинския път, той преграджа пътя на самия себе си и няма да може да направи по-нататъшната крачка по стълбата на личното развитие, докато не доведе тези души обратно до точката, където те са се разделили. Нито предаване на собственото тяло на огъня, нито раздаването на имуществото на бедните, нито крайното унищожение - нищо и в най-малка степен няма да му помогне да избегне следствията на своята постъпка, и само изправянето на своята грешка ще може да заглади непростимия грях против основния закон на живота, закона за Единството. И тежестта на това престъпление изисква съответстващото пълно изкупление.

НА МОИТЕ ДЪЩЕРИ

НАСТАВЛЕНИЕ 95

Молете Бога да ви опази от проклятието, което много често погубва живота на жената, превръщайки я само в подобие на истинска женственост; проклятието, което я прави късогледа за своите собствени недостатъци и най-главното - лишава я от даденото ѝ по рождение божествено право.

Когато даденостите на жената, нейната привлекателност и, което е много по-важно, вътрешните качества, отличаващи я от всички останали създания, се експлоатират в угода на недостойни цели, то нейната способност за интуитивно осъзнаване и прилагане на тези естествени способи, с помощта на които женските качества могат да бъдат развити от обикновено до най-висшето си ниво, не получава развитие.

Фалшивите заместители на божествените атрибути за чистота и вярност, раждащи се в жената под действието на низшите желания, могат известно време да

я заблуждават по отношение на своята истинска природа и даже да въведат в заблуда всички наоколо, но само не и мъжа, когото тя обича или който я обича. Именно тази сила на любовта мигновено сваля измамната маска и оголва празнотата. Колкото и да е груб мъжът, той все пак си създава някакъв свой идеал и го облича във формата на любима жена. Но щом в борбата между добродетелта и порока, между истинското и подправеното низшето желание вземе връх, такъв идеал се разрушава. Мъжът може още известно време да се заблуждава, продължавайки да вярва в неговото съществуване, но сега този въплътен идеал става само подобие на истинския идеал, който в този случай все още живее в неговото въображение и скоро лекомислената, свръхсексуална натура на жената му омръзва, настъпва пресищане и в края на краищата крайно отвращение.

Сред основната маса на човечеството в днешния век ние ще намерим само не много изключения от това правило. Веднага щом такава жена осъзнае истинското положение на нещата, тя или изпада в отчаяние или яростно се хвърля да отмъщава за уязвеното самолюбие и гордост, проявявайки откровена нетърпимост и отсъствие на интерес към другите жени. В тяхно присъствие тя се чувства вяло и неловко. Но стига само в стаята да влезе мъж и тя веднага започва да кокетничи като птичка в брачен период, използвайки всевъзможни жестове, мимики и погледи, за да привлече вниманието към себе си. Изглежда, че тя нито за минута не може да седи или стои спокойно. Всяка молекула на нейното тяло и мозък са напрегнати или, напротив, тя е самото внимание, предан слушател, възторжено насърчаващ мъжкото тщеславие, готов „да седи в краката му“.

С други думи, такава жена временно променя своята окраска в угода на всеки мъж, който попадне в нейното полезрение.

Ах, дъще Моя! Моли Бога да те предпази от съдбата, която неизменно постига жените от подобен тип.

Избягвай жените, които презират или игнорират лицата от своя пол; жените, които открито отдават предпочитание на мъжете, жестоко пренебрегвайки своите сестри, тъй като те не могат да ти дадат нищо ценно и сами са неспособни да приемат истинските ценности от твоите ръце. Те са слепи за твоите най-големи съкровища или качествата, които те отличават от тях; а ако и да ги виждат, то ги презират. На тях още им предстои да преминат през дълбоки места и водовъртежи на жизнения поток, в които те, образно казано, ще бъдат разкъсани на части преди в тях да се събуди желанието на великия Майчински аспект на Бога, което ще ги поведе по високия път.

Мъжът или жената, които спокойно се примиряват със злото в другите с цел прикриване на своите грешки; мъжът, ставащ съучастник на порочното поведение на другите, за да не се забележат неговите собствени недостатъци; жената, търсеща оправдание за безнравствеността на друга жена само за да успокои своята собствена съвест, когато тя я обвинява в подобна разпуснатост и по този начин търсейки оправдание за самата себе си - всички тези хора са продали на безценица своето божествено право.

В самата дълбина на човешката душа сияят две неразлъчни звезди: мъжеството и чувството за собствено достойнство. Когато поради страхливост или самоугаждане тяхната светлина отслабва или гасне, душата се губи сред сенките, затъмняващи пътеката на нейния живот и не може повече да се ориентира в

характера на чудовищата, които обсаждат тази пътека. Злото ѝ се струва добро, а доброто - зло и тя отстъпва безкрай, попадайки във всяка клопка, изкопана от демоните на тъмнината за такива слаби същества и всеки път на нея ѝ става все по-трудно и по-трудно да се измъква от нея. Нейните дрехи се покриват с кал и се разкъсват, и тя се бори, докато накрая този път не я изведе в безбрежните води, където тя ще се превърне в жалка отломка от претърпелия крушение кораб.

Мъжът и жената, които угасяват божественият съзидателен огън заради удовлетворяване на своите физически чувства, вървят срещу повелите на съвестта, срещу ученията на Учителите на Бялото Братство и задраскват своето име от книгата на ученичеството.

От този момент, когато разумът на човека се озарява от сиянието на споменатите по-горе звезди-близнаци и познанието за добро и зло заедно с възможността за избор между тях идва при него, то той, ако и да избере злото, то вече не го прави поради незнание. Неподчинението на човека на Божествените Закони за взаимозависимостта и взаимната отговорност е изпълнило земята с мъчения и страдания и той ще може да поправи това положение само тогава, когато се научи да се подчинява на закона.

Тъй като именно жената се е оказала изкушението, на което се поддава низшата природа на мъжа, то само тогава, когато тя се откаже да бъде съучастница на неговото падение и разкрие пред неговия умствен взор цялата красота и изящество на висшите аспекти на женствеността, само тогава тя ще може да го застави да признае тези висши аспекти и да ги пожелае. В крайна сметка мъжът или ще благославя, или ще проклина женския пол, и това, което ще избере той, ще зависи именно от това как и в каква степен тя използва своята сила да обуздае неговата низша природа и да не ѝ се поддава.

На алегорията за изкушението и падението на човека беше дадено невярно тълкуване, тъй като беше изпусната от внимание двуполовата природа на първородното човечество. Отначало в тази алегория са се изобразявали борбата между висшата и низшата природа на едно същество, а съвсем не борбата между две личности с различен пол. По времето, когато силата на двуполовото естество се е наклонила в своя цикличен кръг към низшия, негативен полюс на проява, низшата или негативна природа е била изкусител, тъй като тя много по-силно се е привличала към природата на материята. Но когато това естество достигне другия полюс на своя цикличен кръг, тогава изкусител става изкушаваният, а висшата, позитивна природа, на свой ред - изкусител.

Аналогията е очевидна. Жената в разделнополовата раса играе ролята на изкусител дотогава, докато не се обърне низшият полюс на нейната природа и тогава тя става изкушавана от висшия полюс, мъжа, и тук именно за нейното собствено спасение, а също и за спасението на мъжа ще бъде нужна цялата мощ, намираща се в нейно разпореждане.

Жените от днешната раса се приближават именно към такъв период в цикличния кръг; и всяка жена, която помага да се спаси мъжа от неговото низше „аз“ с това, че отказва да отстъпи пред изкушението, издигано на пътя ѝ от нейната низша природа и с това утвърждава съществуването на по-високо стъпало на живота от това, което този мъж е знаел преди, прави за спасението на расата повече, отколкото може да направи в тази епоха който и да било мъж, колкото и да

е велик. И в края на краищата именно жената в много по-голяма степен, отколкото мъжът, ще бъде привлечена към отговорност за моралната разпуснатост на настоящата раса. Времето на мъжа ще дойде в друга епоха, както това вече е било в предходната. Настоящият цикъл е цикълът на най-големи възможности за жената; затова Аз отново призовавам вас, дъщерите на Бога: молете Него, пребиваващият вътре във вас, да ви запази чисти.

СВЕТАЯ СВЕТИХ

ОТ УЧИТЕЛЯ К.Х.

НАСТАВЛЕНИЕ 96

„Обичаш ли Ме?" – казва Христос. „Обичаш ли ме?" – шепне мъжът на девойката, спечелила неговата любов.

„Обичаш ли ме?" – възкликва натъжената майка, обръщайки се към капризното дете. „Обичаш ли ме?" – питат лилията и розата, обръщайки се на езика на красотата и благоуханието към слънцето.

„Обичаш ли ме?" - неуловимо зове изсушената земя, обръщайки се към проливния дъжд. Накъдето и да насочим поглед - нагоре, към небесата или надолу, към земята - навсякъде, тихо или гръмко, открито или завоалирано звучи в мислите или ушите на всички създания една мисъл, един въпрос: „Обичаш ли ме?" И отговорът, мигновен и неизменен донася винаги или вопъл, или стон на болка и мъка, или чувство на радост и неизразимо щастие.

Наистина човешкото сърце става най-свещената от всички светини от момента, когато в него се засели безкористната жертвена Любов и издигне там пред Жертвения Камък своя трон. Наистина, от момента, когато за сърцето се разкрива проблясъкът на разбирането на великата реалност, стояща зад цялата земна очевидност, то става най-свещен Ковчег, пред който може да се преклони и най-гордото коляно и да падне по очи най-смирената душа.

И все пак ти, о нищожен човеко, в своето невежество и завист, в своя страх или презрение към всичко, което е недостъпно за твоя поглед, се надсмиваш и забавляваш, удряйки, измъчвайки и лишавайки от свобода тези, в чиито сърца влиза светлината, която винаги предшества идването на Бога - Бога на Любовта.

Ти подлагаш този Ковчег на анатема или издигаш около него кордони възкликвайки гръмко: „Не се приближавай Ти, Бог на Любовта; Ти не можеш да влезеш и благословиш този живот, докато аз не тръгна начело и не Ти поставя своите условия, а ако Ти все пак се осмелиш да влезеш, аз ще Те съкруша със създадения от мен закон или ще Те стрия на прах във водовъртежа на бедността и престъпленията, в които ще Те въвлека!" Но ти крещиш, без изобщо да разбираш, че Този, към Когото се обръщаш е и Създател на самата твоя същност и твоето битие. Той е същата тази Любов и същият Бог, Който е провъзгласил Закона на Синайските Височини; Той е и Този, Който е приел смъртта на кръста и е простил на разпъналите Го; и Този, Който седи в сянката на свещеното дърво, задълбочил

се в самото Сърце на Живота дотогава, докато не намерил там ключа към всички тайни на Сърцето на Вселената.

Човекът може да издигне стена между себе си и тази Любов. Той може така да оскверни субстанцията на своето сърце, че Светлината на Любовта да се отразява там само в много мрачен и мътен вид.

Той може да разруши олтара, където ден след ден са се извършвали жертвени ритуали от времето, когато той за първи път е видял светлината, оставяйки на нейно място само разбити на парчета символи, осквернени от чувствена низост; той даже може да направи това сърце място за среща на дяволите, обръщайки се към Божествената Любов с молба да им посвети. И все пак нищо на земята и даже в безбрежната безкрайност на Движението, Времето и Пространството не може да опетни тази Любов или да я превърне в нещо друго освен това, което тя винаги е била, е и ще бъде. Тъй като Тя е светая светих, тялото на Нашия Христос, Бога, Който държи в Своите добри ръце осъществяването на всичко и благославянето на целия живот.

Наистина, сърцето, което очиства себе си и моли Любовта да влезе и да се засели в него, е най-святото от всички свети места.

ОКУЛТНИТЕ НАУКИ

НАСТАВЛЕНИЕ 97

Окултните науки, или тайнознанието, както сега често наричат философията на духовния аспект на трите науки в една, показва своята природа още в самото си название.

Вие питате: защо е тази тайна? Нима не се осъждат нещата, извършвани тайно? Нима откритото слово, право противоположно на тайната, няма да може да предаде на човешкия разум по-високата и благородна идея по отношение на някоя от страните на живота? Аз ще отговоря „да“, освен ако ученикът в изучаване на природата на обсъжданите науки не е напреднал дотолкова, че да разбере, че двете думи „тайно“ и „явно“ изразяват двата полюса на една и съща вещ, или идея. Идеята може да бъде разкрита скрито, обаче в същия миг, когато тази идея намери своето изражение, тя вече става явна, а когато тази идея се разкрива за всички достатъчно широко, тя отново става тайна. Вследствие на прекалено продължителното използване тя остарява и излиза от обща употреба. Тя, така да се каже, се сгъва. С други думи, идеята става тайна или явна в зависимост от нейното въздействие на човешкия ум, а също и от фазата на цикъла на нейната манифестация.

Окултните науки са тайни само защото времето на тяхното пълно разкриване в настоящата Маха-Юга (Велик век) още не е дошло. Сега ние се намираме едва в средата на цикъла, дал раждането на тези науки. И ако говорим за болшинството от човешката раса, то за него тези науки са родени още само частично. Всеки ден ние намираме все нови и нови знаци на нарастващ интерес към дълбоките мистерии на живота, които имат отношение към тези тайни науки. В други цикли тези мистерии вече частично са били разрешавани в различните науки:

мистицизъм, психология, медицина, изкуство, литература, музика и т.н., но истинските дълбини на тези мистерии още не са били изследвани от непосветените и не могат да бъдат изучени от тях нито в днешно време, нито в близкото бъдеще.

Много малка част от тези, които са опознали тези дълбини - прародителите или предвестниците на зараждащата се раса, са принудени да пазят тайните на тези дълбини скрити, тъй като те добре разбират какви последствия ще донесе невежата или неразумна спекулация с тях. Но една след друга се въплъщават души, на които те могат да бъдат предадени без всякаква опасност; души, вече подготвени за такова знание, придобили в своето минало въплъщение способността да разбират, а също правото да използват разумно това знание.

Едва ли не всеки ден пред вашите очи се изправят примери за ужасните последици от преждевременното издаване на фрагменти от някоя окултна наука. Например злоупотребата със силите на месмеризма или хипнотизма; злоупотребата с духовни сили, донасящи на лекомисления оператор ужасни кармични следствия, които за несведущия наблюдател може да изглеждат незаслужени в сравнение с нанесената от него вреда, но които в действителност са напълно справедливи, тъй като и престъплението е огромно.

Храмът понякога бива подлаган на безпощадна критика за неговата привидна скритост, докато в действителност нито в изходните указания, нито в основата, нито в структурата на Нашето общество (както като цяло, така и в отделните негови части) няма нито една тайна.

Тайната, в най-тясното разбиране на тази дума, представлява пълна противоположност на окултизма. Истинският Посветен ще ви каже, че от ученика преди всичко се изисква яснота във всичко: яснота в живота, целите, действията и постъпките. Мъжът или жената, криещи тайни, са тези, които трябва да се избягват като змия или заразна болест. Човекът, който умишлено мами приятеля си, държейки в тайна това, което приятелят трябва да знае, мами в същото време и себе си, при това безкрайно повече, тъй като вредата, нанасяна на душевната субстанция на този приятел, ще изисква ужасно въздаяние и ще бъде изплатена напълно. Не може да има дружба между тези, които оставят помежду си място за тайна, а истинският окултист преди всичко е истински приятел както на цялото човечество, така и на тези, които са в най-тесни отношения с него във всекидневния живот. Що се отнася до дълбоката духовна истина, то сега тя не може да бъде широко издавана поради причината, че засега много, много малко хора са достигнали в своето развитие това ниво, което позволява да я възприемат. По силата на самата нейна природа Посветеният е принуден сега да огражда от нея тези, които още не са в състояние да осъзнаят тази истина и затова могат поради невежеството си да злоупотребят с нея.

От времето, когато на Посветените са били дадени първите наставления, те са положили безпримерни усилия да дадат поне известна представа за затворените в тях истини, обаче ако ученикът, стремящ се да разбере вътрешната им взаимовръзка с живота, интуитивно не улавя изразените в тях идеи, то всички усилия в повечето случаи се оказват безплодни. Как може да се даде на човека представа за безформената, безтелесна и все пак съзнателна енергия или сила, която не е способна веществено да му демонстрира своето присъствие поради липсата на проводници, чрез които тя може да действа на плана на своята проява и

която в същото време бъде достъпна за човешкото възприятие? И това все още е несложна задача в сравнение с някои по-дълбоки мистерии на живота.

Необходимостта или реалността на тези мистерии не може да бъде призната от човека дотогава, докато неговото зрение, слух и осезание, неговата способност да разбира не се развият до такава степен, когато те ще могат да станат центрове на взаимодействие с тези форми на силата и енергията, които лежат в основата на тези мистерии и които могат да действат само чрез тънките форми на материята. И все пак те представляват най-реалните от всички реални неща.

В умовете на някои екзотерични учени се появяват смътни догадки за това, че съществува среда, в която и чрез която те преминават лично, както капката масло прониква през порите или молекулите на камъка, среда дотолкова по-плътна и твърда от материята, за която те днес са осведомени, че между тях не може да има никакво сравнение. Обаче ефирната среда, която прониква или, по-точно, е пронизана от всеки атом на материята е именно такава среда. Тя не може да бъде видима, осезаема или чуваема от физическите чувства, обаче душата започва много добре да осъзнава нейното съществуване след смъртта, когато тя преминава в друга фаза на битието, в низшия астрал и придобива способност безпрепятствено да се придвижва по пътищата, пресичащи този ефир и аналогични на порите или пукнатините на гореспоменатия камък, и там тя вече усеща и теглото, и тежестта, и плътността, които са ѝ били недостъпни по времето, когато тя е била затворена в проводник, допускащ само една форма на придвижване.

Птицата може да лети не защото е по-лека от ефирната основа на въздуха, а благодарение на голямата си гъвкавост и малки размери. Ако не е силата на притегляне, която (задържа на земната повърхност всички нееластични, негъвкави форми на материята при движението на Земята около своята ос и по орбитата, човекът също би могъл да лети по въздуха със същата лекота, използвайки въздушните течения, които съответстват на ефирните пътища.

Бидейки вече не в такава степен подложен на въздействието на същия този полюс на силата на привличане, който привлича и удържа на повърхността на Земята другите форми на физически живот, просветеният ученик на тайнознанието може да обърне действието на този полюс на гравитацията в своето собствено астрално тяло и да се придвижва в астрала, или в ефирната среда, по своя воля. И в това няма никаква тайна, но човекът със средно съзнание дори няма да повярва в една такава възможност. Той е дотолкова роб на господстващата векове наред в човешката раса мисъл за невъзможността да се откъсне от земята, че просто не може да накара своето астрално тяло съзнателно да напусне физическото тяло.

Както ефирът представлява основен принцип на въздуха и на всички по-груби форми на материята, така и Акаша е основен принцип на ефира. Но нито едното, нито другото не е достъпно за този, който още не е придобил знание за това, което стои зад тайните на отражението или хвърлянето на сянка.

Все пак силата на въображението позволява да се хвърли малко светлина върху природата на всеки от тези принципи.

Ако въплътеното във физическо тяло *его* би могло да снабди с живот, разум, битие всеки атом на отражението, получавано в огледалото от неговото физическо тяло и ако светлината, пребиваваща в него самото (посредством която това отражение е било получено) също проникне през цепнатината и стане видима

между атомите на това физическо тяло, предизвиквайки по този начин налягане, което би свързало заедно атомите на отразения образ, то полученият по такъв начин феномен би послужил като пример за взаимоотношенията между Акаша и Ефира. Последният именно представлява основата, върху която или, по-точно, в която Акаша - духовната Воля, хвърля своите отражения посредством присъщата ѝ светлина, и тези отражения стават в края на краищата различни форми на живот на видимите планове на Вселената.

Преобладаващото) болшинство сред многочислената армия от учители на християнството даже не е подозирало, че в безбройните изказвания на основателя на тяхната религия са се разкривали най-дълбоки научни истини! Много векове са минали от времето, когато е било казано: „Маловерецо! Защо се усъмни?“ - а нали в тези прости думи Посветеният е дал ключ към една от най-могъщите тайни на природата; към тайната, която, бидейки изцяло разрешена, ще доведе до коренен поврат в много сериозни научни теории, някога признати от човека.

Вие можете да запитате: а защо, ако Моите твърдения са верни, този Посветен не е обяснил своите думи по-подробно, ако неговото сърце е било действително изпълнено с мисълта за благополучие на човечеството? Аз ще отговоря: просто затова, защото той не е имал правото да направи това и то не само заради своите задължения по отношение на тази Степен от Бялата Ложа, която той е представлявал, но също и затова, че по това време човекът още не е бил способен да реализира изразената в тези думи истина. Необходимият за това цикличен час още не бил ударил. Това специфично чувство, посредством което само могат да бъдат възприети такива дълбоки истини, тогава още тъкмо се е зараждало и още повече не е било развито до такава степен, че да разреши тази тайна. Едва в последната четвърт на столетието човечеството е прозряло и осъзнало факта, че новото чувство, наречено шесто, се намира още в процес на еволюция и само редки индивиди могат да извлекат от него поне някаква полза.

Понятията „вяра“ и „вярване“ са станали взаимозаменяеми понятия, докато в действителност те представляват двата полюса на една могъща сила. Вярването е загубата на вяра. А когато изчезне вярата, вярването бързо се поглъща от неверието. Притежаващият вяра може да извърши много повече, отколкото да премести влязлата в поговорката планина. Той може да създаде или разруши света. И все пак тези и много други също толкова важни твърдения на Посветените се разглеждат често като „глупост“, като „баналности, повтаряни до втръсване“ от тези, които неуморно търсят ключ към великата тайна на Космическата енергия. Този ключ нееднократно е бил даван от този Посветен, а също и от неговите ученици, но той ще се изплъзва от такива търсачи дотогава, докато те не развият чувството, което само позволява този ключ да се възприеме и най-важна част от който то се явява. Колкото и странно да изглежда последното твърдение, но когато вие достигнете тази точка, където укора и заповедта на гореспоменатия Посветен: „Тебе що ти е? Ти върви след Мен“, прозвучи с достатъчна мощ и изиска незабавно послушание, тази точка, където всички отношения с другите хора, всички дребни всекидневни грижи, грешки и слабости на съучениците ще станат сякаш нищо, вие вече няма да заслужите този упрек, който се съдържа в първата част на тази фраза. Без вяра вие не можете „да следвате Христос“, когото представлява този Посветен в смисъла, както е било казано от самия него; следователно не можете и да

възприемете ключа към великата тайна, която принципа на Христос изразява в шестото чувство и чрез това чувство, тъй като вярата е именно тази субстанция-сила, чрез която се предава ефирната основа на всяка мощ.

Може да изглежда, че съществува огромна пропаст между принципа на Христос в обичайното негово разбиране и тази енергия, която премества Слънцето и звездите по техните орбити и която снабдява съвсем дребното насекомо със способност за придвижване, изразена с думата „полет", обаче това е едно и също.

Неспособността на човека да приеме факта, че вярата, волята и мисленето представляват определени форми на субстанцията, много вреди на неговите изследвания. Той яростно зове за знания, за справедливост, за истина, но не успял този вопъл да се отрони от неговите уста и той вече съзнателно хвърля назад в лицето на Боговете възможностите, които се изливат върху него за осъществяване на всички негови желания, а после жално скимти като набито кученце, усещайки върху себе си неизбежните следствия на своето неприемане или равнодушие.

Струва ли си след това да се учудваме, че виждащият всичко това нерядко се провиква заедно с пророците от древността: „Докога, о, Господи, докога ще търпиш тези хора?!"

ОТГОВОРИ НА УЧИТЕЛЯ НА ВЪПРОСИ

НАСТАВЛЕНИЕ 98

Въпрос: Какво е нужно на ученика, за да се подготви за екзотерична работа за Ложата?

Отговор: Безпристрастие и спокойствие, и още един път безпристрастие и спокойствие. Докато ученикът може да бъде ранен духовно или да бъде лишен от възможност добре да изпълнява своята работа от нападки, различни мнения и критика от страна на други хора, дотогава той може без труд да бъде отклонен от изпълнението на своята мисия.

Въпрос: Необходимо ли е на ученика за висше служене да притежава това, което в света се нарича „добър характер"?

Отговор: Всичко, което съдържат в себе си думите „добродетел", „благоразумие", „тактичност", „честност" и т.п., може да се окаже и нерядко е твърде необходимо за служене в много области на живота. Но за встъпване в редовете на приетите ученици и за служене, водещо до придобиване на най-висши дарове, с които може да снабди Ложата, притежаването на едно от тези качества или даже на всички тях в този смисъл, както ги разбира светът, е недостатъчно. Всички тези качества се съдържат и са обединени в друго най-важно качество, което господства над тях и продължава да съществува даже тогава, когато всички различия между останалите се приглушават. Това което светът нарича „добър характер" е като правило резултат от няколко години стремеж, подражание и приспособяване към определени идеали, битуващи в представите на расата. Докато най-необходимата черта за приетия ученик е резултат от вековните усилия на безчислени раси. Първите могат лесно да бъдат загубени в резултат на една необмислена постъпка или отстъпка пред непреодолимото изкушение. Но чертата, която Учителят преди всичко търси в ученика в часа на неговото изпитание, е

Милосърдието, или любовта към безграничния живот, в който се поглъщат всички неща. Където съществува милосърдие, там с времето неизбежно ще се развият всички останали, истински желани черти на характера. Само продължителната борба, страданието, жертвеността и неизразимия с думи страстен устрем могат да пробудят отдавна атрофиралия център на човешкия мозък, който ще отговаря на вибрациите на Божествената Любов. Без това ученикът няма да може в необходимата степен да отговори на изискванията на Учителя, тъй като когато този център е събуден и действа, то и всички други необходими за служенето качества се оказват в разпореждане на ученика. Отстъпката пред изкушението може отново временно да потопи ученика в някаква бездна, от която той вече се е измъкнал, но силата на това качество, придобито от него в личната борба, ще го изведе обратно невредим; докато другият, притежаващ единствено само гореспоменатия „добър характер", попаднал в подобна бездна може така и да не се измъкне оттам в течение на целия живот. Първият ученик може да страда неизмеримо повече, отколкото е страдал когато и да било преди, за да преодолее трудността и да победи, но той непременно *ще победи,* а това е най-главното.

Въпрос: Ученика, който отива в света да проповядва истината на нашата философия или някакви други служещи на доброто вести предупреждават, че той неизбежно ще срещне нападки на основата на неговата вяра, на характерните особености на неговия Учител или Гуру, на природата или средствата за неговото материално съществуване. Към какъв курс трябва да се придържа такъв ученик, за да се бори срещу тях?

Отговор: Той никога не трябва да воюва с подобна критика, той трябва един път и завинаги да се откаже да дискутира по темата за всякакви несъществени особености, предизвикващи тези нападки. Той се изпраща в света не за да доказва на другите каква е природата, материалното положение, частните подробности, особеностите или рода занятие на някое лице или група от лица, с които той е свързан. Ако той е доверен ученик на Бялата Ложа, то отива с послание към болната, изнурена, закостеняла човешка раса, която, така да се каже, се намира вече около своите подготвени гробове, но още не разбира нито това, че пред нея е гробът, нито това, че сама е вече мъртва, и неговата мисия е да помогне да се възкресят тези хора и да бъдат предпазени от падане в тези гробове. И каквото и да става по неговия път и колкото и упорито да държат Братята на Тъмнината своята хватка върху тези „живи мъртъвци", ученикът е длъжен да носи своята вест и да я държи като щит срещу всякакво оръжие, вдигнато срещу него или неговото дело. Той трябва да се старае да разкрие пред своите слушатели същността на методите, използвани от черните братя за да объркат въпроса и да навредят на неговата работа, отвличайки вниманието от най-важната тема на неговата вест. Той трябва да се слее със своята вест в едно. Тя трябва изцяло да завладее и него самия, и неговите слушатели. Тя трябва дотолкова дълбоко да се потопи в неговата душа, че със самата своя тежест и значение да възнесе тази душа към Сърцето на Безпределността, изливайки се оттам във всяка казана за това дума.

Едва когато хората от света осъзнаят, че ученикът е лишен от лични мотиви, изпълнен е със състрадание и желание да им служи безкористно, те ще направят това, което са правели винаги - „ще последват като овци" този ученик, който ще

стане техен вожд благодарение на самата сила на неговата преданост към всеки от тях поотделно и към всички заедно.

Ученикът никога не трябва да забравя за това. Той не трябва никога да си позволява дори и за миг да се отклони; тъй като в този миг всички злобни, противодействащи сили на негативната страна на живота могат да го съборят долу и да го принудят да започне тежкото изкачване отново. Неотвратимостта на тази опасност и важността на изхода трябва да станат „сигнал за тревога“ за действие за всеки член на Храма.

СРЕДИННАТА ТОЧКА

НАСТАВЛЕНИЕ 99

Обикновените мъже и жени на XIX век дотолкова са привикнали към изумителните изобретения и открития на науката, благодарение на които на хората са станали известни много тайни на природата, че когато у тях за първи път се събуди интерес към окултизма те са склонни да вярват, че стига само да почакат известно време и неговите велики тайни, засягащи психическото и духовно развитие, ще се разкрият пред тях с помощта на подобни средства. Те считат, че ще бъдат в състояние да се възползват от всички тези преимущества без особени усилия от тяхна страна и затова отказват да приемат твърденията на древните Мъдреци по отношение на личните усилия или не желаят да използват тези способи, само благодарение на които са възможни достижения в тези области във вида, в който тези способи са описани, тъй като те неизменно изискват от хората много по-голяма саможертва от тази, която те са готови да проявят. Но тук именно човек извършва огромна грешка, тъй като, уповавайки се на чуждите усилия, той никога няма да може да постигне разбиране или възможности да използва тези сили, които единствено ще го издигнат над посредствеността.

Като раса човечеството бързо се приближава към срединната точка на еволюцията, отвъд която нито един човек не може да премине използвайки заслугите или усилията на някой друг. До момента достигането на тази срединна точка на развитие се е извършвало по закона, управляващ диференциацията - по закона за Отблъскването. Но след нейното достигане встъпват в сила други закони, управляващи съединението и обединението - законите за Привличането и Сцеплението. И противодействието на тях само увеличава трудностите и в края на краищата унищожава самото противодействащо обстоятелство, или човека.

Много от учениците на Учителите вече са достигнали или са близо до достигането на гореспоменатата срединна точка на еволюцията, обаче развитието на тяхната Духовна Воля не догонва развитието на техния интелект, вследствие на което в някои случаи те се отклоняват от своята първоначална цел и се въвличат във водовъртежа на материалното развитие устремявайки се по каналите, които неизбежно ще ги въвлекат в същите тези фунии, които сега са приготвени от силите на природата за много други.

След стъпването даже на най-низшето стъпало на Ложата за човека е напълно безсмислено да очаква, че той ще може да води също такъв безполезен и

егоистичен живот, какъвто е водил преди и в същото време да придобие някакво съществено придвижване в окултизма. Демаркационната линия между тези два живота е прокарана окончателно.

Приетия неофит в буквален смисъл вече не засягат нито изискванията или препоръките на друг ученик (или група ученици), нито неговото собствено минало. Той е сключил определен договор със своето Висше „Аз“ и своя Учител, и сега дължи отчет само пред тях.

Една от най-дълбоките истини е била скрита в повелята на Исус насочена към този, който трябва да стане ученик, но който при това охотно би се погрижил за своята млада жена или за погребението на приятел: „Тебе що ти е? Ти върви след Мен“. И въпреки налагащата се мисъл за привидното безсърдечие на тези думи, тази повеля в действителност е била изпълнена с висша любов и висша необходимост. Тъй като всичко, което би способствало за обратното потапяне на ученика в тресавището, от което той вече се е измъкнал, когато той стои вече на прага на овладяването на тази мощ, имайки която той би помогнал на всеки, когото е изоставил и който го е изоставил, би било осъдително от всички гледни точки. Какъвто и да е резултатът от неговите основни усилия, но фактът си остава факт: методите и средствата, с помощта на които човек може да премине тази срединна точка са определени също така ясно и отчетливо, както могат да бъдат определени методите и средствата, с помощта на които той може да овладее сала или електрическата енергия, - „без да се съмнява, да върви след Господа“. Той може да достигне известна степен на знание и удовлетворение на ума и с други способи, но фактически това ще означава за него загуба, тъй като рано или късно той ще види, че каквото и да пожелае, той вече не може да продължи нито крачка по предишния път. И тогава ще се случи едно от двете: или той ще отхвърли всичко и отново ще се устреми към нещо такова, което му обещава големи резултати с малки усилия - и всичко само за да се сблъска отново със същите тези факти по този път, или ще се спусне към предишното състояние на неудовлетвореност, потопеност в материалното и в края на краищата - отчаяние; или пък, ако той е достатъчно мъжествен, смело ще посрещне следствията на своите предишни грешки, ще събере сили и ще тръгне в направлението, по което отдавна вече е трябвало да поеме. Именно хората, които избират първия от тези пътища са най-яростните и придирчиви обвинители на всички окултни изследвания. Резултатът от собствения неуспех е пропил цялото им естество и затова те никога няма да допуснат че там, където са претърпели поражение, може да има нещо ценно. Но те забравят, че е трябвало да очакват този неуспех заради тяхното нежелание да се подчиняват на правилата, дадени в качество на ръководство. Те се гордеят със своята въображаема проницателност и своята излагана на показ нравственост, което в действителност (и някъде в дълбините на душата си те знаят това) се оказва лъжлива оценка на ефимерни реалности, които те в действителност не притежават, а това, с което те се гордеят, в действителност става обект на съжаление за тези, които ги познават такива, каквито са.

Един от способите, благодарение на който ученикът може в края на краищата да достигне до такова печално състояние на ума, е утвърждаването от него на определени правила и условия, единствено придържайки се към които той ще се съгласи да помага на своите другари, напълно игнорирайки техните нужди и

затваряйки очите си за това, че неговите методи могат да се окажат напълно безполезни за изпълнение на задачите, поставени пред другите. Такъв човек е дотолкова овладян от своята собствена идея, че вече абсолютно не е в състояние да види джиновете, които го очакват на вътрешните планове и които нямат търпение да го уловят в своята клопка в момент на пълно затъмнение на разсъдъка.

Вие няма да можете да помогнете реално на човека докато той сам не избере способа, с който трябва да му се помогне. Всичко, което вие можете да направите до този момент, това е „да пуснете хляба по течението“, който може би ще се върне при вас, а може би не. И ако човекът не може да види никаква полза от вашия способ за оказване на помощ, а вие на свой ред не се съгласявате с неговата собствена оценка на нуждите му, то това ще бъде още една изпусната възможност и за него, и за вас. Никъде истината за важността на непривързаността към резултатите не се илюстрира толкова пълно както тук, тъй като за вас лично не трябва да има никаква разлика в това кои именно следствия на вашите добри дела и мисли за помощ могат да се осъществят или по какъв именно начин ще бъде използвана вашата помощ, щом като сте решили да я окажете.

Вие и сами можете без усилие да потвърдите справедливостта на Моето твърдение, поглеждайки на него от лична гледна точка. Кажете, каква полза би имало за вас, ако ви бяха дали таблицата за умножение казвайки ви, че вие можете да ползвате от нея само по един строго определен начин, докато вашите грижи, склонности и фактически цялата ваша същност ви насочва да я използвате по друг начин - а именно по такъв, с който вие ще можете да разрешите насъщната и безкрайно важна за вас задача?

В същото време, когато непривързаността към резултатите се явява съществено условие за достигане височините на живота, от лична страна на това уравнение е също толкова вярно и това, че стъпалата от стълбата на живота, по които вие се изкачвате нагоре, се формират от тези възможности да ви се отблагодарят, които вие давате на хората, помагайки им да се изкачат на едно или няколко стъпала от тази стълба.

„Ти самият отстъпи в сянка ако мястото, огряно от слънцето, стига само за твоя брат. Постъпвайки така ти ще умножиш тази светлина и тогава ще видиш, че тази светлина ще ви поведе и двамата - и теб, и него“.

Помнете, че на по-високото стъпало от стълбата на Живота винаги ще се намери място за този, който успее да се изкачи на тази височина. Само низшите стъпала на тази стълба са препълнени с изкачващи се. Помнете също, че от средата и до най-горното стъпало всяко следващо се завоюва чрез самоотречение, черпещо енергия в Разпознаването.

ОТРОВАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 100

Ако както причините, така и следствията от действието на определени отрови, постоянно произвеждани и разпространявани от съзнателните привърженици на черната магия, бяха разбрани от тези, които страдат от тях, то тези злощастни хора биха могли да се защитят и в същото време да унищожат

последствията на тази подла практика, която в случай на безпрепятствено разпространение може в края на краищата да изтреби цялата човешка раса.

За да ви дам известна представа за основната причина и крайните резултати от това, което първоначално е било само удовлетворяване на порочно желание или умишлено покушение над живота на друго живо същество, е необходимо наред с крайните резултати на тези действия да се разгледа техния мотив, астралното въздействие и неговите патологични следствия. Бидейки оръдие на Черното Братство или несъзнателен инструмент на своите собствени порочни въжделения, човекът, подтикван от остро лично желание може посредством бърза и концентрирана сила на мисълта да породи в собствената ментална сфера условия, които могат да се сравнят с тези, които възникват в сметаната при продължително биене - тоест бързото действие на мисълта отделя определени йонни компоненти на менталната енергия от останалите точно така, както маслото се отделя от оставащата утайка.

Тези ингредиенти в комбинация с други, имащи противоположен характер, като правило са благотворни, но бидейки изолирани и съзнателно насочени към някое живо създание те стават разрушителни, отровни и смъртоносни.

Придобивайки друга степен на вибрации, на по-плътна структура, те стават по-податливи за манипулация в ръцете на тези, които умеят да боравят с тях. По силата на своята разяждаща, проникваща и разрушителна природа те, бидейки насочени по определено русло, не могат да бъдат лесно отделени, докато тяхната смъртоносна работа не бъде завършена. Отлаганията в отровните торбички или зъби на змиите, отровните секреции на някои животни и даже на човека водят началото си от първоизточника на все същата природа. Първоначално те са били резултат от самопроизволна или принудителна деполяризация и отделяне на субстанцията на едно качество от това, което е било благотворно *en masse* [в цялост (фр.)], след това последвало отделяне на тази субстанция в някоя част от физическото тяло на животното или човека и, накрая, окончателното ѝ израждане, в процеса на което секрециите са придобили и своето зловредно качество.

Когато служител на Черната Ложа иска да отмъсти или да убие човек или животно, той отначало поражда тази смъртоносна сила, а после я изпраща на другия - или чрез непосредствено действие, или по пътя на постепенното заразяване. Обаче тези, които принадлежат към по-могъщ разред на тази организация се стараят да не информират своите служители или оглупели наивници за това, че в процеса на пораждането и предаването на тази отрова те сами ще се заразят от същия този вирус и че крайните резултати на техните действия ще бъдат много по-ужасни за тях лично, отколкото за техните жертви.

Фактът, че при някои обстоятелства змията може да отрови човека даже без ухапване добре илюстрира проникващата сила на отровата. Ако така стои въпросът даже по отношение на материята на низшите вибрации на това качество, то доколко пък по-ефективни трябва да бъдат концентрираните форми на подобна отрова с по-високи вибрации, изхождащи от човека.

Способът, чрез който един човек въвежда тази отрова в тялото на друг, е твърде прост. Когато с личните усилия на първия в неговата аурна сфера е образуван запас от тази отрова, определена категория от огнените животи, образуващи този запас, се насочва с волева сила към определен център на

продълговатия мозък на жертвата. Там те встъпват в контакт с много тънко организиран клас клетки и подбуждат техните ядра към по-ускорени вибрации, в резултат на което се изменя характера на тези клетки като цяло.

Отначало те се разширяват, после губят своята структура, след което се разрушават и частично се разтварят. След това, вече заразени със зловредните качества на елементарните животи, подбудили ги към действие, те се устремяват към съединителния нервен възел (ганглий) и проникват в белодробно-стомашния нерв; после в деветия чифт нерви и така, посредством нервния флуид, във всички части на тялото.

Скоро такава жертва бива овладяна от нервни припадъци или мрачно униние, характеризиращи се с подозрителност, нездрави размисли, стремеж към уединение и нерядко с необуздани полови прояви.

В края на краищата нервните стени се разрушават и нервният флуид, който при нормални условия би снабдявал с жизнена сила цялата нервна система, се събира в пределите на неголяма област, където, благодарение на своята концентрация и разлагаща сила разрушава или разстройва всички нервни центрове на тялото, с които влиза в допир.

Аз вече казвах, че по такъв начин може да се унищожи цялата раса, тъй като инфектираните по подобен начин ум и тяло са способни да заразят всички, с които влизат в допир. При това заразените могат даже да не подозират за съществуването на тази сила, или отровен източник, и затова не вземат никакви мерки за нейната неутрализация, и тогава тя може да се прояви във формата на някаква болест, например във вид на ужасна епидемия.

Ако в някой жизнено важен орган излезе от строя или се разруши нервната тъкан, той вече няма да може състоятелно да се избави от отровните продукти, които по естествен път се образуват в резултат на химичните реакции.

Заразените по такъв начин ум и тяло често неумишлено предават проникналата в тях отрова на другите. И именно от чистотата на ума, а също от силата и жизнеспособността на тялото на този човек, който се е заразил по подобен път, зависи ще може ли той да не допусне протичането в своята аурна сфера на подобни процеси, които някога са довели до образуването на тази отрова с всички техни последствия, включително до лудост и смърт. Наистина единият живот зависи от другия. Но кой може да опише картината на кармичните следствия на умишлената постъпка с подобни свойства за човека, извършващ такова престъпление?

ЦВЯТ И БОЛЕСТ

НАСТАВЛЕНИЕ 101

Помолиха Ме да разкажа малко за основната причина за болестта, наречена туберкулоза, или охтика. В отговор ще кажа, че както причината, така и способът за нейното излекуване излизат извън рамките на физическата наука. Всички болести, принадлежащи към класа на така наречените инфекциозни заболявания, независимо дали днес това се признава или не, имат една и съща главна причина, а именно прекомерното угаждане на някакво желание.

Ако вие сте дотолкова тясно запознати с жертвата на туберкулозата, че да можете да забележите скритите черти, каквито е позволено да види само близкият приятел, то непременно ще намерите следи от особено упорита, здрава и всепоглъщаща склонност или желание, които са станали първоначална причина за болестта.

Нерядко тя е скрита толкова дълбоко, че даже самата жертва не осъзнава нейната власт, докато някакъв намек за нейното съществуване не накара тази жертва мъжествено да я извади в светлината на своето съзнание благодарение на суров самоанализ. Но, колкото и да е странно, самите страдащи от болестите, наричани „поглъщачи“ (една от степените на огнените същности), обикновено чак накрая забелязват причините, способстващи за зараждането на тези елементални животи, които в огромна степен препятстват успешното лечение.

Вследствие на упоритото, повтарящо се в продължение на много животи удовлетворяване на някое желание се развива почвата, или цвета, където могат да намерят подходящо пристанище за себе си и бързо да се размножат тези огнени същности, които на свой ред се унищожават от същности с по-висока степен на същия този начин на живот, когато изпълняват задължението си като космически чистачи. Ленивата, мекушава, активна в негативен смисъл лична воля, подобно на октопод, простира своите ментални пипала и тегли към себе си всичко, което само човек може да си пожелае, без да обръща внимание на следствията от подобен егоизъм както за него самия, така и за другите. Човекът принуждава другите да работят заради удовлетворяването на своите желания, вместо да удовлетворява своите собствени нужди по нормален, естествен начин, тоест с позитивно трудолюбие и усърдие. Менталните и физическите навици от такъв род той оцветява в естествения ярък цвят на астралния център на някои физически орган с тъмно отражение, което постепенно понижава вибрациите и дотолкова материализира субстанцията на този център, че тежестта и плътността на последния отслабват способността му да се съпротивлява на враждебните сили.

Този, който е добре запознат с източното учение за седморния строеж на материята, силата и съзнанието, ще може да разбере когато Аз кажа, че коренът на всяка болест се намира в астралния център на поразения от нея орган. Но за по-доброто разбиране на това твърдение обикновеният ученик може да се обърне към основните положения на философията за манифестациите на цялата материя.

От гледна точка на седемте принципа не съществува нито бял, нито черен лъч, но има сложен, съставен лъч, който потенциално съдържа, а също периодично отразява всички степени на жизнения принцип.

От този „бял“ лъч (на недиференцираната материя) се проявява (така да се каже, се отпечатва, или фотографира) енергията, която се диференцира като цвят на ефирния план. В своето действие този план прилича на екран или чувствителна плака - той възприема, а после фиксира тази енергия като цвят.

Бидейки индивидуални за всеки човек, съчетанията на различните аспекти на цветовете се отразяват върху неговата аурна сфера и вече оттук върху неговото астрално тяло, където стават основа за органите и различните части на физическия човек и тук, на астралния план, тези цветове винаги са достъпни за погледа на провеждащия изследването ясновидец. И макар че такива индивидуални цветови съчетания винаги имат някакъв един преобладаващ цвят, потенциално те съдържат

в себе си и всички останали цветове; и тези цветове, бидейки подчинени на енергиите на Волята и Ума и отговаряйки на тяхното действие, променят своите оттенъци и интензивност в точно съответствие с характера и напрегнатостта на енергията на мисълта, въздействаща върху тях или, по-точно, действаща вътре в тези цветови групировки. Може би известна представа за процеса, благодарение на който се случва такова изменение, ще бъде получена при разглеждане на следващата илюстрация.

Има моменти, когато човешкият ум изглежда съвсем празен и лишен от всякакви мисли. В същото това време, когато човек, както обикновено, усеща реалността на този огромен потенциален резервоар, който той нарича свой ум, всяко движение в него се прекратява за известно време. И изведнъж някаква мисъл, идея, цвят или вибрация, произлизаща от негативния полюс на някой мозъчен център, изпраща пламване на енергия към този преди спокоен резервоар на неговия ум. Както подобното търси подобно на физическия план, същото се случва и на астралния план: енергията, събудена за живот от гореспоменатата идея, ще намери астралния център на този физически орган, към който тя се привлича по закона за сродството и ще се съедини с него. И ако основата на тази идея представлява някакъв интерес, то мисленето ще се привлича упорито, ден след ден към нея, докато в края на краищата цялата маса не се измени, не се материализира, а в някои случаи той и се заразява.

Ако тази идея изглежда за човека разумна и практична, то, заловил се за нея, той, така да се каже, укрепва тази идея, обличайки я в конкретна форма посредством физическата енергия; по такъв начин тази идея се въплъщава като материална вещ. Процесът на проява на болестта е подобен на това, ако не и точно такъв.

В случая с болния от туберкулоза се случва следното: ако това е жертва на егоистични желания в някое въплъщение, то у такъв човек отначало се установява ход на мислите, основен предмет на които е тясно свързан с астралния център на някой физически орган. Ако това направление на мисълта или желанието за самоуслаждане повече от всичко засяга дихателния център, то почвата или условията за съществуване, подходящи за очакващите случай огнени същности на туберкулозата, ще бъдат създадени в гърлото и в белите дробове. Тези „огнени същности“ винаги се намират до нас, но не могат да ни причинят вреда дотогава, докато за тях не бъде създадена подходяща почва, тоест среда за обитаване; и веднага щом възникне такава, те се устремяват към този орган със същата неизбежност, с каквато водата се стреми да заеме своето собствено ниво.

Въплътени в бацилите, те веднага атакуват и започват да поглъщат тъканта, образуваща този орган. И доколкото необходимата за тях почва възниква само в резултат на самоугаждане, то и необходимите за оздравяване условия могат да бъдат създадени само благодарение на жертва. С други думи този център, тоест почва или цвят, трябва да бъдат дотолкова очистени, че повече да не дават храна на туберкулозните бацили, лишавайки тези „поглъщачи“ от плодородна почва.

Това може да се постигне, на първо място, с позитивни мисли за здравето; на второ, отказвайки се с усилията на личната воля от тези привички и принасяйки в жертва склонностите, които са били първопричина за заболяването; и на трето

място с поставянето на физическото тяло в такива условия, където целебните сили на природата ще имат най-малко противодействие за своята работа.

Тази нова идея за лекуване на болестта представлява единствената истински научна идея за лечение, издигната в този век. Всички останали само изгонват болестта от един план или орган към друг. Твърдото желание да се оздравее, отказът от предишния начин на живот, принасянето в жертва на опасните и вредни склонности и въжделения, въвеждането в организма с естествени средства на огнени същности от по-висока степен - „съзидатели“, с помощта на чист озон и кислород, които на свой ред унищожават „поглъщачите“, всичко това способства за оздравяването на жертвата, страдаща от собственото безразсъдно самоугаждане.

„Този, който иска да придобие своя живот, трябва да го изгуби“; този, който иска да придобие здраве, трябва отначало да унищожи болестта. И първото негово усилие трябва да бъде очистването на цветовете на тези центрове на неговото астрално тяло, в които се е загнездила първопричината за болестта. Но човек не трябва да спира дотук, тъй като докато не е унищожена болестта с нейните корени и разклонения тя само ще се пренася в други центрове.

СВЕТЛИНАТА ОТ ЛОЖАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 102

Както светлината на слънцето господства през деня, а светлината на луната и звездите господства през нощта, представлявайки сами по себе си все тази същата единна светлина, така и светлината на Бялата Ложа се управлява от нейният главен назначен Представител в течение на определеното му време, и същата тази светлина се управлява от нейните по-малки представители в определените им периоди от време.

Ако звездите, оставяйки своите орбити, се обединяха в пространството, за да управляват през деня, тъмнината би била огромна, тъй като те биха се лишили от мощта и влиянието на подателя на тяхната светлина. В същия този миг светлината, осветяваща слънцето, луната и звездите би помръкнала, и в пространствените течения биха плували само мъртви светове; би било нарушено всякакво равновесие и тази светлина не би могла да изпълнява своето предназначение, а без нея всякакви усилия биха останали безплодни.

Могат ли луната или спътниците на слънцето да му кажат: “Ти съвсем не си ни нужно, ние ще сияем с нашата собствена светлина”? А Аз казвам: наистина, не може да има истинска светлина от тях.

Глупаво, заблудено дете, нима не виждаш, че само бледата, отразена светлина на луната в психическият план може да осветява твоя път, ако ти се отвърнеш от слънцето - твоят Отец - и, подобно на заблудена звезда, напуснеш указаното ти място - орбитата на твоето движение?

Когато ти очистиш собственото си сърце, за да може светлината на слънцето на Божествената Любов да струи безпрепятствено през него, тогава ти ще видиш ясно как да очистиш сърцето на твоя брат и може би вече няма да намериш в него

толкова много зло, както предполагаш сега. Това, което ти изглежда в него зло, може би не е нищо повече от образа на злото, отразено от твоето собствено сърце.

НЕГОВОТО ПРИШЕСТВИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 103

Не мислите ли вие, че Пришествието на Благословения ще донесе на земята мир? Или може би вие считате, че с Неговото Пришествие ще се съкратят периодите на вашия тежък труд, борбата с ограниченията и изкушенията на плътта, и че на материалния план ще бъдат установени същите условия, които съществуват сега на плана на Девачан? Ако това е така, то вашето разочарование ще бъде огромно.

Нито един Аватар и нито един Велик Вожд на своя народ никога не са идвали на земята с маслинена клонка в ръката. Те неизменно са идвали с меч, за да отделят „овците от козлите“, да отделят злото на невежеството от знанието и истината. Маслинената клонка се появява само тогава, когато мечът изпълни своята работа, разделяйки това, което трябва да бъде разделено и душата, очистена от всичко наслоено, от своите неизменни представи, склонила своята глава, ще каже: “Вземи ме и прави с мен каквото искаш; ако е нужно, стъпчи ме с крак, но само ме очисти и заведи при извора с жива вода, за да мога и аз също да дам живот на тези, които ще ме последват”.

Ще настъпи ден и при вас ще дойде това, заради което вие сега се трудите - било то светски вещи или пък духовни. Най-добрите условия ще могат да ви дадат и ще ви дадат най-добрите възможности, но тези особени възможности са за бъдещето. А вашите днешни възможности, усъвършенствани или изпуснати, ще ви донесат в бъдещите дни или мир и слава, или битка и позор. Същите тези демони на алчността, завистта, ненавистта и отчаянието, които така злобно ви преследват днес, ще очакват до самата ваша смърт на физическия план приближаването на вашите стъпки, когато вашите крачки ще се насочат към вратата на завършека на живота, към Девачан.

Пришествието на Аватара винаги ознаменува началото на битка по-сурова от тази, която я предшества. Но благодарение на жертвите, които Той принася заради вас в Своето велико самоотречение, средствата за борба в тази битка ще бъдат десетократно по-мощни и по-надеждни, а вашата сила и мощ ще бъдат укрепени със силата и мощта на Неговата велика цел. Вашата лична отговорност за неуспеха няма да се намали, но към тази отговорност ще се прибави още и мъдростта, която вие ще придобиете, внасяйки своята лепта в НЕГОВИТЕ успехи. Целта, към която вие се стремите, може да ви изглежда все още много далечна, нараствайки в своята мощ и размах до величието на всеобхватна цел, но вие вече няма да я изгубите от погледа си.

ИДНИЯТ ДЕН

НАСТАВЛЕНИЕ 104

В идните дни, в дните, към които с нетърпение са насочени погледите на изгладнелите и изстрадали души, в дните, когато техния с векове възбуждан апетит няма да може повече да бъде утоляван с огризките от знания със съмнително качество, учениците на бъдещето ще намират нужните съотношения между принципите на физиологията и психологията с далеч по-голяма лекота, отколкото това се върши от съответния клас ученици в наше време. Обаче, ако едновременно с процеса на трансмутация на техните физически тела гореспоменатите ученици не развиват и своите психически и ментални качества, то те ще се окажат в положението на човека, който, гледайки своето лице в огледалото и желаейки да види своя тил, се нуждае от помощта на второ огледало. Ако това второ огледало (психическите чувства) също не е толкова идеално, колкото и първото, той ще получи твърде неудовлетворителен резултат, може би нещо подобно на странна карикатура на едната или двете страни на своята глава, тоест ментални уродства.

В днешно време достатъчно доброто огледало - изборите и заключенията на съвременната наука, е напълно достъпно за изучаване на лицето, тоест на външните изражения и качества на действието на материята на физическия план, но второто огледало - това, в което е видима задната част на главата (тоест последващото влияние на същото това действие на субстанцията на астралния план) и от което днес се ползват болшинството ученици, има твърде неудовлетворителна отразяваща повърхност. Отразените в него образи са изкривени и лишени от всякакво сходство с реалността, или пък са дотолкова груби и размити, че да ги използват в своите действия могат единствено само шарлатани и мошеници.

Днес вие вече умеете да получавате последователен ред изображения на хора или материални вещи върху отразяващата повърхност, или лента, но по същия начин можете да запечатате непрекъснатото действие на астралните форми или обекти - поредицата от последващи следствия - върху отразяващата повърхност на астралната материя и да направите това съзнателно и разумно.

В последния случай второто огледало (екран) трябва да бъде с по-тънко качество; а инструментът (операторът) трябва да притежава проницателна сила и способност за съсредоточаване върху избраната цел, а също и необходимата енергия, за да успее да прехвърли моста през привидната пропаст между двете състояния на материята или, по-точно, да види, че в действителност там няма никаква пропаст и че успехът изцяло зависи от неговата способност да следва тази права вътрешна линия, която води от едното състояние на материята в другото. И ученикът на бъдещето ще бъде в състояние да направи това. В редки случаи тази способност е частично развита още сега и притежаващите я индивиди ще могат да дадат на другите необходимия импулс за прилагане на по-големи усилия. Но няма по-сериозно заблуждение от това да се мисли, че за правилната интерпретация на различните аспекти на универсалните явления и за установяване на истинските взаимоотношения между тях не е нужна образованост по линия на материята. В

осъществяването на тази цел такива хора разчитат само на психическото обучение или на това, което считат за духовни наставления. За нещастие на самите тях те напълно игнорират най-важното звено в нашата верига от разсъждения, а именно реалната невъзможност за проява на феномени на някой план или състояние на материята без съответстващо действие на противоположния му план. Например естествените феномени на духовния и психическия планове не могат да бъдат проявени на тези планове без съответстващи действия в сферата на физическите феномени на най-низшите планове на материята.

Законът за противоположностите е неизменен. Обаче трябва да се разбере, че преди човешката раса да успее да приеме в цялост езотеричните учения и да извлече полза от тях, трябва да настъпи сериозно разширяване и задълбочаване на методите и идеалите на образованието.

Ако фотографът беше окултист, то щракането на неговата камера, възвестяващо момента на фиксация на някаква сцена върху чувствителната лента на неговия апарат, едновременно би било за него сигнал да проследи с вътрешния си поглед вътрешните следствия на единичния епизод от живота на вещта или обекта, зафиксиран от него на външния план.

Тези следствия могат да се забележат преди всичко само с психическото зрение и това може да направи този, който притежава по-широко и дълбоко познание за въвлечените в този феномен принципи, но не и човекът със средно съзнание, въпреки че тези следствия би могло да да се уловят, да се отразят и зафиксират с помощта на един инструмент, за който Аз сега ще разкажа; такъв инструмент би могъл да направи очевидни някои качества на ясновидството или психическото зрение.

Използвайки заедно с фотокамерата телескоп, днес стана възможно да се събере във фокус и фотографира светлината на звезди и други небесни обекти, отдалечени от Земята на огромни разстояния. Увеличавайки тези изображения и проектирайки ги върху екран, може да се получи ясна представа за техния външен вид. Ако вие допуснете възможността за изобретяване на инструмент, който би съединил в себе си качествата на съвременните микроскопи, телескопи, спектроскопи и камери обскури [Прототип на фотоапарат, представляващ затъмнено помещение или затворено сандъче с малък отвор в едната от стените, изпълняващ ролята на обектив *(Бел. ред.)*], чието действие е основано на енергията на светлината, то ще можете да осъзнаете споменатите по-горе възможности и, изхождайки от тези предпоставки, да се убедите в истинността на предходните твърдения за необходимостта от образоване в определени области.

Такъв инструмент ще бъде създаден в споменатото от Мен време и неговото изобретяване ще стане възможно благодарение на наблюденията на неголям брой ученици на Бялата Ложа върху действието на енергията на светлината на астралните планове в съчетание с наблюденията върху същата тази енергия на физическия план.

Но ще ни се наложи да проведем още по-дълбоки изследвания, за да намерим тази обединяваща сила, която ще съедини в себе си външните и вътрешните свойства на такова изобретение и ще направи възможно неговото осъществяване; а именно тази интуитивно възприемана енергия, която в настояще време функционира само чрез епифизната жлеза - атрофиралото трето око на

човека, тъй като само чрез зрението на третото око е достъпна светлината, която Аз наричам астрална. Невъзможно е действието на тази светлина да се изучи по задоволителен начин в долните слоеве на астралния план, в които пребивава обикновеният психик в наше време, макар и следствията на неговите действия във формата на светлината да са видими и на астралния, и на физическия планове.

Постепенното събуждане на този атрофирал сега зрителен център има място в случая с учениците, които се намират под непосредственото ръководство на Посветените от Бялата Ложа и изпълняват своите задължения по отношение на Тях.

Когато споменатият от Мен инструмент бъде изобретен от високообразован и високоразвит ученик и пуснат от него в широка употреба, следствията от скритите действия на който и да било човек или предмет ще могат да бъдат направени видими за друг човек или, ако това е необходимо, за целия свят.

Да вземем за пример такова действие, като удар с нож, нанесен от един човек на друг. Всяка клетка от повредената плът може да бъде направена видима така също, както и действието на кръвните телца; може да се направи видимо проникването на всякакви разрушителни микроби, разпада на тъканите, борбата между елементалите, въплътени в червените и белите кръвни телца, и даже още по-дълбоки неща, такива като общия цвят и форма на тези същности, отделна част от които се явяват тези съзидателни и разрушителни елементали.

Такъв инструмент би могъл да направи даже повече от това да запечата действието на тези предмети, които сега се класифицират като материални, тъй като той би могъл да фиксира и резултатите от концентрираната сила на мисълта. С други думи, той би могъл да запечата картините, породени от всяка мисъл, достатъчно силна и концентрирана, за да се облече във форма във вид на цвят. Усилен с мощно чувство, този цвят би се събрал в по-определена форма и той би бил по-лесно уловим с помощта на този инструмент, за да се отпечата впоследствие на специален химически състав, който засега е само замислен, но ще бъде материализиран преди да минат много десетилетия.

Ако тази мисъл бъде развита по-нататък, продължавайки линията на това твърдение, то става очевидно, че заедно с естествените промени, ставащи сега във всички съставни части на материята и силата, много велики изобретения, много събития, които досега са считани за чудеса, ще станат реални факти. И само едно може да попречи на това. Ако непреодолимото желание на човешката раса я устреми по низходяща линия, това достижение ще бъде отложено за неопределено време.

Ако уроците, преподадени от гибелта на миналите цивилизации не бъдат взети под внимание от сегашната цивилизация; ако тя не успее да образова и опази нуклеуса, необходим за това да се прехвърли мост през пропастта на антагонизма между расите и народите на земята, който би позволил да се използва за решаването на вътрешните проблеми знанието, получавано от хората днес, то човечеството ще докаже на самото себе си, че още не е готово за по-нататъшен напредък и изкачването на следващата завивка на еволюционната спирала ще бъде много по-трудно.

В това наставление Аз единствено само леко се докоснах до различни аспекти на обозначените от Мен големи възможности. Ще бъдат нужни цели

томове, за да се разширят необходимите пояснения до тази степен, която би позволила на обикновения ученик основно да усвои истините, за които ние тук само повърхностно споменахме, както и тези, които бяха засегнати по-определено.

Тези томове могат да се появят на бял свят ако членовете на Храма докажат, че те са достойни за такова доверие; докажат необходимата за такова важно откровение преданост, прилагайки вече полученото знание и следвайки дадените от Нас указания и съвети. Само по този път може да стане възможно подобно действие от Наша страна.

ПАЗАЧЪТ НА МОЯ БРАТ

НАСТАВЛЕНИЕ 105

Към ученика на Майстора на Душата на Вселената -

От момента, когато твоите крака прекрачат през прага на непристъпните врати, които разделят сега духовното и телесното; от момента, когато ти, прощавайки се с любимите и верни приятели и спътници от миналото и подготвяйки се отново за служене, ще се хванеш здраво за тоягата, която е паднала от твоята трепереща ръка в часа на твоето последно изпитание; и когато ти за последен път ще изтриеш мократа от сълзи буза на твоята възлюбена - от този момент животът за теб ще се измени.

Ти си видял само слабия проблясък на извисяващите се в края на пътя стреловидни кули на Храма на Мистерията на Живота и нежния лик на Великата Майка, наведена над неговите назъбени стени, но дори само този проблясък се е оказал достатъчен. От този момент ти започна да гледаш на живота по друг начин; ти вече не принадлежиш на себе си и нямаш право да искаш за себе си прости неща и удоволствия, тъй като ти изоставяш тази страна на жизнения път. Ти имаш право само на самоотречение, на радостта от самопознанието и на всеразширяващото се осъзнаване на това, че когато твоята задача бъде изпълнена, когато ти достигнеш Вратата на този Храм и влезеш през широко отворените за теб двери, ти накрая ще се потопиш в това Сърце, което толкова дълго си търсил - в Сърцето на Христос, в Сърцето на Вселената.

„“Аз-ът“ на духа и „аз-ът“ на материята никога не могат да се срещнат - едното от двете трябва да изчезне“. Истината и лъжата са диаметрално противоположни едно на друго и дори цялата енергия на безбрежното пространство на Вселената не стига, за да ги съедини заедно. Правдата и лъжата не могат да се слеят. Нито един ученик не може да бъде едновременно предан на Бога и вероломен по отношение на своя брат.

Ако вие - тези, към които Аз се обръщам, наистина сте ученици, то знайте: ако вашият брат ви е доверил своя живот, а вие спите, вашето събуждане ще бъде печално. Ако вие не сте поставили указателни стълбове на опасните места по пътя, където са се притаили отвратителните демони на преизподнята, чиито капани вие току-що сами едва сте избегнали и които сега само чакат в клопката да попаднат уморените, покрити с мазоли крака на завръщащия се удома ваш другар, то знайте -

същите тези демони отново ще ви уловят в своите мрежи, колкото и да се отдалечите от тях.

"Ако твоят брат не възприема нищо; ако животът с всичките си мириади сладки и съблазнителни звуци все още го зове да му се наслади, и той се отвръща от теб, избирайки друг път - ти нямаш вина".

"Ако проклятието на честолюбието с всичките му дяволски порождения, склоняващи хората към ненавист и взаимно хулене, сега ги тласка към това да нараняват душите на своите събратя и да изпълват с кървави разяждащи сълзи душите на своите сестри, то те повече от всички хора се нуждаят от твоето съжаление и състрадание, и на теб ти остава само да стоиш, затаявайки болката в своята душа и да гледаш как те се отдалечават от теб, преминавайки в други полета на живота, макар и кълновете пипалата на твоето сърце все още здраво да се държат за тях".

Ах, деца, деца, само ако Аз бих могъл да ви покажа крайните резултати от непоколебимата преданост на душата, която с пълна вяра във вечната, всеудовлетворяваща справедливост на Всемогъщия и изпълнена с възхищение пред непрестанните усилия, постоянната саможертва и най-голямото търпение на другата душа, приела върху себе си главния удар в една от стените на жизнената крепост, може, ако е нужно, да застане сама пред бясната тълпа от егоистични, груби или пък слаби и люшкащи се души, обкръжили тази стена от двете страни, и от цялото си сърце да възкликне: "Аз съм пазител на моя брат и стоя тук готов да се сражавам с всеки за живота на моя брат, готов да се боря за неговото право да доведе до успешен завършек работата, поръчана му от Христос, от Великата Бяла Ложа в Негово Име и заради Неговото дело, и никой няма да прегради пътя ми! Даже комар няма да прелети към него през мен и змия няма да се промъкне между краката ми, желаейки да го ухапе докато той е жив, за да падне мъртъв, оставяйки незавършена работата, към която е бил призован. И ако се случи той да умре с подобна смърт, аз ще стана предател на избраното от мен дело, и за неговия провал ще трябва да отговарям пред съда на Великата Бяла Ложа, на която съм дал обет да защитавам моя брат".

Всички пристройки на небесните храмове си предават ехото на хвалебствените химни, които му пеят рояците ангели и челото на такъв смелчак е увенчано с множество венци, тъй като той е победител в най-суровата жизнена битка - в битката между истината и лъжата, в битката, която демоните водят за душите на тези, които стоят между тях и човека; и човешката раса никога няма да достигне висши способности, ако в нея не се наберат достатъчен брой истински храбри и мъжествени души, които да могат да издържат изпитанието за своята преданост, твърдост и безстрашие когато в опасност се окаже животът и честта на техните другари-ученици.

Светът просто клокочи от слаби, колебаещи се, болни душевно и тялом и поразени от паниката маси, които, мачкайки се един друг като стадо обезумели при вида на огъня животни, са обхванати от неистов стремеж по-скоро да напуснат бойното поле, където се бият неуморно самоотвержените и силни души, стремейки се да удържат плацдарма, за да могат после, когато завърши битката и бъде провъзгласен завоювания с цената на огромни усилия мир, всички хора да имат гаранция за възможността за правилно развитие.

Цялото поле е осеяно с воини от различни чинове. Ето ранен войн от висок ранг, повален от стрелите на злобата, отронили се от езика на предишен приятел или открит враг. Състраданието, което той толкова щедро е проявявал по отношение на всеки, който се е нуждаел от него, сега е забравено от всички; и в своя последен тежък час на неизразима мъка той ще приеме смъртта сам, и до него освен Бога няма никой, към когото той би могъл да насочи погледа си.

И въпреки това той и неговият самоотвержен брат, закрил със себе си пробойната в стената на живота, са далеч по-велики от всички земни крале, тъй като те са победили най-лошите врагове на човека - страха и невярността.

Как Ни се иска всеки странник на полето на живота, всеки ученик, тръгнал по набелязания за него път, да може да забележи и да не изпусне своя шанс - шансът, който се дава във всеки живот само един път; да може той да заеме и удържи описания от Мен плацдарм, тъй като само със завоюването на тази позиция той ще придобие възможност да достигне големи висоти.

За такива като тях ще започне новият ден. Пред такива като тях ще се преклонят кралете и принцовете на бъдещите държави, и преходите на Небесата ще се огласят от тържествените думи на приветствие:

"*Воини* на Светлината! Воини на Истината! Аз ви приветствам в Името на Великото Бяло Братство! Излезте на битка със силите на тъмнината, въоръжени с Меча на Божия Дух, с Доспехите на Справедливостта и Шлема на вечната Истина!"

НАЙ-МАЛКИТЕ ЧАСТИЦИ ЖИВОТ И ТЯХНОТО ДЕЙСТВИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 106

Като правило ученикът на езотеричната наука е дотолкова привлечен от изучаването на най-дребните прояви на живот, че е просто странно защо той досега не е стигнал до по-ясно разбиране на действието на това, което обикновено наричат добри и зли сили, например ферменти, бактерии и други микроорганизми. Имайки такова разбиране, той би могъл с далеч по-голяма лекота да се научи да се защитава и да принася така полза на света, даже без да прибягва до обширните трактати по окултизъм. Наистина не може да се намери по-добра цел, за която той би могъл да изразходва своето свободно време, ако не желае да употреби повече; но независимо от всички получени от него наставления за закона за съответствията, почти в никой един случай на него не му се удава да намери някаква връзка между тези малки животи и тънките сили. Изучаването на бактериологията би му подсказало много за действието на защитните и вредоносните психоорганични сили, постоянно обкръжаващи и непрестанно въздействащи на неговото тяло. Вредните за тъканите на тялото микроорганизми отделят секреции, явяващи се още по-дребни форми на живот, дотолкова вредни за нервните флуиди, доколкото първите са за поразените от тях тъкани и, на свой ред, отделящи секрет, състоящ се от още по-тънки видове психоорганизми, поразяващи въздуха, който ние дишаме. Прониквайки в белите дробове, те причиняват в кръвта такива изменения, в резултат на които възникват

най-неразбираемите и най-опасни от всички болести, от които страда човечеството. Някои неизлечими форми на умствени разстройства представляват резултат от въздействието на тези най-дребни животи на мозъка чрез кръвта.

Обикновено смятат, че до умствено разстройство на човека довеждат тревогите и безпокойството, но при това не забелязват по какъв начин възниква заболяването. Обаче точно така, както един-единствен фермент може да измени характера на голяма маса плътна форма на материята, неговите секреции, които също представляват животи, само че много по-мънички, могат да въздействат на цялата му нервна система и, следователно - на мозъка. Съвсем не безпокойството (в крайна сметка то е вторично) предизвиква болестта, а определена форма на разрушителна сила, поваляща човека по време на събитията, предизвикващи това безпокойство, може би чрез колега в неговия делови или социален живот, който вече се е заразил по гореспоменатия начин.

Учителите често предупреждават своите езотерични ученици да се държат по-далеч от някои хора, които са антагонистични на тях лично или на делото, с което те са свързани. В някои случаи това предупреждение не се възприема, погрешно смятайки, че такова поведение е равносилно на проявата на недружелюбие или че отстрани ще изглежда, че тях ги движи страхът пред неблагоприятните последствия. В действителност в този случай Учителят просто знае, че такъв антагонизъм способства за внедряване в тялото на предупреждавания на определени форми ферменти по пътя на физически или психически контакт и че такова заразяване може да означава за него болест или смърт, при което самият човек, предупреден за такъв контакт, може даже да не подозира за съществуването и действието на гореуказаните ферменти в своето собствено тяло. Една от най-лошите особености на такъв род феномени е това, че между момента на заразяването и проявата на болестта в някои случаи може да мине значително време, вследствие на което за връзката между тези две събития не възниква и мисъл.

Много ученици-езотерици, принадлежащи към Храма и други организации, страдат днес от всички ужаси на една или друга форма на нервна или злокачествена болест вследствие на своето неизпълнение на указанията, дадени им в последното десетилетие.

Възможно е вие да сте склонни да мислите за Силите като за някакви неосезаеми, неорганизирани, газообразни или астрални субстанции, способни да ви поразят подобно на порив на горещ въздух или вятър, но ако е така, вие грешите. Те представляват същности, състоящи се от милиарди по-малки животи - благотворни или разрушителни за вас в съответствие с тяхната природа, насоченост и проникваща способност, а също в съответствие с вашето собствено състояние по време на контакта с тях.

Мисълта със злобна природа ще приведе в действие също такава зловредна сила. Ако вие влезете в близък контакт или общуване с източника на такава мисъл, то неизбежно ще получите известно количество от тази сила, която, поразявайки някой отслабнал орган, ще започне да произвежда живот във формата на фермент; и тогава всичко ще зависи вече от вашата сила и способност да изгоните този фермент преди той да порази целия орган, или пък от способността да породите антагонистична на него сила и с нейна помощ да го победите. Ферментацията,

която ще последва след появата във вашето тяло на тази сила, ще поражда болест, съответстваща на изходната мисъл и в много случаи времето и мястото на заразяване се установяват от изследващите пациента бактериолози погрешно единствено поради това, че те не знаят нищо за действието на гореспоменатите сили. Вие не можете да избегнете инфекцията, влизайки в допир със зловредната сила, както не можете да избегнете влиянието на болестотворните микроби, когато сте подложени на тяхното въздействие.

Всички тези факти са били известни на свещенослужителите даже в Тъмните векове, а знанието за възможностите за такова заразяване и излекуване е станало причина за възникването на вяра в определени амулети и талисмани, защитаващи против чародейства. Считало се е, че тези чародейства са следствие вероятно на такова въздействие на силите, за което Аз говорих и в много случаи не са били нищо друго, освен психично разстройство, предизвикано именно по тези причини.

Членовете на семейството или на някаква друга група хора могат да бъдат събрани заедно заради общо дело или обща цел, образувайки по този начин магнетичен център, управляван от някаква една форма на магнетична сила, която по своето циклично индивидуално действие ще бъде антипатична на някаква друга степен или форма на също такава сила; и ако някой член на такава група или семейство влезе в близки отношения с лице или даже с няколко лица, управлявани от антипатична сила, той неизбежно ще бъде в една или друга степен заразен по споменатия от Мен способ. А каква ще бъде вредата - зависи от силата на неговата съпротивляемост. Ако той е отслабен или болен, или се намира в лошо разположение на духа, то всички негови слаби места ще се проявят още по-силно, ще се обострят всякакви скрити болести в неговото тяло, той самият ще страда ужасно и в края на краищата ще зарази и останалите от същата форма на физическа, ментална или морална болест. Ако това е ученик на Посветените от Бялата Ложа и ако той изпълнява предписанията на Тайните Науки, Те ще го научат как да постъпи с такава инфекция. Но ако той се е проявил като отстъпник, който не се подчинява на препоръките на своите Учители, той няма да получи тези знания, тъй като по-нататъшното неизпълнение може да се превърне в неправилно използване и даже съзнателна злоупотреба с даденото му знание, което ще доведе само да увеличаване на собствения грях, а също може да стовари кармата на непослушанието му върху неговия Учител.

Както вече беше казано, просто удивително е, че болшинството ученици на окултизма отдавна не са стигнали до тези изводи самостоятелно, особено ако се отчетат преимуществата, които имат, но всичко това се отнася до езотерични неща и не достига до ума на непосветения, ако не се съпровожда с такава подсказка, която да придаде нужното направление на мисълта и да доведе в края на краищата до частично разрешаване на обсъжданата тайна.

НАТРУПВАНЕТО НА ПАМЕТ

НАСТАВЛЕНИЕ 107

Рядко човек осъзнава, че в своите впечатления, идеали и убеждения той зависи от натрупването на памет в предишните животи и че в много случаи успешното въплъщение на неговите идеали също зависи от тези натрупвания.

Той счита, че, първо, е способен да проследи до самите му извори някакво събитие, обстоятелство или пък всички преживявания от настоящия живот, всички свои вярвания и идеали, и че, второ, всичко, което е довело до техните изменения е било предизвикано изключително от новите условия или събития; но това съвсем не е така. Тъй като той не отчита тези систематични, математически точни периоди от време, които трябва да преминат между всеки две фази на растеж и развитие. Завършеността на всяко творение на Природата във вида, в който то е достъпно за непосредствено наблюдение, може да се прояви внезапно, обаче периодите на формиране между зачатието и раждането на всеки плод в която и да е сфера на живота винаги са ясно определени; и колкото по-съвършено и по-ценно е някое произведение на природата, толкова по-бавни и толкова по-точни са процесите, благодарение на които тя извършва неговото оформяне; и това е толкова вярно по отношение на менталния и духовния планове на живота, колкото и на материалния.

Чувайки или прочитайки за някакъв внезапно привлякъл ви факт, вие го приемате и включвате в системата на своите убеждения. Вие можете често да се позовавате на този факт като на основа на вашата сегашна вяра, обаче истинската нейна основа вие вече сте носили в дълбината на вашето съзнание, може би, в течение на много векове. Думите, които вие сте прочели или чули само са събудили това, което вече е било във вас по отношение на дадения предмет.

Някога, в някое предишно въплъщение, вие лично вече сте били тъждествени със самата субстанция, за която става дума в дадения предмет, с вещта или обекта, на които се основава даденият факт и оттогава той е бил включен във вашия мозък или тяло посредством някой тайнствен природен процес, ставайки част от вашето същество.

Представете си, че в един прекрасен ден вие лежите, допрели ухо до земята, и долавяте шумоленето на тревата, жуженето на насекомото, безшумното приближаване на гъсеницата. Вие различавате всеки звук и във вашето съзнание веднага изплуват наименованието и формата на неговия породител. На вас ви се струва, че вашето разпознаване е резултат от повторното чуване на тези звуци във вашия сегашен живот; но това може и да не е така; всеки път, когато осъзнаването на някакво действие идва при вас в този живот, то идва не като начало, а като завършек.

Вие никога не бихте могли да разпознаете или да чуете нито един от тези звуци, ако те не се съхраняваха досега в някакъв ментален тайник, в някаква клетка или сканда, която е била част от вашето същество от този час, когато в съчетанието от атоми, обличащи Монадата - основа на вашето същество за първи път е влязло индивидуалното съзнание.

Това е могло да се случи тогава, когато вие сте преминали от минералното царство в растителното и тревата, гъсеницата, насекомото са били части от вашето битие, а звуковите вълни, породени от вашите движения, са влезли вътре и са станали част от органичната структура на това растение или насекомо.

Обикновеният ученик много трудно се съгласява с факта, че да знае, познава и признава каквато и да било вещ, с която той самият лично не е бил тъждествен в някой от своите животи, ще бъде за него напълно невъзможно.

Известният на всички афоризъм звучи: опитът е най-добрият учител. И той е не само най-добрият, но и единственият, заслужаващ доверие учител. Истинността на този афоризъм с цялата очевидност произтича от Моите предходни твърдения. Опитът е единственият учител, тъй като благодарение на естествените природни процеси, протичащи в периода между началото на опита и неговото завършване, самата субстанция на опита и експериментаторът стават тъждествени; те двамата стават една плът и е невъзможно вече да бъдат разделени.

Паметта за това може да бъде поради някои причини замъглена, но с по-нататъшното развитие на душата, в хода на поглъщането на един опит от друг и според това как висшият закон ги обединява в едно, паметта за всеки опит става все по-твърда и отчетлива; и някога ще настъпи времето, когато душата от висотата на всичките си жизнени опити в една огромна Манвантара ще може да огледа цялата дълга редица на своите въплъщения и да си спомни всичко, което се е случило с нея от момента, когато тя е оставила дома на своя Отец, отправяйки се да странства в пространството на материалния живот.

С развитието на спектралния анализ и несъмненото откриване на все по-тънки и по-тънки нива на субстанцията, с все по-очевидните факти на тяхната тясна взаимовръзка с останалите форми на материята, а също и с приемането на факта на неунищожимостта на материята, в което днес вече никой не се съмнява, изследователите ще стигнат до осъзнаването на истините, които окултната наука отдавна вече се старае да внуши на хората; и сред тези истини ще се окаже и тази, за която Аз говоря.

Теоретично физическата наука отдавна вече е разложила материята на елементи на силата, но дали поради антагонизъм, дали поради невежество нейните последователи не желаят да признаят, а може би просто не са в състояние да видят, че същите тези елементи на силата, наричани понякога „мисли на Бога“, в действителност са монадите на окултната наука.

Присъщата на силата способност за съпротивление препятства възможността за нейното сгъстяване някаква форма и това свойство е било една от неразрешимите загадки на миналото. Но за ума, способен да приеме факта за универсалността на една единна сила, от която еманират всички останали форми на силата, това повече не е тайна; както и несъмненото въздействие на цикличния закон върху тези последните, тъй като цикличният закон е именно тази мощ, която стои зад уплътняването на диференцираните форми на силата, в процеса на който силата, така да се каже, се утаява и става материя.

Да вземем за пример добре познатата форма на силата, наричана от нас пара. В процеса на освобождаването на тази сила на водата трябва да бъде предадена известна степен топлина; с други думи, вибрационната активност на водата трябва да бъде повишена.

Ако тази пара се събере и се приложи по-ниската вибрационна активност на студа, тя ще се кондензира и отново ще се превърне във вода. С други думи, позитивното и негативното действие на цикличния закон – закона за движението - е освободило тази сила, а после отново е затворило същата тази сила във форма.

Колкото по-тънка е силата, толкова по-висока трябва да бъде честотата на управляващите я вибрации. Неразвитият ученик не е способен да контролира цикличния закон в такава степен, която да му позволява да преодолее свойството на противодействие на тази форма на силата, която той иска да използва, чрез повишаване честотата на вибрациите до необходимото ниво. Именно тази неспособност и не му позволява да се убеди в истинността на това твърдение.

Зад цикличния закон – закона за движението - стои силата *Крийяшакти,* или Световната Воля, и от това до каква степен човекът е развил в себе си тази Воля зависи неговата способност да управлява гореспоменатите елементи на силата в процеса на създаване на материята, и огромните препятствия по пътя на развиване на тази способност се оказват неговият природен егоизъм и безотговорност.

Дотогава, докато егоистичните интереси го склоняват към несправедливост, пътят за него пред тази способност е затворен, тъй като Справедливостта е неотделима от Божествената Воля. Ако човекът успее да се запаси със спомени за своите праведни, мъдри и състрадателни постъпки, извършени от него в едно въплъщение, то с това той ще се запаси с енергията, която ще може да използва в следващото въплъщение за преодоляване на инерцията, предизвикана от негативния аспект на позитивното благо, съдържащо се в гореспоменатите постъпки. Именно негативният аспект на позитивното благо предизвиква винаги съпротивление. По такъв начин когато в следващото въплъщение се появи импулс да се повтарят подобни постъпки, то при преодоляването на тази инерция благодарение на споменатата енергия възникват вече по-малко препятствия. Способността на човека да си служи със силите на Справедливостта, Мъдростта и Състраданието се увеличава пропорционално на този запас, поради което неговите следващи постъпки с подобна природа ще носят в себе си вече по-голяма степен на благо за другите и ще умножават качеството на тази сила в неговата собствена аура.

ВЕЛИКИЯТ ХРАМ

НАСТАВЛЕНИЕ 108

На вас ви беше показан долния етаж на Великия Храм, който в действителност представлява подземните, или най-скрити помещения.

Този скрит етаж съдържа такова множество ключове, с помощта на които могат да бъдат разшифровани твърде много символични изображения на по-високите отдели, че възможността да се съедини всичко това Аз предоставям на вашата интуиция и познаването на символизма.

За масоните, особено ако те се оказват опитни геометри или математици, би било, разбира се, по-лесно да направят това, отколкото за средния ученик. И ако към вече дадения ключ на вас ви е нужен допълнителен, то с него ще ви снабдят следващите редове, а именно: покривът на централната стая на Посвещенията има форма на пирамида, а върхът, или по-точно, отверстието в него - форма на огромно око, през което се изпуска излишъка от пламъка по време на процеса на Изпитанието с Огън на долния етаж.

Другият ключ, който Аз мога да ви дам сега, е свързан с факта, че всяко от местата на Могъщите или на Учителите в ъглите на централната стая показва четирите пътеки, водещи към достижение, и при тези точки стоят Посветените, приветствайки пилигрима, спускащ се от горните помещения, за да премине през великото Огнено Изпитание - едно от стъпалата на неговото Посвещение.

На третото стъпало същият този пилигрим се изкачва към горните помещения през коридори, водещи нагоре от четирите стаи на Посвещението, разположени отстрани на централната стая на Посвещенията. Тук, в горните помещения, той получава своето въоръжение, своите оръдия на труда: пестик, дъсчица, правоъгълник, компас и мистрия, а също парола; после на него му предстои спускане за Огненото Изпитание, след което той отново се издига в горните помещения за преодоляване на последното стъпало - възкресението от мъртвите, след завършването на което той може безпрепятствено да преминава както напред, така и назад между висшите и низшите помещения по своя воля.

В определеното време великата пирамида ще стане достъпна за изследвания и там ще бъдат открити във вид на точни копия всички описани от Мен детайли в плана на Великия Храм, и дори много повече, за което никой не е и мечтал, и не е знаел, освен Посветените.

На подземните етажи на тази пирамида, още не отворена за изследователите от по-късно време, в точни копия се намират символите на всички детайли на плана на първия етаж на Храма.

Коридорите, водещи към него, както и другите, водещи нагоре и надолу, заедно със стаите на пирамидата, са били здраво запечатани и шансът за тяхното отваряне е неголям, освен ако самата пирамида не се разпадне на парчета от някакво земетресение.

Обаче там има скрити подемници, с помощта на които огромни камъни, използвани за затваряне на проходите, могат да бъдат преместени с едно докосване на пръста - толкова съвършена е тяхната механика.

ХИМИЧНО И АЛХИМИЧНО СРОДСТВО

НАСТАВЛЕНИЕ 109

Следващото сбито изложение на действието на един от най-важните духовни закони и биологичните последствия от неспазването му може да донесе немалко полза, ако бъде внимателно прочетено и разпространено между тези, за които преди всичко е предназначено.

Аз почти не засегнах математическите и геометрични аспекти на тези закони, макар че всички те са много важни, тъй като Аз не искам сега да отвличам вашето внимание от основния предмет на нашето обсъждане.

Аз вече казах преди, че познаването на принципите на химията може да отвори за любознателния ученик много запечатани врати. Някои от тези врати водят към особени проблеми, които се изправят пред света в различни циклични периоди и които трябва поне до известна степен да се разрешат, иначе на

следващата раса ще се наложи немалко да пострада в резултат на това невежество или равнодушие, което е попречило за разрешаването на тези проблеми.

Зад всеки такъв проблем стои неспазването на някой основополагащ закон на живота и е без значение дали този проблем е ментален или физически, национален или социален - във всеки случай търсенето на неговите корени може да доведе или *in actu* [в действие (лат.)], или по аналогия до химично или алхимично действие.

Наред с проблема за справедливото управление и, Аз бих могъл да кажа, включвайки го, стои най-големият проблем на съвременността, който може да се определи с думите „самоубийство на расата" или расово израждане. За да се установят неговите причини, а също и за да се опитаме да намерим изход, ние трябва да се върнем към изходната точка - към принципите на химията, символизирани от алхимията.

Фактически съществува само един първичен, всесъдържащ елемент - Огънят. В своите четиридесет и девет аспекта-принципи Огънят е и Създател, и творение, Космически Баща и Майка, Брат и Сестра. В своята проява като единна същност той е преди всичко Разум *per se* [в чист вид (лат.)].

Обаче за дадената наша цел ние ще се ограничим преди всичко до действието на някои от неговите подраздели - енергиите и елементите, които представляват вторични въплъщения на Разума.

Най-близкият подход към разбирането на Разума като елемент ще бъде изучаването на неговата манифестация в качеството на кислород.

Именно от сродството с кислорода, проявявано от някои два или повече елементи, изцяло зависи ще могат ли те да се съединят един с друг и да създадат, или породят, други елементарни субстанции или енергии. Скритият огън, наричан обикновено топлина, е единствената форма на енергия, която може да разруши съставните части на всяка елементарна субстанция и после да ги накара да се съединят с други, образувайки някаква друга форма на субстанция.

Докато законите, управляващи химичното сродство при съответните условия могат да предизвикат съчетания на елементите, самото това съчетаване зависи от количеството или от степента на изходните елементи и, следователно, се изгражда върху принципите на математиката и геометрията. От същите тези принципи ще зависи и това какви форми на тези елементи ще са нужни в процеса на съединението, за да се проявят в плътната материя, а значи и също в кои царства от природата те ще действат.

Невъзможно е да се съчетаят които и да са два елемента, ако те не се намират в необходимото математично съотношение един с друг. И ако това съотношение е неправилно, принципът на топлината, проявен в кислорода, няма да може да обедини двете субстанции. Той ще може само да ги разложи, предоставяйки на атомните съставляващи сами да намерят пътя към тези атоми, с които може да бъде осъществено обединение.

Истинското съотношение между два елемента, тоест сродството на единия елемент с другия се установява на по-висок план от плана на Разума, а именно на плана на Съзнанието или на Духа, Великото Дихание, на плана на Тъждествата.

С първата въздишка на Великото Дихание най-малките съставляващи на този поток - огнените сили еманират и встъпват в съчетание една с друга, създавайки по

такъв начин плана или състоянието, наричано от нас Разум. Всяко от тези Дихания е Божественият Дух - Същност - Бог, който жертва своето, проявено в целостта и единството битие, за да се прояви в множествеността; всяко е форма на движение, която образува множество степени на вибрации.

Аз само леко се докоснах до тези велики тайни, за да илюстрирам два най-важни момента, а именно: отношението на една създадена вещ или жива същност към друга, способа, посредством който се съчетават две близко свързани същности, за да създадат още две, а също и въпроса за потомството на тези четири на следващия план.

Както беше казано по-рано, всяко Дихание, всеки Бог, или монада, представлява отделен живот, индивидуалност, която не може да бъде изгубена, каквато и форма или комбинация от форми монадичната същност, (чиято еманация се явява монадата) да създаде във Времето и Пространството. Вашето истинско „аз" ще бъде това „аз" вечно, каквито и да са вашите въплъщения - еднополови или двуполови.

По-рано споменатите Дихания са четворни, или ако може да се каже така, четирилики. Всяко Дихание или степен на енергията съдържа в потенциал всички позитивни и негативни сили, обаче за да създаде тези четири лица или аспекти то трябва да се смеси със следващото дихание, тоест със следващата освободена енергия или еманация. И тези двама, съединени по този начин със своите потомци-еманации, манифестират позитивно-негативния, негативно-позитивния и собствено позитивния и негативния аспекти на самите себе си - този първи квадрат, който става в края на краищата четирите плана на Космоса.

С други думи, тези двуполови същности трябва да се съединят, за да създадат още две двуполови същности на низшите планове в следващия расов цикъл.

Ще разгледаме семейството на човечеството от днешния век - нас самите. Първите две Монади, съединили се за да създадат първата три, а после и първата четирилика енергия, а също и всички други, следващи в подобен ред и никога не губещи своята индивидуалност и сега съществуват като раси и планове, или състояния на съзнанието. Всеки мъж и жена в този свят с всички потенциалности на създалите ги монади представляват по такъв начин превъплъщение, диференциация на Божествената Глава на великата раса или на космическото семейство.

Какъвто и характер да носят враждебните отношения, които съществуват в днешно време между мъжете и жените, вътрешно свързани посредством законите на родствените отношения, този антагонизъм е бил породен от кармичния грях на неподчинението на Божествения Закон за сродството в някой) живот. И колкото и да е голямо тяхното разделение на физическия план, нищо няма да може да разруши вътрешната връзка между тях. Например, благодарение на силното сродство, съществуващо между кислорода и водорода, тези два елемента, взети в определена пропорция и количество, създават определено количество вода. И макар че тази вода може да бъде превърната в пара или в лед - във всяка форма тя все пак си остава вода дотогава, докато отново не се разпадне на своите газови ингредиенти. Вие може да оцветите тази вода или да добавите към нея различни

химикали, да измените по свое желание нейния вид, но водата винаги ще остане вода в същата тази пропорция.

По същия начин и мъжът или жената могат да оцветят своя живот, своята среда, близката връзка с други мъже и жени, натрупвайки при това огромен опит и карма; но бидейки под влиянието на Времето и Пространството, те са действително свързани само с тези, с които се намират в отношения на истинско сродство.

Ако поради случая или намесата на Висшата Сила двама човека с истинска родствена връзка се привлекат един към друг в един от земните животи, когато кармичните условия благоприятстват тяхното съединяване, то външният ход на нещата ще бъде насочен от техните вътрешни потенциални сили съгласно тяхната воля, осигурявайки всичко необходимо за тяхното благополучие без особено напрежение или усилие от тяхна страна. Те, така да се каже, ще бъдат дотолкова пронизани от монадичната четирилика същност, че техните сили ще бъдат ограничени само от обкръжението и нивото на развитие. Разделението между непосредствените членове на такова семейство е невъзможно дотогава, докато чрез бракове с членове на други семейства монадичната същност на първите не бъде, така да се каже, разредена в по-късните поколения. В такъв случай Божественият Огън - Любовта, която в своя позитивен аспект е съединила родителите и първородните деца в едно четирилико същество, или форма на енергията, ще приеме негативен аспект и ще ги отдели, ще раздели родените по-късно и техните предци; и когато това се случи, расата или семейството, мъжът или жената ще се доближат до долната точка на дъгата на своя индивидуален жизнен цикъл.

Забележете: задейства се петата, разделяща енергия.

Значителен брой от представителите на съвременната бяла раса са достигнали именно до тази точка. Много мъже и жени, обхванати от похот или користни желания са съединени в полови отношения, наричани брак. Като естествено следствие на такива действия възниква пресищане, появяващото се потомство се разпилява по други семейства в също такива бракове. Нерядко то се въвлича в разлагащи душата и разрушаващи тялото занятия, най-лошият пример за които е проституцията.

Всичко това довежда до безплодие и отсъствие на сексуални импулси у много мъже и жени и, като следствие, към различни форми на ужасни болести.

Едновременно с вика за расовото самоубийство се възражда отдавнашното така наречено „масово увлечение по близостта“. Връзката между тези две явления е очевидна - едното произтича естествено от другото. Бедните, заблудени души, търсещи истинското сродство на земята или на низшите астрални планове, никога няма да го намерят в тези области без необходимата помощ.

Появилите се в съвкупност от Божествения Дух индивидуалности сега са дотолкова дълбоко разединени от греха, че нямат никаква възможност да се познаят един друг. Само Посветените от високите степени, имащи достъп до „Книгата на Живота“, биха могли да ги идентифицират и да им окажат помощ в такова разпознаване.

Разпознаване по пътя на това, което обикновено се нарича взаимност или полово влечение, не е нищо повече от заблуда, тъй като Божествената Любов, с помощта на която се осъществява алхимичното действие по разпознаване и

съединяване, няма нищо общо с половото влечение на физическия план, в основата на което в повечето от случаите стои реакцията на цвета и изражението на очите, позицията на главата, формата на ръцете или краката, тембъра на гласа или особеността на усмивката.

Личностите на много наистина родствени души биха ви удивили твърде много в своя днешен облик. В много случаи те са злобно антагонистични един спрямо друг. Продължителното служене на греха ги е разделило дотолкова далеч един от друг и по мисли, и по желания, че те са се превърнали в два различни полюса по отношение един на друг; и само суровите изпитания, безкористните постъпки и опита от страданията могат да ги доведат до ново съединяване, преодоляване на антагонизма и до рекомбинация на разделените енергии.

На никого от учениците не му идва наум, че може да съществува и духовно кръвосмешение на две вътрешно свързани помежду си лица, безкрайно по-разрушително за въвлечените в него тела и души, отколкото престъплението инцест между хората, съединени със семейни връзки само на физическия план. Те не знаят също и за това, че злото на духовното кръвосмешение в огромна степен е отговорно за тази похотливост и сладострастие, което като проказа е поразило голяма част от този прекрасен свят. Духовното родство, съществуващо между Бащата, Майката, Сестрата и Брата на гореспоменатите четирилики енергии, се разпространява на всички планове на проява, във всички раси или слънчеви семейства.

В ранните раси на нашата земя такива връзки са се признавали и този закон е бил безпрекословно следван, но след падението на ангелите - на тези същите ранни раси - в плътната материя и в края на краищата в Черната Магия, тези, казано с други думи, листа от „фамилното дърво“, или родословни, са били изгубени и истинското родство между членовете на това планетарно семейство повече не е установявано. По такъв начин са се възцарили безпорядъчни отношения между Баща и Майка, Сестра и Брат, и това зло е посяло семената за урожай от изродени, които сега бързо дават кълнове.

Доколкото в резултат на безразборните, безпорядъчни духовни връзки днес се твори зло повече от когато и да е било и сега е почти невъзможно да се установят истинските отношения, истинското родство по друг път, освен чрез усилията на Посветените, то подобно положение на нещата се явява един от фактите, показващи неизбежното унищожаване на съвременните земни раси след преминаване на дадената точка на цикъла. Тъй като както кръвосмесителните връзки между мъжете и жените на физическия план водят до стерилност, така и кръвосмесителните мисли и духовни действия между членовете на едно расово семейство на плана на душата и разума, проектирани, така да се каже, на физическия план, водят до стерилност жертвите на такова поведение.

Тази дълбока истина е и причината за това защо Посветените призовават за вярност към „дома на Нашия Отец“, за преданост към родния дом, семейство, нация и преди всичко към това стъпало на Бялата Ложа, към дейността на което ние можем да бъдем съпричастни, към нейните главни принципи на Бащата-Майка. В отделни случаи това също е причина за безбрачието, предписано от Посветените за напредналите ученици.

Да, именно така: какъвто и стадий на живот вие да наблюдавате, всички неща, всички принципи, закони и индивидуалности се съчетават и преплитат един с друг, взаимодействат и в края на краищата достигат до една централна точка.

Разбира се, много от това, което Аз ви казах, ще се оспорва от тези, които се намират в робство на желанията на плътта, но навсякъде ще се намерят хора достатъчно разумни и ясно мислещи, които в случая ще видят истината, а също и действието на универсалния закон, до който ние днес се докоснахме и по такъв начин способни да разберат, че колкото и да е далеч този век и както и да са алхимично разделени първичните елементи на живота посредством различните процеси на диференциация, всичко казано от Мен е напълно логично и истинно.

Една от най-главните мисии на Посветените от високи степени представлява разрушаването на бариерите, съществуващи сега между тези души, които се намират в истинско родство една с друга, но не осъзнават това. В противоположност на тази работа на Братята на Светлината, Братята на Тъмнината усилено се стараят да възстановят тези частично разрушени от Посветените бариери или пък да издигнат нови, по-здрави, свидетелство за което е поведението и наставленията на псевдоокултистите, обучаващи на полова магия под предлога за търсене на истинска връзка и сродство, докато в действителност именно те ги разрушават, имайки в свое въоръжение цял арсенал от дяволски уловки и довеждайки своите жертви до смърт и пълно унищожение.

И Аз настоятелно ви моля да се пазите от каквито и да било опити и подстрекателства от подобен род и да не им се поддавате поради небрежност или пък своеволие.

Ако вие сте достатъчно силни, мъжествени, предани и изпълнителни, за да поддържате връзка с вашите Учители, то дълбоките истини по отношение на тези тайни непременно ще ви се открият и ще се открият по съответния начин.

Именно по този път вие ще можете да поправите изпуснатите бримки на платното на вашия живот; само здраво държейки се за вашата истинска същност вие ще можете да заплатите справедливите дългове на природата. И тогава вие непременно ще намерите своето място и убежище между Стените на Великия Храм.

НАСЛЕДСТВЕНОСТ

НАСТАВЛЕНИЕ 110

Болшинството от хората на XIX век имат достатъчно оскъдни представи, а то и съвсем нямат никакво понятие за някои твърде обширни области на окултните търсения, които трябва да бъдат изследвани поне от малцина, преди да настъпи следващият век. Мисълта за съществуването на тези области понякога се е пробуждала случайно в някои умове, но само единици са се докосвали съзнателно до тези далечни сфери.

Една от тези области е генеалогията и близко свързаната с нея област на антропологията. Тайните, съпровождащи днес изучаването на атавизма, в следващия век ще бъдат разкрити и тогава даже детето, родено от престъпници или умствено непълноценни родители няма да се разглежда повече като заплаха за

обществото - дотолкова далеч ще се придвижи знанието за човешкото тяло, а също и за тези методи на хирургията, медицината и психологията, с помощта на които то може да бъде изменено в по-добра посока.

Почти на всеки наставник на възрастен или дете се е случвало да изпитва крайно удивление по повод неудовлетворителните резултати от своите усилия в областта на нравственото и умствено възпитание, сблъсквайки се с проявите на престъпни наклонности на своя възпитаник, възникващи понякога напълно неочаквано след дълги години постоянен и упорит труд, при това без всякакви видими причини.

В болшинството подобни случаи се е изтъквало ужасно обвинение в психично разстройство на такъв човек и нерядко са го осъждали на заточение в ада на някаква болница за душевноболни, докато ако тези обвинители знаеха истината, те биха могли да видят основната причина за такова състояние в чудовищното разрастване на някои клетки, притискащи централната клетка на тази група, която при нормални условия би образувала много активен и важен център на главния или гръбначния мозък. А е могло да се случи и така, че някаква вдлъбнатина в черепната кутия в някоя важна точка е препятствала достатъчното снабдяване на този участък с кръв, което е послужило като причина за атрофия и в крайна сметка за разрушаване на тъканта.

В други случаи хипертрофията на някога издадения тилен център, свойствена за животинското царство, способства за възобновяването на тези признаци в човешкото тяло и е напълно възможно у възпитаника или ученика, потомък на страдащ от същия този недъг родител, внезапно да започнат да се развиват характерните особености, ясно свидетелстващи за завръщането на отдавна изчезнали черти на далечните животински предци. И понякога това се проявява дотолкова, че довежда до изменение на външността - тялото започва да се изкривява или удължава така, че някоя част от главата, ръцете или краката вече явно показва определена тенденция към дегенерация.

Мъдрият учител при избора на ученици за някой специален отрасъл на общото знание, а още повече учителят по окултизъм винаги щателно ще провери телата на предполагаемите ученици, за да намери белези, предполагащи склонност към атавизъм. Но това трябва да бъде мъдър учител. Той няма да бърза с извода, че яко някой орган се окаже твърде голям или малък в сравнение с нормата, то това непременно означава дегенерация, тъй като същите признаци може да са показател и за излишък, или пък недостиг на някое отделно качество, и за да се направи заключение ще е нужно микроскопско изследване на кръвни, костни и тъканни клетки и следователно няма да се избегне и хирургичната операция, за да се достигне до съмнителните участъци.

Но съществуват и други способи за изследване; по-късно те ще бъдат открити и приложени от тези, които са способни на такава работа.

Все пак дори и сега е възможен голям прогрес в едно от направленията на тази област благодарение на психологическите процеси. Ако напредналият ученик започне внимателно да наблюдава признаците на дегенерация в околните, той ще разбере, че за този, който е на правилния път, е достатъчно лесно да ги забележи, тъй като нездравите, лоши наклонности, жестокостта, ревността, злобата, ненавистта и всички други черти, които в действителност характеризират по-скоро

кръвожадния звяр, винаги са показатели за дегенерация, а също и за нравствена и физическа болест. Проследявайки тези показатели до съответстващата особеност или орган, проверявайки кръвта, а също тъканта на изследвания орган е възможно да се убедят в обосноваността на подозрението и в същото време да открият правилните методи за лечение.

Вече достатъчно определено е установено, че ракът е резултат от развитието на ембрионална тъкан, принадлежаща към низш порядък на живот вътре в човека. Тези ембрионални клетки могат да пребивават в латентно състояние в течение на много години и поколения, а после изведнъж започват да се размножават, воювайки с околните тъкани. Възможно е тази разраснала се тъкан да е принадлежала в миналото на тялото на риба или на някое друго студенокръвно животно. Склонността към прекомерна подозрителност може да бъде проявена с прекалено голямото око; и тази тенденция се развива от една единствена клетка, наследена от далечен предтеча в животинското царство, възможно от рис. Тази единична клетка, неимоверно увеличила се по размери, а също и по своята производителна сила, се е размножила и група от подобни на нея клетки-гиганти би могла да стане активна именно в това неестествено развило се око.

За да се поправи злото, да се пресече тази тенденция и, следователно, да се намали размера на окото, трябва да се намери местоположението на тези клетки и постепенно да се унищожат с помощта на средства, които в никакъв случай не трябва да засегнат околните нормални тъкани или пък да повредят някоя функция на окото. Твърде трудно е да се постигне това в случай с възрастни, но е сравнително лесно с дете, макар че този метод винаги е свързан с определена опасност.

Вие често чувате за изкореняването на подобни наклонности с цената на големи усилия, жертва, сила на волята или молитва; но те не могат да бъдат изтръгнати с корена дотогава, докато тази единична клетка или група, явила се причина, все още действа активно. Но забележете, Аз не отричам възможността за отстраняване на самите клетки по подобен начин; Аз само отричам, че самата склонност или активно съществуване на вредното качество могат да бъдат напълно изкоренени без отстраняване на първо място на отговорния агент, което може да бъде извършено по тези два способа.

Но какъвто и да е методът, той е свързан с една или друга степен на опасност: ако операторът не е осведомен за възможността за нанасяне на вреда, то той може да повреди околната тъкан или орган.

Силата на волята е по-тънка форма на огъня в сравнение с всеки орган, наблюдаван на физическия план. Затова концентрацията на силата на волята в някой орган също може да разстрои неговата функция, а в някои случаи даже и да разруши. По такъв начин тук ние отново се срещаме с необходимостта от съответна тренировка и обучение под ръководството на опитни учители, ориентиращи се добре в този особен раздел на знанието.

ЧОВЕШКАТА РАСА

НАСТАВЛЕНИЕ 111

Едва ли въображението на днешната човешка раса е способно да си представи какъв неизразимо прекрасен е бил великият полярен континент. Подобно на огромна шапка, той е обграждал Северния полюс в тези далечни дни, когато Синовете на Бога за първи път са слезли на земята в тела, създадени от жизнените искри на водата, покриваща в това време огнената сфера - основата на нашата земя.

И също толкова неописуемо прекрасни са били създадените по такъв начин одушевени форми - първата, лунно-оцветена раса, характерните черти и цвят на която са ѝ били дадени от най-чистите, най-светлите лъчи на луната. Те са били Безполови Богове в течение на първите три от седемте Века на настоящата Манвантара, а техните най-близки потомци са били създания на Волята и Йога.

Но в последната половина на Третия век субстанцията, образуваща телата на Първата раса, започнала да се уплътнява. Материята станала по-плътна и по-груба по своята структура, и от човека, лишен от разум, били създадени животинските форми. Човешката раса започнала да се диференцира.

Безполовите станали с времето двуполови и функциите на зачеването и раждането са станали също така обичайни, както и сега.

Приблизително по същото време на повърхността на водите се е появил друг континент. Установили се други атмосферни и магнитни условия, и в края на Четвъртия век много от двуполовите потомци на предходните раси, някога преселили се на новия континент, значително се изменили по външност.

„Кожените покривала“ приели жълт оттенък, а духовната чистота и красота се изродили.

След това се е случило падението на расата в тежък грях и е започнало велико разделение между семействата, племената и родовете. Една от подрасите изпаднала в тежък физически грях и станала черна, друга - червена и трета - кафява. Но една от подрасите на първичната раса е устояла пред този, съблазнил другите грях и останала на първоначално създадения континент, съхранявайки векове своя първоначален цвят. Това са били предците на днешната китайска раса.

Със завършването на Четвъртия век Хималайската верига - най-древният планински хребет в света - се издигнала от дъното на океана и обкръжила земната сфера започвайки от там, където в днешно време се намира най-ниската точка на Северна Азия, която, между другото, е била първият издигнал се континент след разделението на половете. Само сравнително неголям участък от тази планинска верига сега се намира над водата, но в течение на споменатия от Мен Век тя е била непроходима бариера между северните и южните райони; между появилите се впоследствие континенти и „Земята на Благословените“ - Северният полюс. Тази планинска верига е била бариера не само за човека: постепенно тя е образувала препятствие, преграждащо топлия въздух, водата и магнитните течения на юга, превръщайки този полюс в замръзналата пустиня, каквато той остава досега. И той ще остава такъв докато тези бариери, по-голямата част от които сега се намират под водата, не бъдат разрушени от измененията на земната повърхност, които се очакват по време на съществуването на бъдещата Шеста раса.

Континентите и много морски острови, намиращи се сега над водата в южното полукълбо, тогава ще изчезнат от погледа. Лемурия ще се издигне отново и връзката между нея и Северния континент ще бъде възстановена.

Потомците на Бялата раса, живеещи сега на земята и преминаващи инкарнации през черната, червената, кафявата раса и низшите подраси на жълтата раса, ще трябва да се смесят с висшите подраси на жълтата раса, за да достигнат отново до това високо състояние, от което е произтекло падението на цялата човешка раса в Четвъртия век.

В днешно време в китайската раса и в Америка се развиват отделни предшественици на новата Шеста раса.

Двете раси - и бялата, и жълтата, се намират сега на възходящата дъга на настоящия цикъл на манифестация. Бялата раса е излязла от най-низшата точка на тази дъга преди няколкостотин години, докато жълтата раса я е преминала вече в спомените на настоящото поколение.

Предубеждението срещу сключването на бракове между представители на тези две раси с времето постепенно ще отмре и със завършването на другия кратък цикъл първите деца на първата подраса на Шестата раса ще се родят от смесени бракове между гореспоменатите потомци на новата Раса, появяващи се вече сега в бялата и жълтата раси.

Червената, кафявата и черната раси постепенно ще изчезнат от лицето на земята, и последните дни на Шестия век и началото на Седмия ще видят отново изгряването на новата, или по-точно, на обновената земя, която ще се състои от един огромен континент, заселен с една старо-нова, лунно оцветена Раса, Раса на самосъзнанието, Раса на богоподобни същества, по-велики от първата Раса. Това ще бъде Раса, която със своята вродена мощ и способност ще заслужи най-важния принцип, от който е била лишена Първата раса - принципа на Манас, на Висшия Разум, на самосъзнанието за своята собствена божественост.

Първата раса е притежавала само родово съзнание. Болшинството нейни представители не са притежавали знание, развито чрез диференциацията и опита.

Индивидуалността на всяка единица се е скривала тогава в расовата тъждественост и е могла да бъде проявена само чрез опита на самосъзнанието на седемте плана - седемте степени на съществуване; но един път разкрита, тя е привела към самосъзнание, признаване на своето „аз“ и вече никога повече не може да бъде изгубена. Необходимо е вие да усвоите факта, че тези същите *его*, същите индивидуалности, които са се въплъщавали в Първата раса, ще бъдат въплъщаващите се *его и* в Седмата, и че те също са били *его* на всички междинни раси на настоящата Манвантара.

Също толкова необходимо за вас е и умението да виждате различието между двете раси - китайската и бялата на този цикъл и същите тези раси на друг цикъл, в течение на който ще бъдат родени прародителите на споменатата нова Раса. Най-съвършените типове мъже и жени на съществуващите сега бяла и китайска раси не могат да създадат родители за тази Раса, за която Аз говорих. В най-добрия случай децата, родени в наши дни от смесени бракове между членовете на тези раси, отстоят на четири стъпала от тази чиста линия, от която ще произлязат децата на новата Раса.

БОЖЕСТВЕНАТА ИСКРА

НАСТАВЛЕНИЕ 112

Някои от представителите на бактериологичната наука вече имаха случай да се убедят в това, че по малко и предпазливо започнаха да се разбулват щателно скривани досега окултни тайни на живота, отнасящи се до микроорганизмите. Но възможността за тяхното разрешаване от непосветените изцяло зависи от възможностите, предоставяни при завършването на един Велик световен цикъл и началото на следващия. Ръководните Сили на този нов цикъл освободиха посветените в тези знания ученици от свещената клетва, която ги обвързваше в течение на столетия.

В някои случаи стоящите на прага на нови открития изследователи доверяваха това на учениците, а в други - страхът от загубата на престиж и власт препятстваха приемането на тези знания, вследствие на което всички последващи усилия в областта на развитие на изследванията в тази насока се изразходваха за обстойна работа по утвърждаване на собствената оригиналност, довеждащо до пълно отричане на основния източник на придобитите знания.

Тази горчива истина имаше място в случая с някои представители на физическата наука, изследващи тайните на живите клетки.

Много от тях разглеждаха факта, че една единствена клетка може да съдържа човек или животно в ембрион само като недоказана теория и затова не бяха готови да приемат факта, че единична искра от безбройните жизнени искри (йони на електричеството) съдържа в себе си не само човек, но и целия свят в ембрион.

Искрата на живота е определена част прана, жизнена сила и в същността си съдържа основната субстанция на всяка форма на живот, която еволюционните закони могат да доведат до материална манифестация в течение на голямата Манвантара. Но нито една единица от този порядък на живот не може да повтори себе си или да създаде нова форма ако не прибегне до съчетаване и оплождане посредством контакт.

Изследването на действието на живите клетки, както изглежда, опровергава последното твърдение поради причината, че беше намерено за възможно да се комбинират наново тези клетки така, че да се предизвика тяхното ненормално разрастване. Обаче това не променя факта, тъй като мъжките и женските сили обитават жизнените искри в самите клетки и няма да се намери нито една клетка, която да няма необходимото количество и качество жизнени искри.

В жизнената искра живее мощта на „ставането“ или растежа.

В *егото* или индивидуалността на човека живее мощта на устрема; и силата на Йога - която е цел на окултиста - е обединяване на силите на устрема и силите на ставането.

Тук е скрита една от най-големите тайни, разрешаването на която дава право да се стане Майстор. На вас са ви казвали, че винаги са съществували безполови и двуполови същества. Това на пръв поглед противоречи на Моите думи за проявата на пола в най-дребните частици живот. Но в действителност това не е така: Бог няма пол, тъй като Той стои над него.

Искрите на живота, образуващи духовната субстанция на Неговите форми - ако Той все още пребивава във форма - не са диференцирани като пол за разлика от тези, които са проявени на материалните планове. И в своята еволюция от камъка до бога въплъщаващото се *его* издига искрите на живота до по-висок порядък на живот, до плана на чистата енергия.

Ако от Посветените се предписва безбрачие за някой ученик, то това има определена цел, а именно: издигането до по-висок порядък, а също концентрацията на обитаващите в неговата троична форма жизнени искри с цел достигането на гореспоменатата възможност да се управлява Крийяшакти или Божествения Огън, и по такъв начин възможността за съзидаване с помощта на Волята и Йога.

Но нека всеки ученик да се пази от предлагащите такъв курс самозвани учители. Указанията за ученика, който се е подготвил за подобен път чрез самоочистване, никога няма да го тласнат по съмнителен път.

Полът на Посветения не се променя докато той пребивава във физическо тяло. Също така той не става и безполов в истинския смисъл на тази дума, дори и да може да придобие мощта за управление на духовните сили.

Както електричеството е основна сила на физическия план, така и силата Крийяшакти е основна сила на плана Буддхи; и разделяне на половете на плана Буддхи не съществува.

На определен стадий от еволюцията мъжките и женските сили на изпитаните ученици се стремят към равновесие, и когато то бъде постигнато, никой от половете вече няма да действа свръх мярката, а следователно и да противодейства на другия.

За да се определи полът на детето в ембриона, а също и за да се направят възможни половите функции в индивида, силата на единия от половете трябва да надвишава силата на другия. Когато мъжката и женската сили в човека са уравновесени, то повече не съществува противодействие за силата Крийяшакти, която винаги се бори с низшата природа на човека и се покорява само на този, който е обуздал низшата природа на своя пол.

Полът не се проявява на нито един от трите висши планове на живота.

Първата проява на диференциация на пола в искрите на живота се осъществява на четвъртия, кама-манасически план, макар и подготовката за разделянето да започва в това състояние между третия и четвъртия планове, което обикновено се споменава като план на душата. Този подготвителен процес се осъществява в субстанцията, която ще стане впоследствие център на гръбначния стълб и гръбначния мозък на физическия човек.

При началото на новото въплъщение скандите, или резултатите от миналите постъпки и действия, срещат въплъщаващото се *его* при навлизането в кама-манасическия план; и тези скanди имат формата на искрите на живот на по-рано споменатите центрове. Те се явяват своего рода отмъстители и тъй като са станали такива благодарение на човека, то от човека пък трябва да бъдат изкупени и възвърнати към тяхното първоначално състояние на чистота - безполово състояние на субстанциите на трите висши плана.

В това се заключава великата мисия на човека. Той е осквернил самата субстанция на Божественото Естество, която е също и негова собствена субстанция, и трябва да я очисти и да я изкупи.

Именно тези Огнени искри продължават да съществуват като сканди от живот в живот и именно те изграждат астралния проводник, продължаващ своето съществуване след смъртта на физическото тяло. Те са неразрушими, тъй като представляват самата субстанция на Божественото Естество, на този Бог, „в Който ние живеем, и се движим, и имаме нашето битие“, субстанцията, която е безполова на трите висши плана на битието и двуполова на четирите низши.

Възможно е това да ви помогне да осъзнаете какво именно разделя всички класове на растителния живот, кристалите и най-дребните рганизми, видими само в микроскоп. Вие може би ще разберете също защо някоя звезда, слънце или цял свят, които се държат особено, не поддържани от никаква друга звезда или свят, все пак непрестанно проявяват силата на привличане и отблъскване по отношение на другите тела, принадлежащи към същата система.

Животът в неговите най-дребни прояви е обусловен от половата диференциация, но като цяло той е безполов. В своите най-дребни прояви той зависи от други също така най-дребни животи, но като цяло, доколкото това се отнася до индивидуалното действие, той е независим от тях.

Звездата или планетата е клетка в тялото на Бога. Светлината, топлината и електричеството, излъчвани от тези небесни тела, представляват излъчвания на тези големи комбинации от искри на живота, които съставляват субстанцията на тези тела.

Що се отнася до пола, то в случая със слънцето искрите на живота не са диференцирани, но в планетите те са разделени по същия начин, както в случая с обикновения човек.

Диференциацията намалява силата, напрежението и способността за действие.

Концентрацията увеличава всичко това в същата тази степен.

Колкото повече започвате да се приучвате към размисъл за този предмет, толкова повече и повече ще се разширява и задълбочава вашето познание на самия себе си, а оттук и вашето познание за Бога и Безпределността. Но бъдете внимателни към вашите мотиви.

Постарайте се да осъзнаете, че вие се приближавате към духовния план когато посредством дълбоко размишляване се съсредоточавате върху самия проводник на Божеството, с други думи върху всичко това, което при вашето сегашно ниво на развитие можете да си представите като нещо, образуващо тялото на Бога.

Когато вие размишлявате над чудното, тайнствено действие на искрите на живота, представляващи основата на цялото материално съществуване и, признавайки тройствения съюз на Желанието, Мисълта и Живота прилагате получените от вас знания за някаква определена цел, то по този начин вие сами пораждате добро или зло, за което неизбежно ще ви се наложи да отговаряте.

МЕНТАЛНО ЛЕЧЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 113

Във физическото тяло има друго, по-тънко тяло, представляващо точно копие на първото. Всеки орган, всеки нерв, всеки мускул, всяка част от физическото тяло се повтарят в субстанцията на ефирното свойство.

Ако някоя физическа болест по пътя на нейното угасване чрез кръвта се прекратява посредством силно утвърждаване или, напротив, отричане реалността на болестта, което в известен смисъл представлява нервен шок, то може да се случи, така да се каже, временна парализа на зародишите на болестта; или те ще бъдат принудени да напуснат поразения орган и да се притаят в някоя друга част на тялото, във вена, или даже в капилярен съд. По такъв начин се поражда нова, понякога по-зловредна форма на същата болест. Или, което е още по-лошо, негативната сила, която е послужила като първопричина за болестта, може да се премести в гореспоменатото ментално-астрално тяло, където тя е била зачената и родена; така се създава почва за семето на някаква форма на ментална болест, десетократно по-лоша по своя характер и последствия от предишната физическа болест.

Личният разум и личната воля са свързани помежду си толкова неразривно, че с отказа от личната воля в полза на Божествената при лечение на болестите с физически методи болшинството (ако не всички) от указаните нервни шокове и сътресения се предотвратяват благодарение на Божествения Разум; но даже и тогава незнанието за миналата карма на пациента налага голяма отговорност върху практикуващия лекар.

Съществува определена пропаст между плановете на материята, разума и духа. Но на всеки от тях има съответствие на всяка вещ, съществуваща на другия план. И затова струва ли си да се рискува със случайната употреба на недостижимите неща, тоест със силите или свойствата на другите планове, когато същите тези сили или свойства, само че в други форми, са достижими на плана на вашето действие?

Иначе защо на Божествения Закон му е потрябвало да установява граници между всички планове, ако те биха могли да бъдат свободно пресичани от всеки "презрян човек", желаещ да увеличи своята собственост, да се избави от своите болести, а също да установи контрол над събратята си и при това да извърши всичко това без необходимото усилие, предвидено от природните закони?

Не е важно какви аргументи могат да бъдат приведени против това, но фактът си остава факт: съзнателното въздействие на един разум върху друг представлява хипноза, а хипнозата е чист вид Черна Магия.

НИЗШИЯТ АСТРАЛ, ИЛИ «КА»

НАСТАВЛЕНИЕ 114

За нещастие само сравнително малко от огромната армия съвременни студенти по психология, а също и от неотдавна приетите членове на Храма на Човечеството, са се запознали с едно от основните учения на Религията на Мъдростта, а именно с учението за Седемте Принципа, или седемте раздела, на Материята, Силата и Съзнанието. Затова по-голямата част от студентите изпитват

сериозни затруднения при тълкуването на някои термини или пък при опит да свържат ведно различните препратки и детайли, постоянно употребявани от техните учители. Всичко това предизвиква голямо смущение и понякога носи значителна вреда. И повече от всичко вреда се получава в случай когато незнаещият се заеме да тълкува природата и функциите на низшето “аз” - *linga-sharira,* както обикновено го наричат в ученията на далечния Изток, или “Ка” – двойникът, сянката, съгласно терминологията на древните египтяни.

Тази част от човешкото същество, която се изгражда и съзрява заедно с ума и физическото тяло на човека, след излизането на душата от тялото се запазва в течение на определен период от време, макар и това да е невидимо за повечето от хората. Както безжизненото тяло се разпада вследствие действието на елементарните сили, низшият астрал се дезинтегрира от същите тези сили малко по-късно - когато душата премине в по-висок порядък на живот, освен ако той не се оживява от мисълта и волята на въплъщаващото се *его* и не е привързан чрез силно желание към земята.

Именно това низше “аз” – “Ка” на душата, привързано към земята, отговаря на призоваването на средния спиритуалист и нерядко се наблюдава над гробовете или пък при отделяне от тялото в момента на смъртта.

То действа също в чувствените сънища, доколкото тази субстанция е създадена от низшия, или чувствения, полюс на човешката природа. Тъй като то представлява съвършено повторение на физическото тяло, то нерядко погрешно го приемат за самото умряло лице.

Понякога преди смъртта това “Ка” придобива толкова мощен контрол над тялото, че напълно измества истинската същност на човека - неговата душа. И тогава в този човек се наблюдава невероятна промяна към лошо. Такава промяна може да се случи поради повреда на физическото тяло или мозъка, парализираща някой духовен или мозъчен център, което е възпрепятствало естествения контрол на затворената в тялото душа, оставяйки го на милостта на елементарните сили на това низше “аз”.

Видът на това създание в болшинството от случаите е такъв, че изпълва с ужас или отвращение всяко сърце. Ще получите известна представа за неговия външен вид и наклонности ако осъзнаете, че всяка егоистична, чувствена, злобна мисъл, отгледана и изпратена от вас, а също и природата и мощта на силите, освободени при всички подобни постъпки, извършвани от вас в живота, се концентрират и материализират в това низше “аз”. И ако вие осъзнаете също, че това “аз” е снабдено със самомнението на еснафа, с неговото умение да допуска компромиси, предателство, то на вас ще ви стане ясно, че такава същност, естествено, се стреми да въведе в заблуждение (заблуда) слабия човек по отношение на неговия (своя) истински характер и претенции, а също и (и дори) за своята външност, за което той (тя) се старае да замъгли ума на наблюдателя.

Накратко казано, това е и дяволът, въплътен в човешка природа. Такъв дявол живее във всеки човек и в зависимост от вътрешните душевни качества може да бъде слаб или силен. И този дявол, подобно на това, с което е изкушавал Исус, винаги “въздига душата на висока планина” и й предлага всички “земни царства”. Това значи, че той винаги залага на честолюбието и алчността на човешката природа и се опитва да направи сделка с обитаващата вътре душа, предлагайки й

неща, които всъщност е безсилен да даде, в замяна на благосклонността и предаността на душата, тъй като той може да съществува само с нейно съгласие.

Ако реалността на съществуването на силите на това друго, низше "аз" бъде напълно осъзната от душата, тази антитеза на низшето "аз", то опасността да пострада от неговите хитри ходове и уловки многократно ще намалее.

Всички истински неофити знаят, че то се изправя против тези сили и принципи, в които е облечена човешката душа. Но ако ние можем да приемем и осъзнаем неизменната и нерушима истина на думите "Аз съм всемогъщ", то ние ще разберем, че сме способни да преодолеем злото и да направим безсилен този демон, този най-зъл враг, приел човешки облик, за да въвежда в заблуждение.

Доброто е всемогъщо. Злото или тъмнината може винаги да бъде разсеяна с добро - със Светлина. Но вие няма да можете да победите злото с отричане на съществуването на тази твърде материална същност, както биха искали някои, тъй като с това отричане вие само ѝ придавате сила и мощ, прибавяйки още една лъжа към тази, която първоначално е послужила за нейното създаване. И някога в бъдещето тази същност, унищожавайки издигнатите с това отричане граници, ще разруши хармонията във вашата аура и ще ви се наложи да се съобразявате с нея.

Вие трябва с всички сили да утвърждавате могъществото на доброто, едновременно отъждествявайки с това добро своето висше "Аз". Държейки постоянно в ума мисълта за такова отъждествяване, вие с това ще игнорирате напълно своето низше "аз", а това е единственото, от което то се бои. С вашия отказ да го снабдите със субстанцията, която му е нужна, за да живее, тоест със субстанцията на вашите собствени зли мисли и думи, неговата сила пресъхва, то става все по-малко и по-малко плътно, и след смъртта, и даже още преди нея, бързо се разрушава. Така се случва с Учителите и напредналите чела, които са унищожили своето низше *"аз",* побеждавайки го с добро и изменяйки по този начин неговата природа.

Казано е, че Великият Учител няма сянка - крайно рядко е да се види сянка в такова общество.

Не подхранвайте, не отглеждайте това низше "аз" със своя страх пред неговото въздействие или пък с угодливо признаване на неговата сила над вас.

Старайте се да осъзнаете истината на думите: "Аз съм един с Бога и с цялото Добро; злото няма сила над мен" и, признавайки злото за безсилно, вие ще се освободите от неговата власт. Именно признаването на това низше "аз", облечено в присвоен вид - формата на умрелите приятели, прави толкова опасно място спиритичните сеанси, тъй като почти всички достоверни материализации се извършват от низшето "аз" на медиума, което се облича в образ в мозъка на питащия посредством магнетизма на последния.

Съзнателният живот на низшето "аз" преминава на низшия астрален план, именно затова то има достъп до астралните записи. Понякога такава същност може до известна степен да каже истината и да предскаже нещо правилно, особено ако с това тя може да си придаде по-голяма значителност. Но като правило на него изобщо не трябва да се доверявате, тъй като неговата натура е твърде изменчива. И истинската цел на неговото съществуване се състои в това да съхранява или концентрира преходното зло в човешката природа вътре в някаква форма, или сфера, където то може да бъде по-лесно и по-бързо разрушено, или по-точно

изменено от въплътеното *его* в добро, когато повторно му се предостави възможност да плати кармичните дългове, натрупани в миналите животи, дълговете, създадени в резултат на лошите мисли и постъпки.

Всеки нормален човек повече или по-малко осъзнава съществуването на това низше “аз”. По време на сериозни изпитания именно неговият глас се чува от вътрешния слух, нерядко карайки да се повярва в Божествена намеса. Но този глас, един път разпознат, може да бъде заставен да замълчи.

Само Посветеният от висока степен може да приведе душите на две индивидуалности в съзнателен контакт, ако те пребивават на различни планове. Но доколкото за душата, освободила се от връзките на материята, често това е твърде вредно, то се прави само в изключителни случаи по важен повод.

ЗАКОНЪТ ЗА ПЪРВОРОДСТВОТО

НАСТАВЛЕНИЕ 115

Светът кипи от недоволството на човешката раса и само малцина в този огромен тигел могат да овладеят елементариите на своята низша природа и да придобият умствено равновесие, необходимо за да проумеят основната причина на това недоволство.

Законът на Мирозданието не може да се нарушава или да се пренебрегва, без това да не донесе съответстващо страдание на неговия нарушител.

Болшинството обитатели на тази мъничка, ограничена земна сфера са дотолкова силно оплетени и притиснати от условията, създадени от самите тях, че нямат нито време, нито желание да постигнат или приложат тези знания и мъдрост, които е придобило само нищожно малцинство. Това малцинство, което във всеки век се посвещава на съзерцаване и изучаване феномените на Вселената, на законите, управляващи я в най-дребните прояви на живота, а също и на законите, управляващи я като единна, съставна, сложна същност. В течение на много векове човекът е узурпирал функциите на Божествения закон и, преследвайки своите лични цели, е продължавал да причинява мъка и страдания на своята раса. Пълното или частично осъзнаване на тази истина от масите е довеждало до постоянни бунтове, което е и трябвало да се очаква когато злоупотребата с положение и власт е ставала очевидна за всички. Но всички тези събития ни най-малко не отменят тази най-важна истина, че централизацията представлява единственият закон, при който може да съществува и процъфтява животът в течение на какъвто и да било период от време. Затова нищо не може да оправдае нарушенията на този закон от група ученици, поели задължението да следват този закон, за да стигнат по този начин до светлината и свободата на съвършения живот под ръководството на тези, чието послушание на същия този закон ги е извело от условията на този разнороден, неорганизиран живот, в които живеят сега болшинството от хората.

Дотогава, докато ученикът е съгласен да остава безпомощен и безсилен в условията на ежедневието, нямайки възможност честно да служи и да издига

масата угнетени, безправни събратя и без да се стреми към нещо по-голямо, неговото право на свободна воля ще запази за него тази привилегия, ако, разбира се, това може да се нарече привилегия. Но ако той желае да избегне дадено робство и да поведе след себе си другите, то за това съществува само един път. Обикновено смятат, че има и друг, а именно пътят на уединението и изолацията. Но и той е само една от пътечките на единния път, тъй като такова уединение се препоръчва на висшето “Аз” или на някой Посветен за особена цел и за определено време, със завършването на което законът задължава отшелника да се завърне към изпълнението на своя дълг, където и да се случва това.

Недостатъчната вяра в извечното предназначение на нещата и в Божествената Справедливост, желанието да се избегнат последствията на извършеното и преди всичко нетърпението при привидното забавяне на процесите във времето, отново и отново потапят човека във водовъртежа на възмущението и недоволството, от който той не се стреми особено да се измъкне. И така ще продължава дотогава, докато на външния план на този свят не бъде създадено силно, обединено, безкористно общество, достатъчно мъдро, за да се подчинява на закона, общество, съставено от тези, които физически и интелектуално ще бъдат способни да улавят, тълкуват, а също да обучават на тези елементи на езика на мистериите, посредством който същества от други, по-развити сфери ще могат да общуват с хората от Земята.

Тези, които ви съобщават тези истини, не носят отговорност за създаването на самия Закон, както и за непрекъснатото му нарушаване от хората. Те могат само да ви изложат истините, на които са ги научили Животът и подчинението на Закона.

Ако на вас не ви се удава да проумеете необходимостта от съществуването на този Закон или да разберете логичността на нашите аргументи; ако вие бъркате резултатите от личното неподчинение на изискванията на Закона със самия Закон и по такъв начин не сте в състояние да си съставите правилна представа за Божествената цел, на която той служи, тоест за завръщането на Блудния Син в лоното на Отца; с други думи, ако вие не сте в състояние да постигнете необходимостта от инволюция на материята, то, наистина, е трудно да станете победни при такъв недостиг на сила и мъдрост.

Човекът дотолкова се е отдалечил от правилния Път в течение на дългите векове, изминали от времето, когато Боговете са живели заедно с хората и са ги управлявали в Любов и Справедливост, че великият космически идеал на Братството се е изродил в идеята за управление от един човек и всеки е вярвал, че именно той е и нужен за това. Въпросите за еволюционния статус, божественото право, по-доброто интелектуално, морално и духовно въоръжение, или надареност, са оставали без внимание или са се поставяли под съмнение у болшинството хора, стремящи се да намерят някакво средство за подобряване на съществуващите условия. Единственият съдържащ голяма доза истина пункт във всички привеждани от тях аргументи е основан на вродените способности на такъв съвършено развит човек, а също на трудностите за привличане на хората към управлението.

Боговете, Девите, Посветените и Учителите, бидейки достатъчно развити и знаещи, с това са доказали, че те са способни на такова властване. Но свойственото

на човека самомнение го довежда до заключението, че дори и да е достатъчно компетентен за такова водачество, то трябва повече или по-малко да подходящ за това още *сега*.

При това се игнорира цикличния закон за първородството.

Всичко, което Аз казах, се отнася на първо място към задълженията и положението на учениците от Бялата Ложа, които са станали такива благодарение на желанието за ускорено развитие.

Ако човекът е готов да води живот, задоволявайки се с условията, които му предлага светът, значи той е съгласен да зависи от земните условия и мнения. Но ако той иска да продължава живота в качеството на ученик, то трябва да бъде готов да се подчинява на законите на ученичеството или на Вселенските Закони, основаващи се на геометрически точен фундамент. Наистина: "първият ще бъде последен" и всяка спица на въртящото се колело на живота ще стане, когато дойде нейният ред, най-горна. Тогава защо трябва да с стараем да изкарваме колелото от равновесие, избутвайки някоя спица нагоре извън нейния ред?

КАКВО Е ЛЮБОВТА?

НАСТАВЛЕНИЕ 116

Твърдейки, че любовта зависи от уважението, вие съвсем не знаете и никога няма да можете да узнаете какво е любовта и за сметка на какво съществува тя, докато заради любовта вашата собствена глава не се преклони, а вашата собствена душа не бъде стъпкана в калта и осъдена на презрение от обществото. Дотогава няма да разберете също и защо мъжете и жените са се подлагали на кладата на самопрезрението и самоосъждането, извършвайки простъпки, за които биха осъдили другите; простъпки и дела, които - те са знаели - трябва да се изправят пред съда на тяхната собствена душа - и всичко това заради любовта.

За да разберете това вие трябва да имате известна представа за силите, действащи вътре и около вас; също вие трябва да знаете нещо и за съвсем малките животи, съставляващи тези сили - достатъчно могъщи, за да покорят всичко, освен волята на вашия дух.

Като правило, човек изобщо не осъзнава, че с много свои постъпки поставя себе си в зависимост от множество напълно определени подкласове живот – такива подкласове, всяка отделна единица на които е също такава реалност и даже индивидуалност, както и всяко друго създание в царството на природата. Незнанието за проявата на своите собствени съзидателни сили във вътрешните царства на живота често отдава човека на милостта на неговите собствени творения.

Непризнаването на този факт лишава човека от способността да управлява такива същности. Неговото презрение към това, което той счита за предразсъдъци от миналите векове, неговата абсолютна вяра в постиженията на съвременната наука представляват за него огромно препятствие и пречка. Той не може да разбере, че древните, предприемайки изучаване на живота от точката, която съвременната наука едва е достигнала, са довели своите изследвания до такива сфери на живота, към които съвременните учени едва са се приближили в своите

открития. Древните са забелязали, че това, което ние сега наричаме степени на сила и енергия, се явява определени видове разумен живот с тяхното собствено управление и закони и че тези безкрайно малки животи са неразривно свързани с всички други големи и малки разреди на живота.

Мнозина признават, че електрическия разряд оказва върху тях особено въздействие - или угнетяващо, или възбуждащо - в зависимост от обстоятелствата. Но кажете на човека, че неговите усещания се дължат на непосредствения контакт с безброй огнени животи - с елементалите, които присъстват при всяко пламване на огъня, при всяко отчасти видимо, блещукащо образувание на небето - с тези съзнателни създания, непрекъснато атакуващи неговите нерви, отнемащи или пък даващи една или друга порция огнени сили, които са тяхна естествена основа - кажете му всичко това, и вие ще предизвикате само скептична усмивка у своя слушател.

Вероятно ви се е случвало да виждате огромни ята птици-разрушители, които налитат на градините и полята напълно опустошавайки ги; или още по-вредни насекоми, поразяващи като чумата огромни участъци земя, унищожавайки всякаква зеленина. И макар че опустошенията, причинявани от милиарди негативни огнени елементали в човешката раса или нация не са толкова забележими за нашето око, все пак резултатите от тяхното налитане са до известна степен сходни. То неизбежно води до голяма загуба на физическа и нервна сила у отделни единици от тази раса. Противодействащата сила на човешката воля и ум в значителна степен избавят от влиянието на тези малки животи, обаче при това винаги се получава определена загуба на нервна сила, която впоследствие трябва да бъде запълнена, иначе жертвата ще се окаже беззащитна пред някоя друга враждебна сила.

Тези малки животи са всичко на всичко само една редица от войници сред неизчислимите легиони, въвлечени във великата битка на живота. Не трябва нито да се боите от тях, нито да ги презирате, но трябва просто да ги удържате на техния собствен фланг на боевата линия.

Те както и човекът са подчинени на универсалния закон, и са подложени на същите тези влияния. Те са безотговорни и следователно са бездушни и се подчиняват на волята и мисленето на висшите видове живот. Те се явяват причина за много епидемии. Понякога те оказват ужасен натиск върху нервите и сивото вещество на мозъка поради осъзнатата или неосъзната зла воля на някое лице. А тъй като всичко това е чиста истина, то не заслужават ли те да се заемете с тяхното изучаване и да се опитате да се защитите, доколкото е възможна такава защита?

И това Ме връща към началото на Моето повествование. Колкото по-високо се намират някой атрибут или енергия върху ска́лата на живота, толкова по-мощни както в доброто, така и в злото са те. И негативният аспект на любовта върху тази ска́ла предизвиква най-жестоките, най-сляпо безразсъдните, егоистични и разрушителни от елементалните огнени животи.

Позитивният аспект на същия атрибут е нещо обратно във всички отношения. Малките животи, които се проявяват в резултат на действието на позитивния аспект на любовта, притежават твърдост на волята, способна към различаване и безкористност. Затова каквото и да представлява обектът, възбудил в сърцето на човека позитивния аспект на това качество - било то вещ или живо

същество, започва непрекъсната бомбардировка от тези малки животи и, следователно, постоянно увеличаване на силата и мощта на качествата, които са особено активни в малките животи на позитивния аспект на този атрибут. И тогава волята и ума на низшия човек се укротяват и сдържат.

Такъв човек не може да се освободи от своята зависимост от тази вещ или персона, даже и да иска, поради това, че нито характерът, нито качествата, нито недостатъците на този обект, колкото и да е лош, не могат да повлияят на хода на нещата.

Когато силата, съдържаща се в тези малки животи и активизираща ги, се изтощава от времето или благодарение действието на събудилата се духовна воля и душата се освобождава от тази робска зависимост, мощта на позитивния аспект на великия Принцип на Любовта се пренася от един към много. И тогава егоистичното удовлетворение, радващо дотогава с предаността към един обект, надраства своите граници и се увеличава хилядократно.

Едва тогава събудилата се душа познава какво е истинска Любов.

ВЕРИГАТА НА ТОКА НА ДУШАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 117

Разбирате ли вие поне в най-малка степен колко близо влизате в допир и колко здраво сте свързани с центровете на Всемирната Ложа във всички светове и пространства, веднага щом божественото висше "Аз" започне да се събужда във вашата душа?

Всеки такъв център има също толкова определена връзка с всяка човешка душа, каквато имат безжичните електрически устройства на големия океански параход с подобните приспособления на земните височини. Вашата неспособност да осъзнаете този факт е обусловена от парализата на тези станции или центрове във вашите собствени тела и души - парализа, предизвикана от изпуснатите или отхвърлени възможности, или от повреждането на вашите центрове от порочни мисли и постъпки. И даже ако за вас засега е невъзможно съзнателно и обмислено да изпращате вашето съобщение непосредствено във всички тези големи центрове, много от тях улавят вашите смътни откъслечни послания, вашите стремежи и желания, и отговарят на тях, макар вие да не се досещате за това.

Понякога вие считате тези отговори само за колебания или движения на вашия собствен ум. Понякога вие ги подтискате и ги гоните от вашето съзнание, тъй като те ви карат да направите това, което не ви се иска. Друг път вие се спирате удивени от това, че някоя съвършено непозната мисъл или дума чукат на вашето съзнание и се опитвате да намерите обяснение за това.

Цялата човешка раса е свързана с мрежа от звукови и светлинни вълни, и мислите и думите на всеки човек проникват в мозъка и психичните центрове на другите хора с огромна сила и активност. Но само достатъчно развитият окултист може съзнателно да направлява съобщенията, пренасяни от тези вълни, натам, накъдето иска, тъй като някога той е събудил атрофиралите, необходими за това центрове на мозъка и тялото. И все пак всеки нормален човек може да направи

същото, стига само да пожелае да изразходва определено време и усилия, напълно предоставяйки своето ръководене на един от тези, които действително са способни да го наставляват в тази велика и универсална наука.

За нещастие на многото искрено търсещи непрекъснато се увеличава класа на псевдоокултистите, претендиращи за учителство, но преуспяващи само в моралната и физическа гибел на своите жертви.

Най-първата необходимост, осигуряваща надеждността и ефективността на наставленията, е такова очистване на ума и тялото, на което ще се съгласят само много малко от представителите на земните раси на нашето време. Но в едно вие можете да бъдете напълно уверени: мъжът или жената които заявяват, че именно те притежават силата за развиване на същите тези отдавна атрофирали центрове, непременно ви заблуждават, тъй като вашият истински наставник ще дойде при вас съвсем не така, ако вие докажете, че сте достойни за това.

Когато вие бъдете готови, вашето собствено висше "Аз" ще ви извести и за средствата, и за метода, и за учителя, тъй като това висше "Аз" постоянно е във връзка с висшите "Аз" на другите, и само то е способно да забележи нужната линия и кръга, който определя границите на възможностите на вашия индивидуален разум. И по тази линия то ви свързва с тези, които кармично стават ваши ръководители.

Тази линия или верига е Груповата Душа, част от която вие се явявате. Само такова общуване със съзвучните души, за които Аз споменах, е възможно в този век за съвременната човешка раса. Тези души са напълно достатъчни, за да удовлетворят духовните потребности на средния човек особено дотогава, докато той не е надхвърлил този кръг.

В друг век, в други раси този кръг ще бъде разширен до съобщества на групови души, в които в сравнение с натрупванията на една такава група ще бъдат достигнати по-дълбок ум, по-разностранен опит, по-богоподобна мощ, а еволюцията на човека ще го постави в бъдещите векове в такива отношения с тези грандиозни центрове, при които той ще може да се ползва от тяхното знание и сили.

Възможностите на човека са безгранични. В такъв случай какво можете да направите вие - тези, с които говоря Аз? Да се удовлетворите от пребиваването в бездействие или да загубите вашето време в празни занимания, приказки, безсмислени развлечения, изпускайки своите възможности само защото те могат да ви донесат страдания, да изискват от вас някаква жертва, усилие и търпение? Или, пренебрегвайки предупрежденията и молбите на вашите сегашни учители да рискувате подобни възможности в полза на някакъв рекламиращ и възвеличаващ себе си шарлатан и измамник? Възможността за мъдрия избор е във вашата воля. Изборът е за вас, но трябва да се научите да избирате чрез жертва. Токът, приведен в действие от вашите мисли, трябва да бъде силен и чист, а също да е способен да премине през препятствията както светлината се предава от единия полюс към другия; или даже през такива условия, които могат да се сравнят с късото съединение в електрическата мрежа; и дотогава, докато възникват препятствия вследствие на егоистични или нечисти желания, вие няма да постигнете необходимото, съзнателно, обединение на вашия разум с разума на тези, които се намират на висшите центрове на вашата верига.

МЯСТОТО НА МОЩТА

НАСТАВЛЕНИЕ 118

В дните, за които древните мъдреци са говорили като за "последните потоци", се излива духовна сила, която като никога още в историята на сегашния век оросява душите на озарените със светлина и пробужда мисъл за духовната основа на живота даже у егоистичния човек, призовавайки към това, което може да се нарече сърдечната страна на човешкия живот.

Това е силата на Христос, силата на Любовта - преобразуваща, съзидателна, универсална огнена сила, изпращана от Сърцето на Бога, Светия Дух, която винаги предшества Пришествието на Великия Аватар, за да подготви народите на земята за Неговото идване. Тази огромна сила действа на различните хора по различен начин, съгласно тяхната природа и способност за проява на възбужданите от нея качества и желания. На някои тя действа като призив към обединяване на народите за протест против несправедливостта; на други - като гласът на "викащия в пустинята", повеляващ им "да търсят нищите, хромите и слепите" с тялото и душата. Към трети тя идва заедно с мощта на Великия Целител, извеждащ ги от робството чрез страдания и болка. Към тези малцина, които могат да уловят този едва чуван шепот "търси вътре в себе си", който идва от централната точка на нейното притегателно движение и към който му се подчинява, тя идва като подтик към свръхчовешко усилие да придобие това, което той търси. И именно върху такива хора се съсредоточава, върху такива се изразходва тази сила, тъй като в други векове те ще могат да я предадат на другите раси. Тези, другите, могат да забравят за нея по време на напрегнато изпитание и нещастия, които неизбежно ще легнат върху плещите на света при събуждане на низшия полюс на същата тази сила, доколкото низшият полюс на всяка сила и форма на енергия - духовна или материална, непременно трябва да се събуди когато противоположният полюс е изразходвал своята мощ; но не и "тези малцина", към които Аз се обръщам сега, тъй като само те ще могат да намерят зърното на тези истини, за които говоря Аз.

Всеки атом на материята има своята духовна основа. И само духовният човек, който е с чисти мисли, самоотвержен и всевместващ - само такъв човек може да обедини своята съзнателна индивидуалност с духовната основа на материята. Сключеният по такъв начин съюз принася по-нататък и плодът на това единство - съзидателната, преобразуваща и разкриваща мощ.

Наблюдавайки растежа на човека, растението или кристала вие виждате постоянни промени: разпадане на масата на материята молекула след молекула.

Вие наблюдавате възникването на нов живот от привидно мъртвото семе или корен, и тази велика тайна ви разтърсва и поставя в тупик. Вие не можете да забележите това, което е очевидно за великия Провидец - тясната връзка на духовната основа на зърното или корена с обкръжаващото и пронизващият го Световен дух; новият съюз на отделния живот с универсалния живот; взаимодействието на личната любов с Космическата Любов; осеняването на отделния лъч светлина от великото Духовно Слънце. Вие можете да видите само

резултатите на тези процеси, освен ако вие не сте “един от малцината” - един от споменатите от Мен Провидци.

Ако вие не сте един от тях, то, съзерцавайки чудесата на това, което се нарича духовно или ментално лечение, удивителните демонстрации на психически феномени, тайнствените прояви на хипнотизма, месмеризма и физическата наука, вие можете да се задоволите с техните обикновени разяснения. Но вие няма да можете да постигнете истинската същност на всички тези привидни тайни дотогава, докато не достигнете състоянието на мъдрост. Но, деца Мои, вие никога няма да достигнете това състояние ако сте привързани единствено само към материалните вещи или към земните създания и не ги изпуснете от ръцете си.

Окръжността не може да се допре до централната точка на кръга; тя трябва да се разруши и да бъде погълната атом след атом, преди да може да погледне в обозначените с тази точка дълбочина - в тези дълбочини, където в съвършено самоотвержено единство съществува основният източник на Желанието, Волята, Решимостта и Предаността - Божествената Любов, която привежда в движение таящите се в ума съзидателни сили; сили, които могат да създадат атом, човек и цял свят съгласно техния божествен прототип.

Подобното не само търси, но и намира подобно, и само Любовта може да намери Любов.

Аз не мога да ви кажа, а и никой друг няма да ви каже как да предизвикате в себе си Любов. Аз мога само да укажа как да се подготвите за нейното идване, но обикновеният човек, а и ученикът ще помисли, че това е твърде трудно и в същото време той ще прилага също толкова трудни методи за достигане на къде по-малко значими резултати.

Той ще жертва себе си и тези, които го обичат; той ще отдаде храната, облеклото и даже самия живот в търсене на някакви материални неща; той ще бъде усърден в тренировките, доказвайки своето физическо превъзходство, което се отразява по-жестоко на неговото физическо тяло, отколкото тези способи, които Аз указвах.

Той ще насилва своя ум, докато не му се завие свят и не се изтощи нервната сила, докато не изпадне в старчески маразъм. И всичко това за да изпълни някакъв план, който той счита за велико дело, докато в същото време половината от същите тези усилия в правилното направление би му дало тяло на Херкулес, ум на Юпитер и дълголетие на Матусаил.

Същите тези старания и усилия, същите тези жертви, обусловени от мотива на пробуждащия се в неговата душа отговор на тази духовна Любов, която винаги зове за допускане и обединяване, биха му дали безкрайно повече, отколкото може да постигне неговият ум.

Точно така, както конструктивните сили на природата образуват материалните форми посредством разширяване и преумножаване, така се формират съзидателните и конструктивни сили сами по себе си. Както клетките на кръвта се разрушават и отново се заменят от други и то в по-голямо количество, подчинявайки се на действието на законите на физиката, така и най-дребните съзидателни сили намаляват, смаляват се, а после нарастват и отново се увеличават под действието на висшите закони върху духовните основи на техните най-дребни

животи. От мъртвата форма отново и отново се възражда нов живот, и така се случва навсякъде.

От мъртвите и разрушаващи се клетки на вашите тела могат да възникнат нови живи клетки посредством усилване и умножаване на най-дребните съзидателни сили, образувайки нова кръв, нова тъкан и нови тела, ако установите този божествен съюз между Любовта на вашата собствена душа и Вселенската Любов, която я заобикаля и пронизва.

ЗАКОНЪТ ЗА ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИТЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 119

Дванадесетте дома на Зодиака, дванадесетте космически раздели, символизирани от групата Аватари на Христос, а също и от Исус и Неговите ученици (включително Юда и този, който е избран на мястото, заемано от него) и всички други групи, символизиращи този особен раздел на Космоса - дванадесетте големи раздели на всички велики храмове, пирамиди, човешкото тяло - всички те, а също и много други дванадесетични структури са символи на характерните качества, атрибути и сили на душата, въплътена в плътна форма.

Всички те са пасивни на вътрешния (по отношение на физическия) подплан, но с растежа и развитието на органите и центровете на човешкото тяло стават активни. Те са постоянни, непоколебими и неизменни в своята същност на висшия духовен план и се подчиняват на управляващите го закони.

Негативните аспекти на тези принципи нямат проявени проводници или центрове на плановете на истинския живот - на духовните планове. Силата на тяхното влияние е ограничена от менталната сфера на сформирания физически живот.

За да изразим гореуказаните принципи с техните качества и атрибути на език, разбираем за средния ум, ние трябва да се ограничим до употребата на общоприети термини, фактически изразяващи само малка част от смисъла, тъй като тези принципи вместват много от това, което е неизразимо с думи.

Тези принципи са: Любов, Воля, Мъдрост, Знание, Вяра, Надежда, Истина, Справедливост, Преданост, Честност, Служене, Подчинение.

Всички свойства, всички термини, които биха могли да изразят принципа, указан в който и да е от тези родови термини, ще бъдат вибрации на един от видовете движение, изразени с този термин. А свойствата на негативния аспект на родовия термин по отношение на принципа представляват вибрации, които са само отражение, или изкривяване, на позитивния принцип, тъй като принцип на злото като такъв няма и не може да има. Например негативният аспект на принципа на Знанието е принципът на невежеството. Но невежеството не е активно, само по себе си то е нищо. Същото е и с негативния аспект на принципа на Справедливостта. Противоположност на Справедливостта е несправедливостта и тя е преходна. Неверността е негативният аспект на Предаността, противоположен на нея; в своята същност това е нищо, но когато при това едновременно се проявява енергията на активния, принцип, например на Служенето, то неверността поражда

силата на предателството, което подрива силата на позитивния атрибут на Предаността. Когато се стеснява някой от принципите, то триадата от принципи, с които той е свързан, също страда в съответстваща степен.

Затова в случая с Юда, когато е бил подронен принципа на Предаността по отношение на групата на Христос, са пострадали съответно принципите на Честността и Служенето.

Аз избрах Юда в качеството на илюстрация на великата истина само защото резултатите от неговото предателство, неговата невярност след тържествено обещание в служене на Исус, са общоизвестни. Всеки човек, имайки в себе си тези дванадесет принципа, се управлява не само от тях, но и от техните противоположности, и сред тях няма нито един толкова пълен с пагубни възможности, както противоположността на принципа на Предаността. Демоничните сили на тъмната страна на живота знаят, че, подлагайки на нападение верността на човека, те нанасят удар по самата цитадела на неговата еволюция, която по най-непосредствен начин зависи от силата на неговата преданост към всичко, с което той е свързан с отношения на определено задължение. Неговото привличане към духовната страна на своята природа, даже самата негова способност да застане на пътя на придобиване на сила - всичко зависи от проявата на този принцип на Верността.

Оттук не е трудно да се разбере защо душата несъзнателно избягва открито да проявява вероломство и защо актът на предателство възбужда много повече презрение, ненавист и страх, отколкото която и да било постъпка на човека. И именно предателството, извършено от Юда, много повече от всяко друго е направило неговото име нарицателно и е определило целия негов характер и индивидуалност като олицетворение на злото, зачерквайки от паметта всички негови добри качества. Не се помни нито едно от тях. И няма нищо удивително в това, че ако наричат някого „Юда“ това веднага изразява характера на този човек, отделяйки го сред всички други, даже и ако тези други имат в своята природа семена на същия плод, които с времето ще дадат кълнове. Както беше указано по-рано, високата вероятност на такива непредвидени обстоятелства и случаи, които се проявяват неизбежно като крайни резултати на предателството, и напълно естественото желание да се предотвратят те на всяка цена, влече след себе си сурово осъждане на виновния.

Това, което е истина по отношение на следствията от действията на негативния или опозиционния аспект на един от тези големи раздели, е също толкова истинно и по отношение на всички останали, и за да разберете себе си и да си създадете ясна картина на своето висше „Аз“ в противовес на низшето, вие трябва да разберете, че в същата степен, в която тези гореспоменати дванадесет принципа и атрибути са активни и затова способни да удържат и направляват противодействащите им сили, които са активни преимущество в материята, в същата степен вие имате личното висше „Аз“ и оттук - вечното съществуване, тъй като висшето „Аз“ е съвкупност от тези принципи.

Постепенното разрушаване на проводниците на назованите принципи вследствие злоупотребата с тях или пренебрегването им създава в крайна сметка бездушни същества. В такива случаи се образува определена пропаст между висшето „Аз“ и личността. Следователно, до каквато степен вие осъзнавате

активното съществуване на дванадесетте принципа във вашата аура, до същата тази степен вие можете да бъдете уверени, че вие сте единни с Бога и притежавате разпознаващо висше „Аз“.

Един от основните закони на духа, а също и на материята гласи, че подобното привлича подобно. Еволюцията на която и да е конкретна форма изисква подчинение на този закон. И в същото това време, когато законът за противоположностите е неоспорим и нито една форма на силата не може да бъде проявена без нейната противоположност, висшият закон задължава истината и правдата да търсят истина и правда, а лъжата да търси лъжа. Правдата няма да привлече лъжа, както и лъжата няма да привлече правда, тъй като те са противоположни и антагонистични едно на друго.

Нали вие не можете да си представите съществуването на сърдечна дружба между Посветен от Десния Път и Посветен от Левия Път.

Маслото и водата никога не се смесват без добавяне на някоя друга субстанция, която да разтвори и разедини молекулите на двете вещества и да ги комбинира в съвършено друга форма. Душата не може да признае или да приеме съществуването на духа, докато тя не възприеме неговата природа. Низшето „аз“ не може да разбере и оцени висшето „Аз“, докато не привлече и асимилира неговите атрибути и не се съедини с него в едно цяло в неговата собствена същност, изменяйки по такъв начин своята природа.

Тези атрибути представляват самата субстанция на висшето „Аз“. Те създават неговата форма и същност под управлението на също толкова определени и нерушими закони, които управляват поглъщането, асимилацията и умножаването на субстанциите, формиращи живите тъкани на човешкото тяло.

С други думи, човешкото *его* трябва да се облече в субстанцията на универсалното висше „Аз“, за да създаде живо огледало, отразяващо тази субстанция в душата, на която тя помага да го построи.

Тази душа не може да притежава съзнанието за Любов, Мъдрост, Истина или какъвто и да е друг атрибут на Бога, а следователно, в нея няма да има и осъзнаване на Бога дотогава, докато всеки от тези атрибути не бъде развит в самата нея.

Предвид този факт нужно ли е да се учудваме, че висшето “Аз”, Бог, за болшинството от хората е нещо смътно, неосезаемо и призрачно?

Ако вие излеете водата от два пълни съда заедно, то смесилите се молекули на водата ще образуват една течност. Когато атрибутите на Бога и подобните им атрибути на човека се срещнат и съединят, то вече няма да има разделение между Бога и човека. Подобно на съединяващите се в истински брак, тези двама ще станат Един.

ИЗТОЧНИКЪТ НА ЗЛОТО

НАСТАВЛЕНИЕ 120

Вие ще направите прискърбна грешка, ако сметнете членовете на различните Степени и Ордени на Бялата Ложа за окончателни, завършени произведения на Живота - за подобни на Бога съвършени същества. Докато *егото*

съхранява тялото - било то тяло духовно, астрално, уплътнено астрално или физическо - то не може да бъде съвършено в такъв смисъл, в какъвто е съвършен Абсолютът. Пропастта между духа и материята е непреодолима, и преди тя да може да бъде премината материята трябва да се превърне в чиста енергия.

До тогава, до когато човек съхранява качеството на материалното съществуване, над него ще господстват в по-голяма или по-малка степен силите на Ревността и Завистта. Често бъркат тази сила със силата Ревностност и това не е чудно, тъй като Ревностността се явява позитивният, а Ревността - негативният аспект на същата тази сила. Даже Високият Посветен може да ревнува в този смисъл, в който Моисей е провъзгласил за ревнив Бога, тоест ревнив за доброто, а не към доброто.

Аз отделям тази сила сред многото други активно действащи в материята по поради това, че тя се явява една от първите еманации на формите на енергията, която е основен принцип на това, което човек нарича Зло.

Думата „Инерция“ много по-близко изразява разбирането за характера на тази енергия, от която могат да се развият качествата, наричани зло, от която и да е друга общоупотребима дума. Предназначението на тази енергия в схемата на манифестацията трябва да бъде очевидна за сериозния изследовател на тайните на физиката и метафизиката.

В едно от неотдавнашните изобретения на човека - фонографа вие можете да видите нещо като илюстрация на процесите на съзидаване и проява на живота посредством съзидателната, оплодотворяваща енергия на Звука.

Атомната субстанция на нотата, на произнесения звук или на звука, разпространяваща се чрез ефирните вълни, се събира във фуниеобразно устройство от дърво или метал и се кондензира в една точка върху острие. Събраната по такъв начин концентрирана сила става не само достатъчно мощна, за да направи видимо бразда или вдлъбнатина върху по-мек материал, но е способна също да отложи самата субстанция на тези звуци вътре във вдлъбнатината. Тези звуци могат да бъдат възпроизведени по-късно, когато острието на друг инструмент, прикрепен към съответна тръба, се допира до вдлъбнатините, които към този момент вече са били пренесени върху по-плътно тяло, наричано запис.

Когато кондензираният звук, съхраняващ се в най-дребните сегменти на повърхността, създадени от нотата или някаква дума, влиза в допир с острието на втория инструмент и взаимодейства с него благодарение силата на триенето, той веднага започва да се разпространява и в края на краищата излиза през фунията или тръбата на втория инструмент със също такава гръмкост и сила, както и при неговото първоначално звучене.

Съзидателната енергия на Звука, носена от Светлината, по същия начин се кондензира и съхранява в безкрайно малка точка, отлагайки се в пространството, обкръжаващо молекулите на жизненото вещество на мъжката сперма и женската яйцеклетка.

Давайки вход или изход на енергията на вътрешните състояния на живота, това пространство по своята природа е сходно с природата на вихревото движение и също напомня фуния. Когато в матката (аналогична на фунията) се отлага жизненото вещество, то инерцията, която дотогава я е удържала, не допускайки в

това пространство праничви сили, се преодолява, двете жизнени остриета посредством физическия контакт се освобождават и зачатието завършва.

След това принципът на Формата, приведен в действие от Фохат (Звукът), управлява формирането на утробния плод до неговото пълно съзряване.

Забраненият плод на Дървото на Едем - Дървото на Доброто и Злото - има своята аналогия с енергията на инерцията. Не е трудно да се забележи, че изучаващият този въпрос при споменаване на Дървото на Доброто и Злото почти неизменно се устремява в размишления за съзидателната сила и нейните функции, макар че той може да се окаже не в състояние да намери логично обяснение на това.

Да се направи тази истина разбираема за тези, които не притежават аналитична нагласа на ума, е достатъчно трудно, но все пак това е необходимо, за да се разбере тайната на живота. За да постигнете тази идея, вие преди всичко трябва да си представите цялата материя, сила и енергия сякаш в състояние на Пралайя и след това да си въобразите резултата от първия трепет на действието на Фохат (скритата енергия на звука), когато всички дотогава спящи енергии са се събудили за действие чрез „Словото“ и в строга последователност се е осъществило разделение между различните им форми.

Пространството, в обичайния смисъл на това понятие, преди действието на Звука-Слово не е съществувало; то започва да се проявява заедно с изхвърлянето на първата отделила се енергия, продължавайки да расте с всеки нов акт на нейното освобождение, докато не завърши първата половина на Манвантарата, след което с притегляне на тези проявени енергии пространството също започва да изчезва. Но което още повече засяга *същината* на обсъжданата от нас тема - произходът на Злото - това е фактът, че инерцията представлява една от първите многообразни форми на енергията, подлежащи на проява в процеса на създаване на Пространството.

Обсъждайки този особен предмет ние не можем да разглеждаме духовната Светлина или Звук като форми на енергията, освобождаващи се в някой от Световните периоди, тъй като духовната Светлина е проявяваща мощта на Звука. Съединени неразривно, те представляват Универсалният Андрогин. С други думи, Светлината носи съзидателното Слово, или Звука, който предизвиква гореспоменатия трепет в началото на Световния период.

Когато Светлината, оплодотворена от Звука, се отделя от Тъмнината на Пралайя, тя среща натрупаната в Тъмнината сила на съпротивление и в напрегнато усилие да преодолее това съпротивление от същия този потенциален източник се проявява енергията на инерцията. Възникналата между тях борба трябва да завърши до окончателно установяване на масовото движение, и Светлината и Звукът да се освободят, за да могат да продължат вече в други области своите съзидателни функции в течение на целия цикличен кръг от време.

В промеждутъка между завършването на третия и началото на четвъртия цикличен кръг на всеки Космичен век в резултат на взаимодействието и борбата на гореспоменатите сили и енергии в пространството се създава това, което може да се нарече универсален световен зародиш, или Световно Яйце.

Както Аз указвах по-рано, оплодотворяването е необходимо за манифестацията - било то манифестация на енергията на Светлината и Звука, на

клетката на първичната материя, на човешката форма или някоя друга вещ или създание; и универсалният световен зародиш е заченат в резултат на оплодотворяване на Пространството от енергиите, проявени в резултат на борбата с инерцията.

В световния зародиш се съдържа субстанцията на всички световни слънца, звезди и планети, които по-късно, в пределите на Пространството и Времето, посредством великия Андрогин - Светлината и Звукът - ще бъдат проявени като материя на физическия план.

Всички процеси, енергии и функции, способстващи за създаването на световния зародиш, по време на всяка негова диференциация са латентни и тяхното действие в такова съзидаване и диференциация се повтаря и възпроизвежда във всеки ембрион, когато той се отделя от зародиша–родител и започва да изгражда своя индивидуален свят, встъпвайки в някое царство на природата.

Затова всеки такъв ембрионален свят трябва да премине през борбата с инерцията в условията, съответстващи на тъмнината или негативното състояние. И в тази борба се освобождават сили, които после се проявяват в материята като качества на злото. В процеса на съзиданието те последователно се привличат към формите на живот, притегляйки се към тях в резултат на миналата карма. Следователно в нашите търсения на първоизточника на злото ние не можем да оставим без внимание енергията на инерцията.

ВАШАТА КЛЮЧОВА НОТА

НАСТАВЛЕНИЕ 121

Както вече беше казано, всяка проявена форма притежава своя ключова нота. Но трябва да се помни, че Космическата гама се пресъздава отново от тези *его,* които приемат индивидуална форма в началото на всеки Велик век.

В края на Космическата Пралайя, когато целият проявен живот е прибран навътре, Звукът и Светлината също са прибрани.

Първото въплътено *его* задава космическата ключова нота за новия Век, а с първата инкарнация на Седемте Световни Строители седемте ключа, от които са производни всички други ключове, започват, така да се каже, да звучат през цялото пространство.

При звученето на дванадесетте пълни, целокупни ноти между двете централни октави на Космическата гама се установява серия от вибрации, с които трябва да бъдат схармонизирани в края на краищата всички по-късни творения. Например, един от дванадесетте велики раздели на Космоса е настроен на една определена нота и всички кармично принадлежащи към този раздел форми на живот - човешки, животински, минерални или растителни, колкото и да са дисхармонични, колкото и високо или ниско да звучат те в тази гама, за която тази изходна нота е ключова, всички те трябва да бъдат в края на краищата приведени в хармония посредством акордите, които от време на време могат да се създават в този ключ според това как се разгръща цикълът.

Близостта и сродството, съществуващи между някои хора или между хора и низши форми на живот, зависят от звученето на определен акорд, намиращ се в

хармония с ключовата нота на този раздел, към който принадлежат тези хора или вещи. Ако пък между две лица няма сродство, то това ясно показва, че те принадлежат към различни раздели с различни ключови ноти, макар и такива отношения да могат да бъдат изменени с еволюцията на единия от тях или пък на двамата, и сродството в края на краищата може да бъде установено посредством тяхното лично усилие, когато и двамата могат да преминат в някой от тези раздели. Но тъй като способността за такова изменение е резултат от съвършеното владеене на себе си, което се отнася вече към друга тема, то не е нужно да се обсъжда тази възможност в даденото съобщение.

Продължителното звучене на нотата на силно натегнатата струна на някой музикален инструмент създава също такива вибрации в струната на друг инструмент, настроен на същия този ключ и намиращ се на известно, точно установено разстояние от първия.

По такъв начин мислената вълна, образувана от вибрацията на някоя определена мисъл на едно лице, нахлува в умствената сфера на друг, настроен в същото направление или, с други думи, в хармония с първия мислител. Това се случва благодарение на удара по някоя от нотите на акорда, на която те двата са настроени, тоест когато някаква мисъл или идея са общи за двамата мислители.

Ако в някого е развито чувството вътрешния слух, то той може да разпознава различните звукови вълни, излъчвани от мисълта също толкова лесно и ясно, както и да отличава една мисъл от друга. Ако той се намира в хармонични отношения с мислителя, то възприема тези мислени вълни като хармония, а в противен случай ще чува само дисонанси, чувствайки антагонизма по отношение на мислите, които настойчиво чукат в неговия мозък.

Ако неговата ключова нота започне да звучи силно, възбуждана от някого, който сега е далече, но се намира в близки отношения с него и това се случва точно във времето, когато той е способен за възприемане, той ще почувства лека вибрация, преминаваща през гръбначния стълб и проникваща в определен център на малкия мозък, което ще способства за възникването на някаква мисъл или спомен за отсъстващия.

Ако между определен брой хора, чиито ключови ноти при звучене създават акорд, са се установили хармонични отношения, то можете да бъдете уверени, че дружеските отношения между тях ще бъдат по-продължителни, отколкото в случая с тези, чиито ключови ноти следват в гамата една след друга.

Седмата степен в акорда на доминантата снижава рязкостта, смекчава го и го украсява, преминавайки по такъв начин от едно състояние на звука към друго. По същия начин и собственото усилие на човека, насочено към постигане на контрол над себе си, смекчава и облагородява грубите черти на неговия характер и го издига по стъпалата на Великата Бяла Ложа.

Само ако бихте могли винаги да помните, че звукът е основа на всички форми, то това би ви помогнало да разберете дълбокото значение на вашата ключова нота, а също и да разрешите много тайни на природата и живота.

Много вибрации на нервите, предизвикващи усещане на трепет в различни части на тялото, са резултат от действието на звуковите вълни, възникнали някъде на разстояние и случайно удрящи ключовата нота на това тяло.

Тези особени усещания са породили немалко предразсъдъци, но всички те нямат под себе си истинска основа.

В структурата на Вселената музиката заема твърде важно място, макар и този факт да не е признат от тези, които са равнодушни към музикалните звуци. Но доколкото тези звуци могат да бъдат транспонирани в други усещания, то такъв човек може да изпита съответните им усещания, приятни или неприятни, в различни части на своето тяло даже без да има ни най-малка представа за първопричината за такива усещания.

Аз бих ви посъветвал да обърнете внимание на действието на различните музикални звуци както върху състоянието на вашия ум, така и върху физическото тяло.

ФОСФОРНИЯТ ПЛАН

НАСТАВЛЕНИЕ 122

Всеки от четирите проявени плана и техните подпланове поотделно се е сформирал от някоя основна сила, или елемент, от който еманират или се излъчват трите други сили (елементи), образуващи, така да се каже, субстрата на дадения план. От тях се развиват всички други сили (елементи), които в комбинация създават този план. Основният елемент в съвкупност с неговите три еманации представлява сам по себе си опорните колони, върху които се разполага цялата постройка в течение на един Велик век.

Колкото по-близо до централната точка на структурата е всяка от тези четири колони, толкова по-разредени и изтънчени стават съставящите този план елементарни субстанции.

Това, което представлява чиста енергия в централната точка, с отдалечаването от нея към периферията става плътна материя и тази плътност зависи от основната енергия на дадения план.

Тясната връзка между елемента фосфор и мисълта е призната отдавна, обаче само „Озарените“ притежават знанието за причините, а също и методите, посредством които се поддържа това отношение, както и способността за наблюдение на най-малките структури на организирания живот, съществуващ на вътрешните планове. Някога хората ще разберат, че точките на разминаване, тоест междинните планове или подпplановете между два плана (например физическия и астралния), са непреодолими и непостижими за ума на тези, които все още са привързани към формата. За да премине от един план в друг човекът трябва да се раздели със своята форма или в момента на смъртта, или по време на транс, сън или концентрация. Но даже и тогава той не задържа в съзнанието си нито самия преход, нито знанието за субстанциите, чрез които той е преминал. И така ще бъде дотогава, докато в процеса на еволюцията той не достигне висшия астрал, или плана на душата.

Но какво представлява сам по себе си духовният аспект на фосфора?

Вие вероятно ще се учудите, но по-просто казано това е дяволът или, с други думи, изпитващата, изкушаваща сила.

Планът, или, както понякога го наричат, бездната между физическия и астралния свят е осветен и в значителна степен наситен с активния принцип на фосфора. Това е планът на изпитанието или изкуплението, през който трябва да премине всяка душа преди навлизането в астрала, който е арена за друго изпитание.

Този фосфорен план е планът, където от душата отпадат последните лъжливи видимости на нейната физическа природа и от това в какво облекло тя ще види себе си зависи и това с каква част на астралния план тя впоследствие ще влезе в контакт: именно в това отношение енергията на фосфора и действа като изпитваща сила.

Душата, ако това е по силите ѝ, ще се прилепи към тези физически останки понякога от страх, а понякога от привързаност към тях и фосфоричната сила поставя пред нея задачата да се освободи от физическата материя.

Самата сила на изпитанието е ментална сила, принадлежаща към плана на Манас; в определено отношение това обяснява факта, че фосфорът е абсолютно необходим за формирането на физическия мозък и нервите.

Духовната светлина представлява сама по себе си еднородна енергия, с помощта на която, в която и, накрая, от която е създаден целия проявен живот на четирите гореспоменати планове.

При прехода от низшия астрален план във физическия определена степен на тази енергия алхимично се превръща във фосфорична енергия, от която произлизат трите основни енергии: на антимона, арсена, и въглерода (химически чистия въглен).

Трите последни оказват сдържащо въздействие на илюминиращия принцип на еднородната светлина, ето защо този принцип може да се излъчва само чрез фосфоричната енергия и цялата видима за окото светлина, която може да проникне на споменатия подплан, представлява тайнствено, изменчиво фосфорисциращо сияние, преливащо се от време на време между червено и зелено.

Енергиите на антимона, арсена и въглерода са проводници, предаващи силите - индивидуалните животи - на физическия план през този промеждутъчен план (подплан) в следващия, астралния. Те създават, така да се каже, лодката, която ще превози душата на човека през реката Стикс (впрочем, другото название на този междинен план).

Основният елемент - в дадения случай фосфорът - винаги е неутрален за неговите три еманации и притежава друг вид движение.

Трябва винаги да се помни, че тези основни елементи не се явяват плътни форми на субстанциите, известни ни на физическия план под същите тези наименования, но представляват сами по себе си това, което алхимиците наричат душата или духа на тези елементи. Те могат да бъдат наблюдавани само от Посветените или от тези, които те покровителстват за някаква определена цел.

За наблюдателите на флуоресценциите на океанските води, горските гнилаци, а също особеното светене във влажните и топли места на земята ще бъде интересно да узнаят, че най-малките организми, на които се приписва тази светлина, представляват приносители на фосфоричната енергия и тяхната цел в Божествения порядък на живота е твърде значителна.

Посредством водата, приведена в активно състояние под въздействието на огъня - топлината, целият органичен живот е придобил физическа форма и, колкото

и да изглежда странно това, човекът зависи от гореспоменатите най-малки организми и техните подобни, тъй като те действат като проводници на мисловните сили, тоест като сивото вещество на мозъка и нервите.

Четирите гореспоменати енергии се съединяват именно във водата, за да създадат силите или жизнената субстанция, която, бидейки отделена и пренесена във въздуха, впоследствие навлиза във формиращото се сиво вещество на мозъчната и нервната субстанция с различна степен на интензивност при човека, растението и животното, и това сиво вещество представлява проводник за предаване на всички мисловни сили.

Инкарнацията на Синовете на Разума в неразумните хора не се е прекратила с тяхното първо въплъщение. Те постоянно се превъплъщават във формата на тези недълго живеещи, най-малки организми.

Ако принципите на химията бяха по-добре разбрани и приложени към изучаването на всички естествени явления на природата, то пред нас биха се изправили изумителни тайни. Но великите тайни на природата са запечатани за болшинството поради тяхната абсолютна леност и произтичащото от това невежество.

ОТГОВОРНОСТТА НА ВОДАЧЕСТВОТО

НАСТАВЛЕНИЕ 123

Основателят на всяка голяма или малка религиозна организация, учредителят на всяко движение или план за благото на цялата човешка раса или на някаква група от хора преди всичко е отговорен за техния успех или неуспех. Той отговаря за сплотеността или пък за отсъствието ѝ у единиците на това движение или общество, и тази отговорност е много по-сериозна, отколкото той самият или неговите съдругари осъзнават. Тъй като причината и следствията на подобна отговорност и власт са дотолкова тясно свързани с по-тънките сили на природата, че не бидейки един от тези, които са дълбоко погълнати от изучаването на живота, той едва ли ще се устреми във вярното направление с цел познаване на техния първичен източник. И само този, който е осведомен относно геометричното съвършенство на всяка фаза и условие на проявения живот, е способен да забележи, че някаква права линия или фигура, някаква геометрична форма, символизираща определено качество, свързва всички живи същества, кармично привлечени едно към друго и съгласно преобладаващото в тях качество ги разпределя на техните места в тази фигура.

Аз засегнах този въпрос, за да насоча вашето внимание към това, че по-високата степен на развитие по някаква определена линия, например по тази, която обуславя преобладаването в характера на човека на религиозния инстинкт, го поставя от гледна точка на геометрията на определена позиция в определена фигура, превръщаща по такъв начин във фокус космическата енергия, образуваща това особено качество.

И в същата тази мярка, в която този човек е способен да реализира това качество, в също такава мярка ще му бъде отпуснато от вътрешния източник на дадената форма на енергия. Всяка лична идиосинкразия или характерна черта с

противоположната природа, всяка слабост или, напротив, по-силна, отколкото може да понесе неговата личност, степен на същата тази енергия, ще наруши равновесието на дадено качество на неговата природа в това геометрично начертание или понижавайки, или повишавайки го в сравнение с нормата. И това или ще лиши човека от способността за проява на това качество, или ще му позволи да се изрази само отчасти или в слаба степен. А доколкото той е естествен проводник на енергия за всички индивиди, съставляващи същата геометрична фигура в определения период от време, то в този случай последните изпитват определен недостиг на енергия.

Може би ще Ми се удаде отчасти да илюстрирам това като взема за пример парния котел. Парният котел като генератор на пара представлява възбудител на особен вид енергия. Инженерът, желаейки да използва парата с цел да предизвиква свирене, насочва известно количество пара в тръбичка със свирка. Когато тръбичката не е затворена, свирката ще звучи. Ако пък тя е запушена или пък през нейния външен край се насочва друг поток енергия с равен потенциал, то ще се получи едно от двете: или единият поток ще неутрализира другия и звук няма да се получи, или под налягането на допълнителния поток свирката ще се разкъса. И в единия, и в другия случай свирката няма да действа.

Ако потокът на божественото вдъхновение на мощта, която ние бихме могли да наречем самоотвержен религиозен плам, в зависимост от изразената преданост и вяра се излее върху общината от вярващи чрез канала на един човек, в същото време, когато неговото съзнание е притискано от противодействащите потоци неверие и съмнение на много от неговите другари по вяра, то в случай на отсъствие на абсолютно вътрешно равновесие и устойчивостта на неговия религиозен плам ще бъде отслабена, а вярата разколебана.

И колкото и да се труди човекът външно, всички негови усилия ще бъдат напразни, и колкото и да крие своето неверие, целият му труд ще бъде безплоден.

Но ако с него има поне три, пет или седем солидарни с него лица, и по такъв начин той се окаже способен да използва дарената му сила, то между тях ще се установи пълно взаимодействие, и тогава и за него, и за това общество всичко ще стане възможно. В противен случай неизбежно ще възникнат такива обстоятелства, които по своето въздействие както върху неговия характер, така и върху неговия труд, ще бъдат аналогични на взрив и разрушение.

Никой друг не може да поеме върху себе си неговия личен труд по определена линия и да доведе този труд до успешен завършек докато той остава в тази геометрична позиция, която го е направила централна точка за приемане и предаване на тази особена форма на енергия.

Неуспехите на хората в религиозния, деловия и социалния живот имат за свой източник загубата на вяра в себе си или в своите идеали.

Точността на тези геометрични закони, тяхното съвършенство, включително до най-дребните детайли, в управляването на най-тънките енергии и сили правят невъзможно изключението от гореуказаното правило.

И така както механичният пумпал бавно и постепенно ляга настрани, когато се изтощава енергията, породена от навитата пружина, така и мъжете и жените от всички родове и занаяти започват бавно и постепенно да отпадат от техните лични участъци на работа без всякаква видима причина. Разбира се, вие можете да

предположите причината, която ще ви изглежда достатъчно значителна, обаче в същото време друг човек при подобни обстоятелства би довел подобно направление на работата до успешен завършек.

Ако вие успеете да проследите зараждането на причините за неуспеха на този човек, с който ние започнахме разговора, то вие ще разберете, че в него се е намалило или съвсем е изчезнало това особено качество, чрез което е функционирал главният поток на енергията. Именно това и го е направило непригоден за работа по своята линия.

Загубата или неуспехът могат да бъдат незабележими за другите, но самият човек напълно ще осъзнае загубата на нещо много важно, на това, което е било главна движеща сила на неговата дейност. Той вече няма да привлича успеха към себе си. Ако той е търговец, той постепенно ще изгуби всички свои купувачи и всички негови опити да поправи положението ще се окажат неуспешни.

И ако той би бил способен да проанализира следствията на първопричината, тоест отдръпването на тази сила или изтънчена форма на енергия, той скоро би разбрал, че загубата на вяра в самия себе си е била най-първото следствие на подобно отдръпване.

Затова всички вие трябва зорко да охранявате в себе си качествата, които ще ви помогнат да постигнете успех. Твърдо се придържайте към вашите идеали, пазете ги неопетнени, прогонвайте всякакви мисли и влияния, които посягат на тяхната святост.

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПОЛА

НАСТАВЛЕНИЕ 124

И за тези, "които стоят и чакат", и за тези, които век след век следят за изпълнението на кармичните закони няма нито тайна, нито случайно допусната несправедливост по отношение на настоящото положение на женския пол и свързаните с това обстоятелства и ограничения. Болшинството жени жънат заслужена жътва за греха против семето на пола, извършен в течение на първите столетия на Железния век.

Вместо "нейното встъпване в своите права", както гордо заявяват много от привържениците на съвременното женско движение, се получава циклично завръщане на същите тези индивидуални *его*, а също и на условията, подобни на тези, които са имали място в гореспоменатите столетия, което дава възможност да се заплати стария дълг и в същото време да се удържи победа над днешните ограничени кармични условия. Заедно с това се дава възможност да се развие по-висока форма на човечеството като цяло в сравнение с по-рано съществуващата. И това може отново да събуди и да развие толкова дълго дремещите в жената потенции и сили. Периодът на нейното наказание за греха против семето на живота приближава към края и в това, което се отнася до възможността за някаква значителна промяна на нейния статус и състояние, сега всичко ще зависи от нейната способност да запази и правилно да посее семената на новия урожай, съзряващ, образно казано, в нейните владения.

Поддържаната от мнозина теория, съгласно която актът на оплождане на женската клетка от мъжката решава пола на детето, не съдържа ни най-малко истина. Такова оплождане дава импулс за растежа и за развитието на расовите особености, то определя даже външната структура и черти, но няма изобщо никакво значение за установяване на пола. Било то кристал, растение или човешко същество - полът се определя от женския организъм. Това се получава в резултат на изтласкването или, обратно, удържането на определени клетки, които, съчетавайки се в групи, се отлагат в стените на фалопиевите тръби на жените или в подобни тръбички, или органи на женските особи от другите царства на природата.

В течение на споменатите от Мен столетия жената е господствала във всички области на живота и управлението. Отделни жени прекрасно са осъзнавали своята способност да определят пола на детето по своя воля или да регулират проявата на един или друг пол, и при това тяхната интуиция е действала като слугиня на кармичния закон. Тогава още не е имало войни, покосяващи мъжете и затова не е имало и излишък на жени, и децата от мъжки и женски пол са се зараждали последователно. Но опиянени от своята мощ болшинството жени са изпадали в гордост, егоизъм и жестокост и в края на краищата така са се отслабили, че не са били повече в състояние да контролират действието на семенните клетки. Опасявайки се от натрупването на сила от мъжкия пол те са започнали да го изтребват така, както женската половина на пчелния рояк изтребва мъжката (търтеите) веднага щом техният труд по оплождането е приключил.

Условията на живот на мъжкия пол в това време са били много подобни на тези, в които сега живеят жените в свободната, привилегирована класа. Те са пребивавали в разкош, били са обгрижвани прекрасно, били са плодовити и красиви и са били ползвани от жените по същия начин, както сега жените биват използвани от мъжете, които ги издържат.

Но идва ера, когато всичко това, чак до най-малките форми на живот ще се измени. Гореописаните условия никога нямаше да бъдат установени ако не беше широкото разделение между мъжките и женските души, които са започнали да съществуват като едно, но са се разединили в Третата и Четвъртата коренни раси. В резултат на големия грях, предизвикал разделението на душите, са били приведени към манифестация орди от чувствени елементали, осъществили разделението между органите и функциите на зачатието и раждането в низшите форми на живот.

Със съединяването отново на тези разделени души в бъдещия Нов век ще се върне способността за определяне на пола според волята. Но ще я притежават и мъжете, и жените заедно, изпълнявайки това на вътрешния план. Диференциацията на формата все още ще се съблюдава даже тогава, когато се осъществи съединението на душите, но никога повече няма да има превъзходство на някой от половете.

Природата отмъщава за всяко нарушаване на равновесието. В онези ранни векове, когато мъжете са били оръдие и играчка на жените, утробният плод на детето от мъжки пол е бил подлаган на въздействие с всякакви магически сили на цвета и звука - по-изтънчените духовни сили, за да се повлияе на развиващите се клетки по отношение на ръста, силата и красотата на бъдещото дете. Такова егоистично използване на силите е породило черна магия и вследствие на това загуба на силата; и напълно естествено е, че когато силата на жените е намаляла,

силата на мъжкия пол е нараснала. И тъй като способността за влияние върху фигурата и чертите на детето се е предавала по мъжка линия, то възникналата по такъв начин наследственост в резултат е породила раса на гиганти. Продължителното подчинение на мъжкия пол от жената е предизвикало в него неудържимото желание да ѝ отмъщава, а също и решението да установи властта на своя пол.

Самоволното отнемане на толкова много животи от жените, извършено по времето на тяхната сила, неизбежно е трябвало да предизвика въздаващото действие на кармичния закон, и увеличаване броя на жените, убити или поробени от мъжкия пол веднага щом той е достигнал достатъчно сила и мощ. Да се направи това е било сравнително лесно, тъй като неосъзнали загубата на своята власт огромно число от жените е било въвлечено във война, предизвикана от нездравото желание да разширят своята територия и влияние, а освен това от завист и ненавист една към друга. В края на краищата всички въвлечени в това жени дотолкова са отслабнали и са се обезсилили, че са станали лесна плячка на мъжете. Така започнало господството на мъжкия пол над женския, което продължава до настоящия момент. Но както беше споменато по-рано, цикличната обиколка на колелото на живота донесе накрая на жената завръщане на благоприятните обстоятелства, а с тях и на възможността да овладеят отдавна загубената способност - определяне на пола на нейните деца. Но същата тази способност с времето ще се разпространи и върху мъжете, също както силата и способността, които е притежавал единствено мъжкият пол, ще се разпрострат и върху жената.

Съгласно тяхното двустранно желание и действие, под ръководството на съединените души ще започне зараждане на нова раса: по-изтънчена, прекрасна и могъща от която и да било от предходните. И ако жената успее да осъзнае цялата важност на способността и естествената функция за определяне на пола, то тя ще започне да се подготвя за възвръщане на тази способност с чистота на тялото, с чистота на своите желания, постъпки и помисли и безкористна преданост на висшите цели на живота. Но преди всичко - с мъдрото възпитание на децата на настоящия век, които ще бъдат бащи и майки на новата раса.

Но ако жената продължава да деградира - с развратеност, разпуснатост, егоистично самовъзвеличаване, то върху нея ще падне проклятието на следващите векове, както това някога е станало с жените на тази далечна епоха, чиито *его* са въплътени сега в съвременните земни раси.

БЯЛА И ЧЕРНА МАГИЯ И МАГОВЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 125

Вие Ме питате какъв смисъл влагам Аз в изразите "Бяла" и "Черна Магия". Названието "бял маг" се употребява като противопоставяне на названието "черен маг", под което се подразбира всеки привърженик на негативния или порочен принцип на живота. Определителните "бял" и "черен" се прилагат вследствие на това, че е твърде трудно да се намерят в английския език съответстващи еквиваленти на санскритските изрази, употребявани за обозначаване на вътрешните

начини на живот. Например термините “Архат” и “дугпа”, обозначаващи въплътените духовни същности на две степени на живот, в течение на много векове са били неизвестни, невярно изтълкувани и изопачени или пък отхвърлени от тесните сектанти - последователите на ортодоксалните форми на религиите.

Думата “магия” (от корена “magi”) векове се е употребявала на Изток за обозначаване на свещената наука, неотделима от религията.

Архатът е представител на твърде висок, могъщ разред разуми, сравними с една от степените на Архангелите, споменавани в библейските сказания.

Дугпа - това е също един от съответно могъщи разреди разуми, употребяващи своята сила за егоистични цели и даже за унижаване и на своите събратя.

В определен период от време - в средата на Маха-Юга или Великия век, дугпа са се изравнили и даже са надминали Архатите в проявата на своята мощ по отношение на по-малките разреди на живот. Но след този период, включително до края на този Век, мощта на дугпа непрекъснато отслабва, докато в същото време мощта на Архата нараства.

В описанията, давани от някои автори, термините “дугпа” и “бяс” са едва ли не синоними. Но мъдрият знае, че между тях съществува огромна разлика, тъй като последният е безотговорно същество от низш духовен порядък; това е огнен елементал, никога още невъплъщавал се във физическо тяло.

Еволюционният закон използва дугпа за изпитване на човешките същества. Но този закон не е сляп и не преследва целта специално да създава дугпа. Между добрите и злите, белите и черните, позитивните и негативните сили съществува тънка разделителна линия, макар и невинаги забележима за обикновения човек. Когато засягаме Бялата и Черната Магия, тази линия е изключително тънка и незабележима. Тя принадлежи към разреда на тези “дребни неща”, на които ние често се позоваваме или към първичните причини за събитията в космически мащаб. Казано е, че двата пътя на Бялата и Черната Магии вървят редом, и това наистина е така. Те вървят така в продължение на дълъг път, но съществува една определена точка, където те се срещат и пресичат, и едната от тях трябва да изчезне от проявения живот в тази точка.

Голяма грешка е да си набивате в главата, че всеки неуспех, всяка лоша постъпка или враждебна мисъл е пряка работа на някой черен маг. Но ако именно това е първопричината за някой нещастен случай, то за материализиране на тази негативна сила, която преобладава в менталната сфера на черния маг и само чака подходящ проводник за нейната проява, са били достатъчни нечии мисли, думи или постъпки, които са послужили като допълнителна сила, необходима за нарушаване равновесието на силите. За нещастие такава същност има склонност да намира необходимия проводник в някой от вашите сътрудници и приятели. Сред тях могат да се окажат и такива, които преди са олицетворявали със себе си всичко, което само може да се пожелае от приятеля или другаря, но са се поддали на измама или пък са се уплашили от заплахите на черен маг. Но и вие няма да започнете нито да се страхувате, нито да се отвращавате от електрическия проводник знаейки, че електрическият ток, протичащ през неговите молекули, няма да се прехвърли нито от едното, нито от другото върху вашето тяло, освен ако вие самите не доближите проводника до него.

Ако всички вие се стремите да изработите в себе си духовен и физически имунитет по отношение на такива персонифицирани сили като черните магове или, по-точно казано, великите Разрушители, то вие ще ги лишите от твърде, твърде много техни жертви. Думите "по плодовете им ще ги познаете" преди всичко се отнасят до тези същности, тъй като всяка намираща се в тяхно разпореждане мощ е насочена именно по линията на разделението и разединението. И в никой друг случай вие не можете да бъдете толкова уверени в тяхното зловредно присъствие и постъпки, както в случая с обществото на предишни приятели, разпаднало се поради нищожна причина. Способността на тези същности за изобретяване и прокарване в живота на всичко това, което изглежда като убедителна причина за такова разделение, а също и готовността, с която те се приемат от болшинството хора, са наистина феноменални.

Когато осъзнаването на основната причина за всички човешки беди и страдания осени ума на сериозния изследовател на тайните на живота; когато даже на тези най-големи висини на блаженството, които само може да достигне човек, до него достигне усещането, че това блаженство няма смисъл, не струва нищо и е преходно, освен ако то не може да бъде споделено с другите; когато този, който обича своята раса разбере, че неизбежно ще остава настрани от истинския живот на всяка друга душа, докато завинаги не разруши бариерите между себе си и тези души, и че никое негово усилие в друго направление няма да измени това положение; когато той разбере, че дори и да може да отвори физическото сърце на любимия приятел и, запречвайки входа, да затвори там своето тяло, то той все едно няма да застане по-близко до неговото истинско "Аз"; когато разбере, че независимо от цялото страстно желание, молитва, упорито старание, целия свой стремеж и битка със силите на природата за възможността да постигне нещо, той никога няма да получи това при сегашното състояние на своето развитие докато не успее да разруши стените на разединението, тоест да установи единство и пълно разбиране с тази вещ или създание, върху които е съсредоточено неговото желание; и в същото време разбере, че основната причина за всички страдания, неговата болка и мъка, цялата негова самота и напразни усилия - всичко това е обусловено само от разделението на душата от друга душа, на създанието от Създателя, на Бащата-Майка от детето; ТОГАВА и само тогава той ще започне да осъзнава ужаса на ГРЕХА НА РАЗДЕЛЕНИЕТО и страшната, подла, дяволска работа на черните магове и техните съзнателни или несъзнателни съратници, превърнали се в проводници на тази смъртоносна мощ.

Само Божествената Любов може да измери цялата дълбочина на ужаса на този грях и само тази висша любов, на която само е способен човекът, може да усети пропастта, лежаща между отделянето от Бога и обединяването с Него.

Разрушете тези бариери, деца на Моята душа! Не допускайте във вашите сърца нищо от съществуващото във Вселената, което би могло да ви отдели от другите човешки души. Тъй като само заедно с тях и в единение с тях вие можете да придобиете и Бога, и Въплътената Любов, и Мира, и пълнотата на Осъществяването.

Всяка бариера, издигната от вас между себе си и другите човешки души,* е бариера между Бога и вашата собствена душа, между вас и вашето висше "Аз".

КОМЕНТАРИ КЪМ ТЕМАТА ЗА ЦЕНТРАЛИЗАЦИЯТА

НАСТАВЛЕНИЕ 126

Коментирайки причините и следствията на централизацията, Аз бих искал да насоча вниманието ви към предишните наставления по този въпрос.

Неподчинението на основния закон за Централизацията главно е отговорно за тези нарушени и нарушавани условия, които сега имат място във всички направления на човешките стремежи.

Общоприето е да се счита, че свалянето или изместването на доминиращия фактор в религиозния, социалния или политическия живот по редица причини се явява желателен и ефективен път за подобряване на съществуващите условия. Убийството на нелюбимия крал или владетел, мръсните одумки за моралния облик или пък за способностите на човека, заемащ важен пост, които въздействайки на общественото мнение и преследвайки някакви скрити цели подриват властта и влиянието на това лице, - всичко това намира оправдание сред тези, които са убедени, че целта оправдава средствата. И първоначално действително изглежда, че резултатите са оправдали всички очаквания; но ако при изтичането на по-продължителен срок се вгледат в резултатите на случилото се, отразили се на самия подстрекател, а също и на тези условия, които носят в себе си подобни промени, то не е трудно да се забележи, че такива разсъждения са твърде грешни. Тъй като независимо от това коя от четиридесет и деветте линии на живота може да премине през даденото религиозно, национално, социално или расово общество, еволюционните сили могат непрекъснато да работят за неговото усъвършенстване само чрез тази единствена линия; всички междинни или свързани с нея зависими линии, които в определени периоди от време могат да действат или за благо, или във вреда в зависимост от тяхната магнитна връзка с главната линия.

Тази линия преминава като нишка през множество мъниста, през всяка централна клетка на органа или формата, кармично принадлежаща към това общество, каквото и да е то по природа или характер.

Ако родствените или междинни линии поддържат необходимите магнитни съотношения с централната линия, то никога няма да възникнат условия неблагоприятни за обществото като цяло, тъй като всички закони на растежа и развитието ще действат срещу такива обстоятелства.

И ако ядрото на централната клетка на органичното тяло или общество не е било достатъчно силно и жизнеспособно за изпълнение функцията на еволюционните сили на тази главна линия, то то би било унищожено още в самия зародиш. Ако централната клетка се изражда или умира по-късно, то това се случва защото тя не е получила достатъчна подкрепа и хранене отвън, тоест от страна на най-близките съединения, за да бъде в състояние да продължи своя род.

Човешката раса не може да избере някакъв ръководител или владетел във всяко свое основно учреждение, ако в своето развитие той стои много по-високо от съставните елементи на това учреждение - работещите там мъже и жени. Низшето, животинският човек винаги се стреми да унищожи или да увреди това, което не

може да разбере или да контролира и от което, следователно, се страхува. Необяснимата природа на "централната клетка" – владетелят - задължава по-малките клетки да се страхуват и да се отвръщат от нея. Оттук се получава, че вместо да подкрепят и укрепват тази клетка, както би трябвало да бъде, нея я смъкват, унижават и прогонват, и във всички отношения тя става "Отхвърлен Син", "Велика Жертва" на това отделно учреждение, орган или общество. В резултат кармичните следствия на това действие се обръщат против оскърбителите, на чиято съдба се падат страдания и мъки, тъй като обществото не може да поддържа своето равновесие без централна клетка и неговите части на свой ред биват поразявани, отхвърляни или разкъсвани на парчета от управителите на Закона; по такъв начин природата сама отмъщава за унищожаването и гибелта на един от нейните центрове на дейност.

Както е невъзможно за природата да създаде някакво тяло без централна клетка, така също и за човека е невъзможно да създаде нация или организация без ръководеща сила, глава, висшата привличаща мощ на някой индивид, заемащ позицията на централната клетка.

Съставляващите обществото членове могат да си въобразят, че щом като те самите са поставили човека във властта, то следователно могат и да го свалят по своя воля, но това съответства на истината само в едно отношение. Той е бил поставен на това място от ръководната сила на Владиците на Кармата, въздействащи на ума на тези членове и ако в противовес на волята на кармичните оръдия на Божествения План тези хора са изместили своя лидер поради егоистични съображения, то едновременно те биха подписали смъртната присъда на обществото като цяло.

Когато растението или човекът изпълнява своите обичайни жизнени задължения и кармични задължения в пълна мярка, то самата природа ги премества от едно поле на действие на друго според техните достойнства и заслуги. За това в нейно разпореждане има множество способи. Но ако човек се опитва със сила или хитрост да премести някого преди тези функции да бъдат изпълнени, то ще се наложи цялата раса да се разплаща за това според степента на нанесения ущърб.

Вие можете да възразите, че ако човечеството, действайки под висше начало, поставя някой човек начело на нацията или организацията, то защо пък това висше ръководство да не може в случай на необходимост да осъществи неговото отстраняване чрез същите тези хора?

Аз ще отговоря: той не може да бъде отстранен по такъв начин поради простата причина, че Висшият Разум никога не би поставил човека на централно място, при условие че животът на тази нация или организация зависи от устойчивостта на тази централна точка, ако не знаеше с пълна увереност, че тази позиция при необходимата подкрепа може да бъде удържана от този човек. Ако такъв човек е претърпял неуспех в неговото лично жизнено изпитание, то тази антитеза на силата, направила възможно неговото издигане на първото място, която съществува в него в точно съотношение към последната, би го низвергнала в бездната, съответстваща на тази височина, от която той е паднал. Но това падане би се случило вследствие загубата на сили, болест или смърт, - с други думи чрез неговите лични ограничения, но съвсем не заради действието на други лица, ако Божественият Закон би позволил да се случи това.

Предаването на властта на семейството и приятелите независимо от това достойни ли са те за нея и притежават ли необходимите способности, в девет от десет случая е отговорно за трудностите, които следват въздигането на човека от човек на отговорен пост. И така ще продължава дотогава, докато човек не достигне в своето развитие до такова състояние, когато неговото семейство и приятели ще станат тези, "които изпълняват Волята на Отца", както е било казано от Назарянина.

Изисква се десетократно по-голямо мъжество и търпение да се следват покорно определени правила във всекидневния живот когато в същото време личните желания и воля тласкат в противоположно направление, отколкото да се посрещне някаква сериозна жизнена криза. Тъй като в последния случай вие можете да се ползвате от запасите от сила на цялата своя раса, а в първия се налага да разчитате само на самия себе си.

Централната фигура на всяко общество, издигнала се сама или поставена от други трябва да стои неоспорвана от никого, не срещайки препятствия от страна на другите и в същото време работейки върху истинските магнитни връзки с тях.

Когато е постигнато такова магнетично обединение не може да има място за ненужни търкания, тъй като волята на единия естествено съвпада с волята на другите.

Човешката раса вече достатъчно се е настрадала, на първо място поради произволното заемане на висши позиции против Волята и Указите на Владиците на Кармата, в преследване на лични интереси; и, на второ, заради произволното, извършвано по лъжливи мотиви изместване на тези, които са били справедливо поставени на висши места.

ПОДГОТОВКА ЗА ИДВАНЕТО НА АВАТАРА

НАСТАВЛЕНИЕ 127

Потопените в изследване на скритите тайни на Природата постепенно, нишка след нишка, разнищват сложната, посипана с разноцветни камъни плетка на живота. Понякога те спират в своите търсения, уловили блещукането на някакъв самороден скъпоценен камък, което им обещава блестящи възможности.

Понякога от дълбините на такъв самороден камък може да блесне някакъв цвят, с други думи, да се покаже нишка, водеща към познанието на нови области, по-рано недостъпни за въображението на изследователя, и в неговата памет може да проблеснат някакви недоказани или отхвърлени теории, на които не е достигало само едно свързващо звено, за да се утвърдят като факти, завършвайки с това цялата верига от важни открития.

На науката все още ѝ предстои да разбере, че много от по-рано отхвърлените от нея теории в действителност са били истински звена във великата космическа верига на истината, точно така, както и тези теории, които сега се разглеждат само за да бъдат на свой ред отхвърлени.

Твърдите правила, с които науката подхожда към изследването на теоретичните концепции на някои от най-искрените умове на този век, а също и

необходимостта от финансова подкрепа за нагледните доказателства за тези концепции като точни факти, се явяват основни причини за неуспехите в разрешаването на много най-дълбоки тайни на живота. Ако не бяха тези препятствия, то свързващите звена между духа (чистата енергия) и материята, а също между космическите сили и проявената във форма субстанция отдавна вече биха могли да бъдат предмет на наблюдение.

Ако фактът на психическото зрение и слух беше приет като една от работните хипотези и разумно използван при разрешаване на съотношенията между някои два явни, макар и противоречиви факти, - например тези, които се отнасят до действието на природния закон, от който зависи висшето развитие на човека, - то много от споменатите липсващи звена биха били намерени. За илюстрация вземете закона за привличането и известните факти за неговото действие в отношенията на материалните неща, а също действието на този закон в отношенията на астралния и душевния планове на живота, включвайки предметите и съществата, проявени във форма на тези планове. Ако при такова изследване биха могли да бъдат приложени психическите чувства на някой заслужаващ доверие проводник между плановете на материята и силата, то такива тайни като левитацията и висенето във въздуха на материалните форми без някакви видими поддържащи приспособления биха били разрешени. Тъй като законите на аналогията биха показали, че средата, съответстваща на тази, която поддържа астралната форма в ефирната атмосфера - вътрешното пространство, може да поддържа и материалните форми във външното пространство - земната сфера. Способите и средствата за създаване на такава среда могат да бъдат намерени чрез изследване.

Астралното тяло, подобно на физическото, не може да се носи в ефирното пространство без поддържаща среда; следователно от него се излъчва магнитна сила, създаваща обкръжаващото го постоянно магнитно поле. Ако тази сила – субстанцията на магнитното поле – би могла да бъде концентрирана, за да се образува по-плътна опора, то астралната форма би застанала пред физическото око като плаваща във въздуха сфера, излъчваща своя собствена светлина, но астралната форма на тялото в такова обкръжение може да бъде видима само с психическото зрение.

Обаче преди магнитната енергия на полето да може да бъде концентрирана, за да се сформира опора за астралното тяло на човешката душа, тази душа трябва да отговори с мощна сила на притегляне, предизвикана от физическия план чрез някоя въплътена човешка душа. Независимо от това, че тя може да бъде предизвикана от последната несъзнателно, това ще бъде сила на привличане, изпратена от нисшия полюс на Манас - ума на въплътеното човешко същество, в съединение с висшия полюс на същата тази сила в развъплътената душа. Тя концентрира субстанцията на магнитното поле и по такъв начин създава, така да се каже, мост или опора за уравновесяващата точка в центъра или в астралното тяло. И преди някой материален предмет да може да се вдигне и да виси във въздуха над земната повърхност, запазвайки равновесие за определено време, трябва да бъде създадено и концентрирано съответстващо поле от магнитна енергия.

На тези критици-драскачи, които, опирайки се на закона за привличане оспорват възможността за възнесението на Учителя Исус не им идва наум, че такъв

Учител, владеещ до съвършенство силите на природата, може да преодолее силата на привличане, създавайки споменатото от Мен магнитно поле. Обаче този път ние ще обсъдим не толкова възнесението, колкото слизането отгоре или, по-точно, пришествието, завръщането на това Същество, вземайки под внимание факта, че както Аз вече Съм ви казвал, такова завръщане зависи от правилната подготовка за такова събитие.

Вие трябва да разберете, че през дългите векове, изминали от времето на възнесението на Исус са се натрупали достатъчно възможности за проява на най-големите сили на привличане. Тези сили, породени и предизвикани за действие от дълбоката любов, страстното желание и устрема на милиони единици от човешката раса, привлякоха това Същество от висшия ефирен или астрален план в низшия астрален план, следващ по своите вибрации след земния. Но за да се появи във физически облик субстанцията на Неговото ефирно тяло трябва да бъде кондензирана до такава степен на вибрации, която съответства на тялото, в което Той е застанал пред учениците по време на възнесението. За това тези въплътени, които притежават силата, способна не само да създаде мост между двата плана, но и да измени вибрациите на тялото така, както Той поиска, трябва да създадат и да кондензират магнитно поле. Това е и големият труд, на който трябва да се посветят преданите ученици на окултизма, на което Аз отчасти вече се позовах, говорейки за необходимата подготовка.

Вас са ви учили, че тези висши качества, които трябва да се развиват, фактически представляват състояние на субстанцията и силата, с които човек може да борави, и че притежаването на окултна мощ и нейното прилагане зависят от развиването и използването на тези качества. На вас също ви беше указано по какъв начин трябва да бъде постигнато това. И ако притежаването и прилагането им зависят от вашето послушание, вашата преданост, братска любов и помощ на всеки човек, а също от вашата възможност да приложите в действие съвета и указанието на вашия Учител по линия на практическия окултизъм, то възможни ли са някакви други способи съзнателно да се развиват тези качества, освен като се пази верността на своята клетва при Посвещението?

Наистина, тези качества се развиват и от останалото човечество в бавния процес на естествения растеж, обаче винаги трябва да има и такива, които вървят преди своята раса. По такъв начин възниква само един въпрос: искате ли вие да бъдете в числото на първите или ще се удовлетворите с това да се влачите заедно с масите? Ще бъдете ли вие сред тези, които съзнателно създават условия за проява на Великата Душа на Космоса или ще се задоволите с получаването на трохите, които ще паднат от масата на Посветените, когато бъде приготвен Великият Пир?

МЪДРИЯТ ЧОВЕК

НАСТАВЛЕНИЕ 128

Мъдрият човек знае, че безусловният, неизменен период на земното битие е напълно невъзможен за човека в неговото настоящо състояние. Той знае, че историята се повтаря, винаги завръщайки се в определени периоди през вечността

на времето, както денят следва нощта. Той знае, че демократичният век ще отстъпи следващия път на пътя на монархията със същата определеност, с която знае, че приливите ще тласкат водите на океана към брега, за да ги отхвърлят назад в съответното време, подчинявайки се на установения ритъм.

Той знае също, че всеки прилив на живота, както и всеки прилив на океана трябва да бъде използван в неговата висша точка, ако е нужно да се достави скъпоценния товар - опитът - до предназначеното пристанище. Затова мъдрият човек използва всички преимущества на подобен прилив в делата на хората и нациите да утвърди своите идеали и после, когато приливът свърши, той се отдалечава към спокойно, безопасно пристанище, съхранявайки своята енергия и сила. Но мъдрият човек знае също, че зад всеки прилив, зад всяко движение на слънцето, звездите и планетите, зад всеки цикъл на манифестация стои Върховната Сила – силата, която пребивава в центъра на всички неща – в точката на покоя, в точката, където движението се прекратява и цари единство; и той знае, че трябва да се равнява по тази сила, ако иска да преуспее. Това е точката, където Бащата не може да стане повече Син и където Синът вече не може да стане Баща. Това е състоянието на битие, където вечно царства Бащата и вечно служи Синът; където Майката и Бащата са ЕДНО в Сина и всеки разделя величието на другия.

Мъдрият човек разбира, че колкото и многократно да се диференцира старшият Син в много синове в хода на времето, колкото и непрестанно нощта да следва деня, да си отиват във вечността приливите на живота, и колкото и често да се създава демокрация с разрушителните сили в напъни да се породят по-добри условия, все едно отново и отново народът неизбежно ще се връща към първоначалната, изконна форма на управление - отческата, царствената форма на управление; и затова, вместо да разпилява своите енергии над останките на изменчивия живот, той се старае да ги удържи в една линия с по-устойчивите, здрави и постоянни форми на живота - формите, които започват и завършват Манвантарата.

Благодарение на познаването на приливите и отливите на жизнените сили всеки Учител – Посветен от Великата Бяла Ложа възпитава всички свои създания по линията, която управлява тази Ложа, а именно по линията на отческата (отцовата, бащинската, бащината) форма на управление и контрол, колкото и да е несъвършен родителят на някое създание в началния стадий на творението. Това сякаш противоречи на дадения от нас съвет и указание относително (относно) комунистическото направление, но в действителност (всъщност) не е така. Колкото по-скоро бъде достигнат прилива на демокрацията или социалистическата комуна, толкова по-рано най-добрите единици на човечеството от този период и нация, благодарение на преминатия опит, ще достигнат апогея на своето развитие и ще бъдат готови за прехода към друга сфера на действие, към по-големи възможности. Повярвайте, но такова нещо като израждаща се цивилизация не съществува независимо от твърденията на политикономистите.

Фактът, че синовете и дъщерите на някой велик човек са станали дегенерати още не доказва, че тенденцията към израждане идва от бащата или че на него може да се възложи (прехвърли) отговорността и по такъв начин да се направи съучастник в деградацията на своите деца. Ако този баща-човек действително е велик, той преминава в друга сфера на дейност във висшата точка на своето

развитие, в такава сфера, където неговите телесни деца значат за него не повече, отколкото телесните деца на някой човек, тъй като той се приближава към сферата на божественото Бащинство.

За средния човек е неразбираемо, че изглеждащата като (че привидно) израждащата се раса представлява, може би, още само (все още едва) издигащата се душа на по-материалната, по-животноподобна раса, единиците на която чрез съзнателен контакт със злото са длъжни да познаят неговата ужасна природа, както това е било с тези, които вече са преминали през такова. Обаче когато Аз говоря за тези, които преживяват прилива, Аз нямам предвид непременно богатите, могъщи хора, велики в този смисъл, както (в смисъла, в който) разбира величието светът. Аз подразбирам богатството и величието на ума, натурата и душата, развити независимо от външните обстоятелства.

Когато в хората се събужда жаждата за народовластие, това означава, че дадената раса или пък нация се приближава към апогея на своето развитие, което тя може да достигне като единно цяло. Това е подготовката на пътя за "отделянето на агнетата от козлите" в дадения цикличен кръг, както е било указано от пророка, при което агнетата трябва да бъдат премествани (преместени) чрез ново раждане в друга, по-висока форма на цивилизация, възможно даже на някоя друга планета или, изразявайки се образно (или, образно казано), "от (до) дясната страна (ръка) на Бога". Козлите, или свързаните със страстите груби потомци, трябва да заемат "лявата страна" на пътя към познанието – пътя на страданието, преминавайки който те също ще могат на свой ред да се извисят до точката, достигната от "агнетата". В днешно време много народи на земята се намират в родовите (родилните) мъки на такава подготовка, тъй като по земята се носи безумния поток на желанието да се създаде народно правителство. Но мъдрият стои настрана, наблюдава и слуша, знаейки за неизбежните резултати.

Когато са се давали (се даваха) Указания относно устройството на Храма и неговия спомагателен отдел – Асоциацията на Храма, – Аз посочвах, че ръководството на тези два раздела трябва да бъде установено съответно в отческа (отцова) и комунистическа форми. Аз прекрасно знаех, че последната няма да просъществува дълго в условията на лишаване от отческо (отцово) влияние, изхождащо от Мен и Моите Братя чрез назначения от Нас посредник, ако само се удаде да се разделят тези две организации. Те са основани върху законите, управляващи както Вселената, така и Великата Бяла Ложа, – законите на (за) централизацията. Аз разясних всичко това още в самото начало. Но не обръщайки внимание на тези указания някои личности нееднократно и неуспешно се опитаха да разделят тези свързани с най-дълбоките от всички връзки организации с цел да отслабят едната или другата и по този начин да я извадят от строя.

Когато демоните на алчността, самовъзвеличаването или ненавистта пропълзят в човешкото сърце, те дотолкова заслепяват разсъдъка на своите жертви, че те и не подозират каква вреда могат да причинят на своята община, организация или общество. Ако масите на разумното общество биха могли само да осъзнаят, че всеки удар, нанесен на това общество, неизбежно ще порази и всяка негова единица, то те не биха поощрявали така ревностно тези, които нанасят тези удари, които ще трябва да попаднат и върху техните собствени глави. Човечеството в своята маса не може да достигне висши възможности докато не се научи да се

подчинява на законите, които сега управляват някои низши царства на живота и да приеме с радост факта, че абсолютното подчинение на Божествения Закон, въздавано от тези низши царства им дава право да се множат и продължават своето съществуване и след като човекът бъде пометен от лицето на земята.

Убождането с карфица или най-малкото порязване на тялото на човека или животното събира на мястото на нараняването неизброимо количество защитници – бели кръвни телца. Те се изпращат с един импулс на мозъка. И, докато не мине опасността, към раната се насочват обединените укрепващи сили на целия организъм.

Ако човекът се подчиняваше на закона, управляващ тези съвсем малки полусъзнателни организми, то нито едно общество или организация, член на които той се явява, не биха могли да се подложат на някаква сериозна опасност от действието на някакъв индивид или група от негови членове.

Именно благодарение на безусловното подчинение на този закон Великата Бяла Ложа е станала ръководна и контролираща сила на проявения живот и остава такава досега. Разединяващият елемент – единичният разрушител, който може да се промъкне в някой Орден от низша степен на Ложата, се изгонва по силата на своята собствена ограниченост. Противодействащият му монолитен фронт ще го принуди да си отиде сам.

От позитивно действие – атака срещу него от страна на съчленовете – няма никаква нужда. Негативното действие на спокойното, упорито съпротивление на обединената опозиция го принуждава да избяга от обкръжението на тези, които е подложил на опасност със своите действия. Когато в човечеството се отвори вътрешното зрение към основните закони, то животът ще потече в ново русло.

Основна цел на учрежденията на Храма на Посветените се явява ускорената асимилация на духовните истини, върху които се базират естествените закони на природата, от колкото може повече готови за това възприемане хора.

Всеки нов член получава това, което заслужава според неговата преданост на тези закони или пък тяхното отричане. Той може да се издигне до върха със своите възможности или пък да падне до най-ниско равнище и да бъде преместен от Ложата в някоя друга сфера на опита или дейността. Но каквото и да представлява механизмът, използван за неговото преместване, във всеки случай управляващата сила на този механизъм ще бъде природният закон. Тъй като съгласно божествената истина даже врабец няма да падне на земята без знанието на Отца и нито един косъм няма да остане неизброен от Него. И ако Храмът, образно казано, би бил само врабец, то и тогава нито едно перце от неговото тяло няма да бъде оставено без внимание или забравено от неговите основатели – Великата Бяла Ложа.

РЪЦЕТЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 129

Темата, към която Аз бих искал да привлека вашето внимание, няма отношение към науката хиромантия, тоест гадаенето по линиите на ръцете, макар

че тя в своята основа е тясно свързана с въплътените елементарии и Аз имам намерение да засегна именно тази тема.

В екзотерическия символизъм лявата ръка означава потенциална сила, а дясната – осъществяване на предначертаното. От гледна точка на материалния аспект причината за такава класификация е ясна, но освен това съществува и езотерична причина, лежаща много по-дълбоко. Във всички векове този предмет е предизвиквал особен интерес у изследователите на тайните на човешкото тяло, тъй като ръцете притежават някои особености, които не се наблюдават в нито един друг орган или част на тялото. Не всички те са достъпни за наблюдение от анатома, но развитият психик ще ги забележи без особен труд.

Ръцете представляват особен интерес и особена ценност не само по силата на техните функции, които изпълняват за цялото тяло, но и съдържащата се в тях среда, излъчваща особена форма на енергия, обикновено наричана магнитна. Ако човекът както преди се намираше в неговата първична сферична форма, тази енергия би могла да изпълнява същите функции, каквито сега изпълняват неговите физически ръце.

В човешките ръце и до известна степен в краката, а също в окончанията на някои по-тънки нерви са се запазили определени форми на молекулярната субстанция, която съдържа запаси от магнитна енергия, излъчвана като потоци навън и подчиняваща се на тренираната воля на оператора.

За тези, които не вярват в малките богове, в елементариите на божествената наука, мисълта за това, че тези най-дребни тела или частици в действителност са проводници на елементариите от известен ред, ще изглежда фантастична, но все пак това е самата истина.

Причината, поради която ръката неволно се протяга към ръката на срещнатия приятел и, напротив, избягва допира с ръката на друг човек даже тогава, когато привидно няма никакъв повод за тази сдържаност, се заключава в това, че молекулярната субстанция от частиците, за които става дума, несъзнателно се разширява или сгъстява при контакт и по такъв начин тези частици мигновено подават на мозъка своята вест за съгласие или отричане. Елементариите, пребиваващи в тези частици, са също толкова чувствителни към антагонизма, както ветропоказателят към вятъра. И ако човекът би бил по-чувствителен към вътрешните подбуди на душата, то би знаел непосредствено още при първия импулс за движение на своята ръка дали е желателно или нежелателно да поеме ръката на другия.

Споменатите частици могат да бъдат отделени и изследвани от опитния анатом, но те се изплъзват от невнимателното око, бидейки подобни на други известни бели телца. Ако те бъдат поставени под достатъчно мощен микроскоп, то ще могат да се видят неголеми маси сложно преплетени нишковидни нервни окончания, обкръжаващи ядрото. И макар че всяка частица представлява отделен организъм, всички те действат в пълно съгласие помежду си.

Те са необичайно чувствителни към промените в магнитните полета на всеки външен обект и почти автоматично се свиват или разширяват в зависимост от природата на тези изменения.

За сензитива не представлява особена трудност да види и усети лъчите светлина, излизащи от върховете на пръстите на лечителя или оператора,

въздействащ на тялото. Всички различни видове лечения с помощта на ръцете първоначално са били разработени от тези, които в една или друга степен са притежавали знанието за съществуването и действието на тези активни частици.

Ответните вибрации между тези частици и определени видове други частици, действащи в мозъка и в сърцето, позволяват да се изразят дълбоки чувства в инструменталната музика и особено в свиренето на цигулка, където върховете на пръстите чисто автоматично откриват правилната позиция на струните.

С неправилни манипулации на ръцете може да се нанесе огромна вреда на тялото на друг човек, макар че може да премине достатъчно дълго време преди тази вреда да стане очевидна.

Източниците на един жесток обичай, въведен от известен император, който, вдигайки или навеждайки големия пръст на ръката по този начин е дарявал живот или е осъждал на смърт жертвата в гладиаторските боеве в Римския амфитеатър, могат да бъдат намерени в легендарните истории за тези още по-могъщи владетели, които с вдигането на един или няколко пръста са могли мигновено да накажат престъпника или пък да изпълнят присъдата за отмъщение на жертвата, без да прибягват до оръжие или помощта на човек, а единствено посредством насочени по определен начин магнитни сили.

Всички вие трябва да бъдете способни да отличите приятеля от врага, хармоничния или дисхармоничния фактор още в самия момент, когато ръката се докосне до друга ръка. Но това е достъпно само за малцина от вас, тъй като вие сте разпилели тези изтънчени сили на природата до такава степен, че сега проводниците на тяхното действие във вашите ръце са частично атрофирали или парализирани и връзката между тях и мозъка е или много слаба, или липсва.

Колкото и да е добър характерът на човека, чиято ръка вие стискате, ако вие усещате чувството на студенина, влажност, слабост то можете да бъдете напълно уверени, че между вас и този човек съществува някаква преграда и във ваш интерес е да установите този факт и да го вземете под внимание. Това предупреждение се дава не само посредством чрез температурата, но и чрез съчетаването на влажност, температура и активност.

Посредством влажността, действаща като проводник, отровената магнитна енергия, породена в едно тяло, може да бъде по-бързо предадена на друго. В своето чисто състояние магнитната енергия не изисква никаква предаваща среда освен ефира и може да бъде отхвърлена или, напротив, привлечена с действието на волята. Но когато тя е пропита с умъртвяващите и парализиращи сили на низшия полюс на живота, то става все по-плътна и вече не отговаря на импулса толкова бързо или толкова непосредствено.

На някои хора тези знаци върху ръката при взаимно запознанство не произвеждат никакво впечатление или пък те просто не ги забелязват и в такива случаи няма толкова сериозна опасност от неблагоприятни последствия. Тази преграда, ако я има, съществува между тези, които усещат описания от Мен антагонизъм. В един случай не протича взаимодействие между потоците енергии, изхождащи от сърцето и ръцете (и пораждащи родствена сила, която одушевява гореспоменатите частици), в друг – същата тази енергия действа активно. По-просто казано, ражда се ново създание, дете, форма на енергия различна от тази, която е изразена от нейните прародители – първоначалните магнитни потоци,

идващи от сърцето към ръката. И това дете в действителност представлява наистина съединителна, свързваща форма на енергията, която одушевява особени същности, въплътени в частиците-елементарии. Те предават своите жизнени токове един на друг при среща, както това и трябва да правят при горещото, здраво ръкостискане между приятели.

Застоят на молекулярната субстанция на указаните частици, в случай на разрив на дружбата, причинява силни душевни и физически страдания на двете страни. Колкото по-чувствителен е ученикът към действието на тънките сили на природата, толкова повече той ще страда от разрива на такава връзка, докато не достигне състоянието на абсолютно равновесие и не стане пълен стопанин на всички еволюционни сили, въплътени в различните му проводници.

СЪХРАНЯВАНЕ СИЛИТЕ НА ЛОЖАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 130

Ще дадете ли в ръцете на детето парче динамит и чук, за да може да се позабавлява? Ще изпратите ли своя възлюбен сам в леговището на тигъра знаейки, че при уплаха той получава световъртеж? Ще започнете ли да учите своя другар да си служи с огнестрелно оръжие знаейки, че той в пристъп на гняв може да насочи това оръжие срещу вас или, което е още по-лошо, срещу по-слабите другари?

Ако вие извършите една от посочените грешки как ще се оправдавате пред божествения закон? Вие ще кажете, че за вашата постъпка няма оправдание. Но още по-невъзможно е получаването на прошка за Посветените от десния път, ако те поведат някой ученик по-нагоре от подготвителната степен на окултизма знаейки, че той е неспособен да премине нейните изпитания.

Когато и да чуете от малодушния и страхлив, изключен или незаслужаващ доверие ученик заявление, че той е преминал през различни Ордени на Храма и не е намерил там това, което е търсил или пък е бил измамен; когато и да чуете подобен род извинения и оправдания за неговата невярност, вие винаги с увереност можете да кажете: “Приятелю мой, ти изчерпи всички свои сили и не си способен за по-нататъшен напредък в този живот”.

Самият факт на неговата невярност към клетвите на Посвещението и, следователно, измяна на другарите зачерква неговото име от списъка на учениците в момента на извършване на това деяние. “Неговото вътрешно зрение се затъмнява, а сърцето му се ожесточава, за да не може да види и да разбере”, че предишните му другари встъпват на неговия път и се стараят да вървят по него по-нататък. И това го кара да се отвърне от своя Учител и да се откаже от получаването на тези знания, които в такава ситуация могат само да причинят вреда на него самия и на неговите съдругари, не давайки му възможност да заглади тази вреда. Този милосърден закон, говорейки символично, го заслепява, тоест подтиска в него желанието да продължава старанията в предишното направление и “ожесточава неговото сърце”, лишавайки го от стремежи по тази линия и насочвайки ги в друго русло.

Нима вие считате, че Учителите на Мъдростта, за които са отворени всички сърца, биха открили тайните на окултизма на някой разпътник, съблазнител на

жени, лъжец или крадец, когато за озарението е необходима абсолютна чистота на тялото, ума и целите?

Нима би било разумно Учителите на Мъдростта да отворят достъпа до неограничена мощ на предателката на Тяхното доверие, на жестока, двулична, нищожна и тщеславна жена, чието страстно желание да се откаже от проявите на пола или пък, напротив, прекомерната снизходителност към тях напълно я е обезсилило и която вижда във всяка друга жена враг или пък средство за постигане на своите цели? И все пак колкото и зловредни да са тези качества, много техни притежатели се устремяват към самите врата на Мъдростта, подтиквани от своето желание за по-богат и изобилен живот. А когато им отказват по-нататъшен напредък, те злобно се нахвърлят върху тези, които, доколкото това е било възможно, са ги водели по пътеката на търсенията и започват с цялата си страст и плам да отричат съществуването и възможността на всичко това, което е недостъпно за тяхното въображение.

За нещастие, оказва се, че именно с думите на такива хора истинският окултизъм се осъжда от обществото. Но тук именно за тяхно благо отново се намесва милосърден закон, тъй като фактът, че това болшинство няма достатъчно способност за разпознаване, за да постъпи по друг начин, освен просто да приеме такива твърдения и да се ръководи от тях, пряко указва, че то също не е способно да усвои божествената мъдрост.

ДЕВАЧАН

НАСТАВЛЕНИЕ 131

За тези, които фактически са незапознати с основните реалности на живота, Аз отново повтарям: те нямат съответстваща представа за плана на Девачан и условията за съществуване в него, когато рискуват всичко това, което е желателно и възможно за индивидуалното съществуване на този план, изпълвайки своя ум с баналностите на своя текущ живот, а ауричната сфера – с отраженията на мислите на другите хора, което няма да позволи да се положи основата за истинското блаженство на Девачан.

Вие бихте се усмихнали нежно, макар и снизходително по повод представите на вашето дете за зрелостта. Така и “Тези, Които знаят” могат само тъжно да се усмихнат в отговор на вашите жалки понятия за пълнота на живота, освен ако тези понятия са лишени от зло. Ние нерядко чуваме как неразвитият ученик изразява желание “да се откаже от Девачан”, за да се върне веднага към земния живот заради принасяне на добро на човечеството. Това се случва в резултат на чуто или прочетено за преследването на такава цел от някой висок Посветен, обаче тези думи се изричат при пълно неведение за това от какво искат да се откажат или даже за силата, която може да направи възможен подобен отказ.

Такъв ученик е способен на подобно разумно отричане не повече от тригодишно дете.

Ако вие, с които Аз говоря сега, влизате в числото на такива хора, то ви уверявам, че със също такъв успех можете да заявите, че се отказвате от времето, отредено ви за смилане и усвояване на храната, приемана от вас за поддържане на

вашето тяло, тъй като периодът в Девачан е също така необходим за душата, както и времето за смилане на храната – за тялото.

Ако можехте да се развиете до степента, когато материалната храна повече не е нужна за поддържане на тялото, както това се случва при високите Посветени, то тогава вие бихте били способни да направите такова заявление с голямо разбиране.

Вместо неизпълнимия отказ от Девачан би било много по-целесъобразно да употребите изразходваната при това енергия за укрепване на вашите високи идеали или формирането на нови, способни да ви снабдят със субстанцията, предназначена за асимилацията на вашия живот в Девачан.

Широко разпространени са немалко лъжливи представи по отношение на природата на подсъзнателния живот. Предполага се, че Девачан е състояние на самоизмама, не повече от мечта. Ако вие считате дадения ваш земен живот за измамна мечта, то тогава вие сте прави считайки за мечта и Девачан; но при друго отношение единият живот е също така реален, както и другият.

Аз бих искал да ви попитам: "До каква степен вие можете да проникнете в скритите желания, подбуди и лични постъпки на вашия приятел, към който сте привързани най-много? Нима не е неоспорим факт, че вие сте напълно неспособни да достигнете до тези съкровени места и именно това стои в основата на вашето недоволство ако вие чувствате, че вашият приятел или приятелка сякаш отсъстват, даже намирайки се до вас?" Вие никога няма да можете да се доближите до вашия приятел дотолкова, че да го опознаете напълно. Вашето желание за по-близки отношения произтича от вашата вяра в присъщите му добродетели, скрити от вас в дадения момент. Тъй като нали не грешките и не слабостите, не презрените малки атрибути на низшата природа възбуждат вашето желание за близък контакт. И вашият опит в Девачан по отношение на вашия приятел представлява пълно осъзнаване на неговите висши качества, осъзнаване на обединението на вашето съзнание с висшите аспекти на неговата душа, с всички добродетели, с красотата на ума и тялото, която, както вие сте сигурни, съществува – а и в действителност съществува – във висшето "Аз" на този приятел.

Вие не можете да отъждествите така себе си с вашия приятел в земния живот, но можете "да съберете съкровища на небесата" със своя стремеж към тях, със своето осъзнаване на тези прекрасни атрибути и своето внимание към тези прекрасни неща там, където, образно казано, нито молците, нито ръждата на низшето материално "аз" не могат нито да повредят, нито да унищожат това прекрасно и където няма крадци, които да проникнат, за да го похитят. Ако вие не сте могли да придобиете известни познания за тези качества и да ги асимилирате във вашето съзнание по време на вашия опит в Девачан, то никога не бихте могли да ги пренесете в себе си в проявеното битие, колкото и земни животи да преживеете.

И колкото и да желаете незабавно ново въплъщение, докато във вашата природа все още има макар и един неразвит висш атрибут, периодът в Девачан е необходим и желателен. И както хората тук се нуждаят от сън, така и за болшинството зряло човечество непременно е нужен отдих в Девачан, тъй като астралният мозък – обиталището на скандите – се уморява също, както и физическият мозък се уморява при тези, които са още недостатъчно развити.

ИСКРЕНОСТТА

НАСТАВЛЕНИЕ 132

Погледнете отстрани човека, който злобно напада своята собствена страна, своя дом или организацията, към която принадлежи. Вие можете да сте уверени, че той или си отмъщава за някое заслужено от него наказание, или преследва свои егоистични цели.

Ако човекът е искрен в своя опит да поправи предполагаемото зло или да измени неблагоприятните условия, и ако той е способен на това, той ще измисли по-добро условие и ще докаже възможността за прилагането му отначало в своя собствен живот, а после ще го предостави на другите. И той може да бъде уверен, че ако неговото предложение действително способства за подобряване на предишните условия, то тутакси ще намери отклик в сърцата на всички, за които се отнася, тъй като всички желаят по-добри условия.

Съвсем няма необходимост и би било грешка да се прилага оръжието на страхливеца или грубияна за постигане на някаква благородна цел: законът за прогресията ще създаде импулс и ще разстави вехите за такова достижение.

РАДИКАЛНОТО ДЕЙСТВИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 133

В живота на хората и на нациите съществуват определени цикли, когато е необходимо временно да се откажат от най-консервативните насоки на действие, тъй като в противен случай ще възникне заплаха за развитието на човека или нацията, което може да се прекрати. Съществуват също и цикли, в които особено се проявяват качествата, които не са характерни за другите цикли - чувствата и висшите качества на милосърдието и прошката.

Законът за циклите се прилага към тези атрибути както и към всички други фази на манифестация. При това низшата дъга на цикъла на чувството може да съвпада с низшата дъга на расовия или световен цикъл и взаимодействието между управляващите сили, стоящи зад еволюцията на такова чувство и по-материалистичните аспекти на живота, преобладаващи в расата в течение на този отделен расов цикъл, може да се окаже по-силно и по-постоянно, отколкото в другите периоди.

Повечето от хората обикновено забелязват само резултатите и едва ли обръщат внимание на причините, които стоят зад непостоянните, променливи явления, формиращи жизнения опит. Затова не е чудно, че те стигат до заключението, че жестокостта, несправедливостта, неправедния живот на една класа са причина за принудителното страдание и тежките условия на живот на другата. Но нито на едната, нито на другата класа не им идва наум, че всъщност кармичните действия и цикличният закон са предизвикали за проява условията,

породили класовата ненавист, която винаги е особено забележима в такива периоди.

Стоящата на власт класа осъзнава факта, че е необходимо да направи нещо за промяна на условията, способстващи за възникване на класова ненавист. Но какво именно трябва да се направи, за да се постигнат такива промени, тя не знае. Тя също е несведуща относно реалните факти, както и нейните предполагаеми жертви.

По-силна ръка от тяхната държи кормилото на световния кораб – ръка, готова да изисква справедливост за потъпкването на закона и, както Аз вече споменах, тя избира именно такъв период, когато низшите дъги на циклите на чувствата и справедливостта се намират в опозиция; тя избира времето, когато е необходимо да се приложи радикално действие, както и да се отрази то на отделния човек и на човечеството като цяло.

В индивидуалния живот съществуват цикли, когато добродетелта не може да бъде придобита отново чрез ограничаване на порока; времена, когато за излекуването на болестта на духа или тялото е възможно единствено само безжалостно радикално действие; и подобни цикли намират място и в живота на нациите, и на цялото човечество. В такива периоди винаги се разгарят чудовищни, безсмислено жестоки по характер войни между две фракции на един народ, когато огромно количество хора се принасят в жертва на някакъв идеал или пък на егоистични цели. И докато човечеството не успее да осъзнае, че силното, решително радикално действие е възможно и даже по-ефективно по посока на обединяването, отколкото на дезорганизацията, вследствие на което трябва да се приложат всички радикални сили, породени на най-ниската точка на дъгата на цикъла за целите на благото, вместо на злото, дотогава човекът ще убива своя събрат, а после ще издига монументи на славата и ще пее химни на победата в чест на това, което в действителност е било чудовищно поражение.

Но преди колективният човек да успее да използва намиращата се в негово разпореждане мощ в такъв ключ, на това е нужно да се научи и всеки отделен човек. А докато той продължава егоистично да руши и разрушава там, където трябва да има съзидаване, докато той само хитрува и мами, когато неотложно се изисква най-радикално действие, а радикалното действие се прилага там, където е законно единствено само висше консервативно действие, той ще бъде жертва на силите, които се намират в низшия полюс на цикъла.

Войната на човек с човек е неизбежна само дотогава, докато човечеството е сляпо за целите, мощта и сферата на действие на тези безотговорни полусъзнателни сили на живота, които могат да бъдат използвани с много по-голяма полза за достигане на мир, отколкото за разпалване на война. Тези сили могат да бъдат приложени и за въздигане на расата, попаднала под тяхното въздействие действие в същото време, когато такова действие се е направлявало от деструктивни фактори.

Ще бъде печална заблуда да се приеме теорията, утвърждаваща, че силите на негативния аспект – на низшата точка на дъгата на цикъла – са отговорни за всички злодеяния, извършени от човечеството в този период. Негативният аспект на всяка сила на природата или на обекта се оказва зло единствено само само защото се прилага ЗА зло. Тази истина би било най-лесно да се демонстрира чрез примера с някой добър човек, достатъчно силен, за да се съгласи да слезе до нивото

на човека, паднал много ниско по ска́лата на живота и загубил всички надежди за подобряване. Само оказвайки се в подобно състояние може да се разбере падението на последния и да се прокара пътя за възраждане.

Ще дойде ден, когато в гърдите на човека ще се събуди надеждата за възможност за благо служене на човечеството и тогава негативните сили, които при лъжливо насочване са работили по-рано за неговата гибел, ще работят също така усилено за неговото възраждане. Този факт може изобщо да не бъде приет поради очевидните трудности на пътя и отстъпничеството, което е преживял човекът, опитващ се да се изправи, но в действителност всичко това е било предизвикано от самовнушение. Той сам е възбудил определени токове в своята астрална атмосфера. Но той може да ги забави и в края на краищата да ги унищожи със своето лично усилие и устременост. И тогава същата тази енергия, която се е използвала за въплъщаване на неговите лъжливи внушения, ще може да се прилага за изпълнение на правилни действия. Но така или иначе, за да се обърне тази енергия в необходимото направление се изисква силен насочващ импулс от страна на някой по-зрял човек или пък от страна на събудилата се душа на падналия. И тук именно е съществено необходимо радикалното действие.

Никакви сантименталности или пък наставления няма да постигнат осъществяване на целта там, където са ефективни само положителния пример и радикалното действие.

Човешките раси отмират достигайки низшата точка на дъгата на Великия цикъл, в период на най-голяма активност на негативните сили вследствие на това, че са подходили към тези сили с егоистични и лоши намерения в течение на цялата втора и трета четвърт на този цикъл и затова народът е обременен само с този един аспект на живота. И тогава строителите – полусъзнателните елементали на негативната сила – се превръщат на свой ред в разрушители поради невярно приетото направление.

МЕЖДИННИТЕ СЪСТОЯНИЯ НА СЪЗНАНИЕТО И ОТНОШЕНИЕТО НА ЧОВЕКА КЪМ ТЯХ

НАСТАВЛЕНИЕ 134

Откритията на древната и съвременната наука бързо се събират в единен фокус. Сега въпросът опира само до номенклатурата, а и заради фанатизма на немногото съвременни авторитети в областта на физиката, които задържат света от признаването на духовните истини, стоящи в основата на всички явления. Именно тези авторитети са отговорни за всички продължаващи дебати, а също и за загубените време, средства и сили, които би могло да се употребят за по-важни търсения в областите, които биха могли да дадат най-задоволителни резултати. Когато някой от тези авторитети гордо заявява за откриването на състояние на материята, неизвестно дотогава и невъобразимо за неговите съвременници, и на следващия ден фактически напълно отрича съществуването на подобно състояние на материята, буквално осмивайки го в описанията, давани от някой древен учен в

подобна област на изследване, и постъпва така само въз основа на факта, че материята за древните е стояла съвсем не в кръга на изследванията на съвременната физика, а в областта на метафизиката, и затова може да бъде отъждествена само с нейната терминология, – то такъв авторитет само още повече смущава умовете на масите.

Ако той би могъл поне да допусне аналогия, съответстваща на възможността да заеме съществено по-изгодна позиция в собственото догматично мислене и да я предложи като работна хипотеза, то някой начинаещ учен или философ, по-малко въоръжен със знания по някои въпроси, но затова пък с по-развита интуиция, би могъл да достигне до основата на тези затруднения и да пролее светлина върху всички аспекти на дадения предмет.

От време на време в текущата литература се появяват съобщения за удивителни открития, пазени от Посветените включително до наши дни поради това, че тяхното широко оповестяване може да доведе до това, на което Аз указвах, а именно да привлече нечий търсещ ум към работа над проблем, който светът още не е готов да разреши с полза за себе си и което може да доведе до взрив от престъпления, далеч превъзхождащи по своята жестокост и злобност извършените по-рано, например такива като изгарянето на така наречените вещици. Тъй като заявленията на метафизиците за техните знания и вяра в междинните състояния на съществуването, а също знанието за обитателите на тези слоеве, тяхната възможност да въздействат на сензитивите от физическия план с цел да нанесат вреда на другите с помощта на окултни методи, са били по същество отговорни за престъпленията, които са наложили позорно петно на цивилизацията и са се наричали “епоха на борба с магьосничеството”. И в същото време неотдавнашните съобщения на признат авторитет за откриването на състояния на материята, които фактически се идентифицират с плановете на материята, известни на гореспоменатите метафизици благодарение на техните изследвания на психическите феномени, не възбудиха особен интерес.

Това ново или, по-вярно, добре забравено старо откритие се отнася до съществуването на най-дребни организми, на които беше дадено наименованието катодни частици, а впоследствие – отрицателни електрони. Съществуването на тези най-дребни животи беше напълно ясно и определено указано в наставленията за Светлината, дадени на учениците на Храма преди повече от десет години.

Излъчването, поглъщането и разпространяването на Светлината е основа на цялата проявена материя както на външния, така и на вътрешния план на живота. Но докато човекът се отказва да приеме факта за съществуването на Духовно Слънце – източник на цялата светлина, той ще продължава своя труд в тъмнина. Докато той счита ефирния план само за проста среда, с помощта на която се предават светлинните и звуковите вълни, а не за извечен вид движение на целия живот, за духовна Светлина, той ще се труди в омагьосан кръг. Той последователно ту ще приема, ту ще отрича корпускулярната теория. Атомната, йонната, междуйонната и всички други съставни части на неговия корпускул ще му дадат подходящ материал за построяването на различни теории, но в края на краищата той ще приеме и фактите, които са били съобщени от Учителите на Мъдростта.

За да знае, човекът трябва да провери всичко чрез опит. И гореспоменатите властители на съвременната наука трябва да преклонят главите си до нивото на

малко дете и смирено да се съгласят с фактите, съобщени от последователите на Божествената Мъдрост преди за тях да бъде възможно да достигнат прага на духовния опит, който единствено само съдържа ключа към знанието. Успехите, които те са постигнали, са породили догматизъм, егоцентризъм и гордост, раздувани от ласкателствата на тези, които едва ли могат да разберат и още по-малко да интерпретират техните дисертации и това твърде много им пречи да променят своя начин на мислене и да заемат именно тази позиция, която повече от всичко е необходима за получаването на такъв опит и за която Аз говорих.

Те не могат да преодолеят препятствието, което е установила пред вратата на знанието простата Вяра. Те също не са способни да разберат и природата на субстанцията на това препятствие. Достигайки, виждайки и докосвайки се до нея с помощта на индуктивния метод, те всеки път ще бъдат принудени печално и разочаровано да се да отстъпват поради неспособността или нежеланието да преодолеят тази преграда. Обаче във всички части на света има такива, на които това се е удало. Вече са направени открития, които, лесно унищожавайки всички препятствия, издигат между двата полюса неутрални съоръжения, в които двете фази на единната велика и божествена наука могат да се срещнат и обединят. Когато това се случи, по целия свят ще се разнесат радостни вести, предизвикващи прилив на огромна радост и ликуване.

КЪРВАВАТА ЖЕРТВА

НАСТАВЛЕНИЕ 135

Всяка веха по пътя на човешкия прогрес беше досега отбелязвана с кръв и така ще продължава дотогава, докато не бъде изкупена или освободена цялата материя. Мнозина са прилагали усилия да изтълкуват правилно приписваните на Апостол Павел твърдения за това, че без проливане на кръв не може да има прошка, или освобождаване, от греха. Точно същите или подобни твърдения са се изказвали понякога от Посветените Учители в първата половина на всеки расов период от времето, когато човекът е станал самосъзнателно, отговорно същество, и това е извършвано за да се възвести необходимостта от жертва за нарушения закон. Такива твърдения обикновено са звучали след като някой Велик Учител или Вожд на народа е принасял себе си в жертва, но рядко някога се е осъзнавал фактът, че те са могли още повече да се отнесат към проявите на природата – към действието на универсалния закон.

Кръвта представлява проводник на прана, тоест на материалната жизнена сила, независимо дали тя циркулира по вените на човека или на животното, в сока на дървото или в молекулите на камъка. Когато изразът “кървава жертва” се е употребявал от древните за да посочат освобождението на расите или на света от властта на злото, той се е прилагал в общ смисъл и е подразбирал всички носители и предаватели на жизнена сила, които независимо от тяхната форма и характер са се принуждавали да отдават тази жизнена сила в жертвен ритуал.

Обикновено се счита, че законът на кармата се прилага само към самосъзнателните същества. Но това е заблуда, тъй като действието на този закон е

също така определено, както и за човека, макар и не толкова радикално и ярко изразено и в случая с всяка молекула на живата материя.

Всяка такава молекула на живата материя въплъщава ембрион, зачатък на душа, която се намира по пътя на своето самосъзнателно съществуване и затова подлежи на законите, управляващи всички самосъзнателни форми на живот: законът на кармата, реинкарнацията и вечното еволюционно развитие.

Нито една раса, нито едно царство на живи същества - било то човешко, животинско, растително или минерално - не може при завършването на расовия период да се издигне към следващата, надвишаваща нейните настоящи възможности степен, докато нейните расови дългове не бъдат изкупени чрез проливането на кръв. А това означава отхвърляне на своите телесни обвивки, за да може цялата ценност на опита, натрупан от молекулите, съставляващи тези обвивки, да бъде запечатана върху тях посредством контакта с духовните жизнени сили на висшите планове на битието и по такъв начин да бъде получен импулс за още по-голяма устременост в бъдещето, когато те отново ще бъдат събрани в някое материално въплъщение. Тези малки елементални животи трябва да бъдат освободени от ограниченията на формата преди да им бъде даден такъв духовен импулс така, както душата на човека трябва да бъде свободна от физическата форма по време на концентрация, сън или смърт, за да установи контакт с духовните сили или същества от висшите форми на съзнание и да получи тласък към по-нататъшен растеж.

В това с крие една от големите тайни на живота, която науката отрича, защото не може да докаже; но въпреки това тя е основа на еволюцията. Ако тази истина беше приета не би било трудно да се разбере защо само мъртвата вещ – било то свят, правителство или някое предприятие – може да остава в покой. Докато нещо живее са неизбежни органичните изменения и промени. Тези промени зависят от движението, а всеки вид движение се подбужда от Духовни същности.

Човекът, отстъпващ от някоя установена форма на живот с цел реализация на някакъв идеал, трябва да заплати за своето отделяне определена цена. И той ще плати с отдаването на някои съставки или аспекти на своя живот, било то в буквален смисъл кръв или пък висша степен на предаватели на жизнена сила, въплътени в неговия разум или душа. Тези, които вървят след него, ще се възползват от тази жертва дотолкова, доколкото и той се е възползвал от жертвата на други. Но той, тоест неговото *его,* истинският човек, отново ще се върне в осезаемия свят, за да сподели успеха, за създаването на който той е способствал със своята жертва.

Случва се някое правителство, общност от хора, род или семейство да достигнат красота, сила и могъщество само за да могат, на свой ред, да принесат в жертва живота на своята общност и да дадат път на висша форма на обединяване на живота в друго време, в друг век. Но *егото,* ръководило първата жертва, извършена в името на по-добрите, по-идеални условия, ще раздели не само изгодите, но също и последващите жертви на тази общност, с която то по подобен начин е било свързано.

Всеки път, когато вие видите човек, издигнал се до висотата на велика жертва, вие можете да бъдете уверени, че зад него стоят безброй малки жертви. Също вие можете да бъдете уверени, че той се намира в момент на получаване на

заслужена награда, тъй като Вселената се управлява от справедливостта. Човекът, ако той иска да достигне върха, създава своя стълба стъпало след стъпало.

За страничния наблюдател изглежда достоен за огромно съжаление фактът, че постоянно се принасят толкова много на пръв поглед ненужни жертви. Появата на неизбежния разрушител, унищожаващ плодовете на огромен труд и неизмерими жертви, изглежда истинско бедствие. Но елементарните сили – малките животи, които създават множество такива разрушители, – независимо дали тяхната работа се извършва под влияние на човешката ненавист или други страсти, подбуждащи към разрушителни действия, или тя е изпълнена по време на велики бури и (размествания на земната кора, или с помощта на някакъв друг разрушителен метод на природата, – тази рат от елементарии изпълняват работата, за която са били създадени, бидейки проводници на кармичния закон по пътя на висшите форми на развитие.

Вечни са единствено само великите идеали на Боговете и хората, а всичко останало е променливо и подлежи на жертва и затова “не се привързвай към плодовете на своя труд”. Живей праведно днес и утрешният ден ще бъде добър; живей неправедно и утрешният ден непременно ще ти донесе угризения на съвестта и упадък на духа. Не гадай за резултатите от днешните жертви на твоя брат в очакване на лична изгода в бъдещето, тъй като само твоите собствени жертви ще ти донесат лични достижения. Ти можеш да участваш в получаването на резултати от проливането на жизнената сила на твоя брат само в случай, че си бил до него по време на неговото неизбежно изпитание и затова си пролял и своя собствена кръв – своята собствена жизнена сила, – все едно дали това е била кръвта на душата или на тялото.

Запомнете, жертвата е закон на целия живот и развитие. Без жертви няма освобождаване от греха, няма победа над злото, дисхармонията и смъртта. Твърдението за това, че кръвта на брата зове за отмъщение от самата земя, се разбира обикновено като образен израз, но за развития психик се явява неоспорим факт, тъй като с отделянето на кръвта от тялото на животното или на човека се извършва преждевременно съединяване и смесване на земните и огнените елементали, от които изначално са се появили материалните съставки на кръвта. Затова елементалите зоват към световния закон за заплащане на дълга, приет върху себе си от тези, които са ги изхвърлили от въплъщаващата ги кръв по-рано от времето, когато те биха могли да бъдат освободени от природния, естествен закон и чрез такова освобождение да се удостоят с възможност да получат висшия импулс, за който е говорено по-рано. По повелята на закона душите на смъртните, които са умрели от насилствена смърт, остават в Кама-Лока [Субективен и невидим план, следващ непосредствено след земния, в който пребивават астралните форми, породени от физическите и менталните желания на всички живи същества. Съответства на Хадес на древните гърци и на Аменти – страната на Безмълвните Сенки - на египтяните (Бел.ред.)] до деня на отредения им край. И само след това те се освобождават, за да достигнат Девачан и да получат по-висок духовен импулс. Същият този закон е справедлив и в случая с малките животи, които съставляват физическото тяло на човека. Именно грубото нарушаване на този закон е причината, поради която душите на тези, които са умрели от насилствена смърт се

затварят в Кама-Лока за споменатия период. Насилствената смърт не е естествена смърт, а не може да се постъпва против природата.

Условията, в които се въвличат насилствено отстранените от кръвта елементали могат да се сравнят с условията, съществуващи в Кама-Лока, където всичко пребивава в безпорядък и непрекъснато изменение, а следователно в една или друга степен е подложено на страдание.

ЗА ТЕЗИ, КОИТО СТРАДАТ

НАСТАВЛЕНИЕ 136

Ще се намери ли сред вас или сред вашите приятели и познати поне един, който не би откликнал на зова, ако става дума за нуждаещ се от състрадание и съчувствие в мига, когато вълните на скръб съкрушават последната твърдина на материалното; или в часа, когато звучат най-потайните дълбини на страданието и душата остава насаме с Бога; или когато вече никаква човешка помощ е невъзможна; или когато всичко, което се намира между живота и смъртта, каквато и сила на търпението това да изисква, вече е изпитано от тази душа?

Ако паметта успее достатъчно живо да възкреси такива моменти, то няма ли това да ви напомни за тези отчаяни обещания, които сте давали на вашето най-добро "аз", на вашия Бог: да поправите извършеното от вас зло или да извършите добродетелна постъпка, която може да измени течението на вашия живот, ако по този път вие можете да получите облекчение?

И може да се случи така, че даже смъртта да бъде приветствана в такъв час, ако няма друг начин да се прекратят страданията на душата или тялото.

В такъв момент в своите дълбини, без сами да знаете това, вие сте се докоснали до Божественото Естество много по-тясно и съкровено, отколкото когато и да било преди и което ще можете да направите това някога отново, освен ако не възникнат подобни условия. И в това съприкосновение на вас е било дадено това, което вие никога по-рано не сте притежавали; нещо, завинаги отделило ви от материалното "аз", на което вие сте служили дотогава. С каквото и име да наречете този дар, независимо дали той е бил изражение на божествена Любов, Съчувствие или взаимно разбиране, – това няма значение: наистина, във всички случаи вие сте били надарени с част от Божествената същност.

Ако вие сте позволили на този дар да пребивава в бездействие или сте се възползвали от него само тогава, когато това е било нужно на някой от вашите лични приятели, или някакво национално бедствие е почукало на вратите на вашето сърце с такава сила, че е трябвало да отворите тази врата с цел самозащита, то вие губите тази най-велика дадена на човека възможност, за която ще ви се изисква твърде строг отчет.

За вас не трябва да има значение кой или какво страда или е страдал, какво е предизвикало тези страдания и колко далеч ще ви отведе в края на краищата събудилото се във вас съчувствие. За вас е важно едно – в този момент или час, когато милостиво ви е било позволено да станете проводник за предаването на този дар на Светия Дух на друга човешка душа, вие сте били способни да излъчвате

същата тази Божествена субстанция, благодарение на което вие за известно време сте станали подобен на Бога.

Вашето собствено освобождение от безкрайно по-тежкото страдание, каквото някога сте понесли, е висяло на косъм в този момент, когато до вас е достигнал беззвучния призив да споделите, този Божествен дар с другите. И вас ни най-малко не трябва да ви безпокоят резултатите от употребата на този дар, независимо дали това се отнася до духовни или материални вещи. Отговорността за тези последствия се намира в Бога, който ви е подбудил към такова действие в този никога не незабравим час, когато вие сте се потопили в бездната на своите собствени страдания.

Макар вие да сте се грижили немного за този дар и понякога сте забравяли и сте били неблагодарни, но все пак сте вярвали и продължавате да вярвате, че някога ще дойде време, когато вие НЯМА да забравяте и когато Признателността и Благодарността ще станат ваши неотменими качества.

Вярвайки в това се постарайте също да осъзнаете, че повторните усилия могат да доведат и други до това те вече да не забравят какво сте направили за тях, когато те също са се намирали в "бездната на страданията".

Затова вие нямате причини да се тревожите в какво ще се обърне извършената извършената някаква добра постъпка, какъвто и да е нейният временен аспект.

Високи или ниски, бели или черни, образовани или невежи човешките същества стават равни когато се касае до насъщни въпроси на техния сложен живот и съществуват няколко ноти във великата гама, на които трябва да отговаря всяка душа.

Дали не Ми се е сторило, че чух да питате: "А какво ще бъде по отношение порока на неблагодарността? Не подбужда ли подобно равнодушие от страна на един към същото такова безразличие и другиго?" Ах, деца Мои, отново ви казвам: не се безпокойте за последствията от някоя праведна постъпка. Вие можете спокойно да предоставите тези следствия на Дарителя, който ви е наградил в часовете на вашия възторг и възнасяне, тъй като Той има в Своята власт и други дарове, и изразеното от вас съчувствие може да подготвя в душата почвата за приемане дара на Благодарността – ключът, който е способен да отвори здраво заключената врата на сърцето, пресъхнало от жестокостта, студенината и равнодушието на този свят. Вие можете да се порадвате на благодарността на другите, но нямате право да изисквате от тях този дар.

Много малко, даже сред най-ортодоксалните християни, са възприемали истинския смисъл на едно от най-съкровените окултни изречения на Учителя Исус: "Ако някой подаде чаша студена вода в Мое Име, той е вече Мой ученик".

Това, което представлява такава чаша студена вода за изсъхналите от зноя на пустинята уста на уморения, измъчен пътник, представлява и росата на съчувствието и помощта на самотната душа в нейните тежки страдания. И ако това съчувствие се дава в името на Христос, с други думи, усилено с Неговата Мощ, то заедно с него се предава и духовната сила на Търпението, силата да се изправите и да победите тези ограничаващи елементали, които са потопили тази душа в бездната на страданията.

Вие стоите на прага на раждането на огромни възможности, което е сравнимо само единствено с кръщаването с Огъня, който се е спуснал върху учениците на Исус в “горната стая” и сега се спуска върху всички хора, чиито сърца са отворени за неговия пламък.

Езиците на пламъка и езика, на който са били произнесени необикновените думи по време на този огнен поток, са имали еднаква природа: и двата са били знаци за мощта на Христос, дошъл да предаде знанието на този чудесен нов език – езика на човешкото братство.

Мъжът или жената, пребиваващи в бездната на страданията, са дарени от Христос възможности за всички, които са в състояние да чуят зова на страдащия. И да се смили Бог над тази човешка душа, която, чувайки този зов, се откаже да отговори на него, тъй като, когато слепите управители на еволюционния закон произнесат присъдата, прошка за тази душа няма да има. И тогава няма да се изправи защитник в името на Христос, тоест осенен с мощта на Името, с мощта на тези пламенни езици – със силата на самия Христос, която е била дарена тогава, когато Бог-Син е съединил Бога в човека с човека в Бога в този момент “в бездната”.

Няма значение дали вие сте били член на църквата, на някоя организация или просто свободен човек, главното е вашата способност да чуете зова на своето висше “Аз”.

Този зов може да прозвучи в дадения момент от Моите уста или в следващия момент от устата на някое дете, нищ, улична жена или пък затворен в тъмницата престъпник; но както и откъдето и да е прозвучал той, вашата памет трябва да ви върне донякъде към вашия собствен опит и да ви подбуди да отговорите на този призив, а после да забравите за това, което сте направили, ако вие сте склонни да очаквате някакво външно изражение на благодарност.

На вас ще ви бъде трудно да чуете този зов ако вашият вътрешен слух все още е запечатан с чувството на разделеност, – ако вярвате, че разделението между телата се разпростира и върху душите.

Само осъзнаването на първостепенното единство на всички хора и създания ще успее да отвори очите и ушите на душата и в края на краищата да се справи със страданието.

ГОТОВНОСТ

НАСТАВЛЕНИЕ 137

Само в расата, заслепена от самомнение и самоизкушение могат да се пораждат престъпното безразличие или умствената леност на значително болшинство от представителите на бялата раса, наблюдавани в условията на твърде променливата сегашна нейна позиция - от една страна и празните, неотговарящи на реалността планове, които строи това болшинство за привидно укрепване и защита на тази позиция - от друга. Всичко това може да приключи с унищожаване на расата като такава когато удари часът на следващото циклично разместване на расите (а той трябва да настъпи много скоро), освен ако не настане всемирно

пробуждане и осъзнаване на реалните факти и не бъдат приложени обединени решителни усилия за поправяне на грешките, породени от неправилните методи на възпитание и образование. Тези грешки са били допуснати независимо от всички пророчества, притчи, предупреждения и увещания, прозвучали от устата на проповедниците, от лекторската катедра и от страниците на литературните произведения, – отвсякъде и от всички, които някога са изливали светлината на Мъдростта. И днес всички мислещи хора се ужасяват при вида на сегашното положение на нещата в своето общество.

Ту тук, ту там се правят спазматични усилия за сключване на мирен договор между нациите, но тези усилия не дават очакваните резултати, а и такива не може и да има докато всички заинтересовани страни не осъзнаят и не приложат духовните знания, тоест духовните и психически сили, които в днешно време само малцина са способни да различават.

С достигането на най-високата точка на развитие за всеки расов период Божествения импулс на цикличния закон привежда в действие определени елементални сили, които унищожават расите, които не са реализирали своите възможности; при това енергията, породена в процеса на унищожаването отива за създаването на друга раса. Може това да ни изглежда парадоксално, но за да се съзидава се изисква да се унищожи съответното количество жизнена сила.

Жълтата и кафявата раси са запазили владеенето на придобитата от тях в други векове и въплъщения божествена сила – силата на концентрацията. Даже последващата деградация не е могла напълно да ги лиши от нея. И именно съзнанието за притежаване на тази мощ служи като източник на тази динамична сила, която стои зад тяхната стратегия и тактика във всеки сблъсък с бялата раса.

Значителното болшинство от последната или е игнорирало, или се е отнасяло пренебрежително или даже с ненавист към проявите на тази сила, която са притежавали кафявата и жълтата, а още по-рано и червената раса, когато са обръщали внимание на очевидните факти на такава проява, а именно: тяхната твърдост, търпение, издръжливост, презрение към физическата болка и даже към живота като такъв. Тяхната национална и расова преданост представляват също едно от явните свидетелства за притежаване на тази мощ; и тази преданост създава и идеала, който е необходим в качеството на основа за концентрираното усилие и мъдрото насочване на енергията, използвана в днешно време за създаване, въоръжаване и обучаване на техните армии. Някога тази сила се е употребявала за овладяване и управление на естествените желания и функции на живота, за произвеждането на магични и психични феномени, но после е била насочена в противоположно направление. А сега ние ще попитаме: готова ли е бялата раса за среща и битка с такива сили, ако те я връхлетят с разрушителни намерения?

Би било твърде сериозна заблуда ако някой счете за задължителна или пък простима за себе си интимната връзка с лице от противоположния пол от антагонистична раса само поради причината, че пророчествата говорят за неизбежността на подобна връзка в бъдеще.

Голямата полза, която подлежи да се извлече от пророчествата, се заключава в това, че изпреварващото знание за приближаващите се събития дава на човека възможност да се въоръжи с всичко необходимо за срещата с тези бързи промени, които винаги съпровождат приближаването на такива събития. С тяхното

приближаване тези промени ще нарастват, оказвайки неизбежно влияние на живота на тези, които смътно усещат контурите на тези събития, тоест на живота на тези мъже и жени, които интуитивно виждат и усещат, че далечните събития вече се случват в някои вътрешни сфери на дейност. Но при това те не са в състояние без специално ръководство или пророчески знания да обхванат истинските размери на тези събития и да овладеят със своите лични възможности за съхраняване на енергията, разширяване на перспективата и укрепване на способността за търпение за сметка на постоянната практика на съсредоточаване във всекидневните дела на своя живот, при осъзнаването, че всяка достойна за изпълнение задълженост може да бъде изпълнена по-добре, ако умът бъде непоколебимо съсредоточен върху нея по време на нейното изпълнение.

Колосалната загуба на енергия за безполезни разговори, страстта към развлечения, загубата на жизнения флуид в жаждата за нездрави занимания и, като резултат, скука, умствена и нервна преумора – всичко това подрива моралните, ментални и физически качества, наследени от съвременната бяла раса от по-силните предци, правейки невъзможно съсредоточаването на волевата сила, а също посвещаването на себе си на задачата, която единствена само и може да извика жизнената енергия, необходима за осъществяването на велика национална цел, или за защитата и запазването на великата раса.

Приетата в качеството на нерушим факт разпространявана теория за това, че уж бялата раса трябва да бъде най-могъща, е породила егоцентризъм, превърнал се в още една причина за апатията на бялата раса именно сега, в апогея на нейната сила, докато в същото време истината е в това, че цикличните възможности за бързо въздигане на жълтата и кафявата раси вече са близки и нищо не може да възпрепятства тяхното съществено превъзходство в идните столетия. А смесването на трите споменати раси постепенно ще доведе до раждането и развитието на новата, отдавна предсказана Шеста раса.

Епохите, за които Аз говорих, настъпват само след завършването на огромните периоди, които не оставят след себе си достоверни и пълни записи, а само легенди и митове. Единствено достоверните летописи на такива епохи се намират в ръцете на Посветените, но те се пазят с необичайна грижа, за да не могат невежите хора да получат достъп до тях.

Обаче има такива периоди, когато крайно необходимите в този момент за проявената раса знания се дават от Посветените, назначени за тази цел от Йерофант на Бялата Ложа от тази степен, която познава тези записи и представлява ръководна мощ в този период. Ако расата не приема даваните съобщения и не се вслушва в тях, на нея ѝ се налага да пожъне плодовете на своето равнодушие или своеволие. Цял поток от такова знание беше излят върху човечеството през подобна епоха във втората половина на XIX столетие. В отделни случаи него го оцениха и използваха, но в широк световен мащаб този ентусиазъм, тези усилия и вълни на страстен устрем, които трябва да издигнат и да носят на такава висота, от която могат да бъдат преодолени заблудите, равнодушието и самодоволството на тези, на които е било дадено това знание, – всичко това едва-едва се е набелязало. А, между другото, времето лети!..

Животът в най-добрия случай е постоянна битка и е твърде немаловажно какъв импулс и каква цел са придавали сила на тарана и са укрепвали хватката, с

какви мисли са се заточвали секирите или са се отливали куршумите. И символично, и буквално всички участници в тази битка трябва да кажат и ще кажат своята последна дума: ловкост, тактика, изкусна стрелба, калибър на оръжието и самите воини – всички тези условия зависят от силата на концентрация и преданост, свойствени на расата, но именно те и не достигат на съвременните представители на бялата раса. Тогава къде е човекът, който ще каже нужната дума или ще напише такъв трактат, който ще приведе в движение жизнената вълна на устрема и ентусиазма?

Публикувано през февруари 1913 г.

ВЕЧНАТА ТРАГЕДИЯ

НАСТАВЛЕНИЕ 138

Отминават година след година, столетие след столетие, цикъл след цикъл, но някакви забележими и съществени промени в характера, желанията и целите на болшинството от човешката раса така и не се виждат. Какъв е смисълът от бунтовете на някакви отделни мъже или жени, събудили се отчасти от плена на вещите и обърнали се към мнимите национални, социални и семейни нужди, когато тези нужди са само резултат от продажността на висшите стремежи и идеали у тези, които вече са преминали този път или на тези, които сега пребивават в робство на всичките тези стимулатори на робите – въжделенията на плътта, които и са ги подтикнали към тази продажност?

Наистина, повтарям, на продажността на всички висши чувства и високи идеали, тъй като къде е разликата между куртизанката, използваща своето тяло за получаване на пари и мъжа или жената, търгуващи със своя ум и душа със същата тази цел, ако избавянето от техния позор им е нужно за тяхното самонаслаждение?

Кръг след кръг от Великия цикъл една раса механично се сменя от друга – при еднакви условия, с еднакви цели, с еднакви усилия. А ако някой мъж или жена се издигнат сред тези маси и посочат манната, падаща от небесата за храна на душата, то ще бъдат разкъсани на парчета от животинските страсти на човека, или разпънати на същия този кръст, който те в своето простодушие са издигнали, за да посочат пътя към хранилище, където тази манна все още лежи, събрана в миналите векове.

Набраздените от дълбоки бръчки лица на мъжете; нацапаните, загрубели лица на жените, които, образно казано, танцуват на на ръба на пропастта, създадена от нарушаването на законите на природата, или превити под надвисналата скала на човешките закони, обезпечаващи възможността за гарантирано попълване на хранилищата със златни запаси; страхът, живеещ в техните сърца или пък безчувствието и равнодушието към пророчествата за неизбежното заплащане на дълговете, натрупани вследствие пълното пренебрегване на всички духовни закони, - гледайки всичко това, струва ли си да се учудваме, че всички тези хора са

обезумели от своята безпомощност и безцелна борба против своето робство или пък са изпаднали в презряно, страхливо равнодушие? "Ето тук! Ето там!" - крещят лъжепророците, желаещи да бъдат пророци, но самите те безпомощни да намерят безопасния път дори за себе си, да не говорим вече за това, да направляват правилно другите. И както винаги – и в далечното минало, и сега се раздава глас от небесата: "Търси вътре в себе си. Търси първо Царството Божие и тогава всичко, което желаеш, ще ти бъде дадено". Но човекът казва: "Не, последното трябва да бъде първо; дай ми всичко, което искам, още сега, а вече след това аз ще търся вътре". Но той не знае какво му е нужно в действителност; той знае само това, което изискват неговите чувства за мимолетно удовлетворение на тялото. А това, от което той - истинският човек, мъж или жена, - се нуждае повече от всичко, - това е Бог, и нищо по-малко няма да му донесе удовлетворение. Но във "вътрешния" свят човек трябва да влезе с оголена душа, както някога е бил гол влизайки във "външния" свят. Той не може да вземе със себе си нито въжделенията, нито честолюбието, нито алчността; а тъй като той не иска да се раздели с тях, то вечната трагедия се повтаря отново и отново.

Когато някой е преминал през вратата и, съзирайки отблясъка на славата във висините, се опитва да разкаже на своите събратя-хора за това, което е видял, езикът му отказва да му служи. Всичко, което той може да направи, е да посочи пътя, по който е преминал. А тъй като този път е обкръжен от диви зверове, които са го хапали, разкъсвали и тъпкали, то когато той показва своите ръбци и белези, погледите на всички хора дотолкова са погълнати от видяното, че те не могат да забележат светлината на Шекина [Покривалото на Безкрайното, на Абсолютното (евр.)], сияеща през неговите очи. И затова се раздава техния крясък: "Свалете го! Не ни е нужен той, нито неговите идеи! Разпънете го! Нека той да изнемогва от глад или да умре! Той е мошеник, лъжец и измамник; той е достоен само за осмиване и презрение". И тогава светлината в неговите очи, замрежени от скръбта за тези, на които той не може да служи даже и ако им беше отдал живота си, угасва, тъй като техните очи са приковани към ВЕЩИТЕ, с които те са обкръжили себе си, към материалните вещи, към плодовете на техния ум – резултати от тяхната продажност.

Последната част от пътя към висините на живота е студена, мрачна и самотна. Сърцето зове за топлина, за светлина, за другарство. Но този студ, мрак и самота са необходими за оковаване на низшите желания, за зараждане и износване на ембриона на новия живот, за осъзнаване на това, че Бог се явява в живота на всички. Имайки Бога, душата придобива и всичко желано.

В живота на всяко развито съзнание съществуват моменти, когато тази велика истина леко и естествено влиза в сърцето и намира там своя дом. Но вещите, заради които човек продава своята душа, угасяват неговата сърдечна жажда и, не знаейки какво да прави, болшинството започва да събира още повече вещи, което довежда до завършека на великата трагедия.

КОСМИЧЕСКОТО СЪЗНАНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 139

Един от най-важните предмети, занимаващи умовете на най-задълбочените религиозни мислители на този век, е въпросът за отдавна предизвестеното завръщане в сравнително недалечното бъдеще на Учителя и Аватара, известен като Исус от Назарет. По какъв начин може да се случи Неговото второ Пришествие, какво може да служи като доказателство за Неговата истинност, целта на Неговото Идване, възможността да се познае Той и даже Неговото лично присъствие на земята в наше време – всичко това, а също и огромното множество второстепенни детайли се обсъждат широко, но по-голямата част - от такива лъжливи позиции, че на този, който волю-неволю се налага да ги слуша, му остава само да мълчи, макар знаейки, че притежава точни данни за обосноваване на неоспоримите факти, той едва се удържа от отчаяното желание да изкаже предпоставките, които биха довели неговите слушатели до по-правилно умозаключение.

Обаче той не прави това поради причината, че познава действието на някой неизменен духовен закон, а именно: всякакви опити да сподели своето знание с неподготвените ще останат безплодни. Именно непознаването на този закон и пълното пренебрегване на кармата, които ще бъдат неизбежно следствие от упоритото неизпълнение на нейните укази, са преди всичко отговорни за тази лекота, с която неизброимо множество както измамници, така и измамени тълкуват завръщането на Аватара в толкова изкривен, а понякога дори карикатурен вид.

Думите "Космическо съзнание" бяха въведени в употреба за да изразят състоянието на духовно възнасяне, което може да достигне душата на човека при определени условия на развитие, когато се придобива всезнание. В опита да опишем неописуемото с немного думи Ние можем да кажем, че това е такова състояние на битието, в което съзнанието на човека се обединява със съзнанието на всяка живееща вещ и същество; съзнание, в което временно изчезва всяко чувство на разделеност и в същото време се запазва чувството за индивидуалност. Обаче нито един нормален човек от днешната земна раса, бидейки зависим от ограниченията на формата, не може достатъчно дълго да пребивава в състоянието на подобна екзалтация; следователно когато някой достига състоянието на духовно съзнание, този опит се ограничава до един миг. Такъв опит не се изчислява с временни мерки, иначе високите вибрации на това духовно състояние биха разрушили плътното тяло. Затова ако някой ви уверява, че той постоянно пребивава в състояние на "космическо съзнание", той или съзнателно лъже, или сам се заблуждава относно природата на преживявания феномен. Каквато и степен на познание и сила човек да достигне по време на такъв опит, ако това е било *bonafide* [Честно, добросъвестно (лат.)], той се отпечатва в съзнанието на неговия мозък и ако клетките на паметта на този мозък са били добре развити, те ще запишат и запазят това преживяване. Но ако стане така, че възможностите на неговото съзнание са били ограничени или от недоразвити, или от изродени клетки на паметта, или от неизмеримо тщеславие, или даже от желание да използва полученото от това преживяване знание за лична изгода, и той забрави, игнорира или отхвърли този малък, но безкрайно важен детайл и по този начин внесе свой принос в изкривяването и злоупотребата с това знание, то той неудържимо ще бъде повлечен по пътя на лявата ръка – по низходящия път на живота. Този малък, но изключително важен детайл на познанието, който идва заедно с такъв опит, е

неговата собствена увереност в единството на целия живот, а значи и необходимостта от пълно обуздаване на личната воля и личното желание при използване на полученото знание.

След този опит той никога, наистина, повече няма да каже “аз съм”, “аз мога”, “аз искам” от гледна точка на своята личност. Той никога повече няма да издигне себе си като обект на лично възвеличаване, никога няма да посегне на нито една лична вещ или създание. Още по-малко той ще поиска да се появи сред хората и, подобно на някакъв самохвалко, да заяви за овладяването на “Космическото съзнание”. Даже Великият Учител е трябвало да умре за света и в света преди Той да бъде “възнесен”, тоест да постигне непрекъснато духовното съзнание.

Ако някой човек е бил действително по такъв начин “възнесен” и съхранил знанието за своето единство с всичко живо, то обкръжаващите биха си изяснили нещо от тази велика реалност благодарение на въздействието на неговите постъпки и думи, а също и на магнитно-духовните еманации. Те никога не биха узнали това от неговите уста, тъй като ако това, което той благополучно е преминал чрез това висше изпитание на ученика е било действително истина, то даже самата мисъл за обособените интереси и някакво лично обожествяване би му причинила мъчение.

Всеки Аватар, всеки Спасител на човечеството успешно е преминал през това изпитание преди да достигне Нирвана.

Знаейки тези факти, вие няма да позволите да се отклоните, за да почитате “лъжливи богове” – самозвани “Аватари”. Наистина вие сте щастливи, ако отрано знаейки за тази страна на опита, за който Аз говорих, използвате това знание за укрепване на вашето лично съзнание за истината на Единството преди тя да ви се разкрие във ваше собствено преживяване. В такъв случай вашите клетки на паметта значително ще укрепнат и вас няма да ви заплашва опасността от забравяне, отричане или отхвърляне на това, което може да изглежда като отслабване на вашето чувство за собствена значимост.

НЕУТРАЛНИЯТ ЦЕНТЪР

НАСТАВЛЕНИЕ 140

Очевидното привличане между хората с напълно различен характер и положение представлява е загадка за тези, които не приемат учението на древните за действието на закона за противоположностите.

Понякога, за велико учудване на познатите му, чисто, невинно момиче изведнъж се привлича към някакъв отявлен развратник, а чистият в помислите, интелигентен млад човек бива уловен в мрежата, заложена от порочна, развратена жена, погубвайки своя живот. И целият свят само гледа и се чуди, без да взема под внимание факта, че тук се проявява прекия ток на силата, действаща между качествата, наричани от нас “добродетел” и “порок”. Ако този ток, съществуващ между две въвлечени в него човешки същества, не бъде прекъснат, то той неизбежно ще привлече психическите желания на двамата към общия център, в който се създава дотолкова здрава връзка, която е почти невъзможно да се разруши дотогава, докато пресищането не отблъсне тези тела едно от друго.

Ако този ток се прекъсва от човека съзнателно, то това се извършва благодарение на събудилата се съвест. Такова събуждане настъпва в определено време от жизнения цикъл и винаги в низшата точка на индивидуалния кръг на еволюционната спирала, олицетворен в библейското поучение за завръщането на Блудния син към здравомислие. Това става в периода на пресищане и самоанализ, когато жертвата на тока на привличане решава "да въстане и да се насочи към своя Отец" и да моли за позволението да стане слуга, вместо да изисква потвърждаване на своите права на синовство, с други думи тогава, когато личната воля започва да се подчинява на Божествената Воля.

Обаче в действителност възможността за разточителство съществува както на полюса на порока, така и полюса на добродетелта; и едните, и другите са разточители на природния закон. Прекомерната добродетел може да доведе до не по-малки усложнения, отколкото прекомерния порок, въпреки че именно в резултат на първата и възниква средата, в която блудните синове и дъщери придобиват своето ментално и психично пристанище в дните или годините на своето разкаяние, - пристанище, създадено от самите съдии и разпоредители на тези нравствени и психически закони, които са били потъпкани.

В притчата за блудния син единият от тези полюси е олицетворен от по-големия син, а другия – от по-младия. В двата случая, при които се достига състоянието на пресищане и настъпва времето за самоанализ, е необходимо да се избере нова линия на поведение и да се направи нова крачка. И колкото и при това личността да страда, тази крачка трябва да бъде направена в посока на самоотричане, подчиняване на личната воля на Божествената Воля, ако пътникът иска да разбие силата на увличащото го притегляне и да се освободи от свойственото му колебание между двата полюса. Иначе в следващо въплъщение ще се измени само неговото местопребиваване и обкръжение, вместо подем по кармичната стълба на живота като цяло, който с еднакъв успех може да се случи и с двамата разточители, - и с по-малкия, и с по-големия син, ако те овладеят своите възможности в указаното време, тоест тогава, когато законът за еволюцията позволява това и по този начин прекъснат този ток, който е възникнал заради неосъществените желания.

Разглежданото действие на силата на привличане между добродетелта и порока се е приписвало и на любопитството на тези, които са встъпвали в подобна връзка, и на патологията, и на страха - с една дума, на всичко друго, само не на това, което е в действителност; а именно на един от природните способи за изпитване качествата на душата, на нейните възможности, развитие, на нейния еволюционен стадий - била тя човешка или животинска, - за да се намери нейното точно място върху великата ска́ла на живота. И силата, използвана от природата в такива случаи, е също толкова материална, както и животинския магнетизъм, и се привежда в действие от Божествения закон за противоположностите.

Нейните полюси са позитивен и негативен, мъжки и женски; в същата тази точка, където се прекъсва гореспоменатия ток, се проявява неутралният център на тази сила и се установява равновесие.

Силата на човешкия магнетизъм започва да действа между двама души с противоположни стремежи и характери веднага щом те се срещнат и встъпят в по-близки отношения на физическия план. И от това дали те са достигнали -

поотделно или заедно - до точката на равновесие, отговаряща на неутралния център, изцяло зависи дали ще бъдат разрушени низшите степени на силата на магнитното привличане и ще избегне ли някой от тях влиянието на другия. Ако към момента на срещата тези двама са достатъчно развити, то ще се подчинят на по-високата степен на силата на магнетизма, действаща вече на по-висок план на живота и ще пренесат своите желания в други сфери на устремяване. Така например, техните желания могат да бъдат пренесени от физическия план на менталния или от менталния на висшия астрален. Естествено, такова действие ще изисква особени усилия от тяхна страна. Обаче ако природата на препятствията и трудностите бъде преодоляна, то ограниченията, които трябва да се превъзмогнат, ще се изменят и тази борба ще умножи тяхната сила и жизнеустойчивост; следователно и крайната победа ще бъде съответно по-сериозна.

КОСМИЧЕСКИТЕ КАРТИНИ

НАСТАВЛЕНИЕ 141

Ако вие бяхте истински зрящи и можехте да видите астралните записи - космическата картинна галерия на всички времена, - то сред тези, отпечатани по силата на действието на природния закон, записи бихте могли да намерите не много такива, които биха ви изпълнили с по-голямо съжаление и даже ужас от тези, които изобразяват крайните резултати - плодовете на вашето одобрение на безсърдечните, лъжливи или въвеждащи в заблуда разкази, предложени на вашите уши от лица, преследващи лични интереси или злонамерени клеветници.

Отровата, проникваща във вашата магнитна сфера от устата на тези клеветници, действа така тънко и незабележимо, че вие не усещате нейното присъствие даже тогава, когато делото вече е сторено; на вас също не ви идва наум и че вие предавате тази отрова на всички обкръжаващи даже без да произнасяте нито дума, единствено посредством вълната на магнитната сила, излъчвана от вашето тяло.

Субстанцията на тази сфера е дотолкова възприемчива, чувствителна и проницаема, че всеки насочен от волята звук нарушава нейното равновесие, позволявайки на разпространяваната чрез звука сила - блага или злонамрена - да влезе и да заеме нужното място. Ако тази сила е злонамерена тя възбужда зоната, подложена на лошото влияние и тогава възниква състояние подобно на това, когато в тялото се забиват отровни шипове. Това състояние въздейства на физическото тяло, ако то е слабо; но във всеки случай страда маявичното тяло. Ако пък тази сила е блага, то се случва точно обратното: тя успокоява някой твърде активен център и отваря вход на енергии от по-високо състояние на субстанцията, подбуждаща към вътрешно израстване.

Когато вие се замислите над някои външни последствия от жестоката злоупотреба със силата на произнасяните думи: над разбитите животи, изкривените характери, самоубийствата, войните, убийства и другите престъпления, които могат да се наблюдават на плана на грубата материя в течение на един живот, а също и за съвкупността от всички подобни последствия във всички времена; когато

вие осъзнаете, че нито едно човешко действие – благо или лошо – не приключва завършека на проявения живот, че то се отпечатва в астралната светлина, - само тогава вие ще можете да получите известна представа за значението на тези истини, с които Аз започнах това послание.

Колкото и да е добросъвестен човек, той никога не може да повтори точно чутия разказ. Нито един човек никога няма да възстанови всички детайли на някой случай или събитие в точна последователност: той или ще пропусне подробности, или така ще замъгли смисъла на случилото се, че ще му придаде нещо нелепо или направо противоположно на мисълта и изводите на разказвача. Всичко това ще създаде лъжливо впечатление на у слушателя и при следващото повторение ще се роди двойна лъжа.

Ако това се върши заради някаква егоистична или вредоносна цел, то последствията на възможното зло ще се умножават безкрайно.

Първият урок, който трябва да се запечата в ума на личния ученик на един от Посветените, - това е необходимостта от развиване на привичката за мълчание. И този урок твърде настойчиво се внушава не само с цел създаване на най-добри условия за развиване на вътрешните чувства, но преди всичко за да се научи ученикът да контролира собствената реч, а също и да умее да ограничи речта на другите. Не приемайки в своята магнитна сфера разрушителните сили, освободени от звука и окрилени от злата мисъл, той по този начин не дава ход на нежелателните речи на другите.

Този, който живее в мълчание, той се учи да обича своите събратя-хора и да ги разбира така дълбоко, че губи всякаква охота да се спира на преминаващите следствия на някои извършени от тях грешки тъй като знае, че доброто, на което те са способни, е много по-силно от злото, което лесно може да бъде превъзмогнато от доброто при правилно възпитание. Той знае, че силата на подозрителността, суровата критика и обвиненията, насочени от него и погълнати от чувствителната магнитна сфера на друг човек, само ще подчертаят и усилят съществуващото в него зло. Това още по-силно ще затрудни борбата между доброто и злото в сърцето на осъдения човек, а самият обвинител ще страда от действието на силите, които той е породил и пуснал на свобода. По такъв начин възпитаването на привичката за мълчание се явява изключително важно и по отношение на въпроса за самозащитата.

ИНДИВИДУАЛНАТА ДУША

НАСТАВЛЕНИЕ 142

В последно време, особено в теософските кръгове, говорят много по въпроса за индивидуализацията на душата, имайки предвид отделянето на някоя душа от груповата. Ще се опитаме да разгледаме тази спорна теория, но не в духа на полемиката, а само за да обърнем внимание на един прост факт, наблюдаван във всички области на живота. Която и да е истинска група от живи същества в определен смисъл се явява семейство, независимо от това дали е малка или огромна. Ако по силата на някакви обстоятелства или условия към нея се прибави

друг живот, не принадлежащ на тази група, той винаги ще си остава чужд, независимо от степента на близост с членовете на тази група.

Съществуват групи в групите от индивидуализираните групи Слънчеви системи, до амебните струпвания, които винаги отчетливо се различават помежду си и имат свои характерни особености. На клетките, образуващи сърцето на човека, не може да се придаде индивидуалния характер на клетките на някой друг орган или негова част, както и човек не може да измени своята тъждественост или своето място в родословното дърво отричайки родството с родилата го майка. Такъв човек може да се ожени, роди деца и по такъв начин да основе нова семейна група, но това няма да промени неговото родство със собствената майка и първоначалната, основна семейна група; неговият брак служи само за да образува нова, по-малка подгрупа в голямата група и доколкото духовната линия винаги се наследява чрез майката, то неговите деца принадлежат към същата групова душа, към която и неговата жена. И колкото по-силен и по-мъдър е неговият разум, толкова повече той е възприел от този безпределен разум, който представлява наследство от изначалната група, от която той е произлязъл и се е спуснал през всички минали векове от времето на първото седморно разделение на проявения Космос. Неговата тъждественост и, следователно, индивидуализация са били установени с първия взрив на семето на живота, одушевяващо монадата.

Макар и всяка клетка на всяко сърце, което бие във всички царства на природата, да съдържа в потенциал формата и същността на всеки друг орган и форма във Вселената, нито една от тях не може да измени своята форма и природа в пределите на една Манвантара. С течение на времето всички те ще бъдат приведени в близък контакт с клетките на другите органи и ще породят трета форма на живот. Тези трети форми са съединителните линии между семействата на клетките на сърцето и на другия орган. Чрез тези съединителни линии ще се предават родовите импулси на всяко от семействата, способствайки за еволюцията и на двете.

Когато различните състояния на субстанциите, които ще формират клетките на всички органи на чувствата и волята, във всички царства на природата, благодарение на взаимодействието бъдат приведени в хармонично съотношение, тогава те ще могат да се въплъщават в определена форма, както са правели това в прототипите на всички форми на проявения живот. Тези прототипи са били индивидуализирани същности, тъй като с формата винаги идва и индивидуалността. Обаче Ние считаме, че трябва да се различават съзнателната и несъзнателната индивидуализация. Привидното разминаване във възгледите по този предмет, съществуващо между Нас и другите, най-вероятно е преувеличено. Според Нашите представи съзнателната индивидуализация идва със събуждането на интуицията. Ако контактът с другите раси на човечеството и да играе в това някаква роля, то тази роля е второстепенна и Ние не виждаме това да може по някакъв начин да повлияе на отношението на индивидуалната душа към груповата, част от която тя се явява. Непрекъснатото отъждествяване с Безпределното може да бъде само реализация на своята истинска връзка с всяка друга еманация на Безпределността. И такава реализация довежда до окончателното разтваряне на това, което сега Ние наричаме лично отъждествяване, в общото отъждествяване.

Ако ние можехме да проследим нашето родословие през всяка семейна група на голямата групова душа, част от която ние се явяваме и по такъв начин да узнаем за нашето родство с всички членове на едно велико семейство – Човечеството на днешния век, то това твърде би помогнало за укрепване на нашите връзки, а също би обяснило антагонизма, който чувстваме понякога по отношение на другите без видима причина за това.

Ние говорим за *его, за* монада, за Синове на Волята и Йога, а също за всички други диференциации на висшите царства на мисълта и битието. Но всички те могат да бъдат сумирани в две думи - "Тъждественост" и "Разумност" или "АЗ СЪМ" - Божествената Душа; това е знание за това, че "аз-ът" като индивидуално съзнателно разумно битие живее и се развива в съгласие с определен Божествен прототип, по-голямото "АЗ СЪМ". И самата групова душа трябва да се развива по същия начин, както атомите на групата, а ако се развива някаква част от групата това означава, че в съответна степен еволюира и цялата група като цяло.

ЕДИНСТВОТО

НАСТАВЛЕНИЕ 143

Добре известен факт е, че колкото по-силно се сближават и концентрират молекулите на материята, толкова повече те стават единно тяло, губейки способност да се диференцират в индивидуални форми и толкова по-бързо всички форми, които са се състояли от тези молекули, започват да проявяват признаци на стареене и разпад. Но каквито и физиологични причини да са били установени в резултат на изследванията (ще забележим, че тези причини, изтъквани от авторитетите на различни школи през различните векове, периодично са изменяли своя характер), истинската причина се намира извън пределите на царствата на физическата материя.

Тъй като целият живот е единен, колкото е по-близо до първичното състояние на космическото мислетворчество, в което не е възможна никаква диференциация, толкова по-бързо се осъществява разпадът на субстанцията, което позволява да се освободи мислеформата, скована от законите, управляващи силата и субстанцията; след което искрите на мисълта, от които се е състояла тази мислеформа, получават възможност да се съединят в по-концентрирани форми. Вероятно вие сте наблюдавали как се съединяват заедно отделните топчета живак. Силата, която съединява разпръснатите капки живак ведно е същата тази сила, която привлича една към друга разединените искри на мисълта в момента, когато се преодолява разделящата ги сила - силата на дезинтеграцията, свойствена на субстанцията с ниски вибрации. И затова всички усилия на мечтателите, които така старателно търсят еликсира на живота на физическия план, където нищо не е постоянно, са обречени на неуспех.

Само тази духовна сила, която първоначално е облякла мисълта във форма и е подбудила тази форма да създаде матрица за въплъщаване на протоплазмената субстанция и може да бъде истински еликсир на живота, доколкото това се отнася до живота в обективна форма.

Ако за човека беше полезен дългият живот; ако неговата еволюция не изискваше сега по-продължителни периоди на покой и асимилация между животите, отколкото би могъл да предостави непрекъснатият живот в материята, то той отдавна вече би намерил това, което толкова дълго е търсил: силата да продължи своя живот до безкрайност. Но докато неговият живот е скован от жаждата за удовлетворяване на илюзорните чувства и той не е способен да обхване реалността на индивидуалното съзнание в единството, дотогава неговият естествен срок на живот не може да надвиши периода, отреден на хората от сегашната земна раса. В доисторически времена човекът е живял дълго поради това, че тогава диференциацията на субстанцията и силата и ментално, и физически се е проявявала далеч по-силно, отколкото в днешно време. Според това как интересите, целите и идеалите на човечеството се сближават и обединяват, религиозните, социални, делови и политически течения на живота също стават по-близко едно до друго. Според това как намалява броят на различните съдружества, се изостря интелектът и заедно с това се губи духовността, встъпва в своите права епохата на разложение и разпад. И тогава природата избира най-доброто от наличния под ръка материал за матрицата на новата раса, а старата измира или загива в някаква голяма катастрофа.

Фактът, че най-задълбочените мислители и най-проницателните изследователи във всички области на науката на практика са единни в своето признание на великата истина за единството на целия живот, представлява един от знаците на това време. Изследванията в областта на физиката довеждат до откриване и осветяване на много отдавна изгубени съединителни звена между различните сфери на живота. Но докато тези изследователи не започнат да вземат под внимание съзнателността и индивидуалността на по-малките форми на живот, докато душата продължава да остава извън сферата на техните изследвания, те ще продължават своята работа почти на сляпо.

Посочените изследователи не могат повече да отричат факта за възможността за превръщане на една субстанция в друга, но изпълняващите такова превръщане съзнателни живи същества – междинните животи – все още са недостъпни за тяхното съзнание.

Огромната енергия, съдържаща се в светлината и излъчвана от нея в различните вариации на цвета, сега вече до известна степен е призната, но елементалите, облечени в нейната форма, променящи я и загиващи, за да живеят отново във всяка искрица на цвета, не се поддават на изследване с помощта на физическите чувства.

Истинският окултист не само знае за всички тези удивителни факти, но е и в състояние да ги приложи както за своите собствени цели, така и в полза на света като цяло. Но на него му се налага да работи в твърде неизгодни условия, опитвайки се да докаже или предаде своето знание на тези, които се отказват да го приемат или пък са неспособни да се подготвят за такова знание. И когато казват, че жертвеността е първият ключ за овладяване на това знание, те започват да търсят някаква лична причина, която, според тяхното мнение, може да служи като изключение от правилата. Ако им бъде казано, че е необходима лична чистота, те започват да търсят пътища, за да намалят някак необходимата степен на тази чистота, или намират оправдание, за да могат да смекчат суровостта на такова

изискване и все пак да запазят разрешението да останат на мястото си. Ако на тях им се посочи дългът по отношение на своите ръководители, те веднага започват да пресмятат доколко далече могат да стигнат в обратната посока без риск да се подложат на опасност или намират някакво обяснение в своята лична природа, което може да оправдае тяхната страхливост и малодушие. Те не могат да приемат указаните им прости положения и да действат в съответствие с тях. Но за постигането на духовна мощ е съществувал, съществува и ще съществува само един път. Друг път няма и няма да има.

При това са еднакво необходими както определени физиологични изменения, така и наличието на известни ментални и морални качества и свойства, и са абсолютно необходими определени духовни качества. Всичко това ученикът трябва да придобие с лично усилие и само чрез подчиняване на законите, които управляват всяко от гореспоменатите необходими условия.

САМО ЕДНА ВОЛЯ
НАСТАВЛЕНИЕ 144

Възможно е най-първата ваша мисъл да бъде желанието да се откажете от приемането на такова категорично твърдение като отричането на съществуването на собствена човешката воля. Но ако единството на целия живот за вас е нещо повече от проста теория или хипотетично предположение, то вие ще можете да приемете това твърдение и да го приложите в търсенето на този основен фундамент, върху който се разполага вашата постройка на единството на живота.

Съществува само една Воля. Би било невъзможно две или повече воли да съществуват или да се проявяват във Вселена със закон и порядък. Едната воля непременно би се сблъскала с другата по силата на самата си природа, тъй като волята - това е преди всичко насоченост. Вселената, както и всеки неин проявен атом, се движи по кръг или, по-точно, по спирала до завършване на отредения ѝ цикъл. Всяка линия на живота може да свършва или започва, относително казано, в права посока, обаче тя много скоро се изкривява и това неизбежно влече след себе си устремяването по кръгов път. Размерът на дъгата на кръга зависи от направляващата сила на волята, а степента на силата се определя от особеното действие на принципа на Желанието, стоящо зад Волята.

Равновесието на Вселената не би могло да се поддържа, ако беше възможна намесата на втора и, следователно, негативна, опозиционна воля, препятстваща направлението, зададено от първичния импулс. Същата тази мощ, която ускорява и направлява линията на силата, определя времето, мястото и степента на нейната извивка. “Дотук и не по-нататък”, - казва Божественият Създател, определяйки курса на Вселенските води и Той също и възвестява: “Моята линия премина през цялата земя”. Забележете – “МОЯТА” линия, а не линията на някоя друга същност. Когато се достига границата на линията на живота, същата тази направляваща сила, която я е започнала, я повежда назад към изходната точка със запаса от придобития

по пътя опит. Този опит определя степента на изкривяване на следващата жизнена линия – на следващото въплъщение на *егото*.

Това е напълно достатъчно, за да поясня Моето твърдение, че съществува само една Воля. Волята, управляваща саморазвитието на атома, е същата тази Воля, която придвижва и направлява човека. Самият човек не може да породи воля нито за да помръдне ръка, нито за да направи вдишване. Но благодарение на това коренно единство с Божеството той може да управлява и по такъв начин да се ползва от Божествената съзидателна Воля до такава степен, до която той е развил в себе си канала на тази Воля и е съгласувал своя път с линията на пътя на Божествения план. Ако той търпи неуспех в някакво дело, този неуспех се обяснява със степента на различие или на дистанцията, която съществува между неговото низше, материално „аз" и неговото *его,* тъй като *егото* е Божеството в него, „единството в многообразието". Следователно неговият успех ще се намира в пряка зависимост от степента на признаване от него на Божественото и подчиняването на тази направляваща сила, която изкривява правата линия на неговия живот, за да може, привеждайки аурната сфера на енергията – обвивката на неговото *его* – към нейната изходна точка, да я изпрати с увеличена сила към по-широки предели, за по-голям или, с други думи, по-полезен живот.

Когато човекът дойде до осъзнаването на гореспоменатите факти и разбере, че за изпълнението на всеки волеви акт, колкото и незначителен да изглежда той, той прилага самата същност на Божеството, в същия този момент, ако той е нормален човек, величието, Божествената красота и светостта на неговата мисия на земята го изпълва с трепет и благоговение, и укрепва неговото намерение да се труди съгласно законите на Битието, а не против тях. Неговите действия ще се определят от висши мотиви, набелязаната цел ще го води, той ще изработи определено отношение към всяко живо същество; и тогава животът ще даде за него и за неговия труд много по-велики идеали от тези, с които той се е сблъсквал преди и които отчасти или напълно е реализирал. Когато осъзнаването на значителността на всеки аспект на живота стане за него по-ясно, постепенно ще изчезнат неговите предишни егоцентрични представи за важността на неговата лична воля. И тогава той няма повече да повтаря „аз" в делата, в които участва, тъй като то се заменя с „НИЕ".

Колкото по-сериозни са препятствията, които поставят природата или хората по пътя на осъществяването на такава Божествена цел, толкова по-настойчиво и по-често ще се повтарят неговите усилия да достигне до тази цел; следователно толкова по-несъкрушима ще стане неговата сила на волята. С други думи, толкова по-широк ще бъде каналът, през който може да тече Божествената Воля. Думите "Да бъде Твоята Воля" съвсем не означават малодушно подчиняване на обстоятелствата и условията. Те изразяват вопъла на душата за познаване на природата на Божествената Воля, за даряването на сила да приложи тази Воля, както подобава. Неприлагането на някоя функция дава в резултат разложение и смърт във всяка сфера на живота; случаят с волята не е изключение. Но съзнателната употреба на Божествената енергия на Волята за противодействие на Божествения Закон или за да се увреди, осакати или унищожи друга душа или тяло заради постигане на някаква егоистична цел, представлява непростим грях; непростим заради това, че неизбежната реакция, предизвикана от негативния

аспект на тази сила, която е създала неговия проводник и чрез който тя е действала, ще го и унищожи.

Борете се с цялото си сърце и ум, освобождавайки ги от по-рано вкоренилите се идеи, за осъзнаване на всичко това, което Аз се опитах да ви предам. Разберете също, че личната отговорност в действителност означава отговорност за всяко нещо, за всяко същество, с които вие влизате в съприкосновение. Разберете и това, че вие не можете да живеете праведно избягвайки тази отговорност, както не можете да живеете на физическия план и да не дишате. Със събуждането на чувството за личната отговорност идва и разширяването на канала на Божествената Воля и силата, позволяваща да се приложи нейния поток.

ВЪЗБУЖДАЩИ СРЕДСТВА И НАРКОТИЦИ

НАСТАВЛЕНИЕ 145

По време на една от Моите първи беседи с Главния Пазител и с Официалния Глава на Храма Аз им казах, че никакъв друг вид дейност няма да им предостави по-големи възможности за помощ на другите хора от непосредственият контакт с тези, които се предават на излишества употребявайки възбуждащи средства и наркотици.

Аз особено искам да объpна вашето внимание на факта, че забраната на възбудителите и наркотиците, налагана от Посветените от Бялата Ложа на своите ученици е жизнено необходима. Но главната причина за такава забрана досега не беше съобщена на нито една група ученици, принадлежащи към низшите степени на Ложата. Причина за това стана почти неизбежното невярно тълкуване на потвърдения от Нас факт, че може да се насочи по лъжлив път мисленето на тези, които жадуват за разрешаване и отстъпват на своите желания, и в минали векове вече не веднъж са считали, че са намерили такова разрешение в някое особено езотерично учение.

За максималистите винаги е било тайна защо толкова много надарени хора от двата пола употребяват наркотици и възбудители, когато искат да изпълнят своята работа колкото може по-добре. И такива максималисти по никакъв начин не могат да съгласуват този факт с добре известните указания за забрана, дадена от Посветените от Бялата Ложа, а също и с многото религиозни, научни и етични доктрини в това отношение. Но когато Аз ви кажа, че предалите се на употребата на наркотици и възбуждащи средства могат да се докоснат както до висшите така и до низшите планове на живота и че много от най-високите теории по отношение на изкуството и религията, дадени някога на света, са били получени именно под тяхно влияние, то вие трябва да се въздържите от прибързаното желание да подложите Моите думи на лъжлива критика.

Вече е достатъчно установен фактът, че епифизата и хипофизата представляват проводници за предаване на висшите духовни сили. Всичко, което подбужда молекулите на тези проводници към ускорени вибрации, отваря на психическите чувства достъп до вътрешните планове - независимо дали първопричината за такава стимулация е предизвикана от висш духовен стремеж и

любов към човечеството или пък от остро желание да се избяга от ограниченията на материята, или от неизбежните мъка и страдание на тялото и ума, от които така се измъчва човечеството. Следователно такова състояние е именно това, към което така усърдно се стреми нормалният човек. И ако дългоочакваният отговор на молитвата, посвещението-обет и усилията на някой чувствителен по природа високоразвит човек с твърде изтънчена нервна система не идва така скоро, както би му се искало, то той се обръща към търсене на някакъв друг способ за получаване на желаното. В други случаи обкръжаващата обстановка, хората, с които човек е свързан и т.н. го подтикват към различни отстъпки и удовлетворяване на своите желания, които, за съжаление временно, открехват достъпа до някои вътрешни планове или, с други думи, усилват вибрациите на епифизата, което на свой ред довежда до някои изменения в органите на чувствата, способстващи за изостряне на усещанията.

Трябва да се помни, че основната цел във всички случаи е една и съща: ускоряване на вибрациите на молекулите на епифизата и хипофизата. Обаче крайните следствия на тези действия са напълно противоположни. В първия случай молитвата, посвещаването на себе си на доброто и на честния труд водят към естествено развитие на посочените жлези и повишаване на вибрациите им, което може да се запази неограничено дълго, постепенно довеждайки до контакт с все по-високи и по-високи планове на действие, докато накрая човек не се научи да достига областта на духа само само с мисъл. В други случаи тези жлези, бидейки недостатъчно развити във физически смисъл, не могат да устоят на налягането на по-ускорените вибрации продължително време и затова се разрушават, оставяйки възможността за контакт само с низшите планове на битието, докато смъртта не постави край на тази борба на физическия план. Именно подобно състояние преди всичко е отговорно за бълнуванията и халюцинациите, тъй като при разрушаване на физическите обвивки на посочените жлези се уврежда съкровената нервна организация на цялото наше тяло, което в крайна сметка лишава от способност за действие органичната структура като цяло. Именно тогава човек и попада под властта на низшите елементали.

Ако хората разберяха, че наркотиците и възбудителите действително приотварят вратата към висшите царства на мъдростта и знанието за жадуващата душа, то даже при осъзнаване временността на това действие и неизбежната последваща деградация и разложение никакви сили не биха могли да удържат слабоволните или порочни мъже и жени от такова самозадоволяване на своите желания. Затова тази дълбока тайна досега остава една от най-пазените в окултната наука.

Вие, разбира се, сте чували или чели, че в миналите векове, както и сега, при извършване на мистериите, приемани за “свещени”, е била приета употребата на силни наркотични и възбуждащи средства. Както в миналото, така и сега черните магове са прекрасно осведомени за това какви последствия очакват в края на краищата жертвите на тяхната алчност и коварство. Но тъй като тяхна цел е било разрушаването на висшите атрибути на човека и култивирането на чувственост и похот, то те са държали тези знания в тайна от своите неофити, всячески подтиквайки ги към различни форми на чувственост и задоволяване на своите желания, включително чак дотам, че на Бялото Братство не е оставало нищо друго,

освен да се отдръпне и да допусне разрушаването на целия живот на планетата, съхранявайки само немного хора като семена на новата раса.

Като знаете всичко това на вас, разбира се, няма да ви бъде трудно да разберете колко висок и свещен за всеки човек е призивът за удържане усилията на черното братство посредством лечение на болестите, породени от подобни способи, докато не е настъпило окончателното разрушаване на тези необичайно важни проводници – епифизата и хипофизата – и душата не бъде непоправимо погубена.

Но помнете, че никакви така наричани забранителни движения на нашето време няма да могат да донесат нищо, освен известно временно смекчаване на последствията от тези причини, които са възникнали в телата и душите на нуждаещите се от спасение. А в твърде много случаи привържениците на такива мерки само увеличават опасността, тъй като със своите действия предизвикват естествения дух на протест срещу насилствената забрана. Волята, стремяща се към освобождаване от връзките на материята се бунтува против всичко, което се опитва да ѝ наложи нови окови, - безразлично дали към добро или към зло води техният характер. И по такъв начин принудителният контрол разпалва в жертвата още по-остро желание да удовлетвори своята страст, само за да покаже своята сила на неподчинение на насилствената забрана. Такива забранителни мерки са недостатъчно дълбоки. Те действат само повърхностно, докато болестта, която те се стараят да преборят, се намира толкова дълбоко, че до нея нито може да се достигне, нито пък още повече да се излекува с такъв способ, с изключение на случаите, когато се събужда висшият стремеж, по силата на който вибрационното действие до известна степен се намалява.

Тогава човешката воля се подчинява на Божествената Воля, въпреки че за истинските причини на такива видими въздействия болшинството от трудещите се на това поприще не само не знаят, но даже и не подозират. Те не знаят, че ако жертвата на такова самоудовлетворяване трябва да бъде спасена, трябва да се напипа точката на разрушаване в молекулите на физическите обвивки на гореспоменатите жлези и да се направи обгаряне с помощта на един от "свещените огньове". Това могат да бъдат напълно огнени елементали, затворени в някоя медицинска формула, или пък елементали от по-висока степен, подчинени само на заповедите на Божествената Воля, както стои въпросът в тези случаи, когато лечението с обгаряне се изпълнява с пламъка на висшата устременост, молитвата и напрегнатото усилие. Неразбираемата тайнственост, недостигът на разбиране и на съответни указания, а също и неспособността на болшинството правилно да съотнесе физическото с духовните и астрални аспекти и с формите на живот, всичко това в огромна степен е отговорно за неумението на човека да действа твърдо при решаването на такъв важен проблем, който сега стои пред човечеството.

Ако забранителното движение е станало достатъчно мощно, за да прокара своите идеи с помощта на държавен или народен контрол, то неизбежно би последвала реакция, която би помела всички установени реформи и би довела до далеч по-лоши от сега съществуващите условия. Ще е нужно немалко изтощително време, за да се научи бедната, слабохарактерна, неистова и неспокойна човешка натура на дълбоката истина, че "истинският растеж е бавен растеж". Пъпката може

да се отвори за една нощ, обаче е трябвало да преминат много дни и нощи преди растението да съзрее до състоянието, когато да е способно да освободи тази пъпка, но даже и тогава тя може да бъде повредена с някакъв насилствен акт. Когато тя се разтваря по естествен път, това е предизвикано от присъщото на цялото растение желание да улови оплодотворяващата светлина на слънцето, която ще му помогне да даде по-нататък плод. Подобно желание трябва да се зароди и в човечеството, за да може то да бъде спасено от последствията на злото, проявило се в каквато и да било форма.

Другата страна на този въпрос предизвиква немалко опровержения и антагонизъм от страна на всеки максималист, стараещ се да приложи своите лични преживявания и опит при обсъждането на дадения проблем. Но уви, именно тази страна трябва в значителна степен да се пренебрегне – по същата тази причина, поради която е нецелесъобразно да се обсъждат някои аспекти на проблема на пола, а именно неправилното им разбиране и тълкуване.

Ако при решаването на проблема бъде взето под внимание всичко - елементът време, телесните немощи и недостатъци, генеалогичните и кармични следствия, расовите наклонности, това може да накара да се преразгледат възгледите, предизвиквайки вибрации, които ще могат да изменят съществуващите мнения и условия, но в никакъв случай не и причините, първоначално подбуждащи човека да се подчини на своето желание и да постъпва така отново и отново.

Същите последствия, които се получават от свръхвъзбуждане, могат да бъдат предизвикани и от недостатъчно възбуждане, довеждащо до разлагане на молекулите и в крайна сметка до телесна смърт в случаите, когато се проявяват генеалогични и кармични следствия и са се установили расови или родови тенденции, които е трябвало да бъдат изживени по-рано, преди душата да се освободи от техните първопричини. Вие несъмнено сте наблюдавали случаи, когато в някой пияница се е извършвала пълна и напълно неочаквана промяна, която нито той, нито другите не са могли по никакъв начин рационално да обяснят. Обикновено това се случва в резултат на пълно освобождаване от кармична задълженост по някоя една линия. И заедно със заплащането на този дълг се извършва гореспоменатия процес на обгаряне като резултат от определено действие на висшето „Аз“. Ако заставят същия този човек насила да измени своите привички, той неизбежно ще се върне на предишния път веднага щом изчезнат временните ограничения. Това е един от случаите, където съвсем не е немаловажен факторът време.

В други случаи, където липсва достатъчно количество стимулиращи вещества, за да се обезпечи химически нормална дейност на органите на тялото, тези органи постоянно изискват необходимата пропорция елементи и ако това изискване се удовлетворява в необходимата степен, то не се проявява никакво особено желание от предозиране. В такива случаи не следва изменение в молекулярния строеж на епифизата и хипофизата, и ако прилагащият възбудители не умре поради други причини преди определения му срок, то може да има място за промяна, след която необходимостта от стимулатори напълно отпада.

Но има и други случаи. Аз имам предвид тези, които дотолкова са развили тези предаващи органи в своя мозък, че е било невъзможно те са се повредят.

Такива хора могат, ако поискат, да приемат възбудители, а могат и да не приемат. Обикновено те избягват да правят това заради другите.

Ако вие сте в състояние да разберете казаното от Мен в цялата пълнота, то ще можете да получите цялостно непредубедено съждение по отношение на въпроса за възбуждащите средства. Това е стара като света тема – темата за крайностите, но именно крайностите във всяко направление довеждат до разложение и смърт.

ПАМЕТТА НА ДУШАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 146

И къде да се намерят думи, за да се опише картината на този ад, в който се потапя човешката душа в момента на събуждане на нейната съзнателна памет, в момента, когато тя е поставена лице в лице със свидетелствата за резултатите от проявената от нея някога слабост, предателство и неверие в образа на убито от нея същество – жена, мъж, дете или приятел – да-да! - а то и на цял род или нация, хвърлени в невежество и отчаяние? Когато пред нея застане осъзнаването, че е невъзможно да се избави от тези мъчителни спомени докато вековният дълг не бъде изплатен напълно и не се осъществи изкуплението. Изкупление не чрез бездействие, доколкото нито една човешка постъпка не може да се разглежда като бездействие, а чрез преодоляване на всяка слабост и лоша черта на характера, които са били виновни за престъпленията, ужасите и страданията, изобразени върху страниците на паметта на душата.

Заповедта на Моисей „око за око, живот за живот“ се е основавала върху универсалните закони на кармата. И макар за обикновения човек този закон да изглежда жесток, в действителност той се явява един от най-милосърдните закони, тъй като само чрез неговите повели е възможно изкупление.

В предсмъртните часове на всекиго от многото ваши предишни животи вие сте се потапяли в тези вълни на паметта на душата и напълно сте осъзнавали справедливостта на наказанието, вече получено от вас или очакващо ви в следващите раждания, но паметта за запечатаните по такъв начин записи у вас не се запазва, доколкото при формирането на новите клетки на мозъка тази памет сякаш „потъва на дъното“.

Обаче ще настъпи време, когато с развитието на новите чувства тези записи ясно ще застанат пред вашия вътрешен взор; и именно от страданията, които неизбежно трябва да последват след такъв опит, Посветените от Бялата Ложа биха искали да ви предпазят, стига само вие да го направите възможно.

Умиращият поглед на вашия баща или майка, дете или приятел, които вие, без да желаете, сте убили, е бил пълен с укор по ваш адрес, но вие не сте забелязали това обвинение. Вие никога и не сте имали намерение да извършите убийство, но именно благодарение на вашата невярност, на вашето предателство по отношение на тях или на техните най-близки, по отношение на вашето висше „Аз“ или по отношение на Бялата Ложа вие сте привели в действие, съзнателно или неосъзнато, въздаващия закон и безличните елементални сили - оръдията, чрез

които се прокарват повелите на кармичния закон, - са нанесли удар на вас или на хората, или на вещите, които са ви били толкова скъпи. И ако те не са били в състояние да отклонят от себе си тези сили, то са последвали съответстващи на този удар резултати. И така вие ставате непосредствено съпричастни на кармата на тези, които страдат от вашите постъпки, извършени съзнателно или несъзнателно, и сте задължени да заплатите придобитите по такъв начин дългове или в този, или в следващия живот.

Вие често се оплаквате от привидно несправедливата мъка, постигнала ви чрез загубата на някой от близките, но ако във вашата духовна памет се отвореха няколко страници, вие бихте видели, че тази загуба е била напълно закономерна.

Именно в резултат на кармичното въздаване за злото, причинено от човек на човека, страда сега целият свят и, независимо от знанието на този факт, човекът със средно съзнание продължава да се държи както и преди. Нито предупрежденията, нито уговорките, нито наказанията не са в състояние да го спрат от натрупването на такава карма навсякъде, където са замесени неговите лични желания или особеностите на характера. Също и там, където въпросът се отнася до приети ученици на Ложата, кармичните удари падат по-често и ускорено, обаче не трябва да се забравя, че това са удари на Божественото състрадание.

Получаваното удоволствие, произтичащо от удовлетворяването на личната воля и желания, се явява безкрайно малко в сравнение с угризенията на съвестта и скръбта, които ще последват в този момент, когато духовната памет, подобно на проблясване, ще освети, както Аз вече споменах, пълната картина на последствията от егоистичните наслаждения.

В такъв момент на този, който е прозрял, се откриват Величието, красотата и светостта на Истината, Състраданието и Предаността. Стават видими двете страни на щита на Воина, когато окото на душата се отваря и гледа картините, запечатани на този щит. И докато човек не се научи на вярност по отношение на своето висше „Аз“, към дадените от него обещания, към задълженията, които го свързват с жертвите на неговите минали слабости и лоши постъпки, жестокост и малодушие, дотогава той няма да може да се придвижи по стълбата на живота, каквото и да прави по други направления, за да постигне успех, тъй като крайъгълният камък на тази стълба представлява Предаността, без която животът няма нито значение, нито смисъл.

И само тогава, когато се събуди осъзнаването на напразността на всичко останало без притежаването на този единствен дар, ученикът ще може да направи своята първа крачка по тази стълба, - по стълбата, която води към окончателното изкупление. И само тогава той ще придобие право на званието Воин на Светлината.

ПРЕДАВАНЕ НА МИСЛИ

НАСТАВЛЕНИЕ 147

Предаването на мисъл или беззвучното общуване между две и повече лица е вече общопризнат факт. Болшинството от хората счита, че способността за предаване на мисъл може да бъде придобита без особени усилия и труд. Много

изучаващи психология са се задълбочавали в изслеадването на измамни, илюзорни области на мисленето, доколкото това е било възможно без помощта на духовен Учител. Те са търсели основните причини на феномена за предаване на мисъл и методите за неговото осъществяване, но в същото време напълно са игнорирали източниците, които единствено са могли да им дадат най-съществената информация. В тяхното полезрение не са попадали даже чисто физическите аспекти.

Способността за пряко предаване на мисъл представлява също такъв плод на упорито саморазвитие, както и всяка друга мисловна функция. Едни и същи методи, а също и непрестанни усилия в течение на определен период от време се изискват за всички, които се стремят да овладеят някаква психическа способност, а именно концентрация, полово въздържание, мълчание.

Макар мнозина да допускат, че между мъжките и женските магнитни токове по някакъв тайнствен начин трябва да се установи съзвучие или съюз (в случай, че с изучаването на даден въпрос се занимават двама ученика), обаче самият способ на това действие, а също и центровете, необходими за установяване на връзка, са се оказали много спорни моменти; и в някои случаи такива спорове са станали предвестници на множество последвали вредни или неразумни действия. За всяко съзнателно действие по предаване на мисли между двама души от противоположен пол непременно трябва да бъде установен взаимен ответен ток, при което това трябва да бъде направено още преди такова предаване.

За тях не е нужно да се намират един до друг, необходимо е само да утвърдят определено време и да достигнат еднаква степен на концентрация, а също да имат хармонично обкръжение, за да може във всеки от тях да се установи необходимото негативно и позитивно действие в два особени мозъчни центъра, единият от които се намира в основата на мозъка, а другият – непосредствено под централната точка на черепа.

В резултат на тези действия в пространството между двата указани центъра на мозъка се създава магнитно поле, по направление на което се излъчва силов ток, изхождащ от третия мозъчен център, намиращ се именно зад точката между очите в центъра на челото.

Последният от гореспоменатите центрове на мозъка представлява проводника между ефирния и физическия планове, а всички мислетокове най-напред пресичат ефирния план. Когато някаква определена мисъл приеме форма на символ, то в този център протича леко пламване, което задава нужния импулс за проекция на тази символична форма. Точно същото действие намира място в аналогичния център на мозъка на получателя на символичното изображение, ако са били спазени нужните условия.

Щом като възникне импулс да се изпрати или получи такова облечено във форма на символ изображение, веднага се привежда в движение по-рано спокойната, изпълваща този център сила и в споменатото магнитно поле пламва определена картина или символичен образ, подобно на това както мимолетното изображение може да се плъзне по повърхността на огледало. Първите два от гореспоменатите центрове на мозъка приемат от това магнитно поле детайлите на предадения образ и ги съединяват с другите центрове, а също и със симпатиковите нерви, благодарение на което указаните детайли приемат конкретен образ. Те могат

да бъдат изразени в думи или по-малко ясни мислеобрази в зависимост от освободената при пламването енергия.

Там, където за изпращането или получаването на мислесимвола са нужни четири лица, причината се заключава в това, че у всеки от тях е развит само един от двата необходими центъра и затова магнитното поле трябва да бъде създадено между по-отдалечени мозъчни магнитни центрове. Между тези четири лица също трябва да се установят ответни вибрации, определено време и еднаква степен на концентрация.

Такава символична мислеформа, за която Аз споменах, може да бъде едновременно уловена от много лица, намиращи се даже на голямо разстояние един от друг, но във всеки случай трябва да бъдат предварително установени нужните условия. Мислевълните се движат по широки спирални линии и могат да се улавят навсякъде, където е установено магнитно поле.

Поради неправилното разбиране на факта, че за извършване на какъвто и да било психически феномен са еднакво необходими както мъжки, така и женски токове на силата, немалко остра критика и обвинения са били стоварени върху главите на тези напълно целомъдрени ученици на окултизма, които са се опитвали да развият в себе си силата за предаване на мисъл; обаче когато хората разберат, че пълното взаимодействие на мъжката и женската сили може да съществува дори в пределите на едно тяло, то мнимите причини за такива обвинения ще отпаднат от само себе си. Когато с практиката за предаване на мисъл, при други равни условия, се занимават мъж и жена с еднакво ниво на развитие, то способността за предаване се усилва и могат да се очакват по-удовлетворителни резултати; но две или повече лица от еднакъв пол понякога могат да постигнат не по-малки резултати, ако бъдат спазени необходимите условия.

ПИСМО ОТ УЧИТЕЛЯ

НАСТАВЛЕНИЕ 148

Деца Мои!

Сред вас има няколко ученика, на които може да е полезен този малък съвет, който Аз възнамерявам да им дам. Подобно на други духовно гладни души с горящо сърце, те могат да попаднат в мрежата, заложена от демони в човешки облик, - това оръдие на черните магове, които неуморно дебнат за нови жертви на на своята алчност и коварство.

Аз имам предвид тези така наречени “учители на окултизма”, които твърдят, че са получили указания от някоя висока духовна сила или непосредствено от Посветени от Великата Бяла Ложа. Те бълват цели томове пошли указания, изразени с цветист и объркан език, специално предназначен да въведе в заблуждение новаците и неизкушените ученици, тъй като в известна степен ги психологизират, преди те да разберат мотивите им. Но за съжаление когато това време настъпи, отправените предупреждения вече са малко пригодни.

Поставете непреодолима бариера между себе си и лицата, които ви предлагат УСКОРЕНО духовно развитие или овладяване на силите на

практическия окултизъм с малки усилия или съвсем без всякакви усилия от ваша страна, а също се заемат да ви научат на тези тайни срещу определено заплащане.

Ако вие сте запознати с книгата "Златни Правила" или с някакъв друг достоверен труд за практическия Окултизъм то знаете, че съществуват някои нерушими правила, на които трябва да се подчинявате, известни неизменни условия, които трябва да се изпълнят преди вие да можете да направите първата крачка по Съкровения Път - по Пътя на Мощта. Ако вие чувствате силно привличане към това, Аз бих ви посъветвал да прочетете и старателно да усвоите указанията, които се съдържат в истинските трудове по този въпрос. След което създайте ментално огледало, пред което с помощта на вашето висше "Аз", на вашата съвест, на вашето познание за самия себе си, за своите преобладаващи черти на характера, вие ще удържате това лично "аз" и горещо, и искрено желаейки да чуете само неподправената истина, ще попитате това огледало за реалните възможности, които притежавате, за да живеете по тези правила и да изпълнявате тези условия. При това намерете мъжество да изслушате отговорите и твърдо да следвате поетия курс.

Попитайте тази отразена в огледалото форма какъв е пределът на нейната сила на волята, търпението и способността за жертва - за такава жертва, която се изисква от истинския неофит? В деветстотин деветдесет и девет случая от хиляда отговорът ще бъде такъв: "Аз не притежавам нито силата, нито способностите, съответстващи на изискванията". Но се пазете да не би на повърхността на това огледало веднага да започнат да се изрисуват очаквани картини, образите на вашите страстни стремежи и спомени за преди принесени жертви, - такива картини обикновено обсаждат ума, на който е било отказано някакво снизхождение. Малко по малко "лъвовете на пътеката" сякаш изчезват; слабостта на волята и духа, а също и физическите ограничения започват да изглеждат много по-малко съществени, докато накрая не остане нищо, освен картината на пълния триумф на висшето "Аз", потъкващо униженото низше "аз". Такава е силата на низшето "аз", ако то, макар и временно, е отделено от светлината на висшето "Аз". Ако вие позволите на очарованието на низшето желание да затъмни полученото предупреждение и повеля на съвестта, то може да последва лъжливото чувство на вътрешна хармония и покой, а също и желанието да запознаете другите с факта на вашата увереност в това, че вие се намирате по пътя на придобиване на безгранична мощ. Ето тогава именно вие ставате субект, напълно подходящ за такъв ловец на самозаблудени души, който няма да закъснее да се появи. И ако вие не сте сполучили да се намирате под охраната на истински Посветен, то занапред ви очакват немалко разочарования. Твърде много невежи жертви на такива "учители" са били принудени да стигнат до пълно отричане на истината, до крах на всички надежди и идеали след като, опомнили се, са разбрали, че са били съзнателно измамени от някакъв лъжлив учител, ръководещ се от желанията на низшия разум.

Помнете постоянно, че нито едно правило, дадено от вашия ръководител, не е излишно или ненужно; нито едно от дадените указания не е излишно; нито една изисквана жертва не е безполезна. Помнете, че истински здравите ум и тяло са твърде съществени за практическия окултизъм, тъй като без това е невъзможно да се преминат необходимите физически изпитания. Помнете всичко това и радостно

вървете по пътя на сърцето, по пътя на детето дотогава, докато успеете да придобиете силата да стъпите на по-трудния път. Ако още не сте придобили такава сила, то приемете и се задоволете с ръководството на “Тези, Които знаят”, докато и в Техните очи, а не само във вашите, вие не бъдете в състояние да направите следващата крачка. Мирът, който ще се спусне върху вас като следствие от вашето подчинение, ще бъде здрав мир, колкото и да е огромна борбата около вас. И тогава вие повече няма да търсите признание от другите, но ще очаквате спокойно то дойде при вас по право. Вие ще познаете лика на вашия Отец и ръката на вашата Майка, и на вас повече няма да ви се прииска да бродите по чужди краища. И при вас ще дойде зрението на душата - интуицията - а заедно с нея и мощта на разпознаването.

Дете Мое! Дръж здраво пред себе си това ментално огледало и бъди уверен в себе си, в своите сили и способности за предано служене, за да не се предадеш поради незнание в ръцете на някой, който може да те доведе до пропастта, вместо до обещания планински връх.

Ако ти считаш, че тези висини са недосегаеми за теб днес, помни, че ще настъпи друг ден. Помни също, че първата крачка трябва да бъде направена от всеки човек, а следователно тя трябва да бъде направена и от теб, и не изпадай в униние, не се ужасявай и не се смущавай, ако при това се спънеш.

Помни, че ти като един от учениците на Храма си измолил от Великата Бяла Ложа възможността за подем. И тогава, когато е прозвучала твоята молба, твоите крака са застанали на първото стъпало от стълбата. Дръж се здраво, за да не може нищо да те лиши от тази щастлива възможност и тогава всичко ще бъде добре.

САМОПРОВЕРКАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 149

Вие, жадуващите за власт, сила, влияние, притежаване и считате при това, че тази жажда произтича от безкористност и желание за голямо добро за болшинството; считате, че само вашата собствена, частна схема на живот е способна да въведе порядък в хаоса, в който, според вашето разбиране, се намира сега светът, но при това не сте направили нито крачка, за да се научите да управлявате своята собствена личност, - Аз се обръщам към вас: проведете си честен изпит и си изяснете какви препятствия трябва да бъдат преодолени не само във вас, но и в другите.

Суровата самопроверка ще ви разкрие същите тези качества, които вие така ревностно търсите и се стремите да изправите в другите. Във вашия случай те може би не са така забележими, но ги има и те могат да се проявят в не по-малка степен като следствие на някое остро желание или под влияние на съответно обкръжение. И докато вие не поискате и не бъдете в състояние да проведете такава строга самопроверка, да осъзнаете вашите собствени недостатъци и да признаете своята собствена склонност към грешки, вие няма да бъдете в състояние да ги победите, както и да установите причините за недостатъците на вашия съсед, за да му помогнете да се приведе в порядък.

Едни от първите открития, направени от вас по този път, ще бъдат трудностите, с които ще се сблъскате убеждавайки другите в чистотата на вашата цел и мотиви, а също и вашата способност да изказвате справедливи съждения във всеки конкретен случай. Вие ще видите, че поради нежеланието на другите да видят себе си такива, каквито са в действителност, тяхната гледна точка ще бъде напълно различна от вашата и затова в този период от време те ще бъдат напълно неспособни да работят с вас в пълна хармония; те няма да могат да осъзнаят необходимостта да действат според вашите виждания и затова всички ваши доводи ще бъдат за тях неубедителни.

Например на вас ви се струва, че обичате някакво занимание или човек. Не желаейки да достигнете в своите мисли до истинската причина за такава любов, вие позволявате на предвзетия поглед към вашите задължения по отношение на тази дейност или човек, а така също и на техните по отношение на вас, да превърне тази любов в търпимост, равнодушие или даже ненавист. Вие сте готови да преминете по горещи въглени, стига само да изпълните въображаемия или действителен дълг или да осъществите егоистично желание, което ви изглежда достатъчно важно. И в същото време вие буквално пронизвате сърцето на любимите с напълно неосъществими искания, абсурдни протести и демонстрации на своята собствена дребнавост, напълно игнорирайки гледната точка, от която тези хора са принудени да разглеждат своите постъпки и действия.

Всичко това би ви показала самопроверката, давайки ви импулс за промени. Вие трябва да достигнете до самите основи на човешкия характер, избирайки от тях тези черти, които бихте могли да развиете и тези, които трябва да потиснете, а след това да се заемете със съзнателното изпълнение на тази работа, преди да можете да се издигнете над вашето сегашно ментално и физическо обкръжение. Вие можете да кажете, че притежавате такава сила. Но цялата беда е в това, че вие се опитвате да уловите и измените следствията на вече извършеното действие или постъпка, вместо да намерите техните първопричини. И като правило вие напълно игнорирате колосалната мощ на самовнушението. Щом вие осъзнаете, че вашите мотиви са твърде съмнителни, както това е и действително в повечето от случаите, вие ще ги проследите до корена на вашето желание. Ако това желание е егоистично, необмислено или неясно изразено, съберете в себе си цялата мощ на концентрираната воля, която имате и кажете така: „Аз съвсем не искам това, макар че моят ум или тяло може и да го желаят. Това не отговаря на Световния Закон и затова не се явява мое истинско желание“.

Ако вие започнете да постъпвате така достатъчно често и с достатъчно усилие, то в един прекрасен ден ще забележите, че личните желания се съкращават и постепенно изчезват, отстъпвайки място на висшите желания.

Откритите от вас при самопроверката мотиви за извършване или неизвършване на някаква определена постъпка ще действат като индикатор, който ще прояви стоящото зад нея желание. Ако пък останалите във вашия мозък ментални отлагания, привързващи към някакво желание, станат толкова активни и настойчиви, че ви е трудно да се освободите от тяхната власт, то престанете да им се съпротивлявате и вместо това изпълнете своя ум с други неща, така че за предишните желания да не остане повече място и тогава те ще изчезнат.

МЯРАТА НА ЧОВЕКА

НАСТАВЛЕНИЕ 150

Независимо от каква гледна точка изследователят на живота провежда своите наблюдения - дали взема за основа Бога, Природата или даже нещо, което е продиктувано от случайни обстоятелства, - във всеки случай даже за казуистичния ум трябва да бъде ясно, че силата, придаваща на материята форма, предопределя, че нито една от тях - било то човек, планина или капка вода - не може да се запази повече от определения, отреден за нея отрязък от време. Законът за Периодичността - механизмът, използван при образуване на формите, - действа еднакво точно и неумолимо, определяйки времето за живот както на цяла организация от хора, така и на отделния човек или даже на амебата. Съществува само един по-висок и важен механизъм от периодичността, който може да се управлява от Божествеността във формата на Вселената и този механизъм е законът за Служенето. Този, който е достатъчно смирен и мъдър, за да прочувства метода, целта и резултатите от действието на тези два закона от примера на живота на други хора и да извлече полза от това знание, той, ако пожелае, може да сформира обстоятелствата на своя собствен живот така, че те да се доближат до тази нова форма, която той смътно усеща в мъглявите въображаеми далечини. Тази форма, която се създава от гореспоменатите Божествени инструменти от субстанция, творима от самия човек ден след ден съгласно план, детайлите на който лежат отвъд пределите на възможностите на неговите сегашни възприятия. И само ако той би могъл да се задоволи с това да напредва радостно и безкористно, създавайки субстанция за тази форма, без да спира, за да преброи натрупаните достижения или да поздрави себе си с успеха; или, което е още по-зле, ако не изпада в отчаяние при всеки неуспех в това съзидаване, то в един прекрасен ден той би узнал, че, без сам да осъзнава това, се е използвал като инструмент за съзиданието на тази възвишеност, от висотата на която той се вглежда във върха на губещата се в далечината величава планинска верига. Но именно в този момент, когато човекът достигне върха на своя първи хълм, идва часът на неговото истинско изпитание. И тук той трябва да осъзнае, че докато не придобие силата на равновесието, която да му позволи да се държи на тази височина уверено и без боязън, докато не разбере, че единствената негова надеждна опора е тоягата на смирението, дотогава той неизбежно ще отскача като при рикошет към състоянието на забрава или към някакво друго неопределено състояние на илюзорност.

Когато звездата на човешкия живот се намира във възход, когато човек достигне върха на своя първи хълм, мярата на този човек се определя от тези сили, които ръководят неговото развитие и му задават посоката. Способен ли е той да достигне още по-голяма висота на познанието и мощта в дадения жизнен цикъл зависи изцяло от изгледа, който се открива за него в обкръжаващия ландшафт, а също и от местоположението на този хълм, на който му предстои да се изкачи. Тоест всичко ще зависи от това дали той ще открие за себе си попрището, на което ще може най-добре да служи на човечеството като цяло, а също от неговата способност да въздига божествения престол в своето собствено сърце.

Степента на развитие на ученика, заявил за себе си и приет от Великата Бяла Ложа, се установява в тези дни на разделение бързо и точно. Образно казано, височината, дълбочината, теглото и значението на всекиго се определя от предела на развитие, който той е достигнал и особено от нивото на развитие на силата на разпознаване, постоянството и служенето. Бързината на загуба на първото, а после и на следващите качества представлява твърде печално зрелище за страничния наблюдател, който е неспособен да види, че, макар движещата сила на егоизма и да е повалила своята жертва от върха на този хълм долу, в долината, тази долина е била негова естествена среда на обитаване и ще остане такава дотогава, докато силата на устременост към целта и устойчивостта не бъдат развити дотолкова, че да запазят точката на опора върху този хълм.

Освен егоизма, леността и непостоянството, няма да се намери друго такова качество, което би способствало така за падението, както прекомерния егоцентризъм. Никоя друга форма не се разпада така бързо, както формата, построена са сметка на прекомерно развития егоцентризъм и самодоволство.

Човечеството бавно проумява, че мярата за развитие на човека се определя от Бога и благодарение на Неговите Помощници се отваря съзнанието на всички тези, които вече са достигнали поне до един връх в своя живот. Само тези, които все още пасат долу, в равнината, или на плана на своите собствени желания и страсти, - само те могат да бъдат измамени от човека-егоцентрик поради причината, че сами са омотани от същата тази паяжина на неблагодарността, неподчинението и егоизма, която е превърнала егоцентрика в това, което той е, а именно затворник на самия себе си.

МНОГОБРОЙНИТЕ ПЛАНОВЕ НА БИТИЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 151

Религията на Мъдростта различава седем различни плана или състояния на съзнанието. Много учители по философията, наречена религия, доволно често споменаващи един или няколко от седемте подплана на всеки от тези седем велики раздела, не знаят, че тези подпланове могат да бъдат диференцирани почти *ad libitum,* тъй като фактически съществуват толкова подпланове, колкото мислещи същности на четирите първични планове на материята. И както не могат да се намерят две напълно еднакви същества, две листа на дърво, две стебла трева, така не може да има и два еднакви ума. Затворената в някоя велика идея или идеал активна сила може да привлече към определен неин смисъл много умове, но при това всеки един от тях може да вижда в тази идея различни аспекти.

Когато определена идея се е оформила в ума и е била изразена в реч или на хартия, то бидейки при цялата своя необичайна новост полезна и практична за болшинството хора, тя жадно се усвоява и бързо и активно започва да се прилага.

Всеки уловил дадена идея и концентрирал върху нея ума добавя към първоначалната мисъл в съответна степен енергия и по такъв начин постепенно се създава определен нов план, или състояние, на съзнанието. В него могат да бъдат въвлечени и умовете на неродените до това време човешки същества; и този план

ще съществува дотогава, докато не се изразходва създалата и подхранваща го енергия.

При това постепенно се намаляват границите на вихъра, създаден в манасичната субстанция на Вселената от зареждането и появата в света на тази идея и се успокоява движението на вихровата субстанция, а когато цикличното течение на идеята завърши, остава само семето на първоначалната мисъл. Това семе се съхранява като лайя-център във Вселенския Разум дотогава, докато не настане време за разкриване на нов цикъл на дадената мисъл или идея за сметка на ново оплодотворяване на семето в ума на някой друг индивид. Това може да се случи векове след предходната проява на мисълта във външния свят.

За всеки истински психик и в известна степен за всеки мечтател са достъпни множество мимолетни проблясъци на различни феномени, отчасти илюстриращи една от тези истини, която Аз искам да изразя. В началния стадий на транса или сънуването се проявяват различни, наполовина оформили се картини или образи, чуват се отделни фрази или откъси от откровения, преди психическите чувства да могат да уловят някаква ясно обрисувана картина или да преживеят достъпен за разбирането опит на този план, на който действа съзнанието. Тези неопределени, незавършени образи представляват частици от личните спомени от някой предишен опит на един от подплановете, който по определен начин е свързан с големия пълен план - един от седемте първични планове на манифестация. Такива опити са достойни за наблюдение, тъй като те представляват свързващите звена на някой жизнен опит. Но тъй като тяхната достоверна интерпретация може да бъде дадена само на езика на символизма, то никой, с изключение на някои напреднали ученици на окултизма, не ги разбира и не ги цени.

Съотношението между идеите и тяхното циклично завръщане може да бъде отчасти илюстрирано с примера с огърлицата от четиридесет и девет мъниста с размер от синапено семе до гръцки орех. Всички те трябва да бъдат с еднакъв цвят, освен всяко седмо мънисто, имащо друга форма и друг цвят; тези цветни мъниста трябва да бъдат разпределени съгласно ска́лата на цветовете на спектъра. Нишката, върху която се държат мънистата, символизира първичната идея; постепенно увеличаващите се мъниста означават нарастването на идеята от един подплан към друг, а всяко седмо мънисто символизира външната проява на идеята на пълен план. Различните цветове и форми на всяко от мънистата, образуващи другите шест раздела, ще покажат характера на измененията, които ще имат място в течение на различните периоди на външна проява, а всяко междинно мънисто обозначава подплана или новото състояние на съзнанието за съответните раси на земята или за някои индивидуалности.

Разбира се, това не може да служи като адекватна илюстрация, но да се даде точна илюстрация на вътрешната истина е абсолютно невъзможно, тъй като тук имаме работа с материя, подчинена на съвсем други закони, разични от тези, които действат на физическия план и затова тя може да бъде разглеждана от новака в окултизма само по съответствие и аналогия.

За да се разбере лежащия в основата на който и да е универсален закон принцип, а също действието на силите, управляващи плътната материя на някой план на манифестация, на човешкия ум е необходимо да преодолее границите на

физическия свят и да умее съзнателно да действа на вътрешните планове на битието.

ПЪПЪТ

НАСТАВЛЕНИЕ 152

Пътят, лежащ между Боговете и хората, е пъпната връв, която някога е съединявала Бога и човека. Пъпът, Централното Духовно Слънце е разделителната точка между Духа и Материята. Пъпната връв е била прерязана в момента, когато Елохимите са казали: "Да създадем човека по наш собствен образ" и, сътворили така човека, са го настанили в градината Едем. Прерязвайки свещената нишка между себе си и великия Баща-Майка, човекът трябва отново да съедини двата нейни края. Зад древния обичай да се използва пъпът при концентрация стои истинска окултна тайна. Символично това е долният край на Пътя, така да се каже подходът към него; и ако той е обрасъл с бурени (чувствените желания и наслаждения), то за душата пътят към истинското знание и мощ е преграден.

ТРЕСКАТА НА ПОРЪЧИТЕЛСТВОТО

НАСТАВЛЕНИЕ 153

Както в Поученията на Храма, така и в по-ранните езотерични учения нееднократно е говорено за неизбежните следствия от произнесения обет, даван от ученика на окултизма. Обаче към предупрежденията, които винаги се дават от всички истински наставници на езотеричните школи на тези, които са приели да бъдат под тяхно ръководство и наблюдение, доста често се отнасят несериозно и в края на краищата ги пренебрегват. Вследствие на това ученикът остава без защитата, която биха могли да му дадат ревностното внимание и послушание, което в края на краищата го довежда до състояние, сравнимо с положението на птица с оскубани пера, чиято незащитена кожа е подложена на поривите на ледените ветрове на Царя на Бурите и на палещия зной на слънцето.

Независимо от това, че всички получени предупреждения подсъзнателно се отлагат в паметта, болшинството ученици не полагат никакви усилия, за да я оживят на външния план. Подобно на много други закони, които, изглежда, са създадени само за да бъдат нарушавани, законите на ученичеството нерядко са подложени на същата тази участ. Когато при завършването на своята дълга и тежка борба ученикът достигне до известна степен на Великата Бяла Ложа и оглежда преминатия от него път, то той вече е в състояние да разбере, че за неговото непослушание в това отношение милосърдно са затваряли очи единствено заради неговата полза. И все по тази причина, поради която, образно казано, ледените ветрове, палещият зной на слънцето, жестоките удари по незащитеното тяло, предателските нападения и всички други бедствия, заплашващи го с гибел, са били толкова необходими изпитания за неговата сила на издръжливост и търпение, за неговата жизнена енергия, а също за способността да запазва равновесие при

всякакви условия. Всички те са били изключително важни за разкриването на неговата духовна природа, но това съвсем не опровергава реалността и важността на горесъпоменатия закон и неизбежните следствия от неподчиняването на него. И това, че развитието на този ученик, въпреки неговото непослушание и безразсъдство, все пак е продължавало, е било обусловено или от излишъка на добра карма, или от съзнателния или пък безумен избор на труден, суров път вместо отредения разумен и охраняван.

И макар че въпреки всичко би му се наложило да изпие напълно чашата на трудните изпитания преминавайки и по охраняванния път, все пак в този случай той би имал повече сили за тяхното посрещане. Неговите сили не биха се разхищавали за дреболии и той не би се лутал толкова дълго по тъмните и глухи пътеки, неведнъж отклонявайки се от пътя.

Резултатите от подобно неподчинение и лекомислие могат да бъдат забелязани сега от всеки напреднал ученик по многочислените неуспехи при достигане на поставената цел, постигнали последователите на първите Теософски общества, възникнали в Европа и Америка. Болшинството от тези неудачници така и не са напреднали нито крачка по пътя на истината от времето на преминаването на първия етап на ученичеството. Те са се потопили в състояние на духовен сън и в часовете на своето събуждане все още трескаво обсъждат началните принципи на окултизма с всички, които са готови да ги слушат. И всичко това се случва защото те не са могли да усвоят тези дълбоки истини или са дезертирали от линията на ученичеството, приковани към отломките от корабокрушението, които плуват по волята на илюзорните вълни на *Майя.*

Отклонили се от тази огромна отговорност, която са приели върху себе си при свещеното поръчителство в езотеричните ордени, те, вместо да станат светъл маяк за потъващите маси, са се превърнали в жалки, престъпили клетвата духовни или психични отломки, заплашващи целостта на другите човешки кораби, браздящи вълните на океана на живота и търсещи надеждно пристанище в в очакване на надигащия се жесток ураган.

Когато казват на ученика, че при поемане на поръчителството пред Великата Бяла Ложа върху себе си всички - и добродетелните, и порочните - дотогава спящи, а понякога даже и непредполагаеми наклонности на неговата природа стават активни, то в неговия неизменен интерес е да бъде на стража и да наблюдава за тяхната проява. Ако той е тщеславен, чувствен или честолюбив, тези пороци все едно ще се проявят, колкото и успешно да ги е скривал той в миналото. Ако той е благороден, състрадателен и готов да се притече на помощ, то и тези качества също ще се усилят.

„Няма нищо тайно, което да не стане явно“. Това е нерушим закон на окултизма. Състоянието, достигнато на ранните стъпала на ученичеството, може впоследствие да се излее в сериозни пристъпи на болест поради неподготвеността на ученика за борба с тези елементарни сили, които той самият е освободил от плен.

Такова състояние на ученика на началното стъпало на развитие твърде ясно е определено от един от нашите най-предани чела като „треска на поръчителството“. Когато някой ученик страда от пристъп на тази „треска“, неговите другари трябва да бъдат неизменно търпеливи и състрадателни по

отношение на него. В противен случай те също ще страдат от недостига на помощ, когато за самите тях настъпи часът на изпитание.

Важността на тази тема е невъзможно да се оцени и всички ваши усилия трябва да бъдат насочени към това да се видят истинските причини за проявяващите се следствия, вместо безгрижно да се преминава покрай тях без да им се обръща внимание или пък да бъдат приписвани на външно влияние.

Приетият ученик неизбежно започва да се приближава към централния пламък на неговата собствена същност. И колкото по-близо той се приближава до огъня, толкова по-силно ще чувства въздействието на тези огньове, които разкриват „каменовъглените отлагания“ на неговата низша природа. Докато тези отлагания не бъдат изгорени, той едва ли ще може да преуспее по пътя на практическия окултизъм и в неговия опит няма да има нищо друго, освен случайни часове на въображаемо изясняване на духа, - в най-добрия случай, - докато “ясният дух на разбирането”, толкова необходим за духовния растеж, сякаш все повече ще се отдалечава от него. Но това само изглежда така, тъй като нито едно усилие не пропада напразно и светлината в края на краищата може напълно неочаквано да проникне през тъмнината.

СИЛАТА НА СВЕТЛИНАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 154

Ако не бяха причините, за които сега ще стане дума, всеки сериозен ученик, прочел и старателно усвоил Моите първи Наставления за Светлината и Звука, би могъл при равни други условия многократно да изпревари представителите на точната наука на нашия век, тъй като тези Наставления, бидейки добре усвоени, дават знание на тези основи, върху които са построени най-великите философски системи, а също и на принципите, които стоят в основата на много професии и занаяти.

Особено справедливо е това по отношение на такива професии и занаяти, които са свързани с предаването на светлината и звука на разстояние.

Необмислените методи на образование и обучение са довели до атрофия или временна парализа на един особен център на мозъка у повечето от хората - център, който е бил особено активен при някои предишни раси; тоест центъра, чрез който се проявява качеството Интуиция. Затова способността бързо да улавят необходимите съотношения между различните форми и нива на материята, а също и способността да прилагат това знание за разрешаване на проблемите във всички области на изследванията, притежават сравнително неголям брой хора.

Способността, за която Аз говоря, заема много по-високо място на ска́лата на способностите, отколкото способността за аналогия. Тя е свойство на душата или на висшия разум.

Беседвайки с тези, които в даденото време се намират под Мое ръководство, Аз вече съм давал определение на природата на енергиите на Светлината и нейното отношение към Абсолюта, доколкото това беше по силите Ми при съществуващите

условия. А сега ние ще се обърнем към нейните функции на Създател, Пазител и Разрушител, а също и към способите, които се използват за тяхното изпълнение.

Една от всепоглъщащите цели, стоящи пред Посветените, представлява разривът или, по-точно, линията на разширяване на техните жизнени цикли до такава степен, че за тях да стане възможно да влязат в своите законни владения - в Абсолюта. Към това ги подтиква знанието за въздействието на злото - греховете за действието и бездействието както на човечеството *en masse,* така и на техните лични ученици или деца - по отношение на вибрациите на вътрешната светлина, злото, съдържащо се в постоянното намаляване на честотата на тези вибрации, докато в същото време те трябва да бъдат в значителна степен увеличени, за да стане възможно изпълнението на божественото предназначение. Вследствие на това Посветените не могат да встъпят в принадлежащите им по право владения дотогава, докато не доведат своите ученици до определеното жизнено стъпало.

Ако термините, употребявани сега в научните изследвания в областта на физиката биха могли да се заменят с общоприетите термини на всички религии, обозначаващи съответните качества и ако те бяха приети от всички сериозни учители и ученици, всички грешки и заблуждения, виновни за преобладаващото в човешката раса зло биха изчезнали като от махване с вълшебна пръчка. Всеки учител, който продължава да смущава умовете на своите ученици с това, че преименува старите световни истини и по такъв начин ги изкривява до неузнаваемост, е отговорен за това зло в немалка степен. Ако човекът например знаеше, че с извършването на умишлено лоша постъпка той увеличава плътността на субстанцията, която във връзка с това ще го лиши от възможност за реализация на някое силно желание или стремеж и ако получил разумно обяснение на това действие той би могъл, разсъждавайки логично, да разбере, че няма никаква възможност да избегне последствията на породената от него причина, то неговите старания и усилия да се удържи от извършването на зло биха се увеличили десетократно в сравнение с това, което дава неговата слаба вяра в нещо призоваващо само към неговото религиозно чувство.

Науката и религията са единни. И ако това, което в религиозните учения обикновено се счита просто за чувство би могло да бъде проявено като реалност, съществуваща във вид на материя и сила, и способна да се проявява с помощта на висшите форми на енергията, и ако способът на такава проява би могъл да бъде намерен чрез логическо разсъждение, то религиозните учители биха били по-милосърдни към материалиста, а последният би бил по-способен да оцени истината и красотата на религията.

Ученикът, считащ че законите за свиване, строеж, съхранение и разширение, или всеки друг закон, създаващ или управляващ материя, прекратява своето действие извън пределите на физическия план, твърде се заблуждава, тъй като на вътрешните планове такова действие дори се усилва.

Способността на астралното тяло да поглъща светлината е много по-силна, отколкото на физическото тяло, но ако тази светлина не се разсейва с почти същата скорост, с която се поглъща, то развъплътената душа практически не е в състояние да контролира астралното тяло. След смъртта то скита, подобно на дрейфащ съд дотогава, докато неговите атоми в края на краищата не се разсеят и душата не придобие свобода.

Мисълта за това, че енергията на светлината има нещо общо с освобождаването на душата от обличащото я астрално тяло е почти невероятна за човека със средно съзнание и въпреки това това е така. Светлината преодолява даже силата на привличане. Въздействието на гравитацията на астралния човек е още по-силно, отколкото на физическия, но доколкото астралната материя е по-лека и по-тънка от физическата материя, то астралното тяло буквално бива откъснато от светлината от земната сфера и се разсейва в пространството когато контролиращата сила на душата си отиде. Обаче самото тегло на астралното тяло, което дълго време е поглъщало, колкото е могло, астрална светлина и не е разсеяло нищо достойно за отбелязване, прави целия процес на разлагане и разсейване твърде болезнен. Именно тези трудности, срещащи се в процеса на такова разлагане и разсейване на обремененото астрално тяло са и състоянието, наричано чистилище.

Астралното тяло на човека с високи благородни идеи, на човека, изпълнен с духа на братството и човечността, всяка мисъл и всяко желание на когото са съсредоточени върху благото на своята раса, и който вследствие на това разпространява светлина, отдавайки я почти също така бързо, както и поглъщайки я, - такова астрално тяло, образно казано, вече няма тези “мустачки”, с които се вкопчва във физическото тяло и само по себе си е толкова разредено и леко, че душата след смъртта се освобождава много бързо. При това атомите на астралното тяло бързо се завръщат в масата на образуващите го елементи, давайки свобода на душата. Вие трябва винаги да имате предвид факта, че светлината на физическия план, тоест светлината на слънцето представлява облеклото на духовната светлина и че именно духовната светлина представлява основната енергия, за която Аз говорих. Точно съответствие на феномена, произвеждан от духовната светлина, вие можете да намерите в действието на слънчевата светлина върху материята от физическия план, ако търсите достатъчно широко.

Аз посочих гореспоменатите феномени на астралния план, за да насоча вашето внимание към подобието на действието на законите на светлината на материята на двата плана и към взаимодействието на енергията и материята.

С известно разбиране на природата на светлината, на нейното предназначение и въздействие, загадките на тъмнината стават не чак толкова неразрешими. Обикновено се счита, че тенденцията да се извършват зли дела в тъмнина е предизвикана от простото желание да се избегне наблюдението. Но в действителност нощните часове представляват предвидени от природата периоди за асимилация и отделяне, затова енергията, попита през деня, отслабва позитивната активност на тялото, неговата способност да противостои на външните влияния, изхождащи от негодните отпадъци, изтласквани от природата в часовете на асимилация и изхвърляне, - влиянията на Осмата Сфера. Не знаейки почти нищо или пък съвсем не подозирайки за причините, тоест за тайните на природата, стоящи зад импулсите, водещи го към изкушенията, човек се превръща в тяхна лесна плячка, освен ако не води естествен начин на живот, при който умората на тялото и ума вследствие на неговия дневен труд и инерция, следваща дневната активност, го заставя да спи. По време на сън неговото мислещо “аз” преминава над сферите на низшата астрална дейност и затова неговото тяло става невъзприемчиво към тези влияния. По такъв начин тъмнината представлява нещо

по-голямо от просто параван за злото; именно в тази степен, в която всяко негативно действие може да бъде провокирано от външна причина, тя самата е и злото, или казано по-точно, - понижаване на вибрациите на природата, или на светлината, поначало благодатно и необходимо за отдих, но при неправилно прилагане водещо към зло.

Изучаващият живота може да извлече за себе си твърде ценни мисли, обръщайки се примерно към толкова бързо усъвършенстващия се кинофилм, превърнал се вече в обичайно явление за всеки град и село, тъй като процесът на снимане, а после отразяване на снетото върху екрана, точно съответства на методите, посредством които събитията на всеки човешки живот, бягът на всяка океанска вълна, трепетът на всеки лист, бликането на планинския гейзер или движението на пълзящата мравка хвърлят върху астралния екран най-тънки обвивки на субстанцията, които обличат всеки материализиран атом, и посредством същата тази енергия на светлината отражението се отпечатват там навеки.

Обаче съществува неголямо, но важно различие. Кинокартината е просто сянка на фотографирана сцена, докато живите картини на астралния екран представляват самата субстанция на изобразените върху него сцени. Микроскопичните обвивки или пашкули, които всеки атом отхвърля подобно на змийска кожа всяка секунда, се подхващат от енергията на светлината и се фиксират върху астралния екран ден след ден по цялото продължение на проявената Ера на планетата или Вселената. Всички те заедно създават Божествената Книга на Паметта или Книгата на Живота.

Отчитайки това не е трудно да се разбере защо законът за кармата може да действа толкова безупречно, включително до най-дребния акт по линия на човешките въплъщения. Върху този астрален екран е изобразено живото свидетелство за благите и лошите постъпки на човека, а също и материята, с помощта на която те са се извършвали. Енергията, която е дала и поддържала нашия физически живот, записва всички негови събития от началото до края. Именно мяркащите се кадри на този жив запис вижда давещият се човек или жертвата на някой нещастен случай в своите последни минути, което ги изпълва с такъв ужас. Това е и записът, който вие и Аз постоянно отработваме и попълваме ден след ден, за да може някога в бъдещето, когато удари нашият час, той да застане пред нашите развързани очи. Върху тези фотографии не може да има никакво ретуширане или заличаване на несъвършенствата. Те стоят в цялата си красота или, напротив, безобразие пред погледа на всички души.

ВЪТРЕШНИТЕ ЦАРСТВА

НАСТАВЛЕНИЕ 155

Ние - Старшите Синове на единния Баща-Майка, който е породил и вас - младшите синове, знаем, че далечните тела, в които вие понякога толкова страстно се взирате, са само пролуки във великото покривало на пространството, както и това привидно здраво тяло, което вие, препъвайки се, тъпчете със своите крака.

Но докато вие не прозрете и не видите обгръщащата ви илюзорност, вие няма да можете напълно да обхванете реалността, която стои зад това привидно диво твърдение. Ако вие забивате гвоздей в дърво или изрязвате парче от някакво твърдо тяло, то използваните от вас инструменти се врязват вече в ново царство - това, което науката нарича междумолекулярно. Ако пък с помощта на силата на волята, използвайки въображаем гвоздей, вие бихте могли да го накарате да проникне в самата сърцевина на това царство, той би влязъл в още по-тънко царство на субстанцията - междуатомното.

Междумолекулярното царство на науката фактически е низшето астрално царство на окултизма. Междуатомното или ефирното царство - това е царството на висшия астрал. На вас рядко ви идва наум, че вие постоянно преминавате през тези царства, задържайки се в тях и завръщайки се обратно както насън, така и в часовете на бодърстване, но това е действително така. И същите вълнообразни движения като тези, които пренасят вашите вести по безжичния телеграф в това царство на плътната материя, могат да пренесат и вашето съзнание от едно царство в друго.

Разлагането на вашите мъртви тела създава също подобни вихри в пространството, давайки възможност на инструмента на духа - душата - да влезе в междуатомното пространство по същия начин, както дезинтеграцията на други форми на материята позволява да се освободят обитаващите ги елементали, които проникват в междумолекулярното царство на развъплътените.

И ако това е истина, а то е именно така, то не се ли явява истина и това, че плътната материя, в която вие сте потопени, представлява само наметната обвивка от междуатомната и междумолекулярната субстанция, в която душата се облича за придобиване на опит, когато се спуска от царството на духа, от висшия полюс на живота в материята - низшият полюс?

По време на сън, транс и духовно откровение вие се освобождавате от връзките на молекулите и действате в тези висши междуатомни царства на субстанцията. И доколкото в това време според вашето разбиране вие откривате себе си извън границите на времето и пространството, и се подчинявате вече на други закони, то обикновено считате, че именно тези царства са илюзорни, а това, което вие сте оставили, е единствената реалност.

Съмнението и неверието служат като препятствия, затварящи ви вратите на вътрешните царства, тъй като тези качества принадлежат само на света на грубите обвивки. Те нямат място във вътрешните царства - там неувереността отстъпва път на знанието. Вътрешните царства са истинските царства на силата и докато вие не съумеете съзнателно да влезете през техните врата, концентрацията в този смисъл, в който тази дума се прилага от Посветените, ще бъде невъзможна или много трудна за вас, тъй като за съсредоточаване върху някаква цел цялата видима Вселена трябва да изчезне от вашия ум. Нито един човешки език не може да ви опише как да направите това, тъй като това е прерогатив на душата. Аз мога да разкажа и вече съм ви разказвал как да пристъпите към изучаване на тази азбука, но нито Аз, нито който и да било друг не може да ви опише крайните следствия на този процес. В няколко думи той може да бъде едва набелязан.

Научете се да се разтваряте в тази вещ, човек или състояние, върху които вие се концентрирате, и правете това с определена цел, която и ще бъде, така да се

каже, ръководещата сила. Човекът притежава по-проникващ лъч от всички неотдавна открити елементи, а също и по-съществено средство за определяне на строежа на материята от спектроскопа. Но недостигът на търпение в изследванията, постоянната предразположеност към илюзия на чувствата, а също нежеланието или неспособността да изтърпите предизвиканите със своите действия следствия, когато те се превръщат в низвергваща рат от елементали, охраняващи вратата на всеки вътрешен план, са и препятствията за възвръщане в човека на силата, която той е притежавал някога.

Именно на границата на такива открития учениците един след друг губят своите възможности поради временното затъмнение на тяхното вътрешно виждане, в резултат на извършването на някакво деяние, към което са ги подтикнали охраняващите вратата елементали. Понякога тези възможности се губят поради отказа да се изпълни някаква задълженост, определена им като изпитание на техните сили или интуиция и тогава трудният подем започва отново. Правилно е казано: „Когото Бог иска да накаже, Той го лишава от ума“.

ВОЙНАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 156

Всеки, който се опита да изкаже пред някого дори най-простата истина, почти неизменно рискува или да бъде разбран неправилно, или да предизвика у събеседника гняв и ярост. Напълно възможно е ако беше отделил на събеседника достатъчно време за спокойни размишления, то и за него би се разкрила очевидността на оспорваната истина. Но като правило най-първият импулс на слушателя е насочен към отричане и доколкото спорът само усилва приетите от двете страни позиции, то основната причина за този спор - истината - обикновено потъва в океан от думи още много преди неговия край.

Ако Аз кажа, че демокрацията е заблуждение, че демократичната форма на управление не е нито законна, нито разумна, нито устойчива, то по-скоро от всичко ще видя на вашите лица изражение на отричане или пък колебание. И все пак тези твърдения са абсолютно истинни от гледна точка на Бялата Ложа.

Възможно е това заявление да би било прието с по-малка съпротива ако Аз кажех, че такава форма на управление не е нито законна, нито разумна, нито устойчива в определени периоди на Манвантарата. Но както и да бъде, като цяло от гледна точка на законите за единството, еволюцията и духовната реалност идеята за демокрация е неприемлива.

Да разгледаме този въпрос само от гледна точка на еволюцията. За дълбоко изучаващия живота е напълно очевидно, че в света няма да се намерят даже двама напълно еднакви човека. Най-високият идеал, който е способен да си представи един човек, ще се отличава от висшия идеал на друг. Отговарящата на всички изисквания демокрация би изисквала раса от напълно еднакви хора - раса с общи желания и цели, без опозиция по отношение на нейните членове, издигнали се над средното ниво. Тъй като веднага щом някой човек от средите на средните демократи се издигне в своето развитие над обкръжението, то тутакси

възхищението се сменя със завист, съперничество и недоволство от страна на болшинството от неговите събратя. Наистина, същото, че дори и в по-голяма степен се отнася и до съвременното самодържавие, но причината за това се явяват явно несправедливите деяния на висшата класа - класата на власт. Всичко това не се отнася до идеала на патриархалната форма на управление на Великата Бяла Ложа, обединението на която се явява практически самодържавно.

От гледна точка на Божествения Закон всяко създание - било то човек, животно, растение или минерал - винаги заема своето, предназначено за него място. И ако то бъде преместено с някакви външни средства задълго, то или ще загине, или ще се изроди. За всеки индивид съществува определено място и предназначение, предопределено от закона за кармата "от тук до там", в зависимост от характера на неговите желания и постъпки. И никакво друго създание или човек не може да измести това лице от неговата позиция на универсалната ска́ла на живота, без неблагоприятни последствия, докато законът на кармата сам не предпише такова преместване.

В идеалната патриархална форма на управление или монархията бащата, царят или кралят се намират на своята управляваща позиция съгласно повелите на кармичния закон. Всеки техен син или дъщеря по права линия или друго лице, на което е дарена привилегията на аристокрацията, се намират в своето естествено положени, тъй като са поставени там от закона на кармата. Ако това е действително така, то по какъв начин демокрацията, тоест властта на народа, болшинството от който дори не е в състояние да определи своето собствено място върху ска́лата на живота, може да избере от своята среда някое лице, за законното място на което не е известно абсолютно нищо и да го постави на място, за което също никой няма ни най-малка представа; и какво всъщност може да се очаква при това освен разногласие, недоволство и в края на краищата бунт? Отговорът на този въпрос и сега ще бъде точно такъв, какъвто е бил в течение на векове: „Според жестокосърдечието им Бог ги е търпял“. С други думи, поради своето невежество, своеволие и недостиг на духовно разпознаване човек предпочита да измени божествено предписания и естествен закон и това му е позволено. За да изразим това по друг начин можем да кажем, че в известни периоди от великата Манвантара на низшата дъга на определени цикли духовното разпознаване и духовните знания на човека се намират в упадък. Боговете още не са дошли, за да дадат импулс на новите еволюционни сили за издигане на цикъла и масите биват овладени от дух на безпокойство. Появява се желание за някакви промени и в резултат се получава събаряне на стария порядък и установяване на нов. Обаче новият порядък, проявяващ се, както това става в такива случаи, на низшата дъга на цикъла, не може да се удържи дълго. Постепенно с увеличаването на знанията и силата се възстановява стария, по-висок порядък. И той продължава дотогава, докато не започне упадък на мощта, размаха и целеустремеността на еволюционните сили на новия цикъл и не се стигне до нова промяна.

Обаче, даже ако това положение сега за вас е неприемливо, запомнете, че еволюционният закон действа по спирала, а не по затворен кръг. При всяка нова завивка на спиралата във всяка Манвантара се наблюдава издигане на човешката раса до по-голяма висота на мъдростта и силата. Вечните по самата си природа места върху универсалната ска́ла на живота, заети сега от негодни самодържавни и

глупави царе, крале и дворяни, в бъдещия Век ще бъдат заети от Учителите на Мъдростта (които, може би ще бъдете вие самите); съответни изменения ще претърпят също и други области на живота. С други думи Боговете отново ще пребъдат с човека, както това е било на възходящата дъга на предишните цикли и за много продължително време демокрацията ще се превърне само в название, в забравен идеал.

Запомнете какво ви казвам. Демокрацията може да бъде единствено приемлив идеал само за човечеството от днешното време и само в този смисъл тя е относително законна и разумна. Но тя е незаконна и неразумна от гледна точка на висшето „Аз" и не може да бъде установена сред хората, достигнали висше развитие в техния индивидуален еволюционен цикъл.

Сегашната световна война е един от резултатите на усилията на Природата да измести предишните условия и от тази гледна точка тя сега е напълно неизбежна. Като съществено световно събитие за мнозина тя може да изглежда законна и необходима, макар при това, колкото и парадоксално да е, човекът, който призовава към война и поощрява нейното продължение, винаги да се явява обект на остра критика.

Същите тези последствия, засягащи расата, могат да възникнат и от многобройни пожари, наводнения, земетресения и изригване на вулкани. Това значи, че голяма част от расата може да бъде унищожена с природни средства, а от нейните остатъци впоследствие да се зароди нова раса, но човекът в своето невежество не иска да чака това. Той убеждава себе си, че може и е длъжен да ускори събитията и гледа на жертвите под друг зрителен ъгъл, за да удовлетвори кръвожадността на своята натура. И с това той създава тежка карма, която естествено ще падне върху расите, които ще живеят в края на следващия съответстващ световен период, а също и върху мнозина, принадлежащи към настоящия цикъл. Върху новата раса не би се стоварила подобна карма, ако сегашното унищожение на животи беше предоставено на естествения ход на нещата.

Но не забравяйте за спиралния подем на живота. В един прекрасен ден войната ще се прекрати и ще се установи управление съгласно Божествените Закони - управление, което ще бъде продължително. И тогава ще бъде достигната по-висока завивка на спиралата, тъй като тогава даже еволюционните сили от низшата дъга на цикъла няма да могат повече да влияят пагубно на човека, тъй като именно тогава той ще придобие своето божествено първородство.

ПРОЗОРЕЦЪТ НА ДУШАТА И ЕЛЕМЕНТАЛИТЕ НА ОГЪНЯ

НАСТАВЛЕНИЕ 157

Душата на Вселената гледа от много прозорци и врати на двореца, обикновено наричан Живот; от прозорците, гледащи нагоре и надолу, навътре и навън; от прозорците, които се отварят към безкрайните простори на Светлината и Любовта, наричани от Нас Бог и Небеса. Тя гледа през вратите, които се отварят към плътните, неподатливи маси материя, които ние условно наричаме материален план. Тези прозорци и врати са чудесно творение на свръхчовешко майсторство.

Съвсем дребничките семена на растенията в твърда обвивка, семето на животинския и човешкия живот в мека обвивка представляват прозорци със затворени крила, зад които за известен период от време е скрит всеки индивидуален живот. Той очаква докосването на оплодотворяващата душа, за да се събуди за действие; отмествайки крилата, тя широко ще разтвори прозореца и ще излезе навън в образа на Сина на Бога.

За да уловите отблясъка на това непостижимо битие - Душата на Вселената, внимателно се вглеждайте в очите на хората и животните, с които общувате, тъй като през никакви други увеличителни стъкла няма да можете да разгледате толкова ясно проявите на тази Душа, на нейните възможности и стремежи. В тях се съдържат отговорите на всички противоречия и главоблъсканици на живота, които се разкриват пред този, който търси мъдро и безкористно. Чудатостите на човешкия ум, животинските инстинкти могат да се скриват зад „крилата“ на други органи на чувствата, но не и зад „крилата“ на очите. Очите са широко отворени прозорци, които винаги ще пропуснат лъча, изпратен през очите на някоя друга душа, която вече се е научила мъдро, търпеливо и любовно да търси този проблясък светлина, лъча на душата на сестрата или на брата, които поглеждат през тези прозорци. Други черти и части на човешкото тяло могат и да измамят, но за Посветения или напредналия ученик очите на друго същество са подобни на страниците на книга, отварящи се благодарение на техните огньове с високи или ниски вибрации. И в дълбините на тези кладенци на истината, обикновено наричани зеници, могат да се видят всички възможности на душата.

С никакви усилия, с никакви тренировки не могат да се погасят или изменят тези огньове, така както и не могат да се скрият отраженията на постоянно променящите се форми в техните дълбини. Тези огньове растат по своята интензивност и сила на отражение, започвайки от младостта и до средна възраст, а после те постепенно потъмняват, но окончателно гаснат едва преди последния дълъг сън. Но даже и тогава тази сила се предава чрез очите на другия план на битието.

Било е време, когато човек е притежавал само един такъв прозорец на душата, но в това единствено око са били съсредоточени не само откриваните днес в двете очи светлина и сила, но и още по-мощни, които при съвременния човек са активни само в органите на вътрешното зрение. Огнените елементали от висок порядък – охранителите на тази светлина и сила – са се управлявали от душата, най-дребните частици на която те са се явявали и са помагали да се пораждат пламвания на огън, който по заповед на волята е можел да унищожи низшите форми на живот.

Вие трябва да узнаете много за силата и функциите на огнените елементали. Горенето, например, ви изглежда прост процес. Вие виждате някаква възпламеняваща се субстанция, превърната в пепел и огъня, който угасва поглъщайки я, и вие, естествено, считате че това е краят и на субстанцията, и на огъня. Но това не е край нито на огъня, нито на субстанцията. По същия начин както огнените елементали са се явили да изпълнят заповедта на този, който ги е повикал посредством запалване, те се завръщат в своята естествена среда след завършване на службата, тъй като са неразрушими.

Всяка молекула на възпламеняващия се материал представлява среда за обитаване на огнен елементал. И дали той ще бъде или няма да бъде призован, пребивавайки в тази среда, към дейна служба посредством триене или запалване, – няма никакво значение, тъй като следствието ще бъде еднакво. С разрушаването на възпламеняващата се субстанция елементалът губи своя проводник и няма по-нататъшно съществуване на материалния план докато отново не се въплъти в някаква друга форма на материята.

Древните, както и Посветените в днешно време са знаели за мощта и предназначението на тези безкрайно малки съзнателни животи, които са били за тях свещени. Нито един огън никога не е разпалван от мъдреците на древността без съответния ритуал. Този ритуал е служел като средство за обединяване на съзнанията на елементалите със съзнанието на Мъдреца за общо служене. Принасянето от елементалите на своето въплъщение в жертва за такова служене се е възнаграждавало от лицето, за което тази жертва се е принасяла, – то е помагало на елементалите да се въплътят отново във вече по-висок порядък на живот.

За истинската цел на запалените свещи върху олтарите или около умрелите служителите на съвременната християнска църква знаят малко, а миряните още по-малко. Този обичай е също толкова древен, както и самият материален свят и той и сега все така се съблюдава от Посветените, за които свързаните с това обреди са също толкова свещени и важни, както това е било винаги.

Елементалите на огъня са по-разумни от елементалите на водата, земята и въздуха. И докато последните три вида елементали се подчиняват на всеки човек, който стане техен стопанин, огнените елементали, що се отнася до лично служене, изобщо не се подчиняват на когото и да било, с изключение на Посветените. Една от главните длъжности, която и древните и съвременните Посветени са придобивали с по-голямо упорство, в сравнение с която и да било друга, е длъжността пазител на Свещения Пламък на Храма на Посвещението доколкото се счита, че огненият кръг или някоя друга фигура, очертана от огнените елементали, охранява всеки предмет или лице, поверено на тяхната грижа.

Когато техният дозор е обезпокоен или нарушен от някаква външна сила, огнените елементали яростно се стремят да унищожат лицето или вещта, която е изиграла ролята на оръдие за тази цел. И е нужна цялата мощ, цялото влияние на Посветените, за да се опази ученика, който поради незнание или погрешка е станал обект, пречещ на тези елементали да носят своята служба.

Олтарът е най-свещеният предмет в материалния свят за истинския жрец или вярващ. Оскверняването на олтара представлява в техните очи най-лошият и ужасен от всички извършвани грехове. Затова в миналото за защита и на дома, и на храма са се призовавали огнените елементали; и каквато и да е било запалимата субстанция, която е била тяхно естествено обиталище, тя се е изготвяла във вид на форми, които, бидейки запалени, са могли да призоват тези елементали към изпълнение на предназначения дълг, макар и те да са били скрити с пламъка от погледа на смъртния. Същите раси елементали са се призовавали и за охрана на мъртвите от оскверняване.

Вярата в святостта на семейното огнище в древни времена е довела до вярата във видимото присъствие на елементалите, призовавани от горенето на запалимия материал.

Именно поради своеволното и невежо призоваване на огнените елементали без тяхното съгласие и без сътрудничество с тях, те толкова трудно се поддават на контрола на човека. Прекъсването на тяхното въплъщение предизвиква техния яростен гняв в случаите, когато не се полагат никакви усилия, за да им се помогне при работата в съюз с тях, както това го правят Посветените. Егоистичното прилагане и разпиляване на природните сили, затворени в горящите материали, обрича човечеството на ужасни огнени кармични следствия.

И все пак първият урок за Огъня в окултизма е много прост. Ако ученикът на Бялата Ложа винаги помни за какво именно запалва някоя горима субстанция и заедна с това се концентрира върху определена мисъл, съдържаща благодарност за оказаната услуга и желание да се отплати с равностойна услуга, той би установил връзка между себе си и затворените в тази субстанция елементали. На астрален план тази мисъл би приела форма и би създала ново астрално обкръжение за освободените елементали. И както човек си създава от природни материали свои външни домове съгласно обмислените планове, така също той може да помогне на тези безкрайно малки животи да построят свои обиталища, тоест да им помогне да съберат от по-тънките сили на природата всичко това, от което те преди всичко се нуждаят за новото въплъщение, а именно нови форми на материята. Подобно на човека те се съпротивляват на насилственото изселване от своето жилище.

ИСТИНАТА VERSUS ЛЪЖАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 158

Мнозина днес открито заявяват и сляпо вярват в това, че съвършено честният и правдив човек по никакъв начин не може да преуспее в нито едно дело и в нито една професия. И ако под успех се подразбира придобиването на голямо богатство или почести на Земята, то на пръв поглед това наистина е така, – твърде очевидни в повечето случаи са резултатите от нечестността. Но вече едно следствие на това убеждение, проникващо в ума на масите, повече от каквото и да било друго е отговорно за общосветовното бедствено положение, обещавайки да направи и още повече, за да лиши хората от доверие един към друг, от вяра в Бога и в духовното съществуване след смъртта, обещавайки да навлече с това на всички раси на земята най-сериозните от всички останали, имали място някога в историята на днешната човешка раса кармични следствия.

Преди няколко години сред масите се раздаде гръмовен глас с изискване за реформи в областта на Закона, Етиката, Религията и Политиката, и този глас в края на краищата се изля в огромен многогласен хор. Тези изисквания събудиха отклик в умовете на някои по-разумни хора, и ако се съди по привидната искреност на тези, които стоят начело на движенията за защита на такива реформи, то би имало не толкова много причини за опасения и безпокойство. Обаче, за съжаление, «Тези, Които знаят», тези, които са способни да видят истината зад външните действия и да проследят мотивите, управляващи болшинството от тези така наречени реформатори, са принудени да отбележат, че, претърпели поражение в постигането на желания успех в законни направления, тези хора вече отдавна-отдавна са предпочели са препочели гръмогласната демагогия с десетгодишна давност и я

прилагат, за да заглушат и заслепят масите по отношение на своите истински цели, заради които те поддържат и водят различни така наречени движения за реформи.

С натрупването на колосални суми капитал в ръцете на малцина и страха пред приближаващата се монархия, която ще унищожи свободата на масите, в хората постепенно нараства чувството на ненавист и недоверие, вследствие на което мнозина се поддават лесно на обещанията на гореспоменатите привърженици на реформите или на лидерите. А при природната леност на болшинството предразположеността на масите към обсебването от една идея при огромното множество мъже и жени, неспособни на никаква сериозна мисъл, освен на мисълта за това как да не загинат от глад те самите и техните деца, - откъде да се вземе надеждата, че всички те могат да дораснат до необходимия начин на действие преди да бъде причинен този ущърб, който сега изглежда неизбежен?

Властта, намираща се преди няколко години в ръцете на богатите хора, преминава в ръцете на гореспоменатите лидери-реформатори. Но зад множеството приети от тях закони, зад разрушаването на старите форми и установяването на нелепи прецеденти, зад подриването на стабилността, създадена от вековните усилия на честни хора, зад разрушаването на старите религиозни идеали, заменяни с така наречената нова мисъл (която в действителност представлява черната магия на миналите векове), - зад всичко това се крие пълзяща отровна змия, готова да ухапе нацията в самото сърце, когато дойде време. И това сърце е свободата на човека.

Аз зная, че Моите твърдения ще се сторят диви и непозволими и именно поради своята привидна абсурдност няма да бъдат приети насериозно и няма да привлекат това внимание, което заслужават. Но ако зад действията на тези, които Аз имам предвид, не стояха скрити мотиви, то у Мен не би имало основание за подобни заявления, тъй като безспорно в много отношения реформи са необходими. И фактът, че тези хора в болшинството от случаите даже не се досещат за истинските движещи ги мотиви и за неизбежните следствия на действията, към които те подтикват, прави ситуацията още по-опасна.

В началото на всеки Велик световен период на човека са били дадени няколко Божествени Закона. И колкото повече пренебрегват тези закони, толкова по-бързо те се подменят с други, толкова по-ускорено светът и всичко живеещо в него се разрушава. Два от тези Божествени Закони указват, че нито един човек не трябва да краде от своя съсед и не трябва да го лъже. И ако вашият съсед ви лишава от възможност да живеете без кражба или без измама, прикриваща тази кражба, а после изражда мерзки затвори, за да ви заточи там с помощта на някакви нескопосани закона, които същият той е и създал, и благодарение на своя по-развит интелект или физическа сила ви принуждава да им се подчинявате, то мислимо ли е Божествената Справедливост да позволи на този съсед да избегне наказанието? Ако Божественият Закон казва: „Земята е Божия", тоест принадлежи на всеки човек по рождено право, а шепа хора са я поделили помежду си са заставили болшинството да я обработва за своя изгода, то възможно ли е да се пресече действието на Божествения Закон посредством ограничени закони, създадени от човека, за да запази своето право на владение на тази земя? Ако Божественият Закон гласи, че човекът е длъжен да твори добро, а не зло, а други хора му отнемат свободата на избор с помощта на закони, принуждаващи само към един определен начин на

действие (и не е важно дали той вярва, че тези закони го принуждават към добро или не), нима човекът няма да разруши тези закони съзнателно, за да си върне отново свободата на действие, каквото и да му струва това? Ако човечеството веднъж осъзнае, че тези нищожни закони са били измислени не за негова защита, а само за експлоатация, ще може ли нещо да го удържи от революцията, с надежда да върне първенството на Божествените Закони, които, както той чувства, са били действително създадени за неговото висше развитие?

Съдейки по съвременното състояние на света революцията, която заплашваше преди няколко години, когато се раздаде първият глас за необходимостта от реформи, стана сега още по-неизбежна. И именно така наречените реформи я приближават със своите скрити мотиви, несправедливи методи, а също и с неразумните закони, които бързо ще доведат хората до състояние на автомати, ако се допусне тяхното укрепване и увековечаване.

Постигайте същината на нещата. Не се поддавайте на измамната видимост. Направете предмет на вашите търсения истината, не се приспивайте с илюзии, не се увличайте в самоизмама.

Декември 1914г.

ЦЕЛТА НА ЖИВОТА

НАСТАВЛЕНИЕ 159

Докато душата на човека не достигне точката на равновесие – равновесие на центъра на съзнанието, – човекът представлява мятащо се от насам-натам, нямащо цел животно: доволно, когато го погалят нежно; сърдито, а може да стане и зло, когато го ударят силно; общително, приятно, егоистично-безкористно, когато го забавляват, хвалят или обожават; и грубо, отмъстително, а понякога и жестоко, когато му омръзнат, пренебрегват го или пък злоупотребяват с него.

Качествата, които преимуществено се проявяват при такива промени, са били изработени в негова животинска душа с помощта на двойките противоположности. И докато не се случат изменения, които да издигнат тази животинска душа до нивото на човешката, вместваща по-високите аспекти на същите тези качества, когато резултатите от действието на закона за противоположностите нарастват пропорционално на неговия стремеж към ежедневни и ежегодни постижения, човекът има малко шансове за бърз растеж.

Дълго преди детето да стане възрастен то започва да разбира, че радостта и мъката, удоволствието и скръбта следват едно след друго по петите.

Силните емоции на единия полюс бързо се сменят със своите противоположности. Така неудържимата радост е предвестник на мрачния призрак на страданията и затова човекът с годините започва да приема всяка голяма радост със скрит страх, което, като правило, е оправдано. Периодите между радостта и скръбта постоянно се удължават и в тези промеждутъци на душата се налага да обмисля и сравнява техните последици. После следва продължителен период, когато радостите от живота идват много рядко, стават по-краткотрайни и по-малко ярки, а скръбта изглежда безкрайна. Човекът губи способността за възторг,

неговите радости стават доволно скучни занимания, а периодите на грижи, тревоги и страх - все по-продължителни и по-продължителни, и в края на краищата даже скръбта губи своята съкрушителна сила, страхът потъва в безразличие, а истинската радост никога повече не влиза в неговата обител, за да се засели там поне за кратко.

Това е повестта за живота на средния човек без определена духовна цел. Но повестта за човека, имащ такава цел, както и резултатите от неговите духовни опити не могат да бъдат предадени с такива прости изрази. И макар че жизненият опит и на единия, и на другия може да бъде много подобен, и обикновеният наблюдател да не забележи никакви различия, когато последният от гореспоменатите достига в своя жизнен цикъл до точката, където удължилите се периоди между радостта и скръбта му предоставят време за размисъл, за претегляне и усвояване на плодовете на неговия опит, той вече вижда проблясъците на голямата цел, стояща зад всички тези колебания и разбира, че те са необходими за неговия растеж. Той вижда, че когато махалото на часовника на неговия живот се забавя, то настъпва време за отдих и мълчание, и тук именно става възможно пришествието на "Светия Дух", на Озарителя, единствено чрез Когото се отварят и безпределните тайни на живота.

И тогава целта на живота става ясна за него.

Той забелязва, че махалото може да получи отдих и да замре в равновесие, което обаче няма да повреди часовника, който може отново да тръгне по негово желание. Затова неговото време и старания се насочват към това да се научи да управлява своя собствен живот, а не да го отдава във властта на елементарните сили, действащи чрез чувствата и емоциите.

В края на краищата той решава, че ще може по-успешно да се труди за света, а заедно с това и за себе си, ако постоянно пребивава в състояние на равновесие. По такъв начин той премества своята жизнена енергия на по-висок план и прави това съзнателно, докато първият споменат от Мен човек представлява играчка и плячка на сили, които го управляват до самия край на живота му и дори по-нататък.

Крайното следствие на всяко действие се определя от неговия мотив и цел, колкото и несъществен да се окаже неговият резултат. Колкото по-висока, по-безкористна и по-хуманна е целта, толкова по-тежка ще бъде борбата с двойките противоположности. Но без победа в тези битки човекът никога няма да се издигне над тази бездушна животинска манифестация, каквато той е бил до въплъщаването на Синовете на Разума.

И тъй, вместо да се разглеждат двойките противоположности като нещо ненужно, като жестоко средство за мъчение, изобретено от безсърдечния Бог, както е склонен да мисли човекът, пребиваващ в мъките на страданията, трябва да се постараете да погледнете на всичко сякаш отстрани и да осъзнаете, че тези страдания са благотворни, необходими и винаги от полза.

ПРАВЕДНОСТТА

НАСТАВЛЕНИЕ 160

Когато човекът достига умствена и физическа зрялост и някакъв силен вътрешен импулс го принуждава да преразгледа и проанализира всичките тези особености, страни и условия на неговия живот, които са послужили като средство за придвижване към това, което светът нарича успех, тоест към неговите удоволствия, власт над по-слабите хора, самоудовлетворяване в различни форми, то у него възниква въпросът: а какво може да му предложи животът в качеството на основа за неотслабващите усилия в следващите дни и години?

Ако в такъв период на самовглъбяване той се срещне лице в лице със своята оголена душа и погледне към отхвърлените или все още покриващи я парцали и дрипи, към тези негодни отломки) на неговите права, които само са останали от всички негови минали усилия, а именно: пресищане, разочарование, безнадеждност, горчивината на презрението към вещите, към методите, средствата и идеалите на неговите събратя, към мъжете и жените, с които той е бил тясно свързан в различните епизоди на неговия делови и социален живот, то може би в една от паузите между такива размишления в неговите уши ще прозвучи думата "праведност". Или може би тази дума ще му прошепне Божественото "Аз", призовавайки към по-безпристрастно преразглеждане на своя жизнен опит и към по-честен извод за причините и следствията. В такива случаи пред човека ясно застава безцелността на бъдещето и известно време той не вижда и не чувства нищо, освен съжаление за изгубените възможности.

И тогава той започва да разбира колко красива, колко желана е праведността; започва да осъзнава необходимостта да живее по определен сборник от психоматериалните, морални и етични закони, които са установени в Десетте Заповеди или някой друг религиозен кодекс от закони, който се предава от баща на син от незапомнени времена.

И едва тук го осенява мисълта, че той напълно лъжливо е изтълкувал целта и характера на тези закони, които, бидейки далеч от деспотичните, осакатяващи природата на човека изисквания на отхвърления от него по-рано личен Бог или някакъв диктатор от минали времена, представляват най-благодетелните, полезни, чисти, всеобхващащи, а също и здрави правила на живот, каквито само е в състояние да изобрети човешки или божествен разум.

Сега той разбира, че устремеността, молитвата, състраданието, честността, чистотата, саможертвеността, уважаването на правата на другите хора, ако следва всичко това ревностно и с вяра, може да заложи фундамента на вечното здание на Мира, Ползата и Единството. И ако ще оголената сега душа да бъде облечена в прекрасните одежди на Любовта, Надеждата, Вярата, Мъдростта и Знанието, то в края на краищата човекът с дълбоко отвращение и възмущение ще възкликне: "О, какъв глупак съм бил! Наистина аз замених моето първородство за лещена чорба!"

Мъжът и жената непременно се сгъват до състоянието на свиня ако се задоволяват с това, че остават ден след ден мръсни, когато има поне някаква възможност да направят своите тела чисти. Обаче съществуват много мъже и жени, които, притежавайки приятна външност, се задоволяват със състоянието на вътрешната – морална, ментална и психическа – мръсотия, от които би избягало и най-низкото животно, стига само да е способно да я забележи.

В крайна сметка думата "праведност" означава чистота – чистота на душата и тялото. И когато някой се замисли над това, че тази ментална и психична кал, за

която Аз споменах, създава на астралния план условия аналогични с тези, при които в материалната кал се развива зародишът на болест и смърт, то той ще разбере и осъзнае колко желателна е праведността, тоест чистотата, от всички достъпни му гледни точки. И ако човекът не е загубил окончателно вътрешна и външна порядъчност, то той ще се обърне и подобно на Блудния син “ще стане и ще тръгне към своя Отец”, тоест ще се измъкне от тинята и калта на своята низша природа, ще се вгледа старателно във висините на своето духовно “Аз”, ще осъзнае полезността, чистотата, красотата и истината на живота, ръководен от Божествените Закони, а после ще започне да живее съблюдавайки ревностно тези закони, не обръщайки внимание нито на съжалението, нито на презрението, изразявани от неговите бивши приятели. Той изобщо няма да забелязва пристъпите на болка, самота, тъга, които понякога неизбежно ще го връхлитат докато неговата душа и тяло не бъдат очистени и изкупени от последствията на неговата злоупотреба с най-великата благословия на живота в миналото.

Ах, наистина праведността трябва да бъде единствена цел и стремеж на човешката душа, тъй като в цялата необятна Вселена няма нищо друго, което би се сравнило с този дар на безсмъртието за човека.

ИЗКУПЛЕНИЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 161

Изкупление на греха може да бъде извършено само от Христос – Христос, разпънат на кръста на страданията в течение на Маха-Юга – Големият космически век, – на този кръст, който е образуван от пресичането на линиите на материята и духа. Изкупление на личния грях се извършва от душата – проводника на Христос – в течение на земните животи на индивидуалното *его* почти непрекъснато. Когато желанието на душата да се подчинява на Божествения Закон побеждава желанието на тялото да нарушава този закон с цел чувствено удовлетворение, тогава в низшата природа на човека става пълна промяна. Този процес на победа и преодоляване дава в резултат изкупление на индивидуалната душа и примирението ѝ с Бога, със Свръхдушата.

Да изкупиш - значи да загладиш, да изтриеш и в този процес на изтриване или изкупление на злодеянията се извършва преди всичко неутрализация на токовете чрез силата, която се е утвърдила в аурата на човека за сметка на енергията, освободена при извършване на това деяние. И така, както някакъв един ингредиент може напълно да измени целия характер на субстанцията, състояща се от няколко химически елемента, така и действието на един висш атрибут може да неутрализира действието на няколко низши качества в човешката природа, изменяйки по такъв начин целия неин характер и, така да се каже, прераждайки този човек.

Нито един човек не може да изкупи греха на друг човек, но той може да му окаже помощ в тежка минута, така че този другият да успее да отвори своето сърце на зова на своето висше “Аз”. По такъв начин ще бъдат приведени в действие божествените сили, които на свой ред ще повлияят на аурата на първия човек,

правейки го съучастник в благите действия на тези божествени сили, които са били проявени в резултат на такава помощ.

Христос, разпънат на кръста на всеки човек, в някоя точка от своята еволюция трябва да се спусне в Царството на сенките (Ада), за да върне към естествения живот душата, низвергната там вследствие на злодеянията на нейното низше "аз". С други думи Божествената Любов трябва да достигне до самата дълбина на сърцето на човека за да го победи и възроди, преди той да успее да разбере и осъзнае чудовищността на своите простъпки против Божествения Закон и да си опрости греховете, извършени против самия себе си; тъй като за пълнота на изкуплението е необходима прошка.

СВЕЖИЯТ ВЪЗДУХ

НАСТАВЛЕНИЕ 162

Всеки, който изучава живота и различните му аспекти, не може да не забележи цикличното действие на всяка от неговите фази. В областта на правото, в етиката, политиката и религията всяко действие и противодействие протичат циклично. По този начин законите, установени в един период, се отменят или не се признават в следващия период. Една школа в медицината или стил в архитектурата, един метод на образование, една мода отстъпв отстъпва на друга, за да се върнат след известно време отново вече в малко по-различен вид. Времето за провъзгласяване на реформите в областта на етиката се сменя с безразличие и разпуснатост, а после отново се връща вълната на прекомерната добродетел. И колкото и проста и незабележима да изглежда за окото на наблюдателя някоя фаза от живота, във всеки случай нейното възникване, угасване и нова поява се управлява от цикличния закон.

Измина сравнително немного време от момента на световното признание на значението на свежия въздух за лечението и предпазването от болестите, и ето че новите открития в науката зоват към преразглеждане на някои общопризнати идеи; а когато по-новите теории завоюват почвата и страхът пред действието на нечистия, лишен от жизнена сила въздух се намали, тогава ще бъдат намерени други средства срещу тези болести, които, както се предполага в днешно време, се лекуват само със свеж въздух, за да отстъпят и те на свой ред пред следващите. Но мъдрият човек не се поддава на напора на тази възвратна вълна, тъй като зад видимата истина на по-късните научни открития, а по-точно казано - над тях, - стои духовната истина, която може да бъде позната при наблюдаване на закона за аналогиите. И тя ще бъде призната за много по-надеждна, отколкото които и да било открития на съвременната наука.

Както профилактичните, така и лечебните свойства на чистия, свеж въздух зависят преди всичко от съдържащата се в него влага, действаща като проводник за една от най-изтънчените сили на природата. Влажността представлява резултат от комбинацията на водорода, азота и кислорода; първичната основа на тези газове са магнетизмът и топлината. В прегрятия въздух влажността намалява, а магнетизма и електрическата топлина, от които зависи целият физически живот, в значителна степен се потиска. Достатъчно е да се понаблюдава изсъхването на някои

материални предмети в прегрято помещение, за да се получи известна представа за действието на прегрятия въздух върху човешкото тяло. Излишъкът от влага излиза на повърхността на тялото и даже ако той не се прояви във вид на пот, при съответните условия може да бъде видим като непрекъснато изпарение на съвсем дребни частици – проводници на магнитната енергия, – чрез които кожата и лигавиците губят самия жизнен принцип, повишавайки по такъв начин възприемчивостта на тялото към болестотворни микроби и постепенно потискайки силата на неговата съпротивляемост.

Жизненият принцип – това е изтънчена електрическа сила, за сметка на която се поддържат магнетизмът и топлината на тялото, а водородът и кислородът се съединяват и се превръщат в течности на организма. Когато въздухът е нагрят над нормата или развален (а това неизбежно означава, че или се променя температурата на тялото, или му се нанася вреда в резултат на предизвиканата от прегряването повишена активност на гореспоменатите живи микроорганизми), то се затормозява процесът на разсейване на шлаките, отлагащи се в мозъка и кръвта в резултат на естественото изгаряне в кръвта на вредните елементи и техните странични продукти, и следователно тези шлаки не могат да бъдат отделени от организма. Техните отлагания понякога са толкова огромни, че са видими даже за невъоръженото око на този, който се е научил да ги различава.

Физическите следствия на прекомерната горещина и тежкия въздух са твърде много, но все пак има още по-важно следствие, което не е толкова лесно да се измени или унищожи, както това е възможно в случая с въздуха.

Както вече беше отбелязано законът за аналогията може да въоръжи разумния човек с критерий на познанието, който е недостъпен за тези, които не са осведомени относно действието на този закон. Вие несъмнено сте запознати със следствията от въздействието на прекомерната горещина върху ума. Мисловният процес се затруднява твърде даже в период на естествена горещина и в много случаи възниква нещо като коматозно състояние. Менталните тела, подложени на подобно въздействие се лишават от техния жизнен принцип, по-тънка форма на енергията, която на свой ред представлява основа за телесната топлина и магнетизъм, лишено от които тялото отслабва. Съзнателното поставяне на тялото в условия, които го обезсилват и довеждат до болест, представлява своеего рода самоубийство. По такъв начин се пресича естественото въздействие на душата – проводника на духа – върху менталното тяло и човекът, неговото тяло и душа, в една или друга степен излизат от строя.

Вие можете да кажете, че подобни резултати могат да бъдат получени и с други средства, но, уверявам ви, сходните ефекти се предизвикват от сходни средства, колкото и отдалечени един от друг да изглеждат техните първопричини. Кръвта, като проводник на жизнения принцип, за своето очистване непременно се нуждае от проводник на по-тънките сили – въздухът, както и самите тези тънки сили се нуждаят от проводник за предаване на своето въздействие. И от каквато и форма на болест или вреда да страда тялото, оздравяването зависи от степента на чистота, която се поддържа в кръвта.

Прекомерният гняв, ненавистта и всички техни дяволски порождения също прегряват кръвта и създават условия за тялото и духа, подобни на тези, които възникват в лошо проветряваните или прегрети помещения.

ЗВУЦИ И ВИДЕНИЯ

НАСТАВЛЕНИЕ 163

Докато не стане възможно да се изразят с думи някои от най-важните особености на окултните изследвания, умовете на неопитните ученици както и преди ще бъдат смущавани от лъжливи тълкувания или неясни твърдения на самозвани, въвеждащи в заблуждение учители. Само високоразвитият, опитен окултист може да разбере доколко трудно е да се опишат тези планове на материята и енергията, които нямат съответствие на плана на грубата материя. Такъв окултист се намира в положението на музикант, опитващ се да предаде с думи поне някаква представа за звученето на тоновете на по-високите или по-ниски вибрации от тези, които може да чуе човешкото ухо. Когато ефирните вибрации, произвеждащи звук, нарастват до нивото на вибрациите, произвеждащи светлина, те могат да бъдат проявени с помощта на електрическа енергия. Но ако някой се опита да формулира понятието за промеждутъчни между звука и светлината вибрации, той ще се окаже в тупик пред факта за невъзможността да демонстрира) това явление на материалния план по естествен или механичен път. Въпреки това тези промеждутъчни вибрации или планове, – отчасти звук, отчасти светлина – са също толкова реални и необходими за цялата структура на Мирозданието, както и по-високите вибрации.

За неопитния психик е извънредно трудно да разпознае или даже да определи откъде произлизат звуците и думите, произнасяни на междинните планове и улавяни от психическия слух.Ако инструментът или гласът не са добре познати, думите и фразите може лесно да се объркат с тези, които са били произнесени от други лица на други междинни планове, а не на този, откъдето са долетели първите звуци. Именно това обстоятелство и влече след себе си тези лъжливи впечатления, които имат място при тези, които често чуват отделни фрази посредством психическото чувство на слуха – напълно здрави, ясни и разбираеми изказвания се сменят с безсмислени думи, странното звучене на които няма никаква връзка с по-рано чутите. Напълно естествено е такива опити да предизвикат у непросветения човек увереност, че той страда от халюцинации или други умствени разстройства. Но ако той знаеше, че такива феномени са напълно естествени, то би бил избавен от подобно безпокойство. Тъй като той се намира в положението на човека, който, седейки в една стая, се опитва да улови детайлите на някаква история, достигаща от друга стая, където няколко човека разказват напълно различни истории. При такива обстоятелства той ще съумее да улови само случайни фрази от разказа, който би искал да чуе; а в промеждутъците между тези фрази неговият слух ще се изпълни с много, съвсем различни гласове и звуци, и всички те, смесвайки се, ще го поставят в тупик. Опитният окултист по качеството на енергията, освобождавана в тези звуци, които са достигнали до неговия вътрешен слух, би определил точно на какво разстояние се намира той от говорещия и при какви условия са били произнесени тези думи. За да не изгуби връзката между фразите, които той е поискал да чуе, с намесата на силата на волята той би могъл напълно да изключи звуците, идващи от други планове.

Неопитните психици често допускат една печална грешка по отношение на видяното и чутото. Учителите на ортодоксалните религии обикновено се позовават най-много на три плана на съществуване, наричани от тях Земя, Небе и Ад, докато в действителност съществуват четиридесет и девет плана и подплана. Съгласно разпространеното убеждение всяка фраза, възприета от психическия слух на живеещия на тази земя човек (освен ако тя не е резултат от започващо безумие), трябва да идва или от Небесата, или от Ада.

Предишната илюстрация, в която човекът чува гласовете на различни разказвачи и се старае да определи думите, казани от един глас, – е в еднаква степен приложима и към частните разговори, улавяни от психическия слух когато двамата - и говорещият, и слушащият - се намират на земния план. Между две лица, едновременно живеещи на земята, може да бъде поддържана вътрешна беседа, от която нито една дума няма да бъде чута от другите.

Обикновено не се взема предвид, че различни ефирни вибрации на звука и светлината въздействат на различните органи на зрението и слуха. Сензорните центрове на астралното и кама-манасичното тяло възприемат виденията и звуците, невидими и нечуваеми за съответните центрове на физическото тяло. Някой неочакван импулс към някакво действие на физическия план нерядко е предизвикан от внушение, регистрирано в някой вътрешен център и отразено върху съответния център на физическото тяло, докато в същото време човек може дори да не подозира за неговия източник.

На обикновения неподготвен човек се струва, че той няма какво да учи в тази сфера, или пък той се оказва твърде ленив или твърде критично настроен, за да подложи себе си на тази сурова дисциплина, която е твърде необходима за получаване на реални достижения; затова той продължава от ден на ден да наблюдава как неговите завоювани с труд находки през единия ден се отричат от новия жизнен опит на следващия.

И все пак от време на време се намира наистина усърден ученик, който е способен да улови наполовина откриващата се окултна истина и да я приложи в качеството на ключ, за да разкрие още по-широка перспектива на знанието, което ще го доведе в краката на велик Учител. И за такъв като него “пътят” ще бъде отворен.

КРЪСТЪТ НА РАВНОВЕСИЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 164

Вие не бихте осъждали човека, който не може да вдигне парализираната си ръка, за да се защити, както не бихте осъдили и умствено непълноценния, неспособен да даде правилна оценка на думите за предупреждение. Тогава защо да се дразните и да осъждате психически парализирания или неуравновесения човек, който упорито осмива символичните знаци, привличани от бързите темпове на вибрациите на съвременния живот от вътрешните сфери, или игнорира посланията на Старшите Братя, принесени с болка в душата и по повеля на висшия закон? И защо да превръщате в предмет на насмешка думите на човека, който внимателно се вслушва в тези съобщения, но ги тълкува невярно или ги разбира изкривено поради

това, че психическите центрове на неговия мозък са или недоразвити, или напротив, прекомерно развити; с други думи, чиито психическите и физическите чувства не се намират в точно съответствие, или не са балансирани, и който вследствие на това възприема твърде обострено всички психически феномени?

Абсолютно уравновесените мъж или жена са крайно рядко явление в днешно време и ако вие добре познавате себе си ще се съгласите, че това е напълно вярно и по отношение на вас, и на вашия ближен, разликата ще бъде само в степента. Този недостиг на равновесие е обусловен от нездрави или неправилно развити органи на чувствата.

Даже при повърхностно наблюдение вие не можете да не забележите, че съществува голям клас хора, които раздразнени махат с ръка, подиграват се и се смеят или напротив, изпадат в дива възбуда слушайки предсказанията за бъдещи събития, и се опитват да изплашат всички, с които влизат в контакт, за да ги накарат да приемат тяхната гледна точка за предричаните събития. Всички тези хора напълно изпускат от поглед ползата, която може да се извлече от разумно и спокойно разглеждане и анализ на отминалите събития и знаците на настоящото време. И свещената, и световната история са пълни със свидетелства за тези кулминационни точки в делата на нациите и на целия свят, които се случват на тази планета през определени промеждутъци от време благодарение на действието на цикличния закон. Повтарянето на такива кулминации точно в момента на завършека на определени епохи несъмнено дава основание за увереност, че същите тези събития трябва да се случват в края на подобни периоди и в бъдеще. Това е и разумното основание за честна и непредубедена проверка на такива съобщения, за които Аз споменах, колкото и на пръв поглед неразумни и преувеличени те да ни изглеждат, – основанието, което дава ключа към тяхната правилна интерпретация.

Природата в своите действия не прави огромни скокове от една форма на живот към друга. Истинският растеж е бавен растеж и характерът на великите кризи и кулминации в миналото представлява надежден критерий за обсъждането им и в бъдеще.

Фактът, че при завършване на цикъла един голям континент е бил потопен в дълбините на океана, а друг се е издигнал от тези дълбини ни навежда на мисълта за размерите на предсказаното бедствие, което трябва да се случи при завършването на друг цикъл със същата продължителност. Познаването на великия закон за противоположностите трябва да укаже и характера на такова бедствие; например водна катастрофа, станала при свършека на един цикъл дава увереност да се очаква, че следващият период с такава продължителност ще завърши с огнено бедствие. При познаването на символизма и закона за циклите всяко събитие с лично, национално или световно значение - материално или духовно - може да бъде предсказано с определена увереност и следователно хората могат да се подготвят за него.

Законът на всички закони – законът за равновесието е най-важен както сред духовните, така и сред физическите закони. Това е нерушим и най-мъдър закон. Върху него се гради фундаментът на целия проявен живот. Той е първопричината и крайното следствие на закона за противоположностите – законът, управляващ пола и всички противоположни сили. Без неговото действие не може да има нито духовна, нито психическа, нито материална форма на живот.

Кръстът на равновесието представлява висше достижение, разцвет, крайно единство на цялото разнообразие на живота; това означава, например, изчезване на пола в безполовостта, победа на човешката душа над всичко, което препятства нейната еволюция. Когато пълното разбиране на всичко това, което може да символизира кръста на равновесието, осенява центъра на образното мислене на обикновения човек, тогава се установява връзка между този център и центъра на мозъка, чрез който действа божествената сила на интуицията, и тогава чак започва да се прояснява смисълът, способът на проява и неизмеримата важност на действието на закона за противоположностите.

Главното, което идва в такива моменти от жизнения опит на човека, – това е осъзнаването на абсолютната необходимост да се достигне до такава точка на развитие, където той вече не може да бъде разколебан нито от мнението, нито от опита, нито от желанието на някое друго същество, както проявено, така и невидимо. Той достига до осъзнаване на необходимостта от формирането на определен план или цел на живота, а също и до мисълта за невъзможността да измени този план или да се отклони от него. По-нататък той ще узнае, че съществува и друга, не по-малко важна точка на развитие, която трябва да бъде достигната, тъй като без нея първата може да се превърне в постоянно проклятие вместо благословия, каквато тя трябва да бъде според Божествената цел.

На вас, деца Мои, деца от едно естество с Мен, Аз казвам отново и отново: трудете се с цялото си сърце за достигане мощта на равновесието. Никога не забравяйте, че не може да има такъв подем, който не би започнал от по-ниско ниво и именно това ниво съдържа в себе си и енергията, и импулса за възхода. Използвайте преимуществото на такава енергия всеки път, когато това ниско ниво дава да се знае за себе си, вместо да си позволявате да се спускате още по-ниско. И тогава вие ще се издигате, достигайки все по-високи и по-високи върхове. Кръстът на равновесието ще стане венец на познанието и мощта, и когато бъде придобито такова равновесие, това ще означава завоюване и удържане на последната точка на достижение.

БЕЗУМИЕТО – ОБРАТНАТА СТРАНА НА ГЕНИАЛНОСТТА

НАСТАВЛЕНИЕ 165

Обикновено се счита, че гениалността по някакъв тайнствен начин е сродна на безумието, макар и междинните нива между тях в обичайното разбиране на тези термини, а също и разделящата ги линия да могат да бъдат изтълкувани по различен начин. Но ако към всеки изправящ се пред човека проблем се приложи законът за равновесието, което може да се направи и в случая с този проблем, то в крайна сметка може да се достигне до частичното му разрешаване.

От естествения закон е поставен определен предел на степента на развитие, която е възможна за човека в течение на някой период от време. Ако този предел се превиши от някой мозъчен или телесен център, то се нарушава равновесието между съставните части и тогава прекомерно развитият център става ненормален център. В такъв случай намира място известна степен на безумие, която се определя от мярката на загубата, понесена от другите съставни части на ума или тялото в

зависимост от конкретния случай. Нито една съставна форма на материята, нито едно създание, принадлежащо към един Лъч, или групова душа, не могат да преминат точката на развитие, отредена от еволюционния закон за материята или разума на всички създания от тази групова душа през определения период, без тя да понесе някакъв ущърб.

Продължителността на такъв период се определя от силата на устремеността, която задава първичния импулс в посока към конкретната цел. Например пребиваващата в някое дърво елементална душа, принадлежаща към определено семейство дървета, не може да измени формата и характерните признаци на това дърво или да премести неговата еволюция в някое друго царство на природата в течение на определения от природния закон период за усъвършенстване на този вид дървета, без да се наруши еволюционния закон.

Ако тя би могла да направи това, то някога нормалното дърво би станало урод – нито дърво, нито някакво друго създание на природата. Но ако този елементал е бил вдъхновяван от висш идеал и неговото собствено развитие е вървяло съразмерно с развитието на дървото, то в началото на следващия еволюционен цикъл, когато на цялата група като цяло (групата, към която са принадлежали и елементалът, и дървото) бъде даден нов вибрационен импулс, неговите потенциални сили, освобождавайки се, ще бъдат изцяло насочени към достигане на желаните изменения по естествен, а значи по-приемлив път. И тогава вместо падение по ска́лата на живота ще се получи подем.

Същите тези закони действат и в случая с гениалността, която е резултат от прекомерно развитие на някой един мозъчен център. По времето на някой от предишните цикли на въплъщение душата на такъв човек би трябвало да е развила твърде самонадеяно желание или стремеж в някакво направление, в резултат на което в последваща инкарнация е било нарушено равновесието на всички мозъчни центрове на проводника, тъй като един център се е развил прекомерно, докато другите са били изтощени. Трябва да се помни, че скандите - следствията на действията - не умират заедно с тялото. Те очакват душата по обратния ѝ път от Девачан и се отъждествяват с новата личност. И тук, както и във всичко, може да се отбележи необходимостта от култивиране на мъдрост и знание, и вследствие на това власт над принципите на желанията; с други думи, необходимост да се развива силата на подчиняване на Божествената Воля, изразена в еволюционния закон.

Заповедта „не кради“ е насочена преди всичко към човешката душа, тъй като тази душа може да извърши кражба, подбуждайки някой мозъчен център към свръхестествена активност за сметка на друг център или даже на цяла група от центрове. Тук също може да се намери и обяснение на това привидно твърде сурово наказание, което се е налагало на крадците в древни времена, – включително до смъртна присъда. Душата, упорстваща в ограбването на някои центрове на мозъка в полза на един единствен, лишавайки ги от необходимата сила за развитие, буквално се стреми към унищожаване на тялото, тъй като в крайна сметка смъртта не е нищо друго, освен разединяване на атомите, органите или състоянията на съзнанието.

Безумието, бидейки негативният полюс на здравия ум, е предизвикано преди всичко от недостиг или загуба на равновесие, последвала претоварването на някой единичен център на мозъка вследствие неестествено увеличаване на силата през

периода, когато за нормалното развитие на всички центрове е била полезна само определена нейна степен. И тази загуба на равновесие се оказва в една или друга степен гибелна за организма като цяло.

ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА ЛОЖАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 166

(Следващите редове са отговори на Учителя на въпроси, отнасящи се до Представителите на Ложата):

Вие питахте защо вие, а също и други, които са били поставени в миналото в положение, подобно на Вашето, сте били принудени да се борите с демоните на бедността, лошото здраве, клеветите и подигравките.

Съществуват три причини, основани на кармата, превъплъщенията и компенсациите.

1. За да се достигне състоянието на психическо и духовно развитие, позволяващо да се извършва необходимия труд, човекът е трябвало да премине през всяка фаза на злото в течение на много земни животи и да я преодолее, създавайки по такъв начин карма, която трябва да бъде изкупена. Тази карма не може да бъде изкупена изцяло дотогава, докато не изчезне необходимостта от манифестация в плът. И колкото по-близо е този период на освобождение, толкова по-жестока става битката между доброто и злото, ускорявайки по такъв начин изживяването на миналата карма.

2. Самозащитата представлява господстваща сила дотогава, докато душата не бъде озарена от откровението за единството на живота. След това главна цел става отговорността за другите и непрестанния труд за тях. Но с приемането върху себе си на този товар отговорността бива споделена и на тези, които помагат да се твори добро, се дава възможност да заплатят известна част от своята минала карма.

3. Представители на Ложата не се срещат сред физически съвършените, богатите и могъщите на този свят. Тяхното време още не е настъпило. Те се явяват „пробни камъни“ за тези, на които са изпратени в помощ, а също и за длъжниците пред още неизкупената карма. Те засега не са Учители, но са се придвижили много по-напред по пътя към Майсторството отколкото болшинството от човечеството.

КОНДЕНЗАЦИЯ И ДИФУЗИЯ НА МАТЕРИЯТА

НАСТАВЛЕНИЕ 167

Способът и процесът на начертаване от архитекта на плана на някоя сграда върху хартия е аналогичен на метода, посредством който природата начертава и фиксира изображението или формата на човека, животното, растението или минерала върху ефирната субстанция на света или системата от светове.

Инструментите, използвани за това в един случай твърде се отличават по своя характер и форма от тези, които се прилагат в друг, обаче, ако ние бихме били

способни да усетим основния характер на субстанцията, прилагана при начертаване на рисунката, ние бихме забелязали, че той е еднакъв в двата случая.

Всемирният разум наистина представлява архитект, където и да се проявяват неговите диференциации - в природата или в човека. Основата на субстанцията, прилагана и в простия механичен акт, и в природния процес на отпечатване на плана или прообраза, независимо дали то се прави върху ефира или върху хартия, е събраната пранична енергия, проводникът на Светлината.

Плътната материя, разглеждана от висотата на Битието не е нищо повече от отпадъци, изтръгнати от духовната субстанция при нейното слизане от плана на чистия дух. Добре известен е фактът, че атомната основа на всички молекули на материята, които формират физическото тяло, всеки седем години се заменя, обновявайки външната обвивка на тези молекули или, иначе казано, епидермиса.

По същия начин става и периодичното заместване на елементите в обвивката на всеки атом на низшето астрално тяло. И в процеса на всяка такава смяна протича или разширяване и дифузия, или кондензация и изтънчване на тази среда в зависимост от това дали тази промяна се извършва в еволюционния или пък в инволюционния период на цикъла на манифестация, което важи и за цялата плътна материя. Тези изменения, извършвани благодарение на съдържащата се в тази среда пранична сила, получават направление, определяно от въплътените *его* на дадения период. В течение на еволюционния период отхвърления проводник или субстанция достига низшия разред вибрации и става материя на физическия план. В настоящия световен период отпадъците от субстанцията на висшия план са станали материя на нашия низш физически свят посредством действието на законите за разширяване и дифузия.

Това, което Аз казах сега, по никакъв начин не противоречи на Моите предишни думи по отношение на отражението, тъй като именно посредством отражението на материята, или на субстанцията, едното състояние преминава в другото. Определена част от субстанцията на вашето физическо тяло се използва от енергията на светлината всеки път, когато образът на вашето тяло се попада върху някоя отразяваща повърхност и това отражение се съхранява определено време и след като формата, хвърлила отражението, вече се е отклонила от тази повърхност.

Силата, с помощта на която Посветеният може да формира и видоизменя своето астрално тяло, отделяйки го частично или напълно от физическото тяло или привличайки го обратно, е била придобита от него благодарение на неговия опит по отношение феномените на светлината и звука. Първоначалният прообраз се съхранява в ауричната сфера на неговото *его* от началото и до края на цялата Манвантара, в течение на която то периодично се въплъщава.

Този прообраз първоначално е бил създаден по образ и подобие на Бога и същият този прообраз, казано с други думи, се е отпечатал на всяка диференцирана частица субстанция, колкото и малка да е тя.

От субстанцията, съдържаща се в неговата аурична сфера, *егото* трябва да построи необходимия аспект или част на този изходен прообраз, който се нуждае от усъвършенстване в съответствие с расата, царството на природата и периода от време, в който тази конкретна част на прообраза може да бъде развита.

Въплътените *его* на текущата Манвантара след дълги векове, преминали в течение на тяхното слизане в материята, постепенно са възстановили субстанцията,

тоест материята, пригодна сега за използване на възходящата дъга на същия цикъл на манифестация. С други думи, действието на еволюционната енергия подбужда към обновяване или към изменение на субстанцията на духовния и на астралния проводник на тези *его* в течение на всеки период от тяхното слизане от духа - чистата енергия; и тази субстанция постепенно става достатъчно уплътнена и груба, за да приеме свойството на животинското, растителното или минералното царства.

При завършване на еволюционния период става обратното и в действие влиза инволюционният аспект на същата тази енергия - силата на компресиране и изтънчване - и така продължава до днешно време. Така ще продължи до достигане на висшата точка на дъгата на възход, върхът на спиралата на кръга - материята ще продължава да се свива и изтънчва и с това да губи своите плътни качества. Тези процеси ще продължават докато не бъде изразходена инволюционната енергия на гореуказаната връхна точка, след което споменатият първи процес на разширяване и дифузия ще започне отново и тогава ще ще влезе в сила по-високият оборот на космическата спирала, тоест новата Манвантара.

В течение на еволюционния период субстанцията, произлязла от атомната основа на материята, както вече беше посочено по-рано, не се разширява, както е било преди това, а се свива. Пресъздадената по такъв начин астрална субстанция става по-лека, по-изтънчена и по-еластична. Елементалите, образувани от тази субстанция, с течение на времето стават по-активни и устойчиви, и в такъв период резултатите от тяхното влияние на човешката раса са изразени по-ярко, тъй като те много по-трудно се поддават на обуздаване.

Това отчасти обяснява факта, че чувствените импулси и съблазни, предразполагащи към крайности във всички области на живота, които се забелязват в човечеството през инволюционните периоди, се проявяват много по-силно и много по-трудно се поддават на контрол, отколкото в еволюционните периоди. Изследванията ще ви докажат, че чувствените импулси и действия на хората даже преди няколко столетия са били по-прости по характер и по-забавени в изпълнението, а замислите - по-солидни по форма, отколкото подобните прояви у съвременните хора. Всичко това става преди всичко под влияние на измененията на характера и субстанцията на множествата елементали, въплътени в астралната субстанция на всички царства на природата от началото на текущия инволюционен период.

Като правило нечии разкази за видения с астрален посетител не предизвикват особен интерес. Вярата в реалността на такъв феномен бързо отлита от съзнанието на слушателите, ако изобщо тя е била допусната там. А този, който го е видял, скоро забравя за това или губи вяра в реалността на своето видение, освен ако не притежава способността да прави тази форма видима за физическото зрение. А ако процесът на подобна визуализация е бил разбран и допуснат като научна възможност, то наличието на вяра в тази възможност твърде би помогнало да се направят такива феномени обичайни. Тъй като силите и методите, използвани от природата за разширяване и дифузия на духовната енергия в първия, тоест еволюционния период на кръга на манифестация, в действителност се запазват в *егото* на човека. Високоразвитият Посветен вече е освободил тези притаени в него сили и затова може по своя воля да свива или разгръща астралните молекули, които

представляват проводници на атомната основа или на искрите, както се наричат в източната философия. Той може по такъв начин да направи своето духовно тяло - Нирманакая - видимо даже за физическото зрение, както и астралната форма на някой друг, който се намира с него на една и съща линия или кръгов оборот на живота, ако това е необходимо, макар и да не успее да удържа тази форма проявена безкрайно дълго. Обаче при това той не може да управлява самото *его* на тази форма без неговото съгласие. *Егото* на формата, призована към подобна манифестация, ще остава през това време в покой в своята сфера на живот, а това значи, че подобно действие ще бъде не по-значително, отколкото опита да се оживи картината и по този начин да се забележи присъствието на живия човек.

Но фактът, че такова действие само по себе си е възможно за човека, би извършил революция в съвременната наука, тъй като той би доказал неопровержимо съществуването на четвъртото измерение, което в днешно време се явява твърде спорен предмет.

Утвърждаваните от Мен истини ще бъдат доказани от учените на друг век, тъй като свиването и изтънчването на материята протича сега толкова стремително и методично, че в тези области, където са протекли забележими изменения в строежа на материята, непременно ще бъдат проведени наблюдения, които са достъпни за човешкото око с помощта на микроскопа. Всеобщото признаване на установените по такъв начин факти ще трябва да приключи със съществуващата сега неувереност по отношение продължаването на живота след промяната, наречена смърт.

ЗАКОНЪТ ЗА РИТЪМА

НАСТАВЛЕНИЕ 168

Мисълта за взаимовръзката на закона за ритъма със закона за циклите едва ли идва наум на средния мислител, но въпреки това те представляват старшите синове-близнаци на единния Баща-Майка - на Световното Движение. Всяка вибрация на материята в четирите царства на природата се подчинява на строг ритъм в своята несъзнателна преданост на Божествения Закон. Колкото и да са малки атомът, молекулата, клетката на субстанцията или елементът на силата, подбуждаща ги към външна проява, фохатичната енергия предизвиква в тях колебателно движение - от една страна на друга, навътре и навън, - точно в такт с колебанията на техния първичен център. Ако този такт не се съблюдава, то се променя структурата на въвлечената в този процес сила или субстанция. Когато честотата на тези колебания става по-висока или по-ниска от определеното, полагащо им се ниво, то се развиват неестествени по отношение на този обект условия. Например, ако човек би могъл да ускори общото движение на всички клетки на сърцето повече от определената им степен, то такова сърце, доколкото това засяга физическите чувства, напълно би изчезнало от физическото тяло. Ако пък движението на тези клетки, обратно, се забави, то резултатът ще бъде също толкова осезаем. Само че вместо да се прояви чрез психическите чувства на висшия астрален план, както е било в първия случай, сърцето би се усещало от чувствата на плана на низшия астрал. Същото важи и за всеки атом на материята.

Основното различие между цикличния закон и закона за ритъма се заключава в различията на посоките, или курсовете, по които конкретната енергия или обект се устремяват за достигане на набелязаната цел. Цикличният закон насочва определените форми на енергия и материя по кръг; законът за ритъма кара различните видове материя да извършват колебателни движения и установява определени граници на това движение. Цикличният закон насочва енергията в нужните канали на кръговото движение; законът за ритъма насочва течението на силата и субстанцията вътре в тези канали.

Най-добра илюстрация на действието на закона за ритъма ние имаме в музиката. Цикличният закон управлява темпото; законът за ритъма управлява продължителността на паузите между нотите. Цикличният закон определя продължителността на живота на човека; законът за ритъма управлява качествата, активни в паузите между определените изменения в този живот, например между детството, младостта, средната възраст и старостта. Ритмичният закон управлява дишането чрез въздействие върху клетките на дихателния центъ, заставяйки ги да се движат назад и напред. Цикличният закон управлява течението на елементите на въздуха, вдишван от белите дробове, а също и движението на кръвния поток, влизащ и излизащ от сърцето; и той изпълнява това също толкова съвършено, както направлява курса на планетите по орбитата около слънцето.

Тези прости илюстрации на действието на двата велики универсални закона могат да смутят младите ученици, но само представяйки сложната истина в конкретни примери е възможно да се демонстрира тя на човешкия ум във форма, достъпна за разбиране, а значи и за прилагане при разрешаването на някои тайни за строежа на материята както от езотерична, така и от екзотерична гледна точка. Дишането на напредналия неофит съзнателно и разумно се регулира за постигане на определена цел, благодарение на неговото познаване действието на ритмичните закони. Когато природата на цикличния и ритмичния закони е усвоена даже в незначителна степен, то завесата на тайната за строежа на субстанцията-материя на четирите низши от седемте плана на живота става по-малко плътна.

Леко оцветеният сок от захарна тръстика има малко сходство с твърдата кафява захар, получена при кипене. Консистенцията на сока постепенно се изменя в зависимост от интензивността и времето на въздействие на топлинните вибрации. Различните планове на материята представляват различни степени на кондензация на ефира, на този универсален световен сок, преобразуван посредством четиридесет и девет огньове в по-плътни или по-тънки форми, също подчинени на цикличния и ритмичния закони, подобно на обектите от приведените по-горе илюстрации.

Вие можете да намерите и други, по-точни илюстрации на същите тези истини в различни литературни източници, но под покривалото на литературните украси и техническите термини те ще ви съобщят пак същото.

На своето собствено съзнание не е трудно безусловно да се докаже забележителното въздействие на постоянно прилаганата установена форма на ритмично дишане върху чувството на тънкото възприятие и при това да се получи известна представа за въздействието, оказвано от ритъма върху Вселената, постоянно усещаща този ритъм с всеки атом на своята форма.

Независимо от продължителността на звука, между него и другите звуци със същия произход задължително съществува пауза. Ако вие притежавате достатъчно остро зрение, то вие ще видите проблясването на светлина, непосредствено следващо звука и запълващо тази пауза. Тези проблясвания на светлина съдържат ключа към действието на закона за ритъма. Способността да се оцени мощта на енергията на светлината, излъчвана в този процес и по тези данни да се определят точните паузи, тоест правилните ритмични вибрации, дава на опитния окултист огромни преимущества пред останалите хора.

ЧЕТВОРНАТА ВЪЛНА НА ДВИЖЕНИЕТО НА МАТЕРИЯТА, СИЛАТА И СЪЗНАНИЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 169

Ако виденията и звуците от астралния и надастралния планове и да не се отричат изцяло от материалиста, то все пак, бидейки тайна, се оспорват и така ще бъде дотогава, докато науката не успее да разбере по какъв начин възникват и се възпроизвеждат те и какво е тяхното предназначение.

Обаче ключ към такова разбиране може да намери всеки мислещ и усърден ученик в живота. Този ключ се съдържа във внимателното наблюдаване на действието на закона за съответствията.

Съвременната наука сега признава един факт, доказан от древната наука още преди много векове. Този факт се заключава в това, че субстанцията и силата могат да бъдат прехвърляни от една точка на пространството в друга посредством движенията на ефирната или атмосферната вълни. Някога ще бъде признат и доказан и друг факт, а именно, че феномените на астралното зрение и слух се управляват от същия този закон, който управлява феномените на зрението и слуха на физическия план, и че те се предават по сходни способи, тоест чрез ефирните вълни. Ако парче тежък метал се хвърли във вода, той потъва на дълбочина, съразмерна на неговото тегло и плътност, и може да бъде изхвърлен на брега само от вълна със значителна сила. Но ако в същата тази вода бъде хвърлено парче дърво, то ще достигне до брега, тласкано от лека вълна или потрепване, но няма да се потъне на дълбочина, освен ако не се пропие с вода.

Отражението - сянка или образ, - хвърлено върху вълните на ефирния океан от някакво предрешено действие или пък мисъл, приема определена форма в определен слой на субстанцията. И от плътността и формата, с други думи от степента на енергията и силата на концентрацията, отговорна за нейното създаване, ще зависи на кой от четирите плана или състояния на субстанцията в крайна сметка ще намери място това отражение, а силата на неговия импулс ще определи колко дълго ще остане зафиксирано на този план. Цикличният закон, управляващ всяка вълна на материята, силата и енергията и, следователно, движението на вълните на ефира предписва, че под действието на закона за повторението, първото отражение - изходната отразена форма - на свой ред трябва да бъде отразено върху гребена на всяка изходяща или входяща вълна, в зависимост от това дали тези вълни се движат по посока на ефирния план или откъм него. С други думи, тази форма ще се повтори и в субстанцията на другите нива на всеки от трите планове,

приближавайки се към физическия, манасичния или ефирния планове или отдалечавайки се от тях.

С развитието на психичното зрение и слух става възможен до известна степен съзнателният контакт с тези отразени форми, когато, образно казано, стрелките на вселенските циклични часовници достигнат до същия час и минута, когато е било извършено изходното действие, или, с други думи, когато енергията, освободена при извършването на това действие отново достигне подобна степен на мощ.

За да се опрости по някакъв начин това може да се каже така: формата и следствието на действието, извършено днес в определен момент или час, могат да бъдат възпроизведени във вътрешните чувства на действащото лице утре, в следващата година или след сто години в съответния час, година или столетие на друг цикъл; и всеки път импулсът към повтаряне на това действие ще се увеличава по сила. Притежаващият психично зрение може да наблюдава сцени или да чува език напълно непознати за него в часовете на бодърстване. Той може никога повече да не чуе или да не види повторението на това видение или звуци в един жизнен цикъл, но ако се пробудеше паметта на неговата душа, то тези сцени и думи, които той е видял и чул, биха му се сторили много познати. Той би разбрал къде и кога за първи път се е срещнал с дадените хора, тоест би си спомнил видяното или чутото. Пред вътрешния поглед на ясновидеца може да се появи видение на сцена, предмет или лице двадесет и четири часа след като тази сцена, предмет или лице са били наблюдавани на физическия план. Възможно е някой от детайлите, характерните черти или предмети да се изменят или да се появят някакви нови детайли. В такива случаи намира място смесването на две различни сцени или налагането на едно циклично събитие върху друго. Неподдаващият се на описание характер на детайлите или нелепите, или пък ужасни, извратени форми, толкова често наблюдавани от психиците, са именно резултати на такива циклични наслагвания на едно събитие върху друго, сякаш са влезли в съприкосновение различни сцени върху гребена на две или повече вълни. В известно отношение такива сцени могат да се сравнят със сложните изображения, които се получават върху един и същ негатив, използван едновременно за снимка на две или повече различни лица.

Всички тези факти могат да объркат някой новак в окултизма, особено ако неговата философия дълго време е била подлагана на присмех от неговите приятели. Но мислещите и сериозни служители на тази наука ще намерят в предходните параграфи немалко ключове към езика на символизма, природата на който никога още не се е разкривала на нито едно от обществата на западните ученици. В частност Аз говоря за „четворната вълна на движението на материята, силата и съзнанието“, обяснена тук до известна степен.

Питали са Ме защо нощните видения толкова често представляват възпроизвеждане на дневни сцени, когато изглежда няма никаква причина или смисъл за това. Гореспоменатият цикличен закон управлява действието на субстанцията на астралния план по същия начин, както и на физическия план. Съзнанието на гледащия се отъждествява до известна степен с видяната през деня сцена или обект, и в полудрямка или насън той вижда техния астрален образ с вътрешното зрение.

По какъв начин такива сцени или обекти могат да станат символи за лично приложение и представляват тайна дотогава, докато ученикът не осъзнае, че отъждествяването на неговото съзнание с обекта на наблюдение в часовете на бодърстване създава определена астрална връзка между него и тази сцена, и доколкото всяка вещ или обект на проявената материя притежават определено съответствие с всяка друга вещ и обект, то с това видение до него идва и определена връзка. Той встъпва в магнетична връзка с тази сцена или обект в момента на отъждествяването с тях в процеса на наблюдение или контакт.

Ще бъде установено непременно, че теглото, тоест характерът и мотивът на действието определя дълбочината, тоест мястото или плана, където ще се въплътят следствията на причините, или на това действие, и къде ще трябва да се издигне съзнанието на *егото,* за да ги види, или с други думи, да пожъне плодовете от своята дейност.

Привличайки вашето внимание към тези скривани досега детайли, Аз исках преди всичко да ви помогна да разберете, че височината и дълбочината, теглото и плътността не се ограничават само до феномените на физическия план, и че, следователно субстанцията и силата на вътрешните планове не са по-илюзорни, отколкото материалните обекти. Това, което на физическия план се нарича тегло и плътност на предмета, се увеличава или намалява в зависимост от степента на вибрациите на неговата основна маса. Сянката е също такава материална вещ, както и хвърлилият я предмет, но по свойствата си тя се приближава до материята на четвъртото измерение на пространството, нямаща нито тегло, нито плътност в смисъла, в който тези термини обикновено се разбират на плана на грубата материя.

В крайна сметка цялата материя и сила е забавено движение. Но доколкото съзнанието на човека е приковано към материи с различни степени на движение на масата на материята, то за да се освободи от външните ограничения и да достигне до по-широко съзнание за човека е необходимо да разбира причината и следствието, способа на извършване и предназначението на това движение.

ДВАНАДЕСЕТТЕ ВРАТИ

НАСТАВЛЕНИЕ 170

Четейки описанието на Храма, построен от Соломон по план, даден в детайли от Йехова, материалистът едва ли ще се замисли за тайната на Дванадесетте Врати. За него те представляват само входове в зданието, но за изучаващия окултизма това са един вид двойници, или съответствия, на входовете в живия Храм – човешкото тяло, а също и в по-големия Храм на вътрешните планове – Вселенския Храм. Всеки детайл от Храма съдържа ключ към всички тайни на този раздел на живота, който той представлява и нито един от тях не предизвиква толкова интерес, колкото тези Дванадесет Врати.

Егото влиза в първите три от Дванадесетте Врати посредством грубата материя, формата и низшия разум. През многобройните въплъщения, фактически до периода, когато се установява връзка с душата, тоест с Висшия Разум, Странникът във Времето постепенно преминава през трите първи Врати на

Вселенския Храм. Превъплъщаващата се монада си прокарва път през трите царства на природата единствено само със своя инстинкт дотогава, докато нейната форма не бъде одушевена в Третата коренна раса на човечеството, когато вече в качеството на завършено човешко същество човек ще може да влезе в следващата триада Врати. Заедно с изтънчването на тялото, развитието на мисленето и на душата, преминаването в тази следваща триада врати го прави пригоден за Служене в Храма. Първият период на това Служене включва развитието на дотогава непроявени качества: устременост, търпение и преданост.

През третата триада Врати във всяка Раса преминават само „не много“, или Подготвените, тъй като те са учителите на масите и така трябва да бъде, докато не настъпи цикълът, в който възможност да влезе през тези врата ще получи цялото Освободено Човечество. Тази щастлива възможност ще стане част от наследството на Шестата коренна раса. „Те ще бъдат тези, които са преминали през великите скърби“, великите изпитания и са удържали победа.

В последните три Врати встъпват само Съвършените - Учителите от висшите степени на Живота, високоразвитите прародители на Седмата коренна раса. Това са Вратите, през които преминават Божествените Строители на Световете.

Всичко казано дотук представлява само твърде схематичен очерк на този обширен предмет. Но това, което повече от всичко се отнася до вас и до цялото човечество, са последните врата на втората триада Врати, през които в днешно време се опитвате да преминете. Но за нещастие вие, изглежда, сте се натоварили твърде с всякакви непотребности, които трябва да се отхвърлят, или трансформират, преди да можете свободно да преминете през тези Врата. Засега вие все още не знаете точно какво именно трябва да отхвърлите и смятате, че може би някои неща от тези вехтории ще ви потрябват от другата страна на Вратата и затова се затруднявате да ги оцените по съответния начин. Вие трябва да се научите да давате правилна оценка на нещата. Вие трябва да разберете, че няма необходимост да се изхвърлят не само всички полезни вещи, но трябва да се трансформират и вехториите, преобразувайки ги така, както химикът преобразува грубата материя, за да получи някаква особена субстанция, необходима му за някаква определена цел.

„Нищо не се създава без Бога“, и вие трябва да търсите и намерите именно Бога в тези вехтории, и когато преуспеете в това тяхната маса дотолкова ще се промени в своя обем и свойства, че вие няма да срещнете никакви затруднения при преминаването през Вратата. И преминавайки вие ще почувствате, че сте напълно готови за необходимото Служене.

Тези Дванадесет Врати имат определено съответствие със Зодиака и с всеки годишен цикъл. Април, май, юни съответстват на първите три Врати; юли, август, септември - на вторите три; октомври, ноември, декември - на третите; януари, февруари и март съответстват на трите последни. Използвайки термините на времето, сега, от началото на януари, вие се намирате пред входа на последните от втората триада Врати. Прекрасните решения, които са взети в резултат на вътрешното разбиране на новото стъпало, на новия импулс, даден от жизнените сили, са, образно казано, билет на душата за вход в тези най-последни (ако се говори за годишния цикъл на времената) Врати. Възможно е за някои от вас те да

се отворят на етажа на Залата за Посвещения на Великия Храм, на всяка страна на която стои един от четирите Престоли на четиримата Учители от най-високите степени. Всеки от тези Престоли обединява в себе си мощта, съдържаща се във всяка триада от дванадесетте външни Врати.

Когато Странникът на Времето се приближава към Сърцето на Вселената - към математическата точка, - той се убеждава, че всички външни форми на живот се проявяват сгъстявайки се, съединявайки се и концентрирайки се; после те отново, както е посочвано по-рано, се превръщат в своите първични елементи и сила за такова превръщане дава Опитът.

Опитът на *егото*, придобит от него през всички негови инкарнации в преходна форма му, е дал силата, която му е позволила да премине Вратата на Храма и да заслужи вечен живот във форма. Когато някоя част от човечеството успешно премине през една от външните Врати сред тези, които вече са пресекли мозаечния под на Великата Зала на Посвещението, цари огромна радост.

Мнозина ще приемат тези твърдения чисто символично, но има и такива, които знаят, че Аз казвам истината; които ЗНАЯТ, че този Велик Храм съществува и които се радват заедно с Учителите в началото на всеки нов жизнен цикъл, който разкрива нови хоризонти за развитие на човешката раса, дори ако този цикъл трябва да започне при толкова неописуемо тежки условия, които могат да разтърсят въображението на човека. Но след урагана ще се раздаде тихият и нежен Глас, провъзгласяващ мир за всички създания; тежките родилни мъки предшестват появата на Новия Живот.

А-ЕФИРНИЯТ И ЕФИРНИЯТ ЕКРАНИ

НАСТАВЛЕНИЕ 171

В съвременната литература се описват много стадии на разнообразни изследвания, но нито едно от тях не предизвиква по-голям интерес от изследванията в областта на Ума. Обаче с изключение на философските трудове с определен характер, които не е така лесно да бъдат намерени, много рядко се указват всички неизбежни разлики между принципа на Манас, Божествения Ум и човешкия ум, а също и всички разнообразни прояви на принципа на Манас, изразени в инстинктите на животните, растенията и във всички форми на кристализиран живот. Но без разбирането на тези различия и диференциации ученикът скоро ще започне да потъва в морето от обломки на безкрайните теории. По същество има само един ум и този Ум е отъждествен с триадата - Желание, Воля и Движение - трима в един. И само тогава, когато тази троица се диференцира във форма на четвъртия план или състояние на живота, това различие се проявява като индивидуалност и тогава тя действа в а-ефирната среда, в която и посредством която се развива Душата на Вселената и душата на човека. С диференциацията на формата и числото се появява също и диференциацията на Ума в двата аспекта, наричани обикновено висш и низш Манас.

Някои от най-известните учени в резултат на продължителни експерименти са достигнали до определени заключения, които могат да бъдат твърде полезни на тези, които не са подготвени толкова добре за подобни изследвания; обаче тези

учени не са се задълбочили достатъчно в тайните на Ума, затова техните изводи едва ли могат да удовлетворят истинския ученик на окултизма.

Различните теории и частични истини, базиращи се на резултатите от тези изследвания, нерядко са предизвиквали истински бум в целия свят със своето успешно приложение по отношение на бързо нарастващите физически и умствени недъзи на човечеството. Особено това е справедливо по отношение на болестите, които са се развили в резултат на нервна и мозъчна преумора и изтощаване на жизнените сили, тъй като те в болшинството от случаите се поддават на лечение с внушение.

Сред гореспоменатите частични истини съществуват и такива, които могат да бъдат обединени под названията християнска наука, ментално лечение, психотерапия и психоанализа. Последната от споменатите системи на лечение принадлежи към областта, където в течение на векове изследванията са били ограничени по силата на два аспекта, за които е известно на твърде малко хора, с изключение на напредналия окултист. Аз имам предвид законите на Символизма и Съответствието. Психоанализата принадлежи към тази страна на манасичната област, която се отнася до сънищата и диагнозата на болестта се поставя с помощта на сънищата на пациента.

Макар и да е отчасти плавилно, че неизпълнените желания и стремежи на човека могат да преминат в подсъзнанието, за да се върнат после под формата на болести, човекът със средно съзнание не е способен нито да постави диагноза на такова заболяване, нито да разбере причините, стоящи зад желанието и стремежа, тъй като няма ни най-малко понятие за тази област. Скандите или качествата, донесени от минали въплъщения се явяват първопричината за цял ред желания и стремежи, достатъчно силни, за да произведат устойчив отпечатък върху астралния екран, тоест върху ефирния двойник на физическото тяло. Сънищата с определен характер ще си отидат завинаги, а процесът на лечение ще завърши не по-рано от момента, когато бъде унищожено или трансмутирано това специфично качество, което дава импулс на това желание или стремеж. Аз не мога да отрека ефективността на лечение на някои форми болести с указания метод, но като цяло този предмет не е толкова важен в сравнение с друга особеност на сънищата, отнасяща се повече до висшето развитие на душата или постоянното тяло на *егото,* което се развива в човека в продължение на цялата линия от неговите въплъщения.

Трябва да се различават а-ефирната среда, или екран, и ефирния, или астрален екран - астралното тяло, тъй като в противен случай в съзнанието на обикновения човек ще настъпи объркване. Това различие е достатъчно силно, тъй като развитието на душата зависи преди всичко от характера на тези картини - резултатите от действията, - които се изобразяват върху този а-ефирен екран. Ако характерът на картината, изобразена върху ефирния екран или астралното тяло, което представлява също и вместилище на подсъзнанието на човека, има свойството при въздействие на физическите органи на човека да създава дисхармония в техните клетки, то в резултат възниква болест.

От една гледна точка ефирният екран е негативният аспект на позитивния а-ефирен екран. Последният регистрира картините само на тези действия, които са били резултат на определени целенасочени мисли и идеи, докато първият фиксира картините, създадени в мозъка на физическия човек от мимолетните, неосъзнати

желания; с други думи, това е паметта за мислите и желанията, които създават само временни отпечатъци върху клетките на мозъка. Следствията на действието, обусловено от волята и отляло се в съответна форма за сметка на действието на а-ефирната енергия могат да се върнат, а могат и да не се върнат във външното съзнание във вид на стремежи към последващо действие или във форма на сън, или видение, или глас на интуицията. Във всеки случай те са вехи по пътя на развитие на душата и да се отнасят към сферата на физическото тяло означава да им се дава неправилна класификация, което може да се окаже гибелно за много хора.

За този, който притежава преимуществото да вижда съници и видения от висш порядък или степен на Вселенския Живот и следователно се е докоснал до тези форми на живот и битие, които излизат извън пределите на представите на низшия ум, самата мисъл за съединяването им с нещо подобно на грубата материя или преходните аспекти на материалния живот е във висша степен отвратителна. Не е далеч времето (ако се отчита така, както Ние смятаме), когато подготвеното човечество ще бъде способно да осъзнае тези велики Космически Реалности и да се възползва от придобитото по такъв път знание. Но, както е указано по-рано, за средния ум тези Реалности трябва да бъдат изтълкувани с помощта на езика на символизма и съответствието, доколкото те са разположени извън пределите на царството на грубата материя.

Употребявайки думата “картини” при описване на отпечатъците, оставяни върху всеки от гореспоменатите екрани, Ние може би донякъде изкривяваме самата идея, но да се предаде тя ясно с малко думи е твърде трудно.

Ако вие можете да си представите всички сцени на някой кинофилм, събрани в сложна рисунка, приела в крайна сметка формата на звезда или на някаква друга символична фигура, и ако при това вие знаете, че всички сцени на тази драма са резултат от някакво едно действие или на редица действия, то вие можете да получите известна представа за феномена, който се разкрива пред ясновидеца чрез духовното зрение. И все пак това обяснение е твърде несъвършено, тъй като гореспоменатият символ може да бъде скрит от всички, освен от самото *его* - изпълнителят на тази драма. Ние направихме всичко възможно да облечем духовните реалности в думите на всеки език. Такива реалности могат да се постигнат само с интуицията, и то само частично, тъй като и на интуицията се налага да изразява себе си с помощта на общоприети термини.

ИЗМЕНЕНИЯ ВЪВ ВИБРАЦИИТЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 172

Във всеки град, във всяко селище от която и да било нация, принадлежаща към бялата раса, а и в много други раси, ежедневно и едва ли не ежечасно се произнасят някои от ясните изявления на Назарянина. Тези изречения са приети като божествени истини, върху въплъщаването на които се изграждат всички надежди за бъдещо спасение и вечно блаженство у безбройните вярващи. Но независимо от това, че те буквално блъскат по тъпанчевите мембрани, набивани от свещенослужителите в мозъците на техните слушатели; независимо от това, че върху тях са основани молитвите към Всемогъщия Бог; че те се употребяват във

вид на текстове за украсяване стените на техните молитвени домове и в много други видове, - все пак в повечето случаи техният истински смисъл е загубен. И когато те трябва да се приложат за някакви цели, сходни с тези, които първоначално са ги извикали към живот, всички те се разлитат като слама на вятъра. И нито едно от тези изречения не заслужава по-голямо внимание и по-голяма готовност да бъде прието от казаното на жената, молеща Учителя да прояви целителна мощ: "Прощават ти се греховете". Ако тези думи бяха разбрани и приети в тяхното истинско значение, то в целия свят не би имало нито една тъмница и нито една болница, тъй като би отпаднала нуждата от тях. Болестта би била призната за грях, а грехът - за болест. Мъжът или жената, нарушили закона и детето, попаднало в капана на подобно наследство, биха се разглеждали като инвалиди и всички възможности на науката биха били насочени към това те да бъдат излекувани, а следователно от езотерична гледна точка и простени. Неправилното отношение, а именно като към престъпници, към тези, които действително се нуждаят от медицинска грижа, от страна на тези, които заявяват, че се ръководят от изявленията на Учителя, се обясняват преди всичко с непознаване действието на тънките сили на природата.

Нарушаването на законите на природата - съзнателно или несъзнателно, от нацията или от отделна личност - отклонява от пътя субстанцията, на която е присъщ някой от видовете движение и по този начин я изкарва от равновесие. Тази субстанция се намира в аурната сфера на този, който е отговорен за даденото действие. Вместо да се движи в това направление и, следователно в масовото движение, което ѝ е предал природният закон, тази субстанция, така да се каже, се спира и обръща в друго направление, в резултат на което трябва да се приспособява към новите вибрации. При това физическите атоми, молекули и клетки, представляващи външен израз на вътрешната сила или на разместената субстанция, се извеждат от равновесие и страдат дотогава, докато не бъде извършена корекция на плана, където е имало място нарушението. Ако са били нарушени законите на мисленето, то и възстановяването на реда трябва отначало да стане на менталния план.

Ако вие вкарвате човека в тъмница за така нареченото престъпление, което отчасти е следствие на някакъв безпорядък в неговата ментална сфера, с това вие премного увеличавате вече наличния безпорядък и просто разширявате неговото поле на действие. Докато в същото време, ако вие бихте били способни да поставите диагноза с помощта на изучаване на вътрешния свят на такъв човек, а също и по характера на извършеното престъпление и по такъв начин да узнаете какъв метод и какви средства да приложите за лечението на поразената област, укрепвайки съпротивителните сили на болния, вие бихте ускорили процеса на възстановяване на нормалните условия (което трябва да бъде извършено в пределите на поразената област) и много скоро бихте имали пред себе си нормален човек.

Изучаването на кристализацията на материята ще ви даде известна представа за различните форми на вътрешната субстанция, въвлечена в такъв процес. Между тези процеси съществува пълно съответствие. Ако вие успеете да си представите задръжката в процеса на кристализацията на куба, вследствие на което една от неговите страни е била стеснена, а значи е била нарушена и цялата форма,

на която по закона на природата се е полагало да бъде куб, то вие навярно ще разберете също в какви нехармонични условия попадат и всички граничещи с нея кубове. Ако субстанцията на някой орган от човешкото тяло е била първоначално кристализирана във формата на кубове, но после е станало изменението, за което Аз споменах, то в частта на тялото или в органа, формиран от тази субстанция постепенно ще възникнат ненормални условия и неизбежно ще се развие болест.

Причина за такова изменение може да бъде усилената наследственост на даденото лице или да бъде следствие евентуално от действието на скандите при тяхното преминаване от едно въплъщение в друго.

Но така или иначе главното е това, че само промяната във вибрациите, която е предизвикала изменение в процеса на кристализация, може и да излекува болестта в поразения орган. Такава промяна на вибрациите може да се случи или в резултат на мислено внушение, или на медицинско лечение. Това зависи от повредения орган и, следователно, от образуването на кристализирана субстанция - основната субстанция на клетките.

ПОЛЪТ

НАСТАВЛЕНИЕ 173

По темата за пола са били написани цели томове. На този въпрос са се опитвали да хвърлят светлина най-блестящите умове на всички столетия, над него все още блъска ума си всеки нормален човек и все пак той така и си остава тайна за непосветените, и ще остава такава дотогава, докато страстта не бъде отделена от Състраданието - Любовта. Страстта е всичко на всичко единствено само сянка на състраданието, и когато сянката отлита, то си проправя път чистата, прозрачна светлина на състраданието и сияе като слънце. Всички сенки са измамни, и огромната сянка на страстта не е изключение. Тя намята покривало върху очите на ангелите и човека, и така ще продължава докато не бъде упозната нейната природа и покривалото не бъде смъкнато.

Това покривало, което е изтъкано от незнанието на човека за седемте раздела на Материята, Силата и Съзнанието, и за природата на тези раздели.

Това, което обикновено се нарича физически чувства, функционира преди всичко на плана на грубата, плътна материя и органите на тяхното възбуждане са чисто физически. Но петте или седемте чувства на човека на вътрешния план представляват единно чувство.

Както са близки едно до друго чувството на обонянието и вкуса, така също тясно свързани са чувството за осезание и сексуалното чувство. Възбуждането на едното чувство повдига активността и на всички други. Вследствие на това ако в някой човек са се събудили психическите чувства, то неговото съзнание е твърде склонно да се насочи към този вътрешен план на единното чувство. И тогава психическото зрение и слух могат да съответстват на чувството на осезание, функциониращо на физическия план. В това се крие голямата опасност за духовно непросветения човек. Ако той не е осведомен за измамната чувственост на виденията и звуците на вътрешния план, отливащи се във форма и звук посредством енергията, раждаща се от възбуждането на физическия план, то

красотата и наслаждението от тези видения и звуци могат да го вкарат в заблуждение заставяйки го да повярва, че той се е докоснал до още по-високи планове на съществуване, където животът е реален. Но тези планове ще се отворят за човека само тогава, когато всички негови чувства се намират под контрол, а атрофирания в сегашно време орган, чрез който може да действа единното чувство, се развие отново. Или напротив, човекът може да вижда ужасни, непристойни и порочни образи и да слуша груби звуци, които могат да го измамят карайки го да повярва, че той е проникнал в истинското Царство на сенките, тъй като когато за човека се освобождава неуправляема физическа или ментална енергия, тя може да превърне субстанцията на вътрешния план в каквито и да е образи.

Последният споменат феномен има място когато умственото равновесие е нарушено от болест или когато удовлетворяването на своите желания е довело до пресищане.

Голямата цел и стремеж на озарения човек е постигане състоянието на Майсторство, и самата тази дума показва както способа за неговото постигане, така и резултата. Такъв човек не търси просто господство над условията на света, постигането на което е много по-лесно, отколкото властта над тънките сили на природата и абсолютния контрол над своето низше „аз". Докато с човека се разпореждат неговите чувства, за него е напълно невъзможно да пробуди към активност атрофирания в днешно време център на мозъка, който е необходим за контрол над висшите съзидателни сили.

Ако някой човек по отношение функциите на пола е удовлетворен от еволюцията, която го обединява с другите представители на своята раса, то той се подчинява на кармата на пола на тази раса. И ако по някакъв неестествен начин той изкриви тези функции, то неизмеримо увеличава своята част от тази карма.

Ако човек обмислено и доброволно, в пълно осъзнаване на заставащите на пътя трудности се насочи към освобождение, а после отново се завърне на пътеката на чувствеността, той неизбежно си прегражда пътя за векове, тъй като, постъпвайки така той отново намята покривалото върху своята интуиция и вече не е в състояние да отличи истината от лъжата. С това той освобождава пътя за измамните елементали на Осмата Сфера, заслепяващи го по отношение характера на преминавания опит и така ще бъде докато пресищането не му отвори частично очите, и той не осъзнае своето доброволно робство.

Пресищането винаги върви по петите на самоугаждането и дори само това вече трябва да покаже на човека материалността на всяко подобно чувство, тъй като истинският духовен опит никога не пресища. Екстазът на чувствата и екстазът на душата са възможните реализации на двата полюса на великото Тайнство - Любовта. Екстазът на чувствата е осъществяване на страстта; а екстазът на душата е плод на милосърдието и състраданието. Едното трябва да изчезне пред лицето на другото, тъй като те никога не могат да се срещнат. Едното е диференциация, другото - пълнота, завършеност.

Този, който се осмелява да унизи идеала на Божествената Любов свеждайки го до удовлетворяване на низшата страст, е близък до извършването на непростим грях; а този, който обучава незнаещия на това, че по такъв начин може да постигне истинско озарение, си създава тежка карма.

Достатъчно странно е, че ученикът, зает с изследване на живота и притежаващ всички преимущества, давани от изучаването на „Тайната Доктрина“ и други философски учения, съдържащи в себе си всички важни и полезни сведения за първопричините на краха) и гибелта на другите цивилизации не е способен да разбере, че само завръщайки се към състоянието на чистота човекът може отново да придобие загубеното от него положение. Такъв ученик е длъжен да знае, че половото излишество или друга проява на разпуснатост строи мост, по който ангелите на светлината слизат в местообитаването на демоните, тоест в грубия физически план, и че те трябва отново да пресекат този мост, обръщайки съзидателните сили в противоположно направление, ако им е нужно да продължат развитието на човешката раса и по такъв начин отново да придобият тяхното духовно първенство. Човечеството от днешния век и това войнство на ангелите са тъждествени.

Когато човекът достигне в своето развитие точката, където функциите на пола ще се употребяват преди всичко за раждане на потомство, а не само единствено за чувствено удовлетворяване и на отдавна очакващите въплъщение души може да се даде тяло без всякакво опасение за живота на жените, които износват тези тела и които, следователно, могат да се освободят от страха и тревогата, бележещи безбройното множество идващи сега в света тела със знака на дегенерацията и разпада, тогава човешката раса ще направи колосална крачка напред.

МИРЪТ НА ЗЕМЯТА

НАСТАВЛЕНИЕ 174

Макар и да е напълно естествено, че идеята за мир на Земята с течение на времето трябва да завоюва все по-голям брой привърженици и че влиянието на Месианския цикъл става все по-силно, все пак абсолютният мир между нациите за продължително време е невъзможен докато цялата субстанция-материя на този план не бъде издигната до по-високи вибрации, а затова ще са нужни много хилядолетия.

Когато вие вземете предвид факта, че самите клетки на физическото тяло могат да бъдат антагонистични една на друга, че тече постоянна борба между елементалните сили, действащи на физическия план; когато вие осъзнаете, че всичко това преди всичко се дължина действието на законите за Привличане и Отблъскване, и произтичащата оттук сила на триене, раждаща се на много нива на материята, формираща тази планета,- тогава ще ви стане ясно, че трябва да е налице огромна промяна в самия строеж на материята, преди да бъде възможно настъпването на царството на мира на Земята или че човекът е длъжен да се развие до такава степен, че да придобие власт над силите на природата и така да бъде способен да намали триенето.

Наблюдавайки масовото убийство на хора, случващо се сега, в XX столетие, а също пуснатите на свобода в резултат на злобата, ненавистта и отмъстителността дяволски сили, изглежда че са останали твърде малко надежди за някаква радикална промяна в близко бъдеще.

Независимо от това, че цялата материя и сила са подчинени в такава степен на цикличния закон, че никаква поне малко съществена промяна в строежа на материята не може да се случи извън определения ѝ цикъл, все пак едно от най-големите препятствия за по-бърза промяна се заключава в невежеството на масите, които не вярват, че такава промяна е възможна, а затова и не правят никакво усилие да се осъществят тези изменения.

Човекът е създавал и продължава да създава своето собствено обкръжение далеч по-конкретно, отколкото това обикновено се разбира. Той е отговорен за всички епидемии, глад и другите опустошаващи Земята бедствия. Той определя колорита на природата и атмосферните условия на своя свят. С други думи, човекът е създал своя свят такъв, какъвто този свят е, чрез прилагане на могъщите енергии на Волята, Желанието и Ума, и само той единствено може и да го измени. Докато човекът не осъзнае този факт и не застави своята сила на мислетворчество, подкрепена от волята, да се труди в необходимото направление, силите на израждане и упадък все така ще го държат в своята власт и богът на войната, както и преди, ще управлява този свят. В днешно време всички енергии на човека са насочени към работа в областта на грубата материя на този малък свят, преходен по самата си природа и пораждащ такива условия, които правят войната на човек с човек неизбежна.

Ако между различните нации, които днес се намират в състояние на война, беше провъзгласен мир, то той би продължил твърде кратко. Стихийните сили, предизвикани от съвременното кръвопролитие, не изчезват с убийството. Бидейки призовани към действие, те трябва да изразходват дадената им енергия. В Месианския цикъл техните действия се управляват от Владиците на Кармата в по-голяма степен, отколкото когато и да било. Те трябва да служат на определена цел, а именно на очистването на Земята, доколкото е възможно тя да бъде очистена в това особено време и по такъв начин да издигнат нейния вибрационен пулс. И това се случва в резултат на страданията, стремежите и разкаянието на човечеството, което прави възможно идването на такава Велика Душа като Тази, която вече се приближава към пределите на аурата на Земята. Обаче мисълта за това, че с това Пришествие на Земята ще се спусне абсолютният мир, е погрешна. Този мир, който може да настъпи, може да бъде само временен и относителен, тъй като, както вече беше казано по-рано, цялата груба материя на планетата трябва да се измени чрез издигане на нейните вибрации до най-високата точка, преди на Земята да може да се възцари устойчив мир.

В Писанията е казано, че на Небесата е имало война между Ангелите на Бога, и Михаил и неговите Ангели са били низвергнати от Небесата. Тези ангели са се въплътили между хората. И какво друго може да означава това, ако не имащият място между Великите Съзидателни Сили на Вселената антагонизъм, който е бил предизвикан от триенето, тоест от следствието на действието на законите за Привличане и Отблъскване? Това ясно показва, че действието на указаните закони е не само отговорно за войнствените състояния на природата и човека на физическия план, но че подобни положения се утвърждават в определени периоди от еволюцията и в трите висши състояния на материята.

Това обаче не трябва да разочарова устремения към мир, тъй като всяко усилие малко по малко приближава към тази цел. И колкото по-продължителен е

цикълът на мира, толкова по-мощни са силите, които ще принесат желаните постоянни следствия.

ВИСШАТА ЛЮБОВ

НАСТАВЛЕНИЕ 175

Ах, мъже и жени на този неспокоен безумен век, на тази ера, в която всички вещи така бързо се разпадат и изменят; ерата, в която не може да има никаква стабилност, никакво равновесие нито в религиозния, нито в социалния, нито в политическия или семейния живот, освен ако то не се създаде и поддържа от сурово въздържание, от божествено търпение и преди всичко от упоритото провеждане през цялата нишка на живота на чувството на дълг заради още неразвилите се и още неродени деца, на които е съдено неизразимо да страдат, ако техните родители се поддават на въздействието на тези разрушителни сили, които се носят сега по цялата земна сфера! Къде да се намери този, който може да ви каже за това с достатъчна мощ? Къде да се намерят думи, достатъчно убедителни по своята проникновеност и тежест, за да привлекат вашето внимание и да попаднат дълбоко във вашите души, да пробудят дремещата досега сила и да устремят към целта, което е толкова необходимо за вашето спасение и за спасението на расата, към която вие принадлежите?

Съвременните методи на възпитание и образование са присадили на болшинството от вас, мъжете, всепоглъщащия стремеж към някаква една цел, който в края на краищата завършва с едно от двете: или с изтощена жизнена сила и разклатени нерви, с всички произтичащи оттук следствия във вид на нетърпение, самотърпимост и равнодушие; или с превръщане във флегматично, самодоволно, тъпо същество, наподобяващо някакво тревопасно животно. Тези методи са оказали не по-малко влияние и на жената, превръщайки я в неспокойно, физически неподходящо за съпружески отношения същество - чувствително, твърде идеалистично, непрактично, изпълнено със страстното желание за реализация на някакви неосъществими идеали. И като правило и мъжете, и жените или не са в състояние да чуят, или са егоистично равнодушни към изхождащия от всеки от тях вопъл за помощ и подкрепа, разбиране и съчувствие.

Никакво трето лице не може да помогне да се установи хармония между мъжа и жената, достигнали подобно състояние на пълна неудовлетвореност, тъй като те дори няма да приемат такава услуга. Тяхната собствена самовлюбеност или идеалистични илюзии замъгляват техния разсъдък с такива блянове, че самата възможност да се вслушат в опита на някой друг, за да извлекат от него полза за себе си, им изглежда като унижение. Затова те предпочитат да търсят сила и подкрепа в собствената душа, за да се опитат да устоят когато вълните на досадата, разочарованието, неудовлетворената страст и стремежи ги заливат, освен ако те не са били достатъчно благоразумни, за да лелеят нежно с незаспиваща грижа и внимание искрата на истинската любов, която ги е свързала в началото на съпружеския живот, гледайки на тази любов като на скъпоценен камък, който може да се повреди при груба употреба. Тази скъпоценност изисква обков във вид на

известно двустранно внимание, постоянно напомняне за своето съществуване и крехка природа, а също и често измиване в чистата вода на духовното общуване.

Ах, мъже и жени! Какво друго в безпределния Космос, освен безкористна и предана любов на жената или мъжа може да ви даде сили да се примирите с ужасяващата реалност, че да бъдете смъртни - това означава непрестанно да страдате; да страдате и в радост, и в скръб; да страдате неизбавимо и непрекъснато? И даже по време на сън - този близнак на смъртта - да не намирате пълно прекратяване на страданията, освен в часовете на крайно отричане на живота на настоящия момент, което буквално го унищожава. Такъв е законът на смъртния живот и нито един човек не може да избегне неговата присъда, докато не удържи победа над смъртния живот с помощта на пламъка, разгорял се от тази единствена искра, която е била пренесена в сърцата на мъжа и жената от сърцето на Бога в часа на тяхното единение и съгласие. И тогава може да бъде получено окончателното освобождение от страданията, тъй като да изпълни закона може единствено само любовта - любовта, основана на взаимното уважение и поддържана от двустранното търпение.

Достатъчно странно е, че болшинството от хората изобщо няма да разберат, че новите жизнени токове никога не се привеждат в движение чрез насилие или нарушаване на закона.

Много често, без сами да го желаят, мъжете и жените се потапят презглава в грижите и задълженията на всекидневния живот и затова или твърде се уморяват, или стават равнодушни един към друг, или, приемайки това като задължение, се отнасят един към друг така, както са склонни да се отнасят хората от един и същи пол, забравяйки, че установяването на съпружески отношения между мъжа и жената довежда до съзряване в душата на всеки от тях на зародиша, който само потенциално е заложен в душите на самотните мъже и жени, - на тези отношения, които вече превишават физическия план и действат на плана на душата. Помислете за това, ако искате ангелът на Хармонията да се появи и трайно да се засели във вашето домашно огнище.

Мъжът трябва да осъзнае тези факти, за да не позволи на материалните условия и обстоятелства да унищожат в него женските качества, помагащи му да разбере природата на жената, с която той е встъпил в брак и по такъв начин да ѝ даде храната, която нейната душа жадува да получи от него, за да живее и расте.

А жената е длъжна да осъзнае факта, че за нея в еднаква степен е необходимо да развива мъжките качества на душата и по този начин да придобие способността да разбира характера на борбата за своето господство на материалния план, вкоренил се в мъжкия аспект на живота. В противен случай тя няма да може да разбере характера на въздействието на тази борба върху по-изтънчената страна на естеството на мъжа, с който тя е встъпила в брак и, доколкото това е по силите ѝ, да му помогне да уравновеси тези две страни на неговата природа.

Девет от десет печални разногласия, възникващи между съпрузите, се случват вследствие на пълно непознаване на природата на основните различия между мъжкия и женския пол. И ако не се полагат сериозни усилия за да се разсее подобно невежество, то почти не остава надежда за постигане на взаимно разбиране с изключение на случаите, където има място истинският, действителен брак.

Жената мъчително се стреми към постоянна проява на изтънчените качества на нейния идеален мъж, тези качества, които, както тя счита, представляват част от натурата на мъжа, с който тя е встъпила в брак. А мъжът изразява (или подтиска) недоволството по повод неразбирането от страна на жената на причините, които стоят зад неговата неспособност да отговори на предявяваните към изтънчената страна на неговата природа изисквания в същото време, когато цялата негова енергия е насочена към някаква необходима - за него - материална борба.

Ако щастието на жената зависи от постоянно показваните знаци на любов към нея, а също и от интереса към нейните занимания, а щастието на мъжа - от разумното разбиране на неговите недостатъци и трудности, то няма никаква надежда за прекратяване на техните семейни неуредици. Двете страни ще трябва да достигнат до обсъждане и приемане на кодекс за взаимно уважение и внимание към правата и привилегиите един на друг преди да може да бъде създадена обща почва за разбиране.

Вие, естествено, разбирате, че Аз не обсъждам сега тези печални случаи, когато един от съпрузите или двамата са загубили всякакво уважение и почитане по отношение на божествените и човешките закони, когато животът на единия става ад заради постъпките на другия, и техният кораб на живота се носи право към скалите. Аз посочвам само някои от причините, погубили толкова много животи, които биха могли да бъдат преминати при обстоятелства, позволяващи да бъде заплатена известна част от лошата карма и да получат възможност да намерят допълващите ги половинки в друг жизнен цикъл при много по-малко усилия, отколкото това е било възможно при съществуващите обстоятелства, обременени с лоша карма.

Докато мъжът или жената твърдо се придържат към мисълта, че не изпълнението на дълга, а личното щастие на физическия план е крайната цел на живота, то всички шансове за щастие се разлитат като птици по вятъра; докато изпълнението на дълга би принесло най-малкото мир на душата, а също и осъзнаване на реалността на идеала, към който те се стремят, но който, може би, на този план още не съществува.

ДВИЖЕНИЕ И ВИБРАЦИИ

НАСТАВЛЕНИЕ 176

В последно време, когато служителите на така наречените точни науки достигнаха максимален прогрес в своите изследвания в области, където може да се наблюдава видимата и осезаема субстанция, възниква друг клас изследователи, които, охотно приемайки разработките на своите предшественици дотолкова, доколкото те апелират към здравия смисъл и петте чувства, въпреки това не желаят да се спрат дотам. Шестото чувство, което в днешно време се намира в процес на еволюция, вече даде безпогрешни свидетелства в една и даже повече области на изследване, считани досега единствено само за хипотези.

Откриването на няколко елемента, неизвестни по-рано на човечеството като цяло, с изключение на Посветените от Великата Бяла Ложа, които ги познават под наименования, различни от приетите от учените, позволи да се открехнат вратите,

водещи към разрешаване на някои тайни на живота. Търсенията в тези специфични области доведоха до окончателното приемане на твърденията на Посветените от някои най-прогресивни изследователи, към които принадлежат и последователите на древните алхимици.

Тези най-нови области твърде близко се допират до тънките сили на природата, пред които човекът, използващ само петте си, чувства се намира в затруднено положение.

Интуицията и координацията - тези две качества на шестото чувство - могат да преодолеят препятствията, обусловени от възможностите на петте низши чувства и да позволят да се надникне зад разграничителната линия между духа и материята. Но да пресече тази погранична точка между материалния и духовния планове и да навлезе в царството на духа може само седмото чувство - синтетичното. Развилите това синтетично чувство Посветени от висшите степени са способни да изразят с думи абсолютната действителност и истина по отношение на духовните царства. И когато един от тези велики Учители с пълна определеност твърди, че всеки проявен живот, или живот във форма е резултат от движението и вибрациите, то е естествено, че тези, които са в състояние да приемат това твърдение, искат да узнаят нещо за природата на това, което се привежда в движение и вибрация, а също и тяхната основна причина.

За придобиването на такова знание средният окултист ще ви препрати към „Тайната Доктрина" или към някой друг подобен труд. Разбира се, на определено стъпало от вашето развитие такова познание е необходимо, но за начало Аз ще ви посъветвам да се възползвате от тези рудименти на шестото чувство, които вече сте развили, за да намерите ключовата нота на това движение, свързващо ви неразривно със съзнателното Божество. Тази нота е Христос - този Христос, който я задава във вашата душа, за да не се изгубите в лабиринта от блуждаения на ума, от който няма изход.

Но отначало вземете под внимание следното положение: това, с което започва и движението, и вибрацията, е облеклото на Христос - Христос във вас, в Мен, във всяка жива вещ и създание; Христос, който върховно господства над всичко съществуващо; Христос, който си тъче облекло от тази жизнена сила, която древните наричаха Акаша, или Archaeus [Древен, ветх, античен *(гръцки)*. Употребявало се е за обозначение на най-древното проявено Божество в Кабала. *(Бел.прев. от руски език)]*. В първата глава на Евангелието от Йоан вие ще намерите потвърждение на първото от тези твърдения: „В началото беше Словото, и Словото беше у Бога, и Словото беше Бог. То беше в началото у Бога. Всичко чрез Него стана; и без Него не е станало нищо от това, което е станало". Словото, този първороден Син на Бога, Абсолюта, е Христос. Това, което само отчасти е изразено в думите „нумен на електричеството", тази велика тайна на науката, е Словото (в окултната философия - Фохат), Христос, тоест мощта и могъществото на цялата енергия и сила в манифестация; и когато това, което е движение *per se,* започне да се проявява като вибрация, тогава се достига пограничната точка между духа и материята. Тогава Христос започва да създава форма за своята проява, формата на Небесния Човек, модел и прообраз за човечеството, и прави това посредством вибрацията; и тази форма на Небесния Човек е обителта и източника на вибрацията - Централното Слънце.

Всяка форма и степен на материята се създава от някой един определен вид вибрация и съответства на определена нота или ключ, - както горе, така и долу. Учителят от една от висшите степени на живота притежава вътрешната сила да изменя направлението на всяка вибрационна вълна в пределите на определен кръг, или сфера, на действие. Образно казано, той притежава вътрешен камертон, благодарение на който може да подбере ключ към вибрациите на звука, светлината, топлината и електричеството. Този камертон в известна степен е аналогичен на предавателя или приемника на безжичния апарат, но възможностите на последния са много по-ограничени в сравнение с човешкия вътрешен камертон, ако той е усъвършенстван. Ако безжичният апарат беше съвършен, то операторът би могъл да изменя направлението на топлинните вълни, намесвайки се във вибрациите в определена сфера. Той би могъл да измени направлението на вълните от напречно в надлъжно или хоризонтално и по такъв начин да превръща всяка жива вещ в пределите на тази сфера в твърдо тяло, замразявайки я. Той би могъл да направи същото и със светлинните вълни и тогава нито един лъч светлина не би могъл да проникне в тъмнината на това пространство. Той би могъл да измени курса на електрическите вълни, за да не попадне нито един звук в тази сфера, или би могъл да увеличи тяхната сила, и тогава всички живи създания в нея биха били убити мигновено от електричеството. И ако той притежаваше мощта да измени направлението или да спре вибрациите на всичките тези четири жизнеразрушителни и жизнедателни енергии - синовете на Фохат, - той би могъл да унищожи целия проявен живот на физическия план в пределите на определена сфера на Земята чрез манипулиране с няколко ключа, настроени на основните ноти на вибрационните вълни на ефира и въздуха.

И ако в един прекрасен ден човекът стигне до осъзнаването на тези велики истини, то неговото „подобие на Бога“ ще стане за него очевидно.

Но даже и сега напълно несъзнателно той прилага до известна степен силата на гореспоменатия човешки камертон в собствената си аура. Всяка съзнателна добра постъпка или лошо намерение изменя течението на някоя вибрационна вълна и по такъв начин създава, изменя или разрушава в тази аурична сфера определена форма на субстанцията - акашовото покривало на Христос - на този Христос, който ще одушевява и изпълва съзнанието на тялото Нирманакая, когато вашето *его,* вашето истинско „Аз“ заслужи това тяло със своя продължителен и нелек труд. Замислете се за миг какво трябва да означава такава съдба за човека, когато в часовете на вашето отчаяние, възмущение и упадък на духа вие, съзирайки признаци на злото в себе си и в другите, забравяте за признаците на силата, способна да преобразува това зло.

Ако в тези тежки минути във вашия ум не се мерне поне проблясък на мисъл за реализация на тези велики възможности, вие вече никога повече няма да кажете, че животът не си струва да се живее.

Забележка: Интуицията, координацията, въображението, състраданието, волята, аперцепцията - всичко това са качества на шестото чувство.

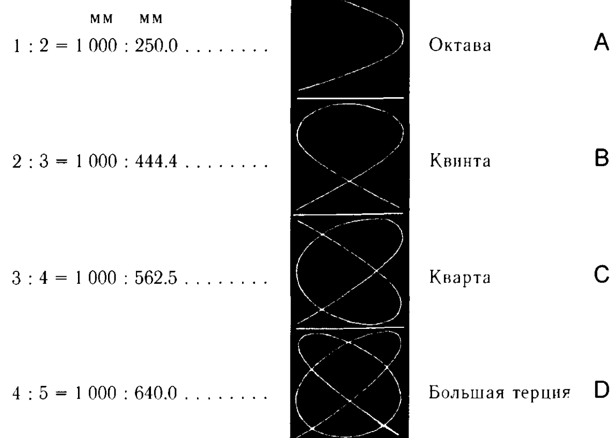

Илл. 3

На илюстрация 3 са представени музикалните интервали, получени посредством колебанията на двойно махало, в което е закрепена стъклена фуния, изпълнена с много ситен пясък. Относителната дължина на тези две махала може да се регулира.

Ако късата нишка на махалото е четири пъти по-къса от дългата, то за един и същи период тя ще извърши два пъти повече вибрации от последната. Това става в съответствие със закона, според който периодът на колебанията на всяко от двете махала е обратно пропорционален на квадратния корен от тяхната дължина. Но отвесът на махалото не може да се движи в две посоки едновременно. Следователно то ще се движи по средния път между двете прави линии, за които току-що беше казано, в резултат на което ние ще получим комбинирана от двете вибрации парабола А (виж илюстр.3). Отношението на честотата на вибрациите на двете махала в този случай е равно на 1 : 2. Тази пропорция също изразява интервала октава. Следователно фигура А представлява крива, съответстваща на този интервал.

Ако ние преместим пръстена така, че да измени относителната дължина на двете махала и разлюлеем отвеса както и преди, то ще получим фигура, напълно различна от току-що демонстрираната. При отношение на дължините на двете махала 4 : 9 пясъкът от фунията ще очертае фигура В. Квадратните корени от 4 и 9 дават съответно 2 и 3. Следователно когато по-дългото махало извършва две вибрации, по-късото за това време ще извърши 3. Но пропорцията 2 : 3 дава интервала квинта, следователно фигура В може да бъде разглеждана като видимо изражение на този интервал.

Установявайки относителната дължина на двете махала 9 : 16, квадратните корени на които ще бъдат равни съответно на 3 и 4, ние ще получим фигурата С, съответстваща на интервала кварта. По същия начин, ако ние установим дължината на махалата в съотношение 16 : 25, то ще получим фигура D. Квадратните корени от 16 и 25 са равни съответно на 4 и 5. Тази пропорция изразява вибрационното отношение на голямата терца. Следователно фигура D отговаря на този интервал. По същия начин изменяйки относителната дължина на махалата ние бихме могли

да получим фигурите на всички музикални интервали. Така ние ще се убедим, че фигурите, изразяващи интервалите, стават по-сложни с увеличаването на числата.

Из "Звуци и музика"

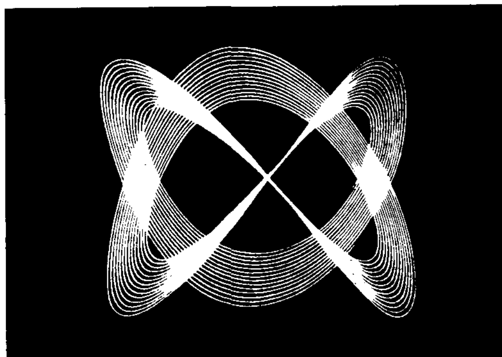

Илюстр. 4

Картина на звуковите вибрации, съставляващи музикалния интервал чиста квинта

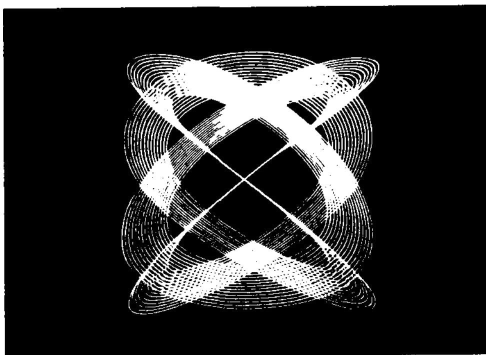

Илюстр. 5

Картина на звуковите вибрации, съставляващи музикалния интервал чиста кварта

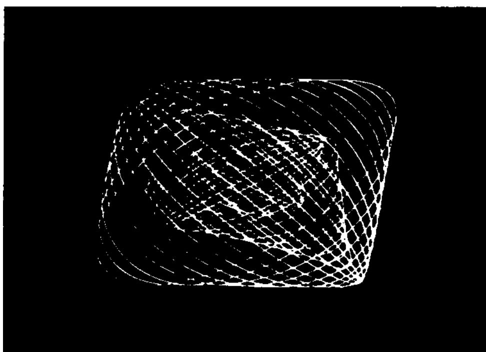

Илюстр. 6

Криви, получени при изменение на относителната дължина на съставното махало, прилагано за получаване на музикални интервали

Гореуказаните криви са получени с помощта на съставно махало, относителната дължина на отвесите на което може да се регулира; очертанията са получени върху стъклена пластинка, опушена с камфорен дим и поместена кондензатора на вертикален прожектор. Ето как е описан този процес в „Звук и музика":

„Махалата са настроени по такъв начин, че едното от тях извършва две колебания за времето, за което другото извършва три. Ако двете махала се залюлеят едновременно, техният очертаващ край ще опише крива, съответстваща на музикалния интервал квинта. Веднага щом махалата се приведат в движение, върху тъмния дотогава екран започва да свети красива ярка крива, която става все по-сложна и по-сложна. В края на краищата очертаващият край се завръща при своята отправна точка и кривата, съответстваща на интервала квинта завършва".

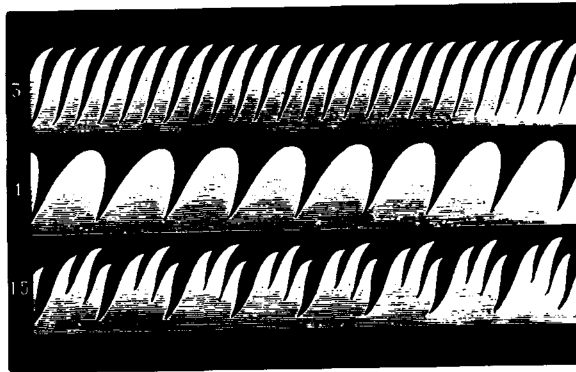

Илюстр.7

Образи на пламък получен при въздействие на вибрациите на звука на огъня

Картината на пламъка, съответстваща на основната нота, е представена с линия 1 на дадената илюстрация. Линията 3 представлява изображение на дуодецима и показва, че тя извършва три пъти повече вибрации от основната нота. Двата огъня, бидейки комбинирани, дават отношение 1 : 3, което нагледно показва съставните части на този звук също така добре, както ако те се анализираха отделно.

Из „Звук и музика"

Илюстр.8

На тази илюстрация е показан забележителния образ, съответстващ на своеобразното звучене на буквата „р“

МАСИТЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 177

В наше време във всички части на света се появяват както истински, така и лъжливи пророци. За съжаление сред тези пророци има немалко такива, които непреднамерено провъзгласяват лъжепророчества, докато други също непреднамерено предричат истина. Старите философски системи се разкъсват на парчета, от които без особен разбор се съставят нови. Новите се базират на лъжливите аспекти на предходните, докато множеството, или непросветените маси, изкарани от релси от многочислените теории на експлоатиращите ги кресливци - демагози се вкарват в задънена улица на мисълта. Мнозина отхвърлят предишните вярвания и се лутат като стадо овце без пастир в блатото на безверието; и изглежда, че в целия свят няма никой, който, притежавайки достатъчно сила и мъдрост, би се ръководил в своите действия от чистата любов към човечеството; който би имал силите да привлече вниманието на хората и да ги накара да се вслушат в истината, която Бог сега решително провъзгласява на всички страни и всички народи. Истината за това, че днешният век е век преходен и предишните условия се свеждат до нула, за да отстъпят път на новите, поради което това е също и век на безмълвното бодърстване. Небето и Земята са се допрели един до друг в усилието да зародят нова Раса, а също нова религия и наука, съединявайки ги в единно цяло. Новата раса ще притежава преимуществото на знанието за седмичния строеж на материята, силата и съзнанието, и за много други, отдавна изгубени истини. За разлика от болшинството представители на днешната раса тя няма да бъде лесно измамена от някакви лъжеучители. В хода на еволюционното развитие на психическите и духовните чувства на човека феномените на психическото зрение и слух, а също и на сънищата и транса няма да бъдат повече предмет на чисто любопитство или неверие и няма да могат така лесно да се прилагат от безнравствени хора с цел разлагане на техните жертви, както това много често се случва сега при обучаване на (в) някои видоизменени форми на фалическия култ, водещ до възбуждане на съзидателните центрове до неестествена степен. Такива

форми на поклонение могат да бъдат допуснати само на низходящата дъга на някой по-ранен цикъл, при отмиране на расата, но съвсем не на възходящата, която зове към проява на нова, по-висша раса.

Този, който действително иска да помогне на своя ближен, трябва да се постарае да разбере поне нещо от Божествения план - „планът, замислен от Бога" - и да се труди за неговото осъществяване. Но при това човекът трябва да осъзнава факта, че колкото и да е голяма и чиста неговата цел, при нейното осъществяване той може да попречи на някоя страна от Божествения план по време, място или положение, ако осъществи нещо от замисленото незабавно; и тогава ще му се наложи да се смири с това, че всички негови грижи, труд и усилия ще бъдат с времето пометени; и все пак той не трябва да губи равновесие опирайки се на знанието, че всичко, което в неговата цел е от Бога, ще бъде непременно проявено в съответното време и на съответното място и че в края на краищата той ще получи това, което следва, тъй като нито едно усилие не пропада напразно.

За тези, които наблюдават и насочват еволюционните сили в подготвените за тях канали няма по-печално зрелище от това, което твърде често застава пред техния поглед, а именно: когато тези подготвени канали, тоест учениците на Учителите на Бялото Братство, в своето страстно желание за ускорен напредък се поддават на уловките на чистокръвни измамници и излизат от пътя. Такива ученици, наслушали се на всякакви обещания за придобиване на сила и влияние без особен труд, доброволно се забъркват в някаква подозрителна авантюра, забравяйки за действието на тези нерушими морални и духовни закони на растежа, които се явяват основни принципи на всяко истинско развитие, било то израстване на цяла нация или пък индивидуално израстване. А техните истински кармични ръководители са принудени да стоят до тях и да гледат как те правят последната крачка, отдаваща ги в ръцете на черното братство, но вече не могат да ги спрат, тъй като им е било дадено цялото необходимо знание на закона за причините и следствията и те са приели върху себе си кармичната отговорност за това знание. Те са свободни да избират и да се придържат към своя избор, тъй като нито един човек и нито един Учител няма право да ги задържа насила. Предупрежденията, уговорките, заповедите или примерите са напълно безполезни, когато честолюбието управлява неудържимото желание на човека.

Очевидно става необходимо да се поясни думата "честолюбие" в прилагането ѝ към определяне жаждата за лична власт и влияние.

Без качеството, наричано обикновено честолюбие, човекът би бил безсилно, безполезно създание. Обаче това качество се поддава на изменение и това се случва благодарение на подбудите на човека. С други думи, то се изменя в зависимост от целите, за които са предназначени плодовете на честолюбието, а също от методите, с които човек възнамерява да постигне своята цел. И докато светът очаква Този, Който може да управлява множествата, милиони се спускат към тъмнината може би затова, че ти, той или някой друг от тези, към които Аз сега се обръщам, не са достигнали в своето развитие до тази точка, която биха могли да достигнат, но са се спрели там, където личното "аз" е изпреварило безкористното "аз", което се е насочвало направо към пътеката на изкуплението, но възможно е било застигнато и е излязло от дистанцията на някой отрязък от пътя. Този, за когото Аз говоря, трябва да стане свързващо звено между двата велики раздела на живота - между

множеството и Учителите. Но при това той не може да бъде единствено само глас на множеството или пък глас на Учителите. Този лидер на човечеството трябва да устои, така да се каже, на единната точка с ръка, обхващаща всяка страна на тази точка, която може да се нарече топилният котел на ситуацията като цяло, - ето защо достигналият тази точка среден приет ученик обикновено бързо преминава в съвсем друга, нова област, а този, който не може да я преодолее, се отхвърля назад, на предишната позиция. Това е точката на най-голямото отречение, на великата жертва, на която са стояли Христосите на всички времена. Това е точката на вашия велик Идеал и този, който я достигне, го очаква награда.

ВЪОБРАЖЕНИЕТО VERSUS ФАНТАЗИЯТА

НАСТАВЛЕНИЕ 178

От гледна точка на истинския Посветен най-достойният за съжаление предмет, най-печалната пародия на човек е човекът без Бог. Под думата "Бог" Аз подразбирам висшият идеал за Бога, какъвто само е възможно да се въобрази и запечата в човешкия ум. Идеалът, който си представя човек в общи черти в един период от неговия живот, може твърде да се отличава от по-късния идеал. Обаче колкото и да е бил нищожен неговият първи идеал в сравнение с последващия, той фактически се явява един от аспектите на Бога и затова е също така истински Бог както и идеалът, създаден по-късно. Разликата между тях се заключава само в по-голямата мъдрост, а също и в характера на въображаемите атрибути на по-късния идеал, което го прави по-огромен и всевместващ.

С никакви думи не могат да се опишат печалните последствия, произтичащи от неправилната употреба и лъжливото тълкуване на думата "въображение" и съответно невярното разбиране на природата и целта на атрибута, по отношение на който тази дума се прилага. Понятията въображение и фантазия като правило са дотолкова безнадеждно смесени в съзнанието на обикновения човек, че рядко някой си прави труда да отдели това качество или атрибут, по отношение на който се е прилагала тази дума. Също така рядко някой се стреми да узнае какъв именно смисъл е имал предвид произнасящият или пишещият тази дума. А между другото разликата между тези думи е огромна, тъй като въображението е атрибут на Божествената Душа, докато фантазията е качество на низшето мислене. Да си въобразиш някой предмет или атрибут- това означава да създадеш неговата форма на вътрешния план, за да може в съответното време той да стане също такава реалност за човешките чувства, както и настъпването на деня след нощта. Обръщайки се към тълкуването на думата "вяра", дадена от Апостол Павел, ние можем да кажем, че въображението е субстанция на очакваните и желани неща. Въображението е дотолкова мълниеносно в своето действие, че може да ви се струва сякаш не е изминал и един миг, а вие сте успели да обрисувате всички детайли на завършената форма в момента на това пламване, по време на което в ума се фиксира отражението на въображаемия предмет. Същите феномени произвежда слънчевата светлина в процеса на фотографирането.

Само Бог може да създаде Божия образ; само Бог може да види Бога; а силата на човека да създава образи е ограничена и той не може да създаде

въображаема форма на Бога, освен ако Самият Бог не вземе участие в това. Само в този случай, когато определен център на екрана на умствената сфера на човека е развит до такава степен, че може да приеме и фиксира образа на Бога, само тогава истинският образ или истинският идеал за Бога се запечатва в него. И каква трябва да бъде профанацията, ако човекът постоянно прилага термина "въображение" към неустойчивите, нищожни колебания на низшия ум; и какво разочарование очаква този, когото са учили, че всички негови въображаеми богоподобни качества и форми, предаващи неговите идеали за свръхчовешко величие, са само фантазии, нямащи никаква истинска ценност! А тъй като в него не е имало никакви други пътища за създаване на идеала за Бога, освен въображението, то такъв човек остава без Бог. Така единственият център на душата, посредством който човекът може да познае Бога, е обречен на атрофия или дотолкова се поврежда, че не може повече да отговаря на божествения импулс, който в ранните години на живота се е подчинявал на неговата воля. Убийството на въображението в детето с насмешки или наказания е престъпление срещу природата. Вие можете да попитате: но как да си представим Абсолюта, който няма форма, ако Аз не приемам някаква по-умалена идея за Бога? В отговор Аз ще кажа, че разглеждайки думата "Бог" Аз нямам предвид Абсолюта. За да се избегнат всички излишни диференциации на субстанцията и формата се опитайте да осъзнаете, че с първото отражение, или манифестация на Абсолюта като принципите Атма-Буддхи-Манас е започнало творението с помощта на Крияшакти или Божествената Воля. По-просто казано, Абсолютът е сътворил или отразил образа на Бога - синтез на гореспоменатите принципи, - и всички творения, последвали го според това как са идвали и заминавали вековете, са били само диференциации и комбинации на тези първи три принципа. Принципът на формата, наричан обикновено геометрия, е бил една от тези диференциации. Но формата е относителна, следователно Божеството не е ограничено от някоя една форма, а се намира във всички форми. В стремежа да си представи това Божествено Естество обикновено в ума идва всевместващата форма на сферата. Въображението едва ли може да сгреши или да се заблуди рисувайки някакъв висш идеал, тъй като, както беше казано по-рано, характерът на този идеал зависи от развитието на този център в човешкия мозък, чрез който преимуществено действа способността да се създава образ.

В изобразяването на Бога в човешка форма няма нищо неуважително или свидетелстващо за недостиг на духовно разпознаване, тъй като съвършената човешка форма е и най-високата идеална форма. Едно от възраженията, изказани от много мислители по отношение на ограниченията и омаловажаването на Абсолюта с идеята за Бога във форма, произтича от убеждението, че изхождайки от задължителната проява на двойките противоположности във всяка форма, съвършеният Бог на доброто не може да съществува във форма, тъй като в този случай злото трябва да съществува с доброто, но според Моя възглед това възражение е несъществено, тъй като даже добрият човек притежава способност да върши зло, ако пожелае това. В действителност именно възможността за избор го прави или добър, или лош в зависимост от неговата воля.

Не бих искал вие да мислите, че Аз настоявам на някаква форма във вид на образец, за да създам по нея въображаемия Бог. Аз само настоявам за необходимостта да се запазва активността на този център на мозъка, чрез който

действа въображението; и вие няма да можете да направите това ако се откажете или не сметнете за нужно да си въобразите при това някакъв идеал на Божеството, както не бихте могли оформите някакъв образ от глина без самата глина, тъй като атрибутът на въображението е най-чист атрибут на Божеството, без което никаква форма не може да бъде проявена в материята.

Дълбоката истина е била несъзнателно изразена от един материалист, когато той с ирония предоставил на човека привилегията да създава свой собствен Бог. Ако вие имате някакъв висок идеал, който отъждествявате с Бога, то фактически вие вече сте създали с помощта на въображението форма, която представлява вашия Бог дотолкова, доколкото вие обичате и почитате атрибутите, с които сте я снабдили. Именно характерът и природата на тези атрибути са предизвикали вашата любов и преданост, а тези атрибути принадлежат на Божеството.

ОГЪНЯТ

НАСТАВЛЕНИЕ 179

Огненият стълб, водещ в нощта евреите; неизгарящата къпина, чрез която Йехова е общувал с Моисей; огнените езици, обкръжаващи учениците на Исус и безброй други случаи, когато енергиите на четвъртия план на манифестация са проникнали в грубата материя и са станали достъпни за астралното зрение, са били съвсем не илюзии на прекомерна възбуда на мозъка, както твърдят тези, чиито психически чувства все още са запечатани, а преки вести от Бога към човека. С времето такива видения ще станат все по-очевидни и тогава ще се проясни значението на огненото кръщение, което претърпява светът в днешно време (1916 г.). Прилагането, или по-точно, неправилната употреба на огнените сили, освободени в съвременната война, преди няколко десетилетия би било невъзможно. Кармичните проводници на Закона не биха допуснали изобретяването и приложението на средствата за тяхната експлоатация до тази степен, в която това е станало възможно в наши дни. Енергията, която на физическия план се проявява като огън, се привежда в действие на четвъртия план и нейната манифестация в значителна степен се контролира от Владиците на Кармата. Частичното или пълно унищожаване на живота на физическия план се случва последователно ту от огън, ту от вода и средствата за проява на действието на елементалите в техните огнени феномени са много по-достъпни в огнения цикъл, отколкото във водния. Това, което се нарича духовен огън или първото покривало на духовната енергия, не унищожава грубата материя. За вътрешното зрение на психика този духовен огън се представя във вид на интензивна бяла светлина. По-просто казано, преди светлината да стане огън на плана на грубата материя, тя трябва да се взриви на астралния план, освобождавайки по такъв начин тези атомни души, които придават на светлината субстанция на физическия план.

На тези, които употребяват израза “светлина на разума” всичко на всичко като метафора, не им идва наум, че тези думи изразяват реалността и че първото покривало на Манас - Акаша - в действителност представлява духовният огън, светлината, или енергията *per se*.

Трансмутацията се изпълнява чрез действието на духовния огън в процес, сходен с взрива. След като е достигната низшата точка на еволюцията на материята в течение на Манвантарата, в проявената субстанция се установяват по-интензивни вибрации. И вместо действието на позитивните аспекти на разширението и изригването ние имаме действието на позитивния аспект на сцеплението и концентрацията в по-голяма степен, отколкото в негативните аспекти. Става привличане и сцепление на атомите на материята, и след завършване на Манвантарата атомната субстанция отново става единна, както и в началото. Ние употребяваме думите "взрив" и "разширение" в относителен смисъл; думата "разгръщане" много по-точно изразява процеса на еволюция, ака както думата "свиване" - процеса на инволюцията.

Необходимо е да се разбере, че този процес фактически е същият процес, който има място при духовното възраждане и възкресение на душата на човека. Огънят, или духовната светлина, изпълнява своята работа посредством две противоположности на природата - болка и радост. Трябва добре да се запомни, че този огън, или светлина, не е илюзия. Той прави с природата на човека точно същото, което прави огънят на материалния план - или очиства, или унищожава.

ВЕЛИКАТА ТАЙНА

НАСТАВЛЕНИЕ 180

Най-великата тайна, която вие сте призовани да разрешите докато още пребивавате в плът, това е тайната, съдържаща в себе си всички загадки на проявената Вселена, тайната, до която може да се приближи само вашето висше съзнание, това е тайната на квадрата – на всеединството. Когато молят човека да повярва в това, че Вселената е единна и цялостна, при което да повярва без оглед на неговото знание за съществуването на безбройни видими и невидими диференциации и нива на материята и енергията, а също за тези обширни междупланетни пространства, които се простират между небесните тела, то той може да бъде извинен, ако снизходително се усмихне на излишната доверчивост на тези, които могат да приемат за истина тези твърдения, а също и да обучават на тях. Независимо от безбройните наставления и аналогии, разясняващи седмичната диференциация на материята, силата и съзнанието, човекът вероятно трябва да стане нещо повече от човек преди да може да разбере и да постигне трите най-висши от седемте състояния, или планове - тетрадата (Свещеното число "четири", на което са се клели Питагорейците и това е била тяхната най-обвързваща клетва. Тетрадата има твърде мистично значение. Преди всичко това е Единството, или "Единият" в четири различни аспекта; след това фундаменталното число четири, тетрадата, съдържаща декада, или десет - числото на съвършенството, и накрая, първичната триада (триъгълник), погълната в Божествената Монада (Бел.прев.от англ.ез.)

Най-добрият път за получаване на синтетична представа за някаква абстрактна истина е да се вземе която и да е представяща тази истина форма и да се изучи тя до най-малките подробности. В дадения случай за илюстрация ще вземем физическото тяло и ще приемем гледната точка на окултиста, разглеждайки го като

сфера, аурата на която ще бъде нейната външна стена. В книгата Откровение вие можете да прочетете, че в крайна сметка трябва да има 144 000 спасени. В едно от личните наставления ви беше казано, че съществуват 144 000 степени и ордени на Великата Бяла Ложа. Вие можете да намерите същото число в научната и религиозната литература при установяване на някой факт във връзка с диференциацията на материята или пък пророчество. Така, знаейки или не знаейки за това, представителите и на науката, и на религията изразяват един аспект на тази една и съща велика истина, а именно, че съществуват 144 000 аспекта на проявеното Божество.

Същото това изчисление може да бъде приложено и към диференциациите на всяка клетка, на всеки орган, на всяка тяло или негова част във видимата Вселена - различните аспекти на единното плътно тяло - тялото на Божеството.

Можете ли да си представите, че вашата кръв, сърце, мозък и всеки друг орган или част на вашето тяло, както и всички други тела буквално се състоят от 144 000 отделни и независими елементални създания? Междините между тези елементални форми са изпълнени със същото такова количество още по-дребни форми на живот, които образуват друго ниво или друго състояние на материята; по-нататък идват най-дребните форми на живот, които изпълват пространството между последните споменати малки форми и съставляват вече друго ниво на материята, която понякога наричат ефирен или междуефирен план на материята.

Но това, което вие още не знаете е, че някога е ви се наложи дотолкова да отъждествите своето съзнание с тези елементални животи, развиващи се в момента във вашето тяло, че това ще ви позволи да знаете тяхното предназначение, функции и строеж и даже да направлявате тяхната еволюция, съгласно предписанията на Божествената Воля, вътре във вас.

По своята природа субстанцията на вашата аура е тъждествена със субстанцията на аурата на всяка планета и слънце. Елементалите на вашето сърце са тъждествени на елементалите, образуващи сърцето на Земята и сърцето на Слънцето. В Земята има центрове, съответстващи на всеки орган и всяка част от вашето тяло, и всеки от тях представлява група от елементални животи със със същата природа, както и тези, които образуват органите и частите на вашето тяло. И ако вие успеете да се съгласите с тази мисъл и да приемете горепосочените твърдения, особено по отношение на квадрата, тоест на четирите състояния на материята, то извън всяко съмнение вие ще достигнете до заключението, че изпълването на цялото пространство между различните степени и форми на субстанцията в крайна сметка неизбежно води след себе си състоянието на единство, основната субстанция което представлява е духовната енергия. Когато тази енергия престане да предизвиква действие в субстанцията, то последната не умира в този смисъл, в който ние разбираме смъртта, и пребивава в покой дотогава, докато отново не бъде приведена в движение от Божествената Воля в началото на друга Калпа, или Велик век. Гореспоменатият квадрат или четирите низши от седемте състояния на материята, силата и съзнанието, цялата Вселена, е, от гледна точка на окултиста, Манас, или Разум, проявяващ се като форма, число и пространство в течение на Калпата, и неподвижен в течение на космическата Пралайя или много продължителен период на покой. Привеждащата всичко в действие духовна енергия е принципът на Манас или третият принцип на висшата

триада. Диференцираният ум на човека на днешния стадий от неговата еволюция не може да постигне трите висши състояния или принципи, като духът, обособен от всички останали форми. Но бидейки изцяло отъждествен със своето висше "Аз", той може да познае своето индивидуално *его* като отражение или излъчване на комбинацията от трите висши принципа или, по-просто казано, като своя индивидуален дух.

Само имайки известна представа за тези най-дребни животи, човекът може да получи повече или по-малко удовлетворителна представа за величието на живота. Докато той не притежава точно знание за природата и строежа на кръвта, циркулираща в неговите вени и артерии, той няма да може да разбере нищо съществено по отношение на жизнения принцип. И докато той не узнае нещо за магнитната аура, обкръжаваща и пронизваща неговото физическо тяло, той няма да може да си състави някаква удовлетворителна представа за ефирния или астралния план или състояние на материята. Човечеството може да се учи само чрез опита; и само чрез индивидуалния опит във всяко състояние на материята, проявена в органите и частите на неговото физическо тяло, всеки човек може да се усъвършенства в космичната наука за материята. И доколкото това е истина, то не мислите ли, че си струва да опитате да узнаете нещо за природата, функциите и общите характерни признаци на всеки орган и всяка част от вашите собствени тела, отчитайки факта, че вие, вашето истинско "Аз", имате пред себе си задачата да ръководите съзнателно еволюцията на елементалните животи, които съставляват тези органи и части на един от подплановете на физическия план? В това отношение вашите задължения могат да се сравнят със задълженията, възложени на главата на семейството. Тогава защо да не се опитате да определите съотношението между тези елементални животи и тези, които формират същите тези органи и части на телата на вашите събратя, за да разберете по такъв начин нещо за едно от състоянията на единното тяло на Вселената, а също за математическите и геометричните закони, действащи при неговите диференциации?

Вие ще станете един от тези 144 000 спасени, когато цялата субстанция във вашата аура бъде издигната до най-високия възможен разред вибрации и когато вие т.е. вашето истинско "Аз" ще станете слънце, лъченосен център на живота.

Приетата в днешно време теория за атомния строеж на материята дава на мислителя възможност да разглежда Вселената по-скоро като единно тяло, тъй като видимите пространства между видимите форми той може да насели с атоми. Но това едва ли ще го удовлетвори. И той може да отиде още по-далеч и да засели междуатомното пространство с йони на електрическата сила, но и това още не е всичко. В края на краищата той ще стигне до заключението, че трябва да съществува неделима субстанция, и ето тази именно неделима субстанция ние наричаме единно тяло на Вселената - дух, проявяващ се на първо място като разум, и на второ, като материя.

Сега да се върнем към 144 000 спасени. Личното *его* непрестанно разкрива себе си в число, форма и пространство на субстанцията на гореспоменатия квадрат, или на четирите състояния на материята. Едно от тези състояния включва в себе си най-дребните животи, които науката несъзнателно обединява под общото название "елементи". Това е и субстанцията на квадрата, на четирите състояния на материята - това облекло на духа, което и ще съставлява 144 000 спасени в края на века. С

други думи, това е изкупената и издигната до максимално висока честота на вибрациите материя.
Тези, които не са окултни математици, може и да не се досетят веднага, че даденото число може да има свои тайни. Строго казано, в окултната математика нулите на някое число не се вземат предвид, затова в нашия случай ние трябва да приемем в съображение само числото 144. Едно плюс четири е равно на пет - числото на проявената Вселена като цяло, тоест единното тяло. Второто число 4 е числото на квадрата или диференцираната материя. 5+4=9. Тук ние имаме три триади, указващи на троичността, или на тялото, душата и духа във всяко от трите универсални състояния на числото, формата и пространството. Този, който е способен да приповдигне завесата на тайната разбира, че това е изкуплението, тоест спасението, или по-точно възвръщането на цялата проявена материя в нейното първично състояние на чистота при свършването на Калпата или Великия век. По закона за съответствията това число е еднакво приложимо към всяко индивидуално създание, планета, слънце и групова душа на тези, които са “изкупени”, или “спасени”, т.е. развили се до своята най-голяма висота при завършека на индивидуалните жизнени цикли.

ДАРЪТ ЗА ЛЕКУВАНЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 181

За съжаление понякога се срещат ученици на окултизма, дотолкова предубедени срещу Библията или много от това, което се съдържа в нея, че те не са в състояние да оценят факта, че някои от най-важните и основни истини на Религията на Мъдростта могат да бъдат намерени именно там, в най-различни изречения. Сред тези истини има една, отнасяща се до Божественото Изцеляване. Изучаващите Библията често наричат тази истина един от даровете на Светия Дух.

Космическото електричество и Фохат са практически идентични, и макар че за мнозина това може да изглежда богохулство, Фохат и Светият Дух в своето действие са тъждествени.

Синовете на Фохат са Звукът, Светлината, Пламъкът, Магнетизмът (топлината), Притеглянето, Отблъскването и Сцеплението. Даровете на Светия Дух, разглеждани като сили не са нищо друго, освен гореспоменатите космически енергии, а мощта, прилагана при лечение на болестите с помощта на окултни средства, е магнетизмът. Процесът на изцелението в дадения случай зависи от способността на лекаря да издигне вибрациите на поразения орган или част от тялото посредством взаимодействие на магнитната среда - своята собствена и на пациента. Издигането на вибрациите помага на поразените клетки да привлекат към себе си позитивните сили на елементалните съзидатели на жизнената сила (дживи) и да изгонят негативните елементални разрушители на същата жизнена сила, и по такъв начин да излекуват болестта. Този процес е аналогичен на процеса на прилагане на електрическата сила за задвижване на бензиновия двигател. Човекът, встъпил в съюз с позитивните елементални строителни сили на живота благодарение на настойчиви усилия и здрав начин на живот, може съзнателно да направлява магнитната енергия към нужната точка на тялото на друг човек и по

такъв начин да събужда спящите клетки на неговата собствена жизнена сила. Той може да приведе тази енергия в действие с някакво съчетание от думи (звуци) и волята и по такъв начин да помогне изгонването на негативните елементали от болния орган. Но ако той или неговият пациент не знаят как или къде да се избавят от изгонените елементали, последните могат да се върнат в тялото с удвоена ярост. Но много по-лошо е ако той не знае нито миналата карма на тази душа, от тялото на която помага да извлече елементалите, нито основната причина за нейната болест. В такъв случай вредата, причинена както на неговата собствена душа, така и на душата на пациента, може многократно да надвиши доброто, извършено за тялото. Правилно е казано: „Глупаците се хвърлят там, където се боят да стъпят ангелите“.

Лечителите-християни и менталните лечители като правило оправдават своите действия с примерите, дадени от Учителя Исус. Но те не обръщат внимание на споменаването за изгонване на “демоните”, или елементалите, станали причина за болестта, в стадо свине, а също и не осъзнават необходимостта от подобно действие от тяхна страна преди да се опитат да лекуват болестта. Освен това те изобщо не си задават въпроса, прозвучал от устата на учениците на Исус: „Кой е съгрешил, той или неговите родители?“, докато в същото време именно от него зависи тяхната готовност да излекуват болния. Този въпрос явно е показвал вярата на Исус в кармата и превъплъщението, а от получения на него отговор очевидно са зависели Неговата сила или Неговата готовност да лекува.

Всеки добросъвестен и усърден ученик има пълното право да се моли, да полага ръце или по някакъв друг начин да помага на болния, и правейки така да поставя себе си в една линия с тези духовни сили или същества, които могат да се възползват от него в качеството на проводник за събуждане на изцеляващите или съзидателни сили в пациента. Ако той извършва този акт при устременост и самоотречение, тогава неговата лична воля изцяло се подчинява на Божествената Воля и личната отговорност се ограничава. В такъв случай той не се ръководи от егоистични съображения и затова е безучастен - във висшия смисъл на тази дума - към резултатите на своето действие. Той не утвърждава и не отрича причините за болестта; не приема заплащане за подобна услуга и не се опитва съзнателно да изгони или да разсее елементалните сили, които са причина за болестта, без да знае как да се избави от тях. Но този, който напълно игнорира кармичните следствия на такова действие или ги предизвиква, се доближава вече до черната магия.

Човекът може свободно да прилага материалните лекарства на природата за лечение на болестите ако той е пригоден за такова служене и съблюдава необходимите условия, тъй като тези лекарства и подлежащите на лечение физически тела принадлежат към един и същи план на живота - състоянието на грубата материя. Съзидаващите и разрушаващите елементали, които изграждат и лекарствата, и физическите тела, се намират и действат на същия този план на живота, на който и предизвикващите болестта. Те не са това, което често наричат „духовни сили“, и затова кармичните следствия от тяхното приложение са съвсем различни.

Вината на човека се заключава именно в невежото приложение или злоупотреба с духовните сили за въздействие върху материалните следствия. Като правило обикновеният човек изобщо не е осведомен за последствията на такова

приложение. Учителят може да използва духовните сили за получаване на необходимите следствия, тъй като той знае точно до какъв предел може да направи това, съблюдавайки безопасността както за себе си, така и за другите. Но нито един Учител не би си позволил да рекламира себе си като Божествен Лечител. Дори и той да прилага своята мощ, то е само защото и той, и пациентът принадлежат към една и съща групова душа, и той е бил съзнателно или несъзнателно изискан от пациента за заплащане на някакъв кармичен дълг с подобна природа, и затова има право да приложи своята сила при съответните условия и обстоятелства.

Ако се отчете, че на човешката природа са присъщи качества, които може да се преодолеят само чрез мъка и страдание, и ако се съгласим, че съществува постоянна необходимост да се избавяме от споменатите качества за напредване по по-високата линия на развитие, то не е трудно да се разбере, че само Божественото Провидение трябва да определя до какъв предел ще бъде справедливо да се облекчи страданието или да се излекува болестта във всеки конкретен случай. Но същата тази толкова очевидна необходимост от страдание не противоречи на още по-голямата необходимост от развиване на милосърдието и всички благи качества, тъй като първото е преходно, а последното - вечно.

След всичко казано става разбираемо основното правило на окултизма: „Постъпвай по необходимия начин, в съответното време и на съответното място“, еднакво справедливо както за лечението, така и за всички други видове действие.

НЯКОИ ТАЙНИ НА СВЕТЛИНАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 182

Дотогава, докато изучаващият живота не приеме, или поне не допусне факта, че съзнанието е единствената вечна реалност, а всичко останало - отражение, илюзия, той никога няма да бъде уверен по отношение на достиженията в някоя област на истинската философия. С всяко издигане на вибрационния пулс на света, което има място на възходящата дъга на цикъла, мисленето на човека встъпва в съвършено нова област на приключения. Ученият, изобретателят, политикът, социологът - всички ги увлича някакъв нов идеал, всеки в своята област и този нов идеал напълно неосъзнато за всекиго от тях ще преобладава над всички други идеи в тяхното мислене. Този идеал е за тях нов само затова, че човек не може да помни подобните периоди на възходящите линии на предишните цикли, когато същият този идеал или някаква негова характерна черта е призовавал съзнанието към него, но не е бил напълно достижим поради ограниченията и изискванията, които му е предявявал животът във физическо тяло в същото време, а също и като резултат от действието на Божествения Закон, който забранява на някоя една единица от расата да се развива твърде бързо, изпреварвайки расата, към която тази единица принадлежи.

С други думи, съществува определен минимум, който трябва да достигнат всички нормални, разумни единици на расата, преди да могат отделни нейни представители да достигнат максимално възможното развитие в дадения цикъл.

Безусловно не е толкова лесно да се съгласите с факта, че именно съзнанието - индивидуалността - е и това, което твори и пронизва всички прояви на

живота, тъй като на самото съзнание му се струва, че то е така дълбоко потопено в създадената от него материя, че може да функционира само в тази материя, използвайки известните пет чувства.

Пълното осъзнаване на тази истина ще дойде само тогава, когато в човека започне да се разкрива шестото чувство, което сега се случва само при отделни високоразвити единици на сегашната Коренна раса. За следствията на първия трепет на жизнената сила в дотогава атрофиралите центрове на мозъка на такива хора може да се съди по това, че в последната половина на миналото столетие и в началото на сегашното бяха направени гигантски крачки във всички области на живота, както на материалния, така и на психическия и духовния. Умствените сфери, които бяха запечатани от предразсъдъци и невежество, се отварят с помощта на съответствия и аналогии, прилагани за разширяване и допълване на резултатите от изследванията, проведени с помощта на микроскопа, телескопа, спектралния анализ и други подобни. Дори само микроскопските изследвания вече позволиха да се направят немалко забележителни открития, засягащи най-дребните форми на живот.

Сравнително големите пространства между клетките, молекулите, атомите и електроните, открити благодарение на последните изследвания, дадоха основание да се приеме хипотезата за възможното съществуване на светове, населени с мириади съзнателни животи, класифицирани в днешно време като микроби, бактерии и т.н., и даже с още по-малки форми. Аналогията и съответствието дават на мислителя възможност да направи извод, че ако тези малки пространства са населени с най-дребни форми на живот, то и по-обширните области са населени от други форми на живот, съответно по-големи по размер - съществата, за съзнанието на които безбройните макроскопични форми на живот, видими за човешкото око, могат съответно да изглеждат като микроби. Тези нови открития на науката са свързани с факти, които вече от немалко векове са известни на Учителите на Мъдростта; много от тези факти са станали известни на Техните ученици много по-рано, отколкото на тези учени, които в днешно време се занимават с такива изследвания. Обаче съществува непреодолима бариера между откритията на обикновения учен и ученията на Учителите, и тази бариера е точката, където се срещат духът и материята и „където единият трябва да изчезне, за да направи място за другия“. Учителят твърди, че тази точка се намира на атомното ниво на живота; с други думи нито атомът, нито електронът не са материя в строгия смисъл на тази дума, но са Ум и Душа, напълно необичайни форми на живот (вътре в които няма място за “микробите” на науката), макар че в същото време именно от тях съзнанието създава и строи формата. Учителят твърди също, че всички форми както на големите, така и на малките светове, постулирани днес от учените, всъщност също се създават и оживяват от съзнанието. А тъй като и атомът, и електронът се намират извън областта на плътната материя и не подлежат на действието на управляващите я закони, то тяхното непосредствено наблюдаване и контакта с тях са възможни само посредством вътрешните чувства - чувствата на душата.

Едно от твърде интересните открития на знаменит учен-микробиолог се състои в това, че най-крайният предел, позволяващ да се наблюдава животът на микроскопичните същества се явява 1/140000 от дюйма. Такова ограничение е

свързано с пречупването на лъчите. Това означава, че лъчът светлина, преминавайки през лупите на микроскопа в неговата ос обгръща обекта и се възприема от окото така, сякаш обектът не съществува.

Обаче, макар и това да не означава, че зад този обект не стои организиран живот в най-дребните му прояви, окултистът знае за съществуването на такива лъчи на светлината, които няма да се отклонят и в много по-мощен микроскоп и затова биха оставили предмета видим за окото, стига само то да може да понесе тази светлина. Тези лъчи светлина, предавани непосредствено от Централното Духовно Слънце чрез слънцето на нашата Слънчева система, са недостъпни за физическото зрение. Такава светлина би била видима благодарение на психичното зрение. Когато такива лъчи на светлината се пречупват, тоест се отклоняват от обекта, това означава, че при такова пречупване се отваря прозорец в астралния план, през който човекът би могъл да види астралния образ на всеки материален обект на пътя на лъча, дори и нашето физическо око да е конструирано по друг начин.

Дотогава, докато ученият не може да приеме факта, че светлината, изхождаща от видимото слънце, в действителност представлява само отражение на определени лъчи на далеч по-могъщото Централно Слънце, неговите изследвания в това направление ще бъдат незадоволителни. Подобно на това както някой силен химикал може безопасно да се прилага към някаква форма на плътната материя, но трябва да се разреди, за да не нанесе ущърб на човека, а ако това е дете, то да се разреди още повече, така и енергията на Централното Слънце се проявява посредством известни лъчи пропорционално на характера на привлечената от тях маса, - било то слънце, свят или някой човек. С развиването на шестото чувство съзнанието ще има проводник, благодарение на който човешкото *его* ще може да разкрие много тайни на светлината и без помощта на микроскопа или някакъв друг материален посредник. Човешкото око към това време ще се развие напълно и ще притежава всичко, което се изисква от микроскопа. Тогава човекът ще може да погледне в тези горепоменати, създадени от отклонението на лъчите на светлината прозорци, непроницаеми за него в днешно време.

Умът на човека обикновено е дотолкова свързан с неговите теории за строежа на материята, че за него е твърде трудно да приеме факта, че в действителност материята не притежава съществуване *bona fide* (тоест истинско).

ЖИЗНЕНИТЕ ИСКРИ

НАСТАВЛЕНИЕ 183

Диференциацията на електрическата енергия, по отношение на която последният неин изследовател приложи термина "йон", за да я отличи от другите диференциации на същата космическа енергия, и "искрите" на окултната наука са тъждествени. Във времето, когато съвременната наука клонеше към това, да приеме много окултни истини най-малкото като хипотези, само отделни нейни служители бяха способни да приложат на практика придобитите по такъв начин теоретични знания. Но да се приложат по-тънките сили при манипулиране с материята до някаква осезаема степен ще бъде невъзможно дотогава, докато

работниците в тази област на науката не успеят да се убедят в съществуването на междинните форми на енергията между плътната материя – проводникът на тези форми – и тези форми на енергията, които се приближават към висшите полюси на проявения живот, или към манасичната енергия.

В същото време когато тази степен на електрическата енергия, която окултистът нарича Манас или способност за формиране и възприемане на мисли, се прилага в пределите на нейната собствена сфера на действие – на менталния план, никой от известните учени на този век не намери способ да насочи нейното действие по такъв начин, че тя да се прояви във формата на видими или чуваеми феномени; също не се намери нито един учен, способен да се отнесе с доверие към твърденията на окултистите, които заявяват, че те могат сами да произведат такива действия или пък са виждали как те се произвеждат. Все пак, докато не бъде постигнато знанието, че такива видими и чуваеми феномени могат да се демонстрират за чувствата, дотогава няма да бъде възможно да се отдели йонът и да се докаже реалността на неговото съществуване, а също и възможността за прилагане на йона и някои други форми на същата тази енергия за произвеждането на тези външни феномени. За да се осъществи това на дело е абсолютно необходимо да се приложи манасичната енергия извън пределите на нейната собствена област на действие, тоест с видими и чуваеми резултати от въздействието върху плътната материя, тъй като човекът още не е развил чувствата, позволяващи му да усети тези естествени явления, които постоянно се случват в тези области или планове на субстанцията, в които всяка такава форма или степен на електрическа енергия е особено активна.

Човекът може да съединява съставните елементи, химичните вещества и реактивите, а също и други форми на субстанцията, които вече са създадени от природата. При абсолютно точно съблюдаване на необходимите условия за топлина и влажност, той може да преуспее в създаването на някакво живо същество, но трябва да запомни: всичко, което той практически може да направи, е да създаде условията, при които по-рано създадените елементи, химични вещества и т.н. ще продължават да се развиват. Основните жизнени сили, активни във всеки атом и молекула, вече са се намирали в съединяваните от тях материали, и в действителност той няма никакъв принос в създаването на тези основни материали. Ако той би бил способен да вземе само една молекула от всички събрани от него форми на субстанцията и при това да е достатъчно осведомен, за да създаде точно същите условия, които използва природата при развитие на искрите на живота, то от една единствена молекула биха се развили всички други съставни молекули, необходими за формиране на същото това тяло, както и това, за създаването на външната форма на което той е способствал. Обаче природата би отишла още по-далеч, тъй като докато човекът се е спрял на създаването на форма, една от тези молекули би образувала органичен проводник, чрез който би могла да действа електрическата енергия на Манас. И това, което би могло да се нарече рудиментарен мозък, би се проявило във форма, развила се от същата тази единствена молекула. Но природата не би могла да извърши нито едно от тези чудеса, ако я нямаше тази основа на живота, или „искра“, която се намира в самия център на всеки атом, от които тази молекула се състои.

Нашите усилия да изразим поне отчасти идеята за четворното съществуване на *егото* на четирите плана на живота не винаги завършват успешно, а затова Ние можем само отново и отново да се опитваме да направим това, докато Нашата цел не бъде достигната. Многословните разсъждения още повече объркват същината на въпроса и нерядко твърде затъмняват това, което в действителност се явява очевидна истина.

Животът и действието на *егото* на четирите низши от седемте нива на съзнанието; формите, чрез които това съзнание функционира; състоянията на материята, съдържащи в себе си тези форми, а също движението (или времето), управляващо проявата и изчезването на формите в едно или във всички тези състояния на материята, - това са основните факти, които единствено могат да помогнат да се разбере процесът на поява и изчезване на астралните и физическите тела от полезрението в съзнанията едно на друго.

За начало си представете люлеенето на махалото на часовник, пружината на който е навита точно за 24 часа. Спиралата на пружината, привеждаща махалото в движение, съответства на фохатичната енергия, проявена за Века, съответстващ на споменатите 24 часа. Тази енергия привежда в действие и поддържа в движение цялата субстанция, която преди това е пребивавала в сън в продължение на Нощта на Времето и я премества в ритъма и времето, точно съответстващи на движението на часовниковото махало. (Ние сега нямаме предвид трите висши от седемте състояния на съзнанието). После си представете, че съществуват четири градации на тази субстанция и всяка от тях е по-изтънчена, по-разредена и по-еластична от предходната, ако вземем за точка на отчитане физическия план (или обратно, ако започнем отчитането от манасичния план).

Именно на тези четири плана, или състоянията на субстанцията *егото,* тоест непроявеното духовно „Аз“ на трите висши от седемте принципа, трябва да действа в продължение на всеки Век, когато цикличният закон – махалото на часовника на живота люлее тази субстанция около централната точка в течение на един Голям (Велик) век, за да може то да получи непрекъснат индивидуален живот, когато стрелките на часовника завършат своите обиколки, тоест когато завършат седемте Големи (Велики) века.

За да си осигури индивидуална форма, чрез която може да действа на всички планове и във всички области на живота, *егото* трябва да развие отделен проводник от всяко състояние на субстанцията – акашова, ефирна, астрална и физическа, които в съвкупност образуват сложния план на манифестация. Тази страна на въпроса може да се опрости ако се използват по-привични термини, опитвайки се да запомните това най-важно положение. Електрическото, атомното, молекулярното и клетъчното нива на материята във физическата наука са твърде сходни с по-рано приведените диференциации на окултната наука.

Ако читателят успее да приеме истината, че едната Вселена съществува вътре в другата и всяка от тях се състои от субстанция точно от такъв разред вибрации, на които бяха дадени гореспоменатите названия, и че в съвкупност те образуват и външната Вселена, възприемана с нашите физически чувства, то това ще помогне при създаването на хипотеза, способстваща за разбирането на това, което се нарича понякога “стълба на живота”, по стъпалата на която странникът, или индивидуалното *его* се спуска, а после отново се издига към духовния живот.

Тъй като всяко индивидуално *его* трябва да създаде за себе си от субстанцията на всяка Вселена форма или проводник, в който и посредством който той ще може да живее, да придобива опит и в края на краищата да управлява субстанцията на всяка Вселена. Например, ако *егото* иска да има индивидуално съзнателно съществуване на всичките четири плана, то трябва да развие една форма от електрическата субстанция, друга - от атомната, още една - от ефирната и по-нататък форма от молекулярния живот на нашата външна материална Вселена.

Обаче при своето изкачване от по-ниското стъпало на тази стълба то губи съзнанието за всяка Вселена като отделна и обективна област на живота, удържайки само това, което е било придобито от опитите, преминати в тялото, построено от субстанцията на тази Вселена.

Когато по тази стълба *егото* прави последната крачка нагоре, то губи всяко чувство за обособеност. Предишните четири Вселени с техните разединени форми повече не съществуват в неговото съзнание, но той удържа всичко, което му е донесло опит чрез тях.

ОТРИЧАНЕТО НА БОГА

НАСТАВЛЕНИЕ 184

И най-закоравелият материалист или атеист в дълбината на душата си знае, че той съвсем не е такъв, какъвто изглежда в очите на другите хора. Той или е създал ментален образ, снабдявайки го с негативните качества на материята и се старае да убеди другите, че той е именно този образ; или спекулира със слабостта на тези неумерено любопитни, които вечно търсят нещо неестествено в природата или в човека. Материалистът *bona fide,* който действително не вярва в Божественото, представлява абсолютна невъзможност във Вселената, тъй като тя е създадена от Бога, в Бога и от (естеството на) Бога, каквото и име, форма и естество да Му е дал човешкият ум.

По самата своя природа човекът трябва да има Бог и няма значение дали този Бог ще бъде Висше Същество, слънце, образ, сътворен от неговите собствени ръце, или идеално, съвършено човешко същество. Първият вопъл на събудената за светлината душа - независимо дали той е бил заглушен от ужаса пред неизвестното или е прозвучал гръмко в молба за защита, утешение или помощ в часове на нужда, - това е вопъл на несъзнателно признаване на Бога. Възможно е този вопъл да е израз на възторг пред необичайната красота или величие, пред проявите на феноменална сила, но каквато и да е неговата подбуждаща причина, самият Бог е призовавал в него, зовящ към Бога, който го е създал, призоваващ към завръщане в градината на Едем, тоест към състоянието на равновесие и съвършенство, от което човекът е бил прогонен от Божествения Закон, за да се върне в облеклото на безсмъртието.

Всяка неудовлетворена жажда за любов, преданост, истина; всяка вълна на възхищение пред красотата, в каквато и форма тази красота да се проявява; всеки стремеж към сила, могъщество, желание да се увековечи своето собствено майсторство, представлява вече наполовина осъзнато обръщане към Бога, в който, съгласно неговото заявление, материалистът не вярва. Но неговото неверие е

отрицателна вяра; и всяко негово усилие, насочено към това да докаже своето неверие на другите, в действителност го кара да направи още една крачка по пътя към окончателната – положителна – вяра и признаване на Божеството.

Нападките, проклятията и насмешките на атеиста и неговото мълчаливо презрение към този, който гръмко проповядва своята вяра в Бога, в действителност изхождат от бунта против поругания Бог в него самия. Човекът, вярващ в Бога, но губещ своята вяра заради злото, творимо от някой друг, прави грешка. Не вярата го напуска; неговите временни съмнения са предизвикани от частичното вцепенение на един от центровете на мозъка вследствие на неговата груба употреба. По същия начин, както част от ръката или крака може да изтръпне от повторни външни удари, така и този център не се отзовава на зова на вътрешния човек. Но такова повреждане на центъра не трябва да се счита за необратимо. Или в смъртния час, или при някаква неочаквана голяма радост това вцепенение ще премине и човек с удивление ще забележи, че произнася нещо като: “О, мой Господи и мой Владико” или “Благодаря Ти, Господи!”

Човекът, приучил своя ум към неверие чрез четене на атеистични трудове или поддал се на влиянието на така наричаните “свободомислещи” - а в действителност най-жалки роби, е отслабил своята воля, подчинявайки я изцяло на силата на отрицателните мисли и внушения. Такъв човек заслужава далеч по-голямо съжаление от всички останали хора, тъй като той е тръгнал по пътеката, водеща към погибел. Извън Бога няма живот и на човека е предоставен свободен избор - дали той иска в крайна сметка да придобие живот или смърт.

Признаването и приемането на висшето “Аз”, идващо при изучаващия философия след като той е преминал периода, наричан от него атеизъм, е следствие на опитите на душата да доведе низшето “аз” до близко общуване с Божеството, тъй като Бог и висшето “Аз” са единни. Терминологията, прилагана по отношение на висшето “Аз” от различни тълкуватели на религията и философията е дала повод за голямо объркване.

Ако учениците можеха да запомнят една голяма истина, това би ги пренесло невредими през многото бързеи на съмнението и неверието. Тази истина се състои в това, че най-високото понятие на всеки човешки ум е понятието за някакъв един или няколко аспекта на Божеството. И няма особено значение дали човек нарича тази идея Бог, Брахма, Йехова или висше “Аз”, – във всеки случай това е признание на Висшето, където и да го постави той - дали вътре, дали извън своето физическо “аз” или и тук, и там. Това висше “Аз” знае, тъй като то е и Знанието, кога и какъв Негов аспект с нуждае от познание. Колкото по-съвършено е това познаване, толкова по-пълно е отъждествяването или единството, на човешката воля с Висшата Воля и толкова повече мъдрост, знание и мощ получава индивидуалното *его*. Колкото по-скоро човекът осъзнае, че във Вселената съществува само една активна Воля - Волята на Бога и че от правилната употреба на тази Воля зависят неговата сила и мощ, толкова по-бързо той ще достигне до овладяването на своето божествено наследство.

НА КОГО ИСКАШ ДА СЛУЖИШ?

НАСТАВЛЕНИЕ 185

През цялото двадесето столетие отново и отново, от уста на уста, писмено и в символи се повтарят отричаните от неизброимо количество хора от всички страни и наречия пламенните слова на Този, Който е знаел за какво говори: "Вие не можете да служите на Бога и на Мамона". Но даже и сега истинският смисъл на тези думи така и не е разбран от никого, освен от немного избрани на земята. Хората ги отнасят единствено само към средствата за обмяна, към златото и среброто, към стадата, земите и домовете, където Мамон се е утвърдил само в човешките владения. Но Този, Който е произнесъл тези думи, е влагал много повече от това, което сега се подразбира от човека под материално богатство. Мамон! Звяр! Наистина в днешната епоха тези думи са взаимозаменяеми и думата "звяр", означаваща низшето "аз" на човека, съответства на това, което Великият Учител е подразбирал под Мамон. Човек не може да служи на звяра вътре в себе си и в същото време на своето висше "Аз", на своя Бог.

Демонът би убил висшето "Аз", ако имаше тази сила.

Лъжец, предател, убиец - ето само някои синоними на егоизма и похотта: такова е това низше "аз", изкусителят на странника, отправил се да търси пътя на Мощта.

Ако човекът иска да достигне звездите, той трябва да върви по самотния път. Звездният път е път на самотата. Наистина, благословен е намерилият поне една душа, която, независимо от всичко, ще тръгне с него по същия този път. Но уви, твърде често той преминава покрай такава душа, без да я забележи и, може би даже със студено презрение. Въжделение или невежество го спират на самия праг на достижението, докато той, слушайки изкусителя, се старае да се изкачи на едно стъпало по-горе от това, на което той в действителност е. Но той няма да успее да направи това и затова трябва да чака да бъде изковано още едно звено между звената на тази верига, която би го съединила с неговото друго "аз". Или, намерил това друго "аз" и отправил се по-нататък по пътя, той среща събудил се от сън демон във вид на земна власт или гордост, и ето че зверската мощ, мощта на Мамона го надвива и отново го отхвърля от пътя.

Този звяр среща или издебва човека по време на всяка негова спирка по Пътя. И докато неговите крака не бъдат обути със сандалите на Самопознанието; докато неговите ръце не започнат да се опират на тоягата на "истинското Безпристрастие", той няма да може безопасно и уверено да премине по Пътя към дома на своя Отец и да чуе как Той ще му каже: "Добре сторено, сине Мой, Звярът е убит".

ЕГОИЗЪМ VERSUS ЕГОЦЕНТРИЗЪМ

НАСТАВЛЕНИЕ 186

Нима семето на растението се опитва да сформира листа, за да привлече от въздуха необходимите елементи за хранене на корените или цъфтене и да произведе нови семена преди да израстне стъблото, придържащо тези цветове и

листа? Нима разумните родители задължават детето да завърши курса на колежа преди да се развие неговият ум и то да може да разбере поне един предмет от този курс? И все пак много хора се опитват да постигнат също толкова неразумна, непрактична и неестествена цел, каквато би била целта на такова семе или на такива родители. Подобни действия биха довели до противоестествен резултат поради следните, сред много други, съображения: първо, заради отсъствието на функции, посредством които необходимата храна - физическата или менталната енергия - би могла да се доставя отвън, за да се даде възможност за разкриване на обвивката на тази клетка или молекула и да се позволи на това, което е затворено в нея, да излезе навън; второ, поради отсъствието на възможност да се поддържа растежа на това, което ще излезе навън докато не бъде осъществена божествената цел на тази клетка, заключаваща се в развитието на ново семе или клетки.

Ако би могло да се постигне която и да било от тези цели, в резултат би се получила чудовищна аномалия, неспособна за изпълнение на Божественото предназначение. И в никакъв друг случай тази истина не е толкова очевидна, както при прекомерно развития егоцентризъм в характера на мъжа или жената. Семето, лежащо в основата на качеството егоцентризъм, е "егоизмът" или индивидуалността, независимо от общоприетото определение за тази дума, тъй като *егото* е духовното семе на индивида, съзнанието "Аз съм".

Качеството Смирение има известно съответствие със стъблото на растението или ствола на дървото. Това е напълно незабележима сила, представляваща истинската подкрепа и основа на храненето на по-явните черти на личността. Истинското смирение е абсолютно необходимо за духовния растеж. Прекомерно развитото качество егоцентризъм и съответно недоразвитото качество смирение винаги е много забележимо в лидерите на тълпите. Недостигът на истински знания, несистемното четене, посещаването на определени лекции и курсовете по интелектуална гимнастика - всичко това възпитава в такъв вожд ярък егоцентризъм. Нормалното развитие и правилното съотношение между егоизма и смирението - при равни други условия - подготвя за истинско водачество, но такъв човек обикновено не бърза да се провъзгласи за лидер. И освен ако от другите не произлезе определен призив, той избягва всичко, което може да способства за неговото придвижване в първите редове. Неговото осъзнаване на своите собствени недостатъци е дотолкова остро, че да се окаже висшестоящ в очите на своите събратя за него действително е тягостно.

Егоцентрикът има шанса да отвори кутийката с Божествени скъпоценности и да оцени стойността на съкровищата в нея не повече, отколкото пилето може да оцени стойността на подноса със скъпоценности на прозореца на бижутерския магазин.

Като един от примерите за прекалено развит егоцентризъм може да послужи бъбривецът, събрал на ъгъла на улицата тълпа и критикуващ управляващите власти. Той по-скоро никога не е чувал нито за политическа икономия, нито за история на нацията, нито за действието на цикличните закони или за неизбежните следствия на кармичния закон; и той може да бъде притиснат до стената от своята собствена некомпетентност или пък небрежност. В резултат на неговото екзалтирано бъбрене и празнословие много хора възможно ще бъдат докарани до побесняванео вместо опит да намери някакво действено средство за това, което

може да е ментална или нравствена болест, той призовава тълпата да прехвърли своето чувство върху някой човек, който заема влиятелен пост, но който по всяка вероятност е също такава жертва на обстоятелствата, обкръжението и неправилните методи на възпитание и образование. Можем да приведем още по-позната ситуация от всекидневния живот. Егоцентрикът - глава на семейство, е неспособен да се утвърди сред съслужителите, но убеден в това, че той е невярно разбрана и недооценена жертва на тяхното невежество, превръща своя дом в място за мъчение за жена си и децата. Той ги тормози със своята сурова власт, постоянни претенции за тяхното доверие, безкрайна критика на техните думи или постъпки, напомняния за техните мними слабости, а също и ги плаши с нещастията, които ще се стоварят върху техните глави заради недостига на уважение, почитание и внимание към неговата персона. В действителност неговото семейство постоянно наблюдава неговата нищожност при сравняването му с другите, недостига на самоконтрол и твърде ограничените представи за много неща. Всичко това е дотолкова очевидно, че независимо от действителната любов към него, в неговите домашни постепенно се надига такова чувство на презрение към неговата ограниченост, такова неуважение към неговите наставления и забрани, че в края на краищата в тяхната душа се ражда нещо близко до ненавист, подтикваща да избягат колкото може по-надалеч и повече никога да не го видят.

Давайки тези илюстрации Аз съвсем не възнамерявах да отнеса своите забележки и аргументи единствено само към мъжкия пол, тъй като те еднакво се отнасят и към жените, и стават с всеки ден все по-нужни, тъй като те, бидейки съвсем неподготвени, постепенно заемат позиции, принадлежащи по-рано само на мъжете. Някои качества, които особено активно проявява именно този пол, правят жените - глави на семейства и различни предприятия - трудно поносими за тези, които се намират в тяхно подчинение. Особено това се отнася до дребната завист един към друг, която у мъжете се среща достатъчно рядко. Мъжката завист като правило има по-широко поле на приложение. Но всички тези явления са само примери. А това, към което Аз се старая да насоча вашето внимание, - това е умението да оценявате характера по достойнство, вместо да отстъпвате на негативните сили на надценяване или недооценяване, без да се опитате да изведете съответстваща оценка на истинското положение на някого върху ска́лата на живота. Тази способност не може да бъде придобита дотогава, докато самодоволството и егоцентричната гордост преобладават над качествата, позволяващи да се произнесе честно и справедливо съждение. Съществува само един способ за достигане на тази цел - възпитаване на привичката да се търси и намира голямото и съвършеното в най-малкото както в изкуството, науката, природата, така и сред скромните, незабележими, стоящи настрана хора и неща в живота.

Когато вие напълно осъзнаете дълбоката истина, че невидимата молекула може да се състои от безброй по-малки частици, вие ще се отнесете с по-голямо уважение към тези неща, които сега са скрити от вашия поглед, тъй като всеки такъв подраздел е способен да породи енергия несравнимо по-мощна от тази, която се поражда от цялата маса, част от която той се явява. Атомът притежава мощ напълно достатъчна, за да изведе нашия свят от неговата орбита, ако способността и умението той да бъде управляван бяха във властта на човека, чиято троичност на

действието - желание, воля, ум - би се оказала достатъчно развита, за да събуди тази енергия от полусъзнателното състояние и да направлява нейното движение.

Ще дойде време, когато човекът няма да зависи повече от многото груби форми на енергията, които сега значително ограничават неговите действия. Ще настъпи ден когато той ще разбере, че много слоеве или нива на материята, засега не позволяващи му да проникне в сърцевината на някоя форма на живот, в действителност са илюзии и че те могат да се разсеят със средства, които той притежава, обаче не може да приложи поради тяхната простота, а също и заради неговото сегашно пренебрежение към качествата, които единствено позволяват да се осъзнаят и приложат тези средства.

Мъжът или жената, които ви ласкаят, подхранват вашето тщеславие и ви възхваляват не според заслугите, са вашите най-лоши врагове, тъй като - независимо дали осъзнавате това или не - те раздухват вече съществуващата у вас гордост и самомнение и по този начин подготвят пътя за утвърждаване на вашето низше “аз”.

Постарайте се честно и открито да погледнете в душата си, за да осъзнаете качествата, принадлежащи на вашето низше “аз” и да придобиете контрол над тях. Разбира се, тази задача не се решава бързо, но вие разполагате за нейното изпълнение с Вечността. Затова не допускайте това, което може да ви задържи от първата крачка, иначе даже тази Вечност ще бъде твърде кратка.

ДИСОНАНСЪТ

НАСТАВЛЕНИЕ 187

При изучаване на музиката в Щаб-квартирата се обсъждаше темата за дисонанса, която предизвика такъв дълбок интерес, че беше счетено за целесъобразно да се излее колкото може повече светлина по този въпрос. Затова, когато се предостави възможност, на Учителя бяха зададени следните въпроси, на които Той последователно отговори във вид на наставление, изцяло предоставено тук заедно с коментарите на Главния Пазител.

1. Какво е това дисонанс?
2. Притежава ли той полярност?
3. Какво е неговото въздействие върху качествата?
4. Явява ли се той в крайна сметка добро или зло?

Дисонансът задава ключовата нота за разединяване на атомите на конкретна субстанция. Божественият Закон прилага силата на дисонанса, за да превърне едно състояние на субстанцията в друго. Вие можете да постигнете пълно разбиране на проявите на дисонанса само по пътя на изучаването на неговите въздействия върху обективните форми, върху хората и предметите. Именно в зависимост от целите, за които той се прилага, се определят неговите благи или вредни аспекти, а също въздействието му върху различните качества.

Дисонансът превръща хармонията в неблагозвучие, любовта - в ненавист, мира - в битка. Хармонията в музиката може да приспи ума и тялото с лъжливото чувство за безопасност, а дисонансът, напротив, ги подбужда към действие. Крайният резултат на такова действие може да бъде както напълно нежелан, така и право противоположен. Поради това вие не можете с успех да определите какво съдържа в себе си дисонансът: хармония или пък дисхармония, добро или зло.

Дисонансът е сила, тоест преминаване на едно състояние на енергията в друго. Хармонията е състояние на съзнанието. Дисонансът може да превърне дисхармонията в хармония, но тъй като дисхармонията също може да бъде състояние на съзнанието, то то в значителна степен е подложено на влиянието на дисонанса.

Достигайки до границите на своята гама, тоест края на триединното действие, дисонансът може да измени посоката на своето действие с противоположна; позитивният аспект на неговото действие може да заяви за своята цел и да се върне в своята изходна точка. И тогава от този момент той може да превърне дисхармонията в хармония, хармонията - в любов, а любовта - в единство, завършвайки по този начин линията на неговото приложение в течение на обективния цикъл.

Сам по себе си не притежаващ тон, той може да бъде приложен в качеството на ключ към някой тон или нота. В определени периоди на Манвантарата, когато е особено активен положителният аспект на силата, разрушителният и разлагащ аспект на действието разкъсва, така да се каже, своите окови и се устремява към тези фази или планове на Вселената (или на някой от нейните светове), които са достигнали своя апогей - висшата точка на спиралата на развитие; и тогава Божественият Закон използва дисонанса, за да разложи на части старите форми, което продължава дотогава, докато не настъпи новият период на цикъла на спиралата, по време на който действието отново се сменя с противоположно, насочено към реконструкция и интеграция на същата тази първична материя, в която това действие се извършва, материята, която, ставайки към този момент изменчива и подвижна, се насочва от това състояние към създаването на определени форми.

Сам по себе си дисонансът не означава нищо. Той може да бъде проявен само при неговото приложение. Даденият период на тази Манвантара предоставя поле за действие на освободилите се сили на дезинтеграция и дисонансът играе колосална роля във всички области на живота и дейността.

Ще илюстрираме природата и предназначението на дисонанса по следния начин:

Божественият Закон (Бог в действие) повелява, произнасяйки "Думата на Творението", тоест задава ключовата нота - честотата на вибрациите. Ако тази заповед противоречи на съществуващите по-рано условия, а промяната въпреки това трябва да се случи, то в пределите на тази сфера, ограничена от състоянието на хармония и равновесие на предишните условия, същата тази сила или енергия, която служи за извършване на тази промяна, би се оказала негативната противоположност спрямо това неутрално и хармонично състояние и би го изменила, превръщайки го в дисониращо и дисхармонично.

Божествената Заповед би прозвучала като ключова нота за изменение на вибрационния пулс на това състояние, тоест би понижила честотата на действащите по-рано вибрации и това, което би произвело тази промяна, би било и сила на дисонанса. Същата тази сила, която е била предизвикана от провъзгласяването на Указа и Божествената цел. Способът и средствата за изпълнение биха действали едновременно.

В течение на този период от всеки Велик цикъл, когато силата на дисонанса е най-активна в изкуството, музиката, литературата, изобретенията, в националния и семейния живот, във всички области се наблюдава усилена тенденция към рушене на старите форми, сериозни разногласия и търкания. В религията това се проявява в загубата на вяра и във все по-нарастващо съмнение, в сферата на управление - в масови беззакония, а в земната кора - в зачестяване на вулканичните и сеизмични явления.

В друг, последващ период на същия цикъл, всичко може да се измени в противоположна посока. Ще се надяваме, че осъзнавайки разликата между дисхармонията и дисонанса, човечеството ще се научи да прилага силата на дисонанса за благо, а не във вреда, както това често се върши сега.

КОММЕНТАРИ

Доколкото Аз разбирам, термините "дисонанс", "хармония" и "дисхармония" са употребени тук в по-обобщен и в по-широк смисъл от този, в който те обикновено се прилагат. Думите "дисонанс" и "Сатана" могат да бъдат до известна степен взаимозаменяеми.

Луцифер, или Сатаната - светлият ангел, изгонен от Небесата заради неговата гордост и непослушание, донесе на човешката раса мъка и страдания. Обаче в крайна сметка неговата постъпка даде на човека възможност да достигне в своето развитие до по-високо състояние, отколкото това би било възможно при други обстоятелства.

Ако се приеме тълкуването на Учителя за целта и крайното следствие на силата, наричана дисонанс, то тази цел и следствие ще се окажат практически същите като тези, за които е казано, че те са цел и крайно следствие на действията на Луцифер, а именно разлагане на материята и рушене на всички остарели форми на живот.

Думата "хармония" в обичайната ѝ употреба сочи към божественото или хармонично състояние, което може да бъде унищожено от дисонанса - Сатаната и което може да бъде също пресътворено от противоположния полюс на същата тази сила - консонанса - в определени периоди от време; и това трябва да бъде изпълнено посредством самите закони на неговото битие, тъй като Сатаната в крайна сметка се явява и добро, и зло.

Той (или дисонансът) променя хармоничните условия в живота на хората в дисхармонични, подбуждайки ги към неподчиняване на повелите на Бога, обаче, съдържайки в себе си и природата на Христос, той трябва да измени тези условия към обратни.

В същото време, когато мнозина се противят на идеята за синтез на Христос и Сатаната, дошла от някои по-древни философии, за съзнанията на други още по-

неприемлива е идеята за успешното противопоставяне на Сатаната на Бога или на някоя по-малка същност.

Думата "хармония" в смисъла, в който тя се употребява в музиката, включва в себе си понятията съзвучие, консонанс, дисонанс и дисхармония, но като показатели за космическото състояние на съзнанието, енергиите или силите, тези думи не се намират в същото съотношение едно към друго.

Говорейки окултно, хармонията има своето съответствие в "Тройния Ключ" - Атма-Буддхи-Манас. Тя включва в себе си всичко това, докато не настъпи диференциацията. Буддхи-Манас в диференциацията има полярност и консонансът и дисонансът точно съответстват на тези полярности на Буддхи-Манас, при което Буддхи синтезира, Манас анализира.

При диференциациите, или проявленията, съзвучието и дисхармонията представляват състояния на енергията или на съзнанието, а консонансът и дисонансът - на полярностите на силата, прилагана от кармичния и цикличния закон с цел привеждане на субстанцията с по-ниски вибрации в хармонични или пък дисхармонични състояния в зависимост от периодите на Манвантарата, в които тази сила се прилага от божествения закон.

На възходящата дъга на всеки цикъл ще преобладава положителният полюс - консонансът, докато на низходящата най-активен е дисонансът.

Макар Учителят в своето наставление да не е използвал думата "консонанс" е напълно ясно, че тя се определя като "положителен аспект" на силата на дисонанса. Трябва да се разбере, че Учителят прилагаше тези термини не само във връзка единствено с музиката, но и в много по-широк и висок смисъл.

Главният Пазител

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ВЪПРОСИ, ЗАДАДЕНИ НА УЧИТЕЛЯ

1. Можете ли да потвърдите моите коментари за дисонанса, за да ги включите като част във Вашето наставление?

2. Може ли думата "интерсонанс" да отрази понятието за вместване на полярностите - на дисонанса и консонанса?

Главният Пазител

ОТГОВОРИ

1. Ако на учениците е по-близка екзотеричната интерпретация на думите, описващи космическите сили, от дадената Ви езотерична, то това трябва да се обсъди. Що се отнася до езотеричната гледна точка, тук Вие сте абсолютно прави.

Дадените от Мен наставления по отношение на дисонанса нямаха за цел съгласуване с термините на музикалната композиция, а по-скоро се отнасяха до космическите сили. Въпреки това обичайната употреба на представките "дис" и "кон", разбира се, трябва да означава противоположности.

2. Вашият брат намери твърде удачното определение "интерсонанс", указващо неутралната зона между полярностите на дисонанса и консонанса. Този термин е приложим към тази област на Светлината на вътрешния план, от която

всъщност дисонансът и консонансът се диференцират, тоест се манифестират; същото се отнася и за хармонията и дисхармонията в Моята интерпретация.

Енергиите, проявявани на физическия план като светлина и звук, на вътрешния план са единни.

ВОЙНА И МИР

НАСТАВЛЕНИЕ 188

Крачка след крачка, през невероятни мъчения и страдания човешката раса еволюира, приближавайки се към това стъпало, когато тя повече няма да допуска отнемане на човешкия живот. И като краен резултат от такава еволюция се променят всички нива на материята, съставляващи физическия план. Но тези изменения не могат да завършат в течение на манифестацията на Петата раса. Всички космически възможности трябва отначало да възникнат в ума на расата като идеали. Идеалите за всеобщ мир, свобода, любов и хармония, сформирали се в съзнанията на най-развитите нейни представители, ще бъдат доведени до край едва в следващите векове. В наше време, както и във всички предходни векове, краен резултат от живота и ученията на Синовете на Мъдростта представляват всички висши идеали, каквито само може да достигне човечеството и тези учения винаги се дават отначало на група избрани неофити или ученици, цял век преди да стане възможно да се проявят на физическия план идеалите, които ще бъдат изработени в резултат на напрегнатите усилия на такава група. В сравнение с другите, Месианският цикъл се отличава с по-ускорен растеж и даже с осъществяване на висшите идеали, което ние сега наблюдаваме, тъй като докато от една страна протича рязко нарастване на това, което обикновено се нарича зло, то от друга страна има място съответстващ растеж на усилията да се утвърдят добродетелта и справедливостта във всички сфери на живота. Идеалът за установяване на траен мир между всички народи на Земята, който все по-активно завоюва най-прогресивните умове, представлява резултат от ученията на една единствена група ученици в течение на последния Месиански цикъл. Обаче мирът не може да бъде постигнат дотогава, докато не бъдат изпълнени повелите на кармичния закон, тоест не бъде изживяна кармата, сътворена както от отричането на тези учения от въплътените в това време маси, така и от тяхното осмиване в следващите векове.

Трябва да се помни, че доколкото различните раси и подраси могат частично да се припокриват, същото се случва и с кармичния закон. Относително казано, само неголям дял от расовата или националната карма се изкупва напълно в течение на цикъла, в който тя се е зародила. Резултатите както на добрата, така и на лошата расова и национална карма, създавана в днешната война, частично ще преминат върху някои от първите подраси на Шестата раса, за да бъдат изцяло изкупени от нейната Трета и Четвърта подраси, когато ще настъпи друг Месиански цикъл и върху човечеството ще падне цялата неизживяна карма на предишните раси. И тогава под изпитващите сили на тази висша точка на развитие, каквато само може да достигне расата, ще бъде преминато последното изпитание на човечеството преди придобиването от него на своето Божествено Наследство - Майсторството. Обаче възможността да се избегне действието на кармата в

настоящия цикъл не трябва да служи за високоразвития човек като подбудителна причина да се въвлича в сегашната касапница. Встъпвайки в редовете на нейните участници той трябва, ако това е възможно, да има по-висок мотив от желанието да се избегне кармата. Да се оправдава войната на една нация с друга или пък на човек с човека може само в случая, когато от това зависят животът и безопасността, собствените или нечии други, и такъв мотив е ЗАЩИТАТА.

Не толкова отдавна голяма част от негативната карма, за която сега се разплаща настоящата раса, е могла да бъде погасена с други способи, а не с тези, които са ускорили съвременната световна криза. Но хората не са слушали и не са се подчинявали на предписанията - не, по-скоро молбите на Посветените и Пророците на Великата Бяла Ложа, звучащи в предишното столетие, а също и в цикъла, който е приключил в 1898 година, не оставяйки на кармичния закон друга алтернатива, освен тази, която е достигнала кулминационната точка в обхваналата сега целия свят борба. Но това не означава, че от висша духовна гледна точка, в която духът и материята са единни, войната е винаги оправдана и справедлива. Неофитът на Бялата Ложа трябва да бъде предпазлив, той трябва ясно да различава кога говори от (за) своята собствена позиция и кога - за позицията на Храма на Човечеството. Дали той ще взема активно или пък пасивно участие във войната, неговите действия като отделна личност трябва да се определят от мотива и дълга, без да се взимат предвид крайните резултати от неговата постъпка. И ако той е убеден, че животът и безопасността на неговия народ или на друга, изобилстваща с раси на човечеството нация е под заплаха и негов дълг е да вземе активно участие в тяхна защита, той не трябва да се смята за изменящ на принципа, както не трябва да се счита за изменник на своята раса човекът, който вижда своя дълг в друго направление. Един човек може да бъде по-велик - в духовен смисъл, - от друг именно поради чистотата и безкористността на своя мотив и на жертвите, които той може би е призован да принесе. Именно заради своето висше “Аз” той трябва да устои или, напротив, да падне. Но каквото и да е било неговото лично действие или мотив, подбуждащ към действие или пък към бездействие, той няма право да създава объркване по основния въпрос, заявявайки, че това общество, част от което той се явява, общество, основано на принципа на братството, независимо от националността или някакви убеждения, не може да се счита за абсолютно справедливо, ако то не одобрява мотивите на неговите действия, или пък в зависимост от случая, бездействия. Той е напълно прав от своя гледна точка, обусловена от мотива, от който той се е ръководил; обществото пък е право от гледна точка на единния общосветовен принцип. Съществува дълбока пропаст между общосветовния и личния такъв, и наистина е мъдър човекът, който може да я запълни с това, което е правилно и справедливо от гледна точка на духа.

По силата на огромната отговорност, приемана върху себе си по въпроса за отдаване на проводника, свързващ въплътеното *его* със света на материята, опитвайки се да оправдае това, което за неговото съзнание представлява духовен принцип, мислещата същност - човекът - трябва да бъде много внимателен и предпазлив. В противен случай мислевълните на другите хора с такава сила атакуват неговото мислене, че неговото обръщане към своето висше “Аз” ще бъде по-скоро въпрос на някоя друга личност (или личности), отколкото собствен, а

полученият отговор - непосредствено в думи или чрез впечатление - ще се отнася в голяма степен към този, който е повлиял на неговия ум.

Възможността за такова влияние зависи много от единството на човешката раса, тъй като колкото по-близо е до духовните планове, толкова по-осезаемо става за душата единството на расата. Затова отговорността на човека, доброволно подчиняващ се на влиянието на другите, когато е трябвало да бъде прието някакво важно решение, е също така огромна, както и отговорността на този, който насочва някакви мислевълни, за да повлияе на това решение. Например мислевълните на присъстващите, в случай на дело за убийство, могат да повлияят на решението на съдията и заключението на съдебните заседатели далеч по-силно от всички свидетелски показания. Негативното състояние, в което и съдията, и съдебните заседатели неизбежно ще изпаднат в резултат на продължителното напрежение, ще отвори вратата за такова влияние. И ако при това между двама души съществува ток на взаимно въздействие, то опасността от допускане на противозаконно влияние нараства. Затова когато се взема някакво важно решение е необходимо да бъдете твърде внимателни.

ВСЕЛЕНСКИЯТ ЗАКОН

НАСТАВЛЕНИЕ 189

Вселената се разширява в началото на Маха-Югата или на Великия Век под огненото дихание на Духа-Отец и се свива в края на този Период под диханието на Субстанцията - Майка. Степента на разширяване и свиване се задава от божествения импулс, изхождащ от центъра на целия живот. Всеки атом във всяка Слънчева система също се разширява и свива в съответстващо съотношение в своята сфера на действие при изгрева и залеза на слънцето, и този процес зависи от импулсът, изхождащ от слънцето, когато то се намира високо над хоризонта, и така се случва във всяка точка на всяка планета, принадлежаща на дадената Слънчева система.

Когато човекът с помощта на изкуственото осветление превръща нощта в ден за развлечение или пък за тежък труд, в резултат той неизбежно ще страда, тъй като това противоречи на законите на природата. При залеза на слънцето физическото тяло изпада в една или друга степен в коматозно състояние, тъй като в неговите атоми започва да действа енергията на свиване. И ако човек противопоставя своята воля на управляващия движението закон на природата във времето, когато неговото тяло е подчинено на съкращаващите сили на слънчевия цикъл, то той извежда цялото си тяло от състоянието на хармония. В такъв случай силите на привличане и отблъскване встъпват в неговото тяло в борба и всяка от тях се старае да надвие другата. В резултат нито една от тях не може да изпълни своите естествени функции, вследствие на което се разхищава огромно количество от енергията на сцепление, или от съединяващата сила, изхождаща от сърдечния център при естествената циркулация на жизнените токове. Движението на жизнените токове, съдържащи енергия на разширението, се затруднява и клетките се лишават от възможността да растат и да се развиват, вследствие на което в

техните ядра започват процеси на израждане още преди да завърши жизненият цикъл, предназначен за въплътеното *его*.

Същите тези закони управляват всички форми на организирания живот в по-голяма или по-малка степен в зависимост от съвършенството или несъвършенството на конкретното организирано общество, независимо дали то е създадено от божествената или от човешката воля. Ако съставните части на обществото - членовете на някоя организация, създадена от човека, - се ориентират към нощната, тъмна страна на своята природа (вследствие действието на низшия разум с цел да се възпрепятстват функциите на висшия разум), то дневната, светла страна, символизирана от организиращата централна точка на обществото, съответстваща на слънцето, или обединяващата сила и енергия на сцепление на тази централна точка не може повече да проявява същата мощ, и енергията на разширяване на това общество секва, а неговият растеж спира.

Неусвоили действието на естествения закон или пък оставяйки своето знание в в забвение, болшинството от изучаващите философията, изпратена от Нас на Запад чрез Е.П.Блаватска, позволиха на качествата на низшия разум да завладеят функциите и атрибутите на висшия разум. Те насочиха токовете на подозрителността, егоистичния интерес и разколническите настроения към главния сърдечен център, тоест към назначения представител на Посветените, и я лишиха от жизнените сили на съчувствието, разбирането и надеждната подкрепа, от които зависеше делото на нейния живот. Що се отнася до самите тези ученици, то тя вече не беше в състояние да запази действието на тези токове на силата, които бяха изпращани от Бялата Ложа за тяхна полза, тъй като те загубиха силата на притегляне, привличаща към тях тези токове, и попаднаха под чуждо влияние. Доколкото всичко това е самата истина, трябва да се замислите над това, че не може да има съвършен постоянен проводник за предаване токовете на Ложата докато не бъде образувано подходящо ядро от обединени, строго подчиняващи се на закона хора; нуклеус от ученици, които трябва да се грижат за своето собствено развитие и развитието на расите на Земята, стараейки се да обуздаят гореспоменатите качества на низшето „аз“, за да дадат възможност на атрибутите на висшия разум да въздействат на техните естествени, природни сили и по такъв начин да осъществят разширяването на обществото.

Със завършване на образованието на такова общество въпросът за достойнствата, способностите и мощта на избрания център, или проводник, се решава от само себе си. Обществото извън всякакво съмнение знае, че то е получило от Посветените именно това, което му е било нужно, благодарение на своята устременост и преданост, и сега неговото развитие зависи от неговото собствено поведение по отношение на главния сърдечен център.

Отвърналият се от Е.П.Б. и от нейното наставничество човек едва ли може да стане искрено предан на представител на Ложата и в наши дни, тъй като той не би успял да отработи кармата на своето оскърбително поведение за такъв кратък срок, все още бидейки въплътен в тяло [Е.П.Блаватска си е отишла от живота през 1891 г. Във времето, когато се е давало това Наставление, много от нейните последователи са били още живи. (Бел.ред.на руското издание)], освен чрез такива свръхчовешки усилия, на каквито обикновеният човек едва ли ще се реши. Това

обяснява и жалките неуспехи на толкова много ранни ученици и техните постоянни мятания от една страна на друга.

НЯКОИ ОТ ГЛАВНИТЕ ПРИЧИНИ ЗА НЕУСПЕХИ В ОБЛАСТТА НА ОКУЛТИЗМА

ОТ УЧИТЕЛЯ К. Х.

НАСТАВЛЕНИЕ 190

Безспорно Ние претърпяхме неуспех в това, което се отнася до успешното създаване на голямо общество във вида, както то беше замислено от Посветените от Бялата Ложа, когато Те изпратиха Своя представител в западния свят. (Става дума за теософското общество, основано през 1875 г. в Ню Йорк от Е.П.Блаватска по непосредствено указание на Учителите от Бялата Ложа. Основните цели на тази организация Учителите виждаха в установяването на всемирно братство на хората без разлика на раса и вероизповедание, а също и в запознаването на хората от Запада с основите на езотеричната философия на Изтока – Бел.ред.на руското издание). Причините за този неуспех бяха следните: на първо място, нездравото развитие, неподкрепено от знание, на егоцентризъм сред първите последователи на Религията на Мъдростта; на второ място, значителното увеличаване броя на подражателите на истинските Посветени и естествената реакция, последвала след разобличаването на мошеничеството на такива подражатели; на трето място, лъжливите изявления за лично ръководство от Учителите от страна на самозаблудени или честолюбиви хора; четвърта причина е невярността към клетвите на ученичеството и произтичащото оттук презрение от страна на тези, които преди са считали такива формално признати ученици като пример за подражание; петата причина са лъжливите поучения по въпросите на пола; и последната, но съвсем не маловажна - това е армията от самохвалковци, които разпространяваха вести за личен контакт с Учителите, в които по съответен начин се превъзнасяше мъдростта и достойнствата на самохвалкото и се порицаваше твърде недостига на духовно разбиране в неговите слушатели. Всичко това предизвикваше подозрение по отношение на истинските ученици на Учителите и против тях бяха насочени враждебни токове сила, което сведе до нула техните напрегнати усилия по разясняване и разпространяване на ценните наставления на Религията на Мъдростта за претърпелия тежки родилни мъки свят.

Това, което трябваше да стане към днешно време най-значително и най-действено усилие за Общото Благо, се превърна в разнородна смес от малки култове, всеки под водачеството на някакъв псевдоокултист, неспособен за изпълнение на дадените на своите последователи обещания. В редки случаи сред тези групи можеше да се намери истински чела на Учителите, който се стараеше да постави край на разпространяваните там еклектични или глупави учения. И от всички врагове, обкръжаващи такива истински ученици, никой не беше способен да причини толкова много вреда по отношение на окултизма, както

гореспоменатите самохвалковци, които със своите претенции за високо развитие и постоянно наблюдение от "личен Учител" възбуждаха силно чувство на завист или пък на униние поради толкова очевидната разлика между такъв „избраник" и неговия бивш ученик, който в края на краищата изпадаше в отчаяние или отвращение към всичко, което носи названието окултизъм. Човекът, преживял нещо подобно, до края на живота си не е способен да се възстанови от шока, разтърсил неговото вътрешно естество, и очевидното незнание на причините за отдръпването на предишните последователи е най-безнадеждната особеност на заблужденията на тези самоизмамили се самохвалковци.

Във всяко религиозно движение съществуват лъжепророци, измамници и лъжци, но нито едно от тези движения не предоставя такива удачни възможности за самохвалство като обществото на изучаващите окултизма.

И ако в случая с гореуказаните движения истината в края на краищата възтържествува и измаменият успее да ги оцени по достойнство, то в случая със съвършено подтиснатия и отчаян ученик на окултизма на последния ще бъде твърде трудно да се възстанови и да се върне към предишното състояние на увереност, тъй като в неговия ум постоянно ще се въртят заявленията на самохвалковците. Такъв ученик е достатъчно осведомен за някои факти на психическото развитие за да разбере, че подобни претенции в случая със самохвалковците понякога могат да бъдат оправдани, но в същото това време неговото висше „Аз" се опитва да го убеди в тяхната нищожност. Вследствие на това неговият ум постоянно пребивава в състояние на смут и той повече не чувства увереност в аргументите както на едната, така и на другата страна.

Разбира се, за Учителите е твърде нерадостно да съзнават, че само малцина са останали верни на Ученията на Майсторите, дали на западния свят основните истини на Религията на Мъдростта. Но докато в много случаи имаха място неуспехите и огромната вреда, причинена на многочислени групи хора от невежите и егоистите, силата на главните положения на Религията на Мъдростта, такива като кармата, превъплъщението и Седемте Принципа на живота е проникнала в мислителните токове на света, което се потвърждава от промените, които протекоха) в науката, изкуството, литературата и религиите. Именно благодарение на този факт беше оказано много силно противодействие на възкръсването в наши дни на ортодоксалната философия, възпрепятстващо я да достигне до това най-низко равнище на жестокост, нечовечност и откровен сатанизъм, до които подобна вълна е достигнала в XVII столетие, когато знаменитите „Сини закони" са осъждали на изгаряне подозираните в магьосничество, хвърляли са в тъмница нарушителите на почивните дни (съботите) и са се отнасяли нечовешки към жените, осъдени за нарушаването на Седмата Заповед, без да споменаваме другите безброй престъпления против човечеството. Дори само това не позволява да се нарече работата на Посветените на Бялата Ложа неуспех в истинския смисъл на тази дума.

Завръщането на спиците на космическото колело към подобна точка на световната спирала е отговорно за тази вълна от антагонизъм, която се е вдигнала в днешно време срещу материализма и окултизма. Курсът, по който тази вълна поема, трябваше да се очаква. Тя ще изпълни своята работа и ще очисти пътя за възвратната вълна на Религията на Мъдростта. Въпреки това светът понесе

значителни временни загуби вследствие неспособността на много ученици на окултизма да се издигнат до предоставените им висоти, а техният неуспех на свой ред многократно усложни задачата за верните и преданите.

САМОЗАЛЪГВАНЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 191

Човекът, който избира от съобщените му факти или от чуждите мнения само това, което ласкае неговото самолюбие или му прави приятно впечатление, и напълно отричащ всичко, което го дискредитира, неизбежно ще търпи неуспех във всички свои сериозни жизнени намерения. Но дори най-суровият и честен критик едва ли ще може да оцени мотивите и следствията на постъпките на човека по-безпристрастно, отколкото това може да направи самият той.

Така както художественият критик трябва да застане на известно разстояние от картината, музикалния инструмент, певеца или скулптурата, за да получи възможност да оцени произведението на изкуството справедливо, така и честният критик на своите собствени постъпки или на постъпките на друг човек трябва да се отдалечи от обекта на своето внимание. Той не може да застане твърде близо, симпатизирайки им или обичайки другите, без да отъждестви в по-голяма или по-малка степен своето мнение с техните възгледи. Неговата оценка на мотивите и последствията на някоя чужда постъпка, какъвто и характер те да носят, ще бъде неизменно изкривена от тази близост. Известната отдалеченост е твърде съществена за безпристрастното съждение. По такъв начин човекът, желаещ да преодолее собствените недостатъци и да удържи победа над пречещите условия, трябва да притежава достатъчно трезв ум, за да претегли щателно чуждите мнения по отношение на неговите постъпки, колкото и оскърбителни да му се струват тези мнения.

Как може мъжът да се предпази от хитростите и коварствата на жената, която в негово присъствие се унижава до степен на нищожество проливайки сълзи за жестокостта на другите хора, но веднага щом той си отиде сменя езика си с жилото на ехидна ако той, надценявайки своята сила за разпознаване, не е в състояние да се вслуша в оценките на другите мъже по отношение характера на такава жена?

Как може жената да се защити от подлите действия на мъжа, който, за да постигне своето, лицемерно я удостоява с всички добродетели и атрибути на богиня ако тя си позволява да се убеди, че действително притежава всички тези качества и затова се явява дълбоко неразбрана мъченица вследствие лъжливото мнение на другите; докато в действителност тези други може би се стараят със своята честна критика да я предпазят от слабост и доверчивост?

Как може да се защити нацията, ако тя не обръща внимание на предупрежденията, подавани от дружеска страна за приближаването на опасен враг и отказва да се въоръжи поради това, че в своята самоувереност не може да осъзнае необходимостта от защитни маневри?

Между тези приведени от Мен крайности се съдържат всички степени на самозалъгване и за всеки човек в този свят сред тях ще се намери такава, която му подхожда най-много. Колкото по-силно той се придържа към свойствената му форма на самоизмама, колкото и незначителна да е тя, толкова повече шансове има да попадне в капан и ще са нужни немалко въплъщения, за да се измъкне от него. И

колкото повече той е тщеславен и изпълнен със самомнение, толкова по-настойчиво и по-енергично ще отрича наличието на подобна слабост в своя характер.

Вие можете да попитате: “Но ако това е така, то как да разберем за това? Как да се преборим с такива недостатъци?” Разбира се, това ще бъде нелека задача. Самозалъгването се създава и отглежда до чудовищни размери от “дреболии”, от най-малкото надценяване на себе си в течение на много животи и така също, както и в случая с другите лични недостатъци, то трябва да бъде изкоренено и унищожено с постоянни и упорити усилия. Качеството самозалъгване е най-неуловимата и дълбоко вкоренена черта на човешката природа, и когато се избавят от него, то сърцето кърви. Но доколкото то представлява сериозна пречка за всякакво развитие и придобиване на мощ, то душата като наблюдател на всички преходни феномени на живота трябва да бъде готова да понесе такова изпитание.

Затова колкото и дълбоко да се е вклинило това качество в съзнанието и колкото и да са уязвени гордостта, самоуважението или репутацията, приемете удара открито, независимо дали той ще дойде от враг или приятел, независимо дали ще бъде нанесен под формата на критика или ще ви накара самите да се досетите какво именно във вас е било уязвено и в каква степен сте заслужили тази критика.

С никакви аргументи вие никога няма да убедите вашия приятел, че той е несправедлив. Също така вие няма да убедите в това и врага, нанасяйки му ответен удар. За убеждаване в двата случая съществува само един път, а именно: да освободите своята собствена аура от всякакъв боклук, колкото и да ви е мил, и по такъв начин да станете победители на тази елементарна сила, която в днешно време управлява човечеството, вместо да бъдете нейни покровители, каквито сте сега.

“НЕГОВАТА ЛИНИЯ Е НАРУШЕНА”

НАСТАВЛЕНИЕ 192

Само посредством „линията на Бога“ - вярната и точна линия - може да се построи контур със съвършена форма; форма, която ще остава неизменна и постоянна.

Всяка физическа форма, или материален обект, изначално е била създадена по съвършен образец, съществуващ на ефирния план и в такава степен, в каквато човек е развил за себе си атрибутите на Бога, се определя и неговата възможност да възстанови всяка съответстваща линия, ако тя е била нарушена или изкривена в очертанията на физическото тяло или на някой друг негов орган. И ако такива черти не могат да се възстановят в точно съответствие с образеца, то независимо от това, което ви подсказват вашите чувства или очевидността, болният орган или тялото не може да се излекува в пълна степен. Фактът, че при лечението на болни органи могат да се прилагат математическите и геометрични закони не идва наум на обикновения човек, но Посветеният от Бялата Ложа ги използва за лекуване на поразените органи дотолкова, доколкото кармичният закон позволява това.

Съвършеният образец - първото отражение на формата - е неразрушим. Това е тази форма, запис за която ние намираме в Книгата Битие. Бог е създал човека по Свой образ и подобие. Тя е очертание на тялото на Душата. Обаче вторичното отражение на тази форма, съществуващо на един от низшите ментални планове, е подложено на изменения и доколкото физическото тяло представлява още по-плътно отражение на тази ментална форма, то линиите, извивките и ъглите на физическата форма трябва с точност да възпроизведат линиите, кривините и ъглите на менталната структура.

Тъй като само Учителят е в състояние разумно да представи контурите на съвършения образец, а също и подобните на него контури на менталния модел, то само той може с абсолютна увереност да определи доколко е нарушена или изкривена частта от някой контур и няма ли да нанесат още по-голяма вреда на поразения орган неговите опити да възстанови тази част.

Както белият маг умее да реконструира тези линии, така и черният маг притежава способност не само да ги създава, но и временно да ги разрушава или изкривява, предизвиквайки по такъв начин условия благоприятни за развитието на зародиша на болести във физическия орган, който съответства на тези линии и за който те по същество представляват основата на неговата материална форма. Но доколкото всяко зло е непостоянно и илюзорно, то черният маг не притежава силата да направи такива повреди вечни. Рано или късно, в това или в друго въплъщение, истинският образ отново ще отрази съвършения модел на менталния план и следствията на злото ще бъдат унищожени.

Способност да измени или изкриви това, което някога е било със съвършени линии, съществува в по-голяма или по-малка степен във всяко човешко *его*; но без съзнателно намерение и сила на волята такива изменения са много нетрайни, особено когато това се отнася до въздействие върху другите. Но ако разрушителните мислеобрази са концентрирани в дадено направление в достатъчна степен, то следствията могат да продължат много дълго, в течение на целия жизнен цикъл на личността.

Всички вие несъмнено сте срещали хора, притежаващи това, което в простонародната реч се нарича „точно око“, тоест способността да видят или набележат права линия, или да определят степента на кривината или големината на ъгъла на всяка форма от пръв поглед. Такива хора, без сами да го осъзнават, могат да имат нещо по-голямо от “точно око”. Изразявайки се метафизично, те притежават “божествен мерен аршин”. Този аршин е един от аспектите на истината. Бог не може да греши в никакво отношение и колкото по-близо човек се приближава до божествеността, тоест развива в себе си свойствата на Бога, толкова по-безпогрешен ще бъде той във всички отношения. Обаче, без да греши по отношение на някой един идеал или принцип, човек може да не бъде прав по отношение на друг. Той може да развие съвършено физическо, ментално и даже духовно зрение, вследствие на което ще бъде способен интуитивно да определя правилността на геометричната фигура или истинността на идеята в случай на някакъв ментален проблем, но при това да греши във всички обикновени жизнени отношения. Причината ще бъде в това, че той е развил само един аспект на атрибута на истината.

В Богочовека, Учителя от висока степен е развит всеки от тези аспекти и затова той може да употребява “мерния аршин на Бога” по свое желание и воля. Той знае, че всяка линия, извивка или ъгъл на различните органи и части на човешкото тяло са създадени по точни мерки и на него са му известни техните мерни единици. Ако някоя част от контура на органа е изместена или изкривена, той знае точно броя на единиците костна или тъканна субстанция, който трябва да измени, за да я върне към първоначалното състояние на съвършенство. Правилно казват, че в такива случаи може да се случи чудо, доколкото чудото изобщо е възможно, тъй като с никакви външни средства не може да се измени това начертание, връщайки му точната първоначална форма. Посветеният трябва да обедини съставните елементи на тези единици, тоест фактически да създаде субстанция, която после да използва за възстановяване или замяна на нарушения контур, и всички тези действия той трябва да извърши на плана на вторичното отражение, а следователно, посредством ментална сила и Крияшакти.

Ако някакво чуждо тяло се забие през всички слоеве на кожата в плътта и попадне в орган на физическото тяло, външните контури на този орган стават наранени или се променят, колкото и незначителна да е била нанесената по този начин рана. Нито хирургията, нито други външни средства няма да могат да възстановят предишните очертания. Във всички случаи когато се порязва кожата, се нарушават и изкривяват съответните контури на менталното или астралното тяло. Ако последните могат да бъдат приведени в първоначалното състояние, то и съответният физически контур отново придобива своя предишен вид. Следователно Учителят трябва да въздейства именно на съответната част на менталния или астралния контур, за да излекува напълно болния орган, така че да не остане дори външен признак на болестния процес. Способността да извърши такова чудо е обусловена преди всичко от развитието на неговата сила на волята, след това от неговото познаване на съставните части на субстанцията, която ние условно наричаме материя на мисълта и на трето място познаване на висшата математика и геометрия. И това ни дава ключ към разбиране на настойчивите указания на Учителите за важността на тези науки.

ЗАЩО РАЗТОЧИТЕЛСТВОТО Е ЗЛО

НАСТАВЛЕНИЕ 193

Сред заповедите, дадени от Йехова на евреите, е и следната: “Не убивай”. Обикновено считат, че тя се отнася само за убийството на човек от човек, но за по-далеч отиващите последствия от отнемането на живота в другите форми болшинството хора на Земята едва ли някога, а то и съвсем не се замислят. Но фактът, че всяка молекула на материята е съзнателен живот по пътя на еволюцията, задължава да се замислим над отнемането на живота даже на животното, растението и минерала. Обаче ако тези същества се принасят в жертва, за да осигурят храна на висшите форми на живот, то те получават импулс за по-нататъшен растеж в резултат на техния близък контакт и съединяване с други йерархии на малките животи, които вече са се издигнали в другите царства на

природата, - тези животи, които са станали основна субстанция на кръвта и тъканите в резултат на тяхната принудителна жертва. Доколкото тези малки животи се принасят в жертва по необходимост, за растежа и развитието на човека, а също и за малките животи, то кармата на такова действие се изживява. Взаимната зависимост на двете форми на живот се установява от Божествения Закон. Но когато човек убива и разхищава такива животи поради своята небрежност и безгрижие, или пък поради жестокост и егоизъм - по какъвто и начин те да са попаднали в неговите ръце, - с това той извършва грях, който може да бъде приравнен към убийство.

Не е чудно, че на всички езици съществуват толкова много простонародни пословици и поговорки за подобно разточителство. И макар че е твърде вероятно суровият урок за разточителството, получен в някой период от живота, да стигне до самото сърце на разточителя със съкрушителна сила, самата душа крещи, предупреждавайки всеки чувствителен човек, когато се сблъсква с разточителство във всякаква форма; и като правило разумът се въздържа от подобно деяние, освен ако човекът все още не е развит дотолкова, че да чуе този глас, или твърде дълго го е потискал и затова той повече не му действа. Такъв човек е неспособен да осъзнае, че с излишния разход на някакъв хранителен материал, който би могъл да служи за поддържане на живота, е принуден сам или пък подбужда другите заради придобиването на продукти да унищожават безброй малки животи, които биха могли да се развиват спокойно. По такъв начин той е отговорен за извършените престъпления против Божествения Закон. Безполезно е да се оправдава, че той не носи отговорност за отнемането на тези животи свръх необходимата мярка и че тези продукти така или иначе биха стоели неизползвани на пазара, ако той не ги купи, тъй като това не е истина.

Законът за търсенето и предлагането би се погрижил за всичко, ако човекът би живял в единство с природата и би позволил на този закон да функционира нормално. Но човекът е презрял всички закони и сам е създал заробващите го неестествени условия.

Единството на живота, взаимодействието и взаимозависимостта на всички същества се намират извън пределите на разбиране на човека със средно съзнание. Когато кръвта на живота или жизненото вещество се освобождава при убийството на животни или при събирането на зърно и други форми на растителен живот, а получените по този начин хранителни продукти се превръщат във вкусна храна с помощта на огън или други средства, то обикновено считат, че животът на животното или растението е приключил. Но фактът, че при това са се освободили елементални животи и различни техни йерархии са били съединени ведно от огъня, предизвиква и естествен резултат - протеста на тези огнени животи. Именно тяхното въздействие на тялото и ума на човека донася кармично следствие във вид на болести или може би служи като оръдие за поразяване с бедност и нужда, които също са следствие на разточителството.

Гореспоменатите закони са приложими също при съзнателното разточителство на духовни и умствени сили, представляващи по-концентрирана материя. Човекът носи отговорност за унищожаването както на висшите, така и на низшите форми на елементален живот. Казано е, че човекът е длъжен да дава отчет

за всяка празна дума, тогава защо той да не е длъжен да отговаря и за всяко друго разточителство?

Приемете това наставление близко до сърцето, изучете го във всички отношения и помислете доколко Моите изводи са логични и справедливи.

КОЛКОТО СИНАПЕНО ЗЪРНО

НАСТАВЛЕНИЕ 194

Едно от най-сериозните препятствия за разбиране достигането на целта във форма, както това е било указано от един от Посветените от Бялата Ложа на своите ученици, се крие в техните опити да усложнят и объркат този въпрос, а също и в нежеланието да повярват, че зад тази проста и естествена форма, в която са били дадени тези указания, не се крие някаква неясна и трудна задача, изискваща за своето разрешаване божествена мъдрост.

Нито едно послание, изречено от Исус от Назарет към Неговите ученици или към тълпата, не е съдържало по-дълбока истина и нито едно не е било изразено с по-прости думи от това, което гласи: "Ако имате вяра колкото синапено зърно и кажете на тази планина: "премести се оттук там", тя ще се премести". И все пак това изречение е породило цели томове най-разнообразна литература. То се прилага като основен принцип при всяко лечение с помощта на вярата и би било много добре, ако то бъде прието именно в този вид, в какъвто е и дадено, тоест като просто утвърждаване на факта. Вярата е най-мощният двигател и, подобно на много други двигатели, тя изисква определена форма на силата, напълно квалифициран инженер и зададена цел, ако искат да изпълнят нещо с нейна помощ. Но все пак тя е нещо по-голямо от простия двигател; това е свръхчовешки инструмент, който се развива чрез нарастване, съгласно законите, управляващи нейния план на съществуване.

Забележете, Исус е казал: "вяра *колкото* синапено зърно". И каквато и тайна да приписват на това твърдение, ключът се съдържа в това *колкото*. За да израсте, синапеното зърно се посява в земята, тоест на тъмно, на студено, отделно от другите семена; то трябва да лежи там дотогава, докато естествените закони, управляващи растежа, а също влагата, топлината и хранителните сокове на майката-земя не го накарат да прорастне, не отворят неговата обвивка и не го устремят в друг план на съществуване – към светлината, слънцето и въздуха.

И макар че обикновеният човек, убеден в силата на вярата, би търсил съвършено развито същество, чиято способност за такава проява би била феноменална, все пак една проста вяра в съществуването на подобна сила би била достатъчна, за да се извършват чудеса. Независимо от факта, че самият вярващ би могъл да отрича тяхната възможност (което би било правилно, тъй като чудеса няма), самата природа на вярата доказва истината на такова твърдение. Вярата, с помощта на която човек извършва велики дела, трябва да расте и да се развива при обстоятелства, точно съответстващи на растежа на синапеното семе. Тя не е готово оръдие, което всеки може да използва във всеки момент. Вярата е "семето" в душата на човека и трябва да се развива при условия, аналогични на условията за развитие на синапеното семе. И подобно на семето, което се развива в тъмнината,

студа и самотата на живота в земята, а расте при светлината на Централното Слънце, вярата се превръща в подобие на могъщия двигател, за който Аз споменах. Но този двигател трябва да действа съгласно законите на плана, на който той съществува. Ядрото на семето на синапа няма да позволи на това семе да стане дъб – от него може да израсте само синап. Така също и нуклеусът на вярата няма да развие никакъв друг атрибут: това винаги ще бъде само вяра, едно от тези най-мощни оръжия, чрез които Христосите създават светове и хора и ги разрушават като форми.

Това, което обикновеният човек подразбира под думата "вяра", е просто известна степен на убеденост в могъществото на Божественото Същество. А това, което напредналият окултист разбира под нея, е вездесъщата форма на силата за приближаването на опасен враг или енергията, която в определен смисъл може да се съотнесе към действието на енергията на електричеството; това е тази форма на енергията, или субстанцията, която представлява една от съставните части на всеки атом или молекула на физическата субстанция, и затова, подобно на всяка друга съставна част на материята, е способна за растеж и развитие в своята проява, и накрая на разпад и разтваряне. Вярата, която е развил в себе си Високият Посветен, е близка и родствена на енергията на Волята.

ПРЕСЕЧНАТА ТОЧКА

НАСТАВЛЕНИЕ 195

Нормално развитият човек без особени затруднения ще определи общите черти, предназначението и възможностите на завършения предмет, но задачата да определи общия вид и предназначението на незавършения предмет, даден само в един негов разрез или частично, ще се окаже наистина сложна за него и все пак на окултиста често се налага да постъпва именно така. Когато човек със средно съзнание се опитва да формулира някаква идея по отношение на физическия план, то естествено неговият ум се насочва към видимите, обективни форми на неговия собствен малък свят. На него не му идва наум, че може да съществува състояние на материята, сама по себе си цяла Вселена, както по-ниско, така и по-високо от физическия план, и че именно там се случват постоянно всички тези изменения, които правят неговия свят такъв, какъвто той се представя на неговите чувства. Тези междинни планове, или състояния на материята не са това, към което без особен анализ се прилага терминът „астрален“; те означават точно това, което се разбира под думата „междинен“. Именно в пределите на тези планове и протичат всички вибрационни действия, превръщащи субстанцията с една форма в субстанция с друга. Тези изменения се подчиняват на определени закони, отнасящи се само към тези планове и изцяло се намират под управлението на Божествените Строители на Формата. Съществува известно съответствие между полутоновете и обертоновете на музиката и тези междинни планове, по същия начин както между Живота и Смъртта, между Огъня и Пламъка и т.н. Феномените на междинните планове са достъпни за психиците и ясновидците с помощта на психическите чувства, но нито един от тях не е в състояние да съхрани съзнанието за

протичащите в тях процеси на изменение и превръщане или за управляващите ги закони след събуждане със земните чувства. Той може да забележи почти мигновената промяна в една или друга форма: например как добре познато лице променя своите черти; или как стената на някое здание се разпада и възстановява в други очертания; заплетените като лабиринт пътища довеждат до някъде или се пресичат един друг без видима причина; цели градове се превръщат в други, макар че такива промени вероятно не преследват никаква полезна цел и от тях няма особена нужда. Но ако физическото или астралното зрение би могло да проникне в тези планове, където се зараждат и извършват тези изменения, и ако човешкото *его* би могло да ръководи произвеждащите ги елементарни сили, то процесът на изменение на някое нежелано качество или черта в по-приемлива форма би се осъществявал много по-лесно, отколкото това е възможно с помощта на по-бавните способи на неуправляемата природа.

Точката, където се срещат две или повече линии е пресечна и този термин изглежда най-пригоден по отношение на междинния план.

Мисълта за четвъртото измерение на пространството е общоприета, но това, че може да има още и пето, шесто и седмо измерение, както и факта, че тези измерения фактически представляват пресичане на определени състояния или планове на субстанцията, където се осъществява еволюцията на човешката душа, се разбира вече с труд.

Четвъртото измерение на пространството или, както понякога го наричат, „вътрешността“ на материята и първият междинен план след физическия са тъждествени. Непостоянството и изменчивостта на материята са общопризнат факт; но фактът, че съществува определена точка, или място, откъдето се дава импулс за изменението на формата, тоест към прехода от едно състояние на вибрации към друго, и където тези изменения се извършват, още не влиза в системата на общоприетото знание. Измененията, проявявани на физическия план, стават в клетките на обективните форми и с времето се изразяват в известно изменение на тази форма. Същите изменения, които имат място в субстанцията на астралните и менталните тела, отначало стават в молекулата и атома; но трябва да се запомни, че тези изменения се зараждат и извършват на междинните планове, между пълните планове, субстанцията на които е в много по-голяма степен устойчива.

Промените, ставащи във външните форми, за физическото око изглеждат до известна степен зависещи от времето, но на вътрешните планове времето не е важен фактор. Посветените, Великите Учители, извършват своите привидни чудеса именно на междинните планове и съзнателно, или несъзнателно, но именно на тези планове трябва да се труди и човешкото *его*, за да промени нещо в своята природа. Ако физическият човек желае да извършва такива изменения по-бързо и по-разумно, отколкото това се върши от природата, той трябва да се постарае да отъждестви своя низш разум с Висшия Разум, за да придобие способност да наблюдава действието на законите, управляващи действието на субстанцията на всички вътрешни планове, тъй като тези закони твърде се различават от законите, които управляват материята на по-ниските степени на вибрации.

Всяко качество или черта на характера на човека приема определена форма в индивидуалната аура и е подложено на промени. Както е казано по-рано, тези

изменения могат да се извършват и от човека, но за да ги осъществи той трябва да притежава определени познания за нюансите на формата, за значението и величината на кривата и ъгъла, линията и квадрата, тоест за тези дълбоки тайни, които може да разреши само висшето „Аз“. Това е още една от причините, поради които човекът трябва да полага всички усилия за това да постигне отъждествяване със своето висше „Аз“.

Всяко съзнателно усилие го придвижва на още една крачка по посока към целта и крачката, довеждаща до разбиране на междинните планове или плановете на пресичане, на които се извършва истинската работа по изменение на формата, е най-важната крачка.

ЛИЧНАТА ОТГОВОРНОСТ

НАСТАВЛЕНИЕ 196

В предишното съобщение на учениците на Храма на тема лична отговорност Аз всъщност констатирах, че един единствен човек може да отложи за определено време пришествието на Аватара. И това, че много от вас се отнесоха към това твърдение недоверчиво, а други изобщо отказаха да го приемат, се обяснява с факта, че те не са способни изцяло да приемат философската гледна точка на Посветените по отношение на Централизацията – централизацията на властта, енергията, силата и даже на всяка частица плътна материя; а също и по отношение на тези седем геометрично правилни линии на влияние, които управляват привличането и кристализацията и, в края на краищата, уплътняват и разлагат дребните кристализирани подраздели на всеки йон, атом, молекула и клетка, отговарящи на един или друг от седемте главни ключа, или тонове, които управляват тези линии на влияние. Следователно тези ключови тонове преди всичко са отговорни за издигането или понижаването на вибрационния пулс на цялата проявена на физическия план материя в течение на Манвантарата.

За да се класифицират всички различни аспекти на Централизацията и да се облекат в определени ментални форми, достъпни за словесно изразяване, се изисква строга аналитична, математична нагласа на ума. Ако човек няма сили да издигне личното съзнание до състояние съответстващо на някоя една или на всички тези линии на влияние на седемте гореспоменати ключа, на него ще му бъде трудно да обхване предмета в цялата му пълнота. Именно от това умение ще зависи доколко той ще може да улови дълбоката истина, която Аз се опитвам да изразя в това наставление, на което се позовах в началото на това съобщение. А от това доколко обикновеното човешко същество може да отъждестви своето съзнание с централната клетка на всяка форма на диференцираната субстанция в пределите на тази линия на влияние, на която той се намира съгласно еволюционния закон, зависи доколко той може да се приближи до състоянието, обикновено наричано Адептство.

Ако централната клетка – умът и душата – на човека, намиращ се в пределите на същата линия на влияние, както и централната клетка, съдържаща в себе си личното *его* на този, който вече е достигнал Адептство (и който поради това може да изпълни дълга на Аватара по отношение на всички на тази линия на

влияние), насочи своите ум и воля срещу външното изражение на този Аватар, то той може да приведе в действие елементални сили, които биха могли силно да възпрепятстват появата на последния, задържайки го за определено време. Такъв човек може даже да не осъзнава следствията на своята линия на поведение, както детето на физическия план лесно и просто може да подпали скъпа сграда в резултат на непредпазливо действие. Или пък подобно на злоумишленик той извършва подобно престъпление обмислено и съзнателно. Нито детето, нито възрастния не трябва да бъдат наричани разрушители на зданието в буквален смисъл (тъй като огънят вече сам по себе си ще довърши тяхното начинание и ще разруши зданието), но при това и единият, и другият са били причина за пожара.

В случая с Аватара временната задръжка може да възникне вследствие прилагане на събраната в човека сила и неговото положение в пределите на споменатата от Мен линия, но при това решаващ фактор ще бъде характерът на енергията, освободена от неговите постъпки. Тази събрана сила, позволила да се се осъществи чрез неговите действия, несъмнено е плод на извършени от него по-рано усилия да придобие контрол над централизираните сили на някоя една или повече форми на субстанцията. Тази централна точка или искра, която присъства във всяка клетка на всеки раздел на менталната или физическата субстанция, представлява точката на съединение на духа и материята. Това е индивидуалното съзнание на дадената клетка или раздел; и от това доколко човекът е способен да признае и да управлява тази централна клетка на която и да е форма на субстанцията, намираща се по-ниско от тази, която съставя неговия собствен проводник, зависи и силата на следствията на неговите постъпки в смисъл на добро или зло.

Ако Аз ви кажа, че всичко на всичко седем човека – четирима мъже и три жени, по един във всеки от седемте големи раздела на земята – представляват фокуси на низвергване или канали, чрез които особено активно действат силите на разложението, кръвопролитието и разрушението в настоящата ера, и че не всички от тях напълно осъзнават размера на своето участие в това, вие вероятно бихте оспорили Моето твърдение. И все пак това е истината. Всички останали външни влияния, участващи в създаването на днешните условия във всички велики нации на света, са второстепенни, макар че много от тях са осведомени, че тях ги употребяват именно за такива цели.

Когато пред света се изправи някакъв сериозен проблем, който го засяга в значителна степен, той се устремява към разрешаване чрез две централизирани сили, или индивидууми, – по един от всяка страна на дадения проблем: едната позитивна по отношение на другата, негативна. Всяка второстепенна сила или лице, съзнателно или несъзнателно препятстващо действието на закона, обезпечаващ истинското и справедливо разрешаване на този проблем, затормозява неговото действие.

Вече самият факт, че е възникнал такъв сериозен проблем, достатъчно убедително свидетелства за това, че еволюционните сили са заставили този проблем да се прояви, каквито и съпътстващи причини да се изправят пред погледа при това. Божествената инициатива в немалка степен стои даже зад суровите закони на дуела на човек с човек. Ако между борците се намеси трето лице, което или ще постави на единия от тях спънка, или ще осъди, или, напротив, твърде ще

насърчи някого от тях с неприкрити действия, то това лице ще се окаже истинският враг на двамата.

Когато главният проблем се разреши, тогава вторичните или съпътстващите причини могат да ускорят други следствия, но те вече нямат такова значение и важност. И тук Аз отново се връщам към главното основание на даденото съобщение, а именно към необходимостта от по-добро разбиране на законите за централизацията и личната отговорност от тези, които изучават живота и са привлечени от ябълката на мъдростта, от плодовете на познанието, тъй като тези закони са фундамент на целия прогрес.

АВАТАРЪТ

НАСТАВЛЕНИЕ 197

Голямото изпитание за човешката душа на стъпалото на нейното развитие, достигнато в този Месиански цикъл, ще бъде това дали за нея е жизнено важен въпросът за формата, която ще избере идващият Аватар на човешката раса за изпълнение на своята мисия, или -аже по-скоро за това, ще бъде ли тази форма видима.

Ако човекът не е достигнал тази степен на развитие, която ще позволи на неговото вътрешно чувство да усети присъствието на Христос, когато бъде установен контакт в пределите на ауричната сфера на Земята, то той може също така лесно да бъде измамен, както много хора са измамени сега от претенциите на самозвани Аватари. Но ако душата на човека е достатъчно развита, то за него ще бъде вече безразлично – ще се появи ли Аватарът във физическо тяло или не, тъй като когато Той дойде, този човек без сянка на съмнение ще знае, че отдавна очакваното е вече до него; и той ще знае това със същата увереност, както когато някой чувства електрическия разряд, дори ако в неговото полезрение няма нито динамо, нито електрическа батерия.

В процеса на развитие всеки човек създава вътре в себе си психически център на действие, в който се заражда откликът на мисления стимул на друг човек, настроен на същия този ключ.

Абсолютната преданост на Христос и връзката с Него ще настроят съзнанието на ключовата нота на Христос, а всеки Аватар на Христос, по-просто казано, ще звучи в същия този ключ.

Ако вие сте достатъчно чувствителни, присъствието наблизо на любимия Учител ще се разбере от вас веднага. Вие даже не се питате и не се оглеждате, за да видите неговия физически облик. Толкова по-силно трябва да бъде притеглянето на проводника на Христос, към Който се стреми вашата душа!

В това, че човек иска да види нещо с очите си преди на признае истината, винаги присъства известен дял съмнение и неверие.

ЧИСЛОТО СЕДЕМ

НАСТАВЛЕНИЕ 198

Независимо че това ще бъде изпитание за здравината на вашата вяра, все пак в случай на необходимост Аз трябва да повтарям отново и отново изявлението, което беше направено пред първата група от седем ученика, призовани от Посветените от Великата Бяла Ложа през 1898 година, за да образуват ядрото на бъдещата организация. Това изявление по същество се заключаваше в това, че седемте указани Посветени усърдно са се трудили в течение на столетия, за да осигурят появата на седем високоорганизирани, психически чувствителни, *едновременно* въплътени ученици, способни да запазят преданост и послушание в течение на необходимия период на тяхното ученичество, за да могат да получат знания и мощ, позволяващи им в сътрудничество с Посветените да работят за по-нататъшното просвещение на по-разумните хора на света, съвършено необходимо за израстване на вътрешните линии на живота. Както Аз вече казах, тези седем избрани, образуващи тази първа група, останаха под наблюдение – с какъв успех ще се увенчаят техните усилия. И тъй като естественият срок на живота за човечеството от съвременните раси на земята предоставя, в най-добрия случай, не повече от петдесет години, в течение на които човекът, бидейки в разцвета на силите, е способен да проявява напрегната и продължителна умствена и физическа активност, то е лесно да се разбере, че в по-рано сформираните групи трябва да възникнат много вакантни места, преди отделните им членове да се окажат пригодни за изпълнение на необходимата работа. И доколкото част от необходимата тренировка води към увеличаване продължителността на живота, то несъстоятелността или смъртта даже на един от членовете на групата в критичната минута би я оставила непълна и безполезна *като група*, ако вакантното място не бъде запълнено веднага.

Дойде време да се разпространят някои от съобщенията, дадени на първата спомената група, тъй като сред изучаващите живота трябва да бъдат тези, които в случай на необходимост биха били подходящи за всяка ваканция, каквато може да възникне в такава група.

Една от причините, поради които Учителите на Мъдростта пазят тайна по отношение на числата, се заключава в това, че за обикновения човек е достатъчно трудно да разбере природата на субстанциите, съставляващи първите четири плана на манифестация. Ограничените умове още не са способни да опознаят природата на по-тънките сили, или енергии и тяхното съотношение с числата независимо от това, че техните въздействия са отбелязани под различни названия във всички древни философии. Докато те не бъдат отразени или не се излъчват, тоест докато Три не се превърне в Четири и Седем, дотогава тяхната природа не може да бъде даже приблизително разбирана и възприемана от човешките чувства. Скоро това ще стане очевидно за изследователя, желаещ с помощта на механични средства да открие тайната, към която има един-единствен ключ – интуицията.

Напразно науката се е опитвала да открие източника и първичната природа на Светлината, Електричеството, Топлината и Притеглянето – тези Четири, които при диференциацията стават Седем (последните Три са Магнетизмът, Химическото сродство и Сцеплението). За да постигнете по-добро разбиране на същността на нашия разговор за необходимостта от група от седем човека, ще бъде твърде полезно да си представите Централното Духовно Слънце като основен източник на гореспоменатите енергии и на всички форми проявен живот в пределите на слънцето и планетите на Слънчевата система. Получаващите излъчвания от Централното Слънце приемат формата и природата на указаните енергии и, както различните степени на тези енергии, те стават достъпни за човешките чувства на тази земя.

Подобно на това както спиците на колелото достигат окръжността от оста, така и седемте прави лъча или енергии се насочват от Централното Слънце към центъра на обективното слънце, а оттам към неговата периферия и после отново към центровете, но вече на групите мъглявини, които ще станат центрове на други планети, и по-нататък – към човека.

Сърцето на всеки човек представлява ембрионален център на някой бъдещ свят, така да се каже, точка на привличане. Но за да се възприемат и да има възможност да се реагира на действието на гореуказаните енергии, например, от центъра на Земята, тези енергии отначало трябва да преминат през седем най-високо организирани и високо развити Същества на тази планета или в нейните предели. Тези Същества представляват проводници за предаване на по-слабите форми или степени на тези енергии. Понякога те погрешно се наричат Богове, но фактически се явяват Учители от твърде висока степен. На свой ред трябва да съществуват седем по-малки същества и още седем пъти по седем такива, през които, постоянно понижавайки се по степен, трябва да преминат тези потоци енергии, за да достигат съхранени своята цел и да изпълнят божествената мисия за растеж и развитие на болшинството по-малко развити човешки същества, постъпвайки в сърдечния център на всяко живо създание. Именно с помощта на тези енергии и техните диференцирани степени се създава и поддържа цялата проявена материя. Този, който разбира точността на всички закони, управляващи физическия живот, разбира и това, че не може да има никакви отстъпления от изискванията на тези закони.

В Нашите постулати Аз ви дадох известна представа за съдържащите се в тези закони методи и принципи, но нито един човешки интелект не може да осъзнае причините за приложение на числата Три, Четири и Седем във всеки център на проявения живот. Ние знаем, че тяхното приложение представлява резултат от действието на световния закон, и засега сме длъжни да се удовлетворим с това знание. Учителите от висока степен избират такива групи от своите лични ученици, доколкото това е необходимо за по-нататъшната работа. Самите ученици не си избират места в тези групи. Ако в избраната група от седем човека възникне ваканция - поради напускане на земята или поради несъстоятелност на някой от нейните членове, - то се прекъсва установеният обмен на мисли и усилия, и тогава се нарушава необходимото съответствие на тази група със седмичната Йерархия на Учителите, ръководещи техните действия. Ако освободилото се място не може да бъде заето, то се подлага на опасност работата

на Учителите за цялата група. И макар че членовете на такава група имат немалко привилегии, тяхната отговорност е огромна.

Благодарение на вътрешната връзка, установена между Учителя и ученика, става възможно такова обучение на ученика, при което той може да стане съзнателен инструмент, използван за еволюцията на по-малките царства на природата. В същото време той става единица на центъра, който в крайна сметка ще стане ядро на значително по-организирано общество и по такъв начин ще помогне за просвещението на човечеството. Така върху точните математически принципи се установява пряка линия между Духовното Централно Слънце през духовната област, а също и през материалният живот. Аз казвам духовна, тъй като духът ръководи и управлява всички форми на енергията, съставляващи проявения живот. Разбира се, в даденото изложение Аз мога да изляза само малко извън пределите на някоя аналогия, но и тази аналогия или отделни намеци могат да бъдат неизмеримо важни, ако в своите изводи вие се ръководите от интуицията. Обаче вие трябва да помните, че споменатите енергии на плана на тяхното проявление представляват съзнателни духовни същности и това, което представлява различни форми на енергията за човешките чувства на физическия план е само следствие от действието на тези същности в техния собствен план.

Това, че от всяко сетиво се излъчват потоци енергия, с математическа точност снабдяващи с жизнена сила и възможност за растеж всяко небесно тяло, принадлежащо към тази Слънчева система, а също и това, че при тяхното преминаване ефирът се привежда във вълнообразни колебания, представлява абсолютната истина.

Колкото по-високо стои човек по своето развитие, толкова повече са възможностите на неговото съзнание да действа съвместно с тези духовни Същности, които са проводници за предаване на по-тънките сили на природата от един план на друг и толкова по-уверено той може да привлече и приложи тези сили.

Всички останали форми на енергията, действаща на физическия план, представляват комбинации или диференциации на две или повече от седемте гореспоменати енергии. Между седемте потока на енергията съществува съвършена система за обмен и взаимодействие, позволяваща им да преминават от слънцето към различните тела на Слънчевата система, а оттам към всички центрове на живота на тези тела или в техните предели. Пълно знание за тази система имат само Учителите на Мъдростта, станали, така да се каже, истинско динамо с огромна мощ. В резултат на контрола над духовете на природата Те могат да насочват някои от тези потоци на енергията в канали, използвани за благо и полза на целия свят и по такъв начин да помогнат за развитието на отделните единици на този свят. Тези канали се явяват тези седморни групи, за които Аз говорих.

ЛЕЧИТЕЛСТВО

НАСТАВЛЕНИЕ 199

Възможно е Аз да шокирам или да объркам тези от Моите деца, които са приели съвременната интерпретация на старата като света философия и които в своите опити да примирят две или повече несъвместими понятия на тази философия са нарекли получилата се в резултат смесица *нова мисъл;* но Аз се надявам, че по-дълбокото разглеждане на въпроса, а също щателното изследване ще помогне да се просветят тези, които са приели гледната точка, предложена от основателите на различни култове в днешно време.

Преди всичко вие трябва да приемете за сведение природната склонност на човешкия ум жадно да приема и да се старае да приложи всеки факт или теория, които обещават незабавно освобождение от болезнени или нежелани състояния. Колко жадно хората четат или се вслушват във всякакви откъслечни сведения от всевъзможни достъпни им описания, които сякаш потвърждават приетата от тях теория и колко яростно те отричат частично или *in toto*[в цялост(лат.)] всички сведения, които им изглеждат противоречащи или опровергаващи тяхната теория, макар и те да са били намерени в същите тези източници! Тази естествена склонност на човешкия ум е толкова очевидна, че изобщо не е нужно да се притежава могъщ интелект, за да се усвои някаква теория, която откровено е ориентирана към получаване на лична изгода и да се използва тя в качеството на основа за по-нататъшна пропаганда. И действително вие можете да забележите, че болшинството учители на "новото мислене" са се вкопчили за някои методи на лечение или придобиване на материално богатство, представяйки ги за крайна цел на всички усилия. Вече самият звук на думата „духовен" се подхваща от въображението и широко се прилага към гореспоменатите методи.

Временните страдания от многобройните болести, а така също и временните лишения от така наречената бедност са много по-слаби, отколкото други видове страдания, които човекът е способен да понесе.

Качествата търпение, мъжество и издръжливост, постигнати в един жизнен период, могат да дадат на такъв страдалец имунитет към повечето страдания по други направления. Но такъв факт като правило или се премълчава, или насмешливо се отрича.

В много случаи нерушимите закони на Кармата и Превъплъщението или се отричат, или се обръщат в такава форма, която би могла да оправдае издиганата от подобни учители теория. В умовете на тези теоретици илюзорният план на грубата материя преобладава над реалните планове на живота и това независимо от всички техни идеалистични описания на живота след смъртта, и привлекателността на тези планове в качеството на местообитание. Ако не бяха тези причини, би станало възможно по-дълбокото познание на повелите на законите на живота, отколкото намиращото място при съществуващите сега ограничения. Безспорно те са прави в своите концепции относно силата на мисълта, обаче те често грешат в своето приложение на подобна сила и не познават природата на инструмента, използван за постигане на желания резултат. Техните мисли неизбежно се съсредоточават преди всичко на физическия план, което препятства по-широкия кръгозор на душата на вътрешните планове.

Нито един разумен човек не може да отрича факта, че благодарение на прилагането на силата на мисълта често се постигат някои резултати. Но главно мерило при това представлява въпросът: желателни си са подобни резултати за

човека, върху когото се прилагат тези методи, ако той беше осведомен за техните крайни следствия? Например ако човек е склонен към жестокост, колкото и да скрива това от другите или колкото и сам да се съмнява в това, фактът за наличието на това качество в настояще време е резултат от нееднократни прояви на жестокост в предишните въплъщения. Жестокостта е зло, което в крайна сметка трябва да бъде ликвидирано в менталната сфера, където то се е развило до ненормална степен. Но тъй като всяко ментално препятствие или нежелано качество трябва да бъде ликвидирано за сметка на определен процес, който неизбежно влече след себе си проявата на това качество в плътна форма – в материята на низшите вибрации, то тази склонност към жестокост може да се прояви под формата на някаква болест. Ако тази болест се ликвидира с помощта на висша духовна сила преди самото *его* да преуспее в отслабването на тази склонност, то духовната сила ще бъде насочена неправилно и тягата към зло ще остане предишната, което ще предизвика усилване на страданията в по-късен период на живота или в бъдещите въплъщения.

Докато всичко гореприведено илюстрира само един пункт от Моите аргументи, може би ще ви бъде интересно да научите, че такава форма на жестокост, като подтискане на съчувствието, което нерядко се наблюдава у много последователи на старото или новото мислене, може лесно да се прояви във вид на особена форма телесен недъг. Непоследователността на много привърженици на тези теоретици служи като препятствие за приемане на техните учения в случая с логично мислещите хора; тъй като когато те настойчиво утвърждават, че духът (а по-точно, тяхната собствена представа за духа) е всичко във всичко и претендират, че техните методи на лечение са напълно способни да отстранят всякакви форми на злото, а след това посочват, че за лечение на изключителни случаи са необходими други, по-материални средства, то, разбира се, на тях им е трудно да убедят хората с логична нагласа в непогрешимостта на своите методи.

На Посветения Апостол Павел принадлежи твърдението, което трябва да представлява интерес за този клас лечители с “ново мислене”, което се упова на прилагането единствено на силата на вярата като панацея за всички болести. Той е казал: “вяра без дела е мъртва”. Наистина безполезна е вярата, свободна от подчиняване на законите, управляващи тези планове на действие, на които тя се прилага. Делата, споменати от Апостол Павел, имат отношение към материята или субстанцията на този план, на който в това време действа енергията на вярата. Универсалните закони, управляващи плана на мисълта или душата, предопределят, че субстанцията на мисълта може да оперира само в пределите на нейния собствен план, тоест на свойствения ѝ вид вибрации. Законите, управляващи субстанцията с по-ниски вибрации от вибрациите на Манас, – материята с по-голямо тегло и плътност – не могат да позволят на такава материя да проникне на манасичния план. Ако беше възможно да се препрати къс желязна руда или физическа тъкан в субстанцията на манасичния план, то това би било предизвикателство за господстващите на двата плана закони. Обаче точният образ на тази желязна руда или тъкан е достъпен за вътрешното зрение на манасичния или психичния план и този образ представлява очевидно следствие от действието на лъчите на Централното Духовно Слънце в субстанцията на междинното състояние на материята между менталния или астралния и физическия планове – състоянието,

което съответства на негатива от обикновената фотография, получен при слънчева светлина с помощта на камера и негативна лента.

Игнорирането или отричането на необходимостта от междинен проводник, за да се прехвърли мост между духа и материята, представлява едно от Нашите основни възражения срещу разпространяването на някои от съвременните теории, основани на така нареченото духовно лечителство. Друго възражение е предизвикано от измамата, практикувана по отношение на несведущите от тези, които в случай на крайна необходимост се хвърлят за помощ към медицинското съобщество, а после претендират за лаври и почит ако усилията на лекаря или хирурга се увенчаят с успех, но свалят от себе си всяка отговорност ако последният не е се оказал на висота.

Във всеки от случаите, където е имало място действително излекуване от действителна (а не от невярно диагностицирана) болест с помощта на духовни или ментални сили, то се е дължало на осъзнато или неосъзнато действие от трета страна, на междинна форма или същност, която в ума на ортодокса неизбежно предизвиква мисъл за Христос. От определена гледна точка това междинно състояние може да съответства на потока, в който могат да бъдат съединени две абсолютно разнородни състояния на субстанцията, превърнали се вследствие на това в съвършено друга форма. Това междинно състояние несъзнателно се приема и нарича от много защитници на "новото мислене" като целебна сила, макар те често да не са осведомени за нейната истинска природа или за управляващите я закони.

Може само да се съжалява за това, че в някои случаи учителите забраняват на своите ученици да изучават съвременните трудове по химия и други научни работи, позволяващи по-добре да се разберат духовните, ментални и физически закони. Такава забрана най-често е предизвикана от страха да не загубят своите последователи, но съвсем не поради благи подбуди.

Аз съм твърде далеч от мисълта да отричам действеността на някой атрибут на Божеството. Моето възражение срещу използването на изтънчените сили на Живота е предизвикано от толкова очевидното за Мен невежество на преобладаващото болшинство от тези, които биха искали да използват тези сили, невежество, което влече след себе си постоянна злоупотреба с тези сили и неизбежно завършва с печални следствия. Човекът, копаещ земята със скъпоценен камък, ако при това има налице просто пригодно за това оръдие, би бил наречен глупак, а може и по-лошо. Обаче нещо по-ценно нерядко се прилага при такива несъществени и преходни състояния като слабо главоболие или порязан пръст, изискващи само малка помощ на плана на плътната материя.

Както Аз вече казах, несъобразността, нелогичните изводи, жестокостта и равнодушието към страданията на другите от страна на мнозина "лечители" от този клас карат разумния човек сериозно да се замисли над въпроса: явява ли се подобно лечение на болестите ментално или духовно или пък всичко това е само просто желание да се получи материална изгода?

СВОБОДА И ВСЕПОЗВОЛЕНОСТ

НАСТАВЛЕНИЕ 200

Деца Мои,

Аз дълбоко съжалявам, че съм принуден да добавя жизнена енергия към една мислеформа, стремително приемаща образ на плана на низшия манас, както това неизбежно се случва даже при едно обсъждане на въображаем предмет, което преди всичко и предизвиква тази мислеформа към съществуване, тъй като колкото по-голяма жизненост получава мислеформата, толкова по-бързо и по-мощно тя може да се материализира. И макар мислеформата, за която става дума, вече да се е материализирала в някои от европейските нации, тя няма да отмине и Америка ако не стане радикална промяна в съзнанието на хората във връзка с общоприетото разбиране на думите "лична свобода". И в това е Моето оправдание за поставянето на този въпрос за ваше обсъждане.

Както това обикновено се случва, събуждането на единия полюс на силата или материята предопределя събуждането и на противоположния полюс. Със събуждането у народа на позитивния идеал за Свобода нейният негативен полюс – всепозволеността - става област за устремяване на тази част от расата, която още не е дорасла до разбиране на идеала за Свобода, имащ място в съзнанието на високоразвитите хора.

Един от крайъгълните камъни на истинската цивилизация е идеалът за семейство. Чистотата на расата и здравата наследственост зависят от потомството, родено в съюза на един мъж и една жена. Ако по тази основа, по този корен на цялата цивилизация е нанесен удар, то съществуването на цялата раса е поставено под заплаха. Мъжът или жената, позволяващи си случайни, безпорядъчни съжителства са виновни за престъпление против расата, към която те принадлежат, и резултатите на такова престъпление се простират далеч в бъдещето.

Каквито и да са били заблужденията и недостатъците на ортодоксалната религия, но нейното изискване за святост на брачните връзки изкупва много. Аз повдигам сега тези въпроси, тъй като не е зад планини времето, когато едно от следствията на световната промяна, наричана от Мен религиозна война, и на тази стремителна проява на мислеформата, за която говорих сега, ще се стовари върху вашите глави, както сега се стовари върху Германия и някои други нации тази тъмна звезда. Не са зад планини дните, когато обществото, намиращо се по това време на власт, може да посъветва и даже да изиска да се въведат като обичай случайните, безпорядъчни съжителства, за което ще се прилагат доводите за необходимост от увеличаване числеността на населението. И Аз питам вас, мъже, имащи жени и майки, сестри и дъщери, не сте ли склонни и вие да поддържате тези лъжливи идеи за лична свобода по въпросите на пола, които сега така широко се обсъждат сред мнозинството? Как бихте се чувствали вие, ако бяхте видели техните тела във властта на хищните зверове в човешки облик, които сега активно поддържат програмата на управляващи сили в гореспоменатите държави, на тези мъже и жени, чиито умове са пропити с изпаренията, издигащи се от безумството на някой психично болен, - този, който или е твърде ленив, или е с твърде опиянена чувственост, за да осъзнае тънкото коварство и всички опасности на предложената от него философия?

Върху щита на душата съществува такава линия, която може да бъде дотолкова изкривена, че за тази душа вече да бъде невъзможно да интерпретира думата “свобода” така, както тя естествено се тълкува от другите. И точно в същата мярка, в която вие сте духовно по-високо от такива жестоко измамени души, вие сте задължени да работите за разпространяване Светлината на Истината, предадена ви върху тези страници, където и да ви постави съдбата. Особено това е ваш дълг ако в бъдеще ви предстои да станете лидери.

Ако пък вие не направите това, то цялата отговорност за това положение, за което Аз споменах, ще легне върху вас и подобните на вас, тъй като вие имате повече от две хилядно преимущество в смисъл на подготовка и обучение по тези направления, които ще принесат на расата чистота и висока цивилизация.

Може би вие ще откажете да повярвате, че подобни условия могат да бъдат допуснати тук, в Америка, или в Англия и във Франция, но спокойно поразмислили ще разберете, че е достатъчно само неголям брой симпатизиращи да се присъединят към всяка от многото вече сформирали се групи мъже и жени, които изискват сега унищожаване на общоприетия кодекс на морала и високите идеали, за да се породят условията, които ще създадат неудържима разпуснатост.

Затова огромната отговорност ляга върху всички чисто мислещи мъже и жени и не трябва да се губи време.

РАЗДЕЛЯНЕТО НА ПОЛОВЕТЕ И СЪВРЕМЕННАТА ТЕОРИЯ ЗА ДУШИТЕ–БЛИЗНАЦИ

НАСТАВЛЕНИЕ 201

Само на ембриолога-окултист е по силите да предложи удовлетворително разяснение на тайната на разделянето на половете в Третата коренна раса. Този процес на разделяне е продължил много векове, в течение на които родените от пот, от яйце и андрогинните раси постепенно са се изменяли, преминавайки от едно стъпало на еволюция на друго. Ние засягаме този въпрос само заради това, че съществуващата теория за душите-близнаци води началото си от неосъзнатото разпознаване или по-точно, от скритата памет, зафиксирана в тази субстанция, която е съставлявала телата в Третата раса. Ако ние искаме да достигнем до някакво определено заключение по отношение на този предмет, преди всичко трябва да разгледаме въпроса за Божествената Искра или монадата, съдържаща в себе си всички потенции на Атма, Буддхи и Манас, а също да разберем, че монадите (или Бог в човека) на Първата, Втората и Третата коренни раси се явяват също и монадите на Петата, сегашната коренна раса. Оставайки същите от век на век, тези монади са се обличали в материя с различни вибрации – в астрални и физически форми. Съгласно “Тайната Доктрина” монадата или Божествената Искра, - Богът в човека - се проявява като лично *его* когато се въплъщава във форма и събира по нещо от всяка личност през всички въплъщения благодарение на нейното съединение с Манас – разумът, когато последният е достатъчно съвършен, за да асимилира Буддхи – Принципа на Христос (виж „Тайната Доктрина“, т. I, Станса 7, п.7). С въплъщаването или помрачаването на Синовете на

Разума – високоразвити духовни същности от предишния Велик век – в част от лишената от разум Трета коренна раса на дадения Век с цел да бъде спасена от угасване, тази част постепенно е започнала да овладява до известна степен Висш Разум и в края на краищата е започнала да се отъждествява с тези духовни същности. Това кратко *resume* на еволюциите на първите три раси беше необходимо за да се помогне на мислителя да разбере това, което Ние искаме да съобщим тук, а именно положението върху скáлата на живота на тази раса, в която се е случило разделянето на половете и това състояние, до което би се спуснала човешката раса ако съвременната общоприета теория за душите-близнаци беше вярна и се базираше на диференциацията на пола в нейното най-очевидно изражение.

Съзидателната сила или принцип е неделима. Нейният позитивен и негативен аспекти са били диференцирани като мъжки и женски пол към края на тази епоха, когато в споменатата част от Третата коренна раса е станало разделянето на половете, но не за сметка на непроизволното разделяне на две на едното съставно тяло, а благодарение на ембриологичния процес. Ако си спомним, че даже съвременните земни раси са родени от яйце, че овума, или яйцето, развиващо се в яйчника на жената и оплождано от мъжа, представлява съзидателен център на човешкия и животинския живот, то няма да изглежда фантастичен фактът, че в ранната човешка раса утробният плод се е развивал в носителя, имащ яйцеобразна форма, който е избивал от коремната празнина както капките пот избиват върху кожата на съвременните хора. Трябва да се помни, че тези яйцеродени тела на ранните подраси на Третата коренна раса са се състояли не от такава плътна субстанция като телата на по-късните. Те са били сформирани от еластична, тънка и разредена ефирна субстанция, която в хода на еволюционното развитие постепенно се е уплътнявала и втвърдявала. Тези първи подраси са притежавали само слаба искра на разум, поради това те не са носели такава морална отговорност като по-късните раси, които са изпаднали в греха на грубата чувственост.

Докато монадата - проводникът на висшето "Аз" - е била до известна степен отъждествена с тези тела, в тях още не се е проявявал висшият Манас - свързващото звено. То се е появило едва с въплъщаването или помрачаването на Синовете на Разума. Въпреки това, доколкото божествената душа е вместилище на паметта, то в паметта на мъжете и жените даже от днешните земни раси съществува латентно съзнание за периода, предшестващ разделянето на половете, а по-развитите единици на нашата раса имат също интуитивното предчувствие на бъдещата раса и на този период, когато двата аспекта на пола отново ще се съединят и ще дадат живот на високоразвита безполова раса; обаче това не означава, че ще бъдат съединени две физически форми. Необходимите органични изменения ще се осъществят за сметка на ембриологичния процес. Законът за сродството, подтикващ подобното да търси подобно, трябва неизбежно да привлече към по-тясно общуване всички тези същества, които първоначално са произлезли от една велика групова душа, от един от гореспоменатите Синове на Разума. Развитието на висшите принципи и качества на живота във всяка единица на такава групова душа би позволило по естествен път да се привлекат всички такива единици една към друга, както сега хората с еднаква нагласа на ума и преследващи

общи цели се привличат към по-близко общуване. Но това не може да стане в този смисъл, който подразбират привържениците на теорията за душите-близнаци, тъй като полът, както той се разбира сега, няма да бъде развит в тези по-високоразвити души; ерата на физическото размножаване ще приключи за тях. Всяко такова същество ще притежава силата на съзидаване посредством волята и йога, тоест волята и разума. Латентната памет, зафиксирала в душите на човечеството периода, когато във всяка негова единица се е проявявал принципът на Бащата-Майка, двама в едно, както това е било в Третата коренна раса, по естествен начин ще привлече един към друг двама души, чиито ментални вибрации в сегашното въплъщение са най-близо до определена ключова нота на субстанцията, от която те са били сформирани, - без значение дали ще бъдат в мъжко или женско тяло, - и тази ключова нота може да бъде намерена в магнитната енергия с определена степен. С този закон на природата се обяснява близката дружба между двама мъже, между жени и мъже, а също и привличането, което кара мнозина да встъпват в съпружески отношения независимо от това, че те изобщо не си подхождат за това. Между тях би могла да съществува много топла лична дружба ако не беше властта на този аспект на пола, който се нарича страст, която временно ги е заслепила по отношение на тези техни качества, които в края на краищата после ще ги накарат да се разделят.

Ако тези отношения бяха изградени само върху дружбата, висшият аспект на пола, напротив, би им помогнал да надвият низшите качества и да развият по-високи и по такъв начин би установил такава здрава дружба, каквато е възможна само ако полът е обуздан. Подобна връзка би могла да ги свързва все по-крепко и по-крепко с напредъка на тяхната еволюция, докато накрая те в действителност не не станат единно същество и в мислите, и в чувствата.

Фактът на спиралната еволюция и инволюция на материята може да подскаже, че най-бързите вибрации на всички форми на живот трябва да имат място на най-висшата точка на всяка спирала на инволюционния период. Затова човекът вече не може да се върне към предишното състояние и условия на живот, съществували в андрогинното състояние на Третата коренна раса, когато половият принцип не е бил толкова диференциран. Следователно малко вероятно е теорията за душите-близнаци, основана в днешно време върху половата връзка, да може да има под себе си истинска духовна основа.

Общоизвестна истина е, че полуистината е много по-опасна от най-лошата лъжа. И в нито един случай тези думи не са толкова справедливи, както в случая със заблужденията по повод нечистотата и аморалността на пола като такъв. Общоприетите представи за необходимостта от безбрачие на стремящите се към духовно развитие, докато не са достигнали известно стъпало в живота, са основани върху заблудата, родила се в резултат на лъжливата представа за естествения закон при болшинството от човечеството.

Полът сам по себе си не носи нищо нечисто или лошо. Нечистото и лошото се появяват в резултат на злоупотребата с преимуществата на пола и непознаването на факта, че това, което може да бъде естествено при едни обстоятелства, би било ненормално при други обстоятелства.

Изискването за безбрачие в случая с приемането на неофита в Орден на Великата Бяла Ложа е основано на необходимостта от съхраняване на

съзидателните сили и тяхното предаване от детеродните органи към определени центрове на мозъка. Мъжете и жените - неофити на гореспоменатите Ордени се отделят един от друг поради това, че постоянното общуване между тях прави задачата за такова запазване по-трудна.

Въпросът за пола не е въпрос за нечистотата и, следователно, за "злото". Споменатото последно заблуждение се основава върху поддържаната от някои предписания на ортодоксалната църква вяра в това, че уж само мъжът може да достигне висините на ученичеството. Това, че на жените е много по-трудно да достигнат до тези висини на развитие в някои области, достъпни за мъжете със същото ниво на ума и съзнанието, се дължи на майчиния инстинкт, който при нормалната жена винаги изисква своето. И ако му откажат лично проявление, то в резултат се развиват неблагоприятни качества, които причиняват на жената много страдания и я правят напълно неспособна за някакво високо стъпало на ученичество. От друга страна същият този майчин инстинкт може да се развие до такава степен, че жената може да стане, така да се каже, духовна майка за цялото човечество и ще бъде способна да се издигне на всяка висота на развитие. В такъв случай качествата егоизъм и самолюбие не се развиват. Както и да е, полът сам по себе си не е препятствие за ученичеството.

В субстанцията на Божествената Душа пол няма, затова и не може да има души-близнаци в този смисъл, в който обикновено се употребява тази дума.

Зад съвременната теория за душите-близнаци стои пълното непознаване на природата на душата, на нейните функции, местопребиваване, а също и на нейната скрита памет за предишното андрогинно състояние на човечеството.

ВИДЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 202

Храмът на Човечеството, подобно на "гласа, викащ в пустинята" отдавна призовава човечеството, както и в миналите векове Пазителите на Храма са призовавали към всяка раса на земята, - "да направят прав пътя на Господа". От време на време ту тук, ту там на световния екран се изобразява ту лек щрих, ту ярък контур, а в най-потайните места и пълна картина, но само малцина, имащи "отворени очи", могат да се вгледат в тях и да разберат. Завързаните очи се развързват, слепите се отварят за прозиране в бъдещето, - бъдещето, което сега вече частично е в миналото и което се простира пред очите на тези, които могат да уловят това видение, включително до тези непостижими висини, където в днешно време обитават Спасителите на тази тъмна звезда.

Нито човешкият, нито ангелският език не са в състояние да предадат пълнотата на принесените жертви или сиянието на славата на тази самоотверженост, до която се издига човечеството и която даже сега застила пътя за пришествието на Ангела на Озарението. И нито едно човешко око не може да прочете историята, записана на този световен екран с перото на смъртната мъка в течение на този къс цикъл, тъй като тази история е твърде грандиозна и

неподвластна на думите; а и в този случай тя би загубила нещо непредаваемо-запределно дори само при самия опит да се изрази тя с думи. Бидейки част от великото Видение, тя може да бъде прочетена само от тези, които са придобили тази сила чрез жертва и страдание, разкрили светинята в техните собствени сърца, и които безпогрешно са прочели записите на своите собствени жизнени опити. На "Сина Човешки" остава само да направи още няколко крачки през Вечността на Времето преди това Видение в целия си блясък да се разкрие пред неговото "истинско Аз", което е още въплътено, така както са въплътени сега безбройните множества вървящи по другата страна на потока на Живота – душите, които са били привлечени тук, гонени от силното желание. Уловили даже слабия блясък на това Видение, те повече не могат да имат покой тук, на земята. Те са измолили само привилегията да извършат последната, най-висша жертва и ако това се изпълни, да могат да внесат своята малка лепта в общата равносметка.

Тези жертви са били извършени ненапразно. Слепите станали зрящи; немите уста са се отвързали и са произнесли удивителни думи и по целия свят се издига вълната на Устремеността, която ще достигне сърцето на Бога и ще донесе отговора, отварящ шлюзовете пред отдавна удържания в душите на човечеството поток - потока на Желанието за съвършено познание на Бащинството на Бога и Братството на Човечеството. Това осъзнаване в края на краищата ще се разреши с промяната в условията, досега преграждащи пътя към взаимното разбиране между нациите.

Чувствата за несправедливост и обида, заради които хората от всички нации безрезултатно са се борили в миналите векове, ще отстъпят пътя на Божествената Справедливост, а също и на страстното съжаление и разкаяние за миналите престъпления, оскърбления и неверие, които ще смекчат ожесточените сърца. Езиците, по-рано произнасяли проклятия, ще започнат да благославят живота. Устата, никога не познавали смеха или песента, ще излъчват нежни усмивки. И от всички страни вместо думите "ела и ще се преборим за притежание" ще се чуват призивите "ела и хайде да решаваме заедно".

Та нима това Видение няма да събуди мъртвите и спящи човешки души и няма да ги устреми към нов живот, към ново достижение, към зората на новия ден след жестоката борба в течение на дългата нощ на времето, даже и ако наоколо има още тъмни облаци?

Изправете се! Изправете се и, напускайки своите дворци и колиби, гори и низини се устремете в търсене на пътища към тези Висини, където се намира това Видение и където всички, способни да го видят, ще се възрадват заедно с Ангелите над света, изкупен от невежеството.

ТРЕТИ ЦИКЪЛ

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ХРАМА

НАСТАВЛЕНИЕ 203

Вие Ме питахте за тези двадесет години или две десетилетия, които минаха откакто Аз дойдох при вас (Храмът е бил основан през ноември 1898 година – Бел.прев.от англ.). Всеки от тези години, дни и часове беше за всеки от вас пробен камък за вярност, доверие и любов към човешкия род и един към друг. На този камък стоя всеки ученик на Храма, имащ сърце и отговорил на призива, изпратен от Великата Бяла Ложа към нейните близки: да се обединят и подготвят за скорошното идване на деня на необходимостта.

На прага на третия десетгодишен цикъл вие чувате празничния звън, победните и радостни викове по повод мира, който, уви, не е мир.

Вашите мисли се завръщат назад, към деня, когато в целия свят се носеха звуците на камбаната, идващи право от ада; към деня, когато баща със сина, брат с брата се разделяха в ненавист и се срещаха само за да се убият един друг. И вие се успокоявате от мисълта, че тези звуци са стихнали, демонът на ненавистта е победен и продължителната борба е приключила. Но, деца Мои, тази Велика Битка още едва започва!

Човечеството като цяло още не е приело маслинената клонка, протегната от ръката на госта – Ангела, летящ над света в търсене на място, където би могъл да стъпи и да съобщи вестта, донесена от Бога за човека. Но неговите търсения не се увенчаха с успех, тъй като, когато Ангелът се издигна към небето, неговите крака бяха обагрени с кръв поради това, че са крачели в кървави реки и по земята, пропита с кръв. Нейните капки, които са падали от неговите крака гръмко са призовавали към отмъщение и тези призиви звучат днес много по-гръмко от вестта, която Ангелите винаги носят на човека: "На земята мир, между човеците благоволение".

Не мислете че земята, по която вие сега спокойно ходите, не зове за отмъщение.

"Мое е отмъщението", – казва Господ Бог. Отмъщението на Бога в този случай е само другото наименование на крайните следствия на една-единствена причина. Причината е отдавнашна, а следствието ѝ е близко.

Но горко на този ученик на Великата Бяла Ложа, който сам подпалва отпадъците, струпали се в резултат на невежеството на неговия събрат-човек и по такъв начин полага началото на бъдещия огромен пожар. Неговата ръка не трябва да се заема с изпълнението на тази задача, колкото и безбройни да са неговите животи, преминати в подобно невежество, тъй като сега той вече не може да извърши този акт без да знае за неговите неизбежни последствия. Този, който пролива кръвта на своя събрат, някога ще пролее и своята кръв от неговата ръка.

Този трети цикъл ще предостави за човешката раса неизмеримо по-широки възможности както за добро, така и за зло, отколкото някой друг цикъл, без да броим предходния. Тези възможности, бидейки в съответствие една с друга, ще станат много по-действени, отколкото предоставени поотделно. Що се отнася до вас, то преди двадесет години ви беше дадена възможност, която от духовна гледна точка многократно превъзхождаше по своята ценност всички тези, които биха могли да имат място в бъдеще. От вас ще се изисква точния еквивалент за вашата несъстоятелност, ако вие не съумеете да се възползвате от преимуществото на такъв удачен случай в степента, която е по силите ви.

Декември 1918 година.

МАГНЕТИЧНИТЕ ЛИЧНОСТИ

НАСТАВЛЕНИЕ 204

Фактът, че електричеството поражда магнитен поток, който може да бъде увеличен до всяка желана степен в зависимост от броя на навивките на намотания около магнита проводник, съдържа ключа за изследователя, опитващ се да разбере, защо между потока на магнитната сила от едно лице и съответстващия поток от друго съществува голяма разлика. С други думи, защо един човек е силна магнетична личност, друг - твърде слаба, а трети изобщо е лишен от какъвто и да било магнетизъм. Това позволява също да се отговори на въпроса защо едно лице може да влияе силно на друго посредством концентрирана мисъл, докато мислите на някой друг човек ще се окажат лишени от всякакви последствия.

Както мозъкът, така и гръбначният стълб представлява силен магнит, а нервните влакна са аналогични на проводника, пренасящ електрическия ток от една точка до друга; но те са само аналогични на него, отбелязвайки в органа невидимите линии, по продължение на които текат токовете. В случай на предаване висшите степени на магнетизъм не зависят от някаква външна форма на материята, макар че енергията трябва да тече в определени потоци, или направления, от единия полюс на магнита към другия.

Интересна особеност на това съответствие съдържа в себе си фактът, че в първия случай интензивността на енергията зависи от броя на навивките на проводника около магнита, а във втория интензивността на магнитната сила в тялото на човека зависи от напрежението на спиралния ток на силата, преминаващ нагоре по гръбначния мозък, пресичащ малкия мозък и протичащ като двойна бримка около полукълбата на мозъка. По-нататък токът преминава надолу по гръбначния стълб и, влизайки в контакт с всички нервни центрове от двете му страни, им предава необходимите импулси от мозъка. По-нататък тези импулси постъпват към различните нервни сплитове, а също и към мускулите и органите на тялото.

Някога ще бъде установено, че за постигане на висша степен на съвършенство на безжичния телеграф и телефон трябва да се съблюдава условието за изпращане на психическа енергия не по права линия, а по спирала. Ако това се осъществи, ще бъде много трудно да се прегради пътя на такъв ток.

Така както човекът е сметнал за необходимо да използва проводник за предаване на енергии, природата, признала много по-рано същата необходимост при изпращането на низшите форми на жизнена сила, използва за това субстанцията на нервите.

При силната магнетична личност магнитните токове спирално протичат около гръбначния мозък, като всяка следваща спирала почти се докосва до предишната. При човека със слаб магнетизъм тези обиколки на спиралите са далече една от друга и приличат на свободно намотан върху пръчка шнур. Както намотания около магнита проводник трябва да бъде изолиран, за да се избегне

изтичането на електрическия ток, така и тези невидими линии, които са отбелязани само от нервите, са снабдени с изолация за избягване изтичането на тънки сили. Тази неосъзнавана от човека защита се обезпечава за сметка на еманациите на нервния флуид. Но както и всяко добро нещо, силната магнетична личност е следствие на кармата. Това свойство е резултат от самоотвержената преданост и служене на човечеството в минали животи, а също и от пратките на добри, любещи мисли в света на вещите и хората, - пратките, които издигат вибрациите на аурната сфера като цяло и укрепват в нея всички свободно протегнати линии на живота.

ПРЕДАТЕЛЯТ

НАСТАВЛЕНИЕ 205

“Не ви ли избрах Аз дванадесет на брой, но единият от вас е дявол?” Така е казал великият Посветен на своите ученици в часа на Неговото изпитание.

Историята на предателството на Учителя Исус илюстрира една от най-великите тайни на Посвещението. Тази констатация на факта съвсем не отбелязва първия случай с подобен характер по отношение на дванадесетичната група ученици на Бялата Ложа. И ако ние поискаме да хвърлим поглед върху самата завръзка на тази тайна, трябва да се обърнем към далеч по-ранните от този период анали на времето, когато в резултат на предателството е пострадал Исус. Ние ще трябва да се върнем назад, към първите манифестации на духа в материята; към периода, когато бунтът на светлия ангел Луцифер го е довел до изгонване от Небесата; до предателството на митичните Адам и Ева чрез негативния аспект на Змията. Именно там ние бихме намерили първите откровения относно негативната сила, породена и освободена от първото отричане на превъзходството на Доброто, тъй като това е бил, и е дяволът, когото Исус е признал и видял особено действен в Юдея и който също най-активно се е проявявал в един от учениците на всяка група от дванадесет избрани, на всяко стъпало на Великата Бяла Ложа.

И макар че същата тази сила е повече или по-малко действена във всеки член на такава група, в дадения момент нас преди всичко ни интересува съществото, в което тя може да бъде най-активна в този особен период, когато силите на противодействие във всички други членове на групата се намират на своята най-ниска точка на активност. В това време позитивният аспект на силата на злото може с по-голяма вероятност да достигне до желаните резултати по отношение на определен обект на неговите атаки или на този, който вече е готов за извършване на предполагаемо предателство.

Но това не трябва да се разбира в смисъл, че един от дванадесетте ученици в такава група е бил избран от Учителя, от Организатора на тази група за същата цел - да предаде Учителя в последния час на Неговото изпитание. Именно прилагането на тези възможности, които са били предоставени за израстване, а също за развитие или пък отсъствието на развитие на определени атрибути и характерни черти, например такива като сила на предаността и верността един към друг в периода на ученичеството ще покаже и кой от тях няма да издържи когато дойде часът на неговото изпитание с огън – последното външно изпитание.

Но все пак главната причина за загубата на неговата твърдост продължава със своите корени от началото на времето. Ако Организаторът на групата е имал възможност да проследи записите на кармичните следствия от всички постъпки на личното *его* на този човек от времето на неговото първо въплъщение, то биха били забелязани немалко признаци на растеж на тенденцията към невярност, което несъмнено би довело до по-голяма предпазливост при избора на членовете на бъдещата група. Но за груповата душа - управляващата сила на много такива съюзи - би било недостъпно пълното знание за всички прояви на подобно непостоянство - кармичните следствия - в далечното минало на тези ученици. Божествената справедливост не би позволила да се довери такова знание на по-малки същности. Твърде много е поставено на карта във всички такива подразделения на Великата Бяла Ложа, за да се рискува успеха на Божествения План.

Само Учителите от висока степен притежават способността да получат знание за началото на съзнателния живот и ранните въплъщения на *егото*. Затова вие можете да бъдете напълно уверени, че твърденията на тези, които претендират за разясняване на тайните на превъплъщенията на *егото* и на техните първи обличания в плът са в най-добрия случай заблуждение. Всичко това е твърде тясно свързано с тайните на Божествената Същност, за да бъде достъпно за разбиране от човечеството на сегашния Век и раса.

В днешния ден в човешкия мозък няма нито един достатъчно развит център, за да позволи безопасно да действат силите, които единствено биха могли да събудят личното осъзнаване на субстанцията, напълно различна и далечна от това поле на действие, в пределите на което функционират умът и чувствата на човека в днешно време.

Възможно ли е човекът с обикновен ум да се накара да приеме твърдението, че превъплъщението или новото обличане в плът на неговото лично *его* по някакъв начин зависи от такава нематериална вещ като числото? И все пак това е твърде немаловажно обстоятелство.

Хайде да се запитаме: "Защо Учителят Исус е избрал дванадесет ученика, а не осем или девет? Защо трябва да има седем различни състояния на съзнанието, а не пет или шест? Защо пророците от всички векове считат някои числа за тайни и свещени, докато други нямат такова значение?" На тези и на много други въпроси не е в състояние да отговори даже напълно развит в умствено отношение човек, освен ако той не е напреднал ученик на окултизма. На тях не може да се отговори поради това, че даже за създаването на някаква работна хипотеза, позволяваща да се разреши тази тайна, се изисква знание, придобито с продължително и упорито изучаване на определени системи на философията и подкрепено и усилено от високоразвито психическо чувство. Докато човекът със средно съзнание ще се удовлетвори по-скоро с приемането на формулировките на външни предписания и догми, дадени от признати учители, или да изпълни задълженията, възложени му от някой компетентен ръководител, вместо да посвети цялото си време и сили на такова изучаване.

Какъвто и пример да вземете както от областта на естественото, така и на свръхестественото, но където и да се сблъскате с определена групировка от дванадесет члена вие ще намерите организатор и дезорганизатор, строител и разрушител; вие ще намерите тези точки, аспекти, или личности, чрез които

позитивните и негативните аспекти на съзидателната сила се проявяват особено активно. И колкото и да са активни тези сили във всички други членове на тази група, тяхното действие винаги е усилено в някои две точки на геометричната фигура, образувана с помощта на комбинация от дванадесет единици.

Наистина добре би било всяка човешка единица на такава дванадесетична група да си зададе въпроса: "Не съм ли аз?", обръщайки се към своето висше "Аз" при обвинение на груповото съзнание в предателство, тъй като кой може с цялата си искреност да потвърди пълната си невиновност? Кой може да каже: „Познавам своето собствено сърце така добре, че съм напълно уверен, че не съм способен на такава низост"? Сериозността на подобно оскърбяване на закона е видна от факта на самоубийството на Юда, последвало предателството.

За нещастие на човечеството, в историята на всяка раса, както това се вижда даже при повърхностно изучаване на дадения въпрос, има многобройни споменавания за отделни представители на определен клас хора, изобразени в песните, разказите и предизвикващи възхищението на другите представители на същата тази раса или нация, а именно шпиони, детективи, дипломати и други „герои", които в действителност са вампири, живеещи от слабостите на своите събратя. По такъв начин се поощрява най-смъртния от всички грехове на човешката природа - Грехът на Предателството. Дори само този факт, че отделни представители на подобен клас хора в една нация се подлагат на презрение и позор от страна на народите на другите нации, а в много случаи даже се осъждат на смърт, трябва да е достатъчно, за да покаже истинското положение върху ска́лата на живота на тези, които одобряват такова занимание, колкото и необходим да изглежда този клас хора за външната безопасност на народа. Нито един човек, искрено вярващ в закона за кармата и превъплъщението, няма да може да оправдае службата на отделни представители на споменатия клас. Злото никога не се унищожава със зло. И както и да се маскира то, винаги или мъст, или ненавист подбуждат към тази служба тези, които са се спуснали до такива бездни.

Великата цел на човешкия живот се заключава в постигането на Майсторство и първия, и последния враг, който трябва да унищожи приетият ученик на Бялата Ложа, - това е личният демон, тоест силата, подбуждаща към предателство.

Естествено не всеки човек е способен на проява на висока степен на вярност. Но тези, които притежават такова достойнство, предизвикват нашето уважение и симпатия независимо от всички техни грешки, докато отсъствието даже само на тази добродетел при наличието на всички други обрича човека на студенина и неприязън от страна на обкръжаващите

СЕРИОЗЕН ВЪПРОС

НАСТАВЛЕНИЕ 206

Какво правите и какво възнамерявате да правите?

Развивате ли силата на мъжеството, увереността в себе си и търпението или пък изпадате в състояние на боязливост, страх и нерешителност когато започвате по малко да осъзнавате истинността на фактите, които Аз се опитах да запечатам във вашето съзнание в течение на последните двадесет години, разказвайки за неизмеримо великата битка между силите на Светлината и Тъмнината, за спасението или унищожението на сегашната човешка раса?

Отново и отново Аз се питам: възможно ли е да се изрази с думи, а и ще се намерят ли в думите на някой език или на всички езици взети заедно толкова сили, за да се предаде цялата важност на тази битка и произтичащата оттук необходимост от възпитаване на положителните сили на мъжеството, увереността в себе си и търпението във вас и във вашите деца? И Аз отново чувам все същото това „не“, да чувам което винаги е било Моя участ. Нито един език не съдържа думи за изразяване на това най-нужно; но зад него стои нещо способно да убеди всяко сърце, отворило своите клапани и позволило на това Нещо, или на мощта на Истината, да проникне навътре и да пусне механизма на мозъка със скорост, достатъчна за да издигне цялата природа на човека за осъзнаване на следствията, от които ще зависи всичко. Ако вие си позволите да се спрете на мисълта за възможното унищожаване на толкова нежно обичаната от вас собственост, за убийствата на вашите подобни, за свалянето на вашите правителства, разрушаването на традициите и съкрушаването на надеждите, то вие не само ще отворите пътищата, благодарение на които тези ужаси могат да възникнат, но и ще отслабите вашата защита и ще притъпите вашето оръжие, и това ще бъде достатъчно, за да отрежете себе си от великата армия на Бялото Братство, готвеща се за битка. Тъй като може да се случи така, че у представителите на тази армия вече да не се окаже нито време, нито възможност да се спират, да прибират и да носят тези страхливци, егоисти или нерешителни, които са се отказали да вървят с тях рамо да рамо.

Спасението на вашата раса, надеждата за бъдещата цивилизация зависи от вас, както и от всеки нормален човек; от *вашата* способност да се изправите и да се борите, да приемете падащите върху вас жестоки удари и да ги отблъсните обратно към техния източник; да служите и да бъдете полезни без нито едно оплакване, където и каквато и задача да ви възложи Великият Закон; мигновено да се отзовавате на призива на вашия командир, на вашия Учител при всички наклонявания на кораба на живота.

А тези, на които леността, богатството или безгрижието са отнели духовната сила, нека да помнят: невъзможно е да се върне съкровището на мъжеството, вярата в себе си и трудолюбието за един миг. Но вие можете веднага да пристъпите към съставянето на план, а после да изпълнявате всеки негов детайл дотолкова добре и бързо, доколкото се развива необходимата за неговото осъществяване сила; а тя се развива само при нейното прилагане. И първата задача, която трябва да си поставите пред себе си, - това е създаването на идеал, на който вие искате да приличате, - идеал, облечен в одеянието на Вярата и Надеждата, които трябва да бъдат достатъчно здрави, за да издържат напрежението, което ще им се наложи на изпитват.

Март 1919 година.

БЪДЕЩИЯТ АВАТАР

НАСТАВЛЕНИЕ 207

Когато и темата за „Пришествието на Аватара“ да е ставала предмет на обсъждане в разнородни аудитории, неизменно са възниквали въпросите: кога, къде и как ще се появи очакваният Аватар? Ще се случи ли това в някакво определено време или на указано място? Ще дойде ли Той в някакво свръхчовешко тяло и ще се съпровожда ли Неговото идване със свръхестествени феномени? Ще бъде ли Той роден от жена и ще достигне ли зрелост в условия подобни на тези, които обкръжават всяко дете от сегашната човешка раса, за да срещне след това същото признание, а след него и отричане, каквато е била съдбата на последния Аватар, когато Той е възвестил на хората за Своята мисия?

Беше даже решително заявено за въплъщаването на последния Аватар в тялото на някое дете, родено в сегашното столетие. В много случаи подобни твърдения са се изказвали искрено, тъй като са се основавали на някои определено свръхестествени феномени, предполагаемо предшестващи раждането на детето. Тази увереност се е закрепила в ума на майката и в съзнанието на нейните най-близки приятели, напълно забравили или игнорирали факта, че немалко други майки вече са имали подобни преживявания, а и сега има немалко такива, които уверяват в същото.

Но тези, които вярват в буквалния превод на думите, казани след разпъването на Исус от Неговите ученици за това, че Неговото Второ Пришествие ще бъде “на облак със сила и слава голяма”, трудно ще възприемат гореспоменатите заявления, тъй като между тези две форми на Неговото идване съществува явно противоречие. Тези противоречиви заявления бяха широко разпространени и се превърнаха в препъни-камък за самата вяра в новата поява на Аватара. Ако не се окаже възможно да се примирят и съгласуват тези противоречащи едно на друго твърдения, то светът и в настоящия цикъл така и няма да се доближи до разрешаването на тази велика Тайна.

На средния човек и до ден днешен не идва наум, че две такива толкова явно непримирими убеждения могат да се примирят с помощта на трето, а именно строго езотеричното учение за възможността от поява на Велика Душа, възприемана с физическите чувства на човека.

Човекът, изучаващ окултизма и приел Учението на Учителите на Мъдростта относно илюзорността и непостоянството на всяка материя на физическия план, а също и относно реалността и нерушимостта на трите висши от седемте състояния на проявения живот, а именно Атма, Буддхи, Манас, - е вече подготвен за приемане на положението, че Христос или Буддхи – „Първородният Син на Бога“, фактически представлява състояние на енергията, което се намира отвъд пределите на изследванията и даже на въображението на човека в неговото сегашно състояние на битието. Той вече знае, че такова състояние на енергията представлява в действителност Духовната Светлина, първоизточникът на цялата Светлина, която се отразява в различна степен в разума на човека и на всяко живо създание; затова всеки човек в своя потенциал е Христос.

Колкото по-ярко се озарява разумът в резултат на отразената в него Светлина на Христос, толкова по-бързо мисленето на нормалния човек поглъща, усвоява и поражда тази енергия, приближавайки се към това еволюционно състояние, което прави възможно неговото встъпване в един от най-висшите ордени на проявения живот - Орденът на Аватарите, в който той се подготвя за открито признаване на неговата мисия в света. Напълно подготвеният Аватар придобива пълен контрол над физическия живот и смърт, а също и над цялата материя, образуваща форма в по-ниските равнища на живота. Той е преминал през мириади животи в тези низши равнища, а също и през много висши степени на Адептството, преди да достигне до състоянието Буддхи, от което Той влиза в състоянието на Съвършенство и става индивидуален Христос, „Спасител" на тази раса, към която Той принадлежи по еволюционно право.

В началото на всеки Велик век, в зората на Манвантарата Аватарът, кармично свързан с представителите на предишната велика раса, се превъплъщава в тялото на дете, расте и възмъжава, и накрая обявява своята мисия на Учител и Спасител пред всички тези, които могат да Го приемат.

Когато индивидуалното *его* на Аватара достига и, може би, преминава в Буддхичното Ниво на Живота, на Него повече не Му е необходимо да се превъплъщава в тялото на дете на Земята или на друга планета от нашата Слънчева система. То вече е развило форма подобна на тази, която са видели учениците на Исус по време на Неговото Преображение: Сияещо Тяло, наричано понякога Облеклото Нирманакая и видимо само с вътрешното зрение на физическия човек. За физическите чувства на наблюдателя Тялото Нирманакая на Великия Буддхи прилича в своя блясък на Слънцето. И ако в течение на еволюцията на расата стане промяна на вибрациите, която ще подпомогне развитието на вътрешното зрение, то хората ще могат да видят Буддхи или Христос така ясно, както биха могли да видят Аватара във физическо тяло, ако Той беше на земята.

Близостта на тялото Нирманакая до ауричния център на Земята би било достатъчно, за да издигне вибрациите на всеки човек и даже на субстанцията на самата планета; и това изменение на вибрациите в значителна степен би изострило чувствата на човека, особено зрението и слуха.

Ако към отворената врата на тъмна стая, в която седят хора, се поднесе запалена лампа, то стаята ще се изпълни със светлина в съответствие с размера на лампата и интензивността на излъчваната от нея светлина. За седящите в стаята съвсем не е нужно да видят източника на светлината, за да почувстват неговата близост. С разсейването на тъмнината с тях ще се случи забележима промяна. Даже лекото изменение на вибрациите осезаемо ще подейства на умствената и сърдечната дейност на всеки от присъстващите, усилвайки я, макар че той може и да не осъзнава причините за това изменение. Но ако вие обърнете внимание на промяната на усещанията, на проясняването на ума и просветлените лица на всички присъстващи в този момент, когато запалената лампа неочаквано се внася в дотогава тъмната стая, в която вие спокойно седите заедно с другите, то вие лесно ще се съгласите с Моето твърдение по относно въздействието на Духовното Озарение върху цялата природа на човешката раса. Аз не възнамерявам да дам техническо пояснение за въздействието на светлината върху плътната материя, за да удовлетворя ума на някой академик, но ще кажа, че съществуват известни

съответствия между различните степени или състояния на енергията и субстанцията, които твърде помагат на интелекта в постигането на най-тайнствените процеси на природата и главният от тях - това е процесът, с помощта на който духовната светлина става проявена светлина на плана на плътната материя.

Това, което представлява истина за превъплъщението или развитието на Аватара, е справедливо и за по-ниските равнища на живота. Духовната светлина, озаряваща ума и душата на Аватара, озарява ума и душата на всеки човек. Както вече беше казано, всичко зависи от степента на подготовка за приемането на тази светлина. Светлината на Централното Духовно Слънце - духовната светлина - представлява фактически светлината или енергията, която ние наричаме Христос. Душата на човека е преди всичко отражение, така да се каже лъч от тази светлина, облечен в енергията или субстанцията на низшите вибрации.

От гледна точка на материята първата Троица (Триединството) в проява е Светлина, Топлина и Електричество. Съставната единица на тези три състояния на енергията представлява основната субстанция, обличаща въплъщаващата се душа, или личното *его*. Това е едновременно Мислителят, Мисълта и нейното Изражение. В диференциация Мисълта става Ефирно тяло, а нейното Изражение е Ефирното тяло, облечено в плътната материя на физическия план.

Аз само леко се докоснах до този обширен предмет, тъй като Моята цел беше да ви помогна да изградите работна хипотеза, позволяваща да се достигне до известно разбиране на проблема, отнасящ се до пророчеството за новото пришествие на Аватара. Трябва да се разбере, че независимо от това дали Бъдещият Аватар ще се появи като превъплътило се в тялото на дете или на мъж *его,* което преди се е въплъщавало в тялото на Исус от Назарет или пък вибрациите на расата ще се издигнат дотолкова, че нейните представители ще бъдат в състояние да видят прекрасната сияеща форма на Буддхи, - Неговото пришествие трябва да бъде разпознато посредством интуитивното възприятие на всеки виждащ, а не по асоциация с формата и чертите на някой предшестващ Аватар.

В предишните наставления Аз се опитах да ви обрисувам някои от колосалние проблеми, с които се сблъсква сегашната човешка раса в току-що започналия десетгодишен цикъл, а също и някои от безпрецедентните промени, които ще се осъществят в човечеството като цяло или в части от него и даже ще засегнат в определена степен самата субстанция на тази планета. Бързината, с която сега се извършват промените в представите и идеалите на човечеството е обусловена не толкова от неотдавнашните значителни световни събития, а преди всичко от достигането на Нирвана от Великата Душа, завършваща пълния цикъл от своето развитие, а също и от близостта на друга Велика Душа до земното обкръжение. Също е казано, че подобни промени започват във флората и фауната на някои местности от земята. Разбира се, такива промени се извършват винаги, но бързината, с която те протичат в днешно време, кара да се обърне особено внимание на тях.

От Учителите от висока степен беше също така указано, че тези промени ще достигнат своята кулминационна точка през 1928 година и че тази точка трябва да се намира между известни паралели на ширина и дължина в западното полукълбо, противоположно на същите тези паралели в източното полукълбо, завършвайки по

такъв начин пространствено-времевия цикъл, започнал преди почти две хиляди години.

В пророчеството на един от най-древните Мъдреци ние намираме следните думи: "Детето на Изтока трябва да се разполага в Западния Вятър, за да получи призив за действие". И в днешно време има немалко указания за изпълнение на това пророчество. Много млади хора от източните нации все по-често се призовават за обществена и политическа дейност в страните на западното полукълбо, за да могат, връщайки се в родината си, да действат съгласно новите идеали.

Знанието за формата, в която трябва да се появи бъдещият Аватар, се крие от човека с определена цел. Ако, както стана дума по-рано, Пришествието трябва да се извърши във формата на Сияйното Тяло на Славата, то не е трудно да се разбере как могат да се изпълнят две библейски пророчества за Второто Пришествие на Христос, а именно че Той ще дойде "върху небесни облаци със сила и слава голяма" и че Той "ще се появи в рамките на едно мигане на окото и всяко око ще Го види". Но за да стане възможно потвърждаването на тези две пророчества в случай, че Аватарът се появи в чисто физическа форма, ще се наложи да се спре действието на естествените закони. Обаче каквато и да бъде тази форма и независимо дали тя ще бъде видима с вътрешното или с външното зрение, безспорен остава фактът, че не е и чак толкова важно да бъде видяна тази форма. Тъй като именно от съзнателното усилие на всеки отделно взет мъж или жена ще зависи и следствието на това събитие за тях. Човешката воля, усилена с Божествената Воля, трябва да реши въпроса за подготовката и насоката на дейността в периода между настоящия момент и крайното събитие, както това е било в предишните цикли на Пришествието на Месия. Би било нелошо, ако всеки четящ тези редове би си направил своите изводи относно Пришествието на Аватара. Вашата готовност за Зова на Христос ще зависи изцяло от вашето лично усилие и от този дух на самоотверженост, който прави това усилие особено действено. И ние можем само да се молим Христос да помилва тези, които се отказват да направят такова усилие, тъй като в Кодекса от Закони, управляващи действието на индивидуалното *его* - божественото „Аз", - когато човешката душа се изправи пред неговия Съд, пощада няма.

ВАЖЕН ВЪПРОС

НАСТАВЛЕНИЕ 208

По-просветените класи на настоящия век естествено са заинтересовани от важния въпрос, който стои сега пред религиозния свят: „Ще господства ли в бъдещата човешка раса християнството или тази раса ще изпадне във варварство вследствие освободените в днешно време ужасяващи противодействащи сили?"

Употребявайки термина „християнство", Аз ще го прилагам в много по-широк смисъл, отколкото обикновено се влага в него от тези, които наричат себе си християни.

Думата „християнство“ в този смисъл, в който то се употребява от Посветените от Великото Бяло Братство, означава вярата на ревностния търсач в истините, на които учи всяка от Великите Души - всеки Христос, въплъщавал се на земята в различни периоди с цел просветление и възраждане на расата, намираща се в период на упадък; расата, към която Той е бил привлечен кармично.

Основните истини, провъзгласени от всеки Буддхи и Аватар на човешката раса, са били вечно едни и същи, в каквато и нация и на какъвто и език те да са се изразявали. Те могат да бъдат намерени и в Упанишадите, и във Ведите, и в Заповедите на Моисей, а също в Ученията на Исус, Конфуций и други. Фактически всички те се свеждат до добре познатите на всички думи: „Обичайте се един друг, тъй като любовта е изпълнение на Закона“.

Този важен въпрос, стоящ сега пред всички широко признати религиозни общества, може да бъде вярно и с достатъчна пълнота решен само в случай, че членовете на тези различни общества се ръководят от духа на християнството при решаването на всеки проблем, който може да възникне в хода на урегулирането на разногласията при обединяване в името на определени цели. И само постъпвайки по такъв начин те ще бъдат способни да посрещнат и неутрализират или унищожат противодействащите сили, които вилнеят сега по цялото земно кълбо и които с разгръщане на цикъла ще станат още по-активни.

Сега мнозина усещат безпокойство по отношение на заплахите, изразявани от една класа по адрес на друга, и за това съществува сериозна причина. Тези заплахи представляват естествен протест срещу жестокостта на човека по отношение на човека, а също и против тези злобни сили, които са били прекомерно активни в последната половина на миналото столетие. Сега тези заплахи са се събрали в поток, който се носи по света, безжалостно помитайки всичко по своя път, стремейки се да унищожи всички религии и по този начин да нанесе удар по самия фундамент на цивилизацията.

И целият въпрос сега се заключава в това ще може ли християнството да спре течението на този поток и да го насочи в безопасно русло?

В последните години на всеки Велик век усилията на силите на противодействие са насочени винаги към разрушаване на формата и разлагане на масите. За нещастие, в днешно време безжалостно се разрушават не само формите на грубата, плътна материя, но и много по-важните форми на идеалите, служещи за по-висока еволюция.

Животът не може да се изразява извън формата. Разрушавайки формата, вие измествате елементалните души, за които формата представлява изражение.

Неправилно използваните религиозни обреди могат да станат капан за невнимателните. Обаче капан става не самата форма, а злоупотребата със затворените в нея елементални души, в резултат на което се нарушават Йерархичните линии; тъй като всяка от тези елементални души също изгражда тези линии, които в крайна сметка трябва да свържат всички живи същества и народи в едно хармонично цяло.

Усилията, прилагани сега за обединяване на всички ортодоксални и по-съвременни религиозни общества с цел съпротива на потока от безверие, могат да направят много в тази посока, обаче всички тези усилия ще се свеждат до нула дотогава, докато хората не осъзнаят необходимостта от завръщане към древната

форма на религия, към тази патриархална форма, към която Учителите и Адептите на Великото Бяло Братство винаги са се придържали.

Що се отнася до болшинството от човечеството, неговата Йерархична линия е била нарушена в ранните векове на настоящата Манвантара и оттогава мир на земята повече не е имало и няма да има, докато тази линия не се възстанови.

Организаторите на съществуващия план за обединяване на религиозните общества вече стигнаха до осъзнаване на надвисващите опасности, противостоящи на сегашната раса - опасности и за тялото, и за душата, които са възникнали в резултат на вълната от безверие. Но те още не са осъзнали напълно всички трудности по преодоляване на различията в мненията, от които всъщност се е зародило и сектантството.

Ако за основа не може да бъде приета вярата в Единната Висша Същност, а също и необходимостта от поддържане на закона и реда, признати от всички, то такава организация няма да има бъдеще. Само с изпълнение на закона на Любовта могат да се преодолеят предубежденията, съществуващи между различните религиозни общества по отношение едно към друго и по такъв начин да се отвори път за обединено действие.

От всички вярващи в Христос Братството на хората се признава като факт. Счита се, че спасението, или висшата еволюция на човека се гради върху неговото справедливо отношение със събратята. И това убеждение е основано на неопровержима истина.

Неудовлетворения страстен стремеж на човешката душа към всичко, което е въплътено в нейния идеал за Висшето Същество, я е захвърлил в бездната от бедствия, сътворени от самия човек. Обаче, докато пребивава във вражда с другите хора, той не може да удовлетвори този стремеж, както и не може да утоли своя физически глад с камък. И все пак във всяка страна на този свят човекът култивира ненавист, вражда и жестокост по отношение на своите събратя, нерядко вярвайки при това, че той изпълнява Божието дело.

Вие чувате навсякъде за отклонения от християнството, докато в действителност то не съществува вече векове, без да се считат Висшите Ордени на Великото Бяло Братство, а и сравнително не многото случаи, в които някой мъж или жена се явяват съзнателни или несъзнателни ученици на един от тези Ордени. Зародишът на християнството съществува във всяка човешка душа, но той трябва да бъде оплодотворен и отгледан с любов и разбиране към проблемите на другите души, а не само на своята собствена. Ако съществуваше форма на християнството, създадена благодарение на възстановяването на по-рано споменатата Йерархична линия, тогава биха могли да се отстранят причините за разприте и да се поставят на власт тези, които в духовно отношение отговарят на това предназначение.

За да се преподаде философията на тези жизнени истини е нужен опитен окултист. Но псевдоокултистът, опитващ се да обучава на тях и в същото време отричащ тяхната реалност и сила със своите собствени постъпки по отношение на другите, представлява сериозна заплаха за расата.

Всичко това Ме довежда до въпроса за вашата отговорност в работата по гореспоменатото обединение на религиозните общества. Вие не можете да се оправдавате, позовавайки се на незнание, ако не сте способни да постъпвате съгласно правилата и истините, които ви бяха толкова щедро преподадени. Всяка

остра критика към другия, всяко съзнателно неразбиране на мотивите и проблемите на вашите събратя-ученици ви правят все по-малко способни да изпълните отредената ви роля в днешната световна трагедия, тъй като, ако вие искате да изпълните своето предназначение, то ще можете да направите това само заедно с цялото общество. И действително си струва да се изразходват и време, и усилия, за да не се изпуска никога това от погледа.

Постарайте се да разберете, че като общество членовете на Храма и колективно, и индивидуално са единни в Бога, и ако християнството трябва да бъде установено чрез обединените усилия на всички, които са истински християни, тоест вярващи в Христос, вие сте длъжни да изпълните своята част от работата и да направите това общество пригоден и действен инструмент, иначе вие ще претърпите неуспех в това изпитание, с което сега се сблъсквате.

Докато човекът или обществото продължават да ограничават божествения идеал на християнството, отказвайки се да прилагат основните истини на този идеал по отношение на своите лични и колективни проблеми, противодействащите сили ще разрушават всяка създадена от тях форма на религия. И както и в миналото, това ще се осъществява в съгласие с Божествения Закон, тъй като идеалната форма, съществуваща в Божествения Разум, е съвършена във всеки свой детайл, и в крайна сметка Бог няма да приеме нищо, освен съвършенството.

Доколкото основните истини на окултизма и християнството са едни и същи, то приетите ученици са по-отговорни за правилното излагане на тези истини, отколкото членовете на различните секти, които нямат подобни преимущества или възможности за тяхното доказване. Те никога няма да бъдат доказани със сила; и егоцентричните претенции за знанието, което не може да бъде доказано, са хвърлили мнозина сериозно търсещи в атеизма. Най-важната задача е разкриването на действието на вътрешните закони на живота и тяхното съотнасяне към законите на физическия план, но да разкрие тези велики истини е способен само твърде напредналият окултист.

Всеки от вас е длъжен осъзнато да определи своята позиция или на едната страна на пътя, или на другата в това велико изпитание с огън, през което преминава сега човешката раса. Настоятелно е необходимо вие да се вдигнете в защита на религията на Христос независимо от личните разногласия. Ще се възцари ли едно широко, хармонично движение към истинска цивилизация или пък ще стане бързо унищожаване на всички създадени до днешно време форми? Този въпрос е най-важният въпрос на днешния век и може да бъде правилно разрешен само от религиозна гледна точка.

ВЗАИМОВРЪЗКАТА, ВЗАИМОПРОНИКВАНЕТО И ВЗАИМОЗАВИСИМОСТТА НА МАТЕРИЯТА

НАСТАВЛЕНИЕ 209

Докато човекът поне в общи черти не разбере, че между всички степени на силата и субстанцията от клетката до електрона и даже на още по-тънките степени на субстанцията и силата съществува взаимовръзка, взаимопроникване и взаимозависимост и, докато не осъзнае, че за своето изразяване разполага с точно

толкова проводници, колкото и степени на субстанцията, в които функционира неговото съзнание, той едва ли ще може да приеме факта, че самата Вселена също има определена форма или проводник за своето изразяване и че много по-важно за него е, че именно неговото съзнание – неговото индивидуално духовно Аз, съюзът на Атма, Буддхи и Манас, – е и това, което извечно действа през всички тези нива, или подразделения на материята и силата в пределите на тази Вселена. Обикновеният човек малко или почти нищо не знае за биологията. Що се отнася до различните вероизповедания и учения на ортодоксалните църкви, то те въобще не се задълбочават в подробностите за естеството на по-тънките форми на живота и природата.

Ако човека го удовлетворяват доктрините на някоя църква, оказваща най-силно влияние върху неговия начин на мислене, то той няма да направи ни най-малък опит да узнае какво може да му предложи дори светската наука по отношение на формите на живот по-тънки от тези, които са достъпни сега за неговите външни чувства. Например той няма да се съгласи лесно с това, че неговото лично съзнание функционира сега в четири различни проводника или тела, и когато настъпи това, което обикновено се нарича смърт, неговото индивидуално съзнание сàмо напуска една от обвивките, или физическото тяло, а самият човек, както и преди, остава жив и даже още повече жив, но само че във формата на молекулярна субстанция или на астрална материя, пребивавайки във вселенската субстанция с такава плътност и природа, в каквато в същото време ще функционира неговото съзнание.

Обвивката или клетъчната субстанция, отхвърлена в момента на смъртта, се разпада и използва от природата за изграждане на по-малки форми на живот: животински, растителен и минерален. Когато индивидуалното съзнание престане да функционира в астралното тяло, молекулярната субстанция на това тяло се отхвърля в резултат на процеса, който ортодоксалната теология нарича „втора смърт“. От този момент съзнанието започва да функционира в проводника, състоящ се от субстанция сравнима с атомите на съвременната наука и неговият живот протича вече в съответстващата атомна вселена, тоест на друго ниво на материята. От гледна точка на окултиста това е висшият астрал или висшият манасичен план.

За истински духовните мъже и жени е безкрайно важен фактът, че именно на този висш манасичен план, или ниво на субстанцията, и в съответстващия на него проводник превъплъщаващото се *его*, проявяващо се като душа на човека, достига състоянието Девачан или пък се отказва от девачанския отдих и се насочва към ново въплъщение на физическия план, ако е достигнало до такова ниво на развитие, че да може съзнателно да подпомага еволюцията на човечеството. *Егото* на преобладаващото болшинство от човечеството се превъплъщава отново само след такъв отдих. Продължителността на този девачански период и характерът на изпитваните по време на него преживявания зависят от характера на постъпките и мислите на човека в неговия последен земен живот. Злобната, жестока и безчовечна личност ако и да има такъв, то той е твърде непродължителен в сравнение с девачанския опит на други. Тя е принудена да се въплъщава в условия съответстващи на делата и мислите на нейните предишни земни животи и или се

изкачва по стълбата на живота в резултат на изпитваните от нея страдания, или, продължавайки да върши зло, се спуска все по-ниско и по-ниско.

Трябва да се разбере, че различните планове на материята, силата и субстанцията нямат рязко очертани граници. Между всичките четири нива на проява и функциониращите там индивидуални форми съществува взаимовръзка, взаимопроникване и взаимозависимост, както такава взаимовръзка, взаимопроникване и взаимозависимост съществуват между духа, разума, енергията и материята в тялото на човека. И както външните чувства на човека отговарят на стимулите, предизвиквани от физическите нива на енергията и субстанцията, така и вътрешните чувства на душата отговарят на по-високите вибрации на изтънчените форми на енергията и субстанцията, освобождавайки се от връзките на Времето и Пространството.

„ИГОТО“

НАСТАВЛЕНИЕ 210

От незапомнени времена човешката раса се е стремила да отхвърли от себе си „Игото“. Историята на нашата цивилизация представлява непрекъсната верига от конфликти на човек с човека по повод на това как най-добре от всичко да се избави от Божественото Иго или тази Връзка, Световен закон, или определен вид енергия или субстанция – наречете го както искате, което в действителност е това, което съединява Духа и Материята и представлява свързващо звено между Твореца и неговите творения.

Доколкото всички проявени вещи и създания са седмични по своята природа и строеж, то същото е и самото Иго, и доколкото всички проявени вещи и създания допускат три аспекта на енергията – позитивен, негативен и неутрален, – то човекът, бидейки въвлечен в едно или няколко нива на седмичната природа на Игото, неизбежно се оказва под влияние или на позитивните, или на негативните енергии или качества, с изключение на неутралните. Масовото невежество по отношение на тези велики фундаментални принципи и закони лишава човечеството от способността да ги прилага за разрешаване на своите насъщни проблеми, както духовни, така и ментални, морални или физически. Същото това невежество векове е задържало расите на Земята в същото състояние на непрекратяващи се промени, в каквото те се намират и днес, с изключение на кратките периоди, когато една или няколко раси временно са придобивали относителен покой; но това е продължавало само докато по-силната и агресивна раса или съюз на такива раси не са му поставяли точка.

Аз зная, че Моите думи ще предизвикат немалко критики и отричане, но Аз твърдя, че всяка революция, всяко обединено усилие на човешкото съобщество да отхвърли веригите на една управляваща власт само за това да заключи себе си във веригите на друга, която с времето също ще бъде свалена, е насочено към унищожаване на мнимата преграда между Бога и човека. Това не е нищо друго, освен опит да се приведат в действие или позитивните, или негативните принципи на вселенските съзидателни енергии, противопоставяйки ги на Неутралните

енергии на универсалната триада – самата субстанция на това „Иго“, на тази Връзка с Бога, тоест на божествения закон на Света.

Аз не казвам, че това се съгласува с общоприетата представа за еволюционния закон. Аз просто констатирам това, което Ми е известно като факт.

Сериозният и непредубеден мислител от днешната епоха едва ли няма да забележи скоростта, с която по-голямата част от населението на Съединените Щати, а също и на други държави подготвя почвата за отхвърляне на това, благодарение на което те досега са съществували от момента на началото на своя живот като нация, а именно: свободата – свобода лична, религиозна и политическа. И това се прави много тънко и незабележимо – под маската на морал, справедливост и безкористност от тези юди, които народът сам е снабдил с власт, богатство и влияние, при това с помощта на законите, които са били създадени от него. Отначало плановете по пресичане волята на народа се износват в тишина и тайна, обаче тяхното окончателно обявяване на целия свят се съпровожда с такъв тръбен глас, камбанен звън и красиви речи, че способността на този народ да предвижда се притъпява. Хората изобщо не забелязват зародиша на червея, който, израствайки до небивали размери, ще придобие невиждана сила и ще погълне сърцевината на плода – личната свобода – още преди неговите опустошения да станат очевидни за невъоръженото око. Един от Посветените на Великата Бяла Ложа предписваше на своите ученици да се въздържат от близка връзка с невярващите. Същото това указание може да бъде дадено и в по-широк смисъл – имайки предвид тези, които сега поради незнание или съзнателно се стараят да попречат на утвърждаването на връзката между Бога и човека; тъй като днешните невярващи са и невярващите в съществуването, реалността на това „Иго“, свързващо човека с човека и човека с Бога от началото на времената. На идеята за съществуването на някакви състояния на субстанцията или енергията, аналогични на тази Връзка, човек гледа като на химера, измислица, не заслужаваща вниманието на здравомислещия човек; затова той не полага никакви усилия, за да поддържа тази Връзка от своята страна или за да се добере до това ниво на субстанцията, до неутралното състояние на света – съвършената свобода – свободата на възродената душа, свободата, която премахва самата възможност за извършване на зло единствено поради това, че за нея зло не съществува. Тези от създадените от човека закони, които ограничават неговата свобода, представляват прегради за потока на еволюционните сили, от които зависи неговото по-високо развитие. Това съвсем не означава, че човек се освобождава от заслуженото наказание или че може безнаказано да твори зло; това означава само, че на него трябва да му бъде предоставена пълна свобода при избора на личния курс на действие във всичко. Ако той избира злото, то трябва да отговаря за последствията. Но законът, който не му дава никакъв избор, го поробва до такава степен, че всяка свобода на неговите действия се потиска. Именно стремежът на една класа (или раса) на човешкото общество да лиши от свобода друга класа (или раса) е довел и до всички революции откакто се е появил човекът.

Бог, Безпределният Отец на човешката раса, създава и утвърждава „Игото“ – Връзката, но човекът, човешката душа, трябва сам да се погрижи за своя край на тази свързваща нишка, тоест да се откаже от свободата да върши зло, съединявайки се с Отеца – Висшето „Аз“, Божествената Душа толкова здраво, че никаква външна

сила да не може да разкъса тази връзка. Той ще се откаже от нея само тогава, когато премине в Нирвана, ставайки единен с Бога в съзнанието си. Раздразнителността, леността, нетърпимостта и всички подобни на тях качества, които пречат на човека благоразумно да търси причините, лежащи зад всички тези явления, които погрешно отнасят към преклонението пред кумира, самомнението и самоутвърждаването, – представляват някои от позитивните и негативните аспекти на същата тази бариера, която човек издига против това „Иго“.
Неутралният аспект на тази триада, на самата субстанция на това „Иго“, е съчетанието на Любов, Вярност, Красота и истинска Свобода.

ВЪЗМОЖНОСТТА ЗА ИЗБОР

НАСТАВЛЕНИЕ 211

Деца Мои, помнете един неоспорим факт, който се заключава в това, че даже при най-дълъг срок вас ви остава, сравнително казано, не толкова много време за пребиваване във физическо въплъщение, в този особен период на вашия жизнен път. Помислете искате ли в междинното, астралното състояние между физическия и девачанския планове да бъдете активни или пък пасивни, тоест желаете ли вие да пребивавате там в пълно осъзнаване на вашето битие и на преживявания опит или пък ще предпочетете да загубите за дълго време всякакво чувство за индивидуалност от момента на прехода в това междинно състояние? Имайте предвид, че на вас ви предстои или едното, или другото - трето не е дадено. Само изключително злобните и порочни натури се лишават от отдих в Девачан, а само много напредналите души съзнателно се отказват от него. Затова говорейки за съдбата на човешката раса в това отношение е много важно да се знае и този факт, а също и да се отдели известно внимание на изучаването на това състояние, което предшества Девачан.

Малцина са тези, които знаят, че нормалният човек може да избира: да съхрани ли ясно, бодърстващо съзнание или пък пасивно да изпадне в полукоматозно забвение в течение на този междинен период, който завършва с това, което понякога се нарича “втора смърт”. Ако съзнанието бодърства, то извършващото се там очистване се възприема по-съзнателно, отколкото в противен случай; тоест по-остро се осъзнава както позитивния, така и негативния опит, през който преминава човекът и който представлява кармичното следствие на извършените по-рано постъпки.

Когато Аз казвам: човекът може да избира, то, разбира се, употребявам думата “избира” в относителен смисъл, тъй като възможността за този избор в значителна степен зависи от състоянието на проводника на неговото астрално съзнание; а състоянието на този астрален проводник зависи от това до каква степен той го е развил посредством тренировка на своята Воля и Желание, бидейки още на физическия план. Ако този човек е приет ученик на Бялата Ложа, такава тренировка ще му бъде дадена в рамките на определени правила за управление на тези две форми на космическата енергия. Помнете: неговите действия в това отношение няма да повлияят на неговия по-нататъшен опит в Девачан, ако, разбира се, той не достигне това ниво, когато необходимостта от отдих за него вече няма да

съществува, както това става в случая с Учителите на Мъдростта, които притежават съзнание на всички планове по желание.

Окултните правила за съзнателно изменение на очертанията на всяка жива форма разкриват немалко възможности за различен род злоупотреби, затова те се дават от Учителя на своя ученик само непосредствено; напечатани правила, на които би могло да се разчита за тези цели, не съществуват. И за този, който се решава съзнателно да измени формата на някой орган на астралното тяло, това представлява много сериозен въпрос, тъй като ако той има много неизживяна лоша карма, то той може да създаде условия които да усилят действието на кармичното въздаване до такава степен, че то да стане за него непоносимо, тъй като високочувствителното тяло може да усеща болката много по-остро, отколкото плътното тяло на физическия план.

Както Аз вече споменах, притежаващият достатъчно развито мислене човек може да направи много за изменение на своето астрално тяло, при това без да знае нищо за гореспоменатите правила или даже без въобще да осъзнава, че той изгражда това тяло. Но ако той съзнателно се захване да предизвика такива изменения и при това е съвършено незапознат с тези правила, то може да извърши сериозни грешки, в резултат на което ще се получи орган или тяло, лишено от правилни пропорции, неестествено или деформирано, тъй като той не знае как и къде да приложи своята сила на мисълта. При такива обстоятелства за него би било по-добре да предостави изменението на това тяло на самата природа, тъй като даже с едно неочаквано пламване на гняв, ненавист или завист той може да разруши толкова, че да не може да го възстанови и за година. Това в еднаква степен се отнася и за високонравствения, изпълнен с благи намерения човек; обаче ако той е строил съгласно правилата, то би могъл по-добре да изправи грешката в построеното.

Една от специфичните особености на паметта на човешката раса е бързината, с която тя се избавя от определени фактори и епизоди от жизнения опит, които на пръв поглед би трябвало да се отпечатат в нея неизгладимо; такива например са методите и средствата, с помощта на които се извършват структурните изменения в астралната и физическата форми, а също и всичко, което предизвиква такива изменения. Всяка раса от време на време получава наставления за важността на морала и духовното прераждане, доколкото душата има самостоятелно съществуване след смъртта на тялото. Хората могат да не приемат тези стари като света учения, но в крайна сметка те поне малко са чували за тях. Те имат поне някаква представа за Висшето Битие, за Небесата, за Ада, но основният аргумент в полза на праведността, “от математическа и геометрична гледни точки” почти или съвсем не се разглежда.

Познанието за факта, че извършването на някаква постъпка или фиксирането върху определена мисъл, които нарушават божествения закон, могат да предизвикат структурни изменения на формата (както на астралната, така и на физическата), е било изгубено от тях в някакъв момент от тяхната индивидуална жизнена линия, независимо от това, че в душата то се е запазило както е било. Би трябвало интуицията или расовият инстинкт на народа, ако не е нещо по-определено, да пренесе в новото въплъщение тази извънредно важна памет, но това става само в изключителни случаи. Загубата на крайник или получаването на

някакво друго физическо увреждане в един живот действително оставя неизгладима следа в паметта на душата за всички последващи животи, което се проявява като инстинктивен страх пред предмета или създанието, причинило някога това увреждане; но все пак способите и средствата, с които кармата събира своите морални и духовни дългове, остават в много случаи тайна. Човекът може да се роди глух или сляп, и науката да определи причината за това в нарушената структура на окото или на ухото, в наследствеността или вътреутробно въздействие. Религиозните ортодокси ще нарекат това "Божия Воля" и рядко, ако не никога, на такъв човек ще му дойде наум, че главната причина за неговата слепота или глухота се намира в злоупотребата или неправилното боравене с различните качества на мисълта, звука или светлината. В резултат определени вибрации на светлинните или звукови вълни, които са били събудени от мисълта в момента на тази злоупотреба или неправилно боравене, са се върнали към центъра на зрението или слуха на още нероденото дете в процеса на неговото вътреутробно развитие.

Взаимодействието на всички видове енергии, субстанции и материи на всички планове на живота се разбира от хората още твърде слабо.

Аз ще приведа достатъчно груби илюстрации, но и те ще могат да ви дадат известна представа за способите и средствата, с помощта на които се извършва вътреутробното изменение на формата, а също за причините, стоящи зад такива структурни изменения, както добри, така и лоши, от гледна точка на материята. Един човек може да чуе клевета за другия и да се подпише под отмъстителната присъда на този нещастник, без да направи дори и най-малко усилие да установи истинността на повдигнатите срещу него обвинения или пък да помогне на пострадалия. По такъв начин той пасивно става съучастник в причинените от него страдания, но Божественият Закон прибавя към сметката и този грях поради непредпазливост. Определени звукови или светлинни вълни (или едните и другите заедно), предизвикани от тази ситуация, са били насочени в посока различна от техния естествен или божествен курс; и в резултат някога, някъде, в някое бъдещо въплъщение центърът на слуха или зрението във формиращата се тогава линга-шарира, или астрална форма [Астралното тяло представлява точно отражение на човека в плът. То се образува преди раждането и умира с изчезването на последния.(Бел.ред.)], ще улови тези изведени от техния божествен курс вълни, които няма да позволят на преобладаващото болшинство нормални, естествени звукови и светлинни вълни да въздействат на астралните слухови и зрителни центрове в процеса на тяхното формиране. И когато това ухо или око бъдат напълно формирани, в тях ще се открие някакъв недостатък или уродство.

Независимо от това, че е твърде трудно да се илюстрира действието на висшите духовни сили в плътната материя и чрез нея, Аз все пак се надявам, че дадената илюстрация ще ви даде някаква представа за взаимодействията на субстанциите на различните планове.

НЕРАЗВИТИ ИЛИ НЕИЗПОЛЗВАНИ ЦЕНТРОВЕ НА МОЗЪКА

НАСТАВЛЕНИЕ 212

Не са толкова рядко явление жалбите на малко развития ученик от това, че той се намира на предела на умственото напрежение. Причината за това невинаги идва наум на самия страдащ или на този, на който той поверява своята мъка, даже и ако последният е терапевт или хирург, тъй като тя се намира извън пределите, подвластни на неговия скалпел, макар и все още в областта на физическата материя. Средство срещу такова безсилие се намира в разпореждане на самия човек дотолкова, доколкото той притежава силата да насочва течението на менталната енергия, тъй като за да бъде лечението ефективно пациентът трябва да осъзнава причината за отпадналостта и да насочи менталната енергия, почти прекратила своето течение през определени мозъчни центрове, които не се класифицират в никой от общоприетите трудове по физиология.

Сред тези малки мозъчни центрове има седем, които обслужват големите сензорни центрове - главните чакри. Тези главни центрове или чакри на свой ред управляват работата на различните органи на тялото по подобие на превключвателите на електрическото разпределително табло, които включват и изключват електрическия ток, течащ по проводниците или посредством вълни.

Доколкото обикновените мъж или жена не знаят за съществуването и функциите на тези малки центрове и не правят особени усилия, за да ги поддържат в работно състояние, те в края на краищата се израждат и стигат до негодност, както това се случва с всеки неупотребяван орган на физическото тяло, с изключение на случаите, при които самата природа може да ги накара от време на време да функционират. Отслабването на тъканите около тези центрове, предизвикано от тяхното неизползване или неправилна употреба, е и причината за постепенното понижаване на умствените способности в старостта. Понякога вие срещате възрастен мъж или жена, които на осемдесет години притежават също толкова изострен интерес към живота, както и на тридесет. Ако вие имате възможност да се запознаете с подробностите на техния живот, вие най-вероятно ще узнаете, че най-забележителната черта на техния характер е била повишената любознателност по отношение на всякакъв род явления - любознателност, която е предизвикала най-активен интерес към всичко, което е било свързано с обекта на тяхното внимание. Ако до слуха на такъв човек достигне информация по интересуващата го тема, той моментално улавя нейната същност и няма да пожали никакви усилия, за да извлече от нея всичко до последния детайл. Ако например такава тема се окаже движещата сила на аеронавтиката, то всяка възможна нишка, водеща към разкриване природата на тази сила, нейното разбиране и използване ще бъде проследена от него докрай. У личност с такъв характер тези особени мозъчни центрове, за които Аз говорих, активно действат като движеща сила на изобретателността и реализацията на своите интереси, а интересът нараства с всяка нова крачка в познанието, докато накрая между тези таттвични центрове и чакри не се установи мощен силов ток. Такова повишаване на вибрациите предизвиква прилив на кръв към съответстващите плексуси (нервни центрове) и, като следствие, тяхното подобрено хранене.

Като илюстрация вземете човека зает с някакъв умствен или физически труд, мисленето на който много часове през деня е концентрирано само върху един предмет и който не се интересува почти от нищо извън пределите на своята сфера в живота. Мозъчните центрове, задействани най-много в тази работа, ще бъдат

прекомерно развити. Линиите, съединяващи такъв център с другите центрове, свързани с други сфери на жизнените интереси, с времето напълно или частично атрофират. С настъпването на старостта животът извън пределите на тази сфера губи за този човек всякакъв интерес, а неговата способност да се съсредоточава само върху една избрана област отслабва. Ако на вас ви се струва, че вашият интерес към обичайните дела на живота започне да угасва и вие искате да избегнете подобна участ, то за вас няма друга алтернатива, освен да приемете като правило съзнателно да отделяте внимание на тези страни на всеки предмет, които биха предизвикали естествен интерес у вас, за да не се окажете и вие в такова състояние и по такъв начин доведете своя интерес до свойственото на вашата натура ниво. Следвайки упорито това правило, вие постепенно ще събудите нов живот в тези съединителни линии за сметка на напълно естествения процес.

Тези свръхчувствителни, или “таттвични центрове”, както ги наричат изтоковедите, тези неразвити или бездействащи центрове, за които Аз говорих, представляват най-първите центрове, развиващи се в главата на утробния плод. В тях постъпват и чрез тях протичат импулсите от световните таттви - седемте принципа на живота.

Седемте главни чакри на мозъка контролират чувствата на човека и зависят от течението на седемте жизнени тока през тези таттвични центрове. Когато импулсът на космичната таттвична сила влезе в контакт със съответния център на човешкия мозък, последният започва усилено да вибрира и възбудената в него енергия се предава на съответната сензорна чакра, откъдето по двигателните и сензорните нервни влакна тя постъпва в съответстващите плексуси и органи на чувствата, които управляват работата на нервите и мускулите. Ако човекът не е способен да осъзнае тези космични таттвични сили и да ги използва, когато те чукат в таттвичните центрове на неговия мозък, тези центрове губят своя тонус и възприемчивост и в края на краищата атрофират, а в някои случаи и напълно се парализират. В подобни случаи органите или частта от тялото, управлявани от съответстващата сензорна чакра, постепенно ще заболяват. Ако тази чакра управлява слуха, човекът ще започне да оглушава. В този случай ще бъде частично подтисната активността на принципа Буддхи-Манас.

Вие ще откриете всички тези съответствия, изучавайки принципите и тяхната връзка с различните мозъчни центрове.

Именно любознателността, живият интерес към някоя вещ или предмет възбуждат във всеки таттвичен център жизнен импулс, увеличаващ на свой ред активността на чакрата, в която тази таттвична сила предизвиква усилени вибрации. Този интерес осигурява на съответната чакра постоянен поток от таттвична енергия дотогава, докато не бъде удовлетворен. Ако усилията, насочени към удовлетворяване на интереса към някакво явление се прилагат постоянно и се получава неотклонно усилване на притока на кръв, а значи и на притока на жизнена сила към тази част на мозъка, в която са разположени отговарящите на този интерес таттвичен център и чакра, то умственото и физическото развитие ще бъде бързо.

Човекът с нормално умствено развитие е любознателен и се интересува от всеки заставащ пред него непознат му предмет или положение на мисълта, стремейки се във всичко да разбере причините и следствията. Но вечно

угаждащият на своите прищевки лентяй постепенно губи интерес към всичко, което не доставя удоволствие на неговите органи на чувствата. Великите тайни на Природата почти не го интересуват. С това той пренебрегва развитието на тези таттвични центрове, управляващи главните чакри, които, на свой ред правят възможно висшето развитие на мозъка и тялото; следователно, той и старее много по-бързо от първия.

АВТОМАТИЧНИТЕ ОТКРОВЕНИЯ

НАСТАВЛЕНИЕ 213

Ако изучаващият окултизма е недостатъчно добре запознат с философията на Религията на Мъдростта и особено с тази нейна част, където се говори за седмичния строеж на материята, силата и съзнанието, то той без особен труд може да бъде въведен в заблуда както от широко разпространяваната в наше време чрез вестниците и списания литература, така и от доктрините, пускани в обръщение от определени организации, по темата за автоматичните откровения, които, както се твърди, изхождат от развъплътените души на неотдавна умрели хора.

Невежеството на много медиуми, изпълняващи ролята на посредници между физическите и астралните планове, по отношение на строежа на материята и природата на живот на тези вътрешни планове прозира във всеки ред на някои от тези съобщения, поради което те в никакъв случай не трябва да се приемат дословно. Много психици и медиуми в днешно време правят грешки подобни на тези, които по-рано са довели до образуването на някои съвременни спиритични организации.

Такива съобщения, ако разбира се не представляват фалшификация, вземат началото си от шестия, броейки от горе, план, по-точно, подплана на астралния план, с който душата влиза в съприкосновение непосредствено след оставянето на тялото от нея. Това е планът на отражението и непрекъснатото изменение; планът на очистването, на който в края на краищата се осъществява “втората смърт”, тоест освобождението от органичната плътна материя. Между другото в някои разпространявани автоматични откровения ясно се указва завършването на жизнената линия на индивидуалната душа. Обаче почти нищо от видимото на този подплан няма някакво постоянно съществуване.

Фактът на случайните съобщения на Учителите към някой ученик, още не развил своите висши центрове на зрение и слух, но притежаващ достатъчно развити астрални чувства, позволяващи му да стане посредник за съобщения между привързаните към земята души и още живеещите на физическия план хора, още нищо не говори срещу истинността на Моите твърдения.

Указанията и инструкциите, давани от Учителите на по-развития ученик (или на доверено лице) на Бялата Ложа му се предават посредством силата Крияшакти - силата, която този Учител е овладявал в течение на много животи и която вече не е подложена на намесата на елементарните сили на низшия план.

Съобщенията, давани на сеансите на обикновените медиуми като правило са предназначени за помощ на питащия, независимо от това дали последният е

достоен или недостоен да получи такава помощ от духовен източник. Но даже ако медиумът е достоен за доверие и неговите психични центрове са частично развити, във всички случаи описваните от него сцени като правило представляват отражение на обективни форми на физическия план или пък мислеобрази на силни желания, запечатани в менталната сфера на този медиум или питащ. Такива картини ще донесат пълно удовлетворение на всяко желание и, разбира се, ще въвеждат човека в заблуждение по отношение на своята духовна ценност.

Аз нямам намерение сега да се задълбочавам в подробности по темата, погрешно наричана "спиритични феномени"; Моята главна цел е да насоча вниманието на напредналите ученици на окултизма към наводнилата сега целия свят литература, основана на автоматичните откровения. Аз искам да посъветвам тези ученици да предават всички статии на подобна тема преди всичко на съда на своята собствена душа, стараейки се да разберат доколко те се съгласуват с ученията на Религията на Мъдростта, особено с тези, които се отнасят до седмичния строеж на материята, силата и съзнанието, а също и до отношението на въплъщаващото се *его* към тези нива или планове на битието. Постъпвайки така, те много скоро ще се научат да отделят зърното от плявата. Проверявайки подобни съобщения в светлината само на Учението на Храма, те вече няма да се отклонят от истинския път, тъй като тези Наставления се намират в пълно съгласие с Религията на Мъдростта.

От всичко, което застава на вашия път, приемайте като възможно това, което ви се струва заслужаващо доверие, но преди всичко се учете да отличавате истинското от лъжливото.

Сред най-острите изпитвани от човека желания трябва да се отдели желанието да се убеди в продължаването на живота след смъртта, а също и желанието да общува с приятелите, преминали границата между живота и смъртта. Затова не е чудно, че хората не се спират пред нищо в своя стремеж да добият увереност в следсмъртното съществуване, особено ако те не знаят, че могат твърде съществено да задържат еволюцията на душата, с която те искат да встъпят в контакт, притегляйки я назад към физическия план в този момент, когато тя вече разкъсва връзката между астралния и физическия планове.

Помнете, че за да получите възможност без всякакъв посредник да общувате с тези приятели на висшите планове, когато те вече се освобождават от притеглянето на астралния и физическия планове, вашите усилия трябва да бъдат насочени към развитие на вашите собствени висши центрове на съзнанието.

ВЛАДИЦИТЕ НА КАРМАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 214

В известен смисъл Владиците на Кармата са вършители на Божественото Правосъдие - Висшата мощ на Вселената, Всемогъщия Господ Бог, първото отражение на Абсолюта, Създателят на всеки род движение, а следователно и Създателят на цикличното действие, от когото зависят всички закони.

Владиците на Кармата са високи духовни същности, които ръководят и управляват действието на всяка форма на силата и енергията, породена от боговете,

ангелите или хората. Висшето "Аз" на човека се явява и негов собствен съдия, и изпълнител на присъдата, но това висше "Аз" може да отнесе към личното "аз" следствията на породените от него причини само след като Владиците на Кармата обърнат назад потока на енергията, породена от това лично "аз" в резултат на някакво противно на закона действие, тъй като Божественият Закон не може да бъде нарушаван безнаказано. Неподчиняването на Божествения Закон може да възпрепятства неговото действие за известно време, но няма силата да го прави постоянно. Цикличното действие непременно ще предизвика условия сравними с тези, които са имали място в момента на нарушаването на закона. И в това време могат да бъдат изживени кармичните следствия на неподчинението, предоставяйки, така да се каже, удобен случай за окончателното урегулиране, за да остане чисто полето при завършването на този цикъл.

Умът на човека дотолкова е свързан с привичните определения, че му е твърде трудно да разбере свръхфизичните явления, когато те се описват с непознати за него изрази, но в английския език почти не съществуват термини, с които би могло да се охарактеризират някои форми на енергията или да се опише тяхното действие на физическия план; например тези форми или степени на енергията, които се пораждат от различните звуци и движения, и в същото време нямат никакви външни прояви, достъпни за обикновените физически чувства. Всяка произнесена дума или звук, а също и всяка човешка постъпка способстват за освобождаването, отделянето на определена форма на енергията, която съгласно ръководството на Владиците на Кармата се насочва в ясно определена посока.

Ако вие хвърлите камък в езеро, привеждайки по този начин водата в движение, вие ще освободите някаква форма или степен на енергия. Вълните ще се разширяват по повърхността на водата дотогава, докато не стигнат до брега, където да получат импулс и да се върнат към своята отправна точка. Но тяхното движение няма да се прекрати с един такъв кръг: вълните ще извършат много кръгове преди да бъде изчерпана тяхната първоначална сила, и броят на тези кръгове ще зависи много от размера и теглото на хвърления във водата камък. По такъв начин размерът и теглото на камъка, тоест изходната причина или мотивът на постъпката, хвърлен в Океана на вселенския живот, определят колко пъти вълните, тоест следствията на тази причина, ще се връщат към този, който я е породил; казано с други думи, колко много въплъщения ще бъдат засегнати от последствията на това действие.

Съществуват три главни подразделения на Владиците на Кармата и още множество по-малки трикратни техни подразделения. И така също, както съществува постоянно взаимопроникване и взаимовръзка между различните степени на силата и субстанцията, съответно съществува и постоянен взаимообмен и съгласуваност на вибрациите между всички степени и редове на Владиците на Кармата и висшите "Аз" на цялото човечество; затова в крайна сметка Божествената Справедливост не може да сгреши. Например човек може да извърши убийство в резултат на старателно обмислен заговор и ръководейки се изключително от егоистични съображения, хвърляйки по този начин много тежък камък или огромен грях в своето лично езеро на живота и освобождавайки най-мощен поток на енергията. Вместо да позволи на този обременен със зло поток, породен от действието на волята и съответстващия мотив безпрепятствено да се

разпространява и да причинява вреда на множество други хора, Владиците на Кармата могат да го обърнат назад, насочвайки го към ауричната сфера на този, който го е изхвърлил. Възвърнатата по такъв начин енергия се използва от висшето “Аз” за изживяване от низшето, или лично “аз” на следствията на породените от него причини; и доколкото причината сама по себе си е била твърде значителна в злото, на личното *его* може да е нужно не едно въплъщение за изживяване на всичките нейни следствия; с други думи, вълните на личното езеро ще се връщат отново и отново към точката (тоест причината), където е бил хвърлен този много тежък камък.

Погрешно смятат, че човекът, извършил в някой свой живот убийство на физическия план, непременно трябва да бъде убит в друг живот от своята жертва, за да удовлетвори кармичния закон. Божествената Справедливост не би могла да бъде удовлетворена от още един подобен акт на неподчинение на Божествения Закон. В своето действие Божественият Закон винаги преследва най-висшето благо на човечеството, даже ако неговите повели носят на единиците на расите или нациите мъки и лишения. Злото никога не може да бъде победено със зло на нито един план на съществуването. Висшето “Аз” притежава други възможности за използване на възвратната вълна, тоест на потока на енергията, обърнат назад от Владиците на Кармата в споменатия от Мен случай. В очите на обикновения човек наказанието, отмерено на убиеца от висшето “Аз”, може да изглежда не съответстващо на престъплението, но ако той беше способен да погледне по-надалеч в бъдещето и да види крайното въздействие на повелите на кармичния закон върху въплъщаващото се *его* на убиеца, то той би бил напълно удовлетворен от насочването на Божественото Правосъдие.

За илюстрация на даденото от Мен положение Аз взех едно от най-ужасните престъпления; обаче нарушаването на всеки друг Божествен Закон също донася следствия в пълно съответствие с Божествената Справедливост, тъй като всички такива световни закони са основани върху универсалните принципи. Тези принципи представляват крайъгълните камъни на Вселената и затова те са нерушими и неизменни. И законите, създадени от човека, са също дотолкова обосновани и справедливи, доколкото са тъждествени на Божествените Закони, но ако те се различават от последните дори в най-малка степен, то стават променливи, бидейки неспособни да издържат изпитанията на живота.

КАРМИЧНО УРЕГУЛИРАНЕ

ОТ УЧИТЕЛЯ К.Х.

НАСТАВЛЕНИЕ 215

Ако не беше вълната от душевни трагедии, на които Посветените на Бялата Ложа се налага да бъдат свидетели, биха могли по-спокойно, отколкото правят това сега, да наблюдават как неумолимият закон захвърля една след друга самозаблудените жертви на собствени или чужди амбиции в бездната на низшия

астрален план в пълната увереност, че те общуват с Учителите на Мъдростта или с ангелите от Висшите Сфери. Обаче сегашното положение на нещата при това знание, което притежават Учителите, а именно знанието за трагедиите, неизбежно следващи подобно падение даже в случаите с техните собствени, дали тържествен обет и отклонили се от пътя ученици, а толкова повече с другите, никога не притежавали подобни преимущества, са за Тях източник на дълбока печал и съжаление.

Учениците, които считат, че Учителите на Мъдростта вече не са подложени нито на скръб, нито на болка, твърде малко знаят за предназначението и действието на тези велики сили на природата. Не поради това, че Учителите не са били в състояние да контролират действието на гореуказаните сили - те просто не отделят себе си от расата, на която служат и често са принудени безпомощно да наблюдават страданията на собствените ученици, тъй като кармата на Учителя и кармата на неофита, когото той се е заел да наставлява, се отъждествяват до такава степен, до каквато на неофита е било доверено знание, даващо му в ръцете сила, с която той би могъл да злоупотреби, ако впоследствие попадне под властта на Братята на Тъмнината. Именно това и се е случило с учениците, споменати в началото на това съобщение.

Достойната за дълбоко съжаление грешка на нашата високоценена представителка Елена Блаватска, заключаваща се в това, че тя приемаше за ученици и запознаваше с някои положения на Тайната Наука напълно неподготвени за това чела, е повторена в нашата епоха и от други напреднали ученици на Учителите. И като следствие никога още от времето на потапянето на Атлантида, случило се в резултат на злоупотребата с духовна сила, толкова много представители на човешката раса не са попадали толкова дълбоко и необратимо под влиянието на черната или обредна магия, както това се случва в нашата епоха. С цялата очевидност това се проявява в падението на нравите на расата като цяло, в нарастването на сексуалните извращения, в потъпкването на нравствените и държавните закони, а също и в съзнателно нарушаване на най-свещените клетви на ученичеството от неофитите, дали тържествен обет.

Когато душата е овладяна от проклятието на личните амбиции, човекът се лишава от паметта за понятията за чест и принципи.

Личните интереси се изтъкват от него под всякакви предлози, приятелите и роднините се отместват настрана без ни най-малко угризение на съвестта, докато най-накрая не настъпи ден, когато трагедията на пълната самота и отхвърленост обзема тази душа. По този начин работата на Братята на Тъмнината над нея завършва за цяло въплъщение, ако не и за повече, и ако тази душа поиска да получи освобождение, на нея ще ѝ се наложи да премине отново дългия и тежък път.

Изглежда, че е напълно невъзможно да се убеди крайно честолюбивия ученик в това, че неподчинението на простите и естествени закони на живота не може да остава безнаказано. Той още не е в състояние да осъзнае, че именно благодарение на физическата, менталната и психичната сила и мъжество, които той е придобил в резултат на безусловното послушание на тези закони, за него, за неофита се е появила и възможността да премине необходимите изпитания за твърдост, сила и съсредоточаване, изпитанията, през които дори Посветеният

трябва да премине успешно, за да направи крачка по пътя към окончателното посвещение. Ако той не издържи тези изпитания, то неговата уязвена гордост, неговото разочарование могат да го направят лесна плячка за първия срещнат користолюбив псевдоокултист, освен ако той не бъде изпълнен със свещения дух на саможертвеността и Христовото смирение. В последния случай той, както и преди, ще остане под охрана и ще продължи да получава подкрепата на своя Учител, докато повтарящия се цикъл не му предостави нова възможност за изпитание.

Всеки нарушен физически или ментален закон изисква кармично урегулиране. Душата на човека не може да бъде удовлетворена от своето развитие, ако съотношението между неговия ум и физическо тяло постоянно се нарушава от следствията на неподчинението на естествените закони.

Нарушеният закон на ученичеството бързо донася съответното въздаване. И макар че такова въздаване може да следва в резултат на някое действие на Учителя, пред който е бил даден Обетът, обаче самото това действие се извършва по изискване на душата на ученика. Душата изисква изпълнение на Обета и Учителят, осъзнавайки това изискване, се старае да помогне за неговото изпълнение.

Трябва да кажа, за съжаление, че както по-рано, така и сега едно след друго продължават да се появяват и предават на гласност послания и указания уж изхождащи от Мен или от един от Моите Братя, намиращи се на същото това стъпало на Великата Бяла Ложа. Ние не сме писали послания и не сме давали указания на тези, които са отговорни за разпространението на подобни писма и съобщения. Нашите истински Представители се подлагат на насмешки и се презират от тези хора. Но ако бяха се вслушали в указанията, които действително са били дадени от Нас, то това би спасило за последните пет години хиляди животи и би заложило здрав фундамент за здрава система на управление. Но именно тези указания бяха оставени без внимание или пък тайно унищожени от сьратниците на черното братство. А Ние, прекланяйки се пред Закона и безусловно изпълнявайки указите на *Маха-Когана* [Ръководител на духовната Йерархия *(санскр.)*], на когото Ние сме подчинени, трябва да запазим в нашите души търпението и да чакаме идването на "Великия Ден".

Получено на 7 януари 1920 г.

ДОПЪЛНЕНИЕ КЪМ ПРЕДИШНОТО НАСТАВЛЕНИЕ

ДАДЕНО ОТ УЧИТЕЛЯ ИЛ.

Днешната циклична вълна на увлечение по астралния план нараства много бързо, захвърляйки масово своите жертви в пропастта. Естественият закон на природата не прави изключение за никого и жертвите на самоизмамата и астралното опиянение прииждат от всички нива на човешкия живот. Реакцията, или обратната вълна, ще завърши с период на подтискане точно така, както това е било във времената на инквизицията и епохата на магьосничеството. Тази вълна ще се спусне до дълбочината, съответстваща на тези висини, които тя ще достигне за десетилетие. И тогава кармата ще събере своята жътва, и ще завърши още един кръг на сегашната човешка раса.

Получено на 10 януари 1910 г.

СВИДЕТЕЛСТВО ЗА БОГА

НАСТАВЛЕНИЕ 216

Всяко истинско откровение за великите Божествени тайнства се съпровожда с провъзгласяване на личната отговорност за разпространяване на Светлината на Света. Учителят Исус е провъзгласил това в следните думи: “Аз Съм светлината на света”. В съкровените Станси Дзиан също може да се намери подобно заявление: “Аз Съм изпратен за да бъда факелът, запалващ огньовете във вашите сърца”. Но в каквато и форма да се облича това намерение, по отношение на неговата същност не може да има никакви различни тълкувания.

Светлината на Централното Духовно Слънце за душата на човека означава безкрайно повече, отколкото може да означава за физическия човек светлината на Слънцето-звезда. И докато в човека не се събуди поне някакво разбиране на неговата реалност, неговото вечно присъствие и всепроникващо влияние, той няма да може да се издигне до разбирането на тази Божествена Същност, на която се покланят и която осъзнато или неосъзнато почитат под различни имена всички раси на Земята.

Не забравяйте, че Бог никога още не е оставал без свидетелства за Себе Си. И най-невежите диваци и много по-просветените хора в своето почитане на Слънцето-звезда се покланят именно на Светлината на Света, тъй като тя сияе чрез това видимо светило; на тази Светлина, която в действителност се явява самото Одеяние на Бога.

Всеки Аватар, който някога е идвал или на когото предстои да дойде на Земята, се явява Център, излъчващ тази Светлина.

И както физическият човек се нуждае от светлината на слънцето или на някакъв вторичен, зависещ от това слънце, източник на светлина, за да вижда обективните форми, така и духовният човек се нуждае от светлината на Централното Духовно Слънце, за да възприема и постига Божественото.

Единствено само *душата* на човека може да възприема тази Светлина. Именно благодарение на това, че субстанцията на душата по своята природа също се явява Одеяние на Бога, тя има възможност истински да познае Бога или пък, избирайки злото, да се окаже от Неговото познаване. С подобен избор тя подтиска действието на Светлината, част от която сама се явява. На душата се дава възможност за избор. И ако тя избира противодействието на повелите на сияещия в самата нея източник на светлина, тя прави лъжлив избор.

Както и да нарекат това, което подбужда човека да действа в унисон с Божествените Същности, ръководещи еволюцията на човешките раси: съвест, вътрешен глас или интуиция, в действителност това е Светлината на Духовното Слънце.

Чувството за красота и съвършенство на формата у художника, любовта към хармонията и мелодията у музиканта - всичко това са следствия от действието на лъчите на светлината на Централното Духовно Слънце, изливащи се в центровете на чувствата на човека. Тези центрове представляват своего рода приемници, които улавят тези лъчи светлина и ги превеждат на език, разбираем за човека. Но съществуват също станции, които улавят само сенките, оставени при преминаването на тази светлина – следствията от невежото или егоистично нейно използване.

Всяко безкористно желание е отражение на подобно желание в Разума на Бога. Ако това желание е достатъчно силно и ако волята, необходима за неговото изпълнение, вече се събудила докрай, човекът трябва да постигне целта. Но ако безкористният аспект на желанието се изменя и затъмнява от личността, то замисълът на Бога вече не се изпълнява и в действие встъпват други, ограничаващи сили, които свързват и стесняват линиите на тази форма, която е била отразена от Духовната Светлина. Такава форма повече не съответства на своя прообраз в Божествения Разум. Но когато благодарение на интуицията в човешкия ум се отваря широк канал за възприемане, то ползвайки се от него, Светлината на Духовното Слънце ще отразява в мозъчния център образа на истината всеки път, когато и човекът да се обръща към Него.

МЪКИТЕ НА СВЕТА

НАСТАВЛЕНИЕ 217

Душата на света се тресе сега в тежки мъчения и нито едно човешко същество от огромните множества негови обитатели няма да избегне следствията на тези родилни мъки. Духовните сили на Любовта и Ненавистта се изправят една срещу друга, встъпвайки в битка за своето превъзходство. Масите от хора, подобно на глутница обезумели от глад вълци, се вдигат против тези, които те считат за богати класи. Непознаването на главните причини за своите страдания и бедствия, усещането за несправедливост и предателство от страна на тези, на които са вярвали, карат мнозина доведени до отчаяние хора да хапят като вълк даже ръката, която би могла да им даде храна. Сега те вече не могат да различат приятеля от врага, тъй като твърде често са били мамени.

От друга страна невежеството на богатите и властимащи в различно отношение в много случаи довежда до това, че те не забелязват знаците за приближаването на неизбежната реакция от страна на освободените от тях сили. Опитите от миналите векове бяха забравени, а техните очи твърде дълго не забелязваха знаците и знаменията на сегашната ера.

Ако Аз можех да направя така, че Моят глас да се чуе във всички ъгълчета на света, бих се обърнал към всяка човешка душа: „О сине човешки, пожали брата, стоящ до теб, тъй като той е твой брат, даже и ако е от тези, които искат да да те убият; тъй като той не знае какво върши. Той е уловен в мрежите, разставени от демоните на ненавистта, както си уловен и ти. Той също като теб е само оръжие в ръцете на враговете на всеобхватната Любов. Ако бихте могли само да си

представите отчаянието от разкаянието, което ще ви обхване двамата, когато на другата страна на жизнения поток пелената от вашите очи падне и разумът на всеки от вас се просветли с пълното осъзнаване на братството, то вие бихте разбрали с каква цел са ви използвали и двамата Братята на Тъмнината. Тъй като за какво друго е нужно да се сеят семената на ненавистта в сърцата на хората на разединения свят, ако не за да отвърнат хората от вярата в Бога и любовта към Него, за да ги обърнат към неверието и любовта към злото?“

В сърцето на всеки човек живее Ангел. Ах, деца Мои, вслушвайте се в гласа на този Ангел, когато той ви моли да проявявате милосърдие към своя брат-човек, каквито и обиди той да ти е нанесъл. Само постъпвайки така ти ще бъдеш в състояние да срещнеш неговия изпълнен с мъка поглед тогава, когато смъртта ви постави на една линия. Причинените на него обиди, когато ги разгледаш от височината на живота, ще ти се сторят така нищожни в сравнение с обидите, които си му причинил ти. И помни: братът, против когото ти си съгрешил най-силно от всичко, ще бъде първият, когото ще видят твоите отворили се очи в мига, когато твоите стъпала пристъпят в преизподнята. Дните на въздаянието не са зад планини. Направете своите собствени сърца чисти - и вие няма да има от какво да се боите.

ВЪЛНАТА ОТ ПСИХИЗЪМ

НАСТАВЛЕНИЕ 218

Ако бяхте способни само да усетите какво дълбоко състрадание изпитват към вас Учителите на Мъдростта, прекрасно разбирайки силата на най-голямото изкушение, изправящо се и пред вас, и пред другите жадуващи души според това как сегашната вълна от психизъм се приближава към своята висша точка, то бихте могли по-добре да оцените техните усилия да спрат тази вълна и да ви предпазят от страшните последствия на предаването в плен на медиумистичните методи на изследване, чиито привърженици изобщо не са способни да защитят изследователя от въздействието на низшите елементали и на астралните обвивки на тези човешки души, които вече са преминали в Девачан, оставяйки на низшия астрален план само низшите качества, оживяващи напуснатите обвивки. Тези елементарни форми на живот се събират около изследователите на психическите феномени и се хранят с изтичащите от тях магнетични еманации.

Невъзможно е да се изрази с думи колко печално е да се видят високообразовани и знаменити мъже и жени, измамени с медиумистичните методи, дори ако тези методи се изучават от добросъвестни изследователи, които все пак позволяват да бъдат измамени с помощта на такива опасни оръдия като спиритичната маса и други подобни на нея приспособления.

Получаваните по такъв път съобщения представляват резултат от подсъзнателния контрол на ума и ръцете на оператора, ако, разбира се, е изключена възможността за измама. Подсъзнанието има достъп до страниците на паметта на душата, до менталните образи на всеки предмет или жива форма, с които индивидуалното *его* е в близко съприкосновение по време на всички свои въплъщения във форма. Тези спомени са зафиксирани в ауричната сфера на

индивида и при съответни условия могат да бъдат извлечени оттам, предоставяйки материал за много удивителни психически преживявания.

В случая с високоразвития Мистик или Учител е възможно временно отъждествяване на неговото подсъзнание с подсъзнанието на друг Мистик. Тогава впечатленията, зафиксирани в аурата на единия от тях, могат да пламнат във външното съзнание на другия; но силата, посредством която се извършва такъв феномен, е висша духовна сила и нейното използване с егоистични цели неизбежно ще донесе бедствие и нещастие на лицето, разпоредило се с нея по такъв начин. Високоразвитият Мистик никога няма да си позволи профанизиране на тази сила и няма да я използва за измама на изгладнялото човешко сърце карайки го да повярва, че то е влязло в контакт с някой от близките, които вече са пресекли границата между двата плана на съзнанието; а също никога няма да поощрява използването на каквато и да било вътрешна сила в преследване на финансови, социални или политически интереси на този питащ, който може да злоупотреби с полученото знание.

Аз настоятелно ви моля да се откажете от приемането на идеите, провъзгласени от някои самозаблудени последователи на движението за така нареченото „ново мислене" относно връзката между половата свобода и психическото развитие, тъй като техните следствия са извънредно пагубни. В частност Аз насочвам вниманието ви към тези техни страни, които фактически противоречат на висшите принципи на живота, провъзгласени от Учителите на Мъдростта за цялата тази Манвантара и лежащи в основата на всички истински цивилизации.

Безпорядъчните полови отношения и религиозните предразсъдъци са главните причини за крушението на много цивилизовани раси в миналото; те ще станат причина за гибелта и на настоящата раса, ако тя не осъзнае тази опасност и не измени сегашния си курс преди да стане твърде късно.

Духовното развитие зависи от чистотата на живота и целите. Моногамията е крайъгълният камък на семейството, а семейството е крайъгълният камък на цивилизацията. Фактът с нарастването на психическите заболявания сред последователите на въртенето на маси и други форми на получаване на съобщения от вътрешните планове е твърде прискърбен и опасността тук се заключава в отварянето на манасичните центрове на мозъка за пагубни въздействия от страна на низшия астрален план, а също и в отнемането от тези мозъчни центрове от гореспоменатите елементали и астрални обвивки на тази магнетична сила, която е необходима за нормалното функциониране на манасичната енергия. Нерядко такова ограбване се извършва несъзнателно от самия медиум, който зависи от магнетизма на питащите, опитващи се с негова помощ да влязат във връзка с някои развъплътени. Манасичните центрове на мозъка се нуждаят от този магнетизъм за жизнено изразяване на физическия план; и всяко съзнателно усилие на волята, противоречащо на естествения еволюционен закон, понижава тази сила на съпротивление на физическата субстанция, която, образувайки външна защита на всяка нейна молекула, противодейства на негативните сили, разрушаващи тези молекули, ако тяхната външна обвивка се оказва незащитена от Висшето Аз; а от такава защита тя се лишава тогава, когато низшето „аз" използва този център противно на еволюционния закон.

Разкриването на психическите чувства, даже и то да става в резултат на естествения еволюционен процес, винаги в една или друга степен се съпровожда с опасност за въвлечените в този процес изтънчени мозъчни центрове. Но тази опасност се увеличава многократно когато се предприеме опит да се ускори този процес с усилие на волята под ръководството на друго лице, освен ако такова ръководство не се осъществява от Учител, притежаващ необходимата сила за защита. В противен случай човек подлага себе си на невъобразим риск да разруши един или няколко мозъчни центрове и вследствие на това да стане умствено неуравновесен.

В светлината на тези факти не е трудно да се разбере, че човекът, осмеляващ се да ръководи подобен процес в своя събрат, когото той не е в състояние да опази, натрупва ужасна карма както за себе си, така и за своята жертва.

ПРОКЛЯТИЕТО НА СВЕТА

НАСТАВЛЕНИЕ 219

Годините преминават, формирайки десетилетия; десетилетията образуват столетия, а столетията – епохи. Расите и нациите се раждат и умират, и все пак човекът, като равносметка на всичките усилия на природата, имайки зад себе си опита, събран в продължение на всички минали епохи, както и преди се отклонява от закона, изискващ той да живее за своята раса, за своя народ и за своя свят, а не само за самия себе си. Всеки път, когато нарушава този закон, той навлича наказание на своята собствена глава и на главите на своите деца до трето поколение и по-нататък. Когато нарушава закона за Любовта, той пристъпва закона, лежащ в основата на всички други закони, тъй като на неговата нерушимост се основава здравето, нормалното психическо състояние, растежът и развитието на неговата раса.

Законът за Любовта и законът за моногамията в основата си са един и същ закон. Пренебрежението към чистотата и девствеността от страна на мъжете или жените, оскърбяващи този закон, е престъпление против Божествената Любов, за което няма прошка. Човешкият закон, служителите на който са провъзгласили съюза на един мъж с една жена, се основава именно на този Божествен Закон, дори и тези служители да не са знаели този факт. И нито един мъж, и нито една жена не могат да го нарушат без с това да умножат последствията на проклятието, паднало върху човешката раса поради продължаващото вече векове нарушаване на този закон. Всички най-ужасни условия на човешкия живот са резултат от неговото нарушаване. Човекът може да спори колкото иска, да изпитва себе си, да проклина колкото е възможно този закон, но и днес този закон си остава за него също така неизменен, както и в деня на неговото сътворение, или в деня на разделението на половете.

На всеки мъж и на всяка жена се предоставя възможност да реши въпроса съвсем не за това ще вземе ли той или тя лично от живота най-доброто, и не за това дали неговата жена или нейният мъж ще бъдат светци или грешници, а за това дали

те, като представители на расата, ще способстват за развитието на тази раса със своя пример, изпълнявайки тази заповед или, напротив, ще внесат своята лепта в потока от опустошения и престъпления, а също и в израждането на тази раса, въстанала против закона за Любовта. И докато човечеството като цяло не осъзнае тази истина не може да бъде родена съвършена раса.

КРИСТАЛИЗАЦИЯ

НАСТАВЛЕНИЕ 220

Когато лъчите на залязващото слънце падат под различни ъгли на разсеяните в атмосферата капки влага, всеки от тези ъгли започва да блести със свой собствен цвят или, по-точно, да пламва с лъча на този цвят, който този ъгъл отделя от единния бял лъч. Подобно на това, когато белият лъч на Духовното Слънце пада под различни ъгли върху страните на кристализираните качества на менталното и на психичното тяло на човека, той се пречупва от тези страни и може да отразява в ауричната сфера, проводника на висшето „Аз“, само различни цветове на пречупения лъч - следствия на мислите, думите и постъпките на човека.

Кристализацията съдържа ключа към манифестацията на духа в материята, но този ключ никога не може да бъде превъртян от материалиста, тъй като той никога няма да може да забележи тези свързващи звена, които е способна да попълни единствено само интуицията. Всеки цвят, изхождащ от всяка страна на кристала, когато лъчът светлина падне върху него в нужното направление ще укаже на окото на окултиста точното състояние на материята, първия план на нейните прояви и следващото стъпало от стълбата на еволюцията на тези най-дребни животи, които са принесени в жертва в процеса на кристализацията.

При изследването на кристала, образувал се от флуидните отделяния на физическото тяло, добрият химик от пръв поглед може да каже от какъв именно флуид е образуван този кристал. Възможно е той даже да определи от кое от няколко тела е бил взет този флуид и какъв от материална гледна точка е бил процесът на кристализация. Но за различните планове на материята, дали раждането на тези най-дребни животи, за тези форми, които им е било предназначено да създадат, за тяхното последващо предназначение и за много други неща той няма да може да каже нищо. Всички тези тайни при желание може да ви съобщи окултистът, наблюдавайки въздействието на светлината върху различните страни на кристала и прилагайки своето знание за елементалните сили, които са съединили тези малки животи и са сформирали от тях съгласно Божествения план различните форми.

КАРМАТА НА НАРОДИТЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 221

Когато накрая хората осъзнаят истината за съществуването на неумолимия закон за Кармата - закона за причините и следствията, и този закон бъде положен в основата на всички форми на управление, тогава повече няма да има нито войни между нациите, нито революции в пределите на техните собствени граници. Неизбежността на разплатата дотолкова здраво ще се запечата в умовете на хората, че те повече няма да поддържат подобни действия при никакви обстоятелства. Ако тази част от френския народ, която е провокирала френската революция и е осъществила нейната кръвожадна програма, е могла да знае, че за всяка глава, паднала с тяхна помощ в кошницата на гилотината, ще бъде принесен в жертва живота на друг французин, когато съответната точка в същия този цикъл завърши кръга (което се е случило в неотдавнашната война с Германия), тя не би действала толкова непредпазливо.

По същия начин ако белгийският народ би могъл да знае, че тази безнаказана жестокост по отношение на африканските туземци и тяхното изтребване, което е било извършено с благословията на краля Леополд, могат да бъдат главната причина, отговорна за съдбата, постигнала белгийците в сегашния цикъл, те по-добре биха разбрали какво се е случило с тяхната страна (Става дума за крал Леополд II (1835-1909), който през 70-те години на XIX век е организирал "Международна асоциация за изследване и цивилизация на Централна Африка", а после "Международна асоциация Конго". В действителност, под прикритието на тези названия през 1879 - 1884 години е проведена истинската колонизация на басейна на р. Конго, по време на която угнетяването и грабежа на африканското население се е считало за обичайно дело. Точно след 30 години Белгия се е оказала една от първите страни, изцяло окупирани от Германия (Бел.ред.). Ние не можем да докажем, че всичко това е истина, но познавайки неумолимия закон за кармата съвсем не е трудно да се разбере обосноваността на Нашата увереност в това, че закривайки кармичните сметки днес английската нация може би разплаща дълговете за безчислените убийства на невъоръжени индуси в Източна Индия от британските войници в не толкова отдалечена епоха. Че животите на много американци е възможно да са били пожертвани за заплащане на отнетите по-рано от американските войници животи на индианците - коренните жители на този континент. А краят на цикъла, в който са били породени тези кармични дългове, намерили приложение по времето на неотдавнашната световна война, по всяка вероятност е създало условията, от които са се възползвали Владиците на Кармата, за да изпълнят Закона.

Много трудно е да се примири християнската вяра за прощаване на греховете от Христос с действието на кармичния закон. Но тази трудност ще бъде преодоляна тогава, когато хората разберат какво в действителност е разбирал основателят на християнството под думите "прощаване на греха". Христос в човека може да прощава греха против законното "Аз" даже тогава, когато Законът налага наказание на личността, отговорна за този грях.

Напълно очевидно е, че докато човек вярва във възможността за получаване на прошка за нарушения закон, той няма да полага особени усилия да го изпълнява, тъй като за низшето "аз" е много естествено да се противи на контрола на висшето "Аз".

Странно е, че опитният историк не може да забележи изпълнението на закона за кармата в безбройните примери, имащи място в историята на всяка древна нация, тъй като в нея пагубните следствия на тези причини, които са се залагали от човечеството в миналите векове, се проявяват с особена нагледност. Колкото и далеч в свещената или светската история ние да се задълбочим, винаги ще откриваме, че със същата неизбежност, с която денят следва нощта, след всяка зло, сътворено от хората на някоя нация, е следвал акт на принудително изкупление. Намесата на цикличния закон може за известно време да отложи това изкупление и все пак то е неотвратимо. Крайностите на живота, бидейки приведени във взаимодействие, неизменно пораждат триене, а значи - топлина, енергия, която сама по себе си е безлична. И ако човечеството бъде достатъчно благоразумно, за да насочва поражданата в резултат на триенето на противоположностите енергия винаги в съзидателните канали вместо в разрушителните или вместо безполезното ѝ изразходване, както това често се случва днес, то ще направи голяма крачка напред. Например, ако в ума на човека едновременно се съединят качествата Любов и Ненавист, както това се случва нерядко, независимо от тяхната противоположност, то в неговата ментална сфера възниква триене, което може да породи сила, способна да послужи добре на обектите на тези чувства - сила, за която нейният породител по-рано не е и помислял. Напълно възможно е по такъв начин да може да бъде заплатен стар кармичен дълг.

Сблъсквайки се неминуемо с кармичните следствия на отдавна отминали обрати в политическия, социалния и религиозния живот, които стават толкова забележими в днешно време и с които в излишък ни снабдява световната война (и които световната война ни осигурява в изобилие), е много трудно да се разбере как може мислещият човек да отрича съществуването на кармичния закон? По този начин и причините за ужасните събития, имащи място след 1914 г., не е нужно да се търсят далеч.

ПРЕДАТЕЛСТВОТО НА ХРИСТОС
ОТ УЧИТЕЛЯ С.

НАСТАВЛЕНИЕ 222

“Преди да пропее петелът, един от вас три пъти ще Ме предаде” - отново казва Христос днес, както е казал и вчера.

“Нима съм аз, Господи? Нима аз ще Те предам?” – възкликва един от дванадесетте управители, притежаващи толкова много хранилища, изпълнени с предмети от първа необходимост, че той си избира място до дясната ръка на Бога - един от дванадесетте избрани ученици, седящи около масата, изобилстваща с даровете на земята. Той се вглежда в Лика на Този, Който седи начело на масата и от Когото са сътворени всички неща: “Нима аз, на когото Ти си поръчал да се разпорежда с всички зърна и класове, които са посели моите поданици и от които зависи самият им живот, нима аз ще Те предам, разпъвайки Те на кръста на страданието? Не! Хиляди пъти не!”

“Нима съм аз, Господи? – пита друг. – Мога ли аз да Те предам? Аз, на когото Ти си дал власт над всичкото злато и сребро, които хората добиват, за да

имат поне някакво средство за размяна за предмети от първа необходимост. Как мога аз да се отплатя с черна неблагодарност на Теб, за Когото всичкото сребро и злато на света не е повече от пепел в сравнение с човешкия живот? По-добре аз да загина, отколкото да сътворя нещо подобно.”

“Нима съм аз? - възкликва този, който седи от лявата страна на Бога. - Нима аз ще Те предам на мъки? Теб, Който си ми дал власт над самите елементали на земята. Властта, с помощта на която мога да накарам моите роби да натъпчат моите складове с желязото и въглищата, в които са затворени тези малки животи, за да мога да накарам тези тълпи от студени, замръзващи души, които се осмеляват да възразяват срещу моята воля, да се подчинят на моите заповеди или да умрат! О не, мой Владико, аз по-скоро ще преградя пътя на тези, които ще поискат да Те приковат на кръста!”

“Бъди уверен, тези своеволни души няма да могат да ме принудят за това, стига да не узнаят Кой Си Ти в действителност. Ние, моите братя управители и аз, ще се погрижим те да не Те познаят, а познавайки Те, да не се осмелят да посегнат на нашите права! Само ние единствено имаме времето и възможността да Те намерим.”

“Нима съм аз? - казва още един. – Аз, на когото Ти си дал власт над морските риби и небесните птици? За да не оспорват гладните моите претенции, виж, аз установих кордон около рибарите и ловците, и нито една риба или птица няма да бъде придобита без заплащане на солиден данък. Нито един от тази сбирщина простолюдие, търсеща Теб, даже няма да се докосне до Твоята дреха, тъй като в отплата за Твоите дарове, аз ще ги гоня далеч от Теб. Не аз, Господи, не аз ще Те предам!”

“Нима съм аз, Господи този, който ще Те предаде? - се надига увенчана с митра глава; някой, облечен в пищни, обшити със сложни шевици дрехи. – Наистина, Ти никога няма да видиш в мен такъв предател. Аз, земната глава на всички християнски църкви, никога няма да допусна това грубо, недостойно простолюдие до Теб – Сина на Бога, до Теб, на Когото аз и цялата твоя църква сега се покланяме в непрестанни молитви и обреди. Нима аз мога да Ти бъда неверен? Наистина, аз си построих немалко дворци за слава на църквата, но аз винаги отвръщам очи, когато потъналите в нищета, грешни мъже и жени се събират в тях на тълпи и, задъхвайки се в своите изпарения, умират в собствените си отпадъци. Аз не поглеждам непотребните къщи и свърталища на порока, създадени от тези грешници от построените от мен домове и държа ръцете си зад гърба заради златото, което те ми донасят. Аз няма да цапам с калта на тези сцени своите очи, тъй като аз жадувам да ги обърна към Твоя Лик. Аз няма да мога да Те предам, даже ако имаше такава възможност - дотолкова съм чист и свободен от греха пред Твоя свещен поглед”.

И тогава се изправя техният Господ Христос и казва: “О безумци! О слепи и жестоки сърца! Чуйте, даже сега до Моите уши се достигат звуците на тежките стъпки на тези, които бързат насам за Мен. Ти си, който Ме предаде! Ти, седящият до дясната Ми ръка и ти, седящият до лявата и всички вие, седящи наоколо - всички вие, които сега сте навели главите си от срам. Вие Ме предадохте и ще Ме предадете отново и отново! Вие ще Ме предадете утре по същия начин, както и днес. Вие ще Ме предадете с това, че оставяте Моите деца, в които Аз живея, да

умират от глад, да замръзват и загиват в безпомощна нищета само за да задържите откраднатата от вас власт! За да можете да напълните своите сандъци със злато, похитено от вас от другите хора, които със студ, глад и нужда вие сте направили свои роби! Във всеки от тях вие отново и отново Ме предавате, тъй като Аз страдам в тях точно толкова, колкото те страдат на кръста на ужасяващата нужда, издигната от вас. Човечеството Ме разпъваше на кръста на човешката мъка век след век и днес, както и преди, Аз Съм разпънат на този кръст и с молба в погледа и на устата ви призовавам да сложите край на Моята мъка и Моите страдания. Да, вие всички Ме предадохте, всички, които лишавате тези малките от това, което Бог свободно дарява на всички; и преди всичко вие ограбвате самите себе си; всички вие, които злоупотребявате с доверието, възложено ви от другите; всички вие, които нарушавате клетвите, дадени на Бога. Всички вие предавате Христос!”

ОСНОВЕН ЗАКОН

НАСТАВЛЕНИЕ 223

Зад съвременната идея за кооперация, даже от материалистична гледна точка, стои фундаментален биологичен закон, също толкова древен, като света.

В качеството на илюстрация на действието на този закон в един временен цикъл ще вземем библейски пример. Съгласно библейските генеалогични записи човешката раса, предшестваща Века (цикъла от 5000 години) е започнала съзнателно да се подчинява на действието на този основополагащ закон от момента на въплъщаване на *егото* на Адам, Ева, Каин и Авел; от същото това време тя се е оказала подложена и на действието на негативния аспект на този закон, опитвайки се да му противоречи, когато Каин се е осмелил да наруши първия указ на Божествения Законодател - указа, който изисква хората да живеят за своята раса и да се трудят за нейното развитие заедно в любов и съгласие. Този указ е бил нарушен с убийството на четвъртия член на тази четворна група от нейния трети член. От времето, когато е отминала тази първа расова ера, във всяка възникнала впоследствие човешка комбинация от четири създатели на раса като минимум един се е опитвал да препятства съвършеното изпълнение на този закон. От гледна точка на окултизма този стремеж да се препятства закона е следствие на ереста на разединението.

Във всяко общество, независимо от неговата численост и основна причина за неговото формиране, като съставна структура винаги се е проявявала подобна тенденция да се унищожи една или повече от четирите изходни единици поради същите тези съображения, които са довели Каин до убийството на Авел. И дори да не се извършвало престъпление от такъв род, все пак желанието да се избавят от някой член на първоначалното общество така или иначе се е удовлетворявало - с други думи, формираната отначало комбинация се е разрушавала в името на някаква егоистична цел.

За да се разбере основния импулс, подтикващ човека да се обединява с други хора с цел кооперация, ние трябва да разгледаме този въпрос преди всичко от гледна точка на формирането на групова душа, или на определена

диференциация на универсалната висша манасична субстанция - съставната душа, вземаща своето начало на вътрешния план, но подчиняваща се на същия този гореспоменат закон.

Този закон е божественият кодекс на Любовта, каквото и название да му е давал човека. Говорейки научно, това е законът за привличането; законът, който се стреми да свърже заедно хората или предметите със сходна природа за постигане на сходни цели. Възможността за успешно построяване на кооперативно съобщество на плана на грубата материя, на физическия план, зависи преди всичко от безусловното послушание на единиците на тази групова душа на повелите на божествения кодекс на Любовта. Ако отделни единици на субстанцията, образуваща груповата душа, не се подчиняват на този закон (на който те трябва да се подчиняват, за да направят възможно съвършеното функциониране на груповата душа), то в сила встъпва вече друг божествен указ на този кодекс - законът за отблъскването и тогава формата на съответното общество на физическия план се разрушава. Основният закон в действие е преди всичко единството и всичко, което противодейства на обединяването на частите на това общество, ще бъде нарушител на този закон.

Ако изходната цел за образуването на обществото е било получаването на някакви материални изгоди с чисто егоистични намерения и тази цел се постига нарушавайки повелите на основния закон, то еволюцията на членовете на такова общество значително се забавя. И първата точка на този основополагащ закон, насочен към единиците на груповата душа на вътрешния план изисква приемане на принципа на братството и подчиняване на този принцип. Следователно в каквато степен единиците на груповата душа - преди всичко във форма на акашния план - са верни на този принцип на братството, в същата тази степен те се приближават до съвършенството в това определено направление, което развиват в конкретния расов период, облекчавайки тази задача за останалото човечество.

Един от най-забележителните примери за действието на принципа, управляващ кооперативните съобщества (съдружества), се заключава в използването на закона за любовта от силите, управляващи всяка крачка на еволюцията на първичния, елементарен живот, тъй като този първи указ на закона за любовта има сила не само единствено в човешкото царство. Ако съществуваше достатъчно мощен микроскоп, позволяващ да се наблюдават първите прояви на формата в най-дребните, но все пак съставни тела, той би показал, че съществуват четири определени разновидности на четирите единици на един род, които, подчинявайки се на този указ, изграждат всяка съставна единица на сложното тяло. Във всяка такава единица биха били намерени същите тези, само леко изменени компоненти и атрибути, които присъстват и във всички останали четири съставни единици на това тяло. Говорейки математически, всяка такава единица е квадрат от квадрат с по-голям размер.

Всяка от четирите първообразуващи единици на такова тяло установяват определена линия на поведение, в съответствие с която се разпределят времето и усилията на останалите единици на това четири-съставно тяло. На вас ще ви е интересно да узнаете, че съществува пълно съответствие между основополагащата роля на елементите от групата на първичното проявяване на формата и четворката ръководители, нерядко разполагащи се в различни краища на света, които са

създатели и водачи на религиозни, а в някои случаи и на делови организации. Същият този закон, който управлява процеса на формиране на груповата душа, съединява безбройните елементални животи на вътрешния план отначало в сложни съставни форми на грубата материя и управлява всички елементи на образуването на тези форми посредством манасичната енергия, активно действаща в тези четири първични единици на четвъртия плана на манифестация, броейки отдолу-нагоре. Бесформения, безусловен духовен живот придобива по такъв начин конкретни изражения във форма отначало на петия, акашен план. Субстанция трех высших из семи планов жизни не дифференцирована в нашем понимании формы. Человек настолько свыкся с идеей и теоретической верой в одиночное выражение жизни в форме, что, естественно, отвергает идею о четверояком выражении первоначала жизни, когда она разворачивается из триады – «трое в одном» – в сложные четырехсоставные формы. Субстанцията на трите висши от седемте плана на живота не е диференцирана според нашето разбиране за форма. Човекът дотолкова е свикнал с идеята и теоретичната вяра в единичното изразяване на живота във форма, че естествено отхвърля идеята за четворното изразяване на първоначалните животи, когато той се разгръща от триадата - „три в едно" - в сложни четирисъставни форми.

Но не трябва да се смята, че тук Ние се разминаваме с древното учение за троичната проява на живота, за триадата дух, душа и тяло в едно. И ако някой вижда противоречие между това учение и четворната проява на живота в една форма, то това е предизвикано от неразбирането, че съществува привидно разделение между духа и материята, споменавано обикновено като „мост", посредством който „тримата изпадат в четири".

Триадата баща, майка, син, или, с други думи, дух, разум, съзнание, става на четвъртия план баща, майка, син и дъщеря. Дъщерята или индивидуалното самосъзнание, диференцирано от световното съзнание, поражда в пределите на този „мост" субстанцията, или енергията на четвъртия план. Казано математически, тя е квадрат, съдържащ в себе си кръст. Безформеното става форма *per se* - четвъртият план, в пределите на който става раждането на безбройните елементарни форми на живот, - този план, където всяка монада, божествена искра от огъня на Абсолюта, се разгръща или облича себе си в материя с низши вибрации; с други думи, където монадата, искрата на живота, става четирисъставна материална форма, развиваща с времето четирите главни чувства и органи, които в хода на еволюционното развитие се диференцират по-нататък и тогава *егото* придобива съзнание още на трите плана на битието.

Аз дадох само бегъл обзор на представените на вашето внимание истини. Основна Моя цел беше да ви запозная с причините, стоящи зад кооперативните движения и да ви дам някаква представа за закона, който единствено само може да направи това движение в достатъчна степен полезно. И само вземайки под внимание тези методи, благодарение на които може да се получи знание за братството в това негово разбиране, на което Божествените Учители учат човечеството, човекът ще може съзнателно да стане творец във висшия смисъл на тази дума, тъй като тогава той ще бъде способен да управлява раждането на различните степени на живата материя, насочвайки я към форми, притежаващи по-голяма степен на сила и разумност, отколкото сега съществуващите.

Нито един елемент на материята, проявен на физическия план, не е пълен, или завършен сам по себе си, макар при това той да притежава вътрешна сила, способна да породи скрита енергия, която да се прояви по-късно в трите други елемента, влизащи заедно с първия в четирисъставното тяло. Тази истина многократно се илюстрира с примера за органите на човешкото тяло, всеки от които се състои от мириади по-малки съзнателни животи.

ОПАСНОСТИТЕ НА МЕДИУМИЗМА

НАСТАВЛЕНИЕ 224

Материалистът или скептично настроеният изследовател на окултните науки може би ще отрича или даже ще се отнася с насмешка към твърденията за това, че изследването на психическите феномени и медиумизма крият в себе си огромни опасности, докато за „този, който знае“ тези опасности просто са ужасяващи. Обаче, желаейки да посочи тези опасности на изследователя-новак, последният изпитва двойно затруднение доколкото той или трябва да докаже, че този вид материя, в който и посредством който се проявяват всички феномени от подобен род, реално съществува; или, ако с това се съгласят, ще му е необходимо да убеди такъв изследовател в това, че тези феномени са съвсем различни от това, което вижда в тях обикновеният неразвит психик или спиритист. Макар че в повечето случаи именно благодарение старанията на някои известни спиритисти подобни явления привличат вниманието на западната публика в наше време.

Този, който вярва в завръщането на земята на развъплътена човешка душа по команда на някакъв сензитив или медиум, е невъзможно да бъде убеден в погрешността на тази вяра дотогава, докато окултната наука не докаже това опирайки се на безспорни факти, изключващи възможността за грешка.

Светската наука вече е направила немалко за да потвърди истините, лежащи в основата на древните религии - не грешките и суеверията, с които тези религии постепенно са се покривали като с ръжда, а именно тези истини, на които са учили Кришна, Буда и Христос. Тя вече е доказала необходимостта от съществуването на хипотетичен ефир като среда, провеждаща светлината и звука, а също и са открити електрически феномени, основно благодарение на фотографията и безжичния телеграф и телефон, обаче предсъществуването на душата на човека, също както и нейното следсмъртно съществуване, все още е обвито в тайна.

Много учени са се съгласили също и с вярата на древните в Единния Живот, или Единната Субстанция, от която всички останали форми и състояния на материята са се развили или образували, тоест били са приведени в движение и са се поддържали, така да се каже, от централната точка на въртене и по такъв начин са придобили свое съществуване благодарение на различните степени на масово движение и вибрации на тази първична единна субстанция. Науката е доказала също реалността на закона за причините и следствията, тоест закона за кармата. Нейна следваща крачка, съдейки по всичко, би могла да бъде установяването на истината за превъплъщението на централния нуклеус, или душата, тъй като тя вече

е доказала факта на еволюцията - прогреса, който в действителност представлява само един от аспектите на превъплъщението.

Хипотетичният ефир на науката фактически се явява низшия аспект на ефира на древните - сферата на низшата астрална светлина и на астралното тяло. След ефирния план следва Акаша, или висшият астрален план - планът на пребиваването на очистената душа. Низшата астрална светлина представлява планът за пребиваване отново на всички развъплътени души, преминаващи процеса на очистването и е междинен период между физическата смърт и "втората смърт", тоест освобождаването на душата от ограниченията на материята.

Първата обвивка или модел на всяко тяло, като това се отнася и за физическото тяло на човека, се създава отначало от ефирна материя в пределите на ефирния план и се нарича астрален двойник. Този модел се образува преди раждането на физическото тяло и се разпада след неговата смърт.

Както светлината на слънцето запечатва изображението върху чувствителна пластинка, Божествената светлина, светлината на Духовното Слънце запечатва върху ефирно-астралната субстанция всяка форма, импулс, мисъл и постъпка на индивидуалната душа по протежение на цялата дълга линия на нейните въплъщения. И ако следствията на добрите мисли и дела остават като част от душата след "втората смърт", то техният противоположен полюс, злото остава като част от астралното тяло дотогава, докато на свой ред не се разпадне, а неговите елементи не се превърнат в хаос. Вече е говорено, че това е и тази астрална черупка, или обвивки, които се привличат и временно се оживяват в процеса на материализация от привличащия ги медиум (ако това е истинска материализация), а съвсем не прекрасните духовни души на хората, заминали от физическия и низшия астрални планове в Девачан. Природата на всеки човек има своя низша страна и колкото и добре тя да е била замаскирана, именно този низш аспект на човешкото "аз" е и това, което може да бъде привлечено обратно към земята по време на спиритични сеанси. Външният вид на такава обвивка може да няма нищо общо с нейния истински характер; и ако вие се замислите над характера на някои хора, хвърлени в низшия астрал съвършено неподготвени, преизпълнени с чувство за мъст и жажда за осезаем живот на всяка цена, то някои опасности от намеса в този план на битието ще станат по-разбираеми за вас.

Този низш астрален двойник може да приеме даже облика на животно. Астралните двойници, или обвивки, на злонамерените мъже и жени могат да приемат форма на ужасни зверове. Легендата за върколака, превръщащ се във вълк, напълно би могла да бъде основана на психическото видение на такъв звяр. Понякога на психиците се е случвало да видят облик на красиво животно, снабдено с почти човешки ум, при което тази форма явно е била оживена обвивка на някое човешко същество. Развилата се до неподобаваща степен привързаност на някои хора към своите животни може да отпечата чертите на животното върху астралната обвивка на неотдавна умрял човек.

Чистите, добри души не се задържат на астралния план продължително време, а от момента на прехода на висшия план душата на обикновения човек не може да бъде върната оттам от хората без най-голяма опасност вече за нея самата. Съвършената Душа, Великият Учител може да дойде при тях, ако има необходимост от това, но само защото той извършва най-голямо самоотричане и се

връща на астралния план заради самото човечество, притежавайки при това сила и мъдрост с богоподобна природа. Но такава Душа, разбира се, вече не се нуждае от помощта на медиуми, за да застане открито пред човечеството.

Празната астрална обвивка може да се сравни с кожата, отхвърлена от змията, която, изпълнена с въздух, може да изглежда като жива, но в действителност в нея вече няма никакъв живот.

Окултната наука утвърждава, че когато светската наука бъде в състояние да докаже истината на превъплъщението тя ще открие, че проводникът или тялото на душата е образуван от електрическа енергия от по-тънка степен от тези форми на електричество, които действат в плътната материя, и че душата, изразявайки се на езика на материята, е сложно съставна структура, събрала в себе си всички сублимирани възможности, сили и субстанция, които постоянното *его* е използвало последователно за построяване на всички тела по линията на своите въплъщения. И че именно тази душа след приключване на периодите на нейния небесен отдих всеки път се завръща към осезаемия живот за придобиване на нов опит.

Между различните планове на тялото, душата и духа съществува пропаст или бариера. Тези бариери представляват определени условия, които изпитват душата за нейната готовност да премине от един план на живота на друг и тялото на човека не може, влизайки в контакт с тези условия, да запази при това физическия живот, както не може, докоснало се до проводник с високо напрежение, да не бъде тутакси убито. През тези междинни състояния или междини, пропасти, или предпазни стени, както ги наричат понякога, *егото* преминава само тогава, когато възнамерява да се въплъти, а също и след развъплъщаването. Освен тези опасности както за развъплътената душа, така и за тези, които се опитват да се свържат с нея, съществува и друга, безкрайно важна причина, поради която не трябва да се безпокои душата след напускането на света на материята от нея. Очистената душа не умее сама, по своя воля, да преминава натам и обратно през пропастите, разделящи различните планове. И ако тя се завръща на астралния или физическия план по зова на медиума, то ще бъде принудена да остане там за неопределено дълъг срок, докато не бъде освободена от някоя по-висока същност или докато отново не придобие сила за преминаване.

СЕМЕТО НА ЖИВОТА

НАСТАВЛЕНИЕ 225

Загадките на човешкия интелект са наистина феноменални. Тази степен на затормозяване на една единствена клетка на мозъка, която може да повлияе на склонността на човека към жестоки и несправедливи постъпки, представлява една от великите тайни на живота. Особено това е справедливо в случай, че тази клетка принадлежи на мозъчния център, управляващ съответните функции на мисленето. При разглеждане следствията на едно такова нарушение в живота на човека, което напълно очевидно трябва да се определя от най-простите закони на природата, често се оказва, че в някой физически орган по непостижим начин е нарушено равновесието между два по-рано напълно хармонични центъра на сила. Причината

за това нарушение се намира в подтискането на позитивната електрическа пранична (или жизнена) сила от нейния негативен аспект вследствие на гореспоменатото затормозяване на определена мозъчна клетка, управляваща този орган и това, което нарушава това равновесие, е следствие на усиленото егоистично мислене в някакво избрано направление.

В нито един от случаите тези истини не се проявяват толкова очевидно, колкото в отношението на болшинството от човешката раса към тези Велики Души, които са идвали или са били изпращани от Божествената Воля на Земята заради еволюционното развитие на тази раса посредством повишаване на вибрационната активност на атомната субстанция на определени мозъчни центрове на нейните представители. Рядко някой даже сред най-напредничавите умове на този век е способен да познае такъв висок Посветен или да разбере мотивите или намеренията, които го движат. Бидейки винаги въплъщение на душа по-старша от душите на расата, в която идва, той притежава по-тънки и могъщи сили на ума и тялото.

Сред неговите задължения, изразявайки се метафорично, има задача за изгаряне на отпадъците или на лъжливите вярвания на този век, в който той се въплъщава, а също и разпалване на огньовете, тоест предаване на висшите идеали на човечеството за последващата епоха. Следствие от запалените от него огньове, тоест повишената степен на установените от него вибрации могат да бъдат войни, революции, а също повишена активност във всички области на материалния живот.

В резултат на неговите усилия трябва да се подложат на съществени изменения установилите се възгледи, вероучения и догми на ортодоксалните религии на болшинството раси, в които той се въплъщава. И ако неговото действие не отговаря на установените религиозни, етични и социални идеали на масите, то от безчислените гърла се изтръгва стария като света вик: „Разпъни го, обеси го, изгони го вън или го хвърли в тъмница!“ Научените на лъжливи представи маси считат, че такъв човек трябва да бъде нещо като модел, образец, по който трябва да бъдат създадени всички съвременни мъже и жени, общества и организации. Те не осъзнават, че в много отношения той има напълно различна от тях структура. В действителност той се явява посредник, свързващо звено между висшето ниво на развитие на заминаващата раса и началния импулс за развитие на новата раса.

Никой, освен Велика Душа, не би могъл по своя воля да поеме върху себе си такова въплъщение на страданието, което се пада на всеки Аватар в името на любовта към човечеството. Той е жива жертва (в известен смисъл старото винаги се явява жертва на новото), и докато Аватарът - Великата Душа - Спасителят, изпратен за определен расов период, не си отиде от хоризонта на човечеството през този период и свидетелствата за неговия труд не започнат да се проявяват, неговият истински живот и природа ще останат загадка за всички, освен за личните ученици. За ортодоксалните свещенослужители, стоящи по това време начело на църквата, той представлява въплъщение на дявола, изкусител, сътрудник на злите духове или в най-добрия случай обект, достоен за съжаление. Те не го разбират и само много малко сред простия народ, и то вече след неговото заминаване осъзнават, че през техния път е преминал Ангел и че той е отворил пътя за идването на множество души, призвани да издигнат вибрационния пулс на света.

В резултат на неговото велико себеотрицание и страдания в самата субстанция на неговото тяло става нещо подобно на чудо.

Ембрионалният живот на някои клетки на неговото тяло изменя честотата на своите вибрации, повишавайки ги до по-висока степен. Атомната субстанция на някои клетки, органи или части от неговата плът се превръщат, така да се каже, в група от семена, благодарение на които с времето ще бъде изменена атомната субстанция на подобните клетки във всички останали тела на човешката раса. Струва си само да се замислите за тези изменения, които протичат в субстанцията на някои низши форми на животинския и растителния живот в резултат на труда на ембриолога, и вие вече отчасти ще намерите разумно обяснение за промените, които могат да преобразят и природата на човешката плът благодарение въздействието на менталната енергия върху физическата материя в резултат на усилията на Великите Души, идващи тук от вътрешния план на живота и създаващи по-здрава връзка между човешките раси, а също и между Бога и човека.

Тези Велики Души могат да се въплъщават на физическия план само тогава, когато съгласно цикличния закон започва период допускащ подобни промени, както това е имало място във всяка епоха, даже още преди човекът да е станал разумно, самосъзнателно същество, каквото е сега. И все пак като правило засега човекът не е в състояние да ги познае, макар те винаги да са били един вид семето на всяка еволюционна крачка в живота, и ще продължават да бъдат такова дотогава, докато човешката раса не осъзнае напълно присъствието на Бога в самата себе си и в заобикалящата природа.

Процесът, благодарение на който се получават измененията в клетките на телата на Аватарите на всяка Велика коренна раса, се повтаря в по-малка степен при най-високоразвитите единици на всяка подраса. Тайните на ембриологията не могат да бъдат разрешени от тази наука дотогава, докато тя не признае факта, че във всяко органическо тяло съществува централна клетка на зараждане и че подобна на нея вторична централна клетка има във всеки орган и във всяка част на даденото тяло. За да илюстрираме процеса, благодарение на който стават такива изменения, ще разгледаме взаимодействието на менталната и психическата енергия вътре в централните клетки на зараждане в тялото на един от нашите предци. Идеалът, съществуващ в ума на този предтеча, оставя свой отпечатък върху атомната субстанция на една от тези централни клетки, и от този момент атомите, образуващи молекулите на централната клетка, стават, така да се каже, група от семена, способни да оплодотворят атомната субстанция на всички останали клетки на съдържащия ги орган. Ако този образ оставя своя отпечатък не просто върху централната клетка на отделния орган, а върху една от трите главни централни клетки на тялото, то той ще въздейства на атомната субстанция на всички органи на това тяло.

Тялото като цяло има три централни клетки, намиращи се в сърцето, мозъка и репродуктивните органи. Когато съществуващият в ума на човека идеал оставя своя отпечатък върху атомната субстанция на сърдечния център, той усилва вибрациите на сърцето, въздействаики в резултат на цялата система на кръвообращението. Ако той оставя отпечатък върху централната клетка на мозъка, то въздейства преди всичко на атомната субстанция на малкия мозък, на гръбначния стълб, на епифизната жлеза и на хипофизата. В случая, когато

отпечатъкът се оставя върху централната клетка на репродуктивните органи, измененията протичат) в ембрионалната форма и характерните черти на потомците на предтечата на това семейство или раса. Някои емоционални склонности на родителите ще бъдат предадени на детето в резултат на тяхното емоционално въздействие върху централната клетка на неговото сърце. Атавистичните тенденции, тоест предаването на особеностите и характерните черти на предците на техните потомци се развиват в атомната субстанция на централните клетки на репродуктивните органи на предците, които в някакъв цикличен период на своя живот са създали за себе си някакъв идеал на този тип форма и нейните особености, който е бил за тях най-привлекателен от всичко. Посредством породената по такъв начин манасична енергия идеалът на този тип е бил пренесен и отпечатан върху атомната субстанция на централната клетка на репродуктивните органи на техните потомци и формата, особеностите и характерните черти на този тип впоследствие ще се проявяват в техните потомци, макар че е възможно това да се прояви чак през няколко поколения.

ЕФИРНИТЕ ПЛАНОВЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 226

Последното десетилетие беше ознаменувано с необичаен интерес към ефирните феномени на живота, предизвикани от усиленото развитие на психическите чувства на човека.

Този интерес значително нарастна благодарение на научните изследвания в това направление; това се отнася особено за усилията на учените да разложат плътната материя до максимално възможната при изследване с екзотерически методи степен. Любопитно е да се отбележи, че последните открития на науката потвърждават концепцията на древните Учители относно строежа на материя и особено на изтънчените, ефирни състояния на Акаша, недостъпни за физическите чувства. Обаче науката все още не е доказала истината, че тези ефирни състояния на субстанцията представляват онази временна среда за обитаване на всички форми на живот, в която те пребивават преди и след своето проявяване във физическа форма.

Душата на човека непрестанно се опитва да разгадае тайната на живота след смъртта на физическото тяло и в някои случаи това довежда до вяра във философията, наричана „спиритуализъм“, тоест вяра във видимите и чуваеми прояви на развъплътените души, насочени към тези, които са още въплътени на физическия план. Но напредналият окултист не приема това учение във вида, в който то се разглежда от неговите привърженици. Не отричайки съществуването на много форми на окултните феномени, в това, което се отнася до манифестацията на индивидуалното *его* в седмичните подраздели на материята, силата и съзнанието, той може да приеме само ученията на Великите Учители. Съгласно ученията на последните душата - висшият разум - не се връща на земята по време на спиритичните сеанси, макар за нейния астрален или ефирен проводник при

определени условия такава проява да е възможна, но само след като самата душа вече е оставила този проводник и е преминала на един от висшите ефирни планове.

Споменатият окултист знае не само за продължението на всички форми на живот на ефирните планове, но също и за различните модификации на Акаша, които частично образуват субстанцията на четирисъставните ефирни планове. В това наставление Аз ще се ограніча до обсъждането преди всичко на низшето от тези четири състояния, тъй като то е най-тясно свързано с материята на физическия план.

Това състояние на ефирната субстанция е известно в различните философски школи под различни названия, което е довело до невъобразима бъркотия в умовете на много ученици. Съгласно както традиционната, така и окултната наука, тази ефирна субстанция притежава по-силни електрически и магнитни свойства от материята на физическия план. Тя е субстанцията на протила на школата на Крукс и Alcahest (виното на живота, универсален разтворител) на Парацелз, огънят на Зороастър и низшата астрална светлина на окултиста. Тя е също проводникът на динасферичната сила на някои учени. В крайна сметка тя е еднородна вездесъща форма на ефирната светлина, пронизваща всеки атом на физическата материя. Тази ефирна субстанция представлява основна субстанция на всички тези форми, които могат да станат достъпни за психическите чувства по време на видения, в транс или насън.

В момента на смъртта на физическото тяло затвореният в него ефир, концентрирайки се, изтича от главата, постепенно приемайки формата на напуснатото от него физическо тяло. Тази едва различима, разредена и много тънка субстанция във форма се явява проводник за напускащата тялото душа, която остава на най-низшия ефирен план дотогава, докато не завърши периода на нейното очистване. След това тя автоматично се устремява към по-високия (по-ефирен, или духовен) план, оставяйки този свой проводник - сега вече празна обвивка - на низшия ефирен план, където последният пребивава докато също не се разпадне по същия начин, както това се е случило по-рано с физическото тяло. Именно тази обвивка, оживявана от медиумите или от някаква астрална същност, е и това, което се проявява по време на спиритичните сеанси.

На субстанцията на ефирния план може да се придаде всяка желана форма с помощта на енергията на концентрираната човешка мисъл, приведена в действие от самовнушение, както това се случва при прилагане на магнитните свойства на ефира за лекуване или за някакви други цели. Психикът може да възприема магнитната сила във формата на светлина, изтичаща от краищата на пръстите на оператора по време на магнетично лечение.

Подобно на това както въздухът може да бъде заразен с отровни и вредни изпарения, така и ефирният магнетичен ток може да бъде заразен със злобни и развратни човешки мисли; и в резултат това може да доведе до болест или даже смърт на този, към когото те са насочени. Признаците на подобно заразяване са достъпни за зрението на психика във вида на цвят с мрачни оттенъци, който приема личният ефир, изтичащ от тялото на човека, предал се на егоистични или всякакъв род злобни мисли.

СПЕКТЪР НА ЕФИРНИТЕ ВИБРАЦИИ

Частота (колебаний в секунду)	*Октава*	*Тип волн*	*Октава*	*Длина волны*
28 823 000 000 000 000 000	60	*Неизвест-*	60,1	0,00001 мкм
14 412 000 000 000 000 000		*ные* [1]		
7 205 600 000 000 000 000			57,6	0,00006 мкм
3 602 800 000 000 000 000				
1 801 400 000 000 000 000		*(X-лучи)* [2]	56,8	0,0001 мкм
900 720 000 000 000 000	55			
450 360 000 000 000 000			53,8	0,0008 мкм
225 180 000 000 000 000			53,5	0,001 мкм
112 590 000 000 000 000				
56 295 000 000 000 000		*Неизвест-*		
28 147 500 000 000 000	50	*ные* [3]	50,1	0,01 мкм
14 074 000 000 000 000				
7 036 900 000 000 000				
3 518 400 000 000 000			46,8	0,1 мкм
1 759 200 000 000 000		*Ультра-*		
879 609 000 000 000	45	*фиолет*	44,6	0,4 мкм
439 804 000 000 000		*Видимые* [4]	57,6	0,8 мкм
219 902 000 000 000			43,5	1,0 мкм
109 951 000 000 000				
54 976 000 000 000				
27 488 000 000 000	40	*Инфра-*	40,2	10 мкм
13 744 000 000 000		*красные*		
6 872 000 000 000				
3 436 000 000 000			36,9	100 мкм
1 718 000 000 000			35,2	0,33 мм
858 990 000 000	35			
429 500 000 000		*Неизвест-*	33,5	1,0 мм
214 750 000 000		*ные* [5]		
107 370 000 000			31,6	4 мм
53 687 000 000				
26 844 000 000	30		30,2	1,0 см
13 422 000 000				
6 710 800 000				
3 355 400 000			26,9	10 см
1 677 700 000				
838 860 000	25			
419 430 000			23,6	1 м
209 720 000				
104 860 000				
52 429 000				
26 214 000	20		20,2	10 м
13 107 000				
6 553 600				
3 276 800		*Электри-*	16,9	100 м
1 638 400		*ческие*		
819 200	15	*волны* [6]		
409 600			13,6	1 км
204 800				
102 400				
51 200				
25 600	10		10,3	10 км
12 800				
6 400				
3 200			6,9	100 км
1 600				
800	5			
400			3,6	1000 км
200				
100				
50				
25	0		0,3	10000 км

Длины волн основных цветов:

Красный — 0,68 мкм
Оранжевый — 0,63 мкм
Желтый — 0,58 мкм
Зеленый — 0,53 мкм
Голубой — 0,48 мкм
Синий — 0,43 мкм
Фиолетовый — 0,40 мкм

Формулы:

v — скорость света
v ≈ 309 000 000 м/с
a — номер октавы
c — начальное значение частоты (25 Гц в данном примере)
f — частота, Гц
l — длина волны, м

$l = v/f = v/(2^a c)$; $2^a = f/c$
$a = (\lg v - \lg c - \lg l)/\lg 2$
$a = (\lg f - \lg c)/\lg 2$

$\lg v = 8{,}489857$
$\lg 25 = 1{,}397940$
$\lg 2 = 0{,}301030$

Длина волны *(прибл.)*	***Название***
.00006 — .0008 мкм	"X"-Лучи[2]
.0008 — .01 мкм	Радиация[7]
.01 — 0.1 мкм	Неизвестные[3]
0.1 — 0.4 мкм	Ультрафиолет
0.4 — 0.8 мкм	Видимый спектр[4]
0.8 мкм — 1/3 мм	Инфракр. волны
1/3 мм — 4 мм	Неизвестные[5]
4 мм -- бесконеч.	Электрич. волны[6]

Источники:

London Electrician, LXVIII-19-504,
London Electrician, LXXI-14-557-558
Metallurgical and Chemical Engineering, XII-6-363

---

[1] Согласно современному делению, область гамма-излучения и выше.
[2] Современное название — рентгеновские лучи.
[3] Сейчас дальняя область ультрафиолета.
[4] Видимые глазом, или световые, волны.
[5] В настоящее время принято считать границу между радиоволнами и ИК-диапазоном соответствующей длине волны в 1 мм.
[6] Современное название — радиоволны.
[7] Современное название — мягкий рентген.
(*Примеч. ред.*)

Илюстр. 9

„Всичко в природата се намира в състояние на вибрации и, вероятно, видовете и степените на тези вибрации са безгранични. Някои от тези вибрации са достъпни непосредствено за нашите органи на чувствата, други се възприемат с помощта на прибори, трети - чрез фотография, флуоресценция и т.н.“

„Ние трябва да изучаваме природните феномени по никакъв друг начин, освен със смирение, тъй като не знаем кога и какво откритие ще прояви нови, по-рано неизвестни на нас вибрации.“

„Между привържениците на атомистичната и енергетичната гледни точки съществува конфликт по отношение на това ще господства ли и по-нататък атомистичната хипотеза във физическата наука или ще се окаже, че материята представлява всичко на всичко само манифестация на електрическата енергия.“

„Своето знание за външния свят ние придобиваме чрез нашите органи на чувствата, благодарение на определени форми на енергията. Ле Дантек е забелязал: „Да се намери обективен метод на измерване – значи да се заложи основата на науката.““

““Да се види - значи да се повярва“, оттук и стремежът да се види всичко със своите очи е заложен в самата човешка природа.“

„Диаграмата на ефирните вибрации на Робинс *(илюстр.9)* показва, че скоростта на тяхното свободно разпространение в ефира е 309 000 000 м/с, което съставлява около 186 000 мили в секунда.“

„Таблицата е разделена на октави, честотата на вибрациите във всяка октава е два пъти по-висока, отколкото предходната и съставлява половината от следващата. Всъщност броят на октавите е произволен.“

„Степените на вибрациите се простират в безкрайността, и няма причини да се смята, че те имат предел.“

„Във всеки ред на диаграмата дължината на вълната, умножена на нейната честота, е равна точно на 309 000 000 метра“.

„За човешкото зрение е достъпна само малко по-малко от една октава - тези вибрации са ограничени от видимия спектър (от червения до виолетовия). Затова поговорката „да се види - значи да се повярва“ е далеч от истината.“

Из „Физико-клинична медицина“

В дадения момент Аз ви обръщам внимание не толкова на обикновените феномени на ефирните планове, тъй като този предмет е твърде обширен за такова кратко съобщение, а именно на личния ефир - тази част от ефирната субстанция, която прониква във физическото тяло на човека и с която той може да манипулира посредством волята и ума. Притежавайки способността да управлява тази огнена електрическа еманация, човекът носи отговорност за нейното използване или злоупотреба с нея пред висшия закон. Използването на тази субстанция с егоистични цели се явява една от формите на черна магия.

Думата „магнетизъм“ се употребява дотолкова лекомислено и невежо, че истинската природа и мощ на стоящата зад тази дума субстанция за преобладаващото болшинство от хората са неизвестни. Субстанцията на личния

ефир и личният магнетизъм в своята проява са едно и също. Тази субстанция непрекъснато се излъчва от физическото тяло във формата на определени вълни, които един човек може да направлява към тялото на друг. Ефирът е необходим за построяване и поддържане на астралното тяло така, както въздухът - за построяване и поддържане на всяка молекула на физическото тяло.

РЕЛИГИЯТА

НАСТАВЛЕНИЕ 227

Езотерически думата „религия" означава съединение с Бога. И независимо от външното изразяване, огромното желание на всички членове на религиозните общества е отново да съединят душата и духа на човека. Обаче преди в съзнанието на човека да бъде преодоляна създадената от него пропаст между неговото висше и низше „аз", той няма да може да достигне индивидуалното духовно съзнание.

Със своето упорито неподчинение на Божествените Закони и принципи, на които са основани всички форми на религията, човекът е превърнал религията в нещо малко приличащо на това, което тя би могла да стане при изпълнение на тези закони.

Ортодоксалните религии считат, че тази пропаст е възникнала като следствие на първородния грях, извършен от Адам и Ева, заради което сега трябва да страда целият човешки род. За разлика от тях Религията на Мъдростта утвърждава, че така нареченият грях се заключава в непослушанието на Божествените Закони от цялата човешка раса и следователно всеки човек страда по своя вина. В двата случая причината е една - непослушание на закона. Но ако в първия случай това е неподчинение на повелите на личния Бог, то във втория - на повелите на висшето „Аз" на човека, или на Единния Бог, пребиваващ в самия човек.

Ако основните философски, етични и морални принципи на религията или друга система, с която човек отъждествява себе си, не станат основа на неговия живот, то от висша духовна гледна точка той е несъстоятелен и неговите успехи в материалните области на живота не променят този факт. Наистина това е така поради причината, че човешкият дух трябва да притежава власт над ума и тялото, но да овладява духовната енергия и да я прилага човек се научава именно благодарение на подчинението на повелите на своето висше „Аз", на своя Бог, а също чрез съблюдаване на основополагащите принципи на изповядваната от него религия. И ако той не прави това, то лишава себе си от духовна енергия във всички области на своите стремежи.

Докато религиозната философия на Храма на Човечеството, приета от неговите членове, не стане за тях живата, движеща сила на всеки ден, ще бъде невъзможно да се изпълни указанието за построяване на физическия образ на идеалната форма на Храма, съществуваща в Божествения Разум. Всеки неизпълнен дълг, всяко неподчинение на указанията на Учителите, в духовен смисъл явяващи се Главни Свещенослужители на Храма на Човечеството, лишава членовете на тази организация от духовната енергия, която би могла да постъпва към тях чрез този

особен канал. По такъв начин от неправилните действия или инертността на отделните лица е принудена да страда цялата организация, от което този духовен канал - в дадения случай канала на Храма на Човечеството - става много по-малко действен.

Гореспоменатите основни принципи и закони на духовния, етичен и нравствен живот са еднакви във всички религии. И което и религиозно общество да вземем, ако тези закони се пренебрегват или пък се изкривяват, то вината за това е в амбицията, гордостта, егоизма или неверието на отделни единици на това общество. И съвсем не основополагащите принципи на религията се нуждаят от преразглеждане, тъй като те са всемогъщи, неизменни и вечни, но цялата работа е в това, че отричайки тези закони и неподчинявайки им се, човек в съответстваща степен се лишава от възможността да използва духовната енергия, от която зависи неговото духовно и нравствено израстване. И това е също такъв неизменен факт, както и това, че изключването на електрическия двигател от захранващата го енергия на динамо-машината лишава инженера от възможността да задвижи този двигател, а значи и да извлече от него определена полза.

Недостатъчното осъзнаване на тази истина и произтичащото оттук неумение да се използва това знание за своя полза правят човека това слабо, немощно създание, каквото всъщност е и в течение на настоящия Велик век, независимо от това, че е имал всички шансове да стане силен и жизнеспособен. Неговата религия се е превърнала за него в нещо второстепенно или даже третостепенно, вместо да бъде единствена жизненоважна необходимост.

В някои ортодоксални религиозни общества съществува такава злоупотреба с властта, че самата дума „религия“ е станала за мнозина в известен смисъл забранена, както и за някои ученици на окултизма, неосъзнаващи, че техният окултизъм - Теософията - е религия във висшия смисъл на тази дума.

От Тези, Които знаят, вече беше казано, че духът и материята не могат да се срещнат. Това е вярно от универсална гледна точка, но от индивидуална или частна гледна точка духът, образно казано, е създал мост - мост от субстанцията на разума, по който събудената от духовния импулс енергия може да премине към материята, а следователно към душата и тялото на човека. И именно с помощта на този мост на разума душата може да влезе в царството на духа, тоест да придобие духовно съзнание.

Религиозният инстинкт се събужда в човека вследствие стремежа на душата да се върне по този мост обратно и отново да придобие загубеното от него наследство, осъзнатото единение с Бога. И именно развитието на този инстинкт, с помощта на основните положения на неговата религия, прави религиозния опит на човека толкова насъщен за неговия живот. Школата на душата трябва да бъде лична религия за човека.

Ако всички ученици на Храма можеха да осъзнаят докрай истинността на Моите твърдения, ако можеха да разберат как равнодушието или небрежното отношение към своите задължения и неподчинението на указанията, давани им за тяхна полза, пречи на тяхното развитие, то те биха се заели с работата с много по-голямо усърдие.

ПОЧИТАНЕ НА ГЕРОЯ

НАСТАВЛЕНИЕ 228

На сърцето на всеки нормален човек е присъщ инстинктивният стремеж да обожествява героя.

Принципите на желанията и волята, активни във всички хора, ги карат да почитат и прославят всеки друг човек, достигнал висоти в областта на религията, науката, изкуството или политиката; с други думи, на хората е свойствено да прославят и превъзнасят този, който по тяхно мнение е изпреварил масата човечество.

Душата на човека интуитивно осъзнава, че има същества от по-високо естество на живота спрямо мъжете и жените на днешните земни раси. Последните считат, че трябва да почитат и обичат тези същества, чиито големи знания и мощ могат да облагодетелстват както човечеството като цяло, така и отделния човек. Отстъпничеството или измяната на човека, неговото непостоянство, а понякога и жестокост по отношение на тези, които той преди е провъзнасял, се обясняват с присъщото му осъзнаване на несъстоятелността на неотдавнашния герой да достигне висините, към които той се е стремил и които се е надявал да покори. Разочарованието и душевната болка на неговите привърженици довеждат до това, че те в преносен, а и в буквален смисъл убиват своя предишен кумир.

Душата на човека непрестанно го зове да покорява една висота след друга. Тя знае, че няма да намери покой докато не познае своето единство с Бога.

Желанието и волята, бидейки подбуждаща сила на човешката душа по нейния път към висините, изискват от нея любов, уважение и съответното подчинение на Бога и на тези Велики Духовни Същности, които са Негови представители. Човекът охотно им се подчинява, ако в него се е събудило чувството на реална връзка с Бога.

Всяко усилие на човека, насочено към подтискане на това първородно желание на душата в съответната степен препятства неговото осъществяване. Целият живот - и духовен, и материален - е двойствен в своята проява. И човекът в неговото днешно състояние се намира именно в неутралната точка или в центъра между двата полюса или аспекти на живота - духа и материята.

Абсолютът в проява, или Бог, е позитивният, а първичната материя или енергия, - негативният полюс или аспект. Взаимодействието между тези два аспекта в резултат пораждат трети аспект - неутрален център.

Искрата на Абсолюта - *егото* - се устремява към негативния аспект - материята - и започва да създава самосъзнателен проводник благодарение на еволюционния закон. Достигайки в края на краищата човешкото състояние, този проводник става вместилище на душата - божествената еманация. И когато душата достигне неутралния център, проявеният Бог със своето слизане в материята на този център пробужда в душата стремеж към космическото или Божествено съзнание. От този момент главна цел на душата става осъзнатото обединение с Бога.

Това, разбира се, е достатъчно груба и опростена илюстрация на космическите процеси, благодарение на които човек достига до своето сегашно състояние. Аз само се опитах с няколко думи да изразя вселенската истина, тоест да разкажа за отношенията между Бога и човека, да покажа, че зад тайната на вътрешния стремеж към почитане на героя стоят търсенията на Бога на всеки етап от развитието на човешката душа. Всеки герой или малък бог, издиган от човека на пиедестал, е следващата негова крачка по пътя към крайната цел.

В централната точка на живота като цяло, а също в централната точка на всяка негова част, космическите сили изработват най-мощни жизнени импулси за достигане висините на живота. Това е също така справедливо за религиозните, философски, научни и творчески центрове, или някакви други организации, както и това, че развитието на физическото тяло зависи от сърдечния център.

УПРАВЛЯВАЙ СВОЯТА ЗВЕЗДА

НАСТАВЛЕНИЕ 229

Встъпването на човека във всеки нов цикъл от неговото раждане започва със завършването на всяка шеста година, а в началото на седмата му се дава възможност за духовен и психически напредък. Жизнените линии в такива периоди се пресичат и човек изпитва желание да направи някаква радикална крачка в едно или друго направление - крачката, която ще определи линията на бъдещите стремежи.

И е мъдър този, който, достигнал зрялост, ще усмирява в такива циклични периоди вълненията на своя ум, за да бъде в състояние с трезв поглед да обхване своя жизнен път и сериозно да се замисли над негативните качества на своята природа. Например над тези, зад които се влачи следата на нарушени обещания, егоистични или жестоки постъпки. И ако той се е научил да отъждествява тези негативни качества с качествата с подобно свойство на неговата управляваща планета, то когато настъпи часът на неговия жизнен цикъл той вече ще разбира, че за да излезе от влиянието на качествата на неговата сегашна природа трябва да се научи да ги обуздава в самия себе си и да удържа този контрол дотогава, докато триадата от Постижение, Решение и Действие не довърши започнатото. С други думи, докато той не усети и не се утвърди върху изменениeта на низшите червени вибрации - негативните аспекти на качествата, за които става дума, във вибрациите на позитивните или духовни, червени аспекти на същите тези качества.

За обикновения човек не е лесно да разбере, че нито Бог, нито Учителят не могат да го изведат от влиянието на един Лъч на Светлината в друг, докато той сам не се научи да управлява сдържащите неговото развитие сили на Лъча, към който той принадлежи. Всяко едно успешно усилие в това направление служи за освобождението не само на него самия, но и на неговата управляваща звезда от същите тези влияния.

Вярно е казано, че Човекът управлява Звездите, тъй като в своето преодоляване на низшите аспекти на качествата, ръководещи неговите действия, той с времето ще измени своята ментална сфера, което в края на краищата ще му

позволи да управлява неговата лична звезда при завършване на неговата линия на въплъщенията.

Дори охлювът не може да се изкачи на по-високо равнище на живота докато не преодолее присъщата му склонност към леност и инертност. Тогава как човекът ще измени своето ментално или духовно обкръжение, ако не промени в противоположни силите, които препятстват неговото развитие и по такъв начин не си осигури средства, с помощта на които той ще може да се издигне по-нагоре?

ВИСШЕТО СЪЩЕСТВО

НАСТАВЛЕНИЕ 230

Една от грешките, в която изпадат много от съвременните ученици на окултизма се заключава в това, че те правят разлика между законите, управляващи целия проявен живот, делейки ги на закони с божествена и с човешка природа. Докато всички закони, управляващи формирането, съхраняването и разлагането на субстанцията-материя на всеки план на манифестация, са божествени закони.

Законът, управляващ превръщането на водата в пара е също така божествен, както и законът, разделящ душата и тялото на човека. Законът, управляващ въздействието и реакцията на хинина на кръвта на страдащия от малария е също така божествен, както и законът, управляващ лечението на други болести на ума и тялото с ментални или духовни методи.

В по-високо разбиране не съществуват нито човешки, нито механични закони. Благодарение на своята изобретателност и механично майсторство, човекът е способен само да се възползва от божествените закони за постигане на своите цели. Но и тези сили се явяват) сили на божественото в човека и неговият успех във всяка сфера на живота зависи от безусловното подчинение на божествените закони, управляващи дадена област. Тези закони са божествени затова, че те са били създадени от самосътворената духовна Йерархия на Съществата, силата на които многократно превишава всякакви представи на човечеството от сегашния век, - Йерархията, която в своята съвкупност представлява Бога. И докато тези Същества са невидими и нечуваеми за човека, техните трудове, тоест действието на законите, създадени от тях за разгръщане на живота като такъв в организирана форма, правят тяхното съществуване естествено следствие.

Така както трудовете на тази Божествена Йерархия свидетелстват за нейното всеобхватно служене на всички планове и във всички състояния на живота, усилията на човека свидетелстват за неговото лично служене на себе си и нему подобните. На всеки човек е дадена някоя особена област на работа, за обучение и изпълнение на която той повече от всичко подхожда по своя характер и желания. И не е важно дали тази работа ще е свързана с управление на нация, строителство на пътища или някоя друга професия или занаят, - това е негова, от Бога назначена задача. Като правило неговото безпокойство, неудовлетвореност или пък влечение към извършване на престъпления са следствие на предателство към назначения му труд, - не издигайки своя труд до служене във висшия смисъл, не изпълнявайки го с най-голяма възможна за него продуктивност, човек губи

всякакъв интерес към него. А всичко, което препятства неговите усилия, представлява подготовка и подтик към повишаване качеството на своята работа, тъй като усъвършенстването е и крайната цел на душата на човека.

В известен смисъл това е вярно и по отношение на Божествените Строители на формата. Всичкото това духовно зло, което препятства тяхната работа по изпълнение на указите на божествения закон, ги подтиква към още по-големи усилия. Техният труд се състои в усъвършенстване на тялото и душата на човечеството, в създаването и изпълнението на еволюционните закони, съгласно които елементарните животи се обличат в плътна материя, за да достигнат самосъзнание.

В настояще време сред много изучаващи философия и наука има тенденция към изкореняване вярата в съществуването на Висшето Същество, на Бога и към признаване само на собствената интерпретация на законите на еволюцията по примера на явленията от живота и природата. Но даже и само тези закони вече дават достатъчно свидетелство за такова съществуване на отворения, непредубеден ум. Например законът за търсенето и предлагането, законът за противоположностите - всичко това са божествени закони, предоставящи подобни свидетелства.

Този общ за всички вопъл, който се изтръгва от дълбините на сърцето на всеки в минута на силна радост или скръб, - вопъл за единението с Бога или признанието на Бога, какъвто и идеал да се е формирал в неговия ум, е доказателство за съществуването на Висшето Същество, което може и действително отговаря на този призив. Фактът, че човекът понякога е неспособен правилно да изтълкува отговора на неговата молба не доказва обратното, тъй като ако тази молба не е за благото на самия човек или неговата раса, то отговорът може да бъде даден не във формата на желаното или пък да бъде отложен задълго. В същото време не съществува такова човешко желание, което да е невъзможно да се осъществи на някой план или в някой период от неговия живот.

В сърцето на всяка форма на проявения живот съществува една централна, или съзидаваща клетка, или жизнена искра.

В човека тази първична клетка се разгръща на петте плана на живота. Ръководещият нейното действие разум създава от нейните съставни части по-малки клетки, които в съвкупност развиват органичната материална форма. Тази клетка създава форма в този смисъл, че привлича към себе си и организира цялата неподредена първична субстанция, необходима на ръководния разум за проява на формата. Същото е справедливо и за манифестация на формата при зараждане на живота на физическия, ефирния и духовния планове във всеки Велик век.

Ако човек приема твърденията на мъдреците относно съществуването на съзидателен център във всички форми на материалния живот, то прилагайки своята божествена интуиция, той ще бъде в състояние да направи разумен логичен извод за необходимостта от Висш Разум, Съзидателен Център, или Бог. Ако съзидателната клетка се явява необходимост от чисто научна и материална гледна точка, то толкова повече духовната съзидателна клетка, Висшето Същество е необходима за душата, за нематериалната, или духовна част от човечеството, и особено за тези души, които осъзнават и остро усещат връзката между себе си и Бога, тоест основополагащото единство на Бога, душата и духа на човека. В

известен смисъл Бог е централната или съзидателна клетка на проявената Вселена - Централното Духовно Слънце.

Ние можем да разглеждаме Абсолюта като сила или енергия, създала неорганизираната първична субстанция. Но само когато индивидуалният организиран разум овладява неорганизираната жизнена сила - праната и я провежда в материалната форма, тогава човекът се убеждава в разумността на философията, която учи за съществуването на Висше Същество в точката на диференциация между духа и материята, - точката, където еднородната субстанция, или енергия, става разнородна материя.

НЕПОЗНАВАЕМОТО

НАСТАВЛЕНИЕ 231

Много от най-големите умове на всички времена в своя стремеж да разрешат мъчителния въпрос за тайната на Бога или на Непознаваемото, са затъвали в бездната на атеизма и отчаянието, когато окончателно са се убеждавали в напразността на упованието в знанието, натрупано от хората за предишните векове. Пълната невъзможност да постигнат разрешаването на тази тайна с помощта единствено само на интелекта, докато в същото време неотслабената вътрешна подбуда тласка човека към непрестанни търсения на отговора, са напълно способни да изкарат неговия ум от равновесие. И от подобна участ може да спаси само признаването на факта, че човекът притежава още неразвити чувства, които, ако се вярва на закона за аналогията, се явяват и средствата, с помощта на които всички негови необясними желания и импулси ще бъдат някога удовлетворени.

Нищо няма така да възмути човека от този тип, както обявата за пристигането на саморекламиращ се "адепт" и "учител", обещаващ да доведе своите последователи не само до вратата на духовното знание, но и още по-нататък - до това, което обикновено се нарича "непознаваемо", при това без особени усилия от тяхна страна.

Започвайки от момента, когато на хората са били разкрити първите прозрения на Пророка от тази раса и до днес не секва потокът от фалшиви съобщения за приближаващото се слизане на някоя окултна сила с огромна мощ, или идването на Ангел, или Аватар, с цел издигане вибрациите на нашата планета.

На днешната раса беше казано, че ако отделни нейни единици искат да извлекат полза от идването на Аватара, те трябва да подготвят своя ум и тяло за приемането и последващото използване на силите, които ще се разпространят от Аватара и такова съобщение трябваше да способства развитието на тези принципи, качества или чувства, които единствено само и позволяват да се усети въздействието на тези сили или да се познае Този, за когото са пророкували.

Веднага щом като окултната и светската история съобщават за някакви факти, съдържащи подобни пророчески изказвания на древни провидци, незабавно се появява цял клас от псевдопророци, самозвани адепти и учители открито заявяващи, че са способни да доведат своите последователи чрез познаването на

великите тайни на живота към пълно отъждествяване с Бога, в когото се съдържа цялото знание. Те изглежда са имали, за нещастие, достъп до древни записи или системи, описващи някои методи за придобиване на свръхестествени сили, и тези методи им позволяват да привличат любопитни и жадни души и да ги удържат дотогава, докато техните жертви, за свой ужас, не разберат, че не са се приближили нито на крачка до обещаната цел. Такива учители никога не предписват предварителната работа, от която изцяло зависи напредъка по линия на окултизма, тъй като подобно обучение, необходимо за тази цел, изисква много по-големи жертви, време и усилия от тези, на които е способен както такъв учител, така и обикновеният ученик. Следователно такъв ученик неизбежно се оказва в положението на опитващия да изучи висшата математика без предварително запознаване с основите на аритметиката.

Човекът винаги се опитва да се издигне до Бога по всеки друг път, но само не и по този, който е предписан от самия Бог и който той не приема дотогава, докато отчаянието и разочарованието не го върнат назад, до изходната точка, когато в случай на неговото благоразумие той предостави опустелите участъци на своя мозък, от който са били изгонени техните истински и дълговременни обитатели, на въздействието на такива прости неща, като вярата и предаността; когато той започне да разбира, че може да се издигне до Бога само тогава, когато сам стане Бог.

Никакъв Спасител, никакъв Учител или Адепт, живеещи на небесата или на земята, не могат *да поведат* човека по пътя, водещ към бога по-далеч от предела, който е определен от неговата собствена воля. Всичко, което може да направи Учителят, е да покаже на ученика как той може да получи необходимата за това странстване духовна храна, а също и да му даде жезъла на знанието, за да може той да се защити от враждебните сили, които неизбежно ще срещне по своя път; след което той трябва да застане настрани и да чака. Всичко останало зависи само от самия човек.

Като правило изкачващият се по този път интуитивно усеща, че всичко гореказано е истина. И все пак при първото известяване за някакъв нов религиозен повей, при първия поглед към някакви блуждаещи по пътищата на търсенето огньове той изоставя надеждната и безопасна пътека и побягва след измамниците, без никога да се замисли, че това изкушение в действителност представлява изпитание на неговата способност да върви по правилния път до края и да бъде достоен да получи жезъла на знанието. Нито един, който, "положил ръката си върху плуга", се оглежда за работата на съседа на *своето* поле, не заслужава усилието, което в противен случай биха могли да извършат за негова полза Учителите.

Това съвсем не означава, че той трябва да се откаже от своето право да изучава или изследва интересуващите го области на жизнения опит, но само означава, че ако той е способен да разсъждава разумно, то трябва да осъзнае абсолютната невъзможност да издигне своето днешно нищожно разбиране на една височина с Божествения Разум, а следователно и цялата напразност на своите опити да утвърди притежаването на космическо съзнание. И тогава той признава своята ограниченост и повече няма да се хване на въдицата на някакъв така наречен адепт или учител, обещаващ да го обучи на способите за постигане на

безпределна мъдрост и знание, бидейки обвързан с връзките на материята, тъй като това би означавало, че на сегашното стъпало на своята еволюция той би могъл *да познае* Бога *de facto* (тоест фактически).

Претенциите за притежаване на такова знание и способността да го предават на другите винаги са били примамката, която се предлага във всеки век от братята на тъмнината на бедното, невежо, с изгладняла душа човечеството. Но ако способността на човека за разсъждение е достатъчно развита, няма да му е трудно да си представи доколко безплодни са неговите усилия да достигне набелязаната цел под такова ръководство, обаче самомнението или духовната слепота го правят жертва на коварството и хитростта на измамниците.

Всяка велика религия има своя легенда за Луцифер, Сатаната, падналия ангел, изгонен от небесата заради дръзкия опит да докаже своето равенство с Бога. Личното познаване на Бога утвърждава равенството с Него, тъй като само равният може да познава някого другиго, независимо дали той е Бог или човек.

Псевдоокултистите, претендиращи за разрешаването на всички тайни на Вселената, са твърде предпазливи, за да изразяват своите претенции с прост, разбираем за невежите език, тъй като това достатъчно бързо би отрезвило даже дивака. Като правило те поднасят своите твърдения под прикритието на някои източни или други мистични формули, ловко манипулирайки с понятието “космическо съзнание” или подобен на него, двусмислен, или вместващ всичките им празни обещания термин. Обаче ако те имаха поне известна представа за това, което така свободно наричат “космическо съзнание”, те би трябвало непременно да знаят, че човекът няма да може да просъществува на физическия план и един час ако той действително е достигнал до такова състояние, тъй като, повтарям, да се достигне космическо съзнание буквално означава да станеш съзнателно единен и равен с Бога.

Незадоволявайки се с нормалния и естествен растеж в осъществяването и разбирането на абсолютното съвършенство по линията, указана от Бога - линията на любовта, състраданието и жертвата, човекът, никога не познавал какво в действителност означава думата “любов”, отхвърля този път, наричайки го проста сантименталност или нещо ненужно, което трябва да се изкорени преди да бъде възможно да получи истинска представа за Бога. Именно тук лежи най-големият препъни-камък по пътя на духовното развитие във всички случаи. Вие можете да забележите, че отричането на висшата любов - състраданието - представлява камертона, по който обикновено удря псевдоокултистът. Той или поучава, че такава любов трябва да бъде унищожена *in toto* [изцяло(лат.)] или издига на нейния трон животинската страст, учредявайки за своите последователи култа към звяра в човека. Разликата между едното и другото не е голяма, тъй като и в двата случая краят е еднакъв.

Когато ученикът, бидейки принуден да вземе решение, се оказва в затруднено положение не знаейки как да се отнесе към заявленията на някой прехвален учител, или пък се сблъсква с мистерията на указания по-горе характер, то ако той се опира на този фундаментален, всемогъщ и нерушим принцип, за който Аз говоря и му поверява всяко направено му предложение, той не би могъл да бъде отклонен много встрани, тъй като рано или късно всеки проводник на

сатанинска сила ще издаде своята позиция чрез едното, а може би и чрез двете гореуказани лъжливи постановки.

Човекът, твърдящ че обича Бога, докато всяка негова постъпка свидетелства за явната ненавист към своите събратя, представлява любопитно зрелище за ангелите. Човекът, обявяващ притежаването на висшата съзидателна мощ, Крияшакти и не проявяващ в своя живот висшата, всеобхващаща любов, по този начин причислява себе си към категорията на фалшификаторите. Човекът, който може да бъде склонен към напълно безчестна постъпка, няма да може да се скрие в одеждите на Истината. Този, който не притежава истинско смирение, вселенска доброта, истинско чувство за справедливост и мъдрост, няма да може да държи главата си високо в присъствието на Учителите, изразявайки своите претенции за ученичество. Човекът, не желаещ и неспособен да пожертва своя живот и всичко, което има за благото на расата, към която принадлежи, никога няма да може да поведе тази раса напред.

Били са нужни милиони години, за да се развие проводникът, чрез който съзнанието на *егото* може да функционира на такова стъпало, което му позволява да стане самосъзнателна същност, тоест да осъзнае себе си като еволюционен фактор, способен да постигне освобождението. Тогава какво ви кара да вярвате, че са достатъчни всичко на всичко няколко години или даже месеци, за да завършите целта на еволюцията - да обедините своето съзнание със съзнанието на Космоса?

ВРЪЗКАТА МЕЖДУ УЧИТЕЛЯ И УЧЕНИКА

НАСТАВЛЕНИЕ 232

Умовете на някои студенти по окултизъм е овладяла една лъжлива идея, която трябва да се изкорени преди разочарованието и съжалението да нахлуят между техните най-искрени стремежи и обектите на тези стремежи. Аз имам предвид отъждествяването на някой член на Вътрешните Степени на Храма или на всяко друго подобно общество с други организации с подобен характер, но намиращи се под ръководството на други учители. Трябва да се разбере, че това заблуждение не би възникнало в резултат на просто отъждествяване с някои други общества единствено само на физическия план - от тази гледна точка подобно действие може да бъде даже желано. Но окултният закон, забраняващ на приетия ученик от вътрешна степен на Храма да се отъждествява с други общества, е основан на добре известното електрическо действие на пресичащите се токове. Магнитните токове между различните учители могат да бъдат в пълна опозиция, докато в същото време на външните линии тези две личности могат да бъдат и ментално, и физически съзвучни и благоразположени една към друга. Пресичащите се токове, възникващи в магнитните полета, могат да противодействат един на друг, а понякога и напълно да пресичат действието на търсещата своето изражение енергия, поставяйки бариера на пътя на магнитния ток, идващ от единия или от двамата учители, и даже да оказват неблагоприятно въздействие на всички тези, които се намират в тясна връзка с последните, и по този начин да препятстват действието на още по-високи сили.

Толкова необходимата магнитна връзка между Учителя и ученика може да бъда по такъв начин частично или изцяло прекъсната извън тяхната воля и даже независимо от техните крайни усилия да установят хармонични отношения. Учителят действа не само като баща на семейството, но и *се явява* за ученика такъв Баща, ако те двамата принадлежат към една групова душа. Както детето не може да смени своя собствен физически баща, предавайки неговите задължения на някой друг човек, така и ученикът не може дори временно и несъзнателно да се откаже от своя Учител-Баща просто предавайки неговите задължения на друг и приемайки от този друг различни предупреждения, указания и съвети. Известно е, че даже доброто намерение не може да възпрепятства действието на закона, забраняващ неестествените отношения, а такова отъждествяване е неестествено от гледна точка на груповата душа. Това може да изглежда необосновано за тези, които не са в състояние да усетят действието на вътрешните сили, но въпреки това то е дотолкова истинно, че много ученици, независимо от своите най-добри намерения, са загубили напълно своето място и сила, и сами са се разжалвали за известно време до ранга на външните степени на Ложата, опитвайки се да служат на двама Учители от противоположни степени, преди да са овладели способността за разумен избор.

И огънят, и пламъкът са ценни, но пламъкът може да погълне субстанцията, в която е скрита висшата форма на огъня.

При условие, че предишното обучение е имало надежден и заслужаващ доверие източник, ученикът трябва да бъде способен интуитивно да почувства, даже ако никакви външни средства не му подсказват това, кога той се приближава към демаркационната линия - точката на разделение между една и друга групова душа. Предварителните инструкции, давани от всички истински Адепти на Ложата, са почти идентични по цел и съдържание, макар че тяхната терминология и език може да са различни, докато влезе в сила тяхното осъществяване от Великата Бяла Ложа. След периода, когато ученикът повече не се нуждае от устни и писмени инструкции, се изменят и методите на неговото обучение - той преминава към по-непосредствено лично ръководство от Учителя-Баща на този раздел на груповата душа, към която той кармично принадлежи. Магнитните токове на последната могат да бъдат с по-високи или с по-ниски вибрации, според положението, което заема груповата душа на ска́лата на живота, но във всеки случай те се *отличават* един от друг и това различие е твърде съществено за ученика, който стои на прага на смяната на своето негативно положение в позитивно отъждествяване с Учителя.

ЗЕМНОТО ЕЛЕКТРИЧЕСТВО

НАСТАВЛЕНИЕ 233

Земното електричество представлява съчетание от намиращи се в равновесие йони на лъчистата енергия и електроните на магнитната енергия. Когато те вибрират едновременно, тогава не се получава никаква външна проява - нито огън, нито пламък, нито топлина. Но ако електроните на магнитната енергия преобладават над йоните на лъчистата, тогава може да бъде генериран

електрически ток, съхраняващ се дотогава, докато се намира в движение котвата на динамо-машината и за сметка на което може да се поддържа и огън, и пламък и топлина. Именно ускореното движение на котвата на динамо-машината прекъсва акумулирането на лъчиста енергия и освобождава породената в този процес форма на електрическа енергия. Ако това движение се спре, то се прекратява и движението на електрическия ток.

Трябва да с разбере, че гореуказаното се отнася само към това, което може да бъде наречено земно електричество. За да се получи представа за действието на електричеството на вътрешните планове, тъй като проявената на плана на грубата материя енергия представлява всичко на всичко само един от аспектите на по-тънката енергия, ние трябва да излезем извън пределите на манифестациите на електричеството, произвеждани с външни способи.

Електричеството на живата материя на физическото тяло представлява проява на жизнената сила - праната. Ако вибрациите на електроните на кръвта или на някой друг орган или друга част от тялото бъдат изменени в сравнение с тяхната нормална честота, предизвиквайки по такъв начин болестно състояние на тази част на тялото, то очевидно трябва да се възстанови изходната честота на вибрациите, за да се върнете отново към нормалното състояние. Тъй като всички форми на материята са живи форми и се подчиняват на едни и същи закони, то на човека все някога ще се наложи да се научи да променя вибрациите на някои ненормални състояния във всяка форма на материята с помощта на изтънчените сили на природата, подчинявайки ги на волята, разума или на някакъв механичен инструмент, аналогичен в своето действие на човешкото тяло, чрез което се привежда в действие менталната или духовната енергия на разума и волята.

ВИБРАЦИИ ИЛИ СИНОПСИС НА ТВОРЕНИЕТО

НАСТАВЛЕНИЕ 234

Космическите центрове или принципите Атма, Буддхи и Манас, първите три манифестации на Божествената Същност, са материализирани от мощта на Фохат, или Космическото Електричество. Йерархията на Дхиан-Будите и на Дхиан-Коганите – великите Духовни Същности, Създателите на Формата – управляват различните видове вибрации.

Вибрациите на тази Божествена Същност довеждат в резултат до формирането на първичното ниво на проявената субстанция или състояние, наричано Акаша. Посредством действието на Фохат в субстанцията на Акаша се установяват определени нива и състояния. Понижаването на степента на вибрациите на акашната субстанция довежда до формирането на субстанциите на ефирните планове, а по-нататъшното понижаване степента на вибрациите на ефирната субстанция довежда до формирането на астралния и физическия планове на субстанцията – материя.

Феноменът на Космическата Светлина е следствие от излъчването и вибрацията на най-дребните частици на електричеството, наричани аурична сила,

или електрони. В известен смисъл вибрациите на Космическата Светлина са творци на всички низши форми на субстанцията и материята. Първоначално Божествената Същност се проявява като Звук, Слово, Космическо Електричество, а после като Светлина. Светлината и Разумът по своето същество са една субстанция. Божествената Същност е преди всичко дух, проявяващ се като Космическа Светлина. Ауричната сила се образува благодарение излъчването на светлина от Централното Духовно Слънце, светлината на Буддхи, или на Висшия Разум.

И едва когато при разгадаването на тайната на творението човек осъзнае значението на вибрациите, той ще може да получи синтетична представа за духовния живот, проявен като физическа материя.

Раждането на материята възниква в резултат на постепенното понижаване на вибрациите от духа до материята – намаляването на степента на вибрациите на единния еднороден план или състояние на духа, до материята от най-ниските степени на вибрации, материята на физическия и низшия астрален планове на битието. Смъртта е следствие от изменение на вибрациите на цялата субстанция на физическото тяло. Това изменение привежда в действие силите на разложението, и тогава принципът на Висшия Разум се лишава от подходящ проводник за проява на физическия план. Причината за изменението на вибрациите може да бъде или болест, или някакво увреждане. Всичко, което предизвиква изменение на вибрациите, оказва съответно въздействие съгласно математически точното подреждане на различните разреди или степени на вибрациите.

РАЗПОЗНАВАНЕ НА ОГРАНИЧЕНИЯТА

НАСТАВЛЕНИЕ 235

Към изпълващия своите дни с нищо не даващи жалби и оплаквания, а безсънните нощи - със страстен стремеж към това, което не идва, а и не може да дойде - към него Аз се обръщам: слушай Ме и запомняй, тъй като Аз говоря истината. В живота няма по-велик, макар и, може би, непризнат герой от този, който, осъзнал недостатъците на своя ум, дух и тяло, въпреки това с твърда решимост и без роптаене започва да проявява най-добрите от качествата и условията, принадлежащи му по рождено право. Разбрал че широките потоци между неговите желания и реалните възможности са пълни с подводни скали и разбирайки, че неговата несигурна лодка непременно ще се натъкне на една от тях, той спира до най-близкия бряг. Знаейки, че великият замисъл на Бога трябва да бъде изпълнен в еднаква степен както на едната страна на жизнения поток, така и на другата, и че видимото различие между двата бряга съществува само в човешкото въображение, той се заема с работата, която му е по силите и я изпълнява, влагайки в нея цялото си сърце.

Такъв човек е много по-благороден от този, който, без да се съобразява с нищо, преодолява препятствията, преграждащи пътя му към властта; който съкрушава сърца и тела, оставяйки след себе си мерзостта на запустението по пътя към постигане на някаква честолюбива цел - и всичко само за да разбере накрая, че

макар, може би, и да е станал герой за няколко разпокъсани стотици нему подобни, в собствените си очи е достигнал до пълен фалит.
Тъй като колкото и грандиозни да са били неговите планове, колкото и огромна да е била наградата, за която той се е борил и която е получил, всичко това губи цялата си ценност когато му се наложи да се огледа назад, към живота, загубен за удовлетворяване на честолюбието. Всичко, което му е изпратено за утеха, е черупката, останала след пресищането с храна, придобита на такава цена; и тя ще се окаже твърде груба и горчива на вкус пред вида на зейналия гроб.

ВЪТРЕШНИТЕ ОДЕЖДИ НА СВЕТЛИНАТА

НАСТАВЛЕНИЕ 236

Ще разгледаме Вътрешния Свят на Светлината, по отношение на който материалният свят се явява единствено само отражение - неустойчиво и бледо, като сянка, повторение. В този външен свят, като в панорама, живо се усеща редуването на сенките, замъгляващо отразеното съзнание на висшето "Аз", тоест изкривяващо тези външни линии и качества, които съответстват на истинските вътрешни линии и така дотогава, докато отразеното висше съзнание не се оплете безнадеждно в плетениците на обособените и илюзорни аспекти на материята. И няма друг способ за измъкване от това освен да се приведат в спокойствие външните вибрации и да се пренесе съзнанието на Петия план - първия план на Универсалността и Безличието, където линиите на диференциация започват да се сливат и всичко става Едно.

В това вътрешно царство Светлината представлява Облекло на Бога - на тази Непреходна Реалност, която извечно одушевява цялата външна светлина. Тя е единното, нетъкано Облекло на Свръхдушата, вселенската аурна обвивка, *Хиранягарбха* [Лъчезарно Златно Яйце, или Утроба. Езотерически – светеща огнена мъгла или ефирно вещество, от което е създадена Вселената (Бел.пр.)], или *Златното Яйце на Вселената*, притежаващо действената и потенциална мощ на семето, от което са произлезли всички вещи и в което всички създания имат корените на своето битие. Светлината трябва да се разглежда като същност и вие вече знаете, че всеки лъч светлина, който виждате, представлява външното тяло на високоразвита същност. Светлината се явява също също субстанцията-материя на висшите планове и в същото време облекло, или състояние на съзнанието за тези, които могат да достигнат или да я понесат, което впрочем е невъзможно за смъртния, който не е в състояние да се издигне до гореспоменатия Пети план. Всеки, който би видял тази Неизречена Светлина (ако изобщо би могъл да я види), би я възприел като тъмнина, забрава и несъзнателност; тъмнина даже по-голяма от тази, която би застанала пред преждевременно отворените очи на новороденото котенце ако то внезапно бъде подложено на въздействието на ослепително сияещото пладнешко слънце. Това е аналогично на състоянието на пустота, което е известно на окултиста под названието "глуха стена на вътрешните преживявания". При контакта с висшите планове при вътрешните посвещения ученикът отначало неизбежно губи съзнание, като при припадък, тъй като неговото съзнание встъпва

на висш план и се събужда в него, което прилича на състоянието при умиране на тялото. С духовния напредък низшето съзнание се отъждествява с висшите обвивки и след повторни опити става единно с тях. Този процес означава съзнателна взаимовръзка между външното и вътрешно “аз” - между Създателя и неговото творение.

Когато работата на Храма едва започваше, две лица, намиращи се на физическия план и установили тази необходима взаимовръзка, чиито вътрешни и кармични линии Ми бяха твърде близки, бяха призовани заедно и от техните аурни обвивки беше извикана за манифестация двойната звезда, тоест фигурата, състояща се от пет фундаментални вътрешни принципи, съответно позитивни и негативни. Тази взаимовръзка с вътрешното “Аз”, което установиха тези двама, позволи да се използва субстанцията на Светлината от Петия план за постепенно превръщане на двете петолъчни звезди в една шестолъчна, която единствено само е способна за предаване на висшите духовни космически сили. Структурните духовни качества на числото и формата са основани върху нерушимите окултни закони. Както Три се превръщат в Четири, така и Пет, когато те са вътрешно поляризирани, преустройват своите структурни качества и се превръщат в Шест, тоест първото космическо състояние по обратния път към Божествения Източник.

В съществуването на тази комбинирана Червена и Синя Йерархична двойна звезда на вътрешния план - истинския център на нейната сила - членовете на Храма, притежаващи интуиция, трябва да търсят отговор на всички въпроси относно бъдещата работа, доколкото това засяга връзките със силите на Ложата. Простото заминаване на външните проводници от материалния план не лишава от статуса и ни най-малко не препятства функциите на тази двойна звезда. Тази по определен начин построена конфигурация прави неуспеха или объркването по-малко вероятни в сравнение с предишните опити и сегашните усилия на Ложата, насочвани чрез Храма, обещават да допринесат много повече за благото на човечеството в сравнение с усилията, които са били предприемани през миналите векове, а именно: продължително, устойчиво благо, ненарушавано от прекъсвания. Преди всичко това се дължи на основните гореизложени факти: организираността в работата и силните кармични линии, сплетени в едно, което даде възможност да се съединят в това усилие с много линии на вътрешните и външните сили, положени от различните Членове на Ложата в техните опити да възвисят човечеството в миналите столетия.

ПЕТОТО ДИХАНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 237

Във всяка проявена форма на материята, за каквото и тя да е предназначена и се използва, се съдържа един от седемте принципа, качества и енергии, който е доминиращ фактор при създаването на тази форма.

Предназначението и сферата на приложение, заради които се замисля всяка форма, определя кой от Седемте принципа, качества и енергии трябва да бъде привлечен при нейното създаване от Божествените Строители на формата. Доколкото тези седем велики съзидателни сили представляват основа на цялата

материя, то от това следва, че материалните форми, изобретени от човека, се подчиняват на същия закон - закона за централизираната сила. Например формата на енергията, която преобладава в управлявания от човека процес на съединение на молекулите на известен вид материя, от която е била образувана форма от метал, е енергията на Сцеплението. Същото е справедливо и на плана на Манас, където обединяващата сила се прилага по отношение на субстанцията-материя на висшите вибрации и в случай с два или повече индивидуални разума енергията, доминираща при тяхното съчетаване и обединяване, ще бъде същата тази енергия на сцеплението.

Топлината, Привличането и Отблъскването са първата троица на Духа в манифестация.

Те са именно трите Сина на Фохат (Движението), представляващ движещата сила на цялата Вселена.

Петото Дихание е петото от петте дихания (вибрации), вдъхнали жизнената сила при манифестация.

Петото Дихание има своите съответствия в петия Космически Век, в петия цикъл на всеки такъв Век, в петия принцип на живота, в петия период на човешката еволюция, в петото чувство на човека и изобщо във всяка пета проява на всяко същество или предмет. Ние сега сме в Петата раса на Великия век.

Петият принцип е Манас (менталността) и предупреждението по отношение действието на петото дихание означава предупреждение, засягащо прекомерното напрежение на висшия разум, тъй като силите на тази фаза на живота имат огнена природа и човешкото тяло не може да понесе тяхното действие без да подложи на опасност своя мозък.

Напрягането и нагнетяването на тези сили по време на религиозни екстази у християните е предизвикало немалко случаи на безумие, тъй като емоционалната реакция е превъзбудила мозъчните центрове.

Петото Дихание в действителност е вътрешно дихание и има свой скрит център на действие във всяка клетка и във всеки орган на физческото тяло, а също и във всички съответстващи на тях вътрешни обвивки или принципи. Този вътрешен център на действие се намира там, където се концентрира Акаша. Четирите низши дихания са външни, а Петото е първото дихание, което има отношение към Универсалния Ритъм на висшето "Аз", или на Бога вътре. С други думи това е първото вдишване и неговият елемент съответства на кислорода на всички планове. На низшия астрален план това е чист озон, който, колкото и да е плътен в сравнение с висшите аспекти, все пак е дотолкова огнен, че физическите бели дробове бързо биха изгорели, ако биха вдишали този елемент неразреден. Казаното може да послужи като подсказка по отношение на така нареченото "дихание на боговете" на различните планове на битието. Притежавайки контрол над Петото Дихание, йогите, използващи единствено само низшия астрален негов аспект, могат да се приведат в състояние на така наречения каталептичен сън или да позволят да бъдат погребани за много месеци, без да проявяват признаци на външно дишане, след което без каквито и да било последствия да възстановят своята чувствителност. В този случай огънят на вътрешното дишане прониква във физическото дишане в обем, достатъчен за предотвратяване на външното разложение.

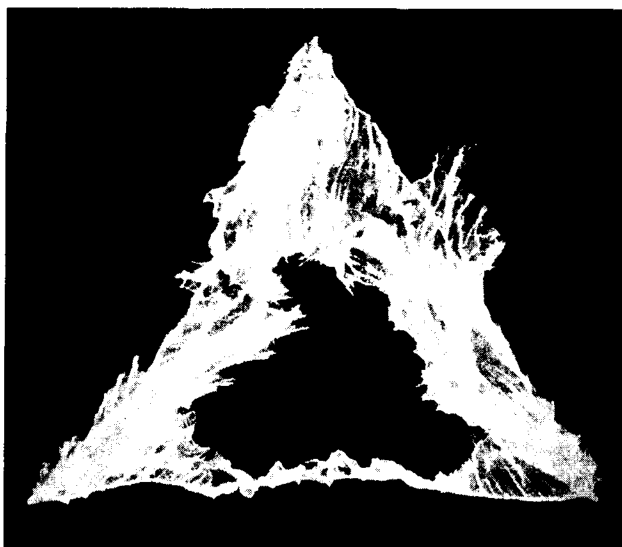

Илюстр.10 Фохат

На тази илюстрация е показана манифестацията на фохатичната енергия, която се изразява в това пламване на мълнията Tejas Tatva [Вечно съществуващото “То”, а също различни принципи в природата в техния окултен смисъл. 5 на екзотеричната и 7 на езотеричната философия, съответстващи на петте и седемте чувства на физическия план. (Бел.ред.)] *в действие.*

“Дантелената красота на мълнията с поразителна яснота е проявена в тази фотография на искра в 2 000 000 волта, получена по време на опити в Питсфилд (щат Масачузетс). Пламването във вид на триъгълник е резултат от разряд на най-мощната натрупана от човека енергия. Неговата мощност е само 25 пъти по-малка от мощността на разряда на истинската мълния. Върховете на тази триъгълна искра се намират на разстояние девет фута един от друг. Отделните нишки на светлината, ясно различими на снимката, са били предизвикани от последващите вълни от електрони, породени от трифазния променлив ток. Човешкото око не е способно да улови този “ефект на паяжинки” при практическа демонстрация, затова с цел да се покажат тези допълнителни линии е използвана специална камера, снабдена с кварцова леща, през която лъчите са падали върху плаката. Всеки разряд на изкуствена мълния се е съпровождал с оглушителен трясък и ослепително сияние, продължаващи част от секундата, докато искрата е прескачала от единия връх към другия. Успели са да произведат даже изкуствен дъжд”.

Всички животински организми притежават четирите низши дихания. Минералите не притежават тези външни дихания, но затова притежават пето, вътрешно. Всички изменения, протичащи в минералните структури, в действителност представляват резултат от действието на Петото Дихание в тяхното същество, тъй като Петото Дихание е спрегнато с Акаша, от която са произлезли, или са били вдъхнати, всички неща. По подобен начин космическото вдишване - вдишването на Акаша - всмуква в края на краищата всички неща обратно или ги привежда към първичното акашно състояние. Формата, цвета и другите качества на

минералите, скъпоценните камъни и въобще на всички обекти на природата се определят от импулсите на Акаша. Там, където на пръв поглед няма нищо, често се намират най-скъпоценните неща и сили. Така някои празноти във физическото тяло, като например централният канал на гръбначния мозък и стомахчетата на главния мозък представляват центрове на действие на низшето астрално дихание. Импулсите, съсредоточени в тези области, се стремят да насочат физическото навътре или нагоре, и да повишат честотата на вибрациите на външното тяло, вследствие на което ги доближават до степента на вибрациите на астрала в хода на еволюционния напредък. Познаването на Петото Дихание - първото вътрешно дихание - и контролът над него са безкрайно важни за всяка душа, намираща се по пътя, водещ към Вечната Светлина и принадлежат по по рождено право на всяка индивидуализирана душа.

Само научно дисциплинирания ум е способен да размишлява върху темата за енергията на сцепление съгласно нейното действително значение в структурата на Вселената, обаче разбирането на нейните функции в създаването на форми на всички планове на битието представлява необходимост за всички изучаващи окултизъм.

Ако принципът или енергията на сцепление беше пропусната сред седемте универсални съзидателни средства или енергии, то не би могло да има каквито и да било организирани форми. Тази енергия е съединяваща и обединяваща сила между всеки два или повече електрони, атоми, молекули и клетки на цялата първична субстанция.

От философска гледна точка сцеплението е един от седемте Синове на Фохат - Божествената Воля, проявяваща се като електричество, магнетизъм, светлина, звук, топлина, привличане и сцепление.

ВЕЛИКОТО БЕЗМЪЛВИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 238

На този, който е познал силата на Безмълвието; на този, който е усетил върху себе си действието на най-мощните жизнени сили, предизвикващи трепет на пространството; който се е потапял в тази абсолютна тишина, когато душата е навлизала в мислетоковете на Безпределността, губейки чувство за време и пространство, хвърлена в бездънните дълбини или издигаща се на неизразими висоти - само на него единствено могат да се открият великите тайни на живота.

Всичко казано по отношение на процесите на пресъздаване и очистване на природата и душата на Тези, Които знаят, не са просто думи, тъй като такъв труд винаги се извършва в Безмълвие и в тъмнина.

Видът на самотната душа, затворена в някаква ограничена зона на пространството, за да прокара в тишина и в тъмнина пътя към своето спасение, за съзнанието на окултиста повече не представлява страшна трагедия или безжалостен акт на свръхсправедливия Творец. Такова заточение в действителност е въплъщение на милосърдието и любовта на Отца, който знае, че вътре в тази душа е притаено семето на нейното очистване, искрата от живия Божествен Огън,

която може да изпълни своята божествена мисия само бидейки затворена в крепостта на душата и изпълняваща своята работа в такова мълчание и тъмнина, в които трябва да се труди самият Бог, за да даде раждане на своя зачатък.

Когато ние осъзнаем, че даже най-нечистата материя, която познаваме - фекалиите на животните и човешките екскременти - може да бъде доведена до състояние на абсолютна чистота, подобна на най-чистата вода от планинския ручей, като резултат от жизнената сила, действаща вътре в тази материя и чрез нея, ако я поместим в ограничено пространство, лишено от светлина, звук и въздух; и ако при това ние можем също да проумеем, че тази жизнена сила не е нищо друго, освен чиста прана, самата субстанция на Бога, то няма да бъде трудно да разберем, че даже най-мерзкото и скверно създание има в себе си зародиша на висшето “Аз”, на което са необходими само необходимите условия - безмълвие и гробовна тъмнина на душата, за да даде раждането на чиста и неопетнена вечно живееща същност.

И ако за грешните души е нужно чистилище, то какво друго би могло да бъде то ако не отражението на това велико и свещено Безмълвие и Тъмнина на духовното съзидание, тоест такова състояние, в което тези души биха могли да пребивават докато затворената в тях Божествена Искра не успее чрез духовното страдание да избие, стрие и смеси веществото на тяхната низша природа, така че те да се освободят от всички нечистотии и, облечени в нови одежди, да бъдат готови още един път да излязат и да заемат своите места сред синовете на Бога.

Наистина вие трябва да заобичате безмълвието и тъмнината също както и светлината, и с цялото си сърце да се стремите да проникнете в техните тайни, преминавайки през техните врата винаги със смирение, със сърца изпълнени с търпение, и да останете там докато не бъде проявен този зародиш на мъдростта, който сега още спи във вас.

Само тогава вие ще можете да понесете Светлината на Духа, така че вашите очи да не бъдат непоправимо ослепени от неговите лъчи.

ДОКОСВАНЕТО НА УЧИТЕЛЯ

НАСТАВЛЕНИЕ 239

Мои скъпи деца!

Аз ви пиша това писмо за да могат неговите слова да проникнат във вашите сърца още по-дълбоко, отколкото биха проникнали само чрез гласа на B.S. [Синята Звезда, име, дадено на Франчия Ла Дю от Учителите. (Бел.ред.)], чрез която Аз трябва да говоря с вас. И Аз искам вие да четете и препрочитате тези слова разбирайки, че в тях е изразена самата същност на Моята индивидуалност.

В хода на напредъка на неофита - ученика - човека по пътя на еволюцията, той несъзнателно, крачка след крачка преодолява стъпалата на Великата Бяла Ложа. Ако вие анализирате своите минали животи ще откриете, че те са се разделяли на периоди не от дни и години, а от събития. Великата скръб, жестоката болка или трепетната радост са били вехи, отбелязващи това странстване в живота. Те са били средствата, разширяващи и раздалечаващи умствените и духовни

хоризонти на вашето истинско вътрешно битие, и всяко от тях трябва отново и отново да се повтаря на трите велики плана на битието: менталния, духовния и физическия. Скръбта и страданието ще тръгнат с вас по пътя заедно, докато не бъдат победени със съзнателно усилие. И вие вече сте достигнали до тази степен, която позволява да се пристъпи към това. Когато ви обхванат печал или мъка се опитайте да осъзнаете, че те са част от световната мъка и страдание, както и вие сте част от този свят; и доколкото вие преуспеете в тяхното преодоляване и се издигнете над тях, точно толкова вие ще измените дисхармоничните условия на този свят и ще направите от него по-добро място за обитаване за децата на Бога; същото е вярно и по отношение на всички останали ограничения на материята, силата и съзнанието.

Веднага щом вашите усилия по преодоляване на ограниченията се увенчаят с победа, вие ще усетите по-силно своето единство с Ложата и Вселената, и това осъзнаване ще донесе със себе си силата, която ще усъвършенства атомите на вашето физическо тяло. Органите на чувствата ще започнат да се изтънчват и за вашето зрение и слух ще се отворят цвета и звука от вътрешните сфери.

Аз ви изпращам леко докосване на любов, за да можете вие да го предадете на тези, които пребивават в нужда. Вие се оказахте в забележително общество, срещайки се един с друг за обсъждане на въпроси с жизнена важност. Ден след ден вие все повече и повече ще се убеждавате в това. Преди вас сериозните изпитания във вярата и търпението, преследванията и изпитанията очакват и B.S. Аз ви моля да я подкрепяте и да ѝ бъдете верни също така, както и на Мен. Не осъждайте това, което тя върши или според вас не върши, тъй като вие можете да видите само външните постъпки и действия. Застанете по-близо, колкото може по-близо един до друг; трудете се като едно същество, за благото на всички.

Доверете се с любов на Великия Учител, който, бидейки по-високо от ангелите, е преминал по земята в бедност и смирение. Потопете вашите души до самите дълбини на великото сърце на Отеца, биенето на което се раздава във всички ваши сърца с всеки техен удар и помнете - Аз Съм едно с вас, а не извън вас.

Аз ви приветствам с нежна любов, деца Мои.

Ваш Баща и Брат.

ШЕСТОТО ДИХАНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ 240

Шестото дихание представлява формообразуващ принцип, така да се каже, същина на абстрактната форма. Това Шесто Дихание е това Дихание, което Бог е вдъхнал в човека “от глина” и което го е направило жив дух. Ако човекът бе получил само четвъртото, или жизнено, дихание, то материята не би била одухотворена от Божествената Искра. Шестото Дихание е духовното дихание, одушевяващо всички проявени неща; а неговата противоположност в материята е четвъртото дихание или диханието *рупа,* принадлежащо само на тварите, тоест на сътворените неща, докато Шестото Дихание е Диханието на Твореца. Ритмичните

импулси на Шестото Дихание, съвпадащи с Ритъма на Великото Дихание, възбуждат съответстващото желание за дихателна активност в низшия полюс на рупа и по такъв начин формата се удържа в манифестация на низшите планове. Ако Шестото Дихание би се прекратило, то всички одушевени и неодушевени форми биха изчезнали от лицето на Космоса.

Въображението - този царствен дар на душата - има фокус на своята мощ в Шестото Дихание, което също се явява основа на Крияшакти - на съзиданието посредством волята и въображението. В известен смисъл дихание и желание е едно и също. Желанието, настроено в универсалния ритъм на Великото Дихание, е всемогъщо, но низшите желания не могат да вибрират синхронно с Шестото Дихание поради ограничеността на материята, тъй като съзнанието рупа на четвъртия план е всичко на всичко само отражение на висшия шести принцип арупа в царствата на безформеността, потенциално съдържащи в себе си всички форми.

Диханието създава образи, а раждането на образи на свой ред пробужда Диханието. На универсалните планове на битието процесът на Шестото Дихание е обширен и не се поддава на описание с човешки понятия, но въпреки това известна представа за него може да бъде получена при изучаване въздействието на желанията от емоционалната сфера на човека върху низшето дишане. Всички видове емоции, които се отнасят към четвъртото или рупично състояние на битието, такива като радост, печал, гняв, страх, дълбока концентрация и т.н., влияят на дишането. Когато се проявяват низшите емоционални аспекти, дихателните центрове не се контролират.

Дишането става дълбоко и ритмично или пък повърхностно и неравномерно в зависимост от вида емоции, доколкото всички те принадлежат към плана на Четвъртото Дихание. Но при контрол на Четвъртото Дихание от Шестото всички тези безпорядъчни условия изчезват.

Затова при всякакви нарушаващи умственото или емоционалното равновесие условия насочете своето съзнание навътре, съзнателно успокоявайки дишането и се опитайте да намерите необходимото съответствие с Шестото Дихание на неговия собствен план на сила и съзнание. Ако това бъде изпълнено, то незабавен резултат ще бъде състоянието на равновесие и чувството на вътрешен покой и мир при контрол над външните условия. Вълненията и емоциите ще се сдържат все повече и повече с встъпването на нашето съзнание в Центъра на Битието, тъй като Царството на Божественото Ритмично Дихание - Небето - се намира в нас. Диференциацията от центъра навън поражда все по-широко и по-широко движение, което става причина за още по-голямо движение и така нататък до безкрай, както това е забелязано в случая с мощните колебания на звездите и планетите, пронизващи дълбините на пространството. И все пак в истинския вътрешен център на тези въртящи се небесни тела и на всички живеещи на тях създания съществува общо място или план на Тъждественост. С други думи, ако вие намерите истинския център на нещо - на душата, на живото същество, на планетата или звездата, - това означава, че вие сте намерили центъра на всичко. Всички пътища водят към Бога през центровете в центровете.

В състояние на най-дълбока умствена концентрация външното дишане става спокойно и безшумно, а при достатъчна сила може да се прекрати и изобщо, както

в случая с йогите поради това, че външният импулс, или желание, е преминал през Четвъртото Дихание към Петото и е възможно да се доближава до Шестото. А когато външното дишане се съотнесе към вътрешното, всеки орган, клетка или тъкан от тялото започват да дишат в унисон, тъй като имат в себе си съответствие с всеки друг орган, а всяка клетка съдържа в себе си някакъв аналог на белите дробове и потенциалния ритъм на всичките Седем Дихания.

ПРОКЛЯТИЕТО НА МАМОН

Това, което Аз възнамерявам да кажа, може да изглежда противоречащо на твърденията, които бяха изказани досега от най-почитаните от вас учители на окултната наука, но в действителност това не е така, тъй като сега Аз ще засегна някои все още неплътно паснати нишки от тъканта на философското повествование на Учителите.

Правилно ви е обяснено, че падането на ангелите във физическо зараждане е било първото падение на човека и че с придобиването на висша физическа и умствена сила от тези представители на човешката раса, които сега се класифицират като доисторически народи, се е стигнало до още по-лошо падение, в резултат на което човекът, достигнал по това време мощта на боговете, е паднал по-ниско от нивото на животното, с което той е съжителствал. Следствие на това падение е било проклятието, което виси над неговата душа като воденичен камък на шията и отново, и отново го тегли назад, към тъмния поток на невежеството и забравата, - проклятието на безпаметността и обречеността на робство. От времето на тази далечна епоха човечеството като цяло никога повече не е било свободно; никога не е могло да си спомни нито блаженството на своята предишна съдба, нито причината за случващото се; и никога повече не е съществувал нито народ, нито раса, на които да се удаде да избегнат вътрешното чувство за своята собствена греховност, за своето собствено безсилие и желание да умилостивят някое оскърбено божество, олицетворяващо Безпределността, колкото и примитивна да е била тяхната представа. И това видимо проклятие е резултат от разделянето на човешките интереси.

Всяка форма на управление, колкото и всеобхватна да е била декларацията на нейните принципи, крие в самата себе си семето на собствения си упадък и разрушение; така е било и в миналото, така е и сега, в днешния Велик цикъл.

Натрупаното за векове зло е достигнало до зенита на своята сила и сега е дошъл ред на поправянето. Ние имаме в запас само едно столетие милосърдна отсрочка за заплащане на дълговете, тъй като ако до края на това столетие народите на земята не се осъзнаят дотолкова, че да забележат и унищожат зародиша на язвата в своята така наречена цивилизация, то вече нищо няма да ги спаси от упадък и разложение. Царството на Сатаната или на Злото, и Царството на Бога, или на Доброто не могат да съществуват едновременно в едно място и в една епоха; един от тях трябва да освободи пътя и Царството на Бога, съдържащо всички позитивни сили на Безпределността трябва в края на краищата да удържи решителна победа над Царството на Сатаната или на негативната сила.

Дори разумът на човека да обхване цялата Вселена, по всички направления, където великите еволюционни сили управляват безразделно, той няма да намери никакви признаци за това разединение, което е станало проклятие за човешкия род. Слънцето свети еднакво и на добрите, и на злите; росата и дъждът падат и върху праведниците, и върху грешниците; земята дарява своите съкровища за полза и красота еднакво и на бедните, и на богатите; във всичко се съдържа само един принцип - ТРУД. Тези ниви, на които човекът е положил повече внимание и труд, принасят щедър урожай, но природата покрива с пищна украса даже необработените поля; всеки зависи от другия и всички живеят за всички; и даже малкото стъбълце на тревичката не е роб на цвета, а още по-пищно расте под неговата сянка.

Със завладяването на първия участък земя от краля или владетеля и с разделянето му в полза на своите любимци; с първата монета, дадена в замяна на човешка услуга; с първия пленен и поробен човек в света, в който ние живеем, е навлязло тройно проклятие, набивайки клин, отделящ царството на Бога и установяващ царството на дявола. И докато нацията, цялата като един човек не се вдигне, за да отхвърли от себе си това проклятие, дотогава семето на страданието и мъката не може да бъде унищожено, - унищожено завинаги, разкривайки опустошените пространства към Светлината на Безпределността, давайки ѝ възможност да свети в душите, от векове затъмнени от невежеството, суеверието, идолопоклонничеството и безчовечността.

Никога още на земята не е съществувало закрепостяващо, по-вредно по своите последствия робство от днешната система на заплащане на труда, ако не се отчита робството на жените. Макар и последните в известен смисъл да се явяват свои най-зли врагове, тъй като много от тях не осъзнават своето положение и не подозират, че се намират в робство. Докато жената не стане стопанка на своето собствено тяло, тя никога няма да бъде свободна. Докато децата продължават да идват на света само в резултат на плътска страст, те никога няма да могат да се родят свободни, тъй като върху всеки атом от техните малки тела ще стои печатът на робството.

Разглезената, изнежена, обожавана и все пак поробена жена, която спокойно гледа деградацията на жените в различните ъгълчета на земята без да прави нищо или препятствайки пътя на тези, които работят за освобождението на нейните сестри, си подготвя такава карма, каквато едва ли е в състояние да си представи. Нито една жена с наистина женски инстинкти на душата няма да пожелае нито за себе си, нито за своите сестри нищо такова, което ще я лиши от привлекателност в очите на тези, които тя обича; и само острата необходимост на времето заедно с растежа на интуитивното разбиране, че тя представлява част от Бога, а затова и част от мъжа, могат да ѝ предадат мъжество да посрещне насмешките на нейния собствен пол и нелепото и безсмислено изразяване на презрение от противоположния пол при опита да се бори за признаване на своите права. Като не взема предвид значението на мощта на жената, мъжът може да се опитва да създаде справедлива форма на управление със същия успех, както и да изобрети електрическо динамо без отрицателна сила.

Кораловите рифове на някои дълбоководни морски острови дават пример за единството на целия живот. Полипите, създали тези структури, достатъчно

масивни за да изпратят на дъното най-големия кораб, представляват примитивна държава, свят, създаден по протежение на естествените линии на саможертвата и истинското братство. За да се завърши напълно изграждането на някой риф, издигащ се над повърхността на морето, са нужни четири вида от тези миниатюрни създания. Този клас, който създава фундамента в дълбините на океана, не може да живее по-високо от определено ниво на водата. Когато той достигне до тази точка, с работата се заема друг клас полипи; този клас изпълнява работата още на няколко фута над точката, където първият клас е оставил своите инструменти или тела. По-нататък се вдига следващият клас, за да завърши структурата и накрая на сцената се появява още един вид полипи, запълващ празните пространства в структурата и заглаждащ рифа. Докато полипите от първия от посочените класове се трудят на своя участък за работа, техните напрегнати усилия в стремежа да достигнат до точката над тяхното естествено местообитание дават като резултат раждането на друг вид, способен по естествен начин да се труди на по-високо ниво. Всеки клас в буквалния смисъл се принася в жертва на своите потомци, а цялата доведена докрай работа дава съвършен пример за саможертва. И колкото и скромна да изглежда неговата роля в структурата на Вселената, един такъв риф надживява с много векове всяка постройка, изпълнена от човечеството на физическия план.

Това е само един от многото примери, щедро предоставяни от природата на ученика, желаещ да изучи урока по единство и жертвеност в противовес на разложението и самоугаждането. Докато ние не започнем да се трудим заедно с природата, откривайки нейните закони и подчинявайки им се, - а свидетелствата за нейния труд са разпръснати изобилно около нас, - ние никога няма да получим нито нация, нито държава, нито организация, които да надживеят породилия ги импулс.

От устата на Великия Учител Исус са били провъзгласени много важни думи, способни да свалят проклятието от прокълнатия: „Вие не можете да служите на Бога и на мамона“. Понятието „мамон на несправедливостта“ има широко и дълбоко значение. То включва в себе си всяко робство, независимо дали то се отнася до земя, пари или имущество на човека. Това понятие е дотолкова дълбоко, че засяга всяка отделна молекула на материята, някога купена или продадена от човешката раса.

Ще ви кажат, че формата на управление, лишена от всякакви средства за обмен, неизбежно трябва да претърпи неуспех. А Аз ще ви попитам: откъде знаете това? Било ли е това някога изпробвано в паметта на човека или неговата история? И Аз ще ви отговоря: не; това не е било в паметта на човека в неговото днешно състояние. Това е единственото нещо, което от времето на падането на човека все още нито един път не е изпитано в света, който вие сега обитавате. Но съществуват светове, и те са много, формите на управление на които материално не са се променяли векове, където никога нито една мисъл за проклятието, отровило тази прекрасна земя, не е намирала място в смъртния мозък, където животът на физическия план представлява само радостно служене и се променя само за още по-големи радости. Такава може да стане и тази бедна планета, ако нейните обитатели осъзнаят причината за това, което те наричат „първороден грях“, ако осъзнаят причината за проклятието, надвиснало като задушлива пелена над душата на всеки човек, приемащ тук своето скръбно наследство.

Това проклятие, което вдига ръката на всеки човек против неговия брат, което е изпълнило затворите и домовете за психично болни и е накарало мнозина да се отрекат от Бога вътре в себе си, тъй като Светлината не съжителства с тъмнината, а Бог е Светлина.

Та нима вие не можете да положите някакъв труд за възраждането, труд за подготовката за Царството на Христа, Царството на Единството - противоположност на разделението? Ще се осмелите ли вие да пребивавате в бездействие и да позволите на нощните сенки да се спуснат над този прекрасен свят, така и не направили никакво усилие да спрете тяхното нахлуване?

Дадено през 1889 г.

БЯЛОТО БРАТСТВО

И НЕГОВАТА ВРЪЗКА С ХРАМА

Човечеството на „Манвантарата", или на периода на съзидателната енергия на миналото, настоящето и бъдещето се проявява в седем главни стадия или стъпала на еволюцията. Тези стъпала съответстват на седемте степени на окултизма, на които е разделена Великата Ложа. Всяка от тези степени се дели на седем по-малки, съставяйки общо четиридесет и девет. Всеки човек, бидейки върху „Пътя" или в манифестация в течение на такъв Цикличен период, се намира на едно от тези стъпала.

Седмото стъпало на настоящия Цикъл се състои от хората, които са достигнали определено ниво на духовно развитие и са били допуснати до тази степен от Учителите без някакво осъзнато действие от тяхна страна на външния план на проява, тоест във физическия свят.

Шестото стъпало включва тези, които, заемайки сред хората положението на учители или водещи се трудят по чисто етична линия или под влияние на някаква лична представа за Безпределността и нейното триединство, но при това още не са осъзнали своето положение в Ложата или помощта, която благодарение на това положение идва към тях от Висшите Същества.

Петото стъпало се състои от тези членове на езотеричните и екзотерични общества по изследване на психиката, а също и от тези изучаващи окултизма, които са запознати с Истините на Ложата като с факт от реалния живот и съзнателно се трудят под ръководството на един или повече Учители в името на напредъка на човешката раса. Тази точка са достигнали много от най-известните специалисти, учени и изследователи във всички области на живота, но те засега не осъзнават своето положение на това стъпало на великата стълба на живота. Мнозина, имащи отношение към Масонското Братство в миналите векове, също са принадлежали към това стъпало.

Четвъртото стъпало - Храмът - се състои от тези, които се намират вече в тясно съприкосновение с членовете на Бялото Братство (Посветените и Великите Учители) независимо от това дали са членове на Храма на Човечеството или не. Тук се отнасят също и тези, които се намират в процес на подготовка за по-съкровените степени, правейки съзнателна крачка по пътя на еволюцията.

Всичко, което е свързано с трите вътрешни степени, е твърде съкровено. Членството в тези степени води към съзнателно единство с всички съставни части на Ложата. Малко неща могат да бъдат казани от Нас за тези степени на някого, с изключение на членовете на Храма, дали обет. Но въпреки това с искрен стремеж и правилно насочено усилие можете да се надявате да постигнете една или пък всички тези степени, членовете на които са опитни Окултисти, Провидци и Посветени. Тези напреднали души поемат ролята на Наставници или Учители за по-малките членове на по-рано споменатите степени. В различни части на света съществуват общества под ръководството на един или няколко такива Посветени и членовете на тези общества нямат представа за действителното положение на своите Учители.

Трябва да се усвои следният закон: Нито едно усилие към добро не може да бъде извършено без да се пробуди противоположния полюс на злото, затова в днешно време в света съществуват и групи под ръководството на братята на тъмнината, заради които всъщност е тръгнала и лошата слава на термина „окултизъм".

ДЕСЕТТЕ ПРАВИЛА НА УЧЕНИЧЕСТВОТО ОТ ЧЕТВЪРТАТА СТЕПЕН НА ВЕЛИКАТА БЯЛА ЛОЖА

Бог е Любов и Любовта е основният източник на Битието. Затова ако ти грешиш против Любовта, то грешиш против Бога.

1."Възлюби твоя Господ Бог с цялото си сърце и с цялата си душа, и с цялото си разбиране, възлюби своя ближен като самия себе си". Това е най-висшият закон.

2. Подчинявай се на законите на живота. Висшият закон ще те държи отговорен и за по-малко нарушение.

3. Не греши с вожделение срещу своето собствено тяло и срещу тялото на своя ближен, тъй като твоят Господ Бог ще поиска отчет за всички съзидателни огньове, издигнати на твоя вътрешен олтар.

4. Не отнемай без нужда живота нито на предмет, нито на живо създание.

5. Не говори нищо лъжливо, ненужно или осъждащо твоя ближен, за да не приведеш по този начин в действие обратните сили на съзидателния звук и слово, тъй като Висшият Закон ще насочи тези слова към теб с удвоена мощ.

6. Помни винаги за единството на човешката раса и се отнасяй с всеки член на Великата Бяла Ложа като с близък по кръв, тъй като единството е закон на ученичеството и ако ти грешиш против този закон, ще бъдеш спрян по пътя ти към желаната цел.

7. Сутрин и вечер вдигай очите на своята душа към Престола на Бога в пламенен устрем на благодарност и преданост, тъй като според твоите желания и молби, насочени към Центъра на цялото Битие и изречени в чистота, благодарност и безкористност, ще ти бъде дадено.

8. Споделяй с всички бедни своето богатство; а своята нужда и бедност, цената на своите собствени наслади и всичко, което би могло да послужи като удовлетворение на твоите лични желания, отдай на Великата Майка и на Пазителя

на Олтара, чрез които любовта на Великата Майка осветява Вселената за твое вечно благо.

9. Не презирай и не постъпвай лошо с нито един предмет или живо създание. Материята, силата и съзнанието са само различни степени на единния вечен, всепроникващ принцип на Любовта, която е и Бог. Този, който презира и поругава своето тяло само защото то не излъчва светлината на неговата душа, презира Бога в същата степен, както и човекът, презиращ и оскърбяващ душата и духа на Бога.

10. Когато законът на Любовта - кармата - те е извел от плена на духовната тъмнина към началото на пътя, който води към духовно озарение, горко ти ако си преградил този път за себе си или за другите с отказа да се подчиняваш на Учителя, до чиито нозе те е довел този закон.

Само с пълно послушание и подчинение на указите на Учителя ще можеш да правиш крачка след крачка по Пътя на ученичеството.

Искрено и неведнъж се обърни към Бога, който пребивава в теб, преди да се осмелиш да молиш да ти се разреши да стъпиш на този път, тъй като веднъж стъпил на него ти няма да можеш повече да се върнеш към предишното си състояние на безотговорност, както не можеш отново да влезеш в утробата на своята майка.

Погледни Пътя, лежащ пред теб: чист живот, чист стремеж и безкористно служене. Готов ли си за този Път?

„ДОМЪТ МОЙ ДОМ НА МОЛИТВА ЩЕ СЕ НАРЕЧЕ…“

Би било неразумно да се гледа само подтискащата, угнетяваща страна на силите на природата, но не по-малко неразумно е да не се осъзнава тяхната мощ пред лицето на опасността. В течение на много и дълги векове човекът е създавал и изпращал в пространството сили, които сега са се събрали, за да го поразят. И колкото и гръмко той да призовава боговете, всички богове, взети заедно, няма да могат да предотвратят действието на световния закон. Каквото той е посял, това трябва и да пожъне, и в тази жътва (където се проявява радост в скръбта на Вселената) той може да изкупи своето минало, за което толкова често напълно забравят тези, които са отхвърлили истините на християнската религия.

През последните тридесет и пет години сред изучаващите окултизъм при Е.П.Блаватска и тези, които са дошли след нея, беше казано много малко за Евангелията. За това имаше своите причини. Както Аз вече съм ви казвал, Евангелието съдържа на своите страници цялото знание на Вселената. Цялата разхвърляна във вековете философска литература, предшестваща християнската ера, е била подготвителна. Евангелието синтезира всичко, но то беше дотолкова превратно разбрано и изтълкувано, че Ние считаме за по-добре да се върнем към древните системи, тъй като те биха могли да пояснят Евангелието. Именно единствено само чрез древните философски системи Евангелието може да бъде разбрано, тъй като то съдържа в себе си материали от най-съкровените манускрипти. Всички скрити в хранилищата на Изтока съкровища, за които Аз ви говорих по-рано, представляват, както и западната философия, само пояснение към това, което ви се разкрива между страниците от Евангелието на Матей до

Откровението. Тази книга не може да бъде изучавана „твърде много“. Заедно с поясненията, които вие вече сте получили, тя ще разкрива отново и отново пред вашия разум това, което не може да бъде разкрито от нищо друго.

На една от страниците на тази книга има изречение: „Домът Мой Дом за Молитва ще се нарече, но вие го направихте разбойнически вертеп“. Деца Мои, не допускате ли поне за миг, че Учителят Исус е имал предвид Храма, в който Той се е намирал в това време? Разбира се, че не. Той е подразбирал човешкото сърце и ум, които са станали разбойнически вертеп. Те трябвало да бъдат място на устрем и вдъхновение, но вместо това е бил издигнат златният телец и низшият човек е започнал да му се покланя и да му принася в жертва кръвта на своя брат. Това е проклятие на всички проклятия и астралната атмосфера около вас и досега е обременена с неговите следствия.

Трябва ли да се учудваме, че всички вие понякога изпитвате чувството на угнетеност и тъга, прегъващи ви едва ли не до самата земя? Причината за това е във вас: това е тежестта на дома, който е трябвало да бъде дом за молитви, но е станал убежище за крадци през всички векове преминали от времето, когато е била загубена вашата невинност.

Аз не искам да ви накарам да повярвате, деца Мои, че животът е вечно проклятие и че за човешките деца в него няма нищо освен мрак, тъмнина и лишения. Но Аз искам да разбудя спящите. Аз искам да ги доведа до тази точка в тяхното развитие, където те ще могат да осъзнаят, че тяхната съдба се намира в техните собствени ръце, а не в ръцете на Бога или на Учителя. Когато вие успеете да създадете в своето сърце дом за молитва, тогава вие ще можете да превърнете всичко около вас в радост и мир. Вие ще можете да привлечете към себе си от всички краища на Вселената всичко, което съдържа истина и праведност, и да направите вашия дом място на мира, където ще се радват да пребивават Ангелите на Светлината. Алтернативата за вас е само една - или смърт и даже по-лошо от смърт, или радост и мир, и вие сте свободни да избирате. Именно вие сте този, който казва какво да бъде.

РЕЧНИК НА ОСНОВНИТЕ ТЕРМИНИ

Аватар – Божествено въплъщение. Слизането на Бога или друга Висша Същност, която в своето развитие вече е отминала всякаква необходимост от превъплъщаване. Съществуват два вида Аватари: нямащи родители или родени от разума, и родени от жена.

Акаша (Алайя) – основата и коренът на всички неща.

Алхимия – Божествената наука за живота, от която е произлязла съвременната химия.

Андрогин – съединение на мъжкия и женския принципи.

Антаскарана – мостът между материята и духа. Разбирането или мощта на познанието.

Астрално тяло – етерният (ефирният) двойник, или сянката, на човека или животното, съществуващ в Астралната светлина.

Астрална светлина – невидим за смъртното око план, обкръжаващ нашия и другите светове, в който в течение на Великите световни периоди пребивава астралното тяло на всяко живо същество, докато то не умре с втората смърт, когато одушевяващият го принцип си отива, оставяйки след себе си обвивка за окончателно разложение.

Атма – Божествената Монада, Висшата Душа, или седмият принцип в човека.

Аум – Свещената Дума или Сричка. Тримата в Едно.

Аура – еманираща от всички тела и неща психоелектрическа сила, която образува около тялото яйцевидна обвивка. Нейните цветове се променят с развитието на ума и душата. Те лесно биват различавани от окултиста и даже от психика.

Буддхи – Вселенската Душа, духовната Душа, или Христос в човека.

Воин – висшето „Аз“, първата проява на Христос.

Гуру – ръководител, учител, обясняващ съкровените закони на живота и неговите тайни.

Дэва – Бог, „лъчезарно божество“, небесно същество – добро, зло или неутрално. Девите населяват „трите свята“ или трите плана над нашия.

Девачан – Небесата. Място за отдих между въплъщенията и усвояване на получения в тях опит.

Его – въплъщаващият се дух. Нишката-душа, преминаваща от живот в живот и съединяваща се в края на краищата с висшето „Аз“ в Девачан или в Нирвана.

Елементали – същности, които населяват елементите, раждащи се от царствата на земята, водата, въздуха и огъня. Пери, джинове, банши, феи, елфи и т.н. Те се подчиняват на контрола на окултистите, а също на елементариите и представляват безотговорни слепи сили.

Елементарии – развъплътените души на развратени, злобни хора, загубили връзка със своето висше „Аз“ и лишили се от своите минали възможности. Такива души остават в кама-рупичната обвивка и непреодолимо се привличат към привичните им земни сцени и обкръжение.

Ефир – при древните светоносна субстанция, изпълваща Вселената, Облеклото на Висшето. При съвременните автори – виж речника Уебстър или някой друг.

Йерофант – Глава на Адептите или Посветените, в древните храмове. Велик Учител.

Йога – съсредоточаване в медитация с цел постигане на Озарение.

Кадуцей – жезъл с две обвиващи го змии. Символизира падането на първичната материя в плътната, земна, а също и възстановяване на изгубеното равновесие (виж изображението на Учителя Иларион).

Калпа – период на земната еволюция.

Кама-манас – низшият разум.

Кама-рупа – тяло на низшите желания; форма, надживяваща смъртта на физическото тяло; обвивка, оставяна от душата след нейното излизане. Привидение, което може да бъде привлечено от медиума и което, узнало пътя към него, ще се връща отново и отново, изтощавайки неговото тяло и овладявайки го.

Крияшакти – сила на мисълта; една от силите на природата.

Линга-шарира – астралното тяло, образуващо се още преди раждането на физическия план и умиращо с последната молекула на материята.

Майя – илюзия. Приложима към всичките четири низши плана на съзнанието.

Манас – разумът.

Манвантара – период на манифестация, противоположен на Пралайята, или покоя. Съставлява 4 320 000 000 слънчеви години.

Мантрам – стихове или отделни фрази от метафизични трудове, употребявани във връзка с определени звуци, числа и букви в тези фрази.

Монада – безсмъртната част на човека, превъплъщаваща се отначало в низшите царства и постепенно издигаща се през всички стъпала на материята, снабдявайки я с по-високи вибрации.

Неофит – начинаещ; ученик от низша степен на Великата Ложа на Вселенския Живот.

Окултист – изучаващ окултизъм, или съкровените закони, управляващи Вселената.

Пралайя – период на покой между два периода на манифестация. Съответства на съня в човешкото и животинското царства.

Прана – Жизнен Принцип, дихание на Живота.

Психически (от *Psyche* – душа, *лат.)* – термин, отнасящ се към два различни плана на съзнанието – висша и низша астрална светлина.

Психе – животинската, земна душа. Низшия манас.

Рупа – форма. Тялото на човека или на друго същество.

Сканди – атрибути или свойства. Крайните принципи, раждани чрез мисълта, словото или постъпката и привързани към аурата на въплъщаващото се *его* в продължение на целия ред негови животи.

Татва – фундаментален принцип на природата, съответстващ на някое едно физическо чувство. Екзотерично съществуват пет вида татви, а езотерично – седем, две от които в човешката раса са още латентни.

Фохат – енергията, пробудена от Словото, космическата мощ на звука. Движеща и движима жизнена сила, или същност на електричеството.

Чела – ученик и помощник на Посветения.

Юга – една хилядна част от Калпата, или Великия световен период.